

Giới thiệu Thời Loạn Lạc Quần Hùng Chiến Tam Quốc Convert

Mã Nguyên Thiếu xuyên không đến Tam Quốc, thần giới triệu hoán hệ thống mở ra!

Cái gì? Ta là mã dung chi tôn? Mã Siêu là ta cùng tộc huynh đệ? Sát vách cái kia tiểu tử béo là hệ thống đưa ta mới bắt đầu thần tướng Lý Nguyên Phách? ? Bị Mộc Quế Anh bức hôn? Phần Lê Huê cũng tới tham gia trò vui! Thiết Mộc Chân thống nhất Hung Nô? ? Cái nào ai, Nhạc Phi, đi cho ta đi Thiết Mộc Chân diệt. Lưu Bị Tào Tháo liên quân quy mô lớn xâm lấn? Tào Mạnh Đức, tiểu đệ của ta Mã Siêu không đánh chết ngươi, ngươi còn dám tới, xem lão tử dẫn dắt Yên Vân Thập Bát Kỵ giết đến ngươi chặt vật mà chạy. Lưu Bị ngươi còn không đi? Ta đã để Tàn Thúc Bảo dẫn dắt Trình Giảo Kim đi cướp ngươi còn chưa xuất giá hai người vợ. Quan Vũ Đan Phượng mắt nhỏ nhìn thẳng Mã Nguyên, "Ta cùng ngươi bình rồi! !" Lý Nguyên Phách rống to, "Quan Vũ lần trước tiểu gia ba chửi không gõ chết ngươi, ngươi đừng chạy."

May mắn đại địa quay, có tiếng khí, có Bảo Mã, có dũng tướng, có mỹ nữ, càng có tuyệt sắc Yêu Cơ. Chỉ là khi may mắn bánh răng chuyển động đình chỉ hậu. .

Gợi ý của hệ thống, kí chủ thu được nhi đồng món đồ chơi chế tạo đồ. .

Giới ạ chủ và thợ cũng đứng say rồi. . Chỉ do tê nhật tác phẩm

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quần Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Miệng xui xẻo xuyên qua

Chương 1: Miệng xui xẻo xuyên qua

Năm 2015 ngày 16 tháng 6, hà nam mồ xương thép, một mập một gầy hai cái thanh niên đang ngồi ở một lò trước.

Hai người, mập gọi Lý Hiếu Kỳ, thân cao 181, thể trọng 120 kg là thanh niên Mã Nguyên Thiếu đồ đệ. Mã Nguyên Thiếu năm nay 25 tuổi thân cao 183 thể trọng 80 kg, bình thường ngoại trừ đi làm chính là xem tiểu thuyết xuyên không đến Tam Quốc. Cảm giác Tam Quốc thời điểm mới là hân hạnh mở thời đại. Đây không, gần nhất hưng hực Tam Quốc chi triệu hoán dũng tướng đã sâu sắc hấp dẫn Mã Nguyên Thiếu, lúc này thấy lãnh đạo không ở, liền lén lút nhìn này bản kiếm khách mãnh liệt!

Bên người mập mập Lý Hiếu Kỳ lau mồ hôi, ném cho Mã Nguyên Thiếu một bình nước, đối với này Mã Nguyên Thiếu nói: "Nguyên ca này Phiên Cương người gặp không."

"Phốc, " đang uống nước Mã Nguyên Thiếu vừa nghe mập mập này nói. Sợ hãi đến mới vừa uống trong miệng nước toàn phun ra ngoài, trừng mắt mập mập này đạo "Lão tử cả đời đều không muốn gặp lại Phiên Cương."

Mập mập sát trên người nước tích, cười ha ha, "Vì sao, bọn họ đều nói Phiên Cương rất đồ sộ "

Mã Nguyên Thiếu tức giận quát "Ngớ ngẩn, lại đồ sộ ngươi cũng không nhìn thấy, Phiên Cương ngươi còn muốn chạy? Phiên Cương trực tiếp liền muốn cái mạng nhỏ ngươi, còn đồ sộ, này đều ai nói với ngươi!"

Mập mập vừa nhìn sư phụ tức rồi, gấp gấp lấy ra yên cho Nguyên Thiếu, bồi cười nói "Ha ha, ta không phải không biết sao, đừng nóng giận, hút thuốc hút thuốc, " mập mập vừa nói vừa nắm bật lửa cho Nguyên Thiếu điểm yên.

Mập mập cho Nguyên Thiếu đốt thuốc lá, hai người vô vị nhìn phía trước bếp lò, Nguyên Thiếu lần thứ hai lấy điện thoại di động ra, nhìn triệu hoán dũng tướng tiểu thuyết, "Ai, này tiểu thuyết chương mới thật chậm, bất quá rất thú vị vô hạn triệu hoán võ tướng ngày đó dưới còn không là hân." Lý Hiếu Kỳ cũng tập hợp lại đây "Má ơi, Quan Công chiến Tàn Quỳnh, Cái gì Đông Đông tiểu thuyết Tàn Quỳnh làm sao có khả năng đánh thắng được Quan Vũ. Sư phụ ta xem người tác giả này có chút hai nha."

Mã Nguyên Thiếu bất đắc dĩ đến "Đi, đi, đi, ngươi biết cái gì, nhân gia cái này gọi là sáng tạo, hiểu không, hiện tại mọi người ở đoán, Lý Nguyên Phách cùng Lữ Bố ai cùng lợi hại hơn, Quan Công cùng Tàn Quỳnh ai hơn trung nghĩa." Mã Nguyên Thiếu còn chưa nói hết,

Mập mập liền cười to nói "Có hay không Úy Trì Cung cùng Trương Phi ai đen hơn nha, ha ha ha, còn sáng tạo ta xem chỉ do mò mẫm, Lữ Bố cùng Lý Nguyên Phách đánh cái kia có thể được không? Lý Nguyên Phách nhưng là loại người đuổi theo hai trăm ngàn người đuổi đánh tới cùng, Lữ Bố có thể đánh hân ba chửi là tốt lắm rồi. Còn cùng Lý Nguyên Phách đánh, quên đi thôi, Lữ Bố nhiều lắm cũng chính là cùng Hạng Vũ có liều mạng! Phòng chừng còn không đánh lại Hạng Vũ."

Mã Nguyên Thiếu nhìn mập mập cái kia ý châm cười nói "Hai bức, Lý Nguyên Phách lại trâu bò cũng chỉ là là một người, cuối cùng còn không là để lời cho đánh chết. Đến thời điểm không còn Lý Nguyên Phách ngươi còn chơi cái lông á. Tam Quốc chú ý chính là chiến tranh, là mưu lược, là tính toán, ngươi biết cái gì, nếu như sư phụ của ngươi ta xuyên qua rồi, nói không chắc còn có thể nhờ vả cái chur hầu vui đùa một chút trí mưu. Dù sao ta cũng coi

như là người đời sau vật, Tam Quốc này điểm sự, ta đã sớm thuộc lâu."

Mập mạp nhất thời hai mắt mờ to, nhìn Mã Nguyên Thiệu run rẩy nói "Sự phụ, người không tẩu hỏa nhập ma đi, xem Tam Quốc xuyên qua tiểu thuyết xem cũng quá đáng sợ. Đây sẽ đều muốn từ bản thân có thể xuyên qua rồi, gấp gấp đừng xem, lại nhìn người còn có thể xuyên qua? Lại nói người phải xuyên qua, cũng không có gì dùng, nhiều lắm cũng chính là cái đánh thép." Lý Hiếu Kỳ nói liền đưa tay đoạt Mã Nguyên Thiệu điện thoại di động.

Mã Nguyên Thiệu vừa đẩy Lý Hiếu Kỳ vừa gào thét "Tên béo đáng chết xem của người đi AV đi. Lại léo nha léo nhéo xem ta không đem người mập mạp này khi làm bằng sắt."

Lý Hiếu Kỳ bắt đầu chơi lên điện thoại di động, còn thỉnh thoảng nhìn bếp lò bên trong nước thép.

Mã Nguyên Thiệu cúi đầu không nói, chỉ là xem điện thoại di động, trong đầu vẫn đang suy nghĩ "Nếu như ta thật có thể xuyên qua, liền tổ chức mười tám cái võ nghệ phi phạm người, cho bọn họ phối hợp ngân thương, loan đao, hắc y che mặt, lấy trộm La Nghi Yến Văn Thập Bát Kỳ danh xưng. Đến thời điểm, Cái gì khăn vàng, còn không là mặc ta tàn sát."

Thái Diễm, Tam Quốc thời kì tên tài nữ, tự Chiêu Cơ, sau đó cảm kỳ Tư Mã Chiêu, lại tự Văn Cơ. Vận mệnh nhấp nhô, sinh xuất năm không rõ. Là Đông Hán Trần Lưu nữ người, Đông Hán đại văn học gia Thái Ung con gái. Sơ gặp với Vệ Trọng Đạo, Vệ Trọng Đạo chết rồi, người nhà họ Vệ cảm thấy Thái Diễm không rõ, cần Thái Diễm trở lại nhà mình, sau đó bởi vì Hung Nô xâm lấn, Thái Diễm bị Hung Nô Tà Hiền Vương bắt đi, gả cho người Hung Nô, cũng sinh dục hai đứa con trai. Mãi đến tận Tào Tháo thống nhất phương bắc, dùng số tiền lớn tướng Thái Diễm chuộc đồ, cũng đem gả cho đồng tự. Thái Văn Cơ tác phẩm chỉ có (bị phần thơ) cùng (hồ giả thập bát phápch) đến danh lưu sử sách. Thái Diễm tuy rằng không phải trung trinh liệt phụ, thế nhưng cũng coi như là bị bức ép bất đắc dĩ, Mã Nguyên Thiệu thâm nghĩ, nếu là ta có thể xuyên qua mà đến, nhất định phải thay đổi mạng của người vận. Tuy rằng không thể để cho người mẫu nghi thiên hạ, nhưng nhất định phải người an ổn vượt qua quãng đời còn lại.

Lý Hiếu Kỳ thấy Mã Nguyên Thiệu không nói, chỉ là xem điện thoại di động thờ ra, liền coi thường mạng sống bản thân cười nói "Sự phụ, đừng xem, nói rồi người cũng xuyên qua không được, muốn ta tin tưởng có người xuyên qua, không nếu như để cho ta tin tưởng Phiền Cương đem ta diệt!"

Mã Nguyên Thiệu nhất thời trong lúc trầm tư thức tỉnh, cảm tức Lý Hiếu Kỳ đạo "Lăn, cả ngày nói lung tung, lại nói lung tung cút sang một bên, chớ cùng ta làm việc với nhau."

Thanh âm chưa dứt, chỉ nghe "Hồng gồ lên!" Nhất thời hai người đình đầu một mảng hỏa hồng, bếp lò bên trong nước thép còn giống như pháo hoa lên không, bếp lò cũng chính hướng về hai người phương hướng đó tới, Nguyên Thiệu cũng không ngẩng đầu lên trực tiếp thét lên "Chạy". Đáng tiếc chạy tự mới vừa gọi ra, hai người đã bị một mảng nước thép bao trùm.

Nước thép như dung nham giống như vậy, toàn bộ liền đúc ky đã bị nước thép hỏa táng.

Mã Nguyên Thiệu ý thức sau cùng chính là "Tên béo đáng chết cái miệng quạ đen của nhà người vẫn đúng là hấn mẹ Phiền Cương. Lão tử xin thề cũng không tiếp tục muốn gặp được người." Nhưng là Mã Nguyên Thiệu không nghĩ, hấn e sợ muốn gặp cũng có gặp hay không.

Đông Hán những năm cuối, Nam Dương thành đông Mã gia sơn trang ở ngoài, một người thiếu niên đối diện cửa sơn trang nam tử nói gì đó, phía sau một vị Đại Hán mang theo một cái Tiểu Bàn tử cũng tới đến trang trước.

Thiếu niên quay về nam tử coi thường mạng sống bản thân nói, "Phụ thân, người liền cho phép đi, bây giờ tiên sinh tạ thế, ta vừa không có lão sư, cả ngày một người đọc sách, muốn đều muốn chết rồi."

Nam tử nhẹ nhàng lắc đầu mở miệng "Nguyên, không phải vì phụ không cho, người bây giờ mới mười hai tuổi, sao có thể vào núi du ngoạn?" Người này chính là nơi này sơn trang chủ nhân, họ Mã, tên khiết, tự Tùng Mậu. Trang trước thiếu niên, chính là Mã Kiệt con trai độc nhất, Mã Nguyên, bây giờ mười hai tuổi.

Mã Kiệt chính là Phục Ba tướng quân mã viên đời sau, tiền triều Nghị Lăng Mã Dung chi tử.

Mã Dung chính là Phục Ba tướng quân chi huyền tôn, hằng đế tại vị thì, Mã Dung từng nhận chức Nam Quận Thái Thú, Mã Dung nhân một chuyện đắc tội rồi Đại tướng quân Lương Ký, Lương Ký ám chỉ hằng đế, vu cáo Mã Dung ở quận bên trong tham ô, Mã Dung liền bị miễn chức phế phát, lưu vong đến sóc phương quận. Mã Dung tự sát chưa toại, có thể miễn tội triệu còn, người kế nhiệm nghị lang.

Mã Dung một đời môn đồ khắp nơi, đương đại bên trong, Lô Thực, Trịnh Huyền nổi danh nhất.

Mã Dung nặc cho Nam Quận Thái Thú, bị Lương Ký vu hại hậu, Mã Dung liền tướng hậu nhân đưa tới Nam Dương, hậu Mã Dung được vùi về, hậu nhân cũng theo Mã Dung tiến vào Lạc Dương, Mã Dung chết rồi, di lệnh Mã Kiệt bạc táng.

Mã Dung chết rồi, Mã Kiệt không thích trong kinh phồn hoa, liền chuyển về Nam Dương thành ở ngoài ở lại.

Mã Kiệt chính là Mã Dung trưởng, từ nhỏ tang thế, dưới gối ba nữ một con trai.

Mã Nguyên chính là Mã Kiệt con trai độc nhất, hôm nay Mã Nguyên đến đây báo cho Mã Kiệt, chính mình ở trong nhà vô sự, hi vọng đến trong núi du ngoạn, Mã Kiệt lo lắng Mã Nguyên an toàn, liền không có đồng ý.

Mã Nguyên thấy Mã Kiệt không đồng ý chính mình vào núi, liền xoay người quay về Đại Hán lo lắng nói "Ly thúc, người liền giúp ta trò chuyện mà, ta cũng muốn cùng người đồng thời vào núi du ngoạn!"

Phía sau Lý Liệp Hộ mới mỉm cười nói "Mã trang chủ, nếu Thiếu trang chủ hi vọng vào núi, liền thả được chưa, có ta lão Lý ở, tất nhiên sẽ không để cho Thiếu trang chủ có chuyện. Huống hồ ta mang theo bọn họ, chỉ là phía bên ngoài trải qua, sẽ không quá thâm nhập."

Mã Nguyên gấp gấp mở miệng "Phụ thân có Lý thúc núi rừng tay già đời ở, hài nhi không có việc gì!"

Mã Kiệt thấy Mã Nguyên quyết tâm muốn vào núi, liền thở dài nói "Vậy ngươi liền đi theo Lý Liệp Hộ đi. Vào núi sau đó cần phải cẩn thận, tất cả nghe theo người Lý thúc!"

Mã Nguyên tỉnh tỉnh trẻ con, nghe xong Mã Kiệt đáp ứng hẳn vào núi, liền hưng phấn khua tay múa chân. Tuy từng Lý Liệp Hộ vào núi đi tới.

Lý Liệp Hộ mang theo hai đứa bé, không dám tùy tiện vào núi, chỉ có thể ở Lâm Tử ngoại vi trải qua. Đột nhiên phía trước xuất hiện một con hoa văn lão hồ. Lý Liệp Hộ nhất thời dưới hồn phi phách tán. Nếu là bình thường, hẳn còn không sợ, nhưng lúc này mang theo hai cái hài đồng, hẳn có thể nào không sợ hãi!

Lúc này Lý Liệp Hộ bưng miệng của hai người, phòng ngừa hai đứa bé kinh động cái kia mãnh gan bàn tay thấy hai người không lên tiếng, Lý Liệp Hộ mới nhẹ nhàng từng đến bàn tay. Chuẩn bị dùng cung tên bắn giết lão hồ ai biết lúc này Mã Nguyên kinh hô một tiếng, nhất thời hấp dẫn lão hồ chú ý.

Lý Liệp Hộ ám đạo không được, lập tức cung tên trong tay nhanh chóng hướng về lão hồ bắn ra một mũi tên. Quay đầu đối với Mã Nguyên thét lên "Hai người các người chạy mau."

Lão hồ lúc này trúng rồi một mũi tên, nhưng vẫn chưa trí mạng. Cái kia hoa văn mãnh uy vũ khiêu một tiếng, một cái hồ vồ, liền nhằm phía ba người. Mã Nguyên sợ hãi đến chạy đi liền chạy. Con trai của Lý Liệp Hộ cũng tùy từng Mã Nguyên chạy trốn.

Lý Liệp Hộ thấy hai đứa bé mới vừa chạy không xa, chính mình cần phải ngăn cản con cộp, bằng không con cộp tất nhiên sẽ đuổi theo hai người, Lý Liệp Hộ hét lớn một tiếng, bên hông một cái đòn cùi đao liền bỏ về phía mãnh hồ!

Cái kia mãnh hồ lại một cái hồ vồ, không chỉ có tách ra Lý Liệp Hộ bỏ tới một đao, còn tướng Lý Liệp Hộ đặt ở dưới thân!

Lúc này Mã Nguyên một đường lao nhanh, phía sau Tiểu Bàn tử theo sát Mã Nguyên. Hai người một đường trốn đến, thấy phía trước đã không đường, hai người nhất thời ngồi dưới đất.

Chỉ chớp lát Mã Nguyên nghe thấy núi rừng truyền đến một trận hồ gầm. Nhất thời bị dọa đến từ dưới đất đứng lên, hướng về vách núi lùi về sau hai bước. Lúc này Mã Nguyên dưới chân phiến đá đột nhiên gãy vỡ. Mã Nguyên hoảng vội vàng nắm được con trai của Lý Liệp Hộ cánh tay, là cầu tự cứu. Bất đắc dĩ con trai của Lý Liệp Hộ hơi sơ suất không đề phòng, hai người liền cùng trụ xuống vách núi rơi xuống.

Lúc này, đột nhiên Thiên Không đại biến, một cái sấm sét giữa trời quang lóe qua, chỉ thấy một đạo bóng trắng tiến vào Mã Nguyên trong cơ thể.

Trời gần chạng vạng, Mã Kiệt ở trang trên tả chờ đợi không được Mã Nguyên, liền gọi hạ nhân vào núi tìm kiếm, Mã Kiệt một đường tìm tới, thấy trong rừng vài vụn cùng với vết máu đầu đầu cũng có, nhất thời sợ hãi đến ba hồn thì rớt mất 2 cái, lập tức kêu gia nhân phân tán tìm kiếm, cần phải tìm tới Mã Nguyên.

Mã Kiệt dưới gối ba nữ một con trai, Đông Hán thời kì lại trọng nam khinh nữ, nếu là Mã Nguyên thật sự có chuyện bất trắc, Mã Kiệt tất nhiên muốn đau đến không muốn sống.

Lúc này Mã Kiệt bại liệt trên đất, tàn nhẫn mà giết chính mình hai cái bạt tai! Nếu là mình kiên quyết không đồng ý Mã Nguyên vào núi, cũng sẽ không có hiện tại chuyện như vậy phát sinh.

Lúc này hạ nhân thét lên "Trang chủ, phát hiện Thiếu trang chủ, lúc này chính đang vách núi bên dưới, Lý gia tiểu tử cũng ở, hai người đều còn có khí tức."

Mã Kiệt nhất thời mừng lớn nói "Ồ nơi nào? Nhanh mang ta đi!" Mã Kiệt cuống quýt từ dưới đất bò dậy, nhằm phía bên dưới vách núi đi.

Mã Kiệt ôm Mã Nguyên nhẹ nhàng hô hoán vài tiếng, thấy Mã Nguyên bất tỉnh, kinh hãi nói "Mau đem con trai của ta mang trở về son trang!"

Mã Nguyên Thiếu xuyên qua Tam Quốc, thần giới triệu hoán hệ thống mở ra!

Chương 2: Đông Hán những năm cuối long tỉnh Nam Dương

Chương 2: Đông Hán những năm cuối long tỉnh Nam Dương

Nam Dương thành ở ngoài, nguyên bản vô cùng náo nhiệt Mã gia trang bên trong, bởi vì Mã Nguyên sự tình, mỗi người trên mặt đều mang theo nghiêm nghị, không có ngày xưa tiếng cười cười nói nói, Mã Nguyên bên trong phòng ngủ, Mã Kiệt một mặt nôn nóng nhìn trên giường hôn mê bất tỉnh Mã Nguyên, đi tới đi lui, trên giường Mã Nguyên, có mười ba tuổi khoảng chừng, dài đến anh tuấn phi phàm, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt. Trước giường ngồi một vị lão lang trung, chính đang cho Mã Nguyên xem mạch!

Một hồi lâu sau lão lang trung đứng dậy rồi đi đầu giường, Mã Kiệt vội vã tiến lên đạo "Lão lang trung, Ngô gia nguyên bệnh tình thế nào, vì sao hôn mê ba ngày chưa từng tỉnh lại." Nói chuyện chính là này Trang tử chủ nhân Mã Kiệt, tổ tiên là Phục Ba tướng quân Mã Viên huyền tôn, Mã Dung đời sau. Mã Kiệt dưới gối có tam nữ một con trai, thế tử chết sớm, con gái lớn Mã Lỗi, gả cùng với Từ Châu nhà giàu, con gái thứ 2 Mã Lâm từ nhỏ cùng với một nam tử bỏ trốn, con gái thứ 3 Mã Lộ, gả cùng với Thanh Châu nhà giàu, trên giường thanh niên chính là con trai của Mã Kiệt, Mã Nguyên, tuổi tròn mười hai, trước đó vài ngày cùng với trang ở ngoài Lý Liệp Hộ vào núi săn thú, không cẩn thận té xuống vách núi.

Lão lang trung thấy Mã Kiệt hỏi dò, liền mở miệng "Mã trang chủ tạm hãy yên tâm, Thiếu trang chủ cũng không lo ngại, chỉ là ngoại thương rất nặng, ta xem đêm nay công tử tất nhiên tỉnh lại. Đợi ta mở chút phương thuốc, các loại công tử tỉnh lại, sắc cho công tử dùng, mặt khác công tử hạ xuống sườn núi thời gian, đánh tới đầu, có thể sẽ tạm thời thất hồn. Chỉ cần tỉnh dưỡng liền có thể, ngày khác tất sẽ khôi phục."

Mã Kiệt nhất thời kinh hãi nói "Vậy ta tỉnh lại, có hay không đã không quen biết ta. Phải làm sao mới ổn đây a!"

Lão lang trung thở dài nói "Lão hủ y thuật đến đây, mong rằng trang chủ thứ tội, chỉ là lão hủ cũng đứng suy đoán mà thôi, cũng có thể lệnh công tử tỉnh lại hoàn toàn cái gì đều nhớ. Hoặc là tạm thời thất hồn. Chỉ là công tử chưa tỉnh, ta cũng dám suy đoán."

Mã Kiệt nhất thời thở dài nói "Lang trung còn có dặn dò gì sao? Chờ Tùng Mậu từng cái ghi nhớ."

Lão lang trung lắc đầu mở miệng "Đã không có chuyện khác, chỉ là công tử tỉnh lại sau đó, không thể lại bị dọa dẫm phát sợ, còn có công tử sau khi tỉnh lại tất sẽ ăn uống, lúc này lấy cháo là lựa chọn ưu tiên, thanh đạm một ít. Công tử ba ngày không ăn uống, nếu là trực tiếp tiến vào ăn thịt, công tử bệnh tình chỉ có thể tăng thêm. Nơi đây cần một mực có người chăm sóc, bằng không công tử tỉnh lại, nếu là thật đạt được thất hồn chứng, sợ công tử lại bị dọa dẫm phát sợ." Lão lang trung nói xong, liền cáo từ rồi đi.

Mã Kiệt nhân từ nhìn Mã Nguyên, chỉ hận chính mình lúc đó không có ngăn cản, dẫn đến nhi tử trọng thương, đột nhiên nhớ tới con trai của Lý Liệp Hộ còn ở nhà kè. Liền đối với ngoài phòng hét lên "Phùng Mục, ta đã vô sự, người đi vào chăm sóc hộ, ta đi xem xem Lý gia hộ sẵn sẵn nhi tử."

Ngoài phòng Phùng Mục nghe thấy trang chủ hô hoán, vội vàng vào nhà, nói với Mã Kiệt "Trang chủ người đi đi, lão nô ở đây chăm sóc thiếu gia chính là."

Mã Kiệt lại bàn giao Phùng Mục "Nếu là ta tỉnh lại, không thể quá kích động, đừng kinh hãi nguyên, lại là nguyên chuẩn bị chút cháo trắng thức ăn chay, nếu là nguyên tỉnh lại, cũng có thể ăn uống." Mã Kiệt nói xong liền đi ra khỏi phòng, hướng nhà kè đi đến. Chỉ chừa Phùng Mục một người ở cửa phòng khẩu đứng.

Mã Kiệt đi vào nhà kè, trong phòng tọa Tiểu Bàn Tử, đối diện trên bàn điểm tâm, ăn như hùm như sói. Mã Kiệt thấy thế khẽ cười khổ "Lý gia tiểu tử, hai ngày có thể tương tượng lên cái gì đến sao?" Tự từ ngày đó cứu lại Mã Nguyên cùng với con trai của Lý Liệp Hộ, sau khi trở lại con trai của Lý Liệp Hộ liền rất nhanh tỉnh lại, chỉ là đạt được thất hồn chứng, cái gì đều không nhớ rõ, tự mình hỏi hấn sao cái gì, hấn đều không đáp, ngày hôm qua còn kém điểm đem chính mình đã thương. Mã Kiệt chính là Phục Ba tướng quân hậu nhân, tự nhiên cũng học được điểm võ nghệ. Chỉ là hấn không nghĩ tới, một cái mười hai tuổi thiếu niên, dĩ nhiên trời sinh thần lực, suýt chút nữa đem chính mình đã thương. Trước đây càng là chưa từng nghe thấy, không biết con trai của Lý Liệp Hộ lại sẽ là trời sinh thần lực người. Tiểu Bàn Tử cũng không hành hung, chỉ cần không tới gần hấn liền không có việc gì.

Mã Kiệt liền tưởng để hạ nhân dọn dẹp lui ra gian phòng, chỉ là cách đoạn thời gian, cho con trai của Lý Liệp Hộ đưa tới chút ăn, xế chiều hôm nay lại tới xem một chút Tiểu Bàn Tử, xem Tiểu Bàn Tử có hay không đã nhớ tới cái gì đến.

Tiểu Bàn Tử nghe thấy Mã Kiệt nói chuyện, hai mắt trừng trừng, nặc không lên tiếng, chỉ là cẩn thận nhìn Mã Kiệt.

Mã Kiệt cũng nhìn chăm chăm Tiểu Bàn Tử nhìn một hồi, thở dài nói "Ai, xem ra Lý Liệp Hộ là lãnh ít dữ nhiều, chỉ là người tiểu tử này nên làm thế nào cho phải. Bây giờ không người có thể cho người nghe lời, chẳng lẽ muốn ta Mã gia trang dưỡng người cuối đời?" Nghĩ đến đây, Mã Kiệt cũng đứng cười khổ, hi vọng Tiểu Bàn Tử có thể nhớ tới chút gì đến đây đi.

Mã Kiệt thấy Tiểu Bàn Tử vẫn là như cũ, liền đi ra khỏi phòng, một thân một mình tọa ở trong viện, nhớ tới ba ngày trước, nhi tử Mã Nguyên tự nhủ muốn cùng con trai của Lý Liệp Hộ tùy tùng Lý Liệp Hộ đi vào trong núi du ngoạn, chính mình vừa nghĩ, Lý Liệp Hộ là ít có trong rừng tay già đời, có hấn chăm sóc cũng không có việc gì, huống hồ Lý Liệp Hộ cũng nói rồi, sẽ chỉ ở núi rừng ngoại vi trải qua, cũng sẽ đồng ý.

Ba người đi rồi, Mã Kiệt đi làm một số chuyện, buổi tối hôm đó, hạ nhân đến báo, nói nhi tử còn chưa trở về. Mất thấy sắc trời gần muộn, Mã Kiệt khổ chờ đợi không được ba người, liền dẫn hạ nhân vào núi tìm kiếm, không ngờ ở bên dưới vách núi phát hiện, nhi tử cùng với con trai của Lý Liệp Hộ nằm với bên dưới vách núi, Mã Kiệt dưới gối chỉ có một con trai, nhìn thấy nhi tử ngã tại bên dưới vách núi, lập tức báy hồn bị dọa đi ba hồn, bấn bự mang theo nhi tử về đến nhà, xin mời lang trung đến trị liệu, chỉ là Lý gia tiểu tử cùng ngày liền tỉnh rồi, chỉ là đã cái gì đều không nhớ rõ, mà con trai của chính

mình Mã Nguyên, đã nằm ở trên giường ba ngày, đến nay đều còn đang hôn mê. Mã Kiệt vốn định biết được Lý Liệp Hộ có hay không còn sống sót, bây giờ nhìn lại, Lý Liệp Hộ là lành ít dữ nhiều.

Khác một trong phòng trên giường thanh niên hơi mở hai mắt ra, che ngực thét lên "Đau chết lão tử." Thanh niên mở hai mắt ra, nhìn bốn phía kỳ quái bố cục, lập tức kinh hãi "là nơi nào, mẹ ông chủ quá đen lão tử thật vất vả đại nạn không chết, hấn cho ta chính cái gì cùi bắp bệnh viện, liền cái đèn đều không có."

Mã Nguyên Thiếu nhìn xung quanh, cái bàn kiểu cổ, ngọn đèn kiểu cổ, ngay cả mình nằm giường đều là kiểu cổ xưa.

Mã Nguyên Thiếu sửa sang một chút đầu, phát hiện trong đầu có thêm rất nhiều ký ức, chính mình phảng phất đã biến thành một người khác. Thuận theo một tuổi sinh ra, mãi cho đến mười hai tuổi té xuống vách núi.

Mã Nguyên Thiếu kinh hãi nói "Lẽ nào ta cũng xuyên qua rồi? Sẽ không là thật sao! Hoàn thành Mã Dung đời sau, tổ tiên Phục Ba tướng quân Mã Viên? Thật sự giả! Cái kia Mã Siêu không phải ta cùng tộc sao?"

Trong phòng Mã Nguyên Thiếu âm thanh quá lớn, dẫn đến ngoài phòng Phùng Mục nghe được có âm thanh truyền tới, liền vào nhà kiểm tra, Phùng Mục đi vào cửa phòng, thấy Mã Nguyên ngồi ở đầu giường, vui vẻ nói "Thiếu gia ngài rất cục tính rồi, ngài đã hôn mê ba ngày ba đêm, có thể đi trang chủ dọa sợ, cũng còn tốt trời xanh phù hộ thiếu gia ngài bình an tỉnh lại." Phùng Mục đại hi nói.

Mã Nguyên chỉnh sửa thoáng 1 tí đầu óc, thuận theo bên trong biết rồi trước mặt vị này chính là Phùng Mục, chính mình hiện tại là xuyên qua đến Đông Hán những năm cuối 178 năm, hiện nay Thiên Tử chính là Hán Linh Đế Lưu Hồng, bây giờ chính mình cũng không gọi Mã Nguyên Thiếu, chính mình gọi là Mã Nguyên, là Mã gia trang Thiếu trang chủ. Mã gia trang trên dưới hơn năm mươi người, hơn ba mươi hộ viện, hơn hai mươi cái hạ nhân, tổ tiên là Phục Ba tướng quân Mã Viên, chính mình là tiền triều Mã Dung độc tôn. Chính mình ba ngày trước cùng với Lý Liệp Hộ vào núi săn thú, gặp phải một con hoa văn lão hổ, cũng chẳng biết vì sao, con cọp này vốn nên là ở núi rừng bên trong, đến chạy đến núi rừng ngoại vi, Lý Liệp Hộ thất thủ bị lão hổ ăn, mình và con trai của Lý Liệp Hộ chạy đến vách núi bên, trượt chân rơi xuống vách núi, chính mình lúc đó còn lôi kéo Lý Liệp Hộ con trai duy nhất, vì tự cứu lôi kéo con trai của Lý Liệp Hộ đồng thời đi xuống núi nhai.

Mã Nguyên biết được chuyện đã xảy ra, lại biết được chính mình là Mã Kiệt dưới gối con trai duy nhất. Mã Nguyên hơi mở miệng nói "Ta không có chuyện gì Phùng Mục, con trai của Lý Liệp Hộ hiện tại thế nào rồi, ta nhớ tới ta lúc đó rơi xuống vách núi thì, sốt ruột bên dưới lôi kéo hấn cùng đi xuống núi nhai, không biết hấn có hay không cũng còn sống sót."

Phùng Mục suy nghĩ một chút nói "Thiếu gia yên tâm đi, con trai của Lý Liệp Hộ trở về không lâu liền tỉnh rồi. Chỉ là thật giống cái gì đều không nhớ rõ. Lão gia vừa đến xem Lý gia tiểu tử, nhìn hấn có hay không có thể nhớ tới cái gì đến."

Mã Nguyên thờ dài nói "Ài, là ta hại hấn nha, nếu không là ta quá mức nhất gan, nhìn thấy lão hổ liền đại hồng đại khiếu. Cũng sẽ không làm hại Lý thúc thất thủ bị lão hổ ăn đi. Nếu không là ta nhất gan, nghe thấy lão tiếng hổ gầm liền cuống quýt chạy trốn, cũng sẽ không trượt chân lôi kéo Lý tiểu tử rơi xuống vách núi, làm hại hấn bây giờ ký ức hoàn toàn biến mất, là ta xin lỗi hấn nha."

Lúc này Phùng Mục đột nhiên cảm thấy, Mã Nguyên lần này sau khi tỉnh lại trưởng thành không ít, trước đây đều là cùng với sự bất định, dù sao cũng còn con nít. Lần này tỉnh lại nếu đã biết âm thầm tự trách. Phùng Mục không nhịn được khuyên "Thiếu gia, sự tình đã phát sinh, vẫn là không muốn tự trách, đường cho tốt thân thể mới đứng đấy!"

Mã Nguyên nghe Phùng Mục nói như vậy, cũng hơi trầm nghĩ, sau đó đối với Lý tiểu tử tốt một chút chính là.

Mã Nguyên đang chuẩn bị đứng dậy, đột nhiên cảm giác tay chân vô lực, một trận đói bụng thuận theo trong bụng truyền đến, liền lúng túng nói với Phùng Mục "Phùng Mục người đi chuẩn bị cho ta điểm ăn, ta này sẽ đói bụng hoảng."

Phùng Mục cuống quýt xuống, là Mã Nguyên chuẩn bị ăn đi tới, một hồi hậu, Phùng Mục bụng chao trắng ăn sáng vào nhà, nói với Mã Nguyên "Thiếu gia, lang trung nói người mới vừa tỉnh lại, không thể ăn quá mức thức ăn mặn đồ ăn, những này cháo trắng ăn sáng, thiếu gia chấp nhận dùng chút đi. Lão nô đi báo cho trang chủ, thiếu gia đã tỉnh lại, để trang chủ không cần lo lắng."

Mã Nguyên cái kia lên chiếc đũa, đột nhiên giật mình nhìn tay phải của chính mình ngón áp út, một cái lờ lờ toả sáng ngọc giới, đây là hấn xuyên qua trước ở trên sạp hàng mua! Dĩ nhiên theo chính mình xuyên qua rồi.

Lúc này Phùng Mục thấy Mã Nguyên không nói, liền mở miệng đạo "Thiếu gia, nếu là không chuyện gì lão nô đi xuống trước. Trang chủ còn không biết ngài tỉnh rồi, lão nô đi báo cho trang chủ."

Mã Nguyên mới hoàn hồn, nhớ tới còn có cái tiện nghi cha, liền để đũa xuống đạo "Người đi báo cho phụ thân, liền nói ta đã vô sự. Chờ ta com nước xong thực, liền đến xem Lý gia tiểu tử. Để phụ thân không cần lo lắng."

Phùng Mục vừa nghe nhất thời kinh hãi nói "Thiếu gia không thể a, cái kia Lý gia tiểu tử hiện tại đạt được thất hồn chứng, chỉ cần có người dám tới gần hấn trong vòng ba bước, hấn tất nhiên sẽ tướng người kia đánh đổ, lần trước trang chủ đi vào nhìn hấn, suýt chút nữa bị hấn đã thương. Hiện tại trang chủ có lệnh, trang trên người không có thể vào Lý tiểu tử trong phòng! Thiếu gia hay là không đi được!"

Mã Nguyên cười ha ha đạo "Vậy ta trước hết không đi, người đi nói cho phụ thân ta, liền nói ta đã tỉnh rồi liền có thể. Để hấn không cần lo lắng."

Phùng Mục lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, xoay người rời đi trong phòng, trước tiên Mã Kiệt đi tới. Trong phòng bỏ không Mã Nguyên một người, một mình nhìn tay phải sờ ra!

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Ta liền muốn Nguyên Bá

Chương 3: Ta liền muốn Nguyên Bá

Mã Kiệt chính đang thiên cửa phòng, cân nhắc con trai của Lý Liệp Hộ nên đi nơi nào, Phùng Mụ chạy tới thức tỉnh hấn trầm tư "Trang chủ, thiếu gia tỉnh rồi, để cho ta tới nói cho trang chủ không cần lo lắng, thiếu gia hiện tại chính đang ăn uống, sau đó liền tới." Phùng Mụ chạy tới nói đến.

Mã Kiệt vừa nghe, nhĩ tử bình an vô sự tỉnh lại, mừng lớn nói "Ta tỉnh lại là tốt rồi, tỉnh lại là tốt rồi a." Nói cuống quýt chạy hướng về Mã Nguyên gian phòng.

Mã Nguyên lúc này đối diện nhần đồ ra, một cái hai mươi khối quán via hè hàng, lại theo chính mình xuyên qua rồi! Đây vẫn là lúc đó người vợ nói mình cả ngày không cái hoá trang, mình mới cần rằng mua lại. Bây giờ chính mình xuyên qua Đông Hán, lão bà ở thế giới kia không biết quá có được hay không, có thể hay không một thân một mình chăm sóc tốt con gái, còn có ta bà lão kia, một người không biết có thể hay không chịu đựng được mất con nôi đau.

Mã Nguyên nghĩ đi nghĩ lại, khoe mắt đã mơ hồ một mảng, một giọt nước mắt theo cảm nhỏ xuống ở nhần trên.

Ngay tại Mã Nguyên âm thầm thương tâm thời điểm, trên tay nhần hơi toả sáng.

Leng keng "Chúc mừng kí chủ mở ra thần giới võ tướng triệu hoán hệ thống thành công."

Leng keng "Chúc mừng kí chủ mở ra thần giới võ tướng bồi dưỡng hệ thống thành công"

Leng keng "Bồi kí chủ tuổi tác không đủ mười sáu, tạm thời không cách nào triệu hoán võ tướng."

Leng keng "Bồi hệ thống mở ra kí chủ không cách nào triệu hoán võ tướng, kí chủ thu được bồi thường thần tướng thẻ một tấm!"

Leng keng "Võ tướng triệu hoán hệ thống giới thiệu, kí chủ có thể sử dụng thành tựu trị, triệu hoán võ tướng, mưu sĩ, thống suất, thành tựu trị triệu hoán vũ lực cao là 100, mưu sĩ cao nhất trí lực là 100, thống suất Thống soái tối cao là 100, mỗi lần triệu hoán cần muốn thành tựu trị 100 điểm, thành tựu trị có thể thông qua tăng lên tiếng tăm thu được, chiến tranh thắng lợi hậu thu được, trước mặt thành tựu trị 0!"

"Gợi ý của hệ thống, võ tướng bồi dưỡng hệ thống, cần vũ lực trị ở 70 trở xuống võ tướng, tuổi tác không thể vượt quá hai mươi tuổi, cần kí chủ vũ lực đạt đến 90 trở lên, đồng thời có võ nghệ truyền thụ. Truyền thụ võ nghệ hậu, bị bồi dưỡng võ tướng thu được vũ lực tăng lên, trường kỳ tùy tùng kí chủ tập võ, mỗi một cái nguyệt vũ lực tăng lên một điểm, bị bồi dưỡng võ tướng đỉnh cao vũ lực cao nhất có thể trưởng thành đến vũ lực 93! Nhiều nhất bồi dưỡng võ tướng 20 vị."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ thu được hệ thống thăng cấp nhiệm vụ, văn, vũ, thống, ba tầng tăng mạnh. Cần kí chủ vũ lực tăng mạnh một lần, trí lực tăng mạnh một lần, thống suất tăng mạnh một lần. Hoàn thành nhiệm vụ, kí chủ có thể thu được đỉnh cao võ tướng thẻ một tấm. Hệ thống cũng tương thăng cấp lâm trung cấp hệ thống."

Mã Nguyên nhất thời bị đột như lên hệ thống chấn kinh rồi. Trên một sạp hàng mua được hai mươi khối nhần, không chỉ có tùy tùng chính mình xuyên qua rồi, hơn nữa còn là triệu hoán hệ thống. Bởi vậy ta không phải cũng có thể cùng triệu hoán dũng tướng bên trong nhân vật chính như thế sao? Ha ha quả này bì rồi!

Mã Nguyên hưng phấn gọi "Hệ thống, cái kia võ tướng triệu hoán thần thẻ là cái gì nha! Có thể hay không cho gọi ra Lý Nguyên Bá nha!"

"Gợi ý của hệ thống, võ tướng triệu hoán thần trong thẻ hàm, Lý Nguyên Bá, Hạng Vũ, Cao Sùng, Bùi Nguyên Khánh, Lý Tồn Hiếu, Nhiễm Mẫn, Vũ Văn Thành Đồ, bảy người, kí chủ có thể ngẫu nhiên thu được hệ thống bồi thường một thành viên võ tướng. Xin hỏi kí chủ, có hay không hiện đang sử dụng thần tướng thẻ."

Mã Nguyên nhất thời hưng phấn nói "Ta muốn Nguyên Bá, Lý Nguyên Bá nhanh lên một chút! Ngoại trừ Lý Nguyên Bá cái khác đều là cặn bã, ta liền

muốn Lý Nguyên Bá!"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ chỉ có thể ngẫu nhiên thu được một cái, cũng không phải cố định cho! Xin mời kí chủ đi trừ một người, còn lại sáu người ngẫu nhiên thu được một người."

Mã Nguyên nghe thấy hệ thống, nhất thời nổi giận đạo "Đi trừ người mọii, ta liền muốn Nguyên Bá, cái khác sau này hãy nói, ta hệ thống ta làm chủ nhanh lên một chút!"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ vì sao nhất định phải Lý Nguyên Bá, Lý Nguyên Bá cũng không phải rất thích hợp kí chủ, số một, Lý Nguyên Bá tính khí không được, dễ dàng vờ ngớ ngẩn, xuất thế hậu khẳng định có mặt trái kỹ năng. Thứ hai, Lý Nguyên Bá cầm trong tay song chùy cộng trùng 620 cân, bình thường chiến mã khẳng định không thể thừa kị, coi như là thật chiến mã cùng kị không được quá thời gian dài, thứ ba, Lý Nguyên Bá trời sinh nhược trí, không thể mang binh đánh giặc. Kiến nghị kí chủ đi trừ Lý Nguyên Bá, còn lại sáu người ngẫu nhiên được một cái."

Mã Nguyên nhất thời không cao hứng, "Ta liền muốn Nguyên Bá, bớt nói nhảm cho ta nhò, nói đi như thế nào mới có thể cho ta Lý Nguyên Bá. Muốn bỏ ra cái giá gì?"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ mạnh mẽ chỉ định võ tướng, sẽ hoàn thành võ tướng triệu hoán hệ thống không thăng bằng, dẫn đến kí chủ lần thứ hai triệu hoán võ tướng, vị trí thứ ba võ tướng hoặc mưu sĩ nhân vật cao nhất trình độ đạt đến nhị lưu trình độ, lần thứ bốn triệu hoán, mới phải xuất hiện nhất lưu trình độ cùng đỉnh cao trình độ võ tướng hoặc mưu sĩ."

Mã Nguyên nhất thời mừng lớn nói "Được, ta đáp ứng rồi nhanh lên một chút cho ta Nguyên Bá!"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ thu được thần tướng Lý Nguyên Bá, Lý Nguyên Bá hiện nay thối vào con trai của Lý Liệp Hộ thân phận, gợi ý của hệ thống cái thứ nhất võ tướng, tướng đối với kí chủ trung thành không thay đổi, Lý Nguyên Bá hiện nay nhận kí chủ là ca ca. Lý Nguyên Bá đỉnh cao thuộc tính, vũ lực 113 trí lực 31 chính trị 0 thống suất 0, Lý Nguyên Bá đặc tính 1 Cừ Chùy Nộ Chiến, Lý Nguyên Bá cầm trong tay song chùy, cùng người giao chiến thì, nếu là phe địch làm tức giận Lý Nguyên Bá, Lý Nguyên Bá vũ lực thêm 5, trí lực giảm 5. Lý Nguyên Bá đặc tính 2 Cừ Chùy Mạ Thiên, Lý Nguyên Bá trời sinh hiếu chiến, danh dương thiên hạ hậu, nếu là không người dám với Lý Nguyên Bá giao chiến, Lý Nguyên Bá tương phát động Cừ Chùy Mạ Thiên thuộc tính! Có thể gặp phải thiên lôi giáng lâm! Lý Nguyên Bá trước mặt thuộc tính, vũ lực 81 trí lực 31 chính trị 0 thống suất 0."

Mã Nguyên nghe nói hệ thống nói tới thuộc tính, nhất thời hai mắt đại tránh, ngờ ngác nhìn phía trước, một hồi lâu sau, Mã Nguyên đột nhiên rống to "Hệ thống, cmm chơi ta, Lý Nguyên Bá Cừ Chùy Mạ Thiên, còn không bị sét đánh chết! kỹ năng tại sao có thể có, hoàn toàn là tự tìm đường chết kỹ năng! Người gấp gấp cho ta thay đổi, bằng không ta hiện tại liền chưa cái cổ, người chỉ có một người chậm rãi chơi đi, nói không chắc ta còn có thể lại xuyên qua!" Mã Nguyên uy hiếp nói xong, chờ đợi hệ thống hồi phục.

Ai biết, này sẽ nửa ngày không có gợi ý của hệ thống thanh âm, Mã Nguyên tâm nghĩ sẽ không bị ta sợ hãi đến chạy đến bên người khác đi! Mã Nguyên đang chuẩn bị lần thứ hai hô hoán hệ thống, ai biết lúc này. . .

"Kí chủ tại sao có thể vô lại như vậy, đã nói cho người Lý Nguyên Bá thuộc tính sẽ có mặt trái người còn nhất định phải tuyền, hiện tại lại muốn ta đem mặt trái kỹ năng xóa, kí chủ lại chơi xấu, hệ thống tương tự động đình chỉ phục vụ! Kí chủ chỉ có một người tự sinh tự diệt đi!"

Mã Nguyên nhất thời kinh hãi nói "Hay, hay, hay, hay ta không vô lại được rồi, vậy người điều này cũng tỏ rõ để Lý Nguyên Bá chết không phải! Bực này với không đưa a!"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ vừa nãy làm tức giận hệ thống, võ tướng bồi dưỡng hệ thống vốn nên là hai mươi tên, hiện tại hệ thống thu hồi hai cái tiêu chuẩn, kí chủ hiện tại chỉ có thể nuôi dưỡng mười tám cái võ tướng! Mặt khác, kí chủ có thể để cho Lý Nguyên Bá một mực đi theo ở bên người, Lý Nguyên Bá chỉ nghe kí chủ một người!"

Mã Nguyên mới cân bằng một điểm, hơi cười đối với hệ thống nói, "Hệ thống, ta vừa nãy là đùa giỡn, cái kia võ tướng bồi dưỡng hệ thống cái kia hai tiêu chuẩn, trả lại ta kiểu gì?"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ tốt nhất cầm miệng, bằng không hệ thống tương đương đình chỉ phục vụ!"

Mã Nguyên nhất thời không nói gì, hệ thống quá tùy hứng rồi! Bất đắc dĩ Mã Nguyên chỉ có thể mở miệng hỏi "Cái kia hệ thống, ta còn có cái gì đặc quyền không có?"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ còn có một phần xuyên qua gói quà lớn chưa mở ra, ở trong chứa võ nghệ thẻ một tấm, Bảo Mã một thớt, chính trị pháp tắc một quyển, xin mời kí chủ mau chóng sử dụng!"

Mã Nguyên hèn mọn cười một tiếng nói "Quên đi, có cái này gói quà ta cũng coi như tâm tình tốt một điểm, vậy thì hiện tại mở ra đi. Cũng coi như đối với ta bị thương tâm linh một cái bồi thường nho nhỏ."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ được võ nghệ thẻ một tấm, bất cứ lúc nào có thể sử dụng. Kí chủ được chính trị pháp tắc một quyển, trường kỳ xem có thể tăng cường chính trị. Kí chủ đến ô chuy Bảo Mã một thớt, hiện nay làm một tuổi ngựa non, chính đang Mã gia trang hậu viện, là Mã Kiệt mới mua ngựa non. Ba tuổi hậu trưởng thành lên thành đỉnh cao."

Mã Nguyên ha ha cười nói "Hạng Vũ ô chuy nếu thành ta, ha ha sau đó lại có thêm thật mã, sẽ đem ô chuy đưa cho Lý Nguyên Bá, chỉ là coi như là ô chuy, Lý Nguyên Bá sợ là cũng không thể thường thường thừa kị, hần cái kia hai con chùy quá ra sức, khá lắm nếu 600 cân, không biết lúc nào có thể xuất hiện a!"

Mã Nguyên còn không tới kịp cao hứng, ngoài cửa Mã Kiệt liền đã bước nhanh đến!

Thấy Mã Nguyên ngồi ở trước giường, Mã Kiệt lập tức kích động nói "Nguyên tỉnh rồi liền được, tỉnh rồi liền tốt, tổ tiên Phục Ba tướng quân Mã Viên hậu nhân Mã Dung một mạch, hiện tại chính là nguyên một mạch đơn truyền, nếu là nguyên có việc, gọi vị phụ tương lai dưới cửa tuyền, thế nào có khuôn mặt đối mặt tổ tiên. Nguyên sau đó không thể lại đặt mình vào nguy hiểm "

Mã Nguyên bị đột nhiên xuất hiện phụ yêu cảm động, hơi mở miệng nói "Phụ thân, hài nhi đã vô sự, phụ thân yên tâm đi, hài nhi sau đó nhất định cố gắng cải tạo trước không phải, sẽ không lại gây rắc rối."

Mã Kiệt lúc này mới nhàn từ nhìn Mã Nguyên, thấy Mã Nguyên trước mặt cháo trắng vẫn chưa động, liền lo lắng mở miệng nói "Nguyên, mặc dù là cháo trắng thức ăn chay, ngươi cũng phải tốt xấu ăn chút, bằng không thân thể làm sao sẽ nhận được, mau mau lấy cháo uống. Chờ ngươi chữa khỏi thương thế, thì sẽ có ăn thịt đưa lên, nhanh nhanh ăn đi."

Mã Nguyên không nói, chỉ là cầm lấy chiếc đũa nhanh chóng ăn lên trong bát cháo trắng.

Sắc trời gần muộn, Dĩnh Xuyên ngọn núi nào đó trên lầu cửa phòng trước, một vị trung niên nho gia chính ngẩng đầu nhìn trời, một hồi lâu sau, trung niên hai mắt đại tránh, giật mình nói "Thiên Sát tinh động, hạ xuống phương bắc, Tử Vi tinh động, tọa lạc Nam Dương! Đây là thiên hạ đại loạn chi dấu hiệu! Cũng đúng thiên hạ đại cát chi dấu hiệu! Ta đến nhanh đi chuẩn bị, khi rộng rãi thu học đồ, để bọn họ ở thời loạn lạc bên trong phụ tá hiền chủ, bách tính mới có thể có thể nghỉ ngơi lấy sức." Người đàn ông trung niên vào nhà bên trong, liền viết ra mấy phong thơ, phân biệt là tả cho Hoàng Phủ Tung, Lô Thực, Bàng Đức Công, Hoàng Thừa Ngạn. Hướng về bọn họ đề cử tài tử, tới đây học tập trị quốc An Bang chi sách. Cuối cùng chữ ký dĩ nhiên là. . .
Tư Mã Vy! !

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Thời loạn lạc người khó Nguyên Bá tăng mạnh

Chương 4: Thời loạn lạc người khó Nguyên Bá tăng mạnh

Mã Nguyên ăn xong cháo trắng, khẽ mỉm cười, nhìn Mã Kiệt đã rời đi cửa, Mã Nguyên âm thầm nghĩ "Xưa nay đều không nghĩ tới sẽ thật sự xuyên qua, tuy rằng trước đây đều là ngóng trông, ở thời loạn lạc bên trong xông ra uy danh của chính mình, nhưng là hiện tại thật sự xuyên qua rồi. Thật là có điểm buồn cười."

Mã Nguyên đột nhiên một chỉnh tâm tình, đã đi tới thời loạn lạc lại có thần giới giúp đỡ, vậy ta nhất định phải quét ngang Càn Khôn, cái gì Tào Tháo, cái gì Viên Thiệu, cái gì Lưu Bị, hết thảy đi sang một bên. Thái Diễm, ngươi chờ ta, đợi ta quét sạch hoàn vũ, ta muốn kết hôn ngươi! Nhất định phải thay đổi ngươi vận mệnh bi thảm.

Đột nhiên Mã Nguyên lúng túng nói "Cái kia cái gì hệ thống, chính ta thuộc tính là bao nhiêu?"

Leng keng "Hệ thống chính đang thống kê kí chủ thuộc tính. . ."

Leng keng "Gợi ý của hệ thống, kí chủ trước mặt thuộc tính là, vũ lực 37 trí lực 63 chính trị 41 thống suất 35 nị lực 86 "

Ta sát này thuộc tính như bạo, hi vọng thuộc tính tranh bá thiên hạ, ta cũng đúng say rồi, bất quá cũng còn tốt, hệ thống cho lão tử một cái thần tướng Lý Nguyên Bá, bằng không không cần lăn lộn. Đúng rồi, hệ thống bồi dưỡng võ tướng không phải muốn kí chủ vũ lực chín mươi trở lên sao? Vậy ta hiện tại này thuộc tính làm sao bồi dưỡng!

"Hệ thống, võ tướng bồi dưỡng, không phải muốn ta thuộc tính vũ lực 90 trở lên sao? , vậy ta hiện tại thuộc tính không đủ, làm sao mới có thể tăng lên vũ lực?"

Leng keng "Kí chủ có thể thông qua tập võ, tăng lên vũ lực, học tập tăng lên trí lực, thảo luận tăng lên chính trị, binh pháp tăng lên thống suất, uy vọng tăng lên nị lực."

Cuối cùng cũng coi như rõ ràng, chỉ cần nỗ lực, lão tử liền không cần ở thời loạn lạc đánh thép. Cảm tạ trời xanh a! Nếu như ta có thể trở thành là bá chủ,

chắc chắn mỗi ngày tể bái của người đi! Ta mỗi ngày thắp hương, mỗi ngày. . .

Quên đi, vẫn là xem trước một chút Lý Nguyên Bá lại nói, cái tên này cũng không thể chạy.

"Phùng Mụ, Phùng Mụ" Mã Nguyên hô hai tiếng, bên ngoài Phùng Mụ rất nhanh sẽ chạy vào, Phùng Mụ nhìn Mã Nguyên khẩn trương mở miệng "Thiếu gia, có chuyện gì không? Có phải là nơi nào không thoải mái?" Mã Nguyên cười ha ha, nói với Phùng Mụ "Không phải, ta đã không sao rồi, Phùng Mụ người mang ta đến Lý Nguyên Bá gian phòng, ta đi xem hán một chút, dù sao hán là bởi vì ta mới bị thương." Phùng Mụ vừa nghe, nhất thời kinh hãi "Thiếu gia, người nói chính là con trai của Lý Liệp Hộ đem, lão nô không phải nói cho thiếu gia, hán hiện tại đạt được thất hồn chứng sao? Hiện tại cái gì đều không nhớ rõ. Lần trước trang chủ đi gọi hán, suýt chút nữa không bị hán cho đá thương. Vẫn là đừng đi nhìn hán tốt. Thiếu gia nếu như đã xảy ra chuyện gì, lão nô thế nào cùng lão gia bàn giao a!"

Mã Nguyên vừa nghe vui vẻ, "Không sao, người dẫn ta đi đem, ta cùng hán từ nhỏ cùng nhau lớn lên, bây giờ hán hay bởi vì ta mà thất hồn, ta nhất định phải đi xem hán một chút. Ta nghĩ coi như Nguyên Bá thất hồn, cũng sẽ đối với ta có chút ấn tượng, chí ít sẽ không làm thương tổn cho ta!" Phỉ lời đều nhận ta làm ca ca, trung thành độ nhưng là trung thành không thay đổi, còn biết đánh nhau ta sao?

Phùng Mụ vừa nghe, suy nghĩ một chút nói với Mã Nguyên "Cái kia thiếu gia không có thể vào phòng của hán, chỉ là ở cửa nhìn liễn tốt."

Mã Nguyên vừa nghĩ, này Nguyên Bá tính khí nhưng là xưng tên hai, Phùng Mụ nói cũng có lý, vẫn là cách xa hán một chút, nhìn kỹ hăng nói! Liễn đi ra cửa phòng, đi tới Lý Nguyên Bá vị trí gian phòng.

Thiên trong phòng, Lý Nguyên Bá một người ở trước bàn ngồi, nghe thấy ngoài cửa có tiếng bước chân truyền đến, liễn cẩn thận nhìn chằm chằm cửa, hai năm đầm ấm thật chặt, từng cái từng cái gần xanh xuất hiện nơi cánh tay trên, dường như muốn nô tung.

Mã Nguyên đi tới thiên cửa phòng, nhìn trong phòng trước bàn Lý Nguyên Bá, không biết nên nói cái gì. Càng không biết nên làm gì thu phục Lý Nguyên Bá.

Lý Nguyên Bá được gọi là Tùy Đường diễn nghĩa đệ nhất võ tướng, trời sinh khuyết trí. Nhưng cũng trời sinh thần lực, lịch sử danh tướng Tần Quỳnh, Ủy Trì Cung, các loại đều không phải thủ hạ mất quá một hiệp, chỉ có lúc đó được xưng vô địch Thiên Bảo Đại tướng quân Vũ Văn Thành Đô, Bùi Nguyên Khánh hai người mới có thể chống đối Lý Nguyên Bá ba chùy bên trên!

Lý Nguyên Bá thiên tính hiếu chiến, không người là đối thủ, cũng không có người dám cùng tranh tài, Lý Nguyên Bá liễn thả ra cuồng ngôn, "Hận trời không đem, hận không hoàn, nếu là trời xanh có có thể nắm chi chuỗi, nhất định phải tướng trời xanh kéo xuống, nếu là đại địa có có thể nắm chi hoàn, nhất định phải tướng đại địa rút lên! Cuối cùng Lý Nguyên Bá tuý từng Lý Tĩnh xuất chinh, thấy sấm vang chớp giật, Lý Nguyên Bá Cừ Chùy Mạ Thiên, bị thiên lôi đánh chết!" Cái này cũng là Mã Nguyên vì sao nhất định phải Lý Nguyên Bá nguyên nhân.

Mã Nguyên cẩn thận đi vào cửa phòng, lúc này Lý Nguyên Bá nhìn vừa đi vào ốc Mã Nguyên, nhất thời đứng dậy "Ca ca, người là ca ca ta." Mã Nguyên sững sờ, ha ha cười nói "Đúng, Nguyên Bá ta chính là ca ca ngươi, bắt đầu từ hôm nay, ta chính là đại ca ngươi, ngươi có thể muốn nghe đại ca." Lý Nguyên Bá dùng sức gật đầu!"Nguyên Bá nhất định nghe ca ca, ca ca, Nguyên Bá cái gì đều không nhớ rõ, liễn nhớ tới ca ca, sau đó Nguyên Bá chỉ nghe ca ca."

Mã Nguyên cố nén nội tâm mừng như điên gật gật đầu "Nguyên Bá, người trước tiên ở này nghỉ ngơi, ta thì ở cách vách, không có chuyện gì đừng ra ngoài. Ngày mai ta tên Phùng Mụ đi mua cho ngươi chút hoa quế cao, ca ca nhớ tới, Nguyên Bá thích ăn nhất hoa quế cao."

Lý Nguyên Bá cảm động nói "Vẫn là ca ca đối với Nguyên Bá được, Nguyên Bá nghe ca ca, ca ca không cho Nguyên Bá ra ngoài, Nguyên Bá liễn không ra khỏi cửa, ca ca người muốn thường đến tiếp Nguyên Bá chơi, Nguyên Bá một cái nhận thật nhảm chán."

Mã Nguyên mỉm cười nhìn Lý Nguyên Bá, "Nguyên Bá yên tâm, đợi ta tướng sự tình xử lý xong, liễn tới bồi Nguyên Bá là được "

Lý Nguyên Bá lập tức nói "Được, ca ca giữ lời nói, Nguyên Bá ở chỗ này chờ ca ca, chỉ là gian phòng quá nhỏ, Nguyên Bá muốn đi trong sân chơi, không biết có thể hay không."

Mã Nguyên cau mày nói "Đi trong sân chơi cũng được, chỉ cần ngươi không tùy ý lỗ mãng, ca ca liễn dẫn ngươi đến sân, ca ca không chỉ có dẫn ngươi đi trong sân chơi, còn mang ngươi đi ra sân, đi càng rộng lớn hơn địa phương, thế nhưng ngươi nếu là tùy ý hại người, ca ca có thể đã nổi giận. Sau đó nơi nào đều không mang theo ngươi đi ra ngoài rồi!"

Lý Nguyên Bá mừng lớn nói "Nguyên Bá chỉ là ở trong viện chơi đùa, sẽ không gặp rắc rối. Ca ca người nhanh đi bận bận sự tình đi, sau đó trở về mang Nguyên Bá ra ngoài chơi!"

Mã Nguyên cười khổ mà nói "Vây cũng tốt, chính ngươi một người chơi đùa, ta trước tiên đi làm một ít chuyện." Nói Mã Nguyên trở lại bên trong phòng của chính mình. Hưng phấn không biết là khóc là cười.

"Gợi ý của hệ thống, Lý Nguyên Bá tạo thành hệ thống vũ lực tăng mạnh, lập tức tướng tăng mạnh danh sách báo cho kí chủ, xin mời kí chủ kiên trì chờ đợi."

"Gợi ý của hệ thống tăng mạnh giới thiệu, mỗi lần tăng mạnh sẽ xuất hiện, 3—5 vị lịch sử võ tướng hoặc mưu sĩ xuất hiện, bây giờ làm kí chủ cung cấp tăng mạnh danh sách."

"Gợi ý của hệ thống, Lý Nguyên Bá tạo thành tăng mạnh danh sách xuất hiện, người thứ nhất võ tướng, nước bạc Lương Sơn hảo hán, Báo Tử Đầu Lâm

Xung, vũ lực 90 trí lực 57 chính trị 61 thống suất 73, Lâm Xung đặc tính báo đầu, cùng người đối chiến vũ lực thêm 3, Lâm Xung hiện nay thổi vào, Ngự Lâm Quân thống lĩnh.

Người thứ hai võ tướng, Tùy triều đại tướng Sư Vạn Tuế, vũ lực 87 trí lực 67 chính trị 76 thống suất 92, trước mặt không đặc tính, hiện nay thổi vào Trương Giác tùy tùng.

Người thứ ba võ tướng, Tùy Đường chư hầu một trong lưu vũ chu, vũ lực 76 trí lực 81 chính trị 76 thống suất 83 hiện nay thổi vào Lưu Bị tộc đệ, lưu vũ, trước mặt không đặc tính.

Người thứ tư võ tướng, Bắc Tống nữ tướng, Mộc Quế Anh, vũ lực 93 trí lực 81 chính trị 67 thống suất 92, đặc tính 1 dũng mãnh, cùng người đối chiến, vũ lực thêm 2. Đặc tính 2 phi đao thuật, sử dụng phi đao đánh lên đối phương, vũ lực trong nháy mắt thêm 5. Trước mặt thổi vào không biết."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ có thể lựa chọn một người, là kí chủ hiệu lực, làm như kí chủ hoàn thành vũ lực tăng mạnh quả thưởng. Kí chủ lựa chọn sau đó, võ tướng đều sẽ ở sau đó một cái nào đó thời gian đến đây đầu hiệu. Bị lựa chọn nhân vật cùng với triệu hoán nhân vật như thế, trung thành độ căn cứ kí chủ biểu hiện mà định, trung thành độ chia làm, thấp, hơi thấp, bình thường, hơi cao, chết trung ngũ tạng, đi trừ chết trung nhân vật, cái khác võ tướng đều sẽ căn cứ kí chủ biểu hiện mà lập ra trung thành độ. Xin mời kí chủ lựa chọn."

Mã Nguyên nhất thời sững sờ "Cái kia, Mộc Quế Anh thổi vào có phải là sai rồi, làm sao có thể có không biết đây?"

"Gợi ý của hệ thống, không biết chính là bên người tùy tùng đối với hướng về thuộc về ẩn giấu nhân vật, tỷ như Tư Mã Vy, Nam Hoa đạo nhân, Thương Thần Đồng Uyên, đều là ẩn giấu nhân vật! Xin mời kí chủ nhanh chóng lựa chọn! Rốt cuộc muốn cái kia một vị võ tướng hiệu lực!"

Mã Nguyên thấy hệ thống giục hẩn, lập tức ám đạo "Nha a, tính khí tăng trưởng a!" Thế nhưng nghĩ thì nghĩ, Mã Nguyên vẫn là không dám đề cho hệ thống biết đến. Mã Nguyên cười ha ha đạo "Ta liền lựa chọn Mộc Quế Anh đi!" Ha ha tương lai có cái Mộc Quế Anh sưởi chân vẫn là rất tốt!

"Gợi ý của hệ thống, Mộc Quế Anh hiện nay vị trí, không biết, khi nào đầu hiệu, không biết! Kí chủ xin mời kiên trì chờ đợi."

Mã Nguyên nhất thời cảm giác lại bị hệ thống sai một cái, nhớ tới lần trước hệ thống tức giận, giảm chính mình hai cái võ tướng tiêu chuẩn, sợ đến Mã Nguyên cũng không còn dám hỏi! Mã Nguyên bị ai nha!

Mã Nguyên đang chuẩn bị đi tìm Mã Kiệt, hiểu rõ chút gì, đột nhiên muốn từ bản thân võ nghệ thế còn vô dụng, nhất thời mở miệng "Hệ thống, ta võ nghệ thế vẫn không có sử dụng, ta hiện tại muốn sử dụng!"

"Gợi ý của hệ thống, võ nghệ trong thế hàm, Thiên Cương ba mươi sáu phủ, La gia liên đao thương pháp, rung trời sóc pháp, Thông Thiên chùy pháp, Bạo Vũ Lê Hoa thương pháp, Bá Vương Kích pháp. Xin mời kí chủ lựa chọn một quyền!"

Mã Nguyên cười hắc hắc nói "Ta muốn La gia liên đao thương pháp!"

"Gợi ý của hệ thống, La gia liên đao thương, ở trong chứa loạn đao thuật, đại mạc cô ung thương pháp, cần tướng cô ung thương pháp, loạn đao đao pháp luyện tới đại thành, liên đao thương pháp tự nhiên luyện thành."

Mã Nguyên cũng không vội tu luyện vũ lực, liền rời phòng, đi vào tìm Mã Kiệt.

Mã Nguyên đi ra sơn trang, thấy trang ở ngoài bách tính đồn dập ở điện bên trong làm lụng, có mấy cái lão hán chính đang điện một bên uống nước, nhìn thấy Mã Nguyên đi ra, nhất thời lộ ra sợ sệt vẻ mặt, cuống quýt đi vào cây cây, Mã Nguyên tự nhiên biết được lão hán vì sao kinh hoảng, liền ngăn cản lão hán "Lão thúc không cần kinh hoảng, uống xong nước lại cây cây cũng không muộn, ta không qua đường quá nơi này, sau đó như ở điện trung canh vân, người các loại khát cũng có thể uống nước, thiếu huyết, nếu là có người hỏi, liền nói là ta Mã Nguyên quy định!"

Lão hán nhất thời quý xuống đất đạo "Thiếu trang chủ nhân từ nha, ta chờ sau này là Mã gia trang cây cây, nhất định tận tâm tận lực, báo đáp Thiếu trang chủ đại ân nha!"

Mã Nguyên nâng dậy lão hán, vỗ vỗ lão hán ống tay áo trên bùn đất, hướng về cách đó không xa Mã Kiệt đi đến!

Mã Nguyên nhìn thấy Mã Kiệt, hơi hành lễ nói "Phụ thân, nơi đây đại thể đều là bản dân, tuy rằng bọn họ là vì ta Mã gia cây cây đổi lấy lương thực, thế nhưng hẩn là dày rộng đối xử bọn họ, cứ như vậy bọn họ liền có thể an tâm vì ta Mã gia cây cây, mong rằng phụ thân đối xử từ tế bọn họ, nếu như có thể nhiều cho bọn họ chút lương thực, liền nhiều cho một ít, cũng làm cho bọn họ dễ tâm vì chúng ta Mã gia hiệu lực, hàng năm thu hoạch định có thu hoạch."

Mã Kiệt vừa nghe nhất thời hai hàng lông mày thành tụ, cảm tức Mã Nguyên "Nhưng là có người cùng với người nói cái gì, vì sao đột nhiên là những này tiện dân nói chuyện?"

Mã Nguyên nhất thời cười khổ nói "Phụ thân, đạo làm người, hẩn là suy bụng ta ra bụng người, những này bản dân vì ta Mã gia cây cây, bản thân cũng đã phi thường cực khổ rồi, nếu là bọn họ một mồi, để thiếu huyết chốc lát, thiếu huyết hậu lại cây cây, bọn họ thì sẽ an tâm vì ta Mã gia hiệu lực, xin mời phụ thân cho phép! Hải nhi thực sự không đành lòng bọn họ liền như vậy làm lụng, đến chỉ là bị sinh hoạt bức bách, mà không phải cam tâm tình nguyện!"

Mã Kiệt nghe xong Mã Nguyên nói có chút đạo lý, liền thở dài nói "Ta nhân nghĩa ta không kịp vậy, cũng được, kể từ hôm nay nếu là bọn họ một mồi, liền để bọn họ nghỉ ngơi chốc lát đi!"

Trong ruộng bần dân nhất thời quý xuống đất, hô to "Mã trang chủ nhân nghĩa, Thiếu trang chủ nhân nghĩa nha!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Trương Giác sức hiệu triệu

Chương 5: Trương Giác sức hiệu triệu

Đông Hán những năm cuối Linh Đế ngu ngốc, nhận lệnh Hà Tiến là Hà Nam Y, Viên Ngỗi là Thái phó.

Hà Tiến là đồ tể truyền đời, chỉ vì Hà Tiến Dị mẫu muối muối, Hà Linh có khuyển quốc đáng vẽ, Hà Tiến hỏi lộ hoạn quan Trương Nhượng, để Trương Nhượng tướng Hà Linh hiến cùng với Linh Đế. Linh Đế sủng ái Hà Linh, phong Hà Linh là Hoàng hậu. Gia phong Hà Tiến là Hồ Phần Trung Lang tướng. Hà Tiến biết chính mình là đồ tể truyền đời, sĩ tộc người nhiều xem thường chính mình. Liền cùng Thái phó Viên Ngỗi, thường thường đi lại.

Viên Ngỗi nội tâm xem thường Hà Tiến, nhưng bởi vì Hà Tiến chi muối Hà Linh là cao quý Hoàng hậu, liền dài cùng hấn lui tới, Viên Ngỗi cũng làm cho trong tộc tiểu bối, Viên Thiệu, Viên Thuật hai người tùy tùng Hà Tiến.

Hoạn quan Trương Nhượng, Hằng Đế tại vị thì chỉ là một kẻ canh cửa, Linh Đế thượng vị hậu sủng tín Trương Nhượng, thăng Trương Nhượng là Thường Đãi, câu cửa miệng Trương Thường Đãi vì ta phụ, dẫn đến Trương Nhượng chuyên quyền. Hà Tiến cùng với Viên Ngỗi hai người cùng với Trương Nhượng minh tranh ám đấu, triều chính bất ổn. Đối với Tây Khương chiến tranh lại kéo dài mấy chục năm lâu dài, tiêu tốn to lớn không nói, còn trắng trợn trưng binh, dẫn đến dân chúng lâm than. Thêm vào thổ địa đại thế ở sĩ tộc trong tay, bần dân khó có thể tồn tại, chỉ có là sĩ gia cây cày, đối lấy lương thực sinh tồn!

Mã Nguyên nhìn diện bên trong bách tính, trong lòng cỡ nào thê lương, người đời sau thường nói, thà rằng làm thái bình khuyển, không làm loạn thế nhân! Hiện tại chính mình người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, mặc dù mình không phải bần dân, cũng đã hiểu rõ trên người bọn họ nỗi khổ.

Nhớ tới Lý Nguyên Bá bây giờ còn không thể đi ra phòng khách, Mã Nguyên liền đối với Mã Kiệt mở miệng nói "Phụ thân, bây giờ Lý Nguyên Bá tuy rằng đạt được thất hồn chứng, thế nhưng đã nhận ra hài nhi, hài nhi hồ thẹn cho hấn, khẩn cầu phụ thân cho phép hài nhi cùng với Nguyên Bá cùng trưởng thành!"

Mã Kiệt nghe vậy kinh hãi "Cái kia Lý Nguyên Bá chưa từng thương người sao? Người này bây giờ thất hồn sau đó, khoảng cách hấn ba bước trong vòng người đều sẽ bị hấn đá thương! Ta không thể nha!"

Mã Nguyên cười ha ha đạo "Phụ thân yên tâm, bây giờ Lý Nguyên Bá đã nhận ta là ca ca, cũng sẽ không ra tay với ta, hơn nữa còn rất nghe hài nhi! Hài nhi ngày mai muốn mang Nguyên Bá đi vào thành! Không biết phụ thân có thể hay không cho chút tiền tài."

Mã Kiệt lúc này mới yên lòng lại "Nhu vậy là tốt rồi, như vậy là tốt rồi nha, Lý Nguyên Bá trời sinh thần lực, nếu là người này nghe theo lời của người, sau đó nguyên bên người an toàn, vì phụ liền không cần lo lắng rồi! Ngày mai ta hoán quân sự bồi các người đi! Cần muốn cái gì, đều có quân sự mua về liền có thể."

Mã Nguyên lúc này mới xoay người rời đi, trở lại Mã gia trang nghỉ ngơi, chuẩn bị bồi dưỡng đủ tinh thần ngày mai vào thành.

Sáng ngày hôm sau, Mã Nguyên mang theo Lý Nguyên Bá, tọa lên xe ngựa, đi tới Nam Dương thành bên trong, dọc theo đường đi Lý Nguyên Bá đều không thành thật, Mã Nguyên cũng chỉ là bắt đặc đi lắc đầu một cái, ai kêu ta Nguyên Bá, liền không phải sống yên ổn chủ đây!

Ba người đi tới Nam Dương, chỉ thấy Nam Dương phi thường náo nhiệt, hai bên đường phố, phân biệt là hai hàng quán nhỏ ở buôn bán, Lý Nguyên Bá khi nào gặp như vậy náo nhiệt tình cảnh, nhất thời như người hiểu kỳ hải tử, một hồi nhìn bên này xem, một hồi bên kia nhìn, làm hại Mã Nguyên đuổi theo Lý Nguyên Bá chạy nửa ngày.

Ba người chạy đã mệt, liền tìm nơi quán trà ngồi xuống, lúc này một vị phụ nữ ở đây hét to "Hoa quế cao, vừa thơm vừa ngọt hoa quế cao rồi!"

Mã Nguyên nghe thấy hoa quế cao, nhất thời nhớ tới này không phải là Lý Nguyên Bá yêu nhất sao? Liền đứng dậy hướng đi phụ nữ, ai biết lúc này một vị thanh niên đi tới phụ nữ phía sau, dùng sức đẩy một cái, liền tướng phụ nữ đẩy ngã xuống đất, phụ nữ trong tay rô bên trong hoa quế cao, nhất thời lăn xuống một chỗ!

Mã Nguyên hơi nhướng mày, có chút nổi giận nhìn thanh niên. Lúc này thanh niên nhìn trên đất hai mắt rung rung phụ nhân "Người tiện phụ, bắt quá là chung cao bán ăn hạng người, cũng dám bên đường mua đi, hồng rồi chúng ta sĩ tộc công tử nhả hứng, còn không mau cút đi!"

Phụ nhân nằm trên đất, giờ khắc này đã lệ rơi đầy mặt, Mã Nguyên khẽ cau mày, liền hướng hai người đi tới!

Lý Nguyên Bá, Thiệu Khoa hai người thấy Mã Nguyên hướng đi phụ nhân, hoảng vội vàng đứng dậy đi theo. Mã Nguyên đi tới phụ nhân trước mặt, phụ nhân thấy Mã Nguyên trên người mặc hoa lệ cảm bảo, sợ đến lui về phía sau lùi!

Mã Nguyên đối với phụ nhân khẽ mỉm cười, ngồi chồm hổm trên mặt đất, nhặt lên một khối hoa quế cao đến, tướng mặt trên tro bụi nhẹ nhàng thổi đi, Mã Nguyên liền đặt ở bên mép bắt đầu ăn!

Thanh niên thấy Mã Nguyên trên người mặc cảm bảo, đến ăn trên đất đã táng đồ ăn, liền nói trào phúng đạo "Người trên người mặc cảm bảo, nói vậy cũng đúng sĩ tộc người! Nếu ăn đồ vật dơ bẩn, thật là có nhục nhã quá mà!"

Mã Nguyên nghe vậy cười khổ nói "Cuộc hòa nhất giữa trưa, đồ mỡ hôi nhỏ hòa dưới thổ."

Ai biết món ăn trên bàn, hạt hạt đều khổ cực."

Thanh niên thấy Mã Nguyên xuất khẩu thành chương, nhất thời mừng lớn nói "Ai nha, không nghĩ tới hiền đệ dĩ nhiên còn nhỏ tuổi, liền xuất khẩu thành chương, tại hạ bội phục nha! Không biết hiền đệ có thể nguyện gia nhập ta Thái Bình Đạo Giáo, ta Thái Bình Đạo Giáo vừa không bóc lột áp bức, cũng không cơ hàn bệnh tật, càng không lừa dối trộm cắp, mỗi ngày đảm kinh tụng đạo, người người tự do hạnh phúc. Giáo chủ Đại Hiền Lương Sư làm người sự hòa hợp, thường dùng Thánh thủy trị người chi ốm đau! Nếu là hiền đệ gia nhập, liền có thể bất cứ lúc nào sử dụng Thánh thủy trị liệu, có thể bảo đảm hiền đệ không có gắng không tai!"

Thanh niên chỉ lo tự mình nói, lại không phát hiện Mã Nguyên căn bản liền không coi hấn là sự việc! Chỉ là ngồi chồm hổm trên mặt đất, đem trên mặt đất hoa quế cao hết thấy để vào lam bên trong, sau đó đối với phụ nữ nói rằng "Những này ta muốn hết, sau đó người mỗi ba ngày, liền hướng ngoài thành Mã gia trang đưa một lam hoa quế cao! Bạ ta cho gấp đôi!" Phụ người nhất thời quý xuống đất cho Mã Nguyên dập đầu, xưng Mã Nguyên nhân nghĩa. Mã Nguyên nâng dậy phụ nhân, tướng hoa quế cao đưa cho Lý Nguyên Bá đạo "Nguyên Bá, ăn thử xem, ca ca nhớ tới người thích ăn nhất hoa quế cao rồi! Người không nhớ rõ, không liên quan, ca ca nhớ tới!"

Lý Nguyên Bá nhất thời vuốt đầu, cười hắc hắc nói "Có ca ca ở chính là được, bằng không Nguyên Bá cũng không biết mình thích cái gì!"

Lúc này thanh niên thấy Mã Nguyên không để ý tới hấn, nhất thời nổi giận đạo "Người sao có thể như vậy, ta lòng tốt mời người gia nhập ta Thái Bình Đạo Giáo, người đến không để ý tới không hỏi, nếu cam nguyện cùng với tiện dân làm bạn, chân thực có nhục ta sĩ gia tộc phong!"

Lúc này Lý Nguyên Bá có thể không vui rồi! Giận dữ nói "Tiểu tử thú, thiếu ở này cho tiểu gia thối lắm, dám đối với ca ca ta bất kính, ăn tiểu gia một quyền!"

Mã Nguyên sợ Lý Nguyên Bá nháo chết người, liền nói ngăn cản, Lý Nguyên Bá lúc này mới lạnh rên một tiếng, xoay người ăn lên hoa quế cao đến.

Mã Nguyên nhìn thanh niên, hèn mọn nở nụ cười, "Người ngôn, người Thái Bình Đạo Giáo bên trong không bóc lột áp bức, ta xem nhưng có ý thể hiếp người, còn người nói người người tự do hạnh phúc, ta thì càng là không đồng ý, gia nhập người thái bình đạo người biết bao, người lại dám nói bọn họ hạnh phúc, mỗi ngày đảm kinh tụng đạo, điển bên trong hoa mẫu người phương nào trông? Trên người mặc đồ vật người phương nào dệt? Đến lúc đó hoa mẫu hoang phế, quần áo không bông, người các loại tất nhiên không có quần áo không ăn, người cảm thấy người các loại còn có thể hạnh phúc sao? Cho tới Thánh thủy cầu chuyên, bất quá là trong nước đổ vào nà sông tán, khiến người ta tạm thời giảm bớt ốm đau mà thôi, như vậy vô tri, còn dám mời ta gia nhập, vốn định ra sức đánh người một trận, sợ người này thân thể nhỏ bé không chịu nổi, đến lúc đó chết rồi cho ta các loại tưu ra phiền phức, còn không mau cút đi!"

Thanh niên nhất thời bại liệt dưới đất, chỉ vào Mã Nguyên nói không ra lời. Mã Nguyên cũng không để ý tới, chỉ là mang theo Nguyên Bá hai người rời đi rồi!

Ba người kẻ tục ở phố xá đi dạo, kẻ tục nhìn cái khác buồn bán than. Đột nhiên, Mã Nguyên qua lại nhìn, phảng phất bỏ qua cái gì, rốt cục Mã Nguyên ở một chỗ góc vách phát hiện một xe cây nho! Mã Nguyên hưng phấn chạy tới! Quay về chủ sạp hỏi, "Vật ấy từ chỗ nào mà đến?"

Chủ sạp thấy có khách tới cửa, liền vì mở miệng cười "Vị công tử này, vật ấy tên là cây nho, là một vị vượt biển thương nhân ở Thọ Xuân bờ sông buồn bán, tiểu nhân thấy sĩ tộc nhân yêu thích, liền mua được chuẩn bị buồn bán."

Mã Nguyên vừa nghe nhất thời cười to nói "Toàn bộ đưa tới Nam Dương thành ở ngoài Mã gia trang, ta có tác dụng lớn!"

Chủ sạp nghe vậy, nhất thời mừng lớn nói, "Nếu công tử muốn hết, tiểu nhân này sẽ đưa hướng về Mã gia trang." Chủ sạp nói, liền thu dọn đồ đạc rời đi.

Mã Nguyên lúc này nghĩ, những này cây nho nếu là gây thành rượu vang, quá mấy năm tặng lễ tuyệt đối là trân phẩm! Cầm buồn bán, cũng có thể bán cái giá trên trời đây!

Ba người lại đang Nam Dương đi dạo một hồi, phát hiện đã không có muốn mua item, ba người liền đứng dậy trở lại Mã gia trang!

Mã Nguyên ngồi ở trong xe, đi ngang qua Mã gia trang ruộng lúa, lúc này nghe thấy ngoài xe một trận ồn ào, Mã Nguyên kêu dừng xe ngựa, thuận theo

trong xe nhảy xuống!

Lúc này liền bên trong lão hán đột nhiên chạy tới, ôm Mã Nguyên chân nhỏ hô to "Thiếu trang chủ cứu mạng, lão nô sau đó cũng không dám nữa rồi!"

Mã Nguyên đột nhiên hơi nhượng mảy, còn chưa hỏi dò, liền thấy một người cầm trong tay roi da, quay về lão hán hét lớn "Cầu nô tài, nếu dám kéo Thiếu trang chủ, Thiếu trang chủ là người kéo sao? Còn không tránh ra, còn muốn ăn roi sao?"

Mã Nguyên nhất thời giật dũ nói "Làm càn! Ai cho phép người quát bần dân, lại là ai cho người lá gan ở đây đại hồng đại khiêu!"

Nắm tiền nam tử nhất thời sững sờ, sau đó nói "Cái kia, là như vậy Thiếu trang chủ, những này tiện dân nếu nói một mội có thể thiếu hiết, hơn nữa còn có thể uống nước, không đi cây cầy, người này kêu là hung hăng nhất, ta liền giáo huấn người này!"

Mã Nguyên nhất thời hai mắt trừng, chỉ vào nắm tiền nam tử hét lớn "Nguyên Bá, cho ta đánh, đánh hán mẹ đều không nhận ra mới thôi!"

Lý Nguyên Bá nhất thời đại hi, nhắm phía nam tử kia một trận bạo đánh! Mã Nguyên nâng dậy lão hán đạo "Lão thúc hôm nay hãy đi về trước, nghỉ ngơi sau đó, để tâm cày cầy, ta sẽ để người cho người đưa chút đồ bổ, chuyện hôm nay đều là ta cân nhắc không chu đáo! Sau đó ai lại vì việc này làm khó để các người, liền báo cho người kia, để hán đến đây tìm ta! Bằng không ai ở dám đối với các người đánh, người này chính là kết cục!"

Lão hán nhất thời hai mắt rung rung đạo "Cảm tạ Thiếu trang chủ, Thiếu trang chủ thực sự là người tốt nha, Thiếu trang chủ, không biết ngài có nguyện ý hay không gia nhập chúng ta thái bình đạo, chúng ta thái bình nói. . ." Lão hán còn chưa nói xong, Mã Nguyên đã phát tay ngăn cản.

Mã Nguyên nhìn lão hán cười khỏ nói "Lão thúc, thế gian nếu là thật có như vậy chuyện tốt, người sao lại ở đây cày cầy? Nếu là vừa nãy người kia cũng gia nhập thái bình đạo, lão thúc sẽ cùng hán thân như một nhà sao? Ta khuyên lão thúc vẫn là chuyên tâm cày cầy, kịp lúc lui ra thái bình nói. Bằng không cẩn thận gây họa tới người nhà."

Mã Nguyên không để ý tới lão hán, chỉ là bước chậm hướng đi Mã gia trang, nhưng trong lòng nghĩ, "Tên Trương Giác cũng thật là tuyệt vời, thái bình đạo bây giờ đã ở Nam Dương phát triển, xem ra ta cũng đến nhanh lên một chút là thời loạn lạc làm chuẩn bị rồi!"

Sáng ngày hôm sau, Mã Nguyên rất sớm liền bắt đầu học đại mặc thương pháp, một mực học tập đến trưa.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ học được đại mặc thương pháp, vũ lực thêm 5, trước mặt vũ lực 43."

Lúc này Mã Kiệt thuận theo trang ở ngoài vội vã chạy tới, trong tay còn cầm một phong thư. Thấy Mã Nguyên đang luyện võ, Mã Kiệt kinh hi chạy tới.

"Ta, việc vui nha! Lạc Dương Lô Thực đại nhân tới tin, Thủy Kính tiên sinh Tư Mã Vy mời sĩ gia công tử, đi vào học tập trị quốc An Bang chi sách, người là Phục Ba tướng quân hậu nhân, tự nhiên cũng có thể đi tới! Ta ý người đi vào Đình Xuyên, tuy từng Thủy Kính tiên sinh học tập, tương lai đền đáp triều đình, cũng không uổng công ta Mã gia một môn trung liệt!"

Mã Nguyên nghe vậy cười to nói "Phụ thân, đợi ta xử lý một ít chuyện, sau ba tháng đi tới Đình Xuyên."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quàn Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Rượu vang mê hoặc

Chương 6: Rượu vang mê hoặc

Nghe xong Mã Nguyên, Mã Kiệt chỉ là gật đầu nói "Cái kia người liền đem sự tình thích đáng xử lý tốt, sớm ngày đi tới Đình Xuyên mới là."

Mã Nguyên đáp ứng mở miệng "Được rồi phụ thân, ta sẽ tương sự tình xử lý tốt, kính xin phụ thân yên tâm! Chỉ là đi tới Đình Xuyên, hài nhi muốn mang trên Nguyên Bá, bây giờ Nguyên Bá bởi vì ta mà thất hồn, lại chỉ nghe một mình ta, hài nhi muốn mang Nguyên Bá đồng thời, cũng làm cho Nguyên Bá ở bên cạnh ta, ràng buộc cùng hán."

Mã Kiệt ngẩng đầu nhìn trời, một hồi lâu sau Mã Kiệt vì hơi thở dài đạo "Cũng được, chỉ là này Lý Nguyên Bá tính cách ngông cuồng, người cần phải ràng buộc thật hán, Lý Nguyên Bá trời sinh thần lực, sau đó làm người hộ vệ không thể tốt hơn, chỉ là Đình Xuyên thư viện bên trong đại thể là văn nhân,

thiết chớ để hấn tổn thương người khác."

Mã Nguyên thấy phụ thân đáp ứng, liền hưng phấn rời đi, làm chuyện của chính mình đi tới.

Mã Nguyên đi vào nhà kè, thấy Lý Nguyên Bá chính đang cầm hoa quế cao miệng lớn ăn. Mã Nguyên tức giận trắng Lý Nguyên Bá một chút, mở miệng nói "Nguyên Bá, đừng ăn, có việc cần hoàn thành, đi theo ta!"

Lý Nguyên Bá gấp gấp hùng hục theo Mã Nguyên ra ngoài, chạy còn không quên đưa tay bắt được hai khối hoa quế cao.

Hai người đi tới trong viện, Mã Nguyên dặn dò quân gia Thiệu Kha, tìm đến hai cái hạ nhân, để bọn họ đi tới Mã Nguyên gian phòng. Mã Nguyên đến mang theo Nguyên Bá nên rời đi trước.

Bên trong gian phòng Mã Nguyên tướng chuẩn bị kỹ càng vại nước mở ra, sau đó tướng đã rửa sạch cây nho, một viên một viên để vào vại nước. Để hạ nhân tướng những cây nho phong được, để vào chính mình dưới giường. Dặn dò hạ nhân có thể sau khi rời đi, Mã Nguyên cũng mang theo Lý Nguyên Bá đi ra khỏi phòng.

Buổi chiều Mã Nguyên kế tục luyện tập đại mạc thương pháp, tuy rằng chỉ là đơn giản gai, chọn, quét, hoa, đến mỗi một chiêu đều khó có thể đạt đến yêu cầu, Mã Nguyên không khí thỏa luyện tập thương pháp.

Lý Nguyên Bá đến ở một bên khả khả cười, chỉ thấy Lý Nguyên Bá bên cạnh bày đặt một tảng đá lớn, có chừng ngàn nặng trăm cân, Lý Nguyên Bá hồ eo hơi cong một chút, hai tay dùng sức, đá tảng nhất thời bị Lý Nguyên Bá giờ lên thật cao! Lý Nguyên Bá hai tay giờ đá tảng, thỉnh thoảng nhìn Mã Nguyên, thấy Mã Nguyên không để ý tới, tức giận tướng đá tảng nhưng hướng về một bên. Chỉ nghe "Đừng!" Một tiếng, bên cạnh Mã Nguyên đột nhiên tướng vũ khí ném một cái, kêu lên "Chạy mau!"

Lý Nguyên Bá đứng tại chỗ, thấy Mã Nguyên bị dọa chạy. Cười ha ha.

Mã Nguyên cảm giác không đúng, quay đầu nhìn lại, dĩ nhiên là Lý Nguyên Bá giờ trò quỷ, nhất thời tức giận quát "Nguyên Bá, ngươi giờ trò quỷ gì, hù chết ca ca liền không ai mua cho ngươi hoa quế cao rồi!"

Lý Nguyên Bá nhất thời như cái phạm sai lầm hài tử, nhẹ nhàng nói đến, "Ca ca Nguyên Bá sai rồi, ngươi đừng nóng giận. Nguyên Bá cũng không dám nữa." Dù sao Lý Nguyên Bá mới mười hai tuổi, vẫn còn con nít, thấy Mã Nguyên tức giận, chỉ có thể cúi đầu nhận sai.

Mã Nguyên thấy Lý Nguyên Bá lúc này đáng đáp, tức giận nói "Quên đi, ca ca không tức giận, sau đó cũng không thể bị dọa ca ca. Sáng sớm hôm nay, phụ nhân kia lại đưa một lam hoa quế cao, ngươi đi ăn đi."

Lý Nguyên Bá vừa nghe, cao hứng khu tay múa chân, hướng về gian phòng chạy đi.

Lý Nguyên Bá đi rồi, Mã Nguyên coi thường mạng sống bản thân thờ dài, cũng thật là một khi bị rấn cấn, chung thân sợ thảo thẳng nha. Còn tưởng rằng lại Phiên Cương, đến đã quên ta đã xuyên qua rồi.

Ba tháng qua, Mã Nguyên ngoại trừ luyện võ, vẫn là luyện võ, tình cờ mang theo Lý Nguyên Bá tiến vào một lần thành, bây giờ ba tháng vội vã quá khứ.

Ba tháng qua, có hai nhóm người đã tới Mã gia trang, hi vọng Mã Kiệt có thể gia nhập Thái Bình Đạo. Đều bị Mã Kiệt từ chối hậu đuổi ra son trang.

Mã Kiệt thuận theo không nghĩ tới, hai lần tướng khăn vàng đuổi ra Mã gia trang, cũng vì hấn mang đến họa sát thân! Đương nhiên, những thứ này đều là nói sau.

Sau ba tháng buổi trưa, Mã Nguyên vừa kết thúc hôm nay luyện tập, từ khi một tháng trước, Mã Nguyên luyện tập loan đao thuật lại cho Mã Nguyên gia tăng rồi 3 điểm vũ lực trị. Mã Nguyên liền bắt đầu học tập loan đao.

Mã Nguyên đứng ở trong viện, khẽ mỉm cười nói "Hệ thống, tra cho ta xem hiện tại thuộc tính trị."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ trước mặt vũ lực 61 trí lực 76 chính trị 67 mị lực 86."

Mã Nguyên nghe xong thuộc tính hậu khẽ mỉm cười, đi vào gian phòng, tướng dưới giường rượu vang nhẹ nhàng chuyển ra, mở ra cấm khẩu hậu, nhất thời hương tử say lòng người.

Mã Nguyên nhẹ nhàng đánh một chén, đặt ở bên mép, mũi nhẹ nhàng một khứu.

Hương tử bên trong có chứa nhân nhạ vị ngọt, Mã Nguyên biết tử đã xong rồi. Chỉ là năm tháng không đủ, liền tướng khẩu lần thứ hai che lại, bụng một tiêu ẩm rượu vang đi tới Mã Kiệt gian phòng.

Trong phòng Mã Kiệt, thấy Mã Nguyên bụng một bình tử đến đây, nhất thời ha ha cười nói "Ta hôm nay thật có nhả hứng, dĩ nhiên tìm đến vi phụ cùng ẩm, được, vừa vận vi phụ hôm nay vô sự, liền bồi ta ẩm trên mấy chén."

Mã Nguyên tướng rượu vang nhẹ nhàng thả xuống, đối với Mã Kiệt thi lễ nói "Phụ thân thiếu chờ, hài nhi đi hoán Nguyên Bá đến đây, ta ba người cùng ném thử cây nho rượu ngon." Mã Nguyên nói liền đứng dậy rời đi.

Mã Kiệt hơi nhường mảy, nghĩ thầm "Lúc nào có tân rượu ngon, rượu vang! Không biết mùi vị thế nào."

Mã Kiệt nghĩ, liền tự mình rót trên một chén, đặt ở bên mép. Mã Kiệt bị đột nhiên xuất hiện hương tửu mê đảo rồi!

Ngay sau đó uống một hơi cạn sạch.

Rượu vang vào miệng ngọt ngào, mùi thơm tràn ngập toàn bộ khoang miệng. Mã Kiệt vậy còn nhận được, lập tức lại rót một chén. . .

Lúc này Mã Nguyên đi tới Lý Nguyên Bá gian phòng, thấy hàng này đang ngủ, Mã Nguyên lớn tiếng hô vài tiếng, bắt đắ đi Lý Nguyên Bá lại như lợn chết bình thường, mặc cho Mã Nguyên tại sao gọi đều không đứng lên. Lúc này Mã Nguyên nhìn thấy trên bàn hoa quế cao.

Mã Nguyên nhất thời trong đầu hơi động, ho khan hai tiếng đạo "Nguyên Bá lại không đứng lên, hoa quế cao liền đều bị ca ca ăn xong rồi!"

Lúc này trên giường Lý Nguyên Bá đột nhiên đứng dậy hô to "Ca ca đừng ăn xong, cho ta chữa chút nha!" Lý Nguyên Bá vừa nhìn Mã Nguyên đứng ở chỗ nào, trên bàn hoa quế cao một khối không nhúc nhích, Lý Nguyên Bá nhanh chóng tiến lên, tướng hoa quế cao ôm vào trong ngực, chỉ lo Mã Nguyên cướp đi!

Lúc này Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói "Được rồi Nguyên Bá, mau theo ta đi, rượu vang đã gây thành, ta dẫn ngươi đi nếm thử tiên!"

Lý Nguyên Bá vừa nghe có thứ tốt, nhất thời cười to nói "A! Ha ha, nguyên lai ca ca là có thứ tốt cho Nguyên Bá, vậy chúng ta đi mau, Nguyên Bá đều không kịp đợi."

Mã Nguyên lắc đầu cười khổ nói "Ngươi ngây ngô hàng, ca ca gọi ngươi nửa ngày ngươi đều không nổi, bây giờ vừa nghe ca ca muốn ăn của ngươi đi hoa quế cao, liền lên, còn chỉ lo ca ca ăn của ngươi đi hoa quế cao!"

Lý Nguyên Bá nhất thời lúng túng cầm trong tay hoa quế cao đưa cho Mã Nguyên đạo "Khà khà, cái kia ca ca ngươi ăn, ngươi ăn ngược lại đều là ngươi mua."

Mã Nguyên tức giận trừng Lý Nguyên Bá một cái nói "Đi của ngươi đi, ai muốn ăn của ngươi đi hoa quế cao, đi nhanh đi, phụ thân đã chờ đợi đã lâu. Ta đợi ngươi đi nếm thử rượu vang." Hai người mới rời phòng, tìm Mã Kiệt đi tới.

Hai người vừa tới cửa phòng, liền thấy Mã Kiệt song mặt phấn hồng, ngồi ở trước bàn. Trong tay còn cầm rượu vang không ảm. Mã Kiệt thấy Mã Nguyên trở về, thật không tiện cười cợt "Cái kia, nguyên, vì phụ nhất thời mê rượu, đem ngươi rượu vang uống sạch. Có còn hay không, vì phụ còn không tận hứng đây."

Mã Nguyên nhất thời trợn mắt ngoác mồm nhìn Mã Kiệt, không biết trả lời như thế nào, lúc này Lý Nguyên Bá đột nhiên hét lớn "Thúc phụ theo ta rượu vang, ta đều còn không uống đây, cũng làm cho ngươi cho uống sạch."

Mã Kiệt thấy Lý Nguyên Bá mở miệng muốn, nhất thời tu chỉ muốn tìm một cái lỗ để chui vào. Xấu hổ mở miệng nói "Lý tiểu tử đừng nghịch, là thúc phụ không đúng, thúc phụ phái người mua cho ngươi trở về là được rồi."

Lúc này Mã Nguyên cười khổ nói "Cái kia phụ thân, này rượu vang vẫn đúng là không bán, là hài nhi chính mình nhường trị, còn có một chút, phụ thân chờ, ta đi lấy ra." Mã Nguyên nói xong, liền dẫn Lý Nguyên Bá tiến vào phòng của mình.

Mã Nguyên thuận theo dưới giường lôi ra một dũn rượu vang, để Lý Nguyên Bá ôm vào Mã Kiệt gian phòng.

Thấy Lý Nguyên Bá ôm một dũn rượu vang đi vào, Mã Kiệt mở cờ trong bụng, đứng dậy trợ giúp Lý Nguyên Bá nâng cốc để tốt, ai biết Lý Nguyên Bá lạnh lùng một hừ, tướng rượu vang để ở một bên.

Mã Nguyên thấy Lý Nguyên Bá tức giận, nhất thời cười một tiếng nói "Nguyên Bá, đừng cha để thân khí, này không trả có nhiều như vậy rượu vang sao?"

Lý Nguyên Bá mới tức giận ngồi ở trên cái băng. Lúc này Mã Kiệt dặn dò hạ nhân bưng tới một con gà nướng, một cái chung ngư, hơi mở miệng nói "Có như thế rượu ngon, nếu là không có mỹ vị phối hợp, thực sự đáng tiếc, vì phụ để hạ nhân bị thượng giai hào, hôm nay liền bồi hai người các ngươi tiểu tử cùng ảm 300 chén!"

Ba người nâng chén cộng ảm, một lát sau, Mã Nguyên đột nhiên đứng lên nói "Cây nho rượu ngon Tulip, bát ngọc thịnh đến hồ phách quang.

Nhưng khiến chủ nhân có thể túy khách, không biết nơi nào là tha hương."

Mã Kiệt bản thấy Mã Nguyên đứng lên, không biết sao, lúc này Mã Nguyên một thủ khách bên trong hành ngâm ra, Mã Kiệt nhất thời vỗ tay đạo "Nguyên thật tài hoa, bây giờ chỉ có mười hai tuổi cũng đã có thể ngâm ra như vậy giai làm, tất nhiên sẽ danh dương Nam Dương a!"

Mã Nguyên nhất thời cười khổ, nghĩ thầm "Xem ra sau này phải được thưởng lấy trộm hậu sự danh tác!"

Lý Nguyên Bá không hiểu những này, chỉ là vui đầu ăn nhiều! Rượu vang ở Lý Nguyên Bá trong miệng có thể là không đáng giá một đồng. Xem Mã Kiệt trong lòng ảm cổ găng.

Ba người một trị đôi ẩm đến gần muộn, rỗng rã một đũng rượu vang bị ba người uống còn lại không có mấy, cuối cùng ngoại trừ Lý Nguyên Bá một người, Mã Kiệt, Mã Nguyên hai cha con đã túy ở trên bàn.

Lý Nguyên Bá găm xong cái cuối cùng đũa gà, thấy Mã Nguyên nằm nhoài Mã Kiệt bát ở trên bàn, Lý Nguyên Bá hô to "Người đến, mau tới người."

Phùng Mục cùng với quân sự Thiệu Kha nghe thấy hô hoán, nhanh chóng chạy vào, thấy Mã Kiệt phụ tử uống nhiều rồi, bát ở trên bàn, Thiệu Kha cẩn thận hỏi "Bá thiếu gia có dặn dò gì sao?"

Lý Nguyên Bá nâng lên Mã Nguyên đạo "Ca ca ta uống nhiều rồi, ta dẫn hân đi về nghỉ." Lý Nguyên Bá nói đã đi ra cửa phòng, hướng Mã Nguyên gian phòng lại đi.

Lúc này trong phòng Phùng Mục cùng quân sự Thiệu Kha, bắt đầu thu thập gian phòng, Thiệu Kha để hạ nhân thu thập gian nhà, thấy trong thùng gỗ rượu vang còn có một cái đế, lập tức hiếu kỳ nói, là rượu gì nưòng một nhà ba người uống rỗng rã một buổi trưa.

Thiệu Kha ngón tay ở trong thùng gỗ dính thoáng 1 tí, nhẹ nhàng đặt ở trong miệng. Thiệu Kha nhất thời bị hương tửu mê đảo, thấy bốn bề vắng lặng, liền lén lút tưới vại nước ôm đi.

Buổi tối hôm đó, Thiệu Kha tưới trong thùng rượu vang đựng vào đàn bên trong, mang sẽ trong nhà.

Lúc này Thiệu Kha em vợ, bởi vì ở Nam Dương thành bên trong đặc tội rồi trong thành giáo úy viên tù, bị viên tù giam giữ ở Nam Dương nhà tù.

Thiệu Kha đến cây nho rượu ngon, liền tưới rượu ngon tặng cho viên tù, hi vọng có thể đổi về em trai.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Rượu vang phong ba

Chương 7: Rượu vang phong ba

Viên Tù quý phủ, hạ nhân đến báo, Mã gia quân sự Thiệu Kha đưa lên rượu ngon một vò, hi vọng Viên Tù có thể thả em trai.

Viên Tù chính là Viên Thị gia tộc con cháu, Viên Thị một môn bốn đời tam công, môn sinh khắp nơi. Thái phó Viên Ngỗi, chính là Viên Tù tộc thúc, Viên Tù mượn gia tộc lực lượng, ở Nam Dương làm giáo úy, Thiệu Kha em vợ bởi vì bên đường đụng phải Viên Tù quý phủ quân sự, bị quân sự mắng to một trận, Thiệu Kha em vợ không phục, bên đường tưới cái kia quân sự đánh vỡ đầu chảy máu.

Viên Tù biết được hậu liền đem em vợ vào đại lao, cân nhắc đến Thiệu Kha là Mã gia trang trên quân sự, Mã Kiệt lại là Viên Ngỗi em vợ, cũng coi như là chính mình trường bối, liền chờ đợi Thiệu Kha đến đây lĩnh người. Nghe nói hạ nhân đến báo, Thiệu Kha đã đến rồi, liền để hạ nhân tưới Thiệu Kha mời đến bên trong phủ.

Thiệu Kha đứng ở viên cửa phủ, trong tay nhắc theo một vò rượu vang đi tới đi lui. Lúc này viên phủ đi ra một người, đối với Thiệu Kha đạo "Giáo úy đại nhân để người tiến vào, đi thôi."

Thiệu Kha tùy tùng dưới người đi tới quý phủ, lúc này Viên Tù ngồi cao đại sảnh, thấy Thiệu Kha đến đây, liền mở miệng đạo "Thiệu quân sự, người để bên đường đã thương ta quý phủ quân gia, có hay không quá không đem ta để ở trong mắt rồi!"

Thiệu Kha cúi đầu thờ dài "Ta đệ bị tiện nội làm hư, kính xin đại nhân đại ca quý tay, xem ở ta chủ Mã Kiệt trên mặt, thả ta đệ rồi đi, này có tuyệt thế rượu ngon, rượu vang một vò, chính là Thiệu trang chủ thưởng cho tiểu nhân, tiểu nhân không dám tự ý dùng để uống, rất hiến cùng với đại nhân, mong rằng đại nhân khoan hồng độ lượng, tha thứ ta đệ, sau khi trở về, ta tất nghiêm khắc giáo huấn."

Viên Tù vốn là bãi tự cao tự đại, để Thiệu Kha biết, đừng tưởng rằng là Mã phủ người, liền không đem hân để ở trong mắt. Bấy giờ thấy Thiệu Kha khiêm tốn, liền ha ha cười nói "Thiệu quân sự khách khí, người mang em trai rồi đi đi, đứng rồi nhớ tới đến xem ta viên phủ quân sự."

Thiệu Kha thấy Viên Tù bán Mã Kiệt mặt mũi, nhất thời như đối mặt đại xá. Đứng dậy rồi đi viên phủ, lại không nghĩ rằng, chính mình một cái nho nhỏ khuyết điểm, để Mã Nguyên rượu vang bại lộ ở Nam Dương sĩ tộc trong mắt.

Thiệu Kha đi rồi, Viên Tùng một thân một mình mở ra vô rượu, nhất thời hương tử say lòng người, Viên Tùng không nhận được đánh một chén rượu vang, nhẹ nhàng uống một hớp. Viên Tùng nhất thời hai mắt đại tránh! Rượu ngon hai chữ bật thốt lên.

Sáng sớm hôm sau, Dương Quang xuyên thấu cửa sổ, chiếu rọi ở Mã Nguyên trên mặt. Mã Nguyên hơi giương đôi mắt, thấy mình nằm ở trên giường, nhớ tới tối hôm qua cùng với Mã Kiệt điên cuồng đối ẩm, hai người thật giống như đều say rồi.

Lúc này trong viện truyền ra một trận tiếng âm ỉ, Mã Nguyên dùng tay vỗ vỗ cái trán, mở miệng la lên "Phùng Mục, Phùng Mục."

Phùng Mục thuận theo ngoài phòng chạy tới, thấy Mã Nguyên ngồi ở trên giường, Phùng Mục mở miệng nói "Thiếu gia, ngài tỉnh rồi, đêm qua ngài uống nhiều rồi, là Nguyễn Bá thiếu gia mang ngài trở về phòng."

Mã Nguyên không để ý tới Phùng Mục, chỉ là nhẹ nhàng vỗ cái trán, hơi mở miệng "Bên ngoài khi nào như thế âm ỉ, ta Mã gia trang khi nào trở nên như vậy không quy củ."

Phùng Mục thấy Mã Nguyên hỏi, liền mở miệng "Thiếu gia, là mấy đại sĩ gia tới đây, nghe nói ta Mã gia trang có tuyệt thế rượu ngon rượu vang, rất tới lấy tiền lương đổi lấy."

Mã Nguyên nhất thời men say hoàn toàn không có, kinh hãi nói "Mấy đại sĩ gia, làm sao mà biết ta Mã gia có rượu vang!"

Phùng Mục cúi đầu không nói, Mã Nguyên bắt đầu đi, không thể làm gì khác hơn là đứng dậy hướng đi cửa. Thấy các đại sĩ gia đều có người tới đây, Mã Nguyên hơi thì lễ một cái, đối với sĩ gia quân sự đạo "Chư vị tới ý, nguyên trong lòng đã biết được, chỉ là các vị thế nào biết được ta Mã gia trang có rượu vang?"

Một người trong đó mở miệng nói "Chúng ta thuận theo giáo úy Viên Tùng nơi biết được, Mã gia trang thiếu chủ nhường trì rượu vang thiên hạ vô song, cho nên liền đến đây đổi chút rượu ngon, mong rằng Thiếu trang chủ thỏa mãn chúng ta nho nhỏ tâm nguyện."

Mã Nguyên nghe vậy, hơi nhướng mày, mở miệng nói "Không biết giáo úy đại nhân thế nào biết được ta Mã gia trang có rượu vang, bắt quá cũng bắt nấn chư vị, ta Mã gia trang bây giờ đã không rượu vang, này rượu vang chính là Thọ Xuân bờ sông vượt biển phiên thương, bán cùng người khác cây nho, bị ta vô ý biết được, gây thành rượu ngon, vốn là chút ít, đêm qua ta hai cha con đã đem rượu vang ầm hết."

Lúc này mọi người châu đầu ghé tai, nghe Mã Nguyên nói rượu vang đã ầm hết, không biết như thế nào cho phải. Đột nhiên một người đứng ra đạo "Chúng ta bắt quá là muốn năm tiền tài đổi chút rượu, lại không phải yêu cầu, Thiếu trang chủ hà tất dễ giận như vậy đây? Nếu là quý phủ thật sự đã không có rượu ngon, cái kia Thiếu trang chủ vì sao lại sẽ rượu vang, thường cùng với quân sự?"

Mã Nguyên nhất thời mi như núi non, giận dữ nói "Lời nói vô căn cứ, ta khi nào thường tửu cùng với quân sự, lại nói, coi như ta thường tửu với quân sự, cũng đúng ta Mã gia chuyện nhà mình vụ. Ngươi các loại lại là từ chỗ nào biết được, ta thường tửu cùng với quân sự?"

Người kia cười cười nói "Thiếu trang chủ không biết, quý phủ thiếu quân sự, hôm qua mang theo rượu nho đến đây giáo úy phủ, dùng rượu vang đổi về bên trong đệ, giáo úy đại nhân xem ở Mã trang chủ trên mặt thả trở lại, hậu ẩm hoàn nỷ tửu, trong lòng nhớ mãi không quên, vì vậy đề tiểu nhân đến đây đổi tửu."

Lúc này Mã Kiệt cùng Lý Nguyên Bá cũng từ bên trong trong phòng đi ra, Mã Kiệt còn chưa câu hỏi, Lý Nguyên Bá đã mở miệng, "Cái nào tên khốn kiếp, sáng sớm quấy rối tiểu gia ngủ."

Lúc này người đến tất cả giật mình, nhất thời cau mày. Mã Kiệt tiến lên hỏi "Nguyên đã xảy ra chuyện gì?"

Mã Nguyên đối với Mã Kiệt thì lễ nói "Phụ thân, những này quân sự nói, đêm qua thiếu quân sự mang theo rượu nho đi vào giáo úy phủ, hiến tửu cùng với giáo úy, hôm nay bọn họ mang theo tiền tài đến đây đổi tửu."

Mã Kiệt nghe vậy, nhất thời giận dữ nói "Vô liêm sỉ, chúng ta chính là Phục Ba tướng quân sau khi, tiền phụ lại là tiền triều đại nho Mã Dung, sao lại làm phiên phụ đi đồ việc, ngươi các loại đã như vậy nhục ta! Rượu vang đừng nói ta Mã phủ hiện đang không có, coi như là có, ta Mã Kiệt chính là Mã Dung sau khi, đoạn là chết rồi, cũng không làm phiên phụ đi đồ việc. Chư vị mời trở về đi."

Chúng sĩ gia quân sự thấy Mã Kiệt hạ lệnh trục khách, dồn dập đứng dậy rồi đi, chỉ có giáo úy phủ quân sự đứng tại chỗ bất động. Chờ đợi mọi người rồi đi, giáo úy phủ quân sự mở miệng nói "Tại hạ giáo úy phủ tân tiến vào quân sự Cao Vĩ, gặp Mã trang chủ, nhà ta giáo úy chính là hiện nay Thái phó Viên Ngỗi chỉ đường chất, cũng coi như là trang chủ hậu bối, đêm qua giáo úy đại nhân uống qua rượu vang, trong lòng khó bỏ vạn phần, như vậy rượu ngon, đến còn không hết ra mùi vị, cũng đã không còn. Vì vậy hi vọng trang chủ thường chút rượu vang, tại hạ cũng xong trở về báo cáo kết quả."

Mã Nguyên tà tà cười nói "Không hết ra vị đến, cũng đã biết là rượu ngon, nếu là hết ra vị đến, liền muốn đích thân đến ta Mã gia yêu cầu đi."

Mã Kiệt bản không muốn đắc tội người khác, giả bộ cả giận nói "Nguyên không thể làm càn! Cao quân sự, trở lại báo cho giáo úy, ta Mã gia xác thực đã không có rượu vang. Coi như là có, cũng sẽ không buôn bán. Xin cứ tự nhiên đi!"

Cao Vĩ đi rồi, Mã Kiệt gọi tới quân sự Thiệu Kha, Mã Kiệt lòng mày thành phong, nhìn Thiệu Kha thờ dài nói "Thiếu quân sự, ngươi ở ta Mã gia trang cũng có đã lâu, vì sao một mình đem ta Mã gia trang cực kì nhường một chuyện báo cho người khác, vì ta Mã gia trang trên ra mầm họa. Ngươi chẳng phải biết thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội?"

Thiếu Kha nhẹ nhàng thờ dài nói "Trang chủ thứ tội, chỉ vì ta cái kia không hằng hái em vợ, chộc giận giáo úy, để ta đi vào dẫn người, hôm qua trang chủ cùng với Thiếu trang chủ uống say mềm, ta thấy trong thùng gỗ còn sót lại một chút rượu ngon, liền tặng cho giáo úy, đổi về ta cái kia không hằng hái em vợ, không muốn lại vì Mã gia trang mang đến mầm họa, mong rằng trang chủ thứ tội nha!"

Lúc này Mã Kiệt tức giận vẩy vẩy ống tay áo đạo "Ngươi hồ đồ nha! Cái kia Viên Tùng bắt quá là ta anh rể Viên Ngỗi đường chất, ngươi nếu là tương sự tình báo cho cùng ta, ta chỉ cần thư một phong, Viên Tùng tất nhiên thả ngươi, ngươi nếu. . ."

Mã Nguyên thấy Mã Kiệt tức giận, bất đắc dĩ cười nói "Phụ thân, bây giờ sự tình đã phát sinh, khi ý nghĩ bỏ cứu mới là."

Mã Kiệt thờ dài nói "Ai, cũng chỉ đành như vậy."

Nam Dương giáo úy trong phủ, Viên Tùng một thân một mình ngồi ở công đường, dưới thân Cao Vĩ hơi mở miệng nói "Đại nhân, Mã gia trang chủ Mã Kiệt nói đã không thừa bao nhiêu rượu vang, sợ là còn lại không nhiều, không chịu lấy ra đổi cùng với đại nhân."

Viên Tùng nghe vậy, mở trừng hai mắt đạo "Hắn còn thật sự cho rằng có thức phụ vì hắn chỗ dựa, hắn liền có thể không đem ta để ở trong mắt sao? Lão thất phu, ngày khác cần phải ngươi bé ngoan tương rượu vang đưa lên! Hạnh."

Mã trong phủ, Mã Nguyên đang ngồi ở Mã Kiệt bên trong phòng, hỏi Mã Kiệt "Phụ thân, ngài cùng với Thái phó Viên Ngỗi có quan hệ gì?"

Mã Kiệt cười ha ha đạo "Nguyên không biết, ngươi tổ phụ Mã Dung, môn sinh khắp nơi, hiện nay Thái phó trong triều Viên Ngỗi, Trung Lang tướng Lô Thực, đều là người tổ phụ cánh cửa đồ. Người cô cô Mã Luân, chính là gả với hiện nay Thái phó Viên Ngỗi, vì lẽ đó Viên Ngỗi, chính là người thân chú."

Mã Nguyên không thích Viên Thi, tự nhận là Viên Thi quá mức cuồng ngạo, tự cho mình bốn đời tam công, không đem người khác để ở trong mắt, đặc biệt là Viên Thuật, quả thực ngớ ngẩn đến cực điểm, chỉ vì Tôn Sách hiền ngọc tỷ truyền quốc liên để cho chạy Tôn Sách, ở Hán thất chưa diệt, chính mình thế lực bạc nhược thời gian xưng đế. Dẫn đến Tôn Sách quật khởi, mình bị Lưu Bị tưới tắt. Nhưng bây giờ mình cùng Viên Thi có quan hệ, cần phải nhiều đi lại, đối với sau này mình bá nghiệp cũng thật có cái chuẩn bị.

Mã Nguyên đối với Mã Kiệt cười ha ha đạo "Phụ thân, rượu vang còn có một chút, hài nhi muốn đưa với Lô Thực bá phụ cùng với chú, để bọn họ cũng nếm thử tuyệt phẩm rượu ngon. Cũng coi như hài nhi đối với bọn họ hết hiếu tâm."

Mã Kiệt nghe vậy đạo "Ta nói có lý, làm (Lô Thực tự) huynh trưởng đối với ta các loại không tệ, đã từng Lạc Dương thời gian nhiều lần mời làm phụ, chỉ là vì phụ không thích kinh thành phồn hoa, mới trở lại Nam Dương thành ở ngoài. Nhiều năm không gặp làm huynh trưởng, vì phụ cũng thật là tưởng niệm, như vậy đi, ngày mai liền để thiếu quân sự đi vào Lạc Dương, tương rượu vang tặng cho người chú cùng với làm huynh trưởng, còn đưa bao nhiêu. . ."

Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói "Phụ thân, một người đưa ba đàn, phân biệt đưa cho Viên Ngỗi chú, Lô Thực bá phụ, ta trong phòng rượu vang còn có một thùng có thừa, đưa thứ sáu đàn, còn có thể có chút rượu ngon, lưu lại tự chúng ta dùng để uống."

Mã Kiệt lúc này mới cười to nói, "Như vậy liền được, như vậy liền hay lắm!" Mã Kiệt nhìn Mã Nguyên, cảm giác Mã Nguyên từ lần trước hôn mê tỉnh lại, liền thông minh rất nhiều, cũng hiểu chuyện rất nhiều. Mã Kiệt cũng nên làm là trải qua lần kia kiếp nạn, Mã Nguyên học được trưởng thành.

Một hồi lâu sau, Mã Kiệt nhân từ nhìn Mã Nguyên "Nguyên, ngươi cũng nên đi Đình Xuyên đọc sách."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Mộc Quế Anh bức hôn

Chương 8: Mộc Quế Anh bức hôn

Hai ngày hậu, Mã Nguyên mang theo Lý Nguyên Bá một đường rời đi Mã gia trang, đi tới Đình Xuyên thư viện đọc sách.

Mã Nguyên một đường đều đang suy nghĩ, nên làm gì thu xếp Lý Nguyên Bá, Đình Xuyên thư viện đa số sĩ gia con cháu, nếu là Lý Nguyên Bá tính khí tới, đã thương bọn họ, tất sẽ bị bọn họ cho rằng dân gian, sau đó nếu là muốn thu phục bọn họ, nhưng là khó khăn.

Lúc này Đình Xuyên thư viện phía trên, một vị nữ tử chính múa lấy một cây Lê Hoa Thương, nữ tử này có quốc sắc thiên hương vẻ đẹp, giữa chân mày

lại nhiều một luồng anh khí, làm cho người ta một loại mây liễu không nhường mây râu chi phong.

Nữ tử này một thân kính y, vóc người ở kính y bao vây hiện ra cực kỳ tiêu chí, rất ưỡn lên ngọn núi, đã man eo nhỏ, hai chân thon dài, kiều kiều phong mông. Một cây Lê Hoa Thương ở trong tay nàng như cánh tay bình thường, bên hông mang theo ba con phi đao, làm cho người ta với muốn bay ra cảm giác.

Nữ tử này cách đó không xa đứng một vị đạo nhân, đạo nhân cầm trong tay phát trần, nhìn nữ tử nhẹ nhàng mở miệng nói "Quế Anh, hôm nay có sự muốn ngươi đi làm, luyện xong thương pháp, đến trong phòng tìm ta." Đạo nhân nói xong, liền xoay người rời đi.

Nữ tử này chính là bị Lý Nguyên Bá tặng mệnh xuất hiện người thứ tư võ tướng, Bắc Tống nữ tướng Mộc Quế Anh. Mà đạo nhân kia, chính là Tam Quốc ẩn giấu một trong những nhân vật, đạo hiệu Nam Hoa.

Mộc Quế Anh thu hồi Lê Hoa Thương, đi tới Nam Hoa đạo nhân bên trong phòng, thì lễ nói "Sư phụ, không biết hôm nay có chuyện gì để Quế Anh đi làm?"

Nam Hoa khẽ mỉm cười nói "Hôm nay sẽ có khách quý đến đây Dĩnh Xuyên, ngươi đi chuẩn bị, tướng quý khách bên người người mời đến trên núi. Sư phụ muốn thu hấn làm đồ. Truyền thụ cho hấn bộ Dục Huyết Thông Thiên Chùy."

Mộc Quế Anh con mắt to nháy một cái, hải lòng nói "Sư phụ, vậy ta không chính là có sư đệ sao? Quá tốt rồi, bọn họ lúc nào đến."

Nam Hoa cười ha ha đạo "Bọn họ hôm nay buổi chiều liền đến, ngươi đi chuẩn bị đi." Mộc Quế Anh nghe vậy, hưng phấn rời đi.

Mã Nguyên một đường mang theo Lý Nguyên Bá đi tới Dĩnh Xuyên, chính đang hỏi dò Dĩnh Xuyên thư viện vị trí. Mắt thấy trời gần buổi trưa, hai người tìm nơi trà bồng ngồi xuống.

Trà bồng bên trong lão hán nhắc theo một bình trà đến đây, là hai người rót hai bát nước trà. Mã Nguyên cầm lấy bát trà, nhấp ngụm trà hậu, đối với lão hán hỏi "Không biết chủ quán có từng biết, Dĩnh Xuyên thư viện ở nơi nào?"

Lão hán vừa sát bàn vừa trở lại "Công tử nói nói vậy là Thủy Kính tiên sinh Tư Mã Vy làm thư viện đi, chỉ cần hướng nam đi tới một đoạn đường, thì sẽ nhìn thấy một cái sơn đạo, trực đi bên trên, chính là Dĩnh Xuyên thư viện."

Mã Nguyên nhất thời cười một tiếng nói "Chủ quán cũng biết Thủy Kính tiên sinh?"

Lão hán hàm hậu cười một tiếng nói "Ha ha, Tương Dương danh sĩ Bảng Đức Công từng nói, Tư Mã Vy có cứu thế tài năng, thức người chỉ mình, tư Tư Mã Vy Thủy Kính đạo hiệu, Dĩnh Xuyên người người biết được."

Mã Nguyên kinh hãi, chính mình vẫn tưởng là đem Bảng Đức Công quên đi.

Tương Dương danh sĩ Bảng Đức Công, Lưu Biểu từng nhiều lần mặc cho làm quan, đều chưa từng tướng Bảng Đức Công mời xuống núi, Lưu Biểu cuối cùng tự mình đi xin mời, Bảng Đức Công nhưng không hề bị lay động, cam tâm cày cấy mà sống. Nhưng Bảng Đức Công thật có đại tài, từ nhỏ giáo dục Gia Cát Lượng, Bảng Thống hai người, đối với hai người từ nhỏ có mạc giúp đỡ lớn. Chỉ là không biết mình liệu có thể ngộ thấy người này.

Hai người ăn chút lương khô, liền rời khỏi quán trà, đi tới Dĩnh Xuyên thư viện đi tới.

Mộc Quế Anh đứng ở sơn trước, thấy xa xa đi tới hai người. Một người trong đó thân cao bảy thước, dài đến anh tuần phi phàm, hai hàng lông mày như đao, một đôi mắt làm cho người ta sâu sắc hấp dẫn.

Mộc Quế Anh nhất thời phương tâm đại động, trước ngực như nai con bình thường, ầm, ầm, loạn va. Thấy anh tuần nam nhi phía sau, theo một vị thân cao tám thước thanh niên, Mộc Quế Anh đại hỉ, suy đoán người này tất là sư phụ nói tới người. Mộc Quế Anh cười lên ngựa trắng xông lên hai người mà đi.

Lại nói Mã Nguyên mang theo Lý Nguyên Bá đi tới sơn trước, thấy xa xa một đạo bóng trắng chạy như bay tới.

Mã Nguyên nhất thời cả kinh, hơi nhúng mày, lại nhìn xa xa bóng trắng đã đi tới trước người, một vị cân quắc nữ tướng từ trên ngựa nhảy xuống. Góc nhìn nữ tử này thân cao bảy thước, dài đến tướng mạo xinh đẹp da bạch, hai hàng lông mày như liễu, một đôi hai mắt thật to dưới phôi hợp sóng mũi thật cao, Mã Nguyên nhất thời xem ở lại : sững sờ. Lại thấy nữ tử một thân màu đỏ kính y, tướng vóc người phát huy vô cùng nhuần nhuyễn.

Mã Nguyên thật giống nhớ tới cái gì, lại bị lời của cô gái thanh âm đánh gãy, "Hai vị sư đệ, sư phụ để ta lại cơ này hậu, nói hai vị sư đệ buổi chiều liền đến, hai vị sư đệ cũng thật là vừa vận đến, vậy thì nhanh đi theo ta đi." Mộc Quế Anh nói xong, liền muốn xoay người lên ngựa. Xoay người thời gian còn lén lút nhìn vừa nhìn Mã Nguyên.

Mã Nguyên sững sờ, cho rằng Mộc Quế Anh là các loại sai người, khẽ thì lễ đạo "Vị cô nương này , ta nghĩ ngươi là nhận lầm người, chúng ta tới đây là đi tới Dĩnh Xuyên thư viện, cũng không phải là muốn đi vào bãi sư. Cô nương còn tìm tìm hấn người đi." Mã Nguyên nói xong cũng muốn rời khỏi.

Mộc Quế Anh vừa nghe Mã Nguyên không cùng với nàng đi, nhất thời sốt ruột đạo "Ngươi người này làm sao như vậy, sư phụ ta lòng tốt thu ngươi làm đồ đệ, ngươi nếu không chịu, nhất định phải đi đọc sách gì, liền không sợ đọc thành con một sách sao?"

Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói "Không biết cô nương Gia sư người phương nào, xin mời cô nương báo cho lệnh sư, cao nhân ưu ái, tiểu sinh kinh hoảng,

chỉ là tiểu sinh còn muốn đi thư viện đọc sách, liền như vậy sau khi từ biệt." Mã Nguyên nói xong, liền hướng sơn đạo đi đến.

Lúc này Mộc Quế Anh sốt ruột vạn phần, đột nhiên Mộc Quế Anh lấy chắc chú ý. Chỉ thấy Mộc Quế Anh giục ngựa nhằm phía Mã Nguyên.

Mã Nguyên chỉ cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, liền bị Mộc Quế Anh kéo vào lưng ngựa. Lý Nguyên Bá nhất thời rống to "Thả ca ca ta!" Nói truy Mộc Quế Anh đi tới.

Lúc này Đinh Xuyên trên sơn đạo xuất hiện một chỗ cảnh tượng, cái kia chính là Mộc Quế Anh ôm Mã Nguyên giục ngựa lao nhanh, Lý Nguyên Bá ở phía sau rít gào truy đuổi.

Đinh Xuyên trong núi thăm, Nam Hoa đạo nhân đứng ở đạo quan cửa, thấy Mộc Quế Anh tướng Mã Nguyên trối lại trở về, nhất thời cười to nói "Quế Anh, người sao có thể như vậy thất lễ quý khách, mau mau cho quý khách buông ra."

Mộc Quế Anh nhất thời mất hứng nói "Liền không, thả hần hạ xuống hần liền chạy, đến thời điểm, sư phụ tìm ai truyền thụ võ nghệ."

Nam Hoa đạo nhân cười khổ nói "Ta xem là người cô nàng động xuân tâm đi. Ta khi nào nói muốn truyền thụ cho hần võ nghệ?"

Lúc này Mã Nguyên cũng coi như là biết mình bị Mộc Quế Anh trối lại, cũng không tính oan uổng, dù sao Mộc Quế Anh nhưng là 92 vũ lực trị nha! Hiện tại chỉ có nhìn nàng muốn làm gì.

Chỉ thấy Mộc Quế Anh cầm lấy Nam Hoa râu mép đạo "Sư phụ, người dám bắt truyền hần võ nghệ, ngài chòm râu cũng đừng muốn."

Xa xa Lý Nguyên Bá một đường chạy tới, thấy đạo quan trước Mộc Quế Anh cùng Nam Hoa hai người chính đang cãi vã, Lý Nguyên Bá hét lớn "Giới phụ, ăn tiểu gia một quyền!" Lý Nguyên Bá nói xong liền một quyền đánh về phía Mộc Quế Anh, Mộc Quế Anh nhất thời giận dữ, né người sang một bên, né qua Lý Nguyên Bá đánh tới một quyền, thuận thế hướng về Lê Hoa Thương nơi đi vòng quanh.

Lý Nguyên Bá thấy một quyền không thể bắn trúng Mộc Quế Anh, quyền thứ hai lần thứ hai đánh ra. Chỉ thấy Mộc Quế Anh một cái nhảy lên, không chỉ có né qua Lý Nguyên Bá, còn thuận thế rút lên Lê Hoa Thương.

Mộc Quế Anh Lê Hoa Thương ở tay, nhất thời thương du lịch long, Lý Nguyên Bá tuy là trời sinh thần lực, cũng chỉ có né tránh lực lượng.

Lúc này Nam Hoa đạo nhân hơi mỉm cười nói "Quế Anh dừng tay! Không thể gây thương hần." Mộc Quế Anh vốn là không muốn thương tổn Lý Nguyên Bá. Nhất thời đình chỉ ra tay, Lý Nguyên Bá chạy đến mã trước, tướng Mã Nguyên từ trên ngựa ôm dưới.

Mã Nguyên bị Lý Nguyên Bá mở trối hậu, đang chuẩn bị mang theo Lý Nguyên Bá rời đi, lúc này Mộc Quế Anh trường thương xoay ngang, ngăn cản Mã Nguyên đường đi, Mộc Quế Anh nhìn Mã Nguyên, mặt đỏ đạo "Ta không cho người đi."

Mã Nguyên nhất thời cảm giác một cái đầu, hai cái lớn, đánh cũng đánh không lại, đi lại không cho đi. Thật không biết Mộc Quế Anh rốt cuộc muốn làm gì!

Nam Hoa đạo nhân cười khổ nói "Quý khách dừng chân, bây giờ sắc trời đã tối, không bằng quý khách ở lại bản quan nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại đi."

Mã Nguyên nhất thời đối với Nam Hoa thi lễ nói "Tại hạ Nam Dương Mã Nguyên, gia phụ có lệnh, để ta đi tới Đinh Xuyên thư viện đọc sách, không biết cao nhân tôn xưng?"

Nam Hoa khẽ mỉm cười nói "Bản đạo Nam Hoa, cô gái kia chính là tiểu đồ Mộc Quế Anh. Thấy quý khách anh tuấn, động xuân tâm, mong rằng quý khách chớ trách nha!"

Mã Nguyên nhất thời kinh hãi "Tăng mạnh Mộc Quế Anh thời điểm chỉ nói là là theo ẩn giấu nhân vật, không nghĩ tới sẽ là Nam Hoa lão tiên. Đông Hán những năm cuối sơ loạn, chính là bởi vì Nam Hoa thất lạc Thái Bình Thanh Thư quyền thượng gây nên, bị Trương Giác được, sáng tạo Thái Bình Đạo."

Mã Nguyên xoay chuyển tâm tình, nói với Nam Hoa "Không biết cao nhân muốn huynh đệ ta hai người đến khi nào?" Nam Hoa đạo nhân cười không nói, đứng dậy rời đi.

Mộc Quế Anh thấy sư phụ rời đi, nhất thời lôi kéo Mã Nguyên tay, đi vào phòng khách.

Mộc Quế Anh mới vừa vào phòng khách, liền đối với hai mắt ẩn tình nhìn Mã Nguyên "Quế Anh hôm nay nhìn thấy quý khách, lòng sinh ái mộ, không bây giờ muộn, chúng ta là được hôn khô không?"

Mã Nguyên nội tâm thiết hi, nhưng cũng cố giả bộ kinh ngạc "Không thể, hôn nhân việc, lúc này lấy cha mẹ chi lệnh, cô nương sao có thể qua loa như vậy, huống hồ ta hai người sơ lần gặp gỡ, ta liền bị cô nương trối tới đây nơi, sao có thể cùng với cô nương tư định chung thân?"

Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên không đồng ý, nhất thời hai hàng lông mày vẩy một cái, có chút tức giận mở miệng nói "Người coi là thật không muốn cưới ta?"

Mã Nguyên cười ha ha đạo "Cô nương tướng mạo xinh đẹp, tiểu sinh tự nhiên yêu thích, chỉ là tiểu sinh bây giờ chỉ có mười ba tuổi, chúng ta còn quá nhỏ tuổi, việc này sau đó bàn lại đi."

Mộc Quế Anh then quá thành giận, xoay người rời đi, chỉ chừa Mã Nguyên một người ở trong khách phòng. Mã Nguyên trầm nghĩ, hệ thống tăng mạnh ra Mộc Quế Anh, đã nhận định là ta hiệu lực, thế nhưng mười ba tuổi để ta kết hôn, hệ thống cũng có đủ đen đi, tiểu gia cũng sẽ không lại để người sai một lần.

Ngay đêm đó, Mã Nguyên trần trọc trở mình, không thể vào miên. Lúc này Nam Hoa đạo nhân đi vào phòng khách, đối với Mã Nguyên đạo "Bản đạo Nam Hoa, thất lạc Thái Bình Thanh Thư quyền thượng, dẫn đến thiên hạ sắp đại loạn, ta rất dạ xem thiên tượng, phát hiện chỉ có hữu duyên người, mới có thể hóa giải thời loạn lạc, giải cứu bách tính. Đêm qua thấy tử khí xông lên bắc, liền biết hữu duyên chi người đã đến. Ta thấy người nghĩa đệ Lý Nguyên Bá trời sinh thần lực, lại không vô nghệ thích hợp, chuẩn bị thu hấn làm đồ, đợi người đi tới thư viện đọc sách sau đó, liền để hấn lưu lại, bản đạo chuẩn bị truyền thụ cho hấn bộ Dục Huyết Thông Thiên Chùy, chờ đợi người học nghiệp thành công, trở về thời gian, chính là hấn hạ son ngày."

Mã Nguyên mừng lớn nói "Nhu vậy rất tốt, ta chờ Nguyên Bá cảm ơn đạo trưởng. Chỉ là Quế Anh cô nương, chưa chắc sẽ thả ta rời đi, phải làm sao mới ổn đây?"

Nam Hoa đạo nhân nghe vậy, nhất thời cười to nói "Ha ha. . . Quế Anh cùng với người hữu duyên, lại có mảy liễu không nhường mảy râu chi phong, ngày khác tất sẽ đối với người có mạc giúp đỡ lớn, không bằng ngày mai ta báo cho Quế Anh, đợi người rời đi ba năm, ba năm sau trở về, liền cùng Quế Anh kết hôn là được."

Mã Nguyên nhất thời cau mày không nói. Nam Hoa thấy Mã Nguyên không nói, cũng cau mày nói "Chẳng lẽ người không thích Quế Anh?"

Mã Nguyên nhất thời cười khổ nói "Cũng không phải, chỉ là ta đã chọc giận Quế Anh cô nương, sợ Quế Anh cô nương đã lòng sinh sự thù hận." Lúc này Nam Hoa còn chưa há mồm, cửa Mộc Quế Anh đã xông tới, Mộc Quế Anh cầm trong tay đại đao, tướng đại đao gác ở Mã Nguyên trên cổ phần nộ đến "Nói, có nguyện ý hay không cưới ta? Nếu là người còn không nguyện cưới ta, ta liền một đao giết người, sau đó tự sát, không thể cùng người cùng sinh, nhất định phải cùng với người cùng chết."

Mã Nguyên nhất thời cả kinh, thở dài nói "Vậy người là hi vọng ta cưới người, vẫn là hi vọng sau khi ta chết người lại tự vẫn? ?"

Mộc Quế Anh cỡ nào thông minh, nhất thời nở nụ cười, tướng đao ném qua một bên, thân tay sờ xoạc Mã Nguyên mới vừa rồi bị đao giá địa phương.

Mã Nguyên cười khổ nói "Ta muốn đi tới thư viện đọc sách, ba năm sau lại trở về tiếp người, các loại gặp phụ thân, lại thương lượng kết hôn việc."

Mộc Quế Anh lúc này mới đáp ứng "Phu quân đi tới thư viện, ba năm sau Quế Anh sẽ đi tìm phu quân. Còn có, coi như là đang ở thư viện, cũng phải luyện tập võ nghệ, ta Mộc Quế Anh phu quân, tuyệt không nể thủ không phụ kê lực lượng." Mộc Quế Anh nói xong, liền xoay người chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Mộc Quế Anh quản chồng nghiêm

Chương 9: Mộc Quế Anh quản chồng nghiêm

Ngày kế buổi sáng, Mã Nguyên chỉnh sửa ngựa cùng hành lý, là một mình rời đi làm chuẩn bị.

Lý Nguyên Bá sau khi rời giường, thấy Mã Nguyên thu thập hành lý, liền chạy tới đạo "Ca ca chúng ta có phải là muốn rời khỏi?"

Mã Nguyên nhìn Lý Nguyên Bá, cái này cái thế hồ tướng, Mã Nguyên Diệp xuyên qua trước diễn nghĩa bên trong, Lý Nguyên Bá mỗi giờ mỗi khác không bị mang theo xích sắt, nhốt tại lồng sắt bên trong.

Bị chính mình cho gọi ra đến hậu, đối với lời của mình là lệnh là thuận theo, tuy rằng còn là một tính tùy tiện, tính cách hiếu chiến, nhưng chưa bao giờ rời khỏi chính mình một ngày, Mã Nguyên bây giờ là thật sự coi Lý Nguyên Bá là làm đệ đệ nhìn.

Mã Nguyên tướng trên người hết thấy hoa quý cao, hết thấy giao cho Lý Nguyên Bá, đối với Lý Nguyên Bá phân phó nói "Nguyên Bá, ca ca muốn người ở đây cố gắng tập võ, nơi này là cuối cùng hoa quý cao, hôm nay hết thấy giao cho người, người ở đây tùy tùng Nam Hoa đạo nhân cố gắng tập võ, bằng không lại như hôm qua, dù cho người có ngấp trời cự lực, cũng không có chỗ phóng thích."

Lý Nguyên Bá nghe xong Mã Nguyên, nhất thời quỳ xuống đất đạo "Không Nguyên Bá muốn cùng ca ca đồng thời, ca ca không thể không muốn Nguyên Bá a!"

Mã Nguyên nâng dậy Lý Nguyên Bá mỉm cười nhìn hắn, "Nguyên Bá, huynh đệ ta hai người một thể, khi nào tách ra quá? Ca ca chỉ là đi vào đọc sách, nếu là Nguyên Bá không cố gắng tập võ, ngày khác có người muốn gia hại ta, ai vì ta hộ giá? Người ở đây an tâm tập võ, mới sẽ có ngày nổi danh, mới sẽ có năng lực cùng với thiên hạ quần hùng một trận chiến ngày. Nguyên Bá liền không chờ mong sao?"

Lý Nguyên Bá thiên tính hiếu chiến, nhất thời cúi đầu không nói. Mã Nguyên lại mở miệng nói "Nguyên Bá chỉ có học giỏi võ nghệ, mới có thể danh dương thiên hạ, uy chấn hoàn vũ!"

Lý Nguyên Bá nghe được Mã Nguyên, đột nhiên ngẩng đầu, một hồi lâu sau Lý Nguyên Bá mới mở miệng "Được, Nguyên Bá ở đây học võ, cái kia ca ca khi nào đến xem Nguyên Bá."

Mã Nguyên mừng lớn nói "Đội người vũ thành ngày, chính là huynh đệ ta gặp lại thời gian."

Mã Nguyên cáo biệt Lý Nguyên Bá, đang chuẩn bị đi tới Đình Xuyên thư viện, lúc này phía sau Mộc Quế Anh một thân màu đỏ kính y, cầm trong tay Lê Hoa Thương đến đây.

Mã Nguyên nhất thời cả kinh, thờ dãi nói "Không phải nói thật ba năm sau ta trở về mang người rồi đi sao? Làm sao lúc này lại đuổi theo."

Mộc Quế Anh nhẹ nhàng cười một tiếng nói "Phu quân không nên suy nghĩ nhiều, Quế Anh chỉ là sợ phu quân trên đường gặp phải nguy hiểm, liền đến đây đưa phu quân đi tới thư viện."

Mã Nguyên cười khổ nói "Bây giờ người ta còn chưa hành lễ, người sao có thể gọi ta là phu quân."

Mộc Quế Anh nhất thời không cao hứng, miệng nhỏ một kiểu giả bộ tức giận nói "Phu quân hẳn là muốn chơi xấu, các loại sau khi rồi đi liền không công nhận sao?"

Mã Nguyên thấy Mộc Quế Anh lúc này thật là đáng yêu, nhất thời cười to nói "Ha ha ha. . . Như vậy vợ đẹp, ta như không công nhận, chẳng phải là quá mức ngu xuẩn sao?"

Mộc Quế Anh lúc này mới hài lòng nở nụ cười, "Đã như vậy, phu quân liền lên ngựa đi, Quế Anh hộ tống phu quân đi tới thư viện, nếu là trên đường có cản trở ngại, Quế Anh cũng có thể hộ phu quân chu toàn."

Mã Nguyên đi tới mã trước, vốn định ngồi ở Mộc Quế Anh mặt sau, ai biết Mộc Quế Anh đột nhiên đưa tay lôi kéo, tướng Mã Nguyên kéo lên lưng ngựa, Mã Nguyên ngồi ở mã trước, bị Mộc Quế Anh ôm vào trong ngực.

Mã Nguyên nhất thời nổi giận đạo "Ta đường đường bảy thước thân thể đại nam nhi tốt, sao có thể nằm ở người nữ tử trong lòng, mau thả ta xuống!"

Mộc Quế Anh con mắt hơi chuyển động, nhẹ giọng cười nói "Phu quân mặc dù là nam tử, nhưng cũng trời gà không chặt lực lượng. Làm sao liền không thể bị Quế Anh ôm, nếu là phu quân khi nào có thể chiến thắng Quế Anh, Quế Anh liền để phu quân ôm."

Mã Nguyên nhất thời không nói gì, nghĩ đến một hồi nói với Mộc Quế Anh "Được, Quế Anh chờ, ngày khác xem ta không đem người trời với lập tức đánh cái mộng người."

Mộc Quế Anh nghe vậy giận dữ nói "Hiện tại vẫn là Quế Anh trước tiên đánh phu quân đi, gọi phu quân như vậy miệng phun tạc ngôn."

Hai người một đường đầu võ mồm, Mộc Quế Anh đột nhiên không nói lời nào, chỉ là nhìn phụ cận hai bên núi rừng. Mã Nguyên cũng kỳ quái, này Mộc Quế Anh vì sao đột nhiên không nói lời nào.

Lúc này hai bên núi rừng giết ra gần trăm sơn tặc, tặc thủ một người cầm trong tay đại đao, tỏ rõ vẻ râu mép tắn, thấy hai người hậu, sơn tặc đầu lĩnh cười ha ha."Chúng tiểu nhân, đem nam giết, nữ mang đi. Mỹ nữ như thế, ta muốn cướp trở lại làm áp trại phu nhân."

Mã Nguyên nhất thời giận dữ, "Phương nào mao tặc, đã như vậy ngông cuồng, cho rằng tiểu gia thật trời gà không chặt lực lượng sao?"

Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên nổi giận, nhất thời giết hướng về tặc thủ. Dọc theo đường đi thù hạ không ai đỡ nổi một hiệp, thời gian Mã Nguyên thuận theo lưng ngựa nhảy xuống, trên đất lăn một vòng, cầm lấy trên đất trường mâu, đại mặc thương pháp thẳng thần thoải mái.

Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên nhảy xuống ngựa bối, nhất thời kinh hãi, tạm biệt Mã Nguyên thương du lịch long, sơn tặc không người có thể gần thân. Mộc Quế Anh nhất thời yên lòng. Chỉ thấy lúc này sơn tặc đầu lĩnh hơi nổi giận, hét lớn một tiếng, nhắm phía Mã Nguyên, trong tay đại đao bổ về phía Mã Nguyên. Sơn tặc đầu lĩnh mướn vật cười tư thế, tướng Mã Nguyên ép hoãn không tới khi.

Mã Nguyên lúc này lực chiến tặc thủ, cũng không phải địch tặc thủ đối thủ, Mã Nguyên trong lòng nộ khí tăng lên điên cuồng, nghĩ thầm "Nếu là nho nhỏ thổ phi đều chiến thắng không được, sau đó thể nào cùng với Tam Quốc quần hùng tranh đấu, ngẫm lại cái kia Tây Lương Cầm Mã Siêu, Thường Sơn Triệu Tử Long, Giang Đông Tiểu Bá Vương, Nhân Trung Lữ Phụng Tiên, đều là cỡ nào phong thái, ta Mã Nguyên tuyệt không thua cùng bọn họ, chỉ là hiện ở thế yếu mà thôi, ta tuyệt không. . ." Mã Nguyên hét lớn một tiếng, trong tay trường mâu tốc độ tăng gấp bội, tướng tặc thủ đâm cùng với mã dưới. Lúc này bên tai truyền đến. . .

"Hệ thống nhắc lên, kí chủ lĩnh ngộ đặc tính ngông nghênh, gặp phải nguy hiểm, ngông nghênh nảy sinh, khiến cho vũ lực thêm 3. Bị thương trạng thái vũ lực thêm 5."

Son tặc thấy đầu lĩnh bị giết, dồn dập bỏ lại vũ khí, chạy tứ tán.

Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên lực chiến tặc thủ, cũng tương tặc thủ đâm cùng với mã dưới, nhất thời nhảy cùng với mã dưới, chạy đến Mã Nguyên thân vừa tra xét, thấy Mã Nguyên không có bị thương, Mộc Quế Anh tức giận mở miệng "Phu quân sao có thể từ trên ngựa nhảy lạc, nếu như tặc thủ là vũ lực cao cường hạng người, sợ là thiếp thân còn chưa xuất giá, liền muốn trước tiên thủ tiết."

Mã Nguyên nghe vậy, đột nhiên tướng Mộc Quế Anh ôm vào trong ngực, "Phu quân làm sao cam lòng để người thủ tiết, chỉ là cái kia tặc thủ quá mức coi thường vi phu, Quế Anh hiện tại biết phu quân không phải trời gả không chặt lực lượng đi."

Mộc Quế Anh uyển ngôn cười một tiếng nói "Được rồi, phu quân là đại anh hùng được rồi."

Hai người đi tới mã trước, Mộc Quế Anh để Mã Nguyên lên ngựa, Mã Nguyên thì lại giả bộ cả giận nói "Vẫn là Quế Anh lên trước mã đi, lần này vi phu nói cái gì cũng phải tọa ở phía sau." Mộc Quế Anh lúc này mới xoay người lên ngựa.

Mã Nguyên thấy Mộc Quế Anh đã lên ngựa, cười lớn một tiếng, tọa lên lưng ngựa. Tướng Mộc Quế Anh ôm vào trong ngực.

Lúc này Mộc Quế Anh đặc biệt cảm động, con mắt nửa khép, lông mi thật dài tướng con mắt che khuất, song mặt hơi đỏ lên, ngượng ngùng nằm ở Mã Nguyên trong lòng.

Lúc này Mã Nguyên yêu sát Mộc Quế Anh kiều mị, ở Mộc Quế Anh gò má trên hôn nhẹ, nhìn Mộc Quế Anh tiến vào mơ màng bên trong. "Kiếp trước lịch sử nữ tướng, Mộc Quế Anh lúc này liền ở trong lòng ngực của mình, cũng đứng đem chính mình cướp đi, bức hôn. Trải qua sử ghi chép, Mộc Quế Anh là Dương Môn nữ tướng bên trong nhân vật kiệt xuất. Mộc Quế Anh cùng với Dương gia tướng đồng thời chinh chiến Vệ quốc, lữ kiến chiến công. Xà thái quân trăm tuổi quả soái, suất lĩnh mười hai quả phụ tây chinh, Mộc Quế Anh năm mười ba tuổi còn quả tiên phong án, thâm nhập hiểm cảnh, lực chiến phiên tướng, tuy rằng nàng ở hồ lang hạp bên trong, trúng mai phục lưng lấy hi sinh, nhưng Mộc Quế Anh anh dũng, tạo nên Dương Môn nữ tướng cuối cùng hoàn toàn thắng lợi. Được khen là mảy liễu không nhường mảy râu.

Lúc này Mộc Quế Anh ngay tại ngực mình, Mã Nguyên hưng phấn trong lòng vạn phần.

Đột nhiên Mộc Quế Anh mở hai mắt ra, thấy Mã Nguyên nhìn chăm chăm nàng xem, nhất thời cả giận nói "Phu quân sao có thể như vậy xúc nổi? Không cho phép lại nhìn. Sau đó lại xúc nổi, xem ta không đánh người!" Mộc Quế Anh nói đã giờ tay phải lên.

Mã Nguyên nhất thời lệ rơi đầy mặt, xem ra trải qua sử ghi chép không sai, Mộc Quế Anh cũng thật là đối với trượng phu có đủ nghiêm khắc. Cái này gọi là ta sau đó làm sao dám tìm nữ nhân khác nha.

Hai người một đường đi tới Đình Xuyên thư viện, Mã Nguyên từ trên ngựa nhảy xuống, dặn dò Mộc Quế Anh đạo "Thư viện đã đến, người sẽ về đi, chờ đợi ba năm sau ta trở lại tiếp người."

Mộc Quế Anh đẹp đẽ nhìn Mã Nguyên, "Phu quân ở thư viện đọc sách, không nên cùng người khác đi cái gì không nên đi địa phương, bằng không dễ thiếp thân biết, phu quân liền cẩn thận một chút đi, Hừ?" Mộc Quế Anh nói xong đã giục ngựa rời đi.

Mã Nguyên nhìn Mộc Quế Anh rời đi thân hình, lắc đầu thờ dài, xem ra ở vũ lực không có vượt quá Mộc Quế Anh trước, là khó có thể đè xuống, bằng không làm cho nàng biết, chỉ sợ chính mình thì có chịu.

Từ Mã Vy thuận theo trong thư viện đi ra, thấy Mã Nguyên đứng ở cửa, thi lễ cười một tiếng nói "Không biết vị công tử này đến ta Đình Xuyên thư viện khi nào?"

Mã Nguyên nghe vậy xoay người, nhìn thấy Từ Mã Vy một bộ ẩn sĩ cao nhân hoá trang, cuồng quít thi lễ, "Học sinh Mã Nguyên, Nam Dương nhân sĩ, kinh Lô Thực bá phụ giới thiệu, tới đây đi học."

Từ Mã Vy thấy Mã Nguyên khuôn mặt, trong lòng cả kinh, chỉ thấy Mã Nguyên khuôn mặt tuần tú, mi như đao nhọn, hai mắt rất giống Ngân hà. Lại nghe nói Mã Nguyên đến đây đi học, Từ Mã Vy nhất thời cười to nói "Tức là Lô Thực đại nhân giới thiệu mà đến, người lại họ Mã, nhưng là Phục Ba tướng quân sau khi, tiền triều đại nho Mã Dung từ tôn?"

Mã Nguyên cả kinh, người này dĩ nhiên chỉ nghe người chính mình là Lô Thực giới thiệu mà đến, liền có thể đoán ra thân thế của chính mình, không đơn giản nha. Lập tức thi lễ nói "Học sinh chính là Mã Dung chi tôn."

Từ Mã Vy thấy Mã Nguyên đáp ứng, lại mở miệng "Tức là tiền triều nghị lăng sau khi, người gia tự nhiên là ruộng tốt ngàn mẫu, vì sao còn muốn bồi cảnh ly hương, đến đây ta lậu trong phòng học tập?"

Mã Nguyên đối với Từ Mã Vy nở nụ cười, "Tiên sinh lời ấy kém đã, lập thân lấy lập học làm đầu, lập học lấy đọc sách làm gốc. Sao có thể tọa hạo này tốt đẹp thời gian, hưởng lạc với trong nhà? Vì vậy học sinh chuyên tới đây đi học."

Từ Mã Vy cười to, "Người có chăm học chí chí, ta liền nhận lấy, ta chính là Đình Xuyên thư viện tiên sinh, Thủy Kính Từ Mã Vy."

Mã Nguyên từ lâu đoán được, chỉ là đóng giả không biết, "Học sinh bái kiến tiên sinh."

Tư Mã Vy vuốt chòm râu, nhẹ nhàng gật đầu "Người hiện tại hãy cùng theo chúng học sinh đồng thời, tùy từng ta học tập, hôm nay giảng trị thế An Bang chi sách."

Tư Mã Vy nói xong, liền dẫn Mã Nguyên đi vào thư viện.

Trong thư viện, ngồi hai hàng học sinh, bên trái đa số sĩ gia công tử, các các cầm y ngọc bào. Phía bên phải đa số hàn môn, các các quần áo cổ xưa.

Tư Mã Vy nhìn hai bên học sinh, thờ dài mở miệng "Bên trái đa số sĩ gia công tử, phía bên phải đa số hàn môn tử đệ, người tự mình an vị đi." Tư Mã Vy sờ dĩ thờ dài, là bởi vì Mã Nguyên không phải sĩ gia con cháu, Mã Dung mặc dù là đại nho, nhưng từng bị lưu vong, vì lẽ đó Mã Nguyên không phải sĩ gia, cũng không phải hàn môn.

Tư Mã Vy nói xong, hai bên học sinh dồn dập ngẩng đầu nhìn Mã Nguyên, thấy Mã Nguyên cầm y ngọc bào, Tư Mã Vy nếu không an bài ở sĩ gia chỗ ngồi, không biết Mã Nguyên là cỡ nào nhân sĩ.

Mã Nguyên không để ý chút nào, hướng gần nhất vị trí làm ra, lúc này bên trái học sinh dồn dập cau mày. Bởi vì Mã Nguyên ngồi xuống chính là hàn môn học sinh ghế.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quần Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Khẩu chiến sĩ tộc hùng chủ chi phong

Chương 10: Khẩu chiến sĩ tộc hùng chủ chi phong

Mã Nguyên mới vừa dưới trường không lâu, bên trái sĩ gia con cháu bên trong một người đứng ra, đối với Tư Mã Vy thi lễ nói "Tiên sinh, không biết người này là ai, vì sao ngồi trên hàn môn tử đệ hàng ngũ." Người nói chuyện tính thái tên Khang, tự ngọc hải, chính là Kinh Châu sĩ tộc, thái gia con cháu. Thái Khang từ trước đến giờ coi thường hàn môn, bản thân cũng không bản lĩnh, vì lẽ đó sĩ trong tộc, thiếu có bằng hữu. Thái Khang lại không muốn tự hạ thân phận, cùng với hàn môn tử đệ ngồi chung. Thấy Mã Nguyên thân mặc cẩm y, có kết giao tâm ý, nhưng lại thấy hắn ngồi ở hàn môn chỗ ngồi, liền nói thỉnh giáo Tư Mã Huy.

Tư Mã Huy trong lòng biết, Mã Nguyên cũng không phải là sĩ tộc, đến có tư cách ngồi ở sĩ tộc chỗ ngồi, sờ dĩ để Mã Nguyên mình lựa chọn, không phải là muốn nhìn Mã Nguyên liệu sẽ có kiêu ngạo ngồi ở sĩ tộc chỗ ngồi. Thấy Mã Nguyên ngồi ở hàn môn chỗ ngồi, Tư Mã Vy nhất thời cười to nói "Người này cũng không phải là sĩ tộc con cháu, vì vậy chính mình ngồi ở hàn môn chỗ ngồi. Không cần kinh ngạc."

Tư Mã Vy nói xong, hàn môn tử đệ không vui, một người trong đó đứng dậy mở miệng "Nếu cũng không phải là sĩ tộc, người này lại mặc hoa phục, tất là phiến thương ra người, nếu dám cùng ta hàn môn học sinh cùng tịch, thật là có nhục nhã quá mà, tu cùng với người này làm bạn." Người kia nói xong, liền xoay người rời đi.

Đối với sĩ tộc cùng với hàn môn nghị luận, Mã Nguyên chỉ khi không có nghe thấy, mở ra trên bàn thẻ tre, cúi đầu khổ đọc.

Lúc này Thái Khang mở miệng lần nữa, "Tiên sinh, nếu là người này thực sự là phiến thương xuất thân, khi đuổi hắn rời đi, chúng ta nếu là cùng với phiến thương cùng trường, vừa này người nói không sai. Quả thật có nhục nhã quá mà."

Mã Nguyên nhẹ nhàng khép sách lại quyền, ngẩng đầu lên nhìn Thái Khang, "Ta cũng không phải là phiến thương xuất thân, bắt quá nghe Văn huynh đài nói, cùng với phiến thương đồng thời chính là có nhục, cái kia nói vậy huynh đài mặc trên người, tất là chính mình chức, huynh đài trong nhà item, cũng tất là chính mình tạo, huynh đài tất nhiên chưa từng tiến vào tửu tư, chưa từng ăn qua trái cây, huynh đài thật là có đủ đáng thương."

Nghe Mã Nguyên mở miệng, thư viện mọi người nhất thời kinh hãi. Thái Khang càng là kinh ngạc vạn phần. Thấy chúng học sinh nhìn mình, Thái Khang cả giận nói "Người kẻ này rất vô lễ, ta chính là Kinh Châu sĩ tộc, thái gia con cháu, sao không có đã ăn rượu ngon, nhà ta bên trong đồ vật, tự nhiên có phiến thương nơi lấy, sao chính mình dệt, chính mình tạo vật. Thực sự là ý nghĩ kỳ lạ."

Mã Nguyên nghe vậy, nhất thời cười to "Ha ha ha, phiến thương bất quá là tướng người khác cần đồ vật qua lại đầu cơ, đối lấy chính mình cần đồ vật, huynh đài nếu cũng từng mua phiến thương đồ vật, cái kia huynh đài cùng với phiến phụ đi đồ có gì khác biệt?"

Thái Khang nhất thời biệt mặt đỏ miệng chiến, Tư Mã Vy đứng là nếu có hứng thú nhìn hai người. Thấy Thái Khang không trả lời được, bên cạnh đều là Kinh Châu sĩ tộc khoái tư đứng lên nói "Đương nhiên là có chỗ bất đồng, phiền thương lấy buồn bán mà sống, thuận theo bên trong giành lấy kén sù, chúng ta sao phiền thương bình thường?" Khoái tư bản không muốn đề ý tới, nhưng thấy Thái Khang ngu dốt, không thể làm gì khác hơn là nói. Bằng không sợ là trong học viện, Kinh Châu sĩ tộc liền không mặt mũi nào đợi tiếp nữa.

Mã Nguyên nghe nói khoái tư nói như vậy, nhất thời tà tà nở nụ cười "Như vậy hai người các người có thể nhanh đi vì ta tìm chút nước đến, ta vừa vận khát nước."

Thái Khang nhất thời giận dữ, "Người cho rằng người là Thiên Tử sao? Nếu dám ra lệnh cho ta hai người đi vì người múc nước, thực sự là tự cho là."

Mã Nguyên đối với Thái Khang nói như vậy không đề ý chút nào, chỉ là khẽ mỉm cười, "Đã như vậy, phiền thương vì sao phải không duyên cớ vô tội vì người sĩ tộc đồng bọn tây bào?"

Khoái tư nhất thời cũng không trả lời được, lúc này học viện tất cả mọi người cau mày nhìn Mã Nguyên, người này nếu không phải phiền thương xuất thân, vì sao phải nói thể phiền thương nói chuyện.

Tư Mã Vy lúc này cũng mỉm cười nhìn Mã Nguyên, "Không biết người đối với phú thương có gì kiến giải?" Mã Nguyên nhất thời đứng dậy, đối với Tư Mã Vy thì lễ hậu "Học sinh đúng là có chút kiến giải, nếu là không đúng, còn xin tiên sinh chỉ giáo."

Tư Mã Huy cười yếu ớt đạo "Không sao, người liền nói đi, nếu có không đúng, ta thân là tiên sinh, tự nhiên hỏi gì đáp nấy."

Mã Nguyên lúc này mới nhìn chung quanh chúng học sinh đạo "Phiền thương, lấy buồn bán mà sống, đơn giản là vào nam ra bắc, tương các nơi hàng hóa qua lại buồn bán, như vậy có thể thuận theo bên trong thu được lãi kén sù, nhưng cũng tiêu hao lượng lớn thời gian, buồn bán trên đường, còn có thể gặp phải thổ phi đánh cướp, có chứa đựng nguy hiểm. Nếu phiền thương kiếm lấy lãi kén sù hậu, đơn giản là đòi lấy chính mình cần đồ vật. Như vậy liền có thể không cần cày cấy, đến áo cơm không lo. Nếu sĩ tộc người cho rằng, phiền thương thuận theo bên trong kiếm lấy lãi kén sù, coi là gian trá, nhưng ai lại từng nghĩ tới, phiền thương vượt núi băng đèo, tương hàng hóa qua lại buồn bán, trên đường gặp phải hung bạo đồ, liền có nguy hiểm đến tính mạng. Nếu là phiền thương không giành lấy kén sù, tất nhiên không cách nào sinh tồn, đến lúc đó phiền thương không lại buồn bán, thử hỏi chư vị, còn muốn đến nơi nào mua item? Không biết học sinh nói nhưng đối với?"

Tư Mã Vy gật đầu nói "Không tệ, người vị trí ngôn, phiền thương xác thực như vậy. Nếu là thể gian không có phiền thương, chúng ta liền muốn chính mình dệt, chính mình trích quả, vì lẽ đó thể gian cũng không có phiền thương."

Lúc này sĩ gia lại đứng ra một người, "Tài cao nói không sai, chỉ là chúng ta văn nhân, tương đến không thích phiền thương, tài cao nếu không phải phiền thương, liền không nên xuất lĩnh phiền thương nói chuyện đi." Người nói chuyện, họ Trần tên Đăng, chính là Trần Châu sĩ tộc. Trần Đăng làm người khéo đưa đẩy, thấy Mã Nguyên khẩu khẩu là đạo, liền nói khuyển bảo.

Mã Nguyên nghe nói Trần Đăng nói như vậy, nhất thời cười to "Ha ha ha, huynh đài lời ấy sai biệt, người các loại văn nhân liền có thể, ta mặc dù tốt học, nhưng không phải văn nhân. Bất quá ta vượt qua muốn hỏi một chút người các loại, người các loại ngoại trừ không thích văn nhân bất ngờ, còn không hi cái kia bên trong người?"

Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, chúng học sinh nhất thời mồm năm miệng mười nói lên, có người nói vũ phu, có người nói tiện dân, còn có người nói đạo phi.

Tư Mã Huy hôm nay chẳng biết vì sao, nếu không ngăn cản mọi người ồn ào, thấy mọi người nói xong, Tư Mã Huy cười to nói "Ha ha ha, hôm nay chúng học sinh có tính, không bằng người liền từng cái đến, ta cũng ngắm nghía cẩn thận người đối với thể gian mọi người cái nhìn thế nào."

Lúc này chúng học sinh dồn dập nhìn Mã Nguyên, chỉ có như vậy mấy người, thuận theo bắt đầu một mực chưa mở miệng quá. Mã Nguyên hơi mở miệng, "Vũ phu, tự nhiên là ngón tay có vũ lực người, trong đó có thiện có ác, thiện giả, bảo vệ người khác, lấy chính mình lực lượng, bảo vệ hân người bình an, chỉ hướng đại giả, ngang dọc sa trường, da ngựa bọc thây đền đáp triều đình. Nếu là không có vũ phu, phía trên chiến trường, chẳng lẽ muốn các người văn nhân, cầm trong tay giấy bút tương quân địch tà chết trên giấy hô?"

Lúc này hàn môn bên trong những kia không có mở miệng quá người trong, đứng ra một người, "Cái kia tiện dân giải thích thế nào?"

Mã Nguyên nhất thời chân mày cau lại "Tại sao tiện dân câu chuyện? Nhân sinh hậu thế, há lại là chính mình có thể khống chế? Sinh ở bách tính gia chính là tiện dân sao? Đã như vậy ta mà lại hỏi bọn người, bách tính, Thiên Tử, giang sơn xã tắc, bên nào nặng bên nào nhẹ?"

Mã Nguyên lời này vừa nói ra, đường dưới học sinh nhất thời kinh hãi, mấy vị kia không từng nói học sinh bên trong lại đứng ra một người, người này tương mạo thanh tú, nhưng lại không mất uy nghiêm.

Người này sau khi đứng dậy trả lời "Đương nhiên là quân vương trùng, bách tính kém hơn, xã tắc là khinh, phải biết quân vương trùng với tất cả, bách tính chính là căn cơ, nếu như không có trước hai người, tại sao xã tắc lời tuyên bố?" Người này chính là Tuấn Úc, tự Văn Nhục, đối với Hán thất chân thành sáng, người này lại có Bệ hạ tá tài năng. Hán triều thời kì người như rom rác, vương triều Đại Hán cũng đã thành lập hơn 400 năm, căn cơ đã sâu. Tuấn Úc tự nhiên cho rằng, quân vương trùng với tất cả.

Tư Mã Huy nghe nói Tuấn Úc nói như vậy, nhất thời cười khò lắc đầu "Văn Nhục lần này sợ là muốn xấu mặt." Tư Mã Huy một câu nói, thư viện trùng học sinh dồn dập giật mình nhìn Mã Nguyên. Tuấn Úc càng là nhử mồi, mở miệng nói "Không biết lại xuống nói nhưng là sai biệt?"

Mã Nguyên nhìn chung quanh mọi người, cười khò nói "Phải biết quân vương, thuyền vậy, bách tính, nước vậy, nước có thể đẩy thuyền, cũng có thể lật

thuyền."

Tuân Úc nhất thời kinh hãi, "Không biết tài cao cho rằng? Khi bên nào nặng bên nào nhẹ?"

Mã Nguyên cười ha ha đạo "Cái thể mình quân, lúc này lấy bách tính làm trọng, xã tắc là thứ, quân là khinh. Ngươi các loại hiện tại còn tưởng rằng bách tính chính là tiện dân sao? Nếu như không có bách tính cày cấy, các ngươi sĩ tộc người, cũng phải dưới điền cày cấy, dù có ruộng tốt ngàn mẫu, lại cùng bách tính có gì khác biệt? Bất quá là so với bách tính có thêm điểm thổ địa thôi."

Trong thư viện, nhất thời yên lặng như tờ, một hồi lâu sau, Thái Khang vung tay áo một cái, mở miệng nói "Ngươi tiểu tử bất quá có tài quý biện, có năng lực gì, chúng ta sĩ tộc, đoạn không sẽ cùng ngươi bực này tiện dân cùng trường. Ngươi như thức thời, hẩn là mau mau rời đi nơi đây."

Tư Mã Huy lúc này cười khổ nói "Đây là Phục Ba tướng quân đời sau, tiền triều Nghị Lăng Mã Dung chi tôn vậy, ngươi các loại sao có thể như vậy? Đều lui ra đi, nếu là không muốn ở đây học sinh, liền mau mau rời đi nơi đây liền có thể, sao có thể khiến người khác rời đi?"

Tuân Úc nhất thời tự nhiên hiểu ra, "Hóa ra là tiền triều nghị lăng đời sau, không trách có tài học như thế, Tuân Úc phục vậy."

Lúc này Thái Khang mọi người cái kia còn có mặt mũi chờ ở chỗ này, nhất thời đứng dậy rời đi.

Thư viện vì Mã Nguyên sự tình, rời đi nhiều người, còn lại mấy vị học sinh, đều là hậu thế đại tài, phân biệt là sĩ tộc Tuân Úc, Trần Quân, hàn sĩ Hí Chí Tài, Quách Gia, Từ Thứ, Thạch Thao.

Tư Mã Huy thấy mọi người rời đi, liền bắt đầu dạy học. Mã Nguyên cũng đứng nhạc ở thư bên trong.

Một tháng sau, Mã Nguyên đã cùng mọi người hoà mình, trong đó Tuân Úc bị Mã Nguyên xuất khẩu thành chương bản lĩnh chiết phục, hàn môn mọi người đối với Mã Nguyên rộng rãi lòng dạ chiết phục, Mã Nguyên ban ngày cần đọc sách, ban đêm cần luyện võ, bây giờ thuộc tính đã là nước lên thì thuyền lên. Chỉ là còn có chờ tăng lên.

Ngày hôm đó buổi tối, Tư Mã Huy đi tới Mã Nguyên phòng ngủ, thấy Mã Nguyên còn chưa trở về, liền ngồi ở trong phòng chờ đợi. Mã Nguyên tập võ trở về, thấy Tư Mã Huy ngồi ở trong phòng chờ đợi, cuống quýt thì lễ "Không biết tiên sinh đêm khuya tới đây, học sinh không có từ xa tiếp đón, thứ tội."

Tư Mã Huy ngồi quỳ chân chỗ ngồi, dẫn dò Mã Nguyên sau khi ngồi xuống, mới hơi mở miệng "Không cần đa lễ, hôm nay đến đây đơn giản báo cho cùng với ngươi, phong mang không thể lộ ra ngoài, ngươi có hùng chủ phong thái, cần phải chăm học khổ đọc, ngày sau hồi hương, cũng thật tạo phúc một phương."

Mã Nguyên hoàn toàn tỉnh ngộ, "Tiên sinh lời vàng ngọc, học sinh tự nhiên ghi nhớ. Tự nhiên giấu tài, ngày sau hồi hương, tất sẽ vì bách tính nhiều suy nghĩ."

Tư Mã Vy cười ha ha "Tuân Úc nói ngươi có xuất khẩu thành chương nói như vậy, quả nhiên không sai, đêm đã khuya, ta rời đi luôn, ngươi cũng sớm ngày nghỉ ngơi đi." Tư Mã Vy nói xong liền đứng dậy rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Viên Thuật tham niệm

Chương 11: Viên Thuật tham niệm

Thành Lạc Dương bên trong, Lô Thực trước cửa phủ đệ. Thiệu Kha mang theo ba đàn rượu vang trước đến bãi phỏng Lô Thực, khi đến Mã Kiệt từng đã thông báo, cần phải trước đem rượu vang đưa đến Lô Thực quý phủ.

Lô Thực một thân nho gia hoá trang, thuận theo bên trong phủ đi ra, thấy Thiệu Kha chính đang cửa bồi hồi, Lô Thực liền mở miệng cười "Thiệu quân sự, không biết Tùng Mậu hiền đệ sai phái ngươi đến cái gọi là chuyện gì, đi tới trước bên trong phủ nghỉ ngơi." Lô Thực nói xong, liền thân thiết lôi kéo Thiệu Kha tay hướng về bên trong phủ đi đến.

Thiệu Kha thấy Lô Thực tự mình tới đón, nhất thời thụ sủng nhược kinh "Tướng quân, nhà ta Thiếu trang chủ đến hi thể rượu ngon rượu nho, rất dễ tiểu nhân tặng cho tướng quân ba đàn, Thiếu trang chủ nói, ba đàn tuy rằng ít, làm như hậu bối hiếu kính, mong rằng đại nhân không nên ghét bỏ."

Lô Thực nghe vậy nhất thời cười to nói "Nguyên còn nhớ ta đem xương già, thực sự hiếm thấy nha. Trờ lại báo cho nguyên, liền nói rượu vang, Lô Thực mặt dày nhận lấy."

Thiệu Kha lúc này mới tướng rượu vang giao cho Lô Thực quản gia. Đối với Lô Thực thì lễ nói "Nếu rượu vang đã đưa đến, tiểu nhân còn muốn đi tới viên phủ đưa tầu, liền không ở chỗ này nhiều đợi."

Lô Thực nghe vậy, cười ha ha đạo "Nguyên không hô là Gia sư chi tôn, có Gia sư chi phong, người đi đi, Viên Ngổ chính là nguyên thân chú, lẽ ra nên như vậy nha."

Thiệu Kha đi rồi, Lô Thực thuận theo quản gia trong tay tiếp nhận một vò rượu vang, nhẹ nhàng mở ra đặt ở bên mép, mũi hơi một khứ. Lô Thực đột nhiên cười to nói "Ha ha ha, không hổ là tuyệt thế rượu ngon, Bá Khuê, hôm nay theo ta cố gắng uống hai chén, đi."

Lô Thực phía sau trong hai người Công Tôn Toàn cười ha ha đạo "Nếu lô sư có lệnh, Bá Khuê tự nhiên tiếp tới cùng, chỉ là hai người cùng ẩm thật là vô vị, không nếu như để cho Huyền Đức hiền đệ đồng thời cùng ẩm. Lô sư nghĩ sao?"

Tên còn lại cũng mỉm cười mở miệng nói "Nếu lô sư có như thế nhã hứng, học sinh mặt dày, nguyện bồi lô sư cộng ẩm." Người này chính là Lư Bì, tự Huyền Đức.

Lư Bì không được Lô Thực yêu thích, Lô Thực từng nói Lư Bì yêu thích hoa phục, cầu mã, kết giao bằng hữu, chưa từng ở đọc sách trên dưới khổ công. Vì lẽ đó Lô Thực đến rượu ngon, liền chưa từng hoán Lư Bì cùng ẩm. Chỉ là Lư Bì cùng với Công Tôn Toàn tốt hơn, coi Công Tôn Toàn như huynh dài, Công Tôn Toàn mới xây ra khẩu mời.

Lô Thực nghe nói hai người nói như vậy, thật là không cao hứng, nhưng Lô Thực vì nhân sự biểu, không tiện cự tuyệt, liền cau mày nói "Như vậy cái kia Huyền Đức liền đồng thời đi."

Lạc Dương viên phủ, chính là hiện nay Thái phó Viên Ngổ phủ đệ. Thiệu Kha mang theo ba đàn rượu vang tới đây, bị cửa vệ cản trở. Thiệu Kha cuống quýt thì lễ nói "Lại xuống Nam Dương Mã gia trang quản sự Thiệu Kha, nhà ta Thiếu trang chủ sai phái ta đến, là thái phó đại nhân dâng lên rượu vang ba đàn. Mong rằng tướng quân thông báo."

Cửa vệ thấy Thiệu Kha chỉ dẫn theo ba đàn rượu ngon, nhất thời không vui nói "Chủ công nhà ta chính là hiện nay Thái phó, người chỉ dẫn theo ba vò rượu đến đây, còn muốn thấy chủ công nhà ta, nhanh chóng rời đi, bằng không đừng trách chúng ta vô tình."

Thiệu Kha nhất thời rõ ràng, cửa vệ là coi hấn là làm tặng lễ. Cuống quýt mở miệng nói "Tướng quân xin nghe ta một lời, nhà ta trang chủ Mã Kiệt, chính là Thái phó em vợ, quý phủ phu nhân Mã Luân, chính là nhà ta trang chủ một mẫu đồng bào tỷ tỷ, nhà ta Thiếu trang chủ đến rượu nho, liền để ta đưa tới ba đàn, biểu thị đối với trưởng bối tôn kính."

Cửa vệ vừa nghe, lúc này mới lên tiếng đạo "Đã như vậy, người ở đây thiếu chờ, đợi ta đi vào cũng cáo chúa công, nếu là người có lừa gạt, liền tự cầu phúc đi." Cửa vệ nói xong, liền đứng dậy rời đi.

Viên trong phủ, Viên Ngổ đang cùng Hà Tiên thương thảo bên trong, Viên Ngổ phía sau đứng hai cái thanh niên, hai người này chính là Viên Thị Nhị huynh đệ, Viên Thiệu, Viên Thuật hai người. Viên Ngổ chính nói hăng say, ngoài cửa đến báo, "Chúa công, ngoài cửa có một người, tự xưng là phu nhân trong nhà quản sự, đến đây đưa tầu."

Viên Ngổ nghe vậy đứng dậy, cầm tức cửa vệ, "Tức là phu nhân trong nhà quản sự, còn không mau xin mời?"

Cửa vệ cuống quýt chạy ra ngoài cửa, thấy Thiệu Kha còn ở bồi hồi, liền đón nhận Thiệu Kha đạo "Quản sự mau mời, chúa công đã ở đường trên chờ đợi quản sự."

Thiệu Kha trải qua Lô Thực tự mình nghênh tiếp, lúc này cũng coi như trấn định, sửa sang một chút tẩy sam đi vào viên phủ.

Viên phủ công đường, Viên Ngổ ngồi cao ở trên, phía dưới Hà Tiên, Viên Thiệu, Viên Thuật ba người, ngồi ở dưới thủ. Thiệu Kha đi vào đại sảnh đối với Viên Ngổ khễ thì lễ "Xin chào thái phó đại nhân, tiểu nhân Nam Dương Mã gia trang quản sự Thiệu Kha, nhà ta Thiếu trang chủ đến rượu nho, rất lễ tiểu nhân, đưa tới ba đàn, lấy coi hiếu tâm."

Viên Ngổ còn chưa mở miệng, đường dưới Viên Thuật đã mở miệng nói "Tức là hiếu kính trưởng bối, vì sao chỉ có ba đàn, nhưng là người lên kút giầu làm của riêng! Có thiếu điểm số đàn?"

Thiệu Kha một giới bố y, mặc dù là Mã gia trang quản sự, nhưng ở quan chức trước mặt, vẫn là ít đi chút dừng khí. Nghe nói Viên Thuật nói hấn giầu làm của riêng, nhất thời quý xuống đất đạo "Thái phó minh xét nha, Thiếu trang chủ đoạt được bất quá chỉ là hai dưng, đã cùng trang chủ uống sạch một dưng, Thiếu trang chủ tướng còn lại một dưng rượu vang chia làm 20 tiểu đàn, để tiểu nhân đưa đại nhân ba đàn, Lô Thực đại nhân ba đàn. Tiểu nhân sao dám ở thái phó đại nhân trước mặt giầu làm của riêng nha."

Viên Ngổ cười ha ha "Thiệu quản sự mau mau xin đứng lên, Công Lộ bắt quá cùng người mở ra cái chuyện cười mà thôi, quản sự không cần lưu ý."

Thiệu Kha không dám đứng dậy, chỉ là quay về Viên Ngổ mở miệng "Tiểu nhân đã kính xong xuôi Thiếu trang chủ bàn giao việc, nếu là vô sự, tiểu nhân

liền xin được cáo lui trước."

Viên Ngỗi vung tay lên, Thiệu Kha như đối mặt đại xá, nhất thời đứng dậy rời đi.

Thiệu Kha đi rồi, Viên Thuật đứng lên nói "Thúc phụ, Mã Nguyên bắt quá thím cháu trai, đền rượu ngon, nếu chỉ đưa thúc phụ ba đàn, hơi bị quá mức hẹp hòi."

Viên Ngỗi cảm tức Viên Thuật, "Công Lộ quá mức vô lễ, Thiệu Kha tuy là hạ nhân, nhưng dù sao cũng là đưa tửu mà đến, người sao có thể vô lễ như thế, không khỏi quá ném ta Viên Thị mặt mũi."

Viên Thiệu nghe vậy cười to nói "Thúc phụ nói không sai, Công Lộ quá mức lỗ mắng, như thế nào đi nữa nói, chúng ta cùng với Mã gia có liên khâm chi thân, người sao có thể vô lễ như thế, quá mức ném ta Viên Thị mặt mũi. Sau đó để sĩ tộc người, thế nào đối xử chúng ta? Không quá nhiều nói cũng đúng vô dụng, Công Lộ vốn là thiếu hụt tu dưỡng, cũng khó trách như vậy."

Viên Thuật chính tức giận hơn, Hà Tiến đã mở miệng "Thái phó đại nhân, hôm nay đã có rượu ngon đưa tới, không bây giờ nhặt cũng làm cho Hà mỗ ném thư cái gọi là rượu nho. Không biết Thái phó ý như thế nào?"

Viên Ngỗi nghe vậy hơi cười yếu ớt đạo "Nếu tướng quân hôm nay vừa vặn cũng ở, liền cùng ẩm đi." Viên Ngỗi nói xong, liền mở ra một vò rượu vang, bốn người đối với làm cùng ẩm.

Hà Tiến vốn là yêu tửu người, rượu vang lại là tuyệt phẩm rượu ngon, bốn người còn chưa tận hưởng, rượu vang đã thấy đáy. Viên Ngỗi lúc này hơi hận ruốt đều tái rồi, nếu là sớm biết rượu vang quý giá như thế, kiên quyết không sẽ cùng Hà Tiến cùng ẩm, chỉ là lúc này hơi chi vô dụng, rượu vang đã bị bốn người uống cạn.

Viên Thuật lúc này cũng đứng kinh ngạc không thôi, không trách Mã Nguyên sẽ chỉ đưa ba đàn, này rượu vang nhất định là thiên kim khó cầu đồ vật, nhất thời trong lòng tính toán, các loại Hà Tiến đi rồi, cần phải để Viên Ngỗi hỏi lại Mã gia trang đòi hỏi chút rượu ngon đến.

Hà Tiến thấy rượu vang bị bốn người uống cạn, nhất thời thờ dài nói "Ai, như vậy rượu ngon, cũng chỉ có chi là ba đàn, chúng ta còn chưa tận hưởng, đã uống cạn. Thực sự là đáng tiếc. Đã như vậy, mỗ liền rời đi trước." Hà Tiến nói xong, liền đứng dậy rời đi viên phủ.

Hà Tiến đi rồi, Viên Thiệu cũng đứng dậy rời đi. Lúc này nội đường chỉ có, Viên Ngỗi, Viên Thuật hai người. Viên Thuật thấy Viên Ngỗi cau mày không nói, nhất thời mở miệng "Thúc phụ nhưng là đang vì không có tận hưởng mà không thích?"

Viên Ngỗi thờ dài nói "Ai, cỡ này rượu ngon, sao có thể khiến người ta quên, sau đó không có rượu nho, ta ăn thì không ngon nha!"

Viên Thuật nhất thời cười to nói "Thúc phụ không cần như vậy, thúc phụ vừa này không có nghe cái kia quân sự nói như vậy sao, Mã gia trang vẫn còn có hơn mười đàn rượu vang, thúc phụ có thể thư cùng với Mã gia trang chủ, để hấn cho nữa chút rượu ngon. Thúc phụ bây giờ chính là hiện nay Thái phó, Mã gia trang chủ lại là thúc phụ em vợ, tất nhiên sẽ cho nữa chút rượu."

Viên Ngỗi nghiêm mặt nhìn về phía Viên Thuật, xem Viên Thuật trong lòng hốt hoảng, Viên Ngỗi thấy Viên Thuật đứng ngồi không yên, mở miệng nói "Thu hồi của người đi khôn vật, Lạc Dương đến Nam Dương qua lại muốn dùng hai ngày lộ trình, như vậy rượu ngon, ta để liền không biết chính mình hưởng dụng? Coi như là trần ân đi, ta để đã đưa ta mấy đàn, ta há có thể mặt dày tướng muốn?"

Viên Thuật thấy Viên Ngỗi từ chối, trong lòng không cam lòng, "Thúc phụ không bằng như vậy, người báo cho thím, để thím thư Mã gia trang, như vậy cũng không ném thúc phụ mặt mũi, cũng có thể để Mã gia trang cho nữa chút tửu đến. Tốt nhất là hỏi ra rượu vang căn nguyên vị trí, đến lúc đó thúc phụ liền có thể không cần lại tìm Mã gia trang muốn tửu. Tiểu chất còn có thể triêm thơm lầy, hưởng về thúc phụ thảo chén rượu uống."

Viên Thuật tự cho là mình đầy đủ thông minh, Viên Ngỗi tất sẽ đáp ứng, ai biết Viên Ngỗi đột nhiên nổi giận, "Làm càn! Ta đường đường Đại Hán Thái phó, người nếu muốn ta vì một chút rượu xin mời phu nhân xuất đầu lộ diện, người là ở nhục nhã ta sao? Còn không mau cút đi!"

Viên Thuật thấy Viên Ngỗi lên cơn giận dữ, nhất thời chạy ra viên phủ. Viên Thuật lúc này trong lòng tham niệm đồng thời, sao liền như vậy coi như thôi, đột nhiên Viên Thuật nhớ tới tộc huynh Viên Tùng, lúc này chính là Nam Dương giáo úy, nếu là Viên Tùng đứng ra, Mã Kiệt có lẽ sẽ đưa chút rượu. Lập tức Viên Thuật liền về đến nhà, thư cùng với Viên Tùng, báo cho Viên Tùng Mã gia trang có rượu nho, hi vọng Viên Tùng có thể nghĩ cách, để Mã gia trang đưa chút rượu, Viên Thuật đồng ý cùng với Viên Tùng chia đều rượu vang.

Ai biết mấy ngày hậu Viên Tùng liền hỏi âm Viên Thuật, trong thư giảng Viên Tùng sớm biết Mã gia trang có rượu vang, càng là muốn đổi chút rượu vang đến, ai biết Mã Kiệt không bán hấn mặt mũi, bắt đắc đi Mã Kiệt chính là Viên Ngỗi em vợ, chính mình chỉ có thể coi như thôi. Hi vọng Viên Thuật có thể nghĩ cách, để Mã Kiệt tương rượu vang bán cùng với Viên Tùng, Viên Tùng đồng ý ra tài cùng với Viên Thuật chia đều rượu vang.

Viên Thuật trong nháy mắt sụp đổ, bắt đắc đi lại không có biện pháp gì, đột nhiên Viên Thuật sắc mặt hung ác, "Đã như vậy, Tự Hưu Quái ta, thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội. Như vậy rượu ngon, há lại là nho nhỏ Mã gia trang nên có đồ vật?"

Viên Thuật từ trước đến giờ sắc lệ đảm bạc, thấy tiểu lợi mà quên lệnh. Viên Thuật tự coi chính mình rất thông minh, liền thư Viên Tùng, để cho thủ hạ giả trang tội phạm, cướp sạch Mã gia trang. Đến lúc đó rượu vang chính là u nang đồ vật.

Viên Tùng không mưu, thấy có dòng chính công tử vì hấn đảm bảo liền đáp ứng rồi.

Cách xa ở Đình Xuyên thư viện Mã Nguyên, có thể nào biết được một đoạn âm mưu chính hướng về Mã gia trang đuổi ra ma trào. Mà hết thấy này khỏi

nguyên, chỉ là vì còn lại không có mấy rượu vang mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Bàng Đức Công tứ tự Văn Long

Chương 12: Bàng Đức Công tứ tự Văn Long

Thời gian đều là trong lúc vô tình vội vã trôi qua, bây giờ đã qua một năm có thừa. Mã Nguyên từ khi đi tới Đình Xuyên thư viện đời sau, mỗi ngày ban ngày tùy từng Thủy Kính tiên sinh đọc sách, buổi tối một thân một mình tập võ. Sinh hoạt quá dị thường gian khổ, nhưng Mã Nguyên vẫn cứ kiên trì không ngừng cố gắng, bây giờ thuộc tính đã là có tăng trưởng lớn.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ trước mặt vũ lực 86 trí lực 87 chính trị 67 thống suất 89 mị lực 86."

Mã Nguyên nghe được hệ thống báo thuộc tính, nhất thời vui vô cùng, "Bây giờ ta thuộc tính, sợ là đã so với một ít nhị lưu dũng tướng, đều lợi hại hơn quá hơn nhiều."

Mã Nguyên sau khi rời đi sơn, trở lại trụ sở của chính mình, thấy Tư Mã Huy lúc này chính ngồi quỳ chân ở chỗ ngồi, cuồng quít thi lễ nói "Học sinh Mã Nguyên, gặp tiên sinh, không biết tiên sinh đêm khuya đến đây, có chuyện gì dạy ta."

Tư Mã Huy thấy Mã Nguyên trở về, ha ha cười nói "Người bây giờ cũng đúng 14, nhưng mà chưa có tên tự, hiện tại bên cạnh người người thân cũng không từng ở đây, ta nghĩ không bằng ngày mai ta xin mời huynh trưởng Bàng Đức Công tới đây, xin hân vi người tứ tự. Không biết ý của người như thế nào?"

Mã Nguyên vừa nghe Tư Mã Huy muốn mời Bàng Đức Công vì hân tứ tự, nhất thời thụ sủng nhược kinh, "Nguyên có tài cán gì, càng lao tiên sinh xin mời bàng công tứ tự, nguyên xấu hổ, nguyên bằng tiên sinh làm chủ."

Tư Mã Huy thấy Mã Nguyên đáp ứng, liền đứng dậy rời đi, cũng dặn dò Mã Nguyên ngày kế dậy thật sớm, nghênh tiếp Bàng Đức Công.

Lại nói Lý Nguyên Bá tùy từng Nam Hoa tập võ, Lý Nguyên Bá tính cách ngông cuồng, không nguyện ý nghe Nam Hoa dặn dò, ai biết ngày hôm đó, Nam Hoa không biết ở nơi nào tìm đến hai con búa lớn, nói với Lý Nguyên Bá "Người nếu không phục bản đạo quản giáo, có dám cùng bản đạo đánh tiểu đánh cuộc? Nếu là người thắng, đôi song chùy đưa người, người có thể tự mình hạ sơn, bản đạo tuyệt không ngăn trở! Nếu là người tiểu tử này thua, sau đó liền mọi chuyện nghe theo bản đạo dặn dò, người có dám?"

Lý Nguyên Bá nhìn thấy song chùy, nhất thời mở cờ trong bụng, cười to nói "Được, này đôi chùy tiểu gia liền nhận lấy, nói đi đạo sĩ thú đánh cuộc gì?"

Nam Hoa đối với Lý Nguyên Bá tiếng мэng không để ý chút nào, mỉm cười nói "Liền đánh cuộc người vũ không nổi này đôi chùy, nếu là người có thể múa, ta liền chịu thua."

Một bên Mộc Quế Anh ha ha cười nói "Sur phụ, này Kim Cổ Chấn Thiên Chùy, đơn trùng 680 cân, hợp trùng 1,360 cân, thể gian há sẽ có người có thể múa, coi như có thể giờ lên người, thể gian cũng đúng mật mờ không có mấy, sur phụ sẽ chơi xấu."

Lý Nguyên Bá nghe vậy hai mắt đại tránh, "Chị dâu nhìn, chờ Nguyên Bá đưa nó vũ lên." Lý Nguyên Bá nói xong, liền hét lớn một tiếng, một tay tương một con búa tạ giờ lên. Mộc Quế Anh thấy Lý Nguyên Bá nếu thật sự tương Kim Cổ Chấn Thiên Chùy giờ lên, kinh hãi nói "Thể gian dĩ nhiên thật có người có thể tương này đôi chùy giờ lên, thực sự là đáng sợ. Nếu là Nguyên Bá có thể đem chùy pháp sử dụng, ngày sau tất nhiên sẽ đối với phu quân có trợ giúp."

Nam Hoa thấy Lý Nguyên Bá tương chùy giờ lên, mở miệng nói "Mới giờ lên một con mà thôi, một con khác người nên làm gì giờ lên?" Lý Nguyên Bá thấy Nam Hoa nói, chỉ là nhẹ giọng một hừ, "Đạo sĩ thú, xem tiểu gia tương một con khác cũng giờ lên đến!" Lý Nguyên Bá cỡ nào thần lực, nhất thời tương một con khác rung trời chùy cũng giờ lên thật cao.

Nam Hoa mắt thấy Lý Nguyên Bá liền muốn tương Kim Cổ Chấn Thiên Chùy vũ lên, trong tay chẳng biết lúc nào có thêm một cái ngân châm, thần không biết quý không hay bắn về phía Lý Nguyên Bá. Đột nhiên, Lý Nguyên Bá cảm giác phần eo tê rần, trong tay rung trời chùy nhất thời rơi xuống đất, chỉ nghe "Đùng! !" Một tiếng, song chùy đồng thời rơi xuống đất.

Nam Hoa cười to nói "Tiểu tử, ngươi thua rồi, hiện tại nên tùy tùng bản đạo học tập võ nghệ chứ?" Lý Nguyên Bá không phục nói "Không được, nếu không là tiểu gia vừa nãy thiềm eo, sao lại thất thủ? Vừa nãy không tính, trở lại."

Nam Hoa đang muốn mở miệng, Mộc Quế Anh đã cướp trước một bước mở miệng "Nguyên Bá, ngươi nếu là như vậy đối ý, chẳng phải là làm mất đi ta phu quân mặt mũi, để người khác chê cười phu quân nghĩa đệ là cái không giữ chữ tín tiểu nhân sao? Vẫn là nhận thua đi, cố gắng tùy tùng sư phụ tập võ."

Lý Nguyên Bá nghe vậy, cũng là sững sờ, "Được, ta liền nghe người đạo sĩ thói này, hừ, như không phải là bởi vì nhà ta ca ca, ta mới không chịu thua đây." Lý Nguyên Bá nói xong, liền đứng dậy rồi đi, chạy còn không quên giang trên cái kia hai con Kim Cổ Chấn Thiên Chùy.

Thấy Lý Nguyên Bá đi rồi, Nam Hoa đột nhiên thở phào nhẹ nhõm, thở dài nói "Hừ chết lão đạo, thiếu một chút liền muốn bại bởi một cái lãng đầu tiểu tử."

Mộc Quế Anh thấy Nam Hoa lúc này đáng ghét, nhất thời lời Nam Hoa chồm râu đạo "Sư phụ, ngươi đã thua, cho rằng Quế Anh không nhìn thấy sư phụ sai thủ đoạn sao? Quế Anh cũng không vạch trần sư phụ, chỉ là phải đem võ nghệ tiến vào mấy giao cho Nguyên Bá, người này sau đó tất sẽ đối với ta phu quân có giúp đỡ lớn."

Nam Hoa lão tiên bị Mộc Quế Anh một Nữ Oa lời chồm râu, ủy khuất nói "Được được được, ta dạy hẳn chính là, ngươi thẳng nhóc này mau mau buông tay, bằng không râu mép liền đứt đoạn mất!"

Mộc Quế Anh tiểu mắt xoay một cái, nhất thời hiện ra rất là đáng yêu, chỉ là ở trong mắt Nam Hoa, nhưng là tức là kinh tâm động phách, Nam Hoa thấp thóm mở miệng nói "Ngươi trẻ con, lại đang suy nghĩ ý định quỷ quái gì, sư phụ bảo bồi nhưng là đều bị ngươi cho lừa gạt hết. Không có thứ gì."

Mộc Quế Anh mỉm cười nở nụ cười "Sư phụ, ba năm sau ta phu quân tới đón ta, ngài liền không cho đồ nhi chuẩn bị đồ cưới sao? Ta nhưng là biết sư phụ còn có một quyền kiếm pháp."

Nam Hoa lúc này suýt chút nữa không khóc, mở miệng nói "Quế Anh nha, ngươi trước tiên buông tay, sư phụ này liền đi chuẩn bị cho ngươi đồ cưới. Cái gì kiếm pháp không kiếm pháp, sư phụ bảo bồi, còn không là bảo bồi của ngươi sao?"

Mộc Quế Anh lúc này mới buông tay, chỉ thấy Nam Hoa lão đạo nhất thời bước nhanh rồi đi, đem chính mình khóa ở trong phòng, nửa ngày hậu, Nam Hoa trong phòng truyền ra một trận gào khóc thảm thiết tiếng gầm gừ.

Đình Xuyên thư viện, hôm nay đặc biệt náo nhiệt, chúng học sinh rất sớm đi tới học viện, chờ đợi Bàng Đức Công đến, Mã Nguyên hôm nay cũng đứng hoá trang đáng yêu đường đường, đi theo Tư Mã Huy mặt sau.

Lúc này bên dưới ngọn núi đi tới một vị trung niên nho gia, nho gia phía sau theo hai cái hài đồng, chính hướng về thư viện đi tới.

Tư Mã Huy thấy Bàng Đức Công đến, cuống quýt đón nhận, "Huynh trưởng đến, bỗng bích rục rờ, chúng học sinh, còn không gặp bàng công?"

Mã Nguyên, Quách Gia, Từ Thứ, Tuân Úc, dồn dập thi lễ "Học sinh gặp bàng công."

Bàng Đức Công tay cầm chòm râu, hơi cười yếu ớt "Các vị đa lễ, hôm nay Thủy Kính mời ta đến đây, là Mã Nguyên tự, ta chịu không nổi vinh hạnh, rất mang hai vị tiểu đồng đến đây, này con trai thứ hai chính là ta đệ tử cuối cùng Gia Cát Lượng, Bàng Thống, hai người này chăm học khổ đọc, tuy rằng tuổi nhỏ, nhưng mà thông minh lanh lợi, hôm nay rất mang con trai thứ hai đến đây, quấy rối chư vị."

Mã Nguyên vừa nghe Gia Cát Lượng ba chữ, nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, trực nhìn chăm chăm cái kia hai cái hài đồng.

"Gợi ý của hệ thống, Bàng Thống đỉnh cao thuộc tính vũ lực 43 trí lực 93 chính trị 95 thống suất 89. Trước mặt Bàng Thống thuộc tính, vũ lực 13 trí lực 67 chính trị 46 thống suất 10. Bàng Thống đặc tính niết bàn, mỗi sử dụng mưu kế thất bại một lần, trí lực, chính trị, ngẫu nhiên tăng trưởng 1 điểm."

"Gợi ý của hệ thống, Gia Cát Lượng đỉnh cao thuộc tính, vũ lực 47 trí lực 99 chính trị 100 thống suất 95. Gia Cát Lượng trước mặt thuộc tính vũ lực 14 trí lực 69 chính trị 57 thống suất 13. Gia Cát Lượng trước mặt không đặc tính."

"Gợi ý của hệ thống, Gia Cát Lượng hoàn thành chính trị tăng mạnh, hệ thống chính đang thống kê tăng mạnh danh sách, xin mời kí chủ chờ đợi."

Mã Nguyên trong lòng chính đang tính toán thế nào dụ dỗ Gia Cát Lượng, Bàng Đức Công đã mở miệng "Không biết vị nào học sinh là Phục Ba tướng quân hậu nhân, tiền triều Mã Dung chi tôn?"

Mã Nguyên nghe vậy cuống quýt đứng ra, "Học sinh chính là Phục Ba tướng quân đời sau, tiền triều Nghị Lăng Mã Dung chi tôn."

Bàng Đức Công nhìn Mã Nguyên, gật đầu cười yếu ớt "Không tệ, nhà ngươi tiền sinh Tư Mã Huy nói, ngươi lại xuất khẩu thành chương tài năng, lại có cái thể hùng chủ chi phong, quả nhiên không sai, hôm nay mọi người ở đây, ngươi khả năng làm một câu thơ, cũng không uổng công ta đường xa mà đến vì ngươi tự."

Mã Nguyên nghe vậy cười to nói "Nếu tiền sinh có này nhả hứng, học sinh tự nhiên tòng mệnh, chỉ là văn chương bản thiên thành, diệu thủ ngẫu nhiên đạt được biết, kính xin tiền sinh nhà tranh tiểu tọa, chờ học sinh minh tường chúc lát."

Bàng Đức Công nghe vậy cười to "Thủy Kính nói như vậy quả nhiên không sai, được lắm văn chương bản thiên thành, diệu thủ ngẫu nhiên đạt được. Đã như vậy, chúng ta liền trước tiên ở nhà tranh bên trong tiểu tọa." Bàng Đức Công nói xong, liền đi tiến vào nhà tranh bên trong. Thấy chung quanh đơn sơ, Bàng Đức Công đối với Tư Mã Huy hỏi "Nơi này như vậy đơn sơ, các đại sĩ gia công tử khả năng dừng quen thuộc?"

Tư Mã Huy vừa muốn mở miệng, Mã Nguyên đã giành nói trước "Tiên sinh lời ấy sai biệt, sơn không ở cao, có tiên tắc tên. Nước không ở thâm, có long thì lại linh. Vì là lậu thất, duy ta đức hình. Đài ngân thượng giai lục, thảo sắc nhập liêm thanh. Đàm tiểu có Hồng Nho, vãng lai không dân thường. Có thể điều tố cảm, duyệt Kim kinh. Không sáo trúc chi loạn tai, không công văn chi lao hình. Đình Xuyên Thủy Kính lư, Tây Thục vân đình. Không Tử vân: Hà lậu chi có?"

Bàng Đức Công nghe vậy, nhất thời cười to nói "Ha ha ha, được được được, Thủy Kính nói ngời xuất khẩu thành chương, quả nhiên không giả, hôm nay tứ ngời tự, Văn Long, nhìn ngời không nên phụ này hai chữ."

Mã Nguyên cuống quýt đối với Bàng Đức Công thì lễ "Học sinh cảm ơn tiên sinh tứ tự, học sinh tất nhiên không phụ tiên sinh vọng, không có nhục Văn Long hai chữ."

Thấy Bàng Đức Công tứ tự Mã Nguyên, Tư Mã Huy cùng người khác học sinh dồn dập đến đây chúc, Tư Mã Huy cười nói "Văn Long thật đúng là cho ta khuôn mặt, lậu thất minh tác, tất sẽ truyền lưu thế gian. Bây giờ huynh trưởng ban thưởng ngời Văn Long hai chữ, sau đó liền muốn xưng ngời là Văn Long."

Chạng vạng, Tư Mã Huy mang theo Bàng Đức Công sắp xếp nơi ở, Mã Nguyên nhân cơ hội đi lấy lòng hiện tại còn là thành niên Gia Cát Lượng cùng Bàng Thống hai người đi tới.

Ai biết hai người căn bản không bán Mã Nguyên mặt mũi, mặc cho Mã Nguyên thế nào lấy lòng, hai cái hài đồng đều không hề bị lay động. Mã Nguyên không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ rời đi.

Ngày kế buổi sáng, Bàng Đức Công mang theo Gia Cát Lượng cùng Bàng Thống rời đi. Mã Nguyên lần thứ hai tiến vào chăm học cuộc đời.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Đình Xuyên thư viện luận thiên hạ

Chương 13: Đình Xuyên thư viện luận thiên hạ

Bàng Đức Công đi rồi, Mã Nguyên lần thứ hai tiến vào chăm học khổ luyện bên trong. Gia Cát Lượng hoàn thành tăng mạnh, càng làm cho Mã Nguyên cười khổ không thôi.

"Gợi ý của hệ thống, Gia Cát Lượng hoàn thành chính trị tăng mạnh, bây giờ làm kí chủ cung cấp danh sách. Tăng mạnh người thứ nhất võ tướng, Hán triều khai quốc đại tướng Phần Khoái, vũ lực 91 trí lực 46 chính trị 37 tổng suất 76. Phần Khoái đặc tính, dũng mãnh, cùng người đối chiến vũ lực thêm 2. Trước mặt thối vào Thái Bình Đạo chủ lực, Hoàng cân lực sĩ thống lĩnh. Tăng mạnh người thứ hai, Tùy Đường anh hùng Đan Hùng Tín, vũ lực 94 trí lực 67 chính trị 56 tổng suất 89. Đan Hùng Tín đặc tính, trung nghĩa, nhận chủ hậu trung thành độ là từ trung. Hiện nay thối vào, lực lâm hào kiệt. Tăng mạnh người thứ ba võ tướng, Tùy Đường tiểu tướng Vương Mãnh, vũ lực 76 trí lực 61 chính trị 56 tổng suất 76, trước mặt không đặc tính. Trước mặt thối vào, Lô Thực thuộc cấp."

"Gợi ý của hệ thống, do dự kí chủ ở vũ lực tăng mạnh thì đã sử dụng tăng mạnh hoàn thành chỉ định quà thưởng, lần này tăng mạnh tướng không có quyền lựa chọn võ tướng, là kí chủ hiệu lực quyền hạn."

Mã Nguyên nhìn tăng mạnh đi ra ba vị võ tướng, bất đắc dĩ cười cợt, này Phần Khoái đều tuôn ra đến rồi, vẫn là Hoàng cân lực sĩ thống suất, hàng này trải qua sử ghi chép không phải cái giết lợn sao?

Mã Nguyên không nghĩ nữa những này không có quan hệ gì với chính mình việc, kế tục vũ động trường thương trong tay.

Lúc này xa xa Quách Gia cùng với Tuân Úc hai người đi tới. Thấy Mã Nguyên đang luyện thương, Tuân Úc cười to "Văn Long thực sự là chăm chỉ, từ khi đi tới Đình Xuyên, ban ngày đọc sách, buổi tối tập võ. Một ngày cũng không từng gián đoạn, thật là làm cho chúng ta bội phục."

Lúc này Mã Nguyên thu hồi trường thương, cười yếu ớt đạo "Ta trời sinh ngu dốt, nếu là không gia tăng bước chân, có thể nào cùng với tài năng có thể giúp vua Tuần Văn Nhục, trời sinh thiên tài Quách Phụng Hiếu so với? Nếu là có hai người người một nửa tài học, ta sợ là liền không cần như thế chăm chỉ."

Quách Gia nghe vậy cười nói "Mấy ngày không thấy, Mã Văn Long mồm miệng vẫn là như vậy lạnh lợi, chúng ta sợ là sau đó tuyệt không dám ở Mã Văn Long trước mặt khoe khoang tài học."

Lúc này Mã Nguyên nhớ tới, chính mình từ khi biết hai người bắt đầu, còn chưa tra xét hai người thuộc tính.

"Gợi ý của hệ thống, Quách Gia đỉnh cao thuộc tính, vũ lực 34 trí lực 98 chính trị 86 thống suất 86 Quách Gia đặc tính thiên tài, trong lòng ngực tàng Binh, hảo khí cái thể, bày mưu nghĩ kế bên trong, quyết thắng bên ngoài ngàn dặm, cùng người đánh với, trí lực thêm 3. Quách Gia trước mặt thuộc tính, vũ lực 34 trí lực 92 chính trị 71 thống suất 73. Tuần Úc đỉnh cao thuộc tính, vũ lực 39 trí lực 93 chính trị 98 thống suất 64. Tuần Úc đặc tính "Vương Tá", Tuần Úc phụ tá người, trí lực thêm 3 chính trị thêm 3 thống suất thêm 3, Tuần Úc trước mặt thuộc tính, vũ lực 39 trí lực 90 chính trị 93 thống suất 54."

Xem qua hai người thuộc tính, thể nhưng làm Mã Nguyên nhảy một cái, này Quách Gia nếu như cùng người đánh với, sợ là chính mình trí lực liền muốn tăng mạnh. Còn có Tuần Úc, này Vương Tá cũng quá ra sức, không trách Tào Tháo có Tuần Úc phụ tá hậu, mỗi lần xuất chinh đều sẽ phía sau giao cho Tuần Úc.

Chỉ là hai người này bên trong Quách Gia đoán mệnh, Tuần Úc trung với Hán thất. Chính mình hiện nay còn chưa có cơ hội kéo hai người, bằng không xông lên Tuần Úc Vương Tá thuộc tính, Mã Nguyên tất sẽ cố gắng dốc hết vốn liếng, đào đi Tuần Úc.

Lúc này Tuần Úc thấy Mã Nguyên thất thần, mở miệng nói "Văn Long, tiên sinh mời ta các loại đi vào lậu thất tiểu tọa, đàm luận thiên hạ đại thế. Hay là đi mau đi, đừng làm cho tiên sinh đợi lâu."

Mã Nguyên lúc này mới hoàn hồn đạo "Há, nhanh như vậy đi, chỉ sợ Nguyên Trực sư huynh, Hí Chí Tài sư huynh đều đã đến, chúng ta không thể làm người đến sau." Mã Nguyên nói xong, liền tùy tùng hai người đi vào Thủy Kính nơi ở.

Ba người một đường đi tới Tư Mã Vỹ lậu cửa phòng khải, thấy chúng học sinh đã chờ đợi đã lâu, Mã Nguyên cuống quýt thi lễ nói "Học sinh đến muộn, vọng các vị thứ tội." Mã Nguyên nói xong, liền đi tới một chỗ không vị, ngồi quỳ chân chỗ ngồi.

Lúc này Tư Mã Huy nhìn chung quanh chúng học sinh, xa xôi mở miệng nói "Không biết chư vị đối với thiên hạ đại thế thấy thế nào? Có thể từng cái nói đi, chúng ta hôm nay liền ở này lậu trong phòng, đàm luận thiên hạ."

Từ Thử nghe vậy đứng lên nói "Thiên tử bây giờ ngu ngốc, ngoại thích làm chính, hoạn quan hoặc loạn triều cương, các nơi thứ sử ức hiếp bách tính, bách tính khổ không thể tả, chỉ sợ thiên hạ đại loạn đã không xa đã! Nếu không là Thiên Tử bây giờ vẫn còn, sợ là các nơi khởi nghĩa chỗ nào cũng có. Đại Hán thực nguy nga."

Từ Thử ngôn xong, Tuần Úc cau mày nói rằng "Nguyên Trực lời ấy sai biệt, Đại Hán tự Cao Tổ chém xà khởi nghĩa, trừ bạo tàn, diệt cường sở, mới vừa có này bốn trăm năm đến Đại Hán thiên hạ, bây giờ tuy rằng ngoại thích làm chính, hoạn quan hoành hành. Nhưng thiên tử bây giờ vẫn còn, các nơi chư hầu tất không dám phản, mười năm sau Thiên Tử tây đi, Thái tử Lưu Biện thượng vị, chỉ cần cần với triều chính, thiên hạ liền có thể lại vào yên ổn. Nguyên Trực hiện tại còn tưởng rằng Thiên Hạ hội loạn hay không?"

Từ Thử nghe vậy cau mày đáp trả "Văn Nhục không biết từ xưa tới nay, đến dân tâm giả được thiên hạ. Thiên tử bây giờ buồn bán quan chức, các nơi oán thanh âm nổi lên bốn phía, dần dần tất nhiên sinh biến."

Tuần Úc nghe Từ Thử nói tới có lý, nhất thời cau mày không nói. Lúc này Tư Mã Huy nhìn phía Mã Nguyên, mở miệng nói "Hôm nay làm sao không gặp Văn Long nói chuyện?"

Mã Nguyên định là xem Tuần Úc còn có thể nói cái gì, lúc này nghe nói Tư Mã Huy hô hoán, Mã Nguyên trong lòng biết tự mình nghĩ thu phục hàn môn bên trong mấy người, cần phải lúc này đứng ra.

Mã Nguyên đứng dậy đi tới trung gian, nhìn chung quanh mọi người nói "Nguyên Trực sư huynh nói có lý, thiên hạ đại thế, chia lâu sẽ hợp, hợp lâu sẽ chia. Vừa này Văn Nhục huynh trưởng ngôn, ngày xưa Cao Tổ chém xà khởi nghĩa, mới có bốn trăm năm đến Đại Hán thiên hạ. Có thể thấy được Hán thất đến nay đã sâu nhập dân tâm. Chỉ là coi như Đại Hán cơ nghiệp chính là ngàn năm, vạn năm, nhưng tất phải nhớ cho kỹ, nước có thể đầy thuyền, cũng có thể lật thuyền. Bách tính nếu là đến không cách nào tồn tại ngày, tất sẽ tạo phản. Không biết chư vị có từng nghe qua Thái Bình Đạo?"

Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, Hí Chí Tài liền mở miệng đạo "Nhưng là Đại Hiền Lương Sư sáng chế Thái Bình Đạo Giáo? Từng có người mời ta gia nhập, bị ta từ chối."

Lúc này trừ Tư Mã Huy bên ngoài, chúng học sinh đều hiểu kỳ nhìn Mã Nguyên, Từ Thử nhận không được hỏi "Không biết Văn Long lời ấy ý gì? Chúng ta đàm luận việc cùng với Thái Bình Đạo có quan hệ gì."

Lúc này Mã Nguyên khẽ mỉm cười "Tư sư huynh không biết nha, dân gian có một đạo nhân, này một đời người đi khắp núi rừng, đến một thảo dược, làm cho người ta sau khi uống có thể giảm bớt người khác ốm đau, liền người này liền viết một quyển Thái Bình Thanh Thư, thuốc này ta cùng với trong sách, nói nếu là thể gian người người dùng để uống thuốc này, thể gian liền sẽ không lại có thêm phân tranh. Ai biết đạo nhân này sau đó phát hiện, thuốc này tuy rằng có thể giảm bớt ốm đau, nhưng cũng không thể giải trừ ốm đau, hơn nữa nếu là bệnh phát, thì sẽ so với đi vắng càng thêm nghiêm trọng. Đạo nhân bắt đầu đi, không thể làm gì khác hơn là kẻ tục tướng trước kia quá nhẹ thanh thư đổi thành quyền thượng, lại viết Thái Bình Thanh Thư quyền hạ, viết đến trong đó chỗ yếu, cho thảo dược mệnh danh ma sỏi tán, viết đến chỉ có thể giảm bớt ốm đau. Ai biết, đạo nhân không cẩn thận, thất lạc Thái

Bình Thanh Thư quyền thượng. Vừa vặn bị Trương Giác nhật được, bởi vậy Trương Giác dựa vào Thái Bình Thanh Thư, sáng tạo Thái Bình Đạo. Bây giờ môn đồ trải rộng thanh, từ, u, ký, kinh, dương, duyên, dự tám châu nơi, người này bây giờ chỉ cần đăng cao nhất hồ, liền có trăm vạn bách tính tùy tùng người này, chứ vị hiện tại còn cho rằng, thiên hạ yên ổn hay không?"

Tuân Úc nghe vậy, lập tức cảm tức Mã Nguyên "Mã Văn Long, ngươi đã nhìn ra trong đó lợi hại, vì sao không rất sớm nói đi, ngươi chính là Phục Ba tướng quân đời sau, tiền triều đại nho Mã Dung chi tôn. Lẽ nào ngươi muốn xem thiên hạ đại loạn, Hán thất bị thua hay sao?"

Mã Nguyên âm thầm thở dài nói "Khi đó ta mới mười có ba, sao lại biết được trong đó lợi hại, nếu không là đến đây Đình Xuyên hai năm, trí lực rất nhiều trống trải, sao sẽ nghĩ tới Thái Bình Đạo có thoán hán chi tâm?"

Từ Mã Huy nhìn về phía hai người, mở miệng khuyên nhủ "Mã Văn Long có cứu thế tài năng, chỉ là Thái Bình Đạo chưa khởi nghĩa, chúng ta bây giờ chỉ là suy đoán. Hôm nay liền như vậy coi như thôi, các vị học sinh đều trở về đi thôi."

Từ Mã Huy mới vừa ngôn xong, Tuân Úc liền lên tiếng nói "Tiên sinh, học sinh hôm nay nghe Mã Văn Long nói như vậy, trong lòng bất an, học sinh rời đi trước, đi tới Lạc Dương, đem việc này báo cho trưởng bối, Tuân Úc cáo từ." Tuân Úc nói xong, liền đứng dậy rời đi.

Chúng học sinh dồn dập noi theo Tuân Úc, đại thể đều rời đi, chỉ để lại Từ Thứ, Hí Chí Tài, Quách Gia ba người. Ba người này đều là hàn môn tử đệ, tuy là thiên hạ đại loạn, cũng cùng ba người không quan hệ nhiều lắm, nhưng sĩ tộc không giống nhau, bọn họ đều còn muốn lợi ích của chính mình. Mọi người đi rồi, Mã Nguyên đối với Từ Mã Huy thì lễ nói "Tiên sinh, học sinh hôm nay đã mệt mỏi, xin mời tiên sinh cho phép học sinh hiện hành xin cáo lui."

Từ Mã Huy nhìn thẳng Mã Nguyên, nhẹ nhàng gật đầu, "Ngươi đi đi, nghỉ ngơi thật nhiều, ngươi từ khi đi tới Đình Xuyên tới nay, mỗi ngày quá mức căng khô, phải biết thân thể làm trọng." Mã Nguyên lúc này mới bái biệt Từ Mã Huy.

Từ Mã Huy nhìn ba người còn lại, mở miệng nói "Không biết các ngươi ba người là phải còn có chuyện quan trọng thỉnh giáo, có thể từng cái nói tới."

Từ Thứ nghe vậy mở miệng nói "Mã Văn Long người này tướng thiên hạ đại thể xem thấu triệt, ta không chờ được nữa, chỉ là Đại Hán bốn trăm năm đến căn cơ đã sâu, chúng ta đều chính là Hán thất con dân, chính là Hán thất suy nghĩ mới là. Học sinh muốn hỏi, nếu là Thái Bình Đạo khởi nghĩa, có hay không có thể tướng Hán thất vương triều đẩy ngã!"

Từ Mã Huy nghe vậy nở nụ cười "Mã Văn Long có thể đem việc này báo cho chúng ta, trong giọng nói, đối với Thái Bình Đạo lộ ra chẳng ra gì tâm ý, nói rõ Thái Bình Đạo coi như khởi nghĩa, chưa chắc sẽ thành công, mà Tuân Úc trung với Hán thất, lần này rời đi, tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp tướng Thái Bình Đạo việc báo cho Thiên Tử. Đến lúc đó Thái Bình Đạo không đáng lo lắng." Từ Thứ lúc này mới bái biệt Từ Mã Huy.

Quách Gia, Hí Chí Tài hai người suy nghĩ trong lòng, Từ Mã Huy đã sớm biết, Từ Thứ sau khi rời đi, Từ Mã Huy hơi mở miệng nói "Thiên hạ là loạn, hai người suy nghĩ trong lòng, không thể thực hiện, Mã Văn Long nhưng là thiên hạ hùng chủ. Thế nhưng thời cơ chưa tới, không thể suy nghĩ lung tung."

Hí Chí Tài nghe vậy, nhất thời kinh hãi nói "Tiên sinh ý này chính là thiên hạ cuối cùng rồi sẽ muốn rối loạn!"

Từ Mã Huy cười khổ không thôi, "Ta cũng không biết nha. Chỉ là Hán Đế ngu ngốc, bách tính nghèo khó, các nơi chư hầu áp bức bách tính. Thật là thiên hạ đại loạn chỉ dấu hiệu a."

Hí Chí Tài lúc này trong lòng quyết định, nếu như thiên hạ thật loạn, cần phải tùy tùng Mã Nguyên thành lập cái thế công huân.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Thái Bình Đạo cướp sạch Mã gia trang

Chương 14: Thái Bình Đạo cướp sạch Mã gia trang

Lại nói Mã Kiệt từ chối tướng rượu vang bán với Viên Tùng, Viên Tùng cùng với Viên Thuật hai người mật mưu, giả trang sơn tặc cướp sạch Mã gia trang.

Ngày hôm đó Mã Kiệt chính đang sơn trang đi dạo, nghĩ thầm từ khi Mã Nguyên đi tới Đình Xuyên đời sau, chính mình ngày chính vô sự, có hay không

muốn đi tới Lạc Dương một chuyến, nhìn tỷ tỷ của chính mình Mã Luân, cùng với huynh trưởng Lô Thực.

Mã Kiệt bất chú ý, liền đi vào chuẩn bị đi xa đồ vật, lúc này cửa truyền đến một trận tiếng ầm ỹ. Mã Kiệt đứng dậy đến tới cửa, thấy một đám thổ phi cầm trong tay hung khí, chính hướng về Mã gia trang mà tới. Mã Kiệt lập tức kinh hãi, lệnh bách tính dồn dập tiến vào trong viện tránh né. Chờ bách tính tiến vào trong viện đời sau, Mã Kiệt dặn dò mọi người đóng cửa lớn đóng. Cửa lớn đóng hậu, Mã Kiệt mới mang theo Thiệu Kha xoay người trở lại trong phòng.

Chỉ thấy Mã Kiệt thuận theo trên cổ lấy thêm một viên tiếp theo dây chuyền, tướng dây chuyền để vào Quan Âm pho tượng mặt sau một cái lỗ nhỏ bên trong, đột nhiên Quan Âm pho tượng hậu vách tường mở ra một cánh cửa đến.

Mã Kiệt tướng chìa khoá giao cho Thiệu Kha, phân phó nói "Thiệu quân sự, ngươi tiến vào mật thất, không thể lộ ra, chờ thổ phi đi rồi, ngươi lại đi ra. Ta trước tiên sẽ đi gặp những này thổ phi, nếu dám đánh ta Mã gia trang chủ ý."

Lúc này Thiệu Kha cảm động hai mắt hơi đỏ lên, "Trang chủ, tặc nhân thế lớn, vẫn là trang chủ trốn mật thất đi. Nghĩ đến quan quân rất nhanh liền đến."

Mã Kiệt lúc này từ một bên giá vũ khí trên, gỡ xuống một cái cổ thời đao, cầm tức Thiệu Kha đạo "Ta đường đường Phục Ba tướng quân đời sau, sao có thể sợ hãi nhỏ nhỏ thổ phi? Đừng vội nhiều lời, mau chóng tiến vào mật thất."

Lúc này cửa đã bị thổ phi công phá, bách tính chung quanh trốn, Mã gia trang nhất thời hoàn toàn lộn xộn.

Mã Kiệt thuận theo bên trong phòng chạy ra, thấy chung quanh thi thể khắp nơi, rít gào một tiếng, "Phương nào mao tặc, dám đánh ta Mã gia trang chủ ý, hôm nay các ngươi phải có đi mà không có về." Mã Kiệt nói xong giết hướng về thổ phi!

Chỉ thấy Mã Kiệt trong tay cổ thời đao thẳng thắn thoải mái, thổ phi nhưng cũng có kỷ luật tướng Mã Kiệt vây quanh, vẫn chưa cùng với Mã Kiệt tranh đấu. Lúc này Mã Kiệt trong lòng khiếp sợ, nơi nào thổ phi đã như vậy có kỷ luật, nếu biết tránh chính mình phong mang, quan quân lại chậm chạp không tới, lẽ nào ta Mã Kiệt muốn ở chính mình son trang, chôn thân thổ phi tay? Coi là thật buồn cười!

Lúc này xa xa chạy tới mấy ngàn bách tính, người người cầm trong tay cái cuốc, bồng gỗ, đầu lĩnh nhân thù nắm một thanh trường kiếm, chính nhằm phía Mã gia trang, lúc này thổ phi đầu lĩnh kinh hãi cho rằng những người dân này là phải giúp trợ Mã gia trang, thổ phi đầu lĩnh cuống quýt hiện thân đạo "Ta chính là Nam Dương giáo úy Viên Tùng, các ngươi muốn tạo phản phải không?"

Mã Kiệt lúc này thấy thổ phi nếu là Viên Tùng giả trang, nhất thời giận dữ nói "Viên Tùng, ta Mã gia trang cùng với ngươi không cừu không oán, ngươi vì sao giả trang thổ phi, tàn sát ta Mã gia trang!"

Viên Tùng lúc này bị Mã Kiệt vạch trần, trên mặt tối tăm, mặt mang tàn nhẫn sắc quát "Mã Kiệt, ngươi quá mức không đem ta để ở trong mắt, hôm nay chính là ngươi chôn thân ngày! Những này tiện dân muốn trợ ngươi, cũng chỉ có tự tìm đường chết."

Lúc này xa xa bách tính bên trong nhân vật dẫn đầu đạo "Mã Kiệt, ta nhiều lần mời ngươi gia nhập Thái Bình Đạo, bây giờ ta lại cho ngươi một cơ hội, nếu là ngươi gia nhập Thái Bình Đạo, chúng ta liền trợ ngươi đánh đuổi son tặc, bằng không, đừng trách chúng ta bỏ đá xuống giếng rồi!"

Mã Kiệt lúc này được kêu là một cái hận nha! Chính mình không muốn gia nhập Thái Bình Đạo, bây giờ Thái Bình Đạo cũng phải bỏ đá xuống giếng! Có thể nào để Mã Kiệt trong lòng không khi!

Viên Tùng thấy người tới vẫn chưa là phải giúp trợ Mã Kiệt, cười to nói "Mã Tùng Mậu, ngươi cho rằng ngươi là Phục Ba tướng quân hậu nhân, liền có thể không đem người khác để ở trong mắt sao? Hôm nay chúng bần xa lánh, tự vị thế nào?"

Lúc này những kia là Mã gia trang cây cối bách tính bên trong, một vị lão hán đứng ra nói "Các vị, chúng ta được Mã trang chủ đại ân, Thiếu trang chủ hậu đãi, hôm nay hẳn là lực kháng son tặc, báo lại Thiếu trang chủ đại ân!" Lão hán nói xong, liền giờ lên cái cuốc nhằm phía Viên Tùng!

Lúc này Mã gia trang loạn làm một mảng, có thể là là ba bên loạn chiến, Mã Kiệt trong lòng nộ khí thẳng chúc, cổ thời đao chém về phía Viên Tùng, lúc này vị kia Thái Bình Đạo đầu lĩnh thấy Mã Kiệt không phòng bị, lợi kiếm trong tay đâm thẳng Mã Kiệt hậu tâm!

Mã Kiệt bị Lợi Kiếm xuyên tim, si ngốc nhìn thuận theo phía sau lưng đâm tới một chiêu kiếm, ngã xuống đất không nổi.

Lúc này bách tính thấy Mã Kiệt bị một chiêu kiếm xuyên tim, cuống quýt tướng Mã Kiệt ôm vào trong phòng! Bách tính tướng môn khẩu gắt gao ngăn chặn, phòng ngừa Viên Tùng mọi người tiến vào!

Viên Tùng thấy Mã Kiệt hơn nửa hẳn phải chết, cười to nói "Nhanh đi lục soát cho ta, xói ba tác đất, cũng phải tìm đến rượu nho!" Thổ phi dồn dập rồi đi, trước đi tìm rượu vang.

Trong phòng, Mã Kiệt bị Lợi Kiếm xuyên tim, khó khăn chỉ chỉ Quan Âm pho tượng, bách tính không biết ý nghĩa! Ở pho tượng nhìn chung quanh một chút, phát hiện một cái nho nhỏ dây chuyền! Liền nhẹ nhàng nhéo một cái!

Lúc này trên vách tường xuất hiện một cánh cửa, Thiệu Kha từ bên trong cửa chạy ra, thấy Mã Kiệt nằm trên đất. Nhất thời quỳ xuống đất khóc rống.

Mã Kiệt nhìn thấy Thiệu Kha, trên mặt tái nhợt hiện lên một trận lo lắng, gian nan mở miệng "Ta không xong rồi, phiền phức thiệu quân sự ở sau khi ta chết, đi tới Đình Xuyên một chuyến, báo cho nguyên, Viên Thị giả dối, không niệm liền khâm tình, diệt ta Mã gia son trang. Để nguyên học thành đời sau, đi tới Tây Lương, nương nhờ vào Tây Lương Mã Đẳng tướng quân, ta cùng với Mã Đẳng là cùng tộc huynh đệ, Mã Đẳng tất nhiên sẽ chăm sóc nguyên

chu toàn! Bảo cho nguyên không thể làm ta báo. . ."

Mã Kiệt còn chưa ngón xong, cũng đã tắt thở tây đi! Một đối với con mắt trọn lên lão đại, chưa từng nhắm mắt! Không biết đúng hay không là Mã Nguyên lo lắng mà khó có thể nhắm mắt!

Viên Tùng dẫn dắt giả thổ phi ở Mã gia trang trắng trơn suu tầm, rốt cục ở Mã Nguyên bên trong phòng ngủ dưới giường tìm tới còn lại hơn nửa dũng rượu vang. Viên Tùng đại hi, lại thấy Mã Kiệt đã tắt thở, còn lại chỉ là một ít bần dân, liền dẫn lĩnh mọi người rời đi.

Mã Thái Bình Đạo bên trong người càng là nhân cơ hội tướng Mã gia trang kho lúa cướp sạch hết sạch.

Thiệu Kha thấy Mã Kiệt đã tắt thở, bi thương vạn phần, chính mình từ khi tùy tùng Mã Kiệt hậu, thăm Mã Kiệt bồi đường, bây giờ Mã Kiệt xuôi tay đi về phía Tây, Thiệu Kha có thể nào không bi.

Cách xa ở Đình Xuyên thư viện Mã Nguyên, lúc này chẳng biết vì sao, trong lòng đột nhiên thật là biệt hoảng, liền đi ra cửa phòng, chỉ là trong lòng loại kia bất an, khiến Mã Nguyên dị thường nôn nóng.

Mã Nguyên đi vào trong viện, tướng loan đao đao pháp luyện tập một bên, trong lòng loại kia nôn nóng tùy theo dần xếp.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ trước mặt thuộc tính, vũ lực 93 trí lực 85 chính trị 91 thống suất 90 mị lực 86. Đặc tính ngông nghênh, cùng người đối chiến, vũ lực thêm 3, bị thương trạng thái vũ lực thêm 5."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ trước mặt đã mười sáu tuổi, triệu hoán vô tướng hệ thống mở ra. Trước mặt thành tựu trị 0, mỗi lần triệu hoán ta muốn thành tựu trị 100."

Mã Nguyên khẽ mỉm cười đi vào trong phòng, muốn từ bản thân trước kia vũ lực bắt quá 70, bị Mộc Quế Anh bắt giữ bức hôn. Bây giờ chính mình vũ lực đã ổn ở Mộc Quế Anh bên trên. Thời gian ba năm đã qua, Mộc Quế Anh nói vậy lại muốn đến đây đi!

Đình Xuyên trong núi thăm, Nam Hoa đạo nhân nhìn phía xa Lý Nguyên Bá, khẽ gật đầu "Người này Dục Huyết Thông Thiên Chùy đã luyện trực đại thành, thiên hạ sợ là ít có người có thể cùng tranh tài."

Lúc này Lý Nguyên Bá đã thân cao chín thước, trong tay một đôi Kim Cổ Chấn Thiên Chùy bay múa đầy trời! Như cánh tay bình thường tới lui tự nhiên. Lý Nguyên Bá hét lớn một tiếng! Trong tay búa lớn liên tấp hướng về mặt đất. Chỉ nghe "Ầm! !" Một tiếng, trên đất đã xuất hiện một cái hố to! Lý Nguyên Bá kẻ tục vung vẩy song chùy.

Lúc này trong phòng Mộc Quế Anh đi ra khỏi phòng, chỉ thấy Mộc Quế Anh lúc này vẫn là một thân màu đỏ kính y, tóc cột tóc thắt bím đuôi ngựa có vẻ khí khái anh hùng hùng hực.

Mộc Quế Anh nhìn thẳng Lý Nguyên Bá, giận dữ nói "Đêm hôm khuya khoắt ngời làm sao còn chưa ngủ, cũng không cho ta ngủ, sáo đều sáo chết rồi. Ta nói thế nào cũng đúng ngời chị dâu, ngời liền không thể ban ngày đang luyện?"

Lý Nguyên Bá thấy Mộc Quế Anh đi ra, hơi một hừ nói "Nếu không là ca ca ta đáp ứng cưới ngời, tiểu gia đã sớm một chùy gõ ngời, nếu dám trối ca ca ta, còn lấy đao bức ca ca ta cùng ngời kết hôn, khi đó đánh không lại ngời, hiện tại tiểu gia có Kim Cổ Chấn Thiên Chùy ở tay, thiên hạ ai dám chiến!"

Mộc Quế Anh nghe vậy, nhất thời đau đầu, từ khi Lý Nguyên Bá học được bộ Dục Huyết Thông Thiên Chùy hậu, chính mình ở Lý Nguyên Bá thủ hạ sống không qua hai hợp, nếu là đấu sức, Lý Nguyên Bá một chùy liền có thể dễ Mộc Quế Anh trọng thương! Mộc Quế Anh dù cho thông minh, nhưng gặp phải Lý Nguyên Bá kẻ ngu này, cũng đúng không có biện pháp chút nào!

Nam Hoa thấy hai người đấu võ mồm, vì hơi thở dài đạo "Hai người ngời không nên cãi vã, thời điểm không còn sớm, hai người ngời sớm chút nghỉ ngơi đi, thời gian ba năm đã đến, các ngời cũng nên hạ sơn đi tới!"

Lý Nguyên Bá cùng với Mộc Quế Anh hai người nghe vậy đều là đại hi, Lý Nguyên Bá hưng phấn nói "Vậy ta là không phải có thể đi tìm ca ca ta rồi!" Nam Hoa ngẩng đầu nhìn trời, mở miệng nói "Người huynh trưởng từng nói, đợi ngời vũ thành ngày, chính là hai người ngời đoàn tụ ngày, bây giờ ba năm đã đến, ngày mai ngời liền tùy tùng Quế Anh hạ sơn đi thôi!"

Lý Nguyên Bá nghe vậy hưng phấn mở miệng nói "Hay, hay, thật ta tùy tùng chị dâu đi là được rồi! Khả khả, rốt cục có thể thấy ca ca."

Mộc Quế Anh cũng đúng đại hi, điều nhớ ngày đó, chính mình thấy Mã Nguyên trương mi thanh mục tú, khí khái anh hùng hùng hực, trong lòng thầm nghĩ, nếu như có thể cùng với người này thân mật, cũng không uổng công trong trần thế đi một hồi! Liền bắt giữ Mã Nguyên, dùng tính mạng bức bách Mã Nguyên đáp ứng rồi cùng mình việc kết hôn, bây giờ Lý Nguyên Bá võ nghệ đại thành, không biết Mã Nguyên có hay không còn có thể thừa nhận cùng mình việc kết hôn.

Nghĩ đến đây, mộc quế mặt cười trên mang theo lo lắng, nàng hi vọng Mã Nguyên sẽ không phụ lòng cho nàng, nhưng là xa mặt cách lòng, bây giờ ba năm đã qua, sợ là Mã Nguyên đã không biết ở nơi nào hoạt.

Nam Hoa thấy Mộc Quế Anh trên mặt mang theo ưu thương, mở miệng nói "Quế Anh nhưng là vì Mã Nguyên việc kết hôn quá nhiều?"

Mộc Quế Anh nghe vậy thở dài "Cái gì đều không gat được sự phụ, bây giờ ba năm đã qua, không biết phu quân có hay không còn có thể nhớ tới ngày

đó ước định, lúc trước Quế Anh tướng phu quân bắt giữ, càng là cái kia đao bức hôn phu quân, bây giờ Lý Nguyên Bá vũ lực đại thành, sợ là phu quân sẽ không lại nhận hôn sự này, thế nhân thường nói, văn nhân ghét nhất, đơn giản chính là phiền phu đi đồ, lỗ mạng vũ phu, Quế Anh là sợ sẽ không chiêu phu quân yêu thích."

Nam Hoa nghe vậy cười to nói "Quế Anh yên tâm, Mã Nguyên cũng không phải là văn nhân, lại nói, coi như Mã Nguyên là văn nhân, Quế Anh một giới nữ lưu, Mã Nguyên nếu là thất tín cùng với người, ắt gặp người khác chế nhạo, Quế Anh không cần phải lo lắng. Lẽ nào Quế Anh đối với tướng mạo của chính mình liên như vậy không có lòng tin sao?"

Một Quế Anh nghe xong Nam Hoa có lý, đột nhiên con mắt hơi chuyển động, đối với Nam Hoa cười nói "Su phụ, vậy ngài đáp ứng Quế Anh đồ cưới đây?"

Nam Hoa nghe vậy, nhất thời trốn không thấy hình bóng.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Tư Mã Huy siêu cấp đại bạo

Chương 15: Tư Mã Huy siêu cấp đại bạo

Lại nói Mã gia trang gặp nạn, Mã Nguyên đang ở Dinh Xuyên, không biết trong nhà lão phụ đã ngộ hại, chỉ là ở trong núi kế tục tu hành.

Ngày hôm đó Mã Nguyên trong lúc rảnh rỗi, trong lòng bắt đầu sinh ý nghĩ, sao không tra nhìn một chút Tư Mã Huy thuộc tính, Tư Mã Huy ở đời sau bị người suy đoán, Tam Quốc vốn là Tư Mã Huy an bài, bằng không vì sao Thiên Hạ hội rơi vào Tư Mã gia tay.

Hơn nữa ở Tào Tháo trong cuộc đời trọng yếu trong chiến tranh, đầu tiên là trợ giúp Lưu Bị, đề cử Từ Thử trợ giúp Lưu Bị bắc kháng Tào Tháo, khiến Tào Tháo thủ hạ đại tướng Tào Nhân thất bại thảm hại, còn làm mất đi cổ thành. Hậu lại đề cho Gia Cát Lượng xuống núi phụ tá Lưu Bị. Gia Cát Lượng xuống núi thời gian, Tư Mã Huy từng nói, Khổng Minh tuy được kỳ chủ, lại vì đến lúc đó. Đối ứng Gia Cát Lượng một đời tài học, nhưng mà chín lần bắc phạt phí công.

Cuối cùng Tào Tháo muốn nhất thống thiên hạ thời gian, Tư Mã Huy lần thứ hai mời ra Bàng Thống xuống núi, Bàng Thống hiến kế Tào Tháo xích sắt hoành giang, tướng thuyền nối liền cùng nhau, Chu Du ra kế hỏa thiêu Xích Bích, Gia Cát Lượng quan trời mượn đông phong! Đại bại Tào Tháo trăm vạn hùng binh. Nếu không có như vậy, Tào Tháo từ lâu nhất thống thiên hạ. Tư Mã Ý dù có Thông Thiên lực lượng, cũng không cách nào thoán đoạt Tào thị cơ nghiệp.

Mã Nguyên đang muốn ra ngoài, liền thấy Tư Mã Huy từ đằng xa đi tới, Mã Nguyên cuống quýt thi lễ, "Học sinh đang muốn trước đi tìm tiên sinh, không hề nghĩ rằng tiên sinh vừa vặn đi tới, không biết tiên sinh đến chuyện gì?"

Tư Mã Huy nhìn thẳng Mã Nguyên, lúng túng mở miệng "Văn Long tới đây cũng có ba năm rồi!"

Mã Nguyên suy nghĩ một chút, đáp trả "Tiên sinh nói không sai, học sinh tới đây, xác thực ba năm có thừa."

Tư Mã Huy nhìn Mã Nguyên thờ dài nói "Hôm nay đến đây, là muốn mời Văn Long đáp ứng ta một chuyện."

Mã Nguyên nhất thời cười to nói "Tiên sinh có chuyện nói thẳng, Văn Long nếu như có thể trợ giúp tiên sinh, tự nhiên hết sức giúp đỡ."

Tư Mã Huy thấy Mã Nguyên đáp ứng, cười khổ nói "Nếu là ngày khác Văn Long gặp phải ta Tư Mã gia bên trong người, xin mời Văn Long cần phải bảo đảm hãn không chết."

Mã Nguyên nghe vậy, nhất thời kinh hãi! Mã Nguyên hậu thế xuyên qua người, tất nhiên biết Tư Mã Huy nói người, nhiều là Tư Mã Ý. Mã Nguyên trong lòng thất kinh, Tư Mã Ý nhưng là có trùng hồ danh xưng, người này đã tâm bưng bưng, nếu là tướng đến mình gặp phải, tất nhiên sẽ không tương người này giữ ở bên người! Bây giờ Tư Mã Huy nói muốn nhờ lại không tiện cự tuyệt, Mã Nguyên lập tức mặt mỉm cười đạo "Tiên sinh lo xa rồi, nếu là lấy kẻ học sau sinh thật có thể gặp phải Tư Mã dòng họ người, hơn nữa người này gặp nạn, tất sẽ tận lực giúp đỡ, bảo đảm tính mạng hãn không lo."

Tư Mã Huy thấy Mã Nguyên đáp ứng, mừng lớn nói "Như vậy liền phiền phức Văn Long, nếu là lấy hậu Văn Long hữu dụng đến địa phương của ta, ta

tự nhiên báo lại Văn Long." Tư Mã Huy ngón xong, liền đứng dậy bên trong đi.

Mã Nguyên lúc này nhìn Tư Mã Huy bóng lưng, thầm nghĩ trong lòng "Hệ thống tra cho ta xem Tư Mã Huy thuộc tính, nhanh lên một chút!"

"Gợi ý của hệ thống, Tư Mã Huy thuộc tính, vũ lực 41 trí lực 102 chính trị 110 thống suất 101 Tư Mã Huy đặc tính 1 quan trời, có thể quan sát thiên thời, suy tính khí trời biến hóa. Tư Mã Huy đặc tính 2 vắn cò, coi thiên hạ là vắn cò, không đếm xỉa đến, lấy người đứng xem chi tâm, suy tính thiên hạ đại thế! Tư Mã Huy đặc tính 3 truyền đạo, lấy tự thân gốc rễ lĩnh truyền thụ học sinh, có thể làm cho học sinh trí lực siêu quần."

Mã Nguyên chán kinh rồi! Đây Tư Mã Huy thật đúng là Tam Quốc ẩn giấu chung cục đại BOSS, nếu là hần hữu tâm tranh bá, sợ là thiên hạ ít có người có thể chống lại! Mã Nguyên còn trong lúc trầm tư, hệ thống âm thanh lần thứ hai truyền đến.

"Gợi ý của hệ thống, Tư Mã Huy tạo thành trí lực, chính trị, thống suất, ba tầng tăng mạnh, đều sẽ có 8 đến 15 vị nhân vật lịch sử tăng mạnh đi ra, hệ thống chính đang thống kê, xin mời kí chủ chờ."

"Gợi ý của hệ thống, Tư Mã Huy hoàn thành trí lực tăng mạnh, thống suất tăng mạnh, do dự Tư Mã Huy một lần hoàn thành hai hạng tăng mạnh, trở xuống tăng mạnh nhân vật bên trong, kí chủ có thể chỉ định một người là kí chủ hiệu lực."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ tạo thành, vũ, trí, chính, thống bốn hạng tăng mạnh nhiệm vụ, kí chủ thu được đỉnh cao thống suất thế một tám."

Mã Nguyên say rồi! Một lần tăng mạnh đi ra 8—15 vị lịch sử mãnh nhân, điều này làm cho ta này kí chủ làm sao chịu nổi.

Mã Nguyên cáo biệt Tư Mã Huy, trở lại trụ sở của chính mình, lẳng lặng chờ đợi hệ thống tăng mạnh tin tức nhắc nhở.

"Gợi ý của hệ thống, Tư Mã Huy tăng mạnh danh sách xuất hiện.

Người thứ nhất võ tướng Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, Bình Mệnh Tam Lang Thạch Tú, vũ lực 84, trí lực 64, chính trị 49, thống suất 67, Thạch Tú đặc tính, liều mạng, gặp phải nguy hiểm, vũ lực thêm 3. Trước mặt thổi vào du hiệp.

Tăng mạnh người thứ hai, Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, Hoa hòa thượng Lỗ Trí Thâm, vũ lực 88, trí lực 54, chính trị 67, thống suất 75. Lỗ Trí Thâm trước mặt không đặc tính, thổi vào Lâm Xung huynh đệ kết nghĩa.

Tăng mạnh người thứ ba, Tống triều anh hùng Nhạc Phi thù hạ đại tướng Trương Thành, vũ lực 76, trí lực 57, chính trị 76, thống suất 87. Trương Thành trước mặt không đặc tính. Thổi vào Lô Thục thuộc cấp.

Tăng mạnh người thứ tư, Minh triều đại tướng Thường Ngô Xuân, vũ lực 92, trí lực 61, chính trị 51, thống suất 86. Thường Ngô Xuân đặc tính, hung tàn, Thường Ngô Xuân lòng sinh sát niệm, vũ lực thêm 3. Trước mặt thổi vào Đồng Trác thuộc cấp.

Tăng mạnh người thứ năm, Đường triều nữ tướng Phần Lê Huê, vũ lực 91, trí lực 76, chính trị 68, thống suất 90. Phần Lê Huê đặc tính dũng mãnh, cùng người đối chiến vũ lực thêm 2, trước mặt thổi vào Phần Khoái chi muội.

Tăng mạnh người thứ sáu, Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, đại đao Quan Thắng, vũ lực 93, trí lực 54, chính trị 56, thống suất 81, đặc tính dũng mãnh, cùng người đối chiến vũ lực thêm 2, hiện nay thổi vào, Quan Vũ chi đệ.

Tăng mạnh người thứ bảy võ tướng, Thành Cát Tư Hãn, Thiết Mộc Chân, vũ lực 98, trí lực 87, chính trị 91, thống suất 99. Thiết Mộc Chân đặc tính 1 giương cung, cầm trong tay cung tên, độ chính xác tăng lên, tầm bắn tăng lên. Thiết Mộc Chân đặc tính 2 lang kỵ, suất lĩnh kỵ binh, vũ lực thêm 3, Thiết Mộc Chân đặc tính 3 cướp bóc, suất lĩnh kỵ binh thống suất thêm 3. Thiết Mộc Chân trước mặt thổi vào, bắc Hung Nô thuộc cấp.

Tăng mạnh người thứ tám, Tùy triều đại tướng Trình Giảo Kim, vũ lực 90, trí lực 46, chính trị 79, thống suất 76, Trình Giảo Kim đặc tính 1, ba phủ, đệ nhất phủ dịch nha vũ lực thêm 2, đệ nhị phủ đào lỗ tai vũ lực thêm 4, thứ ba phủ phách đầu vũ lực thêm 6, cũng có nhất định kích suất lĩnh thuần sát vũ lực thấp với mình người! Trình Giảo Kim đặc tính 2 phúc tướng, tùy tùng người may mắn thêm 5, trước mặt thổi vào, tiện dân.

Tăng mạnh người thứ chín võ tướng, Sở Hán thời kì đại tướng Anh Bố, vũ lực 96 trí lực 67 chính trị 54 thống suất 93. Anh Bố đặc tính dũng mãnh, cùng người giao chiến vũ lực thêm 2, trước mặt thổi vào, Lữ Bố huynh đệ kết nghĩa, hiện nay tùy tùng đỉnh nguyên.

Tăng mạnh người thứ mười võ tướng, tần chưa danh tướng Trần Thắng, vũ lực 81 trí lực 67 chính trị 76 thống suất 86, Trần Thắng đặc tính, khởi nghĩa, Trần Thắng bị người ức hiếp, sẽ có kích suất lĩnh phát động Trần Thắng khởi nghĩa, khởi nghĩa hậu vũ lực thêm 3 trí lực thêm 3 thống suất thêm 3. Trước mặt thổi vào, Dự châu tiện dân.

Tăng mạnh người thứ mười một võ tướng, Bắc Ngụy danh tướng Trần bá chi, vũ lực 73, trí lực 87, chính trị 61, thống suất 93. Trước mặt không đặc tính. Trước mặt thổi vào, Trần Thắng tộc đệ, hiện nay là Dự châu dân gian."

Nhìn liên tiếp tăng mạnh nhân vật, Mã Nguyên cũng đứng say rồi! Tư Mã Huy vẫn đúng là cho mình bạo một cái quần anh tập trung! Nước hủ, Tùy Đường, Tống triều, tần chưa! Trong đó Thiết Mộc Chân tối ngu, chính là co rút lại tiểu bản BOSS. Cũng còn tốt hoàn thành nhân vật quà thưởng ta một tám đỉnh cao thống suất thế! Bằng không này thời loạn lạc, ta là không có cách nào lẫn lộn.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ còn có chỉ định tăng mạnh nhân vật cống hiến cho quyền hạn một lần, xin mời kí chủ mau chóng lựa chọn!"

Mã Nguyên suy nghĩ hồi lâu ứng cử viên phù hợp chỉ có Phần Lê Huê, cùng Trình Giảo Kim. Anh Bố tuy rằng vũ lực cao, nhưng tiểu tử này cùng Lữ Bố

như thế, dễ dàng làm phản, vẫn là quên đi. Thường Ngô Xuân càng khôi nói, chính một đồ tể! Sau này mình nhưng là phải thi nhân chính. Cũng không thể đến cái tên thô lỗ, lại nói hần tùy từng Đồng Trắc, không thể ngàn dặm xa xôi chạy tới đầu hiệu, trung thành độ đó là vấn đề!

Suy nghĩ hồi lâu Mã Nguyên vẫn là quyết định lại thu cái nữ tướng. Phần Lê Huê cũng không tệ, không thể so Mộc Quế Anh kém, còn so với Mộc Quế Anh Ôn Nhu, đến thời điểm xem Mộc Quế Anh còn dám quản ta, ta đến cái Mã Văn Long phần nộ hừ Mộc Quế Anh, Hừ! Phần Lê Huê từng theo theo Tiết Đình San, ở Tiết thị chém đầu cả nhà hậu, dẫn dắt nhi tử Tiết Cương, tiến vào kinh thành, phần nộ giết gian thần. Trung thành độ đó là tuyệt đối không thành vấn đề. Ta liền tuyển người, cũng đừng làm cho ta thất vọng.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ lựa chọn nhân vật Phần Lê Huê, cần kí chủ chính mình hoàn thành Phần Lê Huê thu phục nhiệm vụ, thu phục Phần Lê Huê, cần kí chủ vũ lực đạt đến 95 trở lên, mị lực đạt đến 95 trở lên, đồng thời nắm giữ quan chức, Phần Lê Huê thì sẽ đến đây đầu hiệu."

Mã Nguyên âm thầm lắc đầu, hệ thống này, ra hai lần nữ tướng, Mộc Quế Anh đem mình trời lại không nói, còn chơi ra bức hôn vớ kịch lớn. Nay Phần Lê Huê nếu muốn chính mình vũ lực, mị lực đều đạt đến 95 trở lên, còn muốn có quan chức, xem ra ngắn hạn thời gian sẽ không tới đầu hiệu.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ hoàn thành tăng mạnh nhiệm vụ, nhiệm vụ hệ thống chính thức mở ra, kí chủ mỗi hoàn thành một cái nhiệm vụ, hệ thống tương tự động dành cho đời tiếp theo vụ, kí chủ thu được chức quan nhiệm vụ, cần kí chủ nắm giữ quan tước, hoàn thành nhiệm vụ hậu kí chủ có thể thu được đường trắng phương pháp luyện chế."

Màn đêm thăm thẳm lúc, Mã Nguyên một thân một mình đứng ở phía trước cửa sổ, nghĩ thầm tăng mạnh đi ra đến nhiều như vậy võ tướng, Mã Nguyên lo lắng duy nhất chính là Trần Thắng cùng với Thiết Mộc Chân, đặc biệt là người sau, Trần Thắng coi như khôi nghĩa, cũng chưa chắc có thể lật đổ Hán thất, thế nhưng Thiết Mộc Chân hùng ngạo bắc Hung Nô. Chỉ sợ không lâu sau đó thì sẽ đến thắng U Châu! Đến lúc đó Trung Nguyên đại địa liền bại lộ ở Hung Nô thiết kỵ bên dưới!

Lịch sử bên trên, Thiết Mộc Chân đánh hạ nơi, có bao nhiêu đồ thành cử chỉ! Chính mình có thể nào nhìn Thiết Mộc Chân đại sát ta người Hán. Chỉ là chính mình hiện tại thủ hạ không Bình, khi cấp tốc phát hiện thế lực của chính mình mới là! Bây giờ đã là Đông Hán 181 năm, khoảng cách khăn vàng bạo phát bất quá thời gian ba năm, chính mình nếu là lại chậm một chút, sợ là thời loạn lạc bên trong, vẫn đúng là có khả năng đi cho chư hầu đánh thép rồi! Còn nói thế nào cùng với Thiết Mộc Chân tranh đấu!

Thiết nói Tư Mã Huy trở lại phòng ngủ, thấy trong môn phái ngồi một vị thanh niên, Tư Mã Huy thở dài nói "Trọng Đạt, người ghi nhớ kỹ, tuy rằng Thiên Tượng biểu hiện có đại loạn chi dấu hiệu, thế nhưng vì sao mà loạn, thực sự không rõ, bây giờ tuy rằng có Thái Bình Đạo bí mật làm việc, nhưng mà khó tránh khỏi có người có thể nhìn ra Thái Bình Đạo cử chỉ. Ta dưới trưởng học sinh bên trong có một người, người này là Phục Ba tướng quân đời sau, chính là cái thứ nhất đoán ra Thái Bình Đạo ngụ ý người."

Thanh niên chính là Tư Mã Ý, là Tư Mã Huy cháu trai. Tư Mã Ý biết thiên hạ sắp đại loạn, liền muốn ở thời loạn lạc bên trong giành bá nghiệp! Nhưng mà Tư Mã Ý thủ hạ không Bình không tướng, lại là sĩ tộc xuất thân, chỉ có thể chờ đợi thời loạn lạc bạo phát bước nhỏ theo hần người, chờ đợi thời cơ! Liền Tư Mã Ý trước đến bãi phòng Tư Mã Huy, hi vọng Tư Mã Huy có thể giúp chính mình một chút sức lực, vì chính mình ngón tay điều đường đi.

Tư Mã Ý thấy Tư Mã Huy mở miệng, một đôi mắt hồ nhìn thẳng Tư Mã Huy đạo "Thúc phụ không biết, chúng ta sĩ gia, chỉ là một mực giữ gìn lợi ích của chính mình! Ai từng nghĩ tới, nếu là ở thời loạn lạc bên trong giành bá nghiệp, đến lúc đó sĩ tộc lợi ích, còn cần giữ gìn sao?"

Tư Mã Huy nghe vậy thở dài "Ai, nhiều lời vô ích, nếu là lấy hậu người gặp nạn, liền có thể đi vào nhờ vả Mã Văn Long, người này tất sẽ bảo đảm tính mạng người!"

Tư Mã Ý nghe vậy cười to nói "Việc này sau đó lại bàn, Mã Văn Long không cần người vậy, hiện tại kết luận quá sớm"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Lửa giận công tâm

Chương 16: Lửa giận công tâm Nguyên Bá trở về

Đình Xuyên thư viện ở ngoài, chẳng biết lúc nào đến rồi một tên ăn mày, đang nằm ở Đình Xuyên thư cửa viện, lúc này trong thư viện Tư Mã Huy từ giữa đi ra, thấy ăn mày nằm ở cửa, liền lại trở về trong phòng, tìm ra một ít lương khô, đưa đến ăn mày trước mặt.

Tư Mã Huy nhẹ nhàng tỉnh lại ăn mày, vốn định tương lương khô đưa cho ăn mày, để ăn mày chính mình rời đi. Miễn cho quấy rối cuối cùng mấy vị hàn môn học sinh đọc sách. Ai biết ăn mày tỉnh lại, liền nắm lấy Tư Mã Huy trường bào hỏi "Nơi này là nơi nào, nơi này có phải là Đình Xuyên thư viện. Tiên sinh mau nói cho ta biết Đình Xuyên thư viện đi như thế nào."

Tư Mã Huy nghe vậy, chau mày, "Nơi này chính là Đình Xuyên thư viện, ta là nơi này tiên sinh Tư Mã Huy. Không biết ngươi là người phương nào, đến ta Đình Xuyên thư viện có chuyện gì?"

Ăn mày nghe vậy, nhất thời khóc rống đạo "Ta rốt cuộc tìm được Đình Xuyên thư viện. Nhà ta Thiếu trang chủ có thể ở thư viện, cầu tiên sinh nhanh dẫn ta đi gặp hắn, ta là Nam Dương thành ở ngoài Mã gia trang quân sự, Mã gia trang gặp phải cướp sạch, trang chủ bị người hại chết, trang chủ trước khi lâm chung có di ngôn để ta báo cho Thiếu trang chủ. Cầu tiên sinh mang ta thấy hắn." Người này chính là Mã gia trang quân sự Thiệu Kha, Mã gia trang gặp nạn hậu, Thiệu Kha bị Thái Bình Đạo người cố gắng đánh một trận, suýt chút nữa bị mất mạng. Bị người nhà mang đi trị liệu hậu, Thiệu Kha liền một đường chạy tới Đình Xuyên, là Mã Nguyên báo tin.

Tư Mã Huy nghe vậy, nhất thời kinh hãi nói "Lời người nói Thiếu trang chủ, nhưng là Mã Nguyên hay không?"

Thiệu Kha nghe vậy mừng lớn nói "Mã Nguyên chính là nhà ta Thiếu trang chủ, cầu tiên sinh dẫn ta đi gặp hắn."

Tư Mã Huy thờ dãi nói "Ai, không muốn Văn Long trong nhà có này kinh biến, thực sự là bất hạnh, ngươi đi theo ta đi."

Tư Mã Huy mang theo Thiệu Kha đến đây Mã Nguyên nơi ở, lúc này Mã Nguyên cầm trong tay trường thương, đại mặc thương pháp thương du lịch long, bên hông loan đao lúc đó có ra khỏi vỏ.

"Gọi ý của hệ thống, kí chủ đã đem đại mặc cô ung thương pháp, loan đao đao pháp luyện đại thành, kí chủ học được La gia liên đao thương pháp, vũ lực thêm 2, kí chủ trước mặt thuộc tính, vũ lực 95, trí lực 89, chính trị 92, thống suất 90. Mị lực 91, đặc tính nông nghênh, cùng người giao chiến, vũ lực thêm 3, bị thương trạng thái vũ lực thêm 5."

Gọi ý của hệ thống thanh âm vừa ra, Mã Nguyên liền nghe xa xa Tư Mã Huy hô hoán. Mã Nguyên thu hồi trường thương, thấy Tư Mã Huy mang theo một cái quần áo rách nát người đến đây, Mã Nguyên nhất thời sửng sốt, cảm giác người kia đặc biệt quen thuộc.

Thiệu Kha nhìn thấy Mã Nguyên, nhất thời nhanh chóng chạy tới, quỳ xuống đất khóc rống đạo "Thiếu trang chủ, lão nô cuối cùng cũng coi như nhìn thấy Thiếu trang chủ."

Mã Nguyên lúc này mới nhận ra người này là trong nhà quân sự Thiệu Kha, Mã Nguyên thấy Thiệu Kha quần áo rách nát, nhìn thấy chính mình liền lên tiếng khóc rống, đoán được trong nhà có biến. Mã Nguyên trong lòng bất an, loại kia bất an lần thứ hai để Mã Nguyên dị thường nôn nóng.

Mã Nguyên cuống quýt nâng dậy Thiệu Kha, run rẩy đạo "Nhưng là trong nhà đã xảy ra chuyện gì? Ngươi vì sao một người tới này, cha ta giờ có khỏe không?"

Thiệu Kha khóc kể lể "Thiếu trang chủ, Mã gia trang gặp phải Nam Dương giáo úy Viên Tùng cướp sạch, trang chủ cùng với Viên Tùng giao chiến, xa xa chạy tới một đám Thái Bình Đạo chúng, bọn họ đã từng mời trang chủ gia nhập, trang chủ chưa từng đáp ứng, liền tới bỏ đá xuống giếng. Trang chủ một cái sơ sẩy, bị Thái Bình Đạo đầu lĩnh người kia. . ." Lúc này Thiệu Kha đã khóc không thành tiếng.

Mã Nguyên nhất thời tim đập nhanh hơn, hai mắt cảm tức Thiệu Kha, hét lớn "Bị đầu lĩnh người kia làm sao, nói mau!"

Thiệu Kha bị Mã Nguyên tiếng gào sợ hãi đến run lên, oan ức nói "Trang chủ cùng với Viên Tùng giao chiến, Thái Bình Đạo người kia sản trang chủ chưa sẵn sàng, thuận theo trang chủ sau lưng một chiêu kiếm đâm ra, trang chủ bị người kia. . . Một chiêu kiếm xuyên tim."

Mã Nguyên lúc này trong lòng nộ khí dâng lên, loại kia nôn nóng nhất thời khó có thể áp chế, lại nghe vậy Mã Kiệt bị Thái Bình Đạo người một chiêu kiếm xuyên tim mà chết, nhất thời gấp hỏa công tâm, yết hầu một ngọt, một ngụm máu tươi thuận theo trong miệng phun ra, hôn mê.

Thiệu Kha thấy Mã Nguyên té xỉu, nhất thời kinh hãi, khóc lóc tưởng Mã Nguyên ôm lấy. Tư Mã Huy lúc này cấp tốc tiến lên là Mã Nguyên xem mạch.

Lúc này Từ Thứ mang theo một nam một nữ đến đây, thấy Mã Nguyên thổ huyết ngã xuống đất, một nam một nữ kia nhất thời nhắm phía Mã Nguyên.

Hai người này chính là đã hạ sơn Mộc Quế Anh cùng Lý Nguyên Bá, lúc này hai người nhắm phía Mã Nguyên, tưởng Mã Nguyên ôm vào trong ngực.

Mộc Quế Anh mặt cười mang lệ, nhẹ nhàng hô hoán Mã Nguyên. Lý Nguyên Bá càng là hét lớn "Là ai đem ta gia ca ca hại thành như vậy, tiểu gia này liền đập phá hắn!" Lý Nguyên Bá nói xong, liền một chùy đập về phía cách đó không xa đá tảng, đá tảng nhất thời theo tiếng phá nát.

Tư Mã Huy thấy Lý Nguyên Bá trời sinh thần lực, kinh hãi nói "Không thể như này, Văn Long hiện tại lửa giận công tâm, cần phải tĩnh dưỡng, không nên tái tạo ra thanh thế như vậy."

Mộc Quế Anh nghe vậy, hai hàng lông mày vẩy một cái đạo "Không biết nhà ta phu quân vì sao sự nổi giận, nghĩ đến việc này tất không phải việc nhỏ. Tiên sinh có thể nguyện báo cho chúng ta đến tốt cùng phát sinh chuyện gì?"

Tư Mã Huy nhìn hai người, nghe nói Mộc Quế Anh xưng Mã Nguyên vì phu quân, mà Mộc Quế Anh lại không quen biết Thiệu Kha, trong lòng nghi hoặc.

Lúc này Lý Nguyên Bá nhìn phía Thiệu Kha, chỉ thấy Lý Nguyên Bá hai mắt trừng, hét lớn "Ngươi nói, đến cùng là ai chọc nhà ta ca ca. Tiểu gia muốn chửi đập phá đũa kia."

Thiệu Kha thấy Lý Nguyên Bá hỏi, nhất thời khóc kể lể "Bá thiếu gia, Thiếu trang chủ là bởi vì biết được ta Mã gia trang bị diệt, trang chủ bị người ám hại, mới sẽ như vậy bị thương." Thiệu Kha còn chưa ngôn xong, chỉ thấy Mộc Quế Anh trong lòng Mã Nguyên đột nhiên mở hai mắt ra, ngửa mặt lên trời gào thét "A! ! ! Thái Bình Đạo! Viên Tùng! Ta định các ngươi phải nợ máu trả bằng máu!"

Mộc Quế Anh cuống quýt ôm chặt Mã Nguyên, trên mặt mang theo bi thương an ủi "Phu quân, không thể nổi giận thân thể quan trọng, dưỡng cho tốt thân thể mới có thể báo thù rửa hận, thiếp thân nguyện cùng phu quân đi vào báo thù. Chỉ là phu quân bảo đảm trọng thân thể nha!"

Lý Nguyên Bá thấy Mã Nguyên tỉnh lại, hoảng vội vàng tiến lên đạo "Ca ca, ngươi đừng nóng giận, bây giờ Nguyên Bá đã có võ nghệ, chờ Nguyên Bá đi vào đập phá đũa kia."

Mã Nguyên nhìn thấy Mộc Quế Anh cùng với Lý Nguyên Bá hai người, trong lòng nộ khí giảm phân nửa, chỉ là trong lòng càng thêm bi thương. Mã Nguyên hướng về Mộc Quế Anh trong lòng ngực nhích lại gần, khóe mắt nước mắt theo gò má lướt xuống.

Thiệu Kha thấy Mã Nguyên tỉnh lại, chỉ lo Mã Nguyên đi vào báo thù, nhớ tới Mã Kiệt bàn giao, Thiệu Kha cuống quýt mở miệng, "Thiếu trang chủ, trang chủ chạy có lưu lại di ngôn, đề Thiếu trang chủ đi tới Tây Lương, nương nhờ vào Tây Lương Mã Đẳng. Mã Đẳng là trang chủ cùng tộc huynh đệ, tất sẽ hộ Thiếu trang chủ chu toàn. Trang chủ còn nói, Viên Thị giả dối, không niệm liên khâm tình đem ta Mã gia trang diệt trừ, muốn Thiếu trang chủ đề phòng Viên Thị."

Mã Nguyên hai mắt vô thần, chỉ là vô lực hỏi "Ta Mã gia trang cùng với Viên Tùng không cừu không oán, Viên Tùng vì sao diệt ta Mã gia trang."

Thiệu Kha cúi đầu thờ dài, "Viên Tùng diệt ta Mã gia trang, ở trong trang trắng trốn tìm kiếm, cuối cùng ở Thiếu trang chủ dưới giường tìm tới rượu vang hậu, liền dẫn người rời đi. Thái Bình Đạo bên trong người, nhân cơ hội đem ta Mã gia trang kho lúa cướp sạch hết sạch. Viên Tùng nghĩ đến là vì rượu vang mà tới."

Lý Nguyên Bá nghe vậy rống to "Đáng ghét Viên Tùng, tiểu gia này liền đi tướng Nam Dương thành đập cho nát bét." Lý Nguyên Bá nói xong liền muốn xoay người rời đi.

Mã Nguyên xa xôi nhìn về phía Lý Nguyên Bá, "Nguyên Bá không thể lỗ mãng, ta dưỡng thương trong lúc, tất cả nghe theo người chị dâu dặn dò."

Mộc Quế Anh nghe nói Mã Nguyên nói như vậy, nhất thời trong lòng lo lắng quét đi sạch sành sanh, "Nguyên Bá, nghe ca ca ngươi, ca ca ngươi hiện tại cần phải tĩnh dưỡng, ngươi tuyệt đối đừng lại trêu chọc loạn gì."

Lý Nguyên Bá nghe vậy, khó chịu lạnh rên một tiếng, tướng song chùy trong tay nhưng hướng về một bên, mặt đất nhất thời bị đập ra một cái hố đến.

Mã Nguyên trong lòng thất kinh, này đôi chùy đến nặng bao nhiêu nha!

Lúc này "Gọi ý của hệ thống, Lý Nguyên Bá hiện nay lấy đạt đến trạng thái đỉnh cao, vũ lực 113, trí lực 31, chính trị 0, thống suất 0. Lý Nguyên Bá đặc tính 1 Cừ Chùy Nộ Chiến, Lý Nguyên Bá cùng người đối chiến, địa phương làm tức giận Lý Nguyên Bá hậu, Lý Nguyên Bá vũ lực thêm 5 trí lực giảm 5, Lý Nguyên Bá đặc tính 2 Cừ Chùy Mạ Thiên, Lý Nguyên Bá thành danh hậu, thiên hạ không người dám cùng tranh tài thi, có tỷ lệ kích phát Cừ Chùy Mạ Thiên đặc tính, gặp phải thiên lôi giáng lâm. Lý Nguyên Bá Kim Cổ Chấn Thiên Chùy vũ lực thêm 2, trước mặt vũ lực 115."

Mã Nguyên nhìn thấy Lý Nguyên Bá thuộc tính, trong lòng hơi kinh hãi, nhưng dù sao vừa mất cha, trong lòng không cao hứng nổi.

Mã Nguyên bên trong phòng ngủ, Mã Nguyên chính nằm ở trên giường, 2 mắt nhắm chặt. Mộc Quế Anh ngồi ở trước giường, nhẹ nhàng cho Mã Nguyên sát mồ hôi trán châu.

Mã Nguyên 2 mắt mờ mờ mở ra, thấy Mộc Quế Anh chính hai mắt ân tình nhìn mình, Mã Nguyên cười khổ nói "Còn chưa để ngươi xuất giá, liền muốn ngươi theo ta giữ đạo hiếu, thật là có phụ Quế Anh a."

Mộc Quế Anh nghe vậy, anh khí mặt cười có chứa nhàn nhạt hồng vân, Ôn Nhu tựa ở Mã Nguyên trước ngực, tay ngọc vây quanh Mã Nguyên, "Phu quân không nên bi thương, trước tiên dưỡng cho tốt thân thể. Chờ phu quân thân thể được rồi, thiếp thân liền bồi phu quân cùng đi vào báo thù. Các loại đã báo đại thù, phu quân tái giá thiếp thân cũng không muộn."

Mã Nguyên đưa tay nhẹ nhàng xoa xoa Mộc Quế Anh mặt trắng, thờ dài nói "Ông trời không tệ với ta, kiếp này đã có Quế Anh làm bạn, đời này không tiếc."

Mộc Quế Anh đỏ bừng song mặt, tùy ý Mã Nguyên khinh bạc, nếu không là lo lắng Mã Nguyên có thương tích tại người, chỉ sợ Mộc Quế Anh đã chuẩn bị hiến thân.

Nam Dương giáo úy phủ, Viên Tùng không chút nào biết, chính mình liền muốn tai vạ đến nơi, lúc này Viên Tùng đang ngồi ở quý phủ, cùng với Viên Thuật hai người đối ẩm.

Viên Thuật tha thiết ước mơ rượu vang rót cực được, lúc này Viên Thuật có thể là là mở cò trong bụng. Hai người đối ẩm chốc lát, Viên Thuật đột nhiên trên mặt mang theo lo lắng. Viên Tùng thấy Viên Thuật không thích, mở miệng hỏi "Không biết Công Lộ vì sao lo lắng? Có thể hay không báo cho ngu huynh? Nếu là ngu huynh có thể giúp được bận bịu, tự nhiên tận lực trợ giúp."

Viên Thuật nghe vậy đạo "Ai, huynh trưởng, bây giờ ta hai người tuy rằng đến rượu nho, nhưng nói vậy Mã Kiệt tất sẽ báo cho thúc phụ, đến lúc đó thúc phụ tức giận, có thể như thế nào cho phải?"

Viên Tùng nghe nói Viên Thuật lo lắng, cười to nói, "Ha ha ha, Công Lộ lo xa rồi, Công Lộ không biết, cái kia Mã Kiệt bây giờ đã bị Thái Bình Đạo chúng một chiêu kiếm xuyên tim mà chết, thế nào đi báo cho thúc phụ? Chẳng lẽ để Mã Kiệt quỷ hồn báo cho thúc phụ hay sao?"

Viên Thuật nhìn chằm chằm Viên Tùng, lúc này cảm thấy Viên Tùng đặc biệt chướng mắt, hừ lạnh một đời đạo "Cái kia Mã Kiệt còn có con trai, lẽ nào hấn đến nhĩ tử liền sẽ không đi tìm thúc phụ sao?"

Viên Tùng nghe vậy kinh hãi "Công Lộ nói có lý, chỉ là bây giờ Mã Nguyên cách xa ở Đình Xuyên thư viện, thế nào mới có thể nhỏ cò tận gốc."

Viên Thuật mặt mũi ngưng tụ, suy nghĩ sâu sắc một lát sau, Viên Thuật trên mặt mang theo tàn nhẫn sắc, mở miệng nói "Nam Dương Thái Thú e ngại ta Viên Thị, nhiều sẽ nhường nhịn huynh trưởng, không bằng huynh trưởng ở Đình Xuyên tất kinh trên đường mai phục Mã Nguyên, đến lúc đó chúng ta liền có thể thần không biết, quỷ không hay. . ."

Viên Tùng đại hỉ, "Vẫn là Công Lộ hiền đệ nghĩ tới chu đáo, vì huynh này liền đi làm, này rượu vang tổng cộng có 13 đàn, ta hai người đã uống mấy đàn, còn lại năm đàn Công Lộ mang đi hai đàn đi."

Viên Thuật nghe vậy, trong lòng giận dữ, chính mình ra trí mưu, mới có này rượu nho, hiện tại Viên Tùng nếu chính mình lưu ba đàn, chỉ cho mình hai đàn. Viên Thuật vốn cho là, Viên Tùng sẽ nịnh bợ hấn này dòng chính công tử, chỉ chứa một vò, tướng còn lại bốn đàn đều cho hấn mang đi, ai biết Viên Tùng nếu không đem hấn để ở trong mắt.

Viên Thuật giả vờ trấn định, mở miệng nói "Huynh trưởng sao có thể như vậy, tiểu đệ thuận theo Lạc Dương đường xa mà đến, huynh trưởng khi dễ cùng với tiểu đệ một vò. Vẫn để cho tiểu đệ mang đi ba đàn đi."

Nghe nói Viên Thuật mở miệng, Viên Tùng tự biết Viên Thuật chính là dòng chính công tử, sau đó còn muốn dựa vào Viên Thuật. Nhưng lại không nỡ này rượu vang, Viên Tùng nghĩ đến chốc lát, biết mình chỉ có thể đáp ứng trước Viên Thuật, bằng không sợ là phải đắc tội Viên Thuật, đến lúc đó Viên Thị bên trong, khó có một chỗ của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Rời thâm sơn, báo thù cha

Chương 17: Rời thâm sơn, báo thù cha

Mã Nguyên ở Đình Xuyên thư viện tĩnh dưỡng nửa tháng, hôm nay Mã Nguyên chuẩn bị bái biệt Tư Mã Huy. Đi tới Nam Dương, vì phụ báo thù.

Mã Nguyên đi tới Tư Mã Huy nơi ở, thấy Tư Mã Huy, Hí Chí Tài hai người chính đang bàn luận. Mã Nguyên nhìn hai người chốc lát, mở miệng nói "Trong nhà kinh biến, ta ở đây hào không biết, hôm nay chuyên tới để bái biệt tiên sinh, trước kia hành về trang, ngày khác nếu có nhân hạ, lại tới vấn an tiên sinh."

Tư Mã Huy cau mày thở dài, "Người lần đi làm việc nhiều suy tư hơn, phải biết một tú vu lâm, phong tất tòi chi (*). Viên Tùng tuy là Viên Thị con thứ, nhưng chung quy là Viên Thị tộc nhân. Viên Thị tất nhiên sẽ không ngồi yên không để ý đến. Văn Long cần phải nhiều khá bảo trọng nha."

(*) Nguyên văn câu này là: Một tú vu lâm phong tất tòi chi, điều thái xuất đầu thương tất dã.

Dịch: Cây cao vượt rừng gió sẽ Dập, chim bay vượt đàn chịu súng săn

Mã Nguyên hai mắt rung rung, từ khi tùy tùng Tư Mã Huy hậu, Tư Mã Huy đối với mình tỉ mỉ chu đáo giáo dục, để Mã Nguyên thời gian ba năm trí lực siêu quần. Xin mời Trương Dương danh sĩ Bàng Đức Công vì chính mình tự. Bây giờ nghe nói chính mình phải rời đi, càng là vì chính mình tiền đồ lo lắng. Mã Nguyên lúc này có thể nào không cảm động.

Mã Nguyên đột nhiên quỳ hướng về Tư Mã Huy, Tư Mã Huy lập tức kinh hãi, bước nhanh tướng Mã Nguyên nâng dậy. Mã Nguyên lúc này không biết

thế nào biểu đạt trong lòng cảm thụ, chỉ có thể xoay người rời đi.

Lúc này son đao bên trên, Lý Nguyên Bá đầy người giáp vàng, cầm trong tay một đôi Kim Cổ Chấn Thiên Chùy, uy phong roi đứng ở đường trước. Mộc Quế Anh một thân màu đỏ kính y, cầm trong tay một cây Lê Hoa Thương, ngồi cao truy điện Bảo Mã bên trên. Mộc Quế Anh bên cạnh, còn cầm vào một cây màu bạc liềm đao thương, liềm đao cái chuôi thương cùng với đầu súng trong lúc đó, một viên hồ đầu chính mở ra hồ khẩu! Tướng chính cái ngân thương tôn lên hàn khí bức người.

Mã Nguyên nhìn liềm đao thương, nhất thời mở cò trong bụng, phảng phất có một loại tinh táo nhưng nhớ cảm giác.

Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên si ngốc nhìn ngân thương, nghịch ngợm cười cợt, giục ngựa đi tới Mã Nguyên trước người, mở miệng nói "Phu quân, này hồ đầu liềm đao thương, là ta theo thầy phụ nơi nào thâu làm đến. Phu quân thích không?"

Mã Nguyên nghe vậy, nhất thời cười to nói "Quế Anh thực sự là phu quân thật phu nhân, có cái này hồ đầu liềm đao thương, phu quân một thân võ nghệ, cũng có đất dụng võ."

Mã Nguyên đi tới hồ đầu liềm đao thương bên cạnh, tướng hồ đầu liềm đao thương nắm vào trong tay, hét lớn một tiếng, chỉ thấy Mã Nguyên thương du lịch long, hồ đầu liềm đao thương như cánh tay bình thường trên không trung bay lượn. Vừa có súng uy phong, lại có loan đao quý dị.

Mộc Quế Anh lúc này hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm Mã Nguyên, từng có lúc, Mã Nguyên còn bị Mộc Quế Anh trời nhập thâm son, đao bức Mã Nguyên cười nằng. Bấy giờ ngắn ngắn thời gian ba năm, Mã Nguyên đã như vậy vũ dũng, sợ là mình lúc này, khó lại là Mã Nguyên đối thủ.

Mã Nguyên tướng hồ đầu liềm đao thương ném cho Lý Nguyên Bá, đi tới mã trước, sản Mộc Quế Anh còn ở si mê bên trong, nhanh chóng xoay người lên ngựa. Tướng Mộc Quế Anh ôm vào trong ngực. Hai tay vây quanh Mộc Quế Anh eo thon mảnh, tướng đầu tựa ở Mộc Quế Anh vai bên trên, hơi nhắm hai mắt lại.

Mộc Quế Anh lúc này then thùng cúi đầu, hai mắt nửa khép, hưởng thụ Mã Nguyên âu yếm. Một hồi lâu sau, Mộc Quế Anh nhớ tới tất cả mọi người ở, nhất thời xấu hổ đối với phía sau Mã Nguyên nói "Phu quân, mọi người đều nhìn đây, không muốn như thế xấu hổ."

Mã Nguyên bị Mộc Quế Anh hoá thành âm thuận theo say mê bên trong thức tỉnh, lắc đầu nhìn về phía Tư Mã Huy mọi người, cười to nói "Thất thố, thất thố! Chư vị trở về đi thôi, đưa quân ngàn dặm, cuối cùng rồi cũng phải từ biệt, liền như vậy sau khi từ biệt." Mã Nguyên nói xong, liền quay đầu ngựa lại, hai chân hơi dùng sức, truy điện liền chạy ra ngoài.

Khó bức Lý Nguyên Bá một người ở phía sau gánh trường thương, nhắc theo song chùy hô to "Ca ca chị dâu vẫn ... vẫn ... Ta, ta, ta không đuổi kịp nha!" Lý Nguyên Bá óc heo có thể nào nghĩ đến, Mã Nguyên lúc này là không muốn hấn cái này kỳ đà cản mũi ở bên cạnh vương bận. Tư Mã Huy nhìn Mã Nguyên rời đi bóng người, nhẹ nhàng thở dài, ở các đệ tử bên trong, Tư Mã Huy coi trọng nhất chính là Mã Nguyên, lúc này Mã Nguyên trong nhà kinh biến, đã rời đi, Tư Mã Huy chỉ có thể xoay người trở lại đến nhà tranh, trong lòng bị thương một trận.

Mã Nguyên vây quanh Mộc Quế Anh, một đường khinh bạc, được kêu là một cái đã nghiền. Mộc Quế Anh ở đại sự trên xác thực rất có chủ kiến, coi như là chính mình phu quân sai rồi, nằng cũng sẽ cũng công lý, nhưng đối với mình phu quân, nằng cũng đúng cực kỳ hiền lành. Mộc Quế Anh tùy ý Mã Nguyên một đường khinh bạc. Hai người đi tới về Nam Dương tất kinh trên đường, Mã Nguyên lúc này đang muốn hôn môi Mộc Quế Anh môi anh đào.

Ai biết hai bên núi rừng bên trong lao ra hơn hai trăm người đến, dẫn đầu hai người bên trong, một người cười một thốt đỏ thắm mã, cùng với truy điện cực là tương tự, chỉ là thân hình nhỏ đi rất nhiều. Người kia cầm trong tay đại đao, nhìn thấy Mã Nguyên thì cười to nói "Mã Nguyên, ta chờ đợi ở đây người đã lâu, hôm nay sẽ đưa người đi gặp người vậy cũng thương phụ thân." Người này chính là Viên Tùng. Viên Tùng từ khi cùng Viên Thuật sau khi thương lượng, liền dẫn lĩnh 200 binh sĩ mai phục tại Nam Dương tất kinh trên đường, đúng lúc gặp Mã Nguyên trở về. Viên Tùng mừng rỡ trong lòng, chỉ cần tướng Mã Nguyên đánh giết, chính mình liền có thể vô tư.

Mã Nguyên lúc này trong lòng giận dữ, không biết là người phương nào hồng rồi chính mình nhả hứng. Lại nghe nói Viên Tùng nói muốn đưa hấn đi gặp Mã Kiệt, nhất thời nộ khí nảy sinh, cau mày mở miệng nói "Người là người phương nào? Ta cùng với người không cừu không oán, người vì sao phải ở chỗ này mai phục cùng ta." Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, Mộc Quế Anh liền tướng trước người Lê Hoa Thương nhắm thẳng vào Viên Tùng đao "Phu quân không cần cùng với bực này nhiều tiểu nhân ngôn, xem Quế Anh thương chọn câu tặc kia."

Viên Tùng thấy Mộc Quế Anh xinh đẹp, lại có mảy liễu không nhường mảy râu chi phong, trong lòng thầm nghĩ "Nếu như có thể có này mỹ nữ tiếp đón, cũng coi như là không uổng công đời này." Viên Tùng lập tức hạ lệnh, "Giết Mã Nguyên, cần phải bắt giữ cô gái kia."

Hơn hai trăm người nhất thời nhắm phía Mã Nguyên, Mã Nguyên tay không tác sát, chỉ có thể tạm thời trốn sau lưng Mộc Quế Anh. Mộc Quế Anh một cây Lê Hoa Thương ở tay, chỗ đi qua không mất quá một hiệp. Viên Tùng thấy Mộc Quế Anh vũ dũng, liền phái bên cạnh tiểu tướng giục ngựa đánh tới.

Người đến thân cao tám thước, dài đến mi thanh mục tú, trong tay một thanh trường thương, làm cho gió thổi không lọt, cùng với Mộc Quế Anh chiến ở một chỗ, hai người đại chiến 30 hợp bất phân thắng bại.

Lúc này xa xa Lý Nguyên Bá đuổi theo, thấy Mã Nguyên bị người tập kích, nhất thời rống to "Ai dám động ca ca ta! Nha. . ." Lý Nguyên Bá vừa gào thét, vừa xông lên vào trong trận, sợ đến Nam Dương binh sĩ một trận khiếp đảm.

Lý Nguyên Bá thêm vào trong trận, nhất thời thi thể bay ngang, mỗi chùy bên dưới, đều có ba năm người bị Lý Nguyên Bá đánh bay ra ngoài.

Mã Nguyên thấy Lý Nguyên Bá đến đây, từ trên ngựa nhảy lạc, đem trên mặt đất hồ đầu liềm đao thương nắm trong tay, nhất thời ngao khí nảy sinh, liềm đao thương ở Mã Nguyên trong tay, như lưỡi hái tử thần chính thu gặt Viên Tùng thủ hạ tính mạng.

Đột nhiên Mộc Quế Anh vật cưỡi truy điện, bởi gánh chịu Mã Nguyên cùng với Mộc Quế Anh hai người đã lâu, có cùng với người đến giao chiến, nhất thời vô lực, bị hất chân trước, tướng Mộc Quế Anh ngã xuống ngựa.

Mã Nguyên nhất thời kinh hãi, trong tay liềm đao thương một chiêu quét ngang ngàn quân, nhắm phía Mộc Quế Anh.

Viên Tùng thấy tiểu tướng lập tức liền muốn dồn phục Mộc Quế Anh, nhất thời mừng rỡ trong lòng. Ai biết Mã Nguyên lúc này đã giết hướng về người kia, Mã Nguyên tuy rằng không có vật cưỡi, nhưng một cây liềm đao thương làm cho xuất thần nhập hóa, tiểu tướng tuy có vật cưỡi, nhưng cái khó gàn thân.

Mã Nguyên cũng đứng thất kinh không ngớt, người này ngã xuống đất là ai nếu có thể mượn vật cưỡi, cùng mình giao chiến mấy hiệp.

Người kia cũng đứng trong lòng kinh hãi, chính mình mượn vật cưỡi, nếu khó có thể chống đối Mã Nguyên trong tay quý dị liềm đao thương. Cái kia người nhất thời hét lớn một tiếng, trong tay trường mâu thế tiến công tăng nhiều.

"Gợi ý của hệ thống, Thạch Tú liều mạng thuộc tính mở ra, cơ bản thuộc tính 87, liều mạng vũ lực thêm 3 trước mặt vũ lực, 90."

Mã Nguyên hiện tại mới biết, hóa ra là bị Tư Mã Huy tăng mạnh đi ra Thạch Tú, không trách có thể cùng chính mình giao chiến mấy hợp.

Mã Nguyên lực chiến Thạch Tú, lúc này Mộc Quế Anh đã đem truy điện kéo, lần thứ hai giết hướng về Thạch Tú.

Viên Tùng lúc này chỉ là chú ý Thạch Tú tình hình trận chiến, nhưng mà chưa từng phát hiện, chính mình mạng đến hơn hai trăm người đã chết chết, chạy đã chạy, Lý Nguyên Bá chính cầm trong tay song chùy nhìn khắp bốn phía.

Bên này Mộc Quế Anh tái chiến Thạch Tú, Mã Nguyên nhân cơ hội nhắm phía Viên Tùng. Viên Tùng thấy Mã Nguyên vọt tới, bị dọa đến hồn phi phách tán, nhất thời giục ngựa liền chạy.

Mã Nguyên mắt thấy Viên Tùng muốn chạy, trong tay liềm đao thương nhanh chóng trước đâm, tướng liềm đao thương đâm hướng về Viên Tùng vật cưỡi dưới, một cái móc nghiêng, liền tướng Viên Tùng vật cưỡi một cái chân sau chọn dưới. Viên Tùng nhất thời rơi xuống mã dưới, Mã Nguyên trong tay liềm đao thương nhắm thẳng vào Viên Tùng, mắt hồ trừng đạo "Người đến cùng là người phương nào, vì sao phải ở đây mai phục ta."

Viên Tùng lúc này bị Mã Nguyên bắt giữ, nhưng nghĩ thầm chính mình là Viên Thị bên trong người, Mã Nguyên không hẳn dám đối với mình hạ sát thủ, lập tức lạnh rên một tiếng, "Mô chính là Nam Dương giáo úy Viên Tùng, người dám nắm thương chỉ vào mô, muốn tạo phản phải không?"

Mã Nguyên nghe nói hần là Viên Tùng, nhất thời mặt mang ý cười đạo "Người là Viên Tùng? Ha ha ha, Thiên Đường bước đi người không đi, Địa ngục không cửa người xông tới, hôm nay liền bắt người đầu người, tể bái gia phụ trên trời có linh thiêng."

Viên Tùng nghe vậy nhất thời kinh hãi, "Ta là Nam Dương giáo úy, Viên Thị con cháu, người dám giết ta, liền không sợ Viên Thị một môn trả thù sao?"

Mã Nguyên khinh bỉ nhìn Viên Tùng, "Người chính là đương kim thiên tử, hôm nay cũng khó thoát khỏi cái chết!" Mã Nguyên nói, liền muốn thương chọn Viên Tùng.

Ai biết Viên Tùng đột nhiên quỳ xuống đất xin tha, "Hiện đệ tha mạng a, ta cùng với hiện đệ có liên khâm tình, hiện đệ sao có thể giết ta tha mạng a hiện đệ."

Mã Nguyên nghe vậy lạnh rên một tiếng, "Người cướp sạch ta Mã gia trang thời điểm, có từng nhớ tới này liên khâm tình? Người nửa đường mai phục, làm sao từng nhớ tới này liên khâm tình? Hiện tại hạ xuống ta tay, nếu năm này liên khâm việc xin tha, ta há có thể nhiều người." Mã Nguyên nói xong, trong tay liềm đao thương đã đỉnh ở Viên Tùng trên đầu, chỉ cần hơi hơi dùng sức, Viên Tùng liền muốn đầu một nơi thân một nẻo.

Viên Tùng sợ vỡ mặt nứt, nhất thời tướng Viên Thuật việc báo cho Mã Nguyên, "Hiện đệ tha mạng, đều là viên Công Lộ rồi chủ ý, hần vì rượu vang, liền muốn ta cướp sạch Mã gia trang. Lại sợ người báo cho thúc phụ, liền muốn ta đến đây mai phục, lấy mạng của người, Viên Thuật là Viên Thị dòng chính công tử, ta chỉ có thể nghe dẫn dò, cầu hiện đệ tha mạng nha." Viên Tùng vì bảo mệnh, đã đem sự tình đầy hướng về Viên Thuật, hi vọng Mã Nguyên có thể tha cho hần một mạng. Ai biết Mã Nguyên nghe vậy, nhất thời hai mắt đỏ lên, trong tay liềm đao thương nén giận xẹt qua, Viên Tùng đã đầu một nơi thân một nẻo. Thấy Viên Tùng bỏ mình, Mã Nguyên ngẩng đầu nhìn trời, thầm nói "Viên Thuật, hết thấy đều là nhân người mà lên, hừ, trừng bên trong một xương khô, nếu dám can rõ như thế, nếu người tự tìm đường chết, ngày khác đề ta gặp phải đừng trách ta vô tình."

Lúc này Mộc Quế Anh mang theo Thạch Tú đến đây, Mộc Quế Anh trong tay Lê Hoa Thương đánh vào Thạch Tú trên đùi, Thạch Tú nhất thời quỳ gối Mã Nguyên trước mặt.

Ai biết Mã Nguyên dĩ nhiên tướng Thạch Tú nâng dậy, "Ta không Viên Tùng không cừ không oán, Viên Tùng nếu mai phục cho ta, ta thấy người có chút vũ lực, vì sao tuy rằng Viên Tùng hành dân gian việc."

Thạch Tú bắt quá một tù binh, thấy Mã Nguyên đối xử với mình như thế, xấu hổ mở miệng nói "Ta được Viên Tùng đại ân, hôm nay bị lỗ, chỉ tự trách mình tài nghệ không bằng người. Muốn giết muốn quả, tự nhiên muốn làm gì cũng được." Mã Nguyên trong lòng biết Thạch Tú xưng tên giảng nghĩa khí, bây giờ Viên Tùng bị giết, tự mình nghĩ thu phục hần cực kỳ khó khăn, nhưng Thạch Tú hiện tại bắt quá đủ lợi hiệp, nếu là thả hần rồi đi, nói không chắc ngày khác tất sẽ đầu hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Mộc Quế Anh hiền lành

Chương 18: Mộc Quế Anh hiền lành

Lại nói Mã Nguyên chuẩn bị nghĩa xá Thạch Tú, Mã Nguyên biết Thạch Tú giảng nghĩa khí, nếu là lúc này thả Thạch Tú, ngày sau Thạch Tú tất sẽ đến đầu. Thạch Tú tuy rằng không coi là lịch sử dũng tướng, nhưng 87, vũ lực cũng xem là tốt, hơn nữa Thạch Tú làm người trùng nghĩa khí, trung thành độ tuyệt đối không tê.

Mã Nguyên lấy chắc chủ ý, liền đối với Thạch Tú mở miệng nói "Người đã là là báo ân, mới đối địch với ta, có thể thấy được người làm người tri ân báo đáp, ta hôm nay liền thả người đi. Người đi đi, sau đó không thể lại trợ Trụ vì ngược, bây giờ Viên Tùng đã chết, chính người tự lo lấy." Mã Nguyên nói xong, liền đi hướng về trụ điện, xoay người lên ngựa.

Lúc này Thạch Tú đột nhiên quỳ xuống đất đạo "Công tử, không biết công tử có thể nguyện thu nhận giúp đỡ Thạch Tú. Thạch Tú nguyện ý làm công tử trong nhà hộ vệ. Bây giờ Viên Tùng vừa chết Nam Dương đã vô ngã nơi an thân, kính xin công tử thu nhận giúp đỡ, bằng không thiên hạ chi lớn, Thạch Tú đã không biết nên đi hướng về nơi nào." Mã Nguyên nghe nói Thạch Tú muốn đi theo hắn, nhất thời mừng lớn nói "Ai nói Nam Dương sau này không người nơi an thân, Nam Dương thành ở ngoài Mã gia trang, sau đó chính là của người đi nơi an thân, tùy tùng ta về trang đi."

Thạch Tú thấy Mã Nguyên bất kể hiềm khích lúc trước, nhất thời quỳ xuống đất đạo "Chúa công bất kể hiềm khích lúc trước, đồng thời thu nhận giúp đỡ Thạch Tú, Thạch Tú kiếp này tất không phụ chúa công."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ bất kể hiềm khích lúc trước thu nhận giúp đỡ Thạch Tú, Thạch Tú trung thành độ là từ trung."

Có Thạch Tú gia nhập, Mã Nguyên ba người cũng coi như nhẹ nhàng rất nhiều, kể tục ở trên ngựa ôm Mộc Quế Anh hướng về Mã gia trang tiến lên, phía sau Thạch Tú gánh liêm đao thương mang theo Lý Nguyên Bá theo ở phía sau.

Mộc Quế Anh không biết Mã Nguyên vì sao phải thu hàng Thạch Tú, hiếu kỳ hỏi "Phu quân, người vì sao phải thu nhận giúp đỡ người kia, người kia tuy rằng có vũ lực, nhưng dù sao từng là Viên Tùng thủ hạ. Nếu là người này có không cử hành là, chẳng phải là dẫn sói vào nhà."

Mã Nguyên vây quanh Mộc Quế Anh, lên tiếng cười đáp "Người phu quân bản lãnh khác không có, thế nhưng thức người bản lĩnh, đương đại tuyệt đối không ai bằng. Thạch Tú tuy rằng từng là Viên Tùng thủ hạ, thế nhưng là cũng không phải là chân tâm đầu hiệu Viên Tùng, chỉ là vì báo ân, bây giờ ta bất kể hiềm khích lúc trước thu nhận giúp đỡ hắn, hắn tất sẽ cảm ân ái đức, sau đó người này có thể trở thành tâm phúc." Mã Nguyên trầm nghĩ, ta là hậu thế xuyên qua người, đối với nhân vật lịch sử cái kia không biết? (Nguyên Thiếu ảo tưởng: Nhân vật chính, người liền tính tướng đi. Chủ và thợ không baidu người dám nói thế với?)

Ba người lúc chạng vạng tối phút, trở lại Mã gia trang, lúc này Mã gia trang trải qua cướp sạch đời sau, đã là bừa bãi một mảnh. Mã Nguyên mang theo ba người, tướng trong viện đại thể thu thập một lần. Mã Nguyên lúc này nghĩ thầm, không có hạ nhân tháng ngày thật đúng là khổ nha, mọi chuyện cần đích thân tới, không biết nên đi nơi nào trước tiên chút hạ nhân.

Mã Nguyên vì hơi thở dài, nếu là bên người có cố vấn là tốt rồi. Chính mình cũng không cần khổ cực như vậy. Nghĩ thì nghĩ, Mã Nguyên vẫn là động thủ thu thập lên trong viện tạp vật, lúc này ngoài cửa Thiệu Kha vội vã mà đến, thấy Mã Nguyên chính đang thu thập tạp vật, hoảng vội vàng tiến lên, "Thiếu trang chủ ngài trở về, trước tiên đi bái tế lão trang chủ nha."

Mã Nguyên ở Đình Xuyên thư viện dưỡng thương thời gian, Thiệu Kha đã đi đầu trở về, đồng thời mỗi ngày đều sẽ trước tới xem một chút Mã Nguyên có hay không trở về.

Mã Nguyên nghe thấy Thiệu Kha hô hoán, lập tức nhìn lại nhìn phía Thiệu Kha, "Thiệu quân sự, cha ta hiện tại chôn ở nơi nào? Là nên trước tiên bái tế gia phụ."

Thiệu Kha trên mặt mang theo bi thương, nói với Mã Nguyên "Lão trang chủ chết rồi, son trang bên trong người toàn chạy, ta không có bản lĩnh gì, chỉ có thể tướng trang chủ trước tiên an táng ở son trang hậu trong núi, bây giờ sắc trời đã tối, Thiếu trang chủ cùng với Thiệu phu nhân không bằng đi đầu nghỉ ngơi, ngày mai ta mang bọn người đi vào bái tế."

Mã Nguyên nghe vậy đau thương đạo "Cha ta biết bao anh hùng, nếu bị Thái Bình Đạo tặc nhân sát hại, ta cần phải tướng Thái Bình Đạo phần vụn thi thể

vạn đoạn!"

Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên vừa thương xót thương lên, nhất thời khuyên nhủ "Phu quân không muốn bị thương, ngày mai bái tế quá phụ thân hậu, Quế Anh liền bồi phu quân đi vào báo thù."

Lý Nguyên Bá vừa nghe muốn báo thù, hưng phấn hét lớn "Chị dâu nói rất đúng, ngày mai liền đi tướng Thái Bình Đạo san bằng, đến thời điểm xem Nguyên Bá là thúc phụ báo thù."

Thiệu Kha nghe vậy, cuống quýt khuyên bảo Mã Nguyên, "Trang chủ, lão trang chủ di ngôn, đề trang chủ không muốn là lão trang chủ báo thù, hi vọng trang chủ cố gắng sống sót. Trang chủ muốn là không muốn ở Nam Dương ở lại, có thể đi tới Tây Lương, tìm Mã Đằng tướng quân, Mã Đằng tướng quân là lão trang chủ cùng tộc huynh trưởng, tất sẽ chăm sóc Thiệu trang chủ." Thiệu Kha nói xong, lại từ trong lồng ngực móc ra một viên dây chuyền, giao cho Mã Nguyên đạo "Trang chủ, đây là lão trang chủ để ta giao đưa cho ngươi, lão trang chủ bên trong phòng Quan Âm pho tượng hậu có một mật thất, bên trong có Phục Ba tướng quân di vật, cùng với Mã gia tích lũy lại tiền tài, hôm nay giao cho trang chủ, cũng coi như là vật quy nguyên chủ."

Mã Nguyên có chút giật mình nhìn Thiệu Kha, nghi ngờ hỏi "Thiệu quân sự, ngươi liền không nghĩ tới mang theo số tiền này tài cao bay xa chạy?"

Thiệu Kha đang muốn mở miệng, Lý Nguyên Bá đã mất hổ đại tránh, quát "Hắn dám! Tiểu gia trước tiên đập phá hắn."

Mã Nguyên nghe vậy, thất thanh cười khò, nhưng vẫn là lên tiếng khuyên nhủ "Nguyên Bá, không thể làm càn, thiệu quân sự vẫn chưa có ý tưởng này. Bằng không sao tướng vật ấy vật quy nguyên chủ?"

Mộc Quế Anh sợ Thiệu Kha tâm có oán giận, liền hiền lành thế Mã Nguyên khuyên nhủ "Thiệu quân sự, Nguyên Bá trời sinh khuyết trí, nhưng cũng không ác ý, quân sự không cần để ở trong lòng."

Thiệu Kha suy đoán Mộc Quế Anh là sợ chính mình lòng sinh oán khí, nhất thời cười nói "Phu nhân lo xa rồi, bá thiếu gia khắp nơi là trang chủ suy nghĩ, mặc dù có chút lỗ mãng, nhưng cũng không phải có ý định mà là, ta sao để ở trong lòng."

Mã Nguyên thấy sắc trời đã tối, liền nói với mọi người đạo "Bây giờ sắc trời đã tối, chư vị liền rời đi trước đi, ngày mai rất sớm chuẩn bị, đi vào bái tế gia phụ." Mã Nguyên nói xong, mọi người liền đứng dậy rời đi, chỉ có Mộc Quế Anh cùng đi Mã Nguyên đi vào phòng ngủ.

Mã Nguyên mới vừa tiến vào trong phòng, liền tướng Mộc Quế Anh ôm vào trong ngực, ai biết Mộc Quế Anh đem Mã Nguyên đẩy ra, mị nhãn như to nhìn Mã Nguyên đạo "Phu quân không thể như vậy, bây giờ phụ thân hải cốt Diệp hàn, phu quân trước tiên giữ đạo hiếu ba năm, nếu là lúc này hành phòng sự, tất sẽ bị người khác nhục mạ không biết liêm sỉ, đến lúc đó thiếp thân cũng không mặt mũi gặp người."

Mã Nguyên nghe Mộc Quế Anh nói có lý, nghĩ thầm vẫn là Quế Anh nghĩ tới lâu dài. Bây giờ mình mới mười sáu tuổi, Mộc Quế Anh bắt quá mới dài chính mình một tuổi, hiện tại làm việc xác thực quá sớm, liền có chút không vui ngồi ở đầu giường.

Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên một thân một mình mọc ra hòn dỗi, nghịch ngợm cười cợt, hướng Mã Nguyên đi đến.

Mộc Quế Anh đi tới Mã Nguyên bên cạnh, nhẹ nhàng ngồi ở Mã Nguyên trên đùi, tay ngọc vây quanh Mã Nguyên, tướng thân thể kè sát ở Mã Nguyên trước ngực.

Mã Nguyên bị Mộc Quế Anh làm sững sờ, cho rằng Mộc Quế Anh thấy mình tức giận, liền thỏa hiệp, kích động hôn chủ Mộc Quế Anh môi anh đào.

Mã Nguyên chỉ cảm thấy một trận ngọt ngào, hô hấp càng gấp gấp hơn, Mộc Quế Anh trên người nhàn nhạt con gái hương, đại đại kích thích Mã Nguyên sắc tâm

Mã Nguyên ôm Mộc Quế Anh hai tay, theo Mộc Quế Anh eo còng đang muốn hướng về trên, ai biết Mộc Quế Anh lần thứ hai đẩy ra Mã Nguyên, đỏ bừng mặt cười đối với Mã Nguyên mở miệng "Phu quân sao có thể như vậy, thiếp thân cũng đã làm cho phu quân thưởng chút ngon ngọt, phu quân nếu được vui đòi tiên, thiếp thân không để ý tới ngươi." Mộc Quế Anh nói xong, liền chạy ra gian phòng, chỉ là trước ngực nai con vẫn cứ chạm chạm trực nháy không ngừng.

Mã Nguyên ngồi ở trong phòng, một đôi mắt nhìn chăm chăm Mộc Quế Anh rời đi thiên ảnh, không nhịn được thở dài nói "Ai đáng tiếc nha, nhưng đáng tiếc, còn kém như vậy một điểm, liền muốn tìm thấy, ai..." Mã Nguyên thở dài hậu liền nằm ở trên giường, tiến vào mộng đẹp.

Sáng ngày hôm sau, Mã Nguyên còn chưa rời giường, Mộc Quế Anh đã bung một chậu nước nóng đi vào gian phòng. Thấy Mã Nguyên còn chưa rời giường, Mộc Quế Anh lạnh lợi hơi động, liền đi hướng về bên giường, dùng chính mình mái tóc, ở Mã Nguyên trong lỗ mũi nhẹ nhàng chuyển động.

Lúc này Mã Nguyên cảm giác được mũi một trận dương ý truyền đến, liền mở hai mắt ra, thấy Mộc Quế Anh một đôi thủy linh mắt to chính nhìn mình, Mã Nguyên biết Mộc Quế Anh đang trên cột chính mình, lập tức tà tà nở nụ cười, tay phải đột nhiên nắm lấy Mộc Quế Anh cánh tay.

Mộc Quế Anh một cái không ngại, bị Mã Nguyên kéo vào trong chăn.

Mộc Quế Anh nhất thời đem chăn xốc lên, oan ức nhìn Mã Nguyên đạo "Phu quân sao có thể như vậy, thiếp thân lòng tốt tới đây phụng dưỡng phu quân rửa mặt thay y phục, phu quân nếu đùa cợt thiếp thân."

Mã Nguyên là từng muốn đến Mộc Quế Anh sẽ có như thế một mặt, nhất thời đứng dậy tướng Mộc Quế Anh Ôn Nhu ôm vào trong ngực, "Vi phu biết sai rồi, Quế Anh không muốn lại trách tội vi phu."

Mộc Quế Anh lúc này mới cong lên môi anh đào nhìn về phía Mã Nguyên, Mã Nguyên thấy Mộc Quế Anh lúc này dửng dưng, nội tâm kích động, sắc tâm lại nổi lên, trong lòng thầm nghĩ "Đây là để ta thân sao?" (Nguyên Thiệu ảo tưởng: Giờ ả, nhân gia cái kia rõ ràng là trong lòng nộ khí chưa tan, người có thể không như thế mất mặt sau? Này cũng không nhịn được, sau đó bảo ta làm sao bạo tồ Đát Kỷ cho người. Nhân vật chính nhất thời lệ rơi đầy mặt: Đại đại ta sai rồi, thế nhưng ta này không đều là người cho lập ra sao? Chứng minh người cũng rất sắc nha! Nguyên Thiệu ảo tưởng: Cũng đúng nha, ta là rất sắc. . .)

Mộc Quế Anh hầu hạ Mã Nguyên thay y phục rửa mặt hậu, hai người đi tới tiền thính, thấy Thiệu Kha, Lý Nguyên Bá, Thạch Tú, đã chờ đợi đã lâu, Mã Nguyên cuống quýt đi vào đại sảnh, ngồi trên trên thủ. Dẫn dò Thiệu Kha đi chuẩn bị tể phẩm. Lại để cho Thạch Tú cùng đi Thiệu Kha rồi đi, bảo vệ Thiệu Kha an toàn.

Thiệu Kha nghe theo Mã Nguyên dẫn dò, mang theo Thạch Tú đứng dậy rồi đi, chuẩn bị tể phẩm đi tới.

Thiệu Kha sau khi rời đi, Mã Nguyên nhìn về phía Mộc Quế Anh, "Còn chưa xuất giá, liền muốn người khoác ma để tang, oan ức người."

Mộc Quế Anh nở nụ cười xinh đẹp đạo "Đây là thiếp thân phải làm, phu quân không cần lưu ý, thiếp thân khi cùng với phu quân cùng giữ đạo hiếu."

Mã Nguyên lúc này thầm nghĩ trong lòng "Quế Anh nha Quế Anh, người thật đúng là hiền lành, thế nhưng tại sao không cho tiểu gia trước tiên đẩy cơ chứ? Xem ra chỉ có ba năm sau lại xuống tay với người. Thừa dịp thời gian ba năm, người có thể chiếm được gấp gấp phát dục nha! "

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Ô chuy hiện, lại đến dũng tướng

Chương 19: Ô chuy hiện, lại đến dũng tướng

Thiệu Kha dẫn dắt Thạch Tú chuẩn bị kỹ càng tể phẩm, liền trở lại Mã gia trang trên, lúc này Mã Nguyên, Mộc Quế Anh, Lý Nguyên Bá ba người đã khoác ma để tang, chờ đợi hai người trở về.

Thiệu Kha đi vào đại sảnh, đối với Mã Nguyên thi lễ nói "Trang chủ, tể phẩm đã bị được, như hôm nay gần buổi trưa, không biết đúng hay không sau giờ Ngọ đi tới, vẫn là hiện tại liền đi vào bái tế."

Mã Nguyên một lòng muốn sớm ngày bái tế Mã Kiệt, liền mở miệng đạo "Mỗi người mang chút lương khô, hiện tại liền đi, gia phụ hải cốt Diệp hàn, ta ăn thì không ngon. Vẫn là đi đầu bái tế gia phụ đi."

Mọi người lúc này mới mang theo lương khô, đi vào bái tế Mã Kiệt, chỉ là ngựa không đủ, chỉ có Mã Nguyên cùng với Mộc Quế Anh ngồi chung một ngựa, Thiệu Kha ngồi một mình một ngựa.

Thiệu Kha nguyên bản không muốn tọa mã, muốn cho Mã Nguyên cùng với Mộc Quế Anh các kỵ một thớt, chỉ là Mã Nguyên sợ sệt làm lỡ hành trình, kiên quyết muốn Thiệu Kha tọa mã tiến lên. Minh cùng Mộc Quế Anh cùng kỵ mà đi.

Năm người đi vào núi rừng, lúc này đã là lúc xế trưa, Mã Nguyên thấy mọi người đã là miệng đắng lưỡi khô, liền dẫn dò mọi người, đi tới cách đó không xa dưới cây lớn nghỉ ngơi chốc lát.

Mọi người tới đến thụ dưới, Lý Nguyên Bá nhắc theo túi nước đến đây, tướng túi nước đưa cho Mã Nguyên, "Ca ca chị dâu, các người uống nước." Lý Nguyên Bá tướng túi nước đưa cho Mã Nguyên hậu, liền trở lại ngựa nơi, thuận theo trong bọc quần áo lấy ra một khối hoa quả cao, miệng lớn gặm, vừa ăn còn liền lầm bầm lầu bầu nói, "Này hoa quả cao thực sự là ăn ngon, thời gian thật dài đều không ăn được." Lý Nguyên Bá từ khi tùy tùng Nam Hoa học nghệ hậu, đã ba năm chưa từng ăn qua hoa quả cao, nếu không là Thiệu Kha đi vào mua tể phẩm, Lý Nguyên Bá lên lút nói cho Thiệu Kha, để hắn mang chút hoa quả cao trở về, lúc này Lý Nguyên Bá từ đâu tới hoa quả cao ăn.

Mã Nguyên lúc này tọa dưới tàng cây, cầm trong tay túi nước đưa cho Mộc Quế Anh đạo "Quế Anh trước tiên uống ngụm nước, giải giải khát nước." Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên chưa dùng để uống, cảm động mở miệng "Phu quân một ngày chưa từng dùng cơm, vẫn là phu quân trước tiên uống ngụm nước, thiếp thân đi tìm chút ăn." Mộc Quế Anh nói xong liền muốn đứng dậy.

Lúc này xa xa một con ngựa ô ngưỡng đề thét dài, nhanh chóng hướng về hướng về Mã Nguyên. Thạch Tú thấy hắc mã vọt tới, trong lòng kinh hãi. Lý Nguyên Bá càng là hét lớn "Súc sinh muốn chết!" Lý Nguyên Bá nói xong, liền muốn nhắm phía hắc mã.

Mã Nguyên nhìn thấy xa xa hắc mã, nhất thời mở cờ trong bụng, này tất là ô chuy không thể nghi ngờ. Chỉ là không biết ô chuy vì sao lưu lạc đến đây. Chính mình còn tưởng rằng ô chuy bị Thái Bình Đạo cướp đi. Không nghĩ tới Mã gia trang gặp nạn hậu, ô chuy nếu chính mình chạy đến chính mình sơn trang ở ngoài hậu trong núi.

Lúc này ô chuy thân cao chín thước, hai mắt như buổi tối Ngân hà bình thường, cao cao thân thể dưới, tráng kiện móng ngựa chính như máy xay gió bình thường nhanh chóng chạy tới.

Ô chuy thấy Lý Nguyên Bá ngăn cản không để ý chút nào, một cái nhảy lên, đã ở Lý Nguyên Bá đỉnh đầu lướt qua. Lúc này Thạch Tú, Mộc Quế Anh tất cả giật mình, thể gian càng có như thể thần mã, không chỉ có chạy vội như gió, hơn nữa có thể thuận theo Lý Nguyên Bá chín thước thân thể trước nhảy lên mà qua. Lại thấy ô chuy đã đi tới Mã Nguyên trước người. Ô chuy hai vó trước giương lên, ở Mã Nguyên trước người ngưỡng đề thét dài.

Mộc Quế Anh nhất thời sợ đến hồn phi phách tán, hô to "Phu quân cẩn thận!"

Chỉ thấy Mã Nguyên lúc này yên ổn đứng ở mã trước, căn bản không đem ô chuy coi là chuyện to tát như thế, trên mặt còn mang theo nồng đậm ý cười. Bởi vì Mã Nguyên lúc này đã thu được gợi ý của hệ thống.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ ô chuy thần mã đã thành niên, có thể thừa ký, ô chuy thần mã thông linh, một đời chỉ có thể tùy tùng một người. Ô chuy đã nhận chủ, nếu là kí chủ tử vong, ô chuy sẽ vì kí chủ chôn cùng."

Vì lẽ đó Mã Nguyên mới sẽ yên ổn đứng ở mã trước. Mã Nguyên được gợi ý của hệ thống chưa từng kinh ngạc. Bởi vì ô chuy ở ghi chép bên trong tùy tùng Hạng Vũ, ở Hạng Vũ Ô Giang tự vẫn thì, Hạng Vũ từng đem chính mình yêu mã ô chuy đưa lên thuyền nhỏ, chính mình tự vẫn ở bờ sông, ô chuy thấy Hạng Vũ tự vẫn, liền nhảy vào Ô Giang không muốn sống một mình, ở Mã Nguyên trong lòng, ô chuy chính là thiên cổ đệ nhất Bảo Mã. Có thể đến ô chuy, Mã Nguyên chung thân sẽ không lại đổi vật cười.

Lúc này ô chuy đã yên ổn, đầu to lớn ở Mã Nguyên trên đầu nhẹ nhàng đẩy, như là làm nũng.

Xa xa Mộc Quế Anh, Thạch Tú đã trốn mất ngoác mồm, này tuần mã nếu ở đối với Mã Nguyên làm nũng! Chỉ có Lý Nguyên Bá cùng với Thiệu Kha hai người vẫn chưa kinh ngạc. Lúc này Thiệu Kha thấy Mộc Quế Anh lo lắng, liền mở miệng đạo "Phu nhân yên tâm, đây là trang chủ yêu mã, này mã là lão trang chủ ở thì mua ngựa non, trang chủ thường thường dẫn nó đi ra ngoài, chỉ là Thái Bình Đạo cướp sạch Mã gia trang hậu, chẳng biết vì sao này mã đã không thấy tăm hơi. Không nghĩ tới dĩ nhiên đến nơi này."

Mã Nguyên nhẹ nhàng xoa xoa ô chuy, tướng ô chuy đầu ôm vào trong ngực, mỉm cười nhìn Mộc Quế Anh đạo "Quế Anh không cần kinh hoảng, đây là ta yêu mã ô chuy, sao thương tổn cùng ta."

Lý Nguyên Bá lúc này lạnh rên một tiếng "Hừ, người súc sinh, nếu ở trên đầu ta nhảy qua đi, xem ta không đánh người!"

Mã Nguyên đối với ô chuy cực kỳ yêu thích, lập tức ôm ô chuy nói với Lý Nguyên Bá "Nguyên Bá, đây là ca ca yêu mã, người dám đánh hấn, vậy còn không như đánh ca ca được rồi." Lý Nguyên Bá lúc này mới râm rì rời đi.

Có ô chuy gia nhập, Mã Nguyên liền không cách nào cùng với Mộc Quế Anh ngồi chung một ngựa, Mã Nguyên ngồi ở ô chuy bên trên, nhìn chung quanh mọi người nói "Đi thôi, sớm bái tế gia phụ, về sớm trang." Mã Nguyên lúc này nghĩ tới là mình còn có rất nhiều chuyện Diệp làm, không nói Mã gia trang cần trừng kiến, chính mình còn phải xem xem Phục Ba tướng quân Mã Viên lưu lại vật gì.

Sau một canh giờ, mọi người tới đến Mã Kiệt bia mộ nơi. Mã Nguyên thuận theo ô chuy trên lưng nhảy xuống, quỳ gối Mã Kiệt trước mộ phần, lúc này Mã Nguyên đã hai mắt rung rung "Phụ thân, hải nhi bất hiếu, không thể thấy phụ thân một lần cuối, hải nhi hận nha! Thái bình nói như vậy đáng ghét! Nếu đem ta Mã gia trang cướp sạch hết sạch, hại phụ thân tính mạng. Hải nhi nhất định phải vì phụ thân báo thù rửa hận, tướng Nam Dương Thái Bình Đạo mọi người giết hết, tế phụ thân trên trời có linh thiêng!" Mã Nguyên nói xong, liền đối với Mã Kiệt bia đá dập đầu ngẩng đầu lên. Mộc Quế Anh quỳ gối Mã Nguyên bên cạnh, thấy Mã Nguyên bi thương, liền mở miệng khuyên bảo, "Phu quân không muốn bi thương, thân thể quan trọng, khi về núi trước trang, vì phụ thân thu xếp linh vị mới là."

Mã Nguyên nghe vậy thở dài, "Cũng chỉ có như vậy, chỉ là phụ thân chết trẻ, ta đau lòng chi, tất cả việc vật giao có Thiệu Kha quản sự xử lý. Về trang nói sau đi." Mọi người bái tế quá Mã Kiệt, liền đứng dậy rời đi.

Mọi người đứng dậy rời đi, mới vừa đi không xa, núi rừng bên trong liền lao ra một người, người này thân cao tám thước, có chút hơi béo phì, trong tay nắm một cái đòn cùi phủ, ngăn cản Mã Nguyên mọi người đường đi.

Người này tướng búa lớn đập xuống đất, nhất thời hô to "Ây da, ngọn núi này là ta mở, cây này là ta trồng, muốn từ đây đi ngang qua, lưu lại tiền mua đường a!"

Mã Nguyên nghe vậy nhất thời hai mắt đại tránh, chính muốn nói chuyện, một bên Lý Nguyên Bá đã giận dữ nói "Phương nào mao tặc, nếu dám ngăn trở tiểu gia đường đi, xem tiểu gia xé xác người!" Lý Nguyên Bá nói xong, cũng đã xông ra ngoài. Lúc này Mã Nguyên cùng với Mộc Quế Anh bọn người chính đang là sơn tặc yên lặng câu khẩu, chớ bị Lý Nguyên Bá đánh quá thảm.

Người kia thấy mấy người không đem chính mình để ở trong mắt, nhất thời cười hi hi, trong tay đòn cùi búa lớn ở trong tay quét ngang mà rời, hét lớn một tiếng, "Dịch nha!" Nói xong búa lớn liền hướng về Lý Nguyên Bá quét ngang mà tới. Lý Nguyên Bá thấy búa lớn bay tới, né người sang một bên né qua,

lúc này người kia thấy Lý Nguyên Bá tránh thoát chính mình một chiêu, lại hô một tiếng, "Đào lỗ tai!" nói xong trong tay búa lớn đã nổi thẳng Lý Nguyên Bá mà đi.

Mã Nguyên thuận theo hán tử kia hô lên chiêu thức thời điểm, cũng đã đoán ra người này tất là tăng mạnh mà rời Trình Giáo Kim, chẳng biết vì sao, người này nếu hợp thành son tặc, không phải hẳn là dân chạy nạn sao?

Lý Nguyên Bá cỡ nào cuồng ngạo, thấy Trình Giáo Kim một búa vừa qua, lại tới một búa, nhất thời một quyền nén giận đánh vào phù trên mặt!

Trình Giáo Kim chỉ cảm thấy trong tay búa lớn một trận cự lực truyền đến, trong tay búa lớn nhất thời tuột tay mà bay. Trình Giáo Kim kinh hãi, thấy Lý Nguyên Bá đã đi tới trước người, Trình Giáo Kim sợ hãi đến xoay người liền chạy.

Mộc Quế Anh thấy Trình Giáo Kim muốn chạy, trong tay chẳng biết lúc nào đã xuất hiện một thanh phi đao, nhanh như tia chớp bắn về phía Trình Giáo Kim chân nhỏ.

Trình Giáo Kim bị phi đao bắn bị thương chân nhỏ, nhất thời ngã xuống đất. Lúc này Lý Nguyên Bá đã đuổi tới trước người, hét lớn một tiếng, muốn xé xác Trình Giáo Kim.

Mã Nguyên cuồng quát mở miệng, "Nguyên Bá thủ hạ lưu người, người này ta có tác dụng lớn, nhanh mau dừng tay!"

Lý Nguyên Bá nghe vậy lạnh rên một tiếng, tướng Trình Giáo Kim ném về một bên.

Trình Giáo Kim phảng phất ở trước quý môn quan đi rồi một bên, cuồng quát quý xuống đất đạo "Công tử tha mạng, tiểu nhân cũng đứng bức cùng với bất đắc dĩ mới làm dân gian. Tiểu nhân có mắt mà không thấy núi thái sơn, xông tới công tử, xin mời công tử tha mạng nha!"

Mã Nguyên đi tới trước người, khom lưng tướng Trình Giáo Kim nâng dậy. "Người là người phương nào, ta thấy người có chút võ nghệ, vì sao ở đây hành dân gian việc."

Trình Giáo Kim cúi đầu thờ dài nói "Tiểu nhân Trình Giáo Kim, là Dục Châu dân chạy nạn, ta mang lão mẫu chạy nạn đi tới Nam Dương, gia mẫu ngày mai ngày mừng thọ, ta liền muốn ở đây kiếm chút tiền tài, mua con gà nướng hiếu kính lão mẫu. Nhưng không nghĩ tiểu nhân có mắt không trông, chọc tới công tử, công tử muốn ta chết cũng được, chỉ là cầu công tử ở sau khi ta chết, có thể đưa con gà nướng cho ta gia lão mẫu. Trình Giáo Kim chết cũng không tiếc."

Nghe xong Trình Giáo Kim, Mã Nguyên cất tiếng cười to, "Ai nói ta muốn giết người, ta thấy người có chút vũ lực, không bằng tùy tùng ta trước tiên làm tên hộ vệ, người mẹ con hai người liền ở tại ta Mã gia trang trên, sau đó liền không cần lại dân gian việc." Trình Giáo Kim nghe nói Mã Nguyên muốn thu lưu hẳn, nhất thời mừng lớn nói "Trình Giáo Kim đồng ý cho công tử làm trâu làm ngựa, xin mời công tử thu nhận giúp đỡ."

Lúc này Thiệu Kha không biết Mã Nguyên dụng ý, chỉ cho rằng Mã Nguyên thiện tâm lại lên, liền tới đến Mã Nguyên bên người, nhẹ nhàng thờ dài nói "Trang chủ, chúng ta hiện tại hết thấy tiền tài, đã không nhiều, nếu là thu nhận giúp đỡ người này, lại là một bút chi tiêu, không bằng cho hắn chút tiền tài để hắn mua con gà nướng hiếu kính mẫu thân hẳn chính là."

Mã Nguyên nghe vậy cau mày nói "Không sao, các loại về trang lại bản, ngày mai liền tướng trong mật thất tiền tài lấy ra, nghĩ đến lẽ ra có thể kiên trì một quãng thời gian, người này võ nghệ không tầm thường, vẫn còn Thạch Tú bên trên! Là cái hiếm thấy nhân tài. Ngày sau trùng kiến Mã gia trang, người này liền có đất dụng võ."

Mộc Quế Anh lúc này đi tới, hài lòng nói rằng "Phu quân không cần vì việc này phát sầu, thiếp dưới thân son trước, theo thầy phụ nơi nào được một ít kim ngân, nghĩ đến có thể đổi chút tiền tài."

Mã Nguyên nghe vậy cười to "Quế Anh thực sự là phu quân thật bên trong hiên! Thạch Tú, người tùy tùng Trình Giáo Kim trở lại, tướng mẫu thân hẳn tiếp về Mã gia trang. Trình Giáo Kim bây giờ trên đùi mang thương, hai người người kỵ thiệu quân sự vật cười đi thôi!"

Thạch Tú lúc này mới mang theo Trình Giáo Kim rời đi, Mã Nguyên thì lại nhân cơ hội cùng với Mộc Quế Anh lần thứ hai cùng kỵ mà đi, trở lại Mã gia trang.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Trùng kiến trang, Phục Ba di vật

Chương 20: Trùng kiến trang, Phục Ba di vật

Mã Nguyên mọi người trở lại Mã gia trang trên, đã là trời gần chạng vạng. Bây giờ trang trên không hề hạ nhân. Mộc Quế Anh tự báo anh dừng đi vào chuẩn bị cho Mã Nguyên com tối, sau một canh giờ, Mã Nguyên nhìn trên bàn bốn món nhắm, trong lòng đó là không cách nào ngôn nói nha.

Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên bất động chiếc đĩa, liền cho Mã Nguyên gấp một khối rau xanh, bởi vì bốn bàn trong thức ăn chỉ có rau xanh khá đẹp, "Phu quân nhanh ăn đi, thiếp thân thật vất vả mới làm những này, phu quân nhất định phải nể nang mặt mũi ăn xong."

Mã Nguyên lúc này cau mày, tướng rau xanh thả vào trong miệng. Mã Nguyên nhất thời cảm giác phảng phất ăn chính là đầy miệng muối ăn. Rau xanh lại chỉ có hai phần mười thực, Mã Nguyên thấy Mộc Quế Anh tỏ rõ vẻ đen kịt nhìn mình, biết Mộc Quế Anh đã phế bỏ rất lớn công phu làm này vài món thức ăn. Mã Nguyên vẫn cứ cau mày nuốt vào.

Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên đã nuốt vào rau xanh, cuống quýt lại gấp một miếng thịt để vào Mã Nguyên trong chén. Mã Nguyên vào giờ phút này, chỉ muốn khóc lớn một hồi. Đột nhiên Mã Nguyên nghĩ đến, Mộc Quế Anh vì sao không ăn? Mã Nguyên liền tướng khối thịt kia để vào Mộc Quế Anh trong chén, "Vẫn là Quế Anh trước tiên dùng đi. Quế Anh làm những này cũng không dễ dàng, bây giờ trang trên không hạ nhân, khổ cực Quế Anh, tới đây khối thịt vẫn là Quế Anh dùng ăn đi."

Mộc Quế Anh hai mắt ảm đạm nhìn Mã Nguyên, một hồi lâu sau, Mộc Quế Anh cấp lên khối thịt kia, thả vào trong miệng.

Chỉ thấy Mộc Quế Anh khuôn mặt ngưng tụ, cấp tốc tướng khối thịt kia ới ra đi ra ngoài.

Mã Nguyên cố nén ý cười, đối với Mộc Quế Anh hỏi, "Quế Anh đây là có gì?" Mộc Quế Anh biết bao thông minh, lập tức tức giận nhìn Mã Nguyên "Phu quân hoại tử, càng đang trêu cợt thiếp thân. Những thứ đồ này tại sao có thể ăn đây. Chỉ là thiếp thân cũng sẽ không làm com, nếu không phu quân trước hết chấp nhận dùng chút lương khô đi."

Mã Nguyên nghe vậy khẽ mỉm cười, đi ra khỏi phòng. Lúc này Lý Nguyên Bá tức giận chạy tới, "Chị dâu người đi ra cho ta, tại sao muốn đùa giỡn Nguyên Bá, những kia com nước căn bản là không thể dùng, người là muốn cho Nguyên Bá đói bụng."

Trong phòng Mộc Quế Anh lúc này thật muốn tìm một cái lỗ để chui vào, lúng túng nói, "Lý Nguyên Bá, ta lòng tốt người làm com, người dĩ nhiên như vậy không biết điều. Không thể ăn ném chính là, ầm ỉ cái gì thế, ta cũng sẽ không làm com."

Thiệu Kha lúc này lôi kéo Lý Nguyên Bá khuyên bảo, "Bá thiếu gia, thiếu phu cũng sẽ không làm com, bá thiếu gia trước hết ăn chút lương khô đi! Ngày mai ta đi Nam Dương tìm chút hạ nhân, trở về liền không cần ăn nữa lương khô, bá thiếu gia liền không nên nháo."

Mã Nguyên lúc này cũng không để ý tới mọi người, chỉ là đứng dậy đi vào nhà bếp. Phía sau Thiệu Kha, Mộc Quế Anh tất cả giật mình, Mã Nguyên tiến vào nhà bếp làm gì, lẽ nào là... .

Thiệu Kha cùng Mộc Quế Anh đoán không sai, chỉ thấy Mã Nguyên đi vào nhà bếp, tướng còn lại thịt heo toàn bộ cắt thành tiểu khối, lại sẽ trong nồi để vào đường mía, sau nửa canh giờ, bên trong phòng bếp truyền ra một trận mùi thịt. Chỉ thấy Mã Nguyên thuận theo bên trong phòng đi ra, trong tay bưng một chậu nóng hôi thịt kho tàu.

Lúc này Lý Nguyên Bá nuốt một ngụm nước bọt, cuống quýt chạy tới đạo "Cái kia, ca ca, thơm quá nha, có thể cho Nguyên Bá ăn chút sao?" Mã Nguyên thấy Lý Nguyên Bá lúc này trò hề, giả bộ tức giận nói "Có thể là có thể, bất quá người vừa nãy xông tới người chị dâu, muốn trước tiên cho người chị dâu nói xin lỗi đi."

Lý Nguyên Bá lúc này mới bé ngoan đối với Mộc Quế Anh nhếch miệng nở nụ cười "Cái kia chị dâu Nguyên Bá vừa nãy sai rồi, người đừng nóng giận nha, bằng không ca ca liền không cho Nguyên Bá thịt ăn."

Mộc Quế Anh sao cùng Lý Nguyên Bá tức giận, lúc này Mộc Quế Anh đã bị mùi thịt hấp dẫn. Mộc Quế Anh đang muốn mở miệng. Mã Nguyên đã cười khổ nói "Quế Anh vẫn là trước tiên đi rửa mặt đi, người lúc này đáng vẽ, vì phu thực sự là khó có thể tỉ dụ. Vì phu ở trong phòng chờ người. Mau đi đi." Mã Nguyên nói xong, liền tướng bốn bên trong thịt kho tàu chia ra làm hai, chính mình bưng một chậu tiến vào trong phòng. Lý Nguyên Bá chính mình bưng một chậu mang theo Thiệu Kha rời đi.

Mã Nguyên ngồi ở trong phòng, thầm cười khổ không ngừng, chính mình trước kia cũng sẽ làm mấy cái ăn sáng, khi đó là vợ của chính mình quá ngốc, sẽ không làm com, mình mới học tập làm, không nghĩ tới xuyên qua hậu còn có thể làm tới một lần.

Mộc Quế Anh cùng đi Mã Nguyên ăn no nê hậu, liền trước đi nghỉ ngơi. Mã Nguyên sản lúc này vô sự, liền đi vào mật thất, nhìn bên trong có gì di vật.

Chỉ thấy Quan Âm pho tượng nhẹ nhàng chuyển động, trên vách tường một cánh cửa chính theo Quan Âm chuyển động mà từ từ mở ra. Mã Nguyên đi vào mật thất, thấy bên trong mật thất mang theo một bộ màu bạc khối giáp, khối giáp bên cạnh bày đặt hai thanh kiếm báu, cùng một hòm kim ngân. Trong mật thất còn bày đặt một cái bàn, trên bàn bày đặt hai bản cuốn sách, một tấm da dê.

Mã Nguyên làm được trước bàn, nhìn trên bàn hai bản cuốn sách, phân biệt là yên đài kiếm pháp, Mã gia tộc phổ, mà hai quyển sách bên còn bày đặt một tấm da dê. Mặt trên viết, Mã Viên di thư.

Mã Nguyên tướng đi thư cầm lấy, tướng mặt trên tro bụi nhẹ nhàng thổi lạc, nhìn mặt trên ghi chép.

"Mỗi một trong sinh, vì ta Đại Hán chinh chiến sa trường, từng đến Thiên Tử ban thưởng hoàng kim năm trăm lạng, bạch ngân 200 cân, một cái nào đó sinh tiết kiệm, tướng này kim ngân lưu cùng với hậu nhân. Lại có mỗi chinh chiến thời gian sử dụng khôi giáp bội kiếm, khôi giáp tên là Độc Giác Hân Long Giáp, tuy từng ta chinh chiến nhiều năm, vì ta chống đối nhiều lần đâm sau lưng. Bội kiếm tên là Tử Lô Kiếm, từng là tên tượng tạo nên, cùng với cây sồi kiếm, bạch hồng kiếm đều là một người tạo nên, chém sắt như chém bùn. Cùng nhau lưu cùng với hậu nhân. Mỗi tướng võ nghệ, khôi giáp cùng nhau lưu cùng với hậu nhân, vọng hậu nhân luyện tập nhiều hơn, không nên rơi xuống mỗi uy danh."

Mã Nguyên xem xong đi thư, đi tới hai thanh kiếm báu trước, nhìn tới mặt phân biệt viết Tử Lô Kiếm, Mã Viên bội kiếm, chết rồi lưu cùng với hậu nhân. Bạch hồng kiếm, Mã Dung bội kiếm, chết rồi lưu cùng với hậu nhân.

Mã Nguyên thuận theo mặt thất không lấy ra hoàng kim hai mươi hai, bạch ngân 50 cân, đi ra mặt thất. Chuẩn bị để Thiệu Kha đi vào Nam Dương chiêu thu hạ nhân thì tác dụng.

Mã Nguyên đi ra mặt thất, lúc này ngoài cửa mơ hồ có âm thanh truyền đến. Mã Nguyên đi ra khỏi phòng, thấy Thạch Tú, Trình Giáo Kim hai người đã trở về. Mã Nguyên liền dặn dò Thiệu Kha cho Trình Giáo Kim sắp xếp nơi ở, chính mình trở về phòng nghỉ ngơi đi tới.

Ngày thứ hai buổi sáng, Mã gia trang trên đại sảnh, bày Mã Kiệt bài vị, Mã Nguyên quay về Mã Kiệt bài vị hành lễ hậu, ngồi ở bài vị phía dưới phía trái, Mộc Quế Anh thì lại ngồi ở bên phải.

Mã Nguyên thấy mọi người đã đến, liền đứng dậy nói rằng "Ta Mã gia trang là Phục Ba tướng quân hậu nhân ở lại nơi, không ngờ bị gian nhân cướp sạch, ta ý trùng kiến Mã gia trang, đổi tên là Tụ Nghĩa Trang. Hôm nay bắt đầu trùng kiến, Thạch Tú cùng đi Thiệu Quân sự đi tới Nam Dương chiêu mộ hạ nhân, hộ viện, Trình Giáo Kim trên chân có thương tích, liền đi đầu nghỉ ngơi. Chờ sau khi thương thế lành, ở làm sắp xếp."

Mã Nguyên nói xong, Thiệu Kha đứng dậy hỏi "Trang chủ, chiêu mộ hạ nhân cần tiền tài, ta Mã gia trang hiện tại mới vừa gặp cướp sạch chỉ sợ có chút khó khăn."

Mã Nguyên tướng hoàng kim bạch ngân lấy ra, giao cho Thiệu Kha, suy nghĩ sâu sắc một lát sau, "Những vàng bạc này trước tiên cầm dùng, trang ở ngoài ruộng tốt hoang phế thực sự đáng tiếc, chiêu mộ hạ nhân thời gian, báo cho bách tính, vì ta Mã gia trang cày cấy, ta cho cùng bọn họ lương thực so với cái khác sĩ tộc, nhà giàu nhiều đưa ra hai phần mười."

Thiệu Kha khẽ gật đầu "Trang chủ lời ấy có lý, đã như thế, bách tính liền nhiều sẽ đến đây cày cấy. Đến lúc đó liền không cần lại sàu tiền lương." Thiệu Kha đang muốn đứng dậy rời đi. Mã Nguyên đã mở miệng lần nữa, "Thiệu Quân sự, lần này chiêu mộ hộ vệ, mặt khác tìm chút tuổi tác không hai mươi tuổi thanh năm trước tới. Ta muốn bồi dưỡng từ sĩ. Ta Mã gia trang nếu là có từ sĩ, phụ thân cũng không sẽ gặp người độc thù, mặt khác chú ý tìm hiểu Thái Bình Đạo tung tích."

Thiệu Kha thấy Mã Nguyên nói có lý, liền đứng dậy rời đi.

Thiệu Kha đi rồi, Trình Giáo Kim biết được hôm qua chuyện lý thú, đứng dậy nói với Mã Nguyên "Chúa công, hôm qua nghe Thiệu Quân sự nói trang trên tạm thời không người làm cơm, lão mẫu của tiểu nhân sẽ chút trù nghệ, không nếu như để cho ta lão mẫu làm cơm khỏe không?"

Mã Nguyên nghe vậy cười khò một tiếng, "Như vậy không thể tốt hơn, bây giờ trang trên tạm thời không người làm cơm, liền oan ức lệnh đường đi đầu vì bọn ta làm cơm."

Mộc Quế Anh nghe xong sau đó nhất thời đỏ bừng song mặt, thật không tiện đứng dậy rời đi. Lúc này Mã Nguyên cũng đứng dậy đi ra cửa ở ngoài, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, làm bầm lâu bầu nói, "Thời gian không còn nhiều, nên đến tóm lại là muốn tới. Thái Bình Đạo, coi như người trốn đến chân trời góc biển, nhưng người chung quy có hiện thân một ngày! Đến lúc đó chính là giờ chết của người."

Hai ngày hậu, Mã Nguyên chính mang theo Lý Nguyên Bá ở trang ở ngoài làm cỏ, chỉ thấy xa xa đi tới mờ mờ cuộn cuộn chừng hai trăm người. Đầu lĩnh người chính là Thạch Tú.

Mã Nguyên thấy mọi người trở về, nhất thời để Thiệu Kha sắp xếp bọn họ nơi ở, cùng với cho bọn họ phân phối sự vật. Trải qua một ngày phân phối, 200 người phân biệt có năm cái nhà hoàn, phụ trách hầu hạ Mã Nguyên cùng Mộc Quế Anh sinh hoạt thường ngày. Hạ nhân ba mươi người, hộ viện tám mươi người, không hai mươi tuổi thanh niên tráng hán mười tám người, mười tám người, chính là Mã Nguyên muốn bồi dưỡng đến từ sĩ. Còn lại tám mươi bình dân chỉ là đến đây nhận đường, thật sau đó đến đây cày cấy. Đã rời đi. An bài xong tất cả hậu, Mã Nguyên ngồi ở trước bàn, trong tay bút lông bay lượn, không biết ở viết vật gì.

Một hồi lâu sau, Mã Nguyên tướng bút lông thu hồi, tướng Thiệu Kha gọi, "Thiệu Quân sự, người nắm ta thư đi vào Lạc Dương, tướng thư giao cho Lô Thực bá phụ. Mặt khác để phòng Viên Thi, ta sẽ để Trình Giáo Kim, Thạch Tú hai người cùng người đi vào. Cần phải tướng thư giao cho Lô Thực bá phụ, bây giờ Mã gia trang vừa mới bắt đầu cày cấy, nhìn như vô sự, kì thực không phải vậy, Nam Dương Thái Thú thấy ta Mã gia trang bị cướp sạch, đã coi thường chúng ta, hiện tại vừa trồng, hẳn đương nhiên sẽ không sinh sự, nhưng nếu là thu hoạch đến thời cơ thích hợp, người này tất sẽ đến đây thu hồi thổ địa, đến lúc đó chúng ta, chính là vì người khác làm đồ cưới."

Thiệu Kha nghe vậy trong lòng cả kinh, "Người trang chủ kia là chuẩn bị cầu viện Lô Thực đại nhân sao?"

Mã Nguyên lắc đầu cười khổ, Lô Thực dù sao cũng là trong triều người, chính mình xin hân trợ giúp, nghĩ đến Nam Dương Thái Thú tất nhiên sẽ không làm quá quá mức. Lô Thực là Mã Dung học sinh, chính mình lại từng đưa đi tẩu cho hắn, nghĩ đến tất nhiên sẽ trợ giúp chính mình đi!

Mã Nguyên nghĩ âm thầm cười khổ, nếu là không người đến giúp mình, e sợ chính mình cũng chỉ có đi đầu quân Mã Đằng.

Mã Nguyên dẫn dò Thiệu Kha sau khi rời đi, liền tướng cái kia mười tám cái thanh niên triệu tập ở một chỗ, Mã Nguyên nhìn quét mọi người, biết được này mười tám người bên trong, vũ lực cao nhất đạt đến 63, thấp nhất đạt đến 51, Mã Nguyên âm thầm cười cợt, này tướng còn kém thực sự là xa nha!

Mã Nguyên nhìn chung quanh mọi người, nhẹ nhàng mở miệng nói "Triệu các người tới ta Mã gia trang làm cái gì, nói vậy các người đã trong lòng hiểu rõ. Hôm nay bắt đầu, các người liền cùng theo họ ta mã, ngày mai bắt đầu, ta truyền dạy cho người môn võ nghệ, mỗi ngày tự mình huấn luyện các người, sau đó các người chính là tâm phúc của ta, ai nếu là tiếng lòng phản niệm! Cần phải hân sống không bằng chết! Có gì dị nghị không?"

Mười tám người nhất thời quỳ xuống đất đạo "Chúng ta đồng ý lấy chúa công chi mệnh thị tông! Đòi này kiếp này, vĩnh viễn không bao giờ phản bội!"

Nhìn trước mắt mười tám người, Mã Nguyên trong lòng biết bao kích động. Chỉ phải cố gắng bồi dưỡng bọn họ, này mười tám người sau đó, tuyệt đối có tác dụng lớn. Thậm chí thành là trong tay mình lưỡi dao sắc!

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Lô Thực đại náo Thái phó phủ

Chương 21: Lô Thực đại náo Thái phó phủ

Thành Lạc Dương bên trong, Thiệu Kha mang theo Trình Giáo Kim, Thạch Tú hai người trước đến bãi phỏng Lô Thực, cho Lô Thực truyền tin.

Thiệu Kha từng tới Lô Thực phủ đệ, vì lẽ đó cũng coi như là xe nhẹ chạy đường quen liền đến Lô Thực phủ đệ. Cửa hộ vệ nhận ra Thiệu Kha, liền tướng Thiệu Kha mang vào đại sảnh chờ đợi.

Thiệu Kha ở đại sảnh tìm một vị trí ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi Lô Thực đến, một bên Trình Giáo Kim âm thầm trá thiết, "Tiên sinh, người chúa công này cùng với Lô Thực là quan hệ như thế nào, vì sao đối với ta các loại khách khí như thế."

Thiệu Kha cười khổ một tiếng, "Lão trang chủ cùng với Lô Thực tướng quân lấy gọi nhau huynh đệ, trang chủ coi Lô Công là bá phụ. Ta từng tới đây đưa quá rượu ngon, đến Lô Công tự mình nghiêng tiếp, thụ sủng nhược kinh nha!"

Thiệu Kha thanh âm chưa dứt, Lô Thực đã cười to đi vào, nhìn thấy Thiệu Kha, vui sướng nói rằng, "Không biết tiên sinh lần này đến đây cái gọi là chuyện gì? Ta cái kia đệ đệ, cùng ta đứa cháu kia cũng có thể cũng còn tốt?"

Thiệu Kha nghe nói Lô Thực hỏi dò, nhất thời không biết trả lời như thế nào, chỉ là nhìn chung quanh một chút Trình Giáo Kim cùng Thạch Tú hai người.

Lúc này Lô Thực thấy Thiệu Kha không nói, nhất thời cau mày hỏi "Thiệu Quân sự, nhưng là Mã gia trang đã xảy ra biến cố gì? Người chỉ đề ý nói đi, có lão phu ở, tất nhiên sẽ vì Mã gia trang làm chủ." Lô Thực ngôn xong, thấy Thiệu Kha vẫn là cúi đầu không nói, nhất thời sốt ruột hô to "Đến cùng chuyện gì, người đứng là nói nha! Thực sự là gấp chết lão phu."

Thiệu Kha lúc này cũng không biết thế nào mở miệng, một hồi lâu sau Thiệu Kha móc ra Mã Nguyên thư, đưa cho Lô Thực đạo "Vẫn là tướng quân chính mình xem đi, tiểu nhân thực sự không biết nên mở miệng như thế nào."

Lô Thực nghe vậy, cuống quýt tiếp nhận thư tín, "Chất nhi Mã Nguyên rung rung bái trên, chất nhi ở Dinh Xuyên đọc sách trong lúc, Nam Dương Thái Bình Đạo mọi người, hiệp đồng Nam Dương giáo úy Viên Tùng, đem ta Mã gia trang cướp sạch hết sạch, gia phụ Mã Kiệt không đành lòng nhục nhã, cùng với Viên Tùng giao chiến thời gian, bị Thái Bình Đạo thủ lĩnh một chiêu kiếm xuyên tim mà chết. Viên Tùng không niệm liên khâm tình, ở ta Mã gia trang trên trắng trợn tìm tòi, đem ta Mã gia còn lại rượu nho toàn bộ cướp đi, Thái Bình Đạo càng là tướng kho lúa cướp sạch hết sạch, chất nhi trở lại Nam Dương thì từng bị Viên Tùng mai phục, may là ta ngẫu nhiên Lý Nguyên Bá thần dũng, đầu sức Viên Tùng, chất nhi ôm nỗi hận tướng Viên Tùng giết chết. Viên Tùng trước khi chết báo cho chất nhi, hết thảy đều là Viên gia dòng chính công tử Viên Thuật xuất ra chủ ý. Chất nhi kinh hoàng, tự biết không năng lực địch Viên Thị, bây giờ Mã gia trang ở thổ địa đã hoang phế, chất nhi khẩn cầu bá phụ, thư Nam Dương Thái Thủ, xin hân đài cao quý tay, cho chất nhi một con đường sống. Chất nhi bái Tạ bá phụ."

Lô Thực xem xong thư, hai mắt hơi đỏ lên, có chút bị phân nói rằng, "Viên Ngỗi, người coi như không niệm liên khâm tình, cũng nên năm trước sinh (Mã Dung) năm đó đối với người chăm sóc trên chăm sóc nhiều hơn kiệt đệ, có thể người Viên Thị con cháu tướng Mã gia trang cướp sạch không nói, còn trợ

Thái Bình Đạo người sát hại kiệt đệ, ta Lô Từ Kiên đến muốn hỏi người, người lương tâm ở đâu." Lô Thực nói xong, đã thất thanh khóc rống lên.

Thiệu Kha thấy Lô Thực bi thương, mở miệng khuyên nhủ "Tướng quân nên bi thương, lão trang chủ hồn quy đã lâu, tướng quân nên bi thương đi, mong rằng tướng quân xem ở lão trang chủ trên nhiều quan tâm trang chủ nha!"

Lô Thực nghe vậy đành chỉ gào khóc, đối với ngoài cửa hét lên "Trương Hiến!" Lúc này Trương Hiến thuận theo ngoài cửa chạy tới, quỳ xuống đất đạo, "Không biết tướng quân hoán hiến đi vào cái gọi là chuyện gì." Lô Thực trên mặt mang theo bi thương nói rằng "Người đi chuẩn bị chút tiền lương, tể phẩm, ngày mai theo ta đi vào Nam Dương, ta muốn bán tể Tùng Mậu hiền đệ." Lô Thực nói xong, lại xoay người nói với Thiệu Kha, "Thiệu Quân sự một đường khổ cực, các người ba người trước tiên ở nơi này nghỉ ngơi, ngày mai ta bồi các người cùng rời đi. Ta cũng nên đi xem xem Văn Long chất nhĩ." Lô Thực nói xong liền đi tới công đường, cầm lấy công đường bảo kiếm, đi ra phủ đệ.

Lạc Dương Thái phó quý phủ, Thái phó Viên Ngỗi chính đang phòng suy nghĩ triều đình việc, lúc này ngoài cửa đi tới một vị phúc hậu quý nhân, người này chính là Viên Ngỗi thê từ Mã Luân, Mã Luân bụng một chén trà sâm đi tới, tướng trà sâm đặt ở Viên Ngỗi trước mặt, "Lão gia, ngài nên nghỉ ngơi một hồi, ngày chính cân nhắc trong triều sự vật, ngài cũng không cảm thấy mệt mỏi. Thiếp thân mới vừa pha một quyền trà sâm, lão gia uống trước chén trà sâm nghỉ ngơi một hồi, vừa vận thiếp thân có việc muốn cùng lão gia thương nghị." Mã Luân là Mã Dung con gái, từ khi tùy tùng Viên Ngỗi hậu, Mã Luân có thể nói là hiền lương thực đức mọi thứ có, Viên Ngỗi thương yêu vô cùng.

Viên Ngỗi lúc này khẽ cười khổ, "Trong triều sự vật bận rộn, vi phu quả thật có chút sơ sẩy phu nhân, không biết phu nhân có chuyện gì muốn cùng ta thương lượng?"

Mã Luân cau mày, có chút khô não mở miệng nói "Từ khi thiếp thân đệ đệ Mã Kiệt mang theo chất nhĩ Mã Nguyên rời đi Lạc Dương hậu, thiếp thân đã có nhiều năm chưa từng nhìn thấy hai người, trước đó vài ngày thiếp thân trong lòng bất an, nhiều lần mơ thấy đệ đệ, thiếp cả người muốn có hay không đệ đệ gặp nạn! Thiếp thân muốn ngày mai đi vào Nam Dương, gặp đệ đệ, cùng thật tự tự ty đệ tình."

Viên Ngỗi nghe vậy cười to nói "Ta cho là chuyện gì chứ, việc này chính là nhân chi thường tình. Chỉ là phu nhân một người đi vào ta có chút không yên lòng, Ngự Lâm Quân thống lĩnh Lâm Xung cùng ta Viên Thị có chút giao tình, ngày mai ta xin hấn phải chút võ nghệ cao cường người bồi phu nhân đi vào chính là."

Viên Ngỗi đang cùng Mã Luân trò chuyện thời gian, ngoài cửa thủ vệ đột nhiên xông vào gian phòng, quỳ xuống đất hét lên "Thái phó, việc lớn không tốt, bắc Trung Lang tướng Lô Thực tướng quân ở ta Thái phó cửa phủ cầm trong tay bảo kiếm, nói rõ muốn Thái phó đi ra ngoài tự thoại, tuy rằng chưa từng hại người, nhưng mà trong lời nói đựng bị phẫn, tiểu nhân không dám nhiều lời, chuyên tới để báo cáo Thái phó!"

Viên Ngỗi nghe vậy hơi nhướng mày, có chút không vui mở miệng nói "Này Lô Từ Kiên muốn làm gì, cầm trong tay bảo kiếm đến ta viên phủ, còn muốn ta đi ra ngoài tự thoại, chính hấn không chân không thể vào tới sao?"

Mã Luân trong lòng biết Lô Thực cùng với Viên Ngỗi nãi là bạn tốt, cũng đều là Mã Dung học sinh, Mã Luân biết được Lô Thực cầm kiếm mà đến, thờ dài nói "Lô Từ Kiên tướng đến trung liệt, nghĩ đến là phu quân có việc chộc giận hấn đi, phu quân nhưng là có việc tại triều công đường cùng với Lô Thực không hợp?"

Viên Ngỗi nghe vậy suy nghĩ sâu sắc chốc lát, liền sốt ruột nói với Mã Luân, "Ta nào có sự cùng hấn không hợp, định là tuổi tác hấn lớn hơn bị hóa điên. Phu nhân không cần để ý tới biết. Ta đi xem xem."

Mã Luân lo lắng hai người quan hệ nháo cương, liền lén lút theo Viên Ngỗi đi ra ngoài, vốn là Mã Luân làm như nữ tử, là không thể xuất đầu lộ diện, nhưng lo lắng hai người quan hệ không thể làm gì khác hơn là lén lút đi ra ngoài nghe một chút Lô Thực rốt cuộc muốn nói cái gì.

Viên Ngỗi đi ra phủ đệ, thấy Lô Thực chính ưỡn ngực nhìn trời, cuống quýt thì lễ nói "Không biết Kiên đến chuyện gì, vì sao cầm kiếm mà đến, nhưng là ta có xin lỗi Kiên chỗ?"

Lô Thực thấy Viên Ngỗi đi ra, hai mắt căm tức Viên Ngỗi, lợi thanh âm hỏi, "Viên Ngỗi người thân là hiện nay Thái phó, ta mà lại hỏi người, Gia sư mang người thế nào?"

Viên Ngỗi khẽ cau mày, có chút không hiểu ra sao trả lời "Gia sư mang ta như cha, càng là đem nữ gả cùng ta làm vợ, người hỏi như thế là ý gì?"

Lô Thực nghe vậy nhất thời nộ khí nảy sinh, la lớn "Được! Được! Được! Đã như vậy, Gia sư quy thiên, người nên chăm sóc tốt hấn hậu nhân, vì sao người dung túng Viên Thị con cháu cướp sạch Mã gia."

Viên Ngỗi nghe vậy kinh hãi, "Người nói cái gì! Lô Từ Kiên! Người xé chiều hôm nay đem lời nói rõ ràng ra, ta khi nào dung túng Viên Thị con cháu cướp sạch Mã gia."

Lô Thực đột nhiên cười to nói "Viên Ngỗi, người chẳng lẽ muốn nói cho ta, Viên Thuật vì Mã gia rượu vang, sai khiến Nam Dương giáo úy Viên Tùng hiệp đồng Thái Bình Đạo người cướp sạch Mã gia trang, sát hại Mã Kiệt hiền đệ việc người hồn nhiên không biết sao?"

Viên Ngỗi lúc này đã chấn kinh, hấn thực sự không biết Viên Thuật đã như vậy thành tự, dĩ nhiên không đem chính mình để ở trong mắt, cướp sạch Mã gia trang. Lại nghe nói Mã Kiệt đã bị giết, lúc này Viên Ngỗi tim đập nhanh hơn, đã không biết nên trả lời như thế nào.

Lô Thực đang muốn mở miệng lần nữa, Mã Luân đã thuận theo bên trong phủ chạy ra, run rẩy hỏi "Lô Thực, người mới vừa nói cái gì? Ta đệ hấn chết rồi?"

Lô Thực nhìn Mã Luân, không biết nên mở miệng như thế nào, chỉ là khẽ gật đầu. Mã Luân thấy Lô Thực thừa nhận, đã ngất đi.

Viên Ngổ cuồng quát ôm Mã Luân, lớn tiếng la lên, thấy Mã Luân không để ý tới. Viên Ngổ cuồng quát gọi tới hạ nhân tướng Mã Luân nhắc vào phủ bên trong.

Lúc này Viên Ngổ đối với Lô Thực đã không hề nộ khí, chỉ là bất đắc dĩ nói "Kiền, ngươi tiên tiến nhập bên trong phủ tiểu tọa, đợi ta tướng Viên Thuật cái kia hoành gọi tới, để hỏi rõ ràng! Việc này ta tất nhiên sẽ cho Mã gia trang một câu trả lời." Viên Ngổ nói xong, liền đứng dậy tiến vào viên phủ. Lô Thực thấy Viên Ngổ quả nhiên không biết, liền đứng dậy tiến vào viên phủ.

Lúc này Viên Ngổ trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, bất đắc dĩ nhìn một chút Lô Thực, Lô Thực thì lại chưa nguôi cơn tức ngồi ở dưới thủ. Sau nửa canh giờ, Viên Thuật biết được Viên Ngổ gọi hắn đi vào. Trong lòng biết tất là sự việc đã bại lộ, Viên Thuật đã làm tốt chết không nhận nợ, tướng sự tình toàn bộ đẩy lên Viên Tùng trên đầu chuẩn bị. Lấy chắc chủ ý hậu, Viên Thuật liền tới đến Thái phó phủ, thấy Lô Thực hai mắt đỏ lên nhìn mình, trên người phát sinh nồng đậm sát ý! Viên Thuật nhìn xuống trong lòng sợ hãi, đối với Lô Thực thì lễ nói "Viên Thị con cháu Viên Thuật, bái kiến Lô Công." Thấy Lô Thực cũng không để ý tới hắn, Viên Thuật cuồng quát đi tới Viên Ngổ trước mặt, thì lễ nói "Không biết thúc phụ hoán Công Lộ đến đây cái gọi là chuyện gì?"

Viên Ngổ lúc này đang muốn mở miệng, Lô Thực đã rút ra bảo kiếm, nhắm thẳng vào Viên Thuật, "Viên Công Lộ, ta mà lại hỏi ngươi, ngươi vì sao sai khiến Viên Tùng cướp sạch Mã gia trang!"

Viên Thuật lúc này sắp nứt cả tim gan, nhất thời hai tay che ở trước ngực, "Lô Công bớt giận, bớt giận, nghe ta một lời nha! Lúc này cũng không phải là ta chủ ý, là Viên Tùng thấy Mã Kiệt thúc phụ không muốn tướng rượu vang bán cho hắn, mới nổi lên sát tâm, hơn nữa ta từng khuyên quá Viên Tùng. Viên Tùng cũng đáp ứng không lại đi trêu chọc Mã gia trang, ai biết sau đó Viên Tùng đưa tới ba đàn rượu vang, nói hắn đã giết Mã Nguyên biểu đệ, để ta giúp hắn bảo thủ bí mật. Ta thấy vấn đề đã đồng thuyền, liền nhận lấy rượu vang. Lô Công bớt giận nha."

Viên Ngổ nghe vậy, trong lòng biết việc này cùng với Viên Thuật tha không được quan hệ, nhưng bây giờ Mã Kiệt đã chết, Viên Thị hậu bối bên trong Viên Thuật lại là dòng chính công tử, không đành lòng Viên Thuật liền như vậy đưa mạng, mở miệng nói "Việc này dù cho không có quan hệ gì với ngươi, nhưng ngươi nếu thu rồi Viên Tùng rượu vang, vậy thì lấy ra chút tiền tài, làm như bồi thường đi. Bây giờ Viên Tùng đã chết, việc này liền như vậy coi như thôi, sau đó ai còn dám đánh Mã gia trang chủ ý, coi như là ta Viên Thị con cháu, ta cũng sẽ không khách khí."

Lô Thực thấy việc đã đến nước này, liền đứng dậy rời đi, lúc này Viên Ngổ đứng dậy hỏi, "Không biết Kiền cho rằng xử lý như vậy có được không??" Lô Thực lúc này đã đi tới cửa, nghe nói Viên Ngổ âm thanh, nhất thời dừng bước, hơi quay đầu nói "Hắn là để Viên Thuật là Mã Kiệt hiền đệ khoác ma đề tang ba ngày, nghĩ đến ngươi cũng sẽ không đồng ý, liền như vậy coi như thôi."

Lô Thực nói xong, không cần chờ Viên Ngổ mở miệng, đã đi ra viên phủ.

Lô Thực đi rồi, Viên Ngổ nhìn phía dưới Viên Thuật trên mặt mang theo tức giận, mở miệng nói "Quý xuống!" Viên Thuật nghe vậy không dám suy nghĩ nhiều, nhất thời quỳ trên mặt đất!

Viên Ngổ hai mắt vô thần nhìn Viên Thuật, "Ta từng nói với ngươi, thu hồi của ngươi đi khôn vặt, ngươi dĩ nhiên không coi là việc to tát. Ngươi cho rằng ngươi chết không nhận nợ người khác liền không biết sao? Lô Thực làm sao không biết Viên Tùng đã chết, hiện tại không có chứng cứ. Nếu không có như vậy, ngươi chắc chắn phải chết. Trở lại chuẩn bị thêm chút tiền tài, đưa tới Mã gia trang, liền nói là Viên Tùng bán tửu cùng với ngươi, ngươi chưa trả tiền, bây giờ biết được rượu vang là Mã Nguyên đồ vật, rất tướng tiền tài đưa đi."

Viên Thuật lúc này vậy còn dám nhiều lời, lật đặt rồi rít đứng dậy rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Đại nhân vật tổ đoàn đột kích

Chương 22: Đại nhân vật tổ đoàn đột kích

Sáng ngày hôm sau, Lô Thực dẫn dắt Trương Hiến, Thiệu Kha, Trình Giáo Kim, Thạch Tú bốn người đứng dậy, chuẩn bị đi vào Nam Dương bái tế Mã Kiệt. Cách đó không xa Viên Ngổ cùng với Thái Ung mọi người đến đây, phía sau hai người là hai chiếc xe ngựa, bên trong phân biệt ngồi Mã Luân, Thái Diễm hai người.

Bên cạnh xe ngựa một vị đại hòa thượng thân cao chín thước, trong tay cầm một cái thiện trượng, chính đang bên cạnh xe ngựa hộ giá hộ tống.

Lô Thực thấy Viên Ngỗi đến đây, bản không muốn nhiều lý, nhưng thấy Thái Ung tùy tùng đến đây, bắt đầu dĩ không thể làm gì khác hơn là đối với Thái Ung thi lễ, "Không biết Bá Giai đây là đi nơi nào?" Thái Ung đối với Lô Thực đáp lễ đạo "Tự nhiên là đi tới Nam Dương, bái tế cổ nhân. Không biết Kiền có hay không đồng hành?"

Lô Thực liếc mắt nhìn Viên Ngỗi, thờ dài nói "Đã như vậy, vậy thì đồng hành đi." Mọi người lúc này mới một đường đồng hành đi tới Nam Dương mà đi.

Mã gia trang trên, Mã Nguyên chính chỉ đạo mười tám vị thanh niên luyện võ. Đối với Mã Nguyên võ nghệ, mười tám cái thanh niên được kêu là một cái phục!

Chỉ thấy Mã Nguyên trường thương trong tay, múa Càn Khôn, như đầy trời lưới đánh cá, gió thổi không lọt. Bên hông loan đao quý dị mà rồi, tướng một cây đại thụ ôm đồm eo chặt đứt!

Mã Nguyên từ lâu học được La Gia Loan Đao Thương, chỉ là vì truyền thụ mọi người, không thể không tướng đại mạc thương pháp, loan đao đao pháp đồng thời truyền thụ cho mọi người.

Mã Nguyên lúc này hồn nhiên không biết, một lần sóng đại nhân vật chính vì hấn một phong thư kiện, đến đây Mã gia trang, bái tế Mã Kiệt.

Lô Thực cùng với Viên Ngỗi, Thái Ung một đường đi tới Mã gia trang, Thái Ung bên trong xe, Thái Diễm chính thẹn thùng hỏi Thái Ung, "Phụ thân, nghe nói Mã Kiệt thúc phụ chỉ tử chính là Mã Nguyên. Không biết là không phải Lạc Dương sĩ gia truyền ngữ làm ra lậu thất mình, có thể xuất khẩu thành chương cái kia Mã Nguyên, Mã Văn Long."

Thái Ung thấy Thái Diễm hỏi, từ ái cười nói "Nghĩ đến chính là người này, người năm nay cũng có mười bốn tuổi, cũng nên tìm cái nhà chồng. Nếu là người này thật có thể xuất khẩu thành chương, lại là Mã Dung truyền đời, cũng coi như là người tốt tuyển."

Thái Diễm lúc này đỏ bừng song mặt, cười duyên nói "Phụ thân lại đang chế nhạo Văn Cơ."

Mọi người một đường đi tới Mã gia trang ở ngoài, Mã Nguyên lúc này chính vũ động trường thương, hộ viện đến báo, xa xa có hơn năm trăm người, chính hướng về Mã gia trang đi tới.

Mã Nguyên nghe vậy trong lòng cả kinh, cuống quýt đi vào bên trong phòng, lấy ra hồ đầu liêm đao thương, đi vào trang ở ngoài kiểm tra!

Lô Thực mọi người mắt thấy đến Mã gia trang, đang muốn xuống ngựa tiến lên, liền thấy xa xa một người giục ngựa chạy tới, chỉ thấy người tới ngọc diện tuấn tú, mi như lưới đào, mắt như ngân hà. Thân mặc đồ trắng kính y, tướng thiếu niên tôn lên đến anh khí dị thường! Thiếu niên cầm trong tay một cây quý dị trường thương, đang ngồi ở Ô Chuy Hắc Thần mã bên trên! Lô Thực có chút ngờ ngạc đến nhìn người đến, bất tri bất giác phun ra một câu, "Được lắm Uy Vũ tướng quân!"

Người đến chính là Mã Nguyên, Mã Nguyên đến hộ viện đến báo, trang ở ngoài có hơn năm trăm người đến đội ngũ chính hướng về Mã gia trang mà đến, Mã Nguyên suy nghĩ trong lòng, người đến hoặc là là Thái Bình Đạo người, hoặc là là Nam Dương quan quân. Mã Nguyên liền dặn dò hộ viện đi hoán Lý Nguyên Bá cùng với Mộc Quế Anh đến đây, chính mình đi đầu một bước, đến đây cùng với người đến đối diện.

Lúc này Mã Nguyên dừng ngựa hoành thương! Chỉ thấy Ô Chuy móng trước nhảy lên thật cao, cho người đến mang đến một trận uy thế! Mã Nguyên trong tay hồ đầu liêm đao thương chỉ phía xa mọi người, mở miệng nói "Người tới dừng lại, ta chính là Mã gia trang chủ Mã Nguyên là vậy, người tới người phương nào, vì sao hiệp làm lại ta Mã gia trang tiến lên!"

Lô Thực nghe nói người tới nếu là Mã Nguyên, vui mừng khôn xiết, cuống quýt giục ngựa chạy tới, phía sau Thạch Tú, Trình Giáo Kim đã hô to "Chúa công! Người tới là Lô Thực tướng quân. Bọn họ là đến đây bái tế lão chúa công!"

Mã Nguyên nghe vậy người tới nếu là Lô Thực, cuống quýt từ trên ngựa nhảy lạc, đối với Lô Thực thi lễ bồi tội, "Không biết là Lư bá phụ đến đây, chất nhi không có từ xa tiếp đón, mong rằng bá phụ thứ tội!"

Lô Thực đưa tay nắm chặt Mã Nguyên bàn tay, hai mắt rung rung nói rằng "Bá phụ hồ thẹn hiền chất nha! Mã gia trang như vậy gặp rủi ro, bá phụ nếu hồn nhiên không biết, ta hận nha. Nếu là ta sớm ngày biết được, có thể nào để hiền chất ở đây chịu khổ!"

Lúc này bên trong xe ngựa Viên Ngỗi cùng đi Mã Luân đi xuống xe ngựa, Mã Luân tỏ rõ vẻ mang lệ chạy tới, "Ta đáng thương chất nhi nha! Cô cô dĩ nhiên không biết, càng là Viên Thị đệ tử hiệp đồng tặc nhân hại ta đệ, để ta chất nhi bằng chừng ấy tuổi, liền muốn một người đẩy lên to lớn Mã gia trang. Ta đáng thương chất nhi a!" Mã Luân càng khóc càng thương tâm. Mã Nguyên lật đặt hỏi vội "Người nhưng là cô cô ta Mã Luân?"

Mã Luân lúc này lòng như đao cắt, nghe nói Mã Nguyên gọi nàng, chỉ là gào khóc gật gật đầu. Mã Nguyên thấy Mã Luân thừa nhận, nhất thời quý xuống đất đạo "Cô cô đến, chất nhi không biết, kính xin cô cô thứ tội, không biết còn có người phương nào đến đây?" Mã Nguyên tâm ý chính là nhìn Viên Ngỗi, Viên Phùng, Viên Thuật mọi người có tới không.

Lúc này Viên Ngỗi đứng ra đạo "Lão phu chính là người chú Viên Ngỗi, ai! Viên Thị rồi này bại hoại, dĩ nhiên đối với ta đệ động thủ, ta đau lòng chi! Chỉ là Viên Tùng bây giờ đã gặp phải báo ứng, không biết chất nhi có thể hay không tha thứ ta Viên Thị. Ta dẫn theo một hòm kim ngân, cung người trùng kiến sơn trang tác dụng. Xem như là ta Viên Thị quán giáo không nghiêm, đối với chất nhi bồi thường đi!"

Mã Nguyên nghe vậy mắt mở to, "Kim ngân ta không muốn, ngươi nếu là thật phải bồi thường, liền tướng Viên Thuật cầu tặc đầu người bồi thường cùng ta. Bằng không liền không cần phải nói."

Viên Ngỗi nghe vậy nhất thời giận dữ, hần đường đường Đại Hán Thái phó, lại thân là trưởng bối, Mã Nguyên nếu ngang nhiên đối với hần yêu cầu Viên Thị dòng chính đệ tử đầu người, hần có thể nào không giận! Viên Ngỗi lạnh rên một tiếng, cảm tức Mã Nguyên "Viên Thuật cố nhiên có lỗi, nhưng bất quá chỉ là bảo thủ Viên Tùng bí mật, tội không đáng chết, hơn nữa Viên Thuật tự nguyện bồi thường ngươi hoàng kim trăm lạng, ta xem việc này liền như vậy coi như thôi đi. Bây giờ Viên Tùng đã chết, chỉ cần lại đem Thái Bình Đạo chúng tưới tắt, liền coi như là Mã Kiệt hiền đệ đã báo đại thù. Ngươi cũng không muốn quá mức chấp nhất."

Lúc này Thái Ung cũng đến đây khuyên bảo, "Ngươi chết đã qua, hà tất lại đồ tăng giết chóc, ta từng nghe nói ngươi có lậu thất minh tác, biết ngươi trong lòng đối với kim ngân không hề bị lay động, nhưng Viên Ngỗi thân là trưởng bối đến đây khuyên bảo, cũng đúng một mảng lòng tốt, việc này liền như vậy coi như thôi đi."

Lô Thực thấy Mã Nguyên do dự bất định, nhất thời mở miệng nói "Hôm nay chúng ta là đến bái tế Mã Kiệt hiền đệ, Văn Long làm như chủ nhà, khi vì bọn ta dẫn đường nha!"

Mã Nguyên nghe vậy, lúc này mới xoay người dẫn dắt mọi người đi tới Mã gia trang. Mọi người mới vừa tới cửa, liền thấy Lý Nguyên Bá cầm trong tay Kim Cổ Chấn Thiên Chùy chạy ra, Mộc Quế Anh theo sát ở phía sau, ngồi cao truy điện Bảo Mã bên trên!

Lúc này Mã Nguyên sợ Lý Nguyên Bá xông tới mọi người, lớn tiếng hét lên "Nguyên Bá không thể lỗ mãng, đây là Lô Thực bá phụ, còn không mau tới bái kiến!"

Chỉ thấy Lý Nguyên Bá tướng song chùy ném về mặt đất, đối với Lô Thực ôm quyền nói "Xin chào bá phụ, ta là Mã gia trang nhị đương gia Lý Nguyên Bá!"

Lúc này Mã Nguyên biết vậy nên đau đầu, cái gì gọi là nhị đương gia, làm chính mình cùng thổ phi như thế. Viên Ngỗi mọi người nghe xong Lý Nguyên Bá cũng đứng chau mày, có chút không hiểu ra sao nhìn về phía Mã Nguyên.

Mã Nguyên trong lòng biết mọi người tâm ý, cười khổ nói với mọi người đạo, "Bá phụ chớ trách, đây là ta huynh đệ kết nghĩa, ta từng ở trong núi du ngoạn, không cẩn thận hạ xuống vách núi, lúc đó tướng Nguyên Bá cùng kéo xuống núi nhai, từ đầu sau đó, Nguyên Bá liền có chút khuyết trí, mong rằng chư vị chớ trách."

Lô Thực lúc này mới một lần nữa đánh giá này Lý Nguyên Bá, khi Lô Thực nhìn về phía cái kia hai cái song chùy việc, nhất thời hai mắt đại tránh! Lô Thực hướng đi song chùy, nói với Lý Nguyên Bá, "Có thể hay không để ta thử xem ngươi này hai con kim chùy?" Chỉ thấy Lý Nguyên Bá nhất thời có chút sốt sắng nhìn Kim Cổ Chấn Thiên Chùy. Mã Nguyên thì lại phóng sinh cười đáp, "Bá phụ nếu không sợ xấu mặt, cứ việc thử một lần, chỉ là tiểu chất vẫn là xin khuyên bá phụ liền như vậy coi như thôi quên đi."

Lô Thực nghe vậy hơi nhướng mày, một tay nắm chặt chùy chuôi, muốn tướng Kim Cổ Chấn Thiên Chùy giơ lên. Ai biết Lô Thực biệt đồ mắt tia tai, nhưng Kim Cổ Chấn Thiên Chùy nhưng mà không hề động một chút nào. Lô Thực này mới đứng dậy nói "Đề chất nhi cười chê rồi. Này chùy cũng thật là lợi hại, lão phu sử dụng toàn thân lực lượng này chùy nếu không hề động một chút nào. Xấu hổ nha!"

Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói với Lô Thực "Bá phụ không cần như vậy, thế gian này trừ ta đệ Lý Nguyên Bá bên ngoài, thế gian sợ là không người có thể một tay tướng này chùy giơ lên."

Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, chỉ thấy đám người bên trong đi ra một cái thân cao chín thước hòa thượng, hòa thượng kia đi tới chùy trước, nói với Mã Nguyên, "Ngươi oa nhi này rất vô tri, xem ta đưa ngươi này cùi bắp chùy giơ lên!"

Lúc này Mã Nguyên đã đoán ra người này là ai, thân cao chín thước, lại là hòa thượng, đơn giản là bị tăng mạnh đi ra Lỗ Trí Thâm.

Chỉ thấy Lỗ Trí Thâm đơn tay nắm lấy chùy chuôi, hét lớn một tiếng, "Nha! !" Lỗ Trí Thâm có thể là là tiếng sấm Đại Vũ chút ít, mọi người vốn cho là hần có thể rút lên búa lớn, ai biết dĩ nhiên cùng Lô Thực vừa nãy như thế, vẫn chưa có bất kỳ di động.

Lỗ Trí Thâm âm thầm giật mình, chính mình đã từng cũng đứng tự nhận là lực lớn vô cùng, cũng từng ở Lạc Dương nhổ lên liễu rù, bây giờ thậm chí ngay cả một cái cây búa đều nâng không nổi.

Chỉ thấy lúc này tất cả mọi người là cổ nén ý cười. Thái Ung càng là đã nhịn không được bật cười.

Lỗ Trí Thâm nhất thời thẹn quá thành giận, quát to "Cười cái gì cười, vừa nãy ta bắt quả là thử xem cái này cây búa nặng bao nhiêu, lần này xem ta tướng hần giơ lên."

Lỗ Trí Thâm nói xong, liền hai tay nắm chặt chùy chuôi, một bên Lý Nguyên Bá khinh bỉ nhìn Lỗ Trí Thâm. Mã Nguyên càng là trên mặt mang theo cười khẩy.

Chỉ thấy Lỗ Trí Thâm lần thứ hai hét lớn một tiếng, Kim Cổ Chấn Thiên Chùy nhất thời nhấc lên khỏi mặt đất! Lỗ Trí Thâm lúc này đã là đỏ cả mặt, mọi người thấy Lỗ Trí Thâm rút lên búa lớn nhất thời lại không cười nổi thanh âm đến. Chỉ có Lý Nguyên Bá chính cười ha ha.

Lỗ Trí Thâm trong lòng nộ khí một thẳng, nhất thời tướng búa lớn nâng quá mức đỉnh, Lỗ Trí Thâm còn không tới kịp đắc ý, liền cảm thấy bên hông tê rần, nhất thời tướng búa lớn ném xuống đất.

Lỗ Trí Thâm cố nén đau đớn, quay đầu nhìn mọi người nói "Ta đã đem này búa lớn múa, các ngươi còn có lời gì nói?" Lúc này Lý Nguyên Bá cười to nói, "Ngươi cái kia nhiều lắm xem như là giờ lên, không tính là múa, ca ca ta nói rồi, thế gian này chỉ có tiểu gia có thể múa này Kim Cổ Chấn Thiên Chùy! Tiểu gia này liền vũ cho ngươi xem!" Lý Nguyên Bá lời nói vừa dứt, liền hét lớn một tiếng, trên đất hai con rồng trời chùy nhất thời bị Lý Nguyên Bá mò trắng đáy nước mà lên. Chỉ thấy đầy trời chùy ảnh! Lô Thực lập tức hai mắt tỏa ánh sáng nhìn Lý Nguyên Bá, chờ Lý Nguyên Bá tướng song chùy thu hồi, Lô Thực đã kích động nắm chặt Mã Nguyên hai tay, "Văn Long, ngươi nghĩa đệ có Bá Vương trên đời lực lượng, khi đền đáp triều đình mới đúng nha! Bây giờ ngươi có hiểu tại người, đợi ngươi hiểu mãi, ta tất sẽ hướng thiên nâng kiến ngươi làm quan!"

Mã Nguyên khẽ mỉm cười, nói với Lô Thực "Bá phụ vẫn là trước tiên vào sơn trang đi." Mã Nguyên nói xong, liền dẫn mọi người tới đến Mã gia trang, lúc này Mã Nguyên dặn dò Mộc Quế Anh đi vào vì mọi người pha trà.

Mộc Quế Anh tuy rằng sẽ không làm cơm, nhưng pha trà vẫn là hiểu sơ một, hai, dù sao từng ở trong núi thăm thường là Nam Hoa pha trà.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Bồi dưỡng thực lực chậm đợi thì biến

Chương 23: Bồi dưỡng thực lực chậm đợi thì biến

Mộc Quế Anh bùng mảy chén trà nước đến đây, là Lô Thực, Mã Luân mọi người bồng trà. Mã Luân thấy Mộc Quế Anh hiền lành, lại là Mã Kiệt khoác ma để tang, liền đối với Mã Nguyên hỏi "Chất nhĩ, vị cô nương này nhưng là vợ của ngươi thiếp? Vì sao ở đây khoác ma để tang?"

Mã Nguyên nghe vậy thờ dài nói, "Là ta còn chưa xuất giá vợ cả, biết được gia phụ gặp nạn, chuyên tới để giữ đạo hiếu."

Mã Luân từ ái nhìn Mộc Quế Anh đạo "Thực sự là khổ ngươi đứa nhỏ này, còn chưa xuất giá, liền muốn ngươi khoác ma để tang. Bất quá ngươi yên tâm, hiếu giấu sau đó, cần phải nguyên đưa ngươi mặt mày rạng rỡ cưới tiến vào Mã gia!"

Mộc Quế Anh đỏ bừng song mặt, cầm trong tay trà sâm đưa đến Mã Luân trước mặt, "Cô cô đi đường mệt nhọc, uống trước chén trà sâm ép an ủi đi, khoác ma để tang, là Quế Anh bản phận."

Mã Luân lúc này mới tướng trà sâm nhận vào tay, từ ái nhìn Mộc Quế Anh, tướng Mộc Quế Anh tay nhỏ chăm chú nắm trong tay.

Lúc này mọi người đã uống xong nước trà, Lô Thực mọi người ở Mã Nguyên dẫn dắt đi đi tới Mã Kiệt bia mộ chỗ.

Lô Thực nhìn thấy Mã Kiệt bia mộ, đã hai mắt đỏ lên, cố nén bi thương, ở Mã Kiệt trước bia mộ tung xuống gấp ba rượu.

Mã Luân lúc này đã khóc không thành tiếng, ôm Mã Kiệt bia mộ phóng sinh khóc rống.

Lô Thực vừa đem rượu tung trên đất, vừa bi thương nói, "Tướng tượng năm đó, hiền đệ không thích trong kinh phồn hoa, cam nguyện đến đây Nam Dương ẩn cư. Ta từng nhiều lần mời hiền đệ, lại vì đến vừa thấy, không nghĩ tới Lạc Dương lần kia phân biệt nhưng mà hợp thành vĩnh biệt! Đệ chỉ rời đi, đau đớn sát ta tâm, còn chưa cùng với hiền đệ đại say một mần, hiền đệ không ngờ xuôi tay đi về Tây Phương, đau đớn thay Tùng Mậu, ai tai Tùng Mậu nha!"

Lô Thực lúc này đã khóc rống không ngớt, mọi người bị Lô Thực cảm hoá, dồn dập nhẹ giọng gào khóc.

Mã Nguyên lúc này đỡ Lô Thực, hai mắt rung rung khuyên nhủ "Gia phụ quy thiên đã lâu, bá phụ nén bi thương a!" Mộc Quế Anh lúc này cũng đứng nâng dậy Mã Luân, nhỏ giọng khuyên bảo Mã Luân.

Chính đang mọi người bái tế Mã Kiệt anh linh thời gian, xa xa Nam Dương Thái Thú Tàn Hiệt, chính mang theo Nam Dương một đám quan chức thuận theo phía sau chạy tới.

Tàn Hiệt kinh hoàng đối với mọi người thi lễ nói "Không biết chư vị đại nhân đến đây, Nam Dương Thái Thú Tàn Hiệt không có từ xa tiếp đón, mong rằng chư vị đại nhân thứ tội, Tàn Hiệt biết được chư vị là đến bái tế anh linh, rất đưa tới một ít tế phẩm, mong rằng chư vị đại nhân, tha thứ tại hạ không có từ xa tiếp đón chi tội!"

Mọi người bái tế Mã Kiệt hậu liền rời khỏi nghĩa địa, trở lại Mã gia trang trên, Tần Hiệt một đường đi theo, không dám rời đi một bước.

Mọi người trở lại trang trên, thấy sắc trời đã tối, liền ở Mã gia trang trên ở lại, chuẩn bị ngày thứ hai rời đi Mã gia trang.

Viên Ngồi lúc này có chút không vui, Viên Ngồi cho rằng, chính mình bốn đời tam công nhà, lại là hiện nay Thái phó, Mã Nguyên thân chú. Tuy rằng Mã Kiệt cái chết cùng với Viên Thị không tránh khỏi có quan hệ, nhưng giết chết Mã Kiệt người chính là Nam Dương Thái Bình Đạo bên trong người, bây giờ Viên Ngồi thả xuống thân phận đến đây nhận lỗi, không nghĩ tới Mã Nguyên nếu hào không để ở trong lòng. Viên Ngồi trong lòng đã quyết định, sau đó kiên quyết không sẽ giúp trợ Mã Nguyên!

Ngày thứ hai buổi sáng, Mã Nguyên dậy thật sớm đi tới trong viện, chợt nghe Thái Ung bên trong phòng một trận huyền âm truyền ra, Mã Nguyên không nhận được đi tới.

Lúc này Thái Ung bên trong phòng, Thái Diễm chính cầm trong tay cửu huyền mã vĩ cầm, nhẹ nhàng kích thích. Thái Diễm chính là Thái Ung con gái, tự nhiên đối với âm luật có hơn người hiểu rõ.

Mã Nguyên nhìn bên trong phòng Thái Diễm, lúc này đã có chút há hốc mồm, chỉ thấy Thái Diễm tướng mạo xinh đẹp da bạch, hai mắt còn tự trong suốt thanh thủy, nhìn quanh thời khắc, tự có một phen thanh nhã cao sang khí chất, khiến người ta vì đó thu hút, không dám khinh nhờn. Nhưng này lãnh ngạo linh động trong đôi mắt rất có hồn xiêu phách lạc thái độ, lại khiến người ta không thể không hồn khiên mông nhiều. Mã Nguyên trong lòng kinh đến, đây là Thái Diễm sao? Vì sao thể gian sẽ có như thể có khí chất người?

Mã Nguyên ngờ ngác đứng ở cửa, không biết nên mở miệng như thế nào. Chờ Thái Diễm một khúc đàn tận, nhìn thấy Mã Nguyên chính ngờ ngác nhìn mình, Thái Diễm già nua nở nụ cười, mặt cười mang theo nhân nhật đỏ bừng, nói với Thái Ung, "Phụ thân, Văn Long huynh trưởng đã ở ngoài cửa chờ đợi đã lâu."

Thái Ung nghe vậy, cuống quýt đến tới cửa thấy Mã Nguyên ở ngoài cửa chờ đợi, nhất thời cười đáp "Văn Long đây là có gì, vì sao một người ở đây ngốc trạc, nhanh mau vào." Thái Ung tướng Mã Nguyên mời đến trong phòng, thấy Mã Nguyên si ngốc nhìn Thái Diễm, Thái Ung mặt già đỏ ửng, nhẹ nhàng tăng hắng một cái.

Mã Nguyên bị Thái Ung tiếng ho khan thức tỉnh, mới biết chính mình thất thố, cuống quýt thì lễ cười khổ "Thất thố, thất thố, mong rằng thái công thứ tội, tại hạ thấy tiểu thư khuôn mặt đẹp, coi như người trời, đường đột chỗ còn xin thứ tội."

Thái Ung lúc này khẽ mỉm cười nói, "Lạc Dương đồn đại, Mã Văn Long có xuất khẩu thành chương bản lĩnh, vừa này tiểu nữ đã đánh đàn một thủ, không biết Văn Long có thể không phú một câu thơ, cũng làm cho ta mở mang Văn Long tài học."

Mã Nguyên lập tức cười khổ nói "Nếu thái lão có này nhã hứng, ta liền phú một câu thơ." Mã Nguyên nói xong liền lần thứ hai nhìn về phía Thái Diễm, thấy Thái Diễm trên mặt mang theo ngượng ngùng, Mã Nguyên mới hơi mở miệng:

"Vân muốn xiêm y hoa muốn dung,

Gió xuân phát hạm lộ hoa nùng,

Nhược Phi Quân Ngọc Sơn Đầu Kiến,

Hội Hường Dao Thai Nguyệt Hạ Phùng." (*)

(*) Chú giải:

Đây là bài Thanh Bình Điệu Chi Nhât của Lý Bạch

Dịch thơ của Nguyễn Minh:

Áo quện như mây, mặt tựa hoa

Bên hiên gió thoảng ngát hương xa

Nếu non Quân Ngọc chưa từng gặp

Dưới nguyệt đài Dao hân thấy qua

Lúc này Thái Diễm nghe nói Mã Nguyên phú, trong lòng biết Mã Nguyên là đang vì mình phú thơ, lập tức đỏ bừng này đôi mặt, chạy đến Thái Ung phía sau.

Thái Ung thấy Mã Nguyên đối với Thái Diễm tâm có ái mộ, vốn nên cao hứng, nhưng nhớ tới Mã Nguyên đã có thê thất, nếu là mình tướng Thái Diễm gả cho Mã Nguyên, sợ là chỉ có thể làm Mã Nguyên thiếp thị. Thái Ung chính là đương đại đại nho, sao để nữ nhi mình làm người khác thiếp thị? Thái Ung đối với Mã Nguyên khề thì lễ, có chút lúng túng mở miệng nói "Văn Long đối với tiểu nữ ái mộ, tiểu nữ nhận lấy thì ngại, vốn nên tướng tiểu nữ gả cho Văn Long, nhưng tiểu nữ đã có hôn ước, mong rằng Văn Long thứ lỗi, ta hai cha con còn muốn thu thập tạp vật, liền không chiêu đãi Văn Long."

Mã Nguyên thấy Thái Ung hạ lệnh trục khách, liền đứng dậy rồi đi, trong lòng âm thầm thờ dài, biết Thái Ung lúc này là không lọt mắt chính mình. Liền đứng dậy rồi đi. Lúc này Mã Nguyên trong lòng đã âm thầm quyết định, coi như Thái Ung không đồng ý, chính mình cũng tất muốn chiếm được Thái Diễm!

Mã Nguyên đi rồi, Thái Diễm có chút tức giận nhìn Thái Ung, "Phụ thân, Văn Cơ kỳ thực trong lòng đối với Văn Long huynh trưởng ngưỡng mộ đã lâu, bây giờ huynh trưởng đối với Văn Cơ có tình, kính xin phụ thân có thể đem Văn Cơ gả cho Văn Long huynh trưởng."

Thái Ung nghe nói Thái Diễm nói như vậy, nhất thời không vui nói "Người sao liền không hiểu, Mã Văn Long đã có thể thất, người nếu là gả cho cùng hần, chỉ có thể làm thiếp, ta Thái Ung con gái, có thể nào cho người khác làm thiếp? Lúc này đừng vội nhiều lời. Mau chóng thu thập hành trang, rồi đi nơi đây!" Thái Diễm nhất thời hai mắt rung rung, chạy ra gian phòng.

Xế chiều hôm đó, Lô Thực mọi người liền chuẩn bị rồi đi Mã gia trang, Mã Nguyên mang theo Mộc Quế Anh, Thiệu Kha mọi người trước để đưa tiễn. Còn Lý Nguyên Bá, Mã Nguyên sợ hần lại gây sự, liền chưa từng để hần theo tới. Nam Dương Thái Thủ Tàn Hiệt biết được chúng vị đại nhân vật phải đi, càng là đến đây đối với Viên Ngỗi mọi người lấy lòng, biểu thị chính mình sẽ chăm sóc nhiều một chút Mã gia trang, xin bọn họ yên tâm rồi đi.

Lô Thực lúc này đứng ở Mã Nguyên trước người, đối với Mã Nguyên khuyên nhủ "Văn Long chất nhi, người thật sự không tùy tùng ta tiến vào Lạc Dương sao? Người một người ở đây, ta coi là thật không an tâm."

Lô Thực đối với Mã Nguyên tình ý để Mã Nguyên cảm động, Mã Nguyên hai mắt rung rung đạo "Gia phụ không thích Lạc Dương phồn hoa, mới ở đây ăn cư, bây giờ gia phụ quy thiên, ta khi ở đây giữ đạo hiếu ba năm, ba năm sau nếu là chất nhi nghĩ thông suốt thì sẽ đi vào Lạc Dương."

Lô Thực lúc này mới thờ dài nói, "Tốt như vậy đi. Đã như vậy vậy thì liền như vậy sau khi từ biệt rồi! Chất nhi bảo trọng!" Lô Thực nói xong liền đứng dậy rồi đi.

Mã Luân lúc này cũng tới khuyên bảo Mã Nguyên đi tới Lạc Dương, bị Mã Nguyên từ chối hậu, Mã Luân bắt đắc dĩ tùy tùng Viên Ngỗi rồi đi. Viên Ngỗi rồi đi thời gian báo cho Mã Nguyên, Mã Kiệt việc đều là Viên Tùng gieo gió gặt bão, cùng với Viên Thị, Viên Thuật không hề quan hệ, Viên Thuật chỉ là thu rồi Viên Tùng ba đàn rượu vang, đáp ứng giúp Viên Tùng bảo thủ bí mật, hi vọng Mã Nguyên không muốn lại gây sự.

Mã Nguyên cũng trong lòng biết lúc này Viên Tùng đã chết, lấy là không có chứng cứ, chỉ có thể trước tiên đem việc này thả xuống, bây giờ Thái Bình Đạo chưa khởi nghĩa, chính mình từng nhiều lần tìm kiếm, nhưng mà chưa từng biết được Thái Bình Đạo hình bóng.

Mọi người sau khi rồi đi, Mã Nguyên trở lại son trang, tướng Viên Ngỗi đưa tới một hòm châu báu, một hòm kim ngân để vào mật thất, gọi Thiệu Kha, để Thiệu Kha dẫn dắt Thạch Tú đi tới Tây Lương Mã Đằng nơi, mua hai mươi thớt Tây Lương hảo mã, cũng dặn dò này hai mươi con ngựa nhất định phải là tuần mã màu đen. Mã Nguyên giao cho Thiệu Kha một ít châu báu, dặn dò hần rồi đi. Lại để cho Trình Giảo Kim đi vào Nam Dương tìm kiếm Thái Thủ Tàn Hiệt, để Tàn Hiệt trước tiên Nam Dương tốt nhất thợ rèn chế tạo một cái thuẫn hoa phù, mười tám chuôi trường thương màu bạc, cùng mười tám chuôi Ngân nguyệt loan đao. Mã Nguyên lúc này đã đang vì thời loạn lạc ngồi chuẩn bị cuối cùng.

Một tháng sau, Mã Nguyên cầm trong tay Từ Lô Kiếm, đang luyện tập mây khói kiếm pháp. Phía sau mười tám người chính loạn cầm trong tay ngân thương, loạn đánh nhau, Mã Nguyên biết như vậy huấn luyện, có thể làm cho mọi người ở trên chiến trường hiểu ngầm phối hợp, vì lẽ đó mỗi lần Mã Nguyên huấn luyện xong bọn họ, liền để bọn họ tự mình loạn chiến.

Lý Nguyên Bá không nhìn được cô quạnh, thấy mọi người loạn chiến, đã cầm trong tay song chùy xông lên vào trong trận, mười tám người nhất thời ôm ở một chỗ, hợp chiến Lý Nguyên Bá! Sau nửa canh giờ, mười tám người các các ngã xuống đất không nổi, chỉ có Lý Nguyên Bá một thân một mình chiến ở tại chỗ, Mã Nguyên thấy Lý Nguyên Bá lúc này tướng mười tám người đánh đổ dưới đất, lắc đầu cười khổ, nếu là này mười tám người có thể trường thành đến đỉnh cao, tất có thể hợp chiến Lý Nguyên Bá, chỉ là hiện tại nhưng là kém xa lắm.

Thiệu Kha mang theo Thạch Tú trải qua một tháng thời gian, rốt cục đi tới Tây Lương, hai người nghỉ ngơi một ngày, liền tới đến Mã Đằng trong quân, báo cho Mã Đằng ý đồ đến. Mã Đằng lúc này đang theo theo Tây Lương thứ sử Cảnh Bì, bình định các nơi phản tặc, lúc này trong quân đang cần tiền lương, biết được Thiệu Kha ý đồ đến hậu, Mã Đằng mừng rỡ trong lòng, Tây Lương không bao giờ thiếu chính là chiến mã, nếu như có thể tướng ngựa đổi thành tiền tài, đối với Tây Lương quân không thể tốt hơn. Lập tức liền tự mình dẫn dắt Thiệu Kha chọn tuần mã, cũng phái thủ hạ hơn hai trăm người hộ tống Thiệu Kha mọi người rồi đi.

Lại là một tháng sau, Mã Nguyên biết được Thiệu Kha trở về, liền trước đi nghênh đón, thấy Thiệu Kha mang về hai mươi thớt Tây Lương tuần mã hậu, Mã Nguyên biết bàn giao việc đã làm tốt, lại nghe nói Lương Châu thứ sử Cảnh Bì mặc cho tin gian lại, dẫn đến địch đạo nhân vương quốc cùng với đề tộc, dân tộc Khương các loại dân tộc tạo phản, châu quận thu thập dừng sĩ, muốn thảo phạt phản loạn. Mã Đằng thân là trong quân làm, chính là tiền lương phát sấu, Mã Nguyên rất lấy ra một ít tiền tài, để bọn họ mang về giao cho Mã Đằng. Mã Nguyên trong lòng biết Mã Đằng làm người trung nghĩa, mình cùng Mã Đằng chính là cùng tộc, lúc này trợ giúp Mã Đằng, tất phải nhận được Mã Đằng hảo cảm, sau đó nói không chắc sẽ đối với mình có mặc giúp đỡ lớn.

Mã Nguyên chưa từng nghĩ đến, chỉ là đưa cho Mã Đằng một chút tiền tài, nhưng mà là sau này mình tranh bá đấu lấy mấy vạn Tây Lương thiết kỵ!

Chương 24: Khởi nghĩa khăn vàng Trần Thắng tranh đấu

Chương 24: Khởi nghĩa khăn vàng Trần Thắng tranh đấu

Đồng Hán 184 năm, Hán Linh Đế Lưu Hồng an hưởng thái bình, buôn bán chức quan, dẫn đến các nơi quan chức ức hiếp bách tính, Đại Hán các nơi dân chúng lầm than.

Cự tộc người Trương Giác dẫn dắt thái bình giáo chúng, hẹn ước ngày mùng 5 tháng 3 khởi binh phản hán. Lấy "Trời xanh đã chết, hoàng thiên khi lập, tuổi ở giáp, thiên hạ đại cát" là khẩu hiệu, đối với vương triều Đại Hán khởi xướng tiền công.

Mặt khác phái dưới trướng cừ soái Mã Nguyên Nghĩa đến Kinh Châu, Dương Châu triệu tập mấy vạn người đến Nghiệp thành chuẩn bị, lại mấy lần đến Lạc Dương cầu kết hoạch quan Phong Tur, Từ Phụng, muốn trong ứng ngoài hợp.

Nhưng là ở khởi nghĩa trước một tháng, Trương Giác một tên gọi là Đường chu môn đồ đến đây Lạc Dương mật báo, khai ra thành Lạc Dương nội ứng Mã Nguyên Nghĩa, Mã Nguyên Nghĩa bị Hà Tiến bắt giữ sau đó mang ra xé xác, quan binh đại lực dài giết thờ phụng Thái Bình Đạo tín đồ, liên luy hơn ngàn người, đồng thời hạ lệnh Ký Châu đuổi bắt Trương Giác.

Trương Giác thấy sự tình bại lộ, không thể làm gì khác hơn là ở hai tháng sớm khởi nghĩa, Trương Giác tự xưng "Thiên Công Tướng Quân", Trương Giác tộc đệ Trương Bảo, Trương Lương tự xưng là "Công Tướng Quân", "Nhân Công Tướng Quân" ở phương bắc Ký Châu một vùng khởi nghĩa. Thái Bình Đạo khởi nghĩa hậu, thiêu hủy quan phủ, sát hại lại sĩ, chung quanh cướp bóc, dẫn đến bách tính càng khó sinh tồn. Trong vòng một tháng, khăn vàng quân thể như chẻ tre, bao phủ Đại Hán bảy châu hai mươi tám quận nơi, chỗ đi qua, bách tính khổ không thể tả, châu quận thất thủ, lại sĩ lưu vong, Trương Giác bố trí thập phương đại cừ soái, ba mươi sáu phương tiểu cừ soái, phân bố Đại Hán các châu.

Dự Châu cừ soái Ba Tài, Nam Dương cừ soái Trương Mạn Thành, U Châu cừ soái Trình Viễn Chí, Ký Châu cừ soái Trương Yên, Thanh Châu cừ soái Bạc Di, Từ Châu cừ soái Vu Độc, Hà Nội cừ soái Quách Thái, Ích Châu cừ soái Mã Tương, Kinh Châu cừ soái Hà Nghi. Các nơi đều có khăn vàng quân mấy trăm ngàn! Khiếp sợ thiên hạ!

Hán Linh Đế Lưu Hồng thấy Thái Bình Đạo lợi hại, cuống quýt phong Hà Tiến là Đại tướng quân, suất lĩnh khoảng chừng Vũ Lâm năm doanh binh sĩ tuần với đều đình, chinh diêm vũ khí, trấn thủ kinh sư; lại tự Hàm Cốc quan, thung lũng lớn, Quảng thành, y khuyết, hoàn viên, toàn cửa, Mạnh tân, tiểu bình tân các loại các kinh đô cửa ải, thiết trí Đô úy đóng giữ; hạ chiếu các nơi nghiêm phòng, lệnh các châu quận chuẩn bị tác chiến, huấn luyện binh sĩ, chinh diêm vũ khí, triệu tập khắp nơi nghĩa quân.

Loạn Khăn Vàng chính thức mở ra!

Nam Dương thành ở ngoài Tự Nghĩa Trang trên, bây giờ lấy là dân chạy nạn như núi, từ khi khởi nghĩa khăn vàng sau đó, bách tính biết được Nam Dương thành ở ngoài Tự Nghĩa Trang rộng rãi thu dân chạy nạn, liền dón dập đến đây đầu hàng, Mã Nguyên biết rõ bách tính tầm quan trọng, liền dẫn dò hạ nhân nhiều kiến thảo phòng, cung dân chạy nạn ở lại, phạm là đến đây nhờ vả dân chạy nạn, cần là Tự Nghĩa Trang cây cối, Tự Nghĩa Trang cũng sẽ dành cho bọn họ cần lương thực.

Hôm nay Tự Nghĩa Trang trên dị thường náo nhiệt, nguyên lai hôm nay là Mã Nguyên hiếu giầu ngày, Mã Nguyên dẫn dò Thiệu Kha, chiêu đãi mọi người hậu, liền đứng dậy đi tới vũ tràng! Từ khi ba năm trước Lô Thực, Viên Ngỗi đã tới Mã gia trang hậu, Nam Dương Thái Thú liền đối với Mã Nguyên dị thường khách khí, Mã Nguyên mượn cơ hội này tướng Mã gia trang lớn mạnh mấy lần không thôi.

Lúc này vũ trên sân, mười tám vị tinh tráng đại hán chính hợp lực lớn chiến Lý Nguyên Bá một người, chỉ thấy mười tám vị võ tướng các các cầm trong tay ngân thương, eo phôi loan đao! Chính phối hợp hiểu ngầm, tướng Lý Nguyên Bá gắt gao vẫy ở chính giữa, Lý Nguyên Bá tuy là vũ lực siêu quần, nhưng cũng khó địch nổi mười tám vị võ tướng anh dũng phối hợp. Chỉ thấy Lý Nguyên Bá nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay búa lớn đập ra đầy trời chùy ánh, mười tám vị võ tướng nhất thời cũng đứng phát sinh chân thực hàn quang, đấu sức Lý Nguyên Bá mà không rơi xuống hạ phong.

Lúc này ngoài cửa Thiệu Kha chạy tới, thấy Mã Nguyên chính ở chỗ này, la lên "Trang chủ! Ngoài cửa đến một tiên sinh, tự xưng là trang chủ cùng trường bạn tốt. Hí Chí Tài, đến đây nương nhờ vào trang chủ."

Mã Nguyên nghe vậy đại hỉ, bên cạnh mình thiếu nhất mưu sĩ, bây giờ Hí Chí Tài xin vào, chính mình liền không cần đang vì mưu sĩ phát sầu. Mã Nguyên cuống quýt chạy hướng về trang ở ngoài, thấy lúc này Hí Chí Tài đang đứng ở cửa chờ đợi, Mã Nguyên cuống quýt chạy tới, đưa tay lôi kéo Hí Chí Tài liền hướng về bên trong trang đi đến.

Hí Chí Tài thấy Mã Nguyên coi trọng như thế chính mình, trong lòng quyết định nên vì Mã Nguyên hiệu chết lực!

Hai người đi vào son trang, ở Mã Nguyên bên trong phòng ngủ ngồi quỳ chân chỗ ngồi, lúc này Hí Chí Tài thở dài nói "Bây giờ khăn vàng hoành hành, Văn Long chính là Phục Ba tướng quân hậu nhân, không biết Văn Long có hay không có xuống núi tâm ý?"

Mã Nguyên nghe vậy cười khổ nói "Ta là có xuồng núi tâm ý, chỉ là trang trên dân chạy nạn không chỗ thu xếp, chính đang vì việc này phát sầu!"

Hí Chí Tài nghe nói Mã Nguyên thừa nhận, nhất thời mừng lớn nói "Văn Long lời ấy sai biệt, thời loạn lạc thời gian, Văn Long dĩ nhiên rộng rãi thu dân chạy nạn, cho dân chạy nạn nơi ở, dùng ăn, chỉ cần Văn Long đăng cao nhất hô, nơi này liền có mấy ngàn bản dân cung người thành lập nghĩa quân, đến lúc đó lấy Văn Long tài năng, tất có thể phong hầu bá tước!"

Mã Nguyên lúc này vừa nghĩ, Hí Chí Tài nói có lý, liền âm thầm gật đầu, Mã Nguyên lúc này nghĩ thầm, chính mình muốn xuống núi, hàng đầu chính là tiêu diệt Nam Dương khản vàng, vì phụ báo thù, thứ yếu chính là là sau đó tranh bá giành một khối thổ địa. Bây giờ Hí Chí Tài xin vào, chính là xuống núi thời cơ.

Hí Chí Tài thấy Mã Nguyên đang trầm tư, liền trầm mặc không lên tiếng nhìn Mã Nguyên, một hồi lâu sau, Mã Nguyên đối với Hí Chí Tài khề thi lễ đạo "Đã như vậy, không biết huynh trưởng có nguyện ý hay không tùy tùng Văn Long đồng thời kiến công lập nghiệp!"

Hí Chí Tài nghe vậy đại hỉ, lập tức quỳ xuống đất đạo "Chí mới đồng ý làm chủ công ra sức trâu ngựa!" Mã Nguyên cuống quýt nâng dậy Hí Chí Tài. Khề cau mày nói, "Ngày mai ta liền thành lập nghĩa quân, trước tiên dập tắt Nam Dương khản vàng, ở làm thương nghị, huynh trưởng ngay tại Tụ Nghĩa Trang trợ giúp Thiệu Quân sự trước tiên quản lý sơn trang đi. Chờ ngày khác quân ta lớn mạnh, liền có huynh trưởng đất dụng võ."

Hí Chí Tài trong lòng biết chính mình trên không được chiến trường, bây giờ Mã Nguyên an bài như vậy, Hí Chí Tài cảm thấy cũng coi như thỏa đáng, liền đồng ý.

Thành Lạc Dương bên trong, Đại Hán trong triều đình, Hán Linh Đế Lưu Hồng chính mặt mày ủ rũ nhìn mọi người.

Lúc này Hoàng Phủ Tung trên gián yêu cầu Linh Đế giải trừ đảng cấm, lấy ra hoàng cung tiền tài cùng tây viên ngựa tốt tặng cho quân sĩ, tăng lên sĩ khí, mà Lữ Cường rồi hướng Linh Đế trên ngôn: "Cấm tai họa tích oán lâu ngày, nếu là cùng với khản vàng hợp mưu, e sợ đến lúc đó Đại Hán đã không cứu." Hán Linh Đế tiếp nhận đề án, ở nhâm ngày càng lớn xá đảng người, trả về các tỳ đồ, yêu cầu các công khanh quyền ra tay, nỗ, đề cử các tướng lĩnh từ tôn cùng dân gian có biết rõ chiến lược người đến xe bus thự tiếp thu phỏng vấn.

Lúc này Viên Ngỗi đề cử trong tộc tiểu bối Viên Thuật, Viên Thiệu hai người. Lô Thực nói với Linh Đế "Lên tấu bệ hạ, thần nguyện đề cử một người, người này tất biết đánh nhau cưỡi ngựa bắn cung!" Linh Đế biết Lô Thực không phải ăn nói ba hoa người, nhất thời vui mừng khôn xiết, hỏi "Người này là ai, nhưng là xuất từ danh gia đời sau?"

Lô Thực hơi mỉm cười nói, "Bệ hạ, người này là Phục Ba tướng quân đời sau, tiền triều Mã Dung chi tôn, Mã Nguyên là vậy, người này có vạn phu không làm chi dừng, lại có không kém bầu nhụy chi trí, là cái hiếm thấy thống suất tài năng. Mã Nguyên nghĩa đệ Lý Nguyên Bá trời sinh khuyết trí, nhưng cũng trời sinh thần lực! Cầm trong tay một đôi Kim Cổ Chấn Thiên Chùy! Trùng 1,240 cân! Thiên hạ ít có người có thể cùng tranh tài!"

Lô Thực ngôn xong, cả triều khiếp sợ, một đôi chùy trùng hơn 1,200 cân, quân chi là Bá Vương trên đời, cũng đúng có không kịp.

Linh Đế lập tức hạ lệnh, phong Mã Nguyên là Phá Lỗ giáo úy, lệnh xuống núi phù hán.

Còn mặt kia lại phát tinh binh trấn áp các nơi loạn sự: Lô Thực lĩnh phó tướng tông viên, Trương Hiến, Vương Mãnh ba tướng suất lĩnh bắc quân năm giáo binh sĩ đi tới Ký Châu, phụ trách phương bắc chiến tuyến, cùng với Trương Giác chủ lực độ sức; Hoàng Phủ Tung cùng chu tuần các lĩnh một quân, không chế năm giáo, ba sông kỵ sĩ cùng mới vừa mộ đến tinh binh dũng sĩ cộng hơn bốn vạn người, đi tới Đình Xuyên, phụ trách Dự Châu chiến sự.

Lô Thực, Hoàng Phủ Tung từng người lĩnh binh sau khi rời đi, thiên hạ lại có đại sự phát sinh, chỉ là hai người hoàn toàn không biết.

Lúc này Mã Nguyên đang ngồi ở bên trong phòng, hưởng thụ cuối cùng này nhân hạ. Lúc này Mã Nguyên trong đầu truyền đến, "Gọi ý của hệ thống, Trần Thắng khởi nghĩa thuộc tính mở ra! Trần Thắng toàn thuộc tính thêm 3, trước mặt thuộc tính, vũ lực 83, trí lực 70, chính trị 79, thống suất 89."

Khởi nghĩa khản vàng hậu, Hoàng Nông Trần Thắng, dẫn dắt Hoàng Nông nghèo khó bách tính giết chết Hoàng Nông Thái Thú, lấy loa loa cánh tay phải làm tiêu chí, mặc cho tộc đệ Trần Bá Chi là quân sư, lão tướng Liêm Pha là đại tướng, suất lĩnh 髦 dưới 3 vạn đại quân đánh thẳng Lạc Dương! Hoàng Nông tới gần Lạc Dương, lúc này đã Bình lâm Hàm Cốc quan!

Đại tướng quân Hà Tiến, ra sức chống đối, bắt đặc dĩ Trần Bá Chi lĩnh quân có cách, thủ hạ đại tướng Liêm Pha lại có vạn phu không làm chi địch, Hà Tiến nhất thời khó có thể dập tắt.

Thiên hạ vì thế mà khiếp sợ! Linh Đế nghe vậy đã Bình lâm Hàm Cốc quan, nhất thời tức giận giận sôi lên! Lệnh kỵ đốc úy Tào Tháo dẫn dắt tàn chiêu mộ binh lính, đi vào hiệp trợ Hà Tiến dập tắt Trần Thắng!

Tụ Nghĩa Trang ở ngoài, Mã Nguyên trên người mặc Độc Giác Hàn Long Giáp, cầm trong tay Hồ Đầu Liêm Dao Thương, bên hông phối hợp Từ Lô Kiếm! Ngồi cao Ô Chuy Hắc Thần mã bên trên! Đang đứng ở trang trước! Phía sau Mộc Quế Anh, thân mặc áo đồ hàn thiết giáp, cầm trong tay Lê Hoa Thương đứng ở bên trái, bên hông mang theo mấy thanh phi đao hàn khí bức người, Mộc Quế Anh ngồi cao truy phong Báo Mã bên trên! Khiến người ta thán thán, được lắm mấy liễu không nhường mấy râu nữ tướng! Lý Nguyên Bá trên người mặc giáp vàng, cầm trong tay một đôi Kim Cổ Chấn Thiên Chùy đứng ở bên phải! Không giận tự uy, khiến người ta không dám tới gần.

Mã Nguyên đối diện đứng 10 ngàn khản vàng tặc quân! Đầu lĩnh nhân thủ nắm một thanh trường kiếm, thấy Mã Nguyên đã làm tốt phòng ngự chuẩn bị, liền mở miệng nói rằng "Ta chính là Thái Bình Đạo cử soái Triệu hoàng. Tụ Nghĩa Trang người nghe, nếu là các người quy thuận ta Thái Bình Đạo, liền có thể miễn họa sát thân! Nếu là không phải vậy, thủ hạ ta 10 ngàn sĩ tốt cùng nhau tiến lên, liền có thể đưa người tụ nghĩa sơn trang san thành bình địa!"

Người này chính là lúc trước sát hại Mã Kiệt người, chính là Nam Dương cử soái Trương Mạn Thành phó tướng Triệu hoàng.

Mã Nguyên nghe nói đối phương là khăn vàng Nam Dương cử soái, nhất thời phần nộ thuận theo lòng sinh! Muốn muốn nói chuyện! Lý Nguyên Bá đã cầm trong tay song chùy xông ra ngoài!

"Nơi nào đến cầu tặc! Nếu dám tới nhà của ta bên trong tìm chết, tiểu gia trong tay kim chùy từ lâu chờ đợi đã lâu, ăn trước tiểu gia một chùy!" Lý Nguyên Bá nói xong cũng đã nhắm phía khăn vàng! Triệu hoàng thấy Lý Nguyên Bá vọt tới! Trường kiếm trong tay nhắm thẳng vào Tụ Nghĩa Trang, "Giết, hôm nay muốn Tụ Nghĩa Trang như ngày đó Mã gia trang như thế! Không giữ lại ai!"

Mã Nguyên nghe nói Triệu hoàng nhắc lên ngày đó Mã gia trang nói như vậy, trong lòng đã khẳng định người này tất là sát hại cha mình người. Mã Nguyên trong tay liềm đao thương hơi vung lên, hai chân dùng sức đá vào Ô Chuy trên bụng! Ô Chuy thân mã nhất thời mang theo Mã Nguyên ngưỡng đề hét dài một tiếng, nhanh như tia chớp giết hướng về khăn vàng mà đi!

Lúc này Mã gia trang bên trong giết ra mười tám vị trên người mặc hắc giáp tướng quân! Chỉ thấy này mười tám người các các hắc giáp ngân thương, quý cụ che mặt, bên hông phối hợp Ngân nguyệt giống như loan đao! Dưới trường cùng một màu màu đen Tây Lương tuần mã, đang từ bên trong son trang đánh tới!

Lúc này Lý Nguyên Bá đã vọt vào khăn vàng trong quân, trong tay kim chùy trên dưới bay tán loạn! Chỗ đi qua hoàn toàn lộn xộn! Lý Nguyên Bá mỗi chùy đập ra liền có mấy người bị tạp phiến dưới đất!

Mà Mã Nguyên lúc này cũng đã hướng về Triệu hoàng đánh tới! Mã Nguyên mượn Ô Chuy Hắc Thần mã oai, đảo mắt đã đi tới Triệu hoàng trước người! Chỉ thấy Mã Nguyên trong tay Hồ Đầu Liềm Đao Thương xẹt qua một đạo quỹ dị ánh bạc! Triệu hoàng bị Mã Nguyên chém ở dưới ngựa!

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Ban tên cho Yến Vân Thập Bát Kỳ

Chương 25: Ban tên cho Yến Vân Thập Bát Kỳ

Triệu hoàng bị Mã Nguyên một thương đâm rớt ngựa, lúc này khăn vàng tặc nhất thời loạn tung tung phèo, Mã Nguyên mang theo linh Mộc Quế Anh, Lý Nguyên Bá, cùng với bồi dưỡng mười tám vị võ tướng, tướng khăn vàng giết người ngã ngựa đỏ. Khăn vàng vốn là nhiều là bản dân! Có thể nào cùng với Mã Nguyên mang theo linh dũng tướng so với?

Triệu hoàng chết rồi, khăn vàng chết chết, chạy đã chạy bây giờ Tụ Nghĩa Trang ở ngoài lũy là hoàn toàn lộn xộn, thầy chất đầy đồng!

Mã Nguyên lúc này ngồi cao Ô Chuy Hắc Thần mã bên trên, nhìn khắp bốn phía, thấy nơi này lại không khăn vàng, Mã Nguyên liền giục ngựa trở lại trang tiền lên!

Lúc này Hí Chí Tài dẫn dắt Thạch Tú cùng với Trình Giáo Kim đến đây, Mã Nguyên định là để ba người bảo vệ son trang dân chạy nạn, không nghĩ tới chính mình hợp lại chém Triệu hoàng, khăn vàng sức chiến đấu lại quá thấp, tuy rằng có 10 ngàn chỉ chúng, nhưng mà còn chưa đột phá chính mình đạo phòng tuyến này, đã bị giết đại bại mà chạy.

"Gợi ý của hệ thống, bởi kí chủ hoàn thành vũ, trí, chính, thống, tăng mạnh nhiệm vụ, hệ thống đã thăng cấp bên trong cấp hệ thống, chiến tranh hình thức chính thức mở ra, kí chủ mỗi hoàn thành một lần đối chiến, hơn nữa song phương xuất chiến nhân viên đều đạt đến mười vạn, sau khi chiến tranh kết thúc kí chủ tướng thu được siêu cấp đại địa quay nhận thưởng một lần, ngẫu nhiên thu được danh tướng, mỹ nữ, danh khí, Bảo Mã, item chế tác đồ các loại ngẫu nhiên dành cho kí chủ một cái."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ son trang bảo vệ chiến thu được toàn thắng, thành tựu hệ thống mở ra, mỗi lần chiến tranh hậu sẽ hướng về kí chủ nhắc nhở đoạt được thành tựu trị. Lần này kí chủ thu được thành tựu trị 61, trước mặt thành tựu trị 61."

Nghe được gợi ý của hệ thống, Mã Nguyên vạn phần kích động, rốt cục có thể triệu hoán dừng tướng rồi! Chỉ là mỗi lần triệu hoán dừng tướng cần một trăm thành tựu trị, chính mình hiện tại mới 61, chỉ có tiếp tục cố gắng.

Mã Nguyên trở lại trang trên, dặn dò mọi người đến đây nghị sự, chỉ thấy Mã Nguyên ngồi cao đại sảnh, Lý Nguyên Bá đứng ở phía sau, đường dưới

Mộc Quế Anh, Thạch Tú, Thiệu Kha, Trình Giảo Kim, Hí Chí Tài mọi người ngồi trên hai bên.

Mã Nguyên nhìn chung quanh mọi người, hơi mở miệng nói "Bây giờ khăn vàng làm loạn, tã Trung Lang tướng Hoàng Phủ Tung tướng quân đóng quân Trường Xã, lực chiến khăn vàng tặc thủ Ba Tài, chi là quả bất địch chúng, kim ngừi Uyển Thành đã bị khăn vàng tặc quân chiếm lĩnh, Nam Dương thành Thái Thú Tàn Hiệt bị khăn vàng trong quân đại tướng Trương Mạn Thành giết chết, bây giờ Hoàng Phủ Tung tướng quân đã Bình lâm hiểm cảnh, Ba Tài tất sẽ hiệp Trương Mạn Thành Bình vi Trường Xã! Ta thân là Phục Ba tướng quân hậu nhân, tự nhiên thành lập nghĩa quân, quét ngang khăn vàng, cứu Hoàng Phủ Tung tướng quân Trường Xã chi hiểm! Chi là ta dẫn dắt mọi người vừa đi, nơi đây tất nhiên trống vắng, phải, là thượng tướng không thắng trước tiên lự bại, nếu là quân ta vừa đi, nơi đây bị khăn vàng chiếm lĩnh, chúng ta chính là chó mất chủ không nhà để về, không biết các vị thấy thế nào."

Mã Nguyên nói xong liền nhìn về phía Hí Chí Tài, bởi vì lúc này bên người mưu sĩ chỉ có Hí Chí Tài một người.

Hí Chí Tài thấy Mã Nguyên nhìn mình, hơi đứng lên nói "Chúa công lo xa rồi, khăn vàng đa số bản dân, có thể nào chống đối ta chủ hùng phong. Chúa công dẫn dắt chúng sắp rồi đi, nơi đây giao có Chí Tài chăm nom chính là, chỉ cần lưu vừa lên tướng ở đây, ngày đêm thao luyện dân chạy nạn, tất có thể bảo đảm nơi đây không lo. Đợi ta chủ bình định khăn vàng, Thiên Tử tất sẽ vi chúa công có phong thưởng, chúa công có thể nhân cơ hội giành một chỗ, đến lúc đó có thành lâu bảo vệ, liền lại không nỗi lo về sau."

Mã Nguyên nghe vậy cười to nói "Chí Tài không hồ là ta Từ Phòng, lúc này liền như vậy quyết định, như vậy liền đi vào báo cho dân chạy nạn, ngày mai ta tướng thành lập nghĩa quân một ngàn người, phạm là gia nhập giả, mỗi người có thể chiếm được năm lượng bạc làm phí an cư, mặt khác gia nhân ở ta Tụ Nghĩa Trang cấy cấy thu được so với hẳn nhiều người ba phần mười lương thực!" Thuận theo từ mai, trang trên tất cả đều có Hí Chí Tài tiên sinh cùng với Thiệu Kha quân sự cùng nhau xử lý, Trình Giảo Kim, Thạch Tú ở lại Tụ Nghĩa Trang thao luyện dân chạy nạn. Chờ nghĩa quân thành lập, ta cùng với hai trang chủ Lý Nguyên Bá, thì sẽ xuất chinh khăn vàng!

Lúc này Lý Nguyên Bá đã hưng phấn mất ngưng tụ, khiến người ta trực đánh rùng mình!

Mã Nguyên rồi đi đại sảnh, vẫn chưa vội về nhà, mà là đi tới sân luyện võ trên, lúc này Mã Nguyên mặt không hề cảm xúc, chính nhìn quỳ trên mặt đất mười tám người, trận chiến ngày hôm nay, này mười tám người vũ lực đã bạo lộ ra, bọn họ đã cách Mã Nguyên vũ lực không xa.

Mã Nguyên từ khi học tập mây khói kiếm pháp hậu, bây giờ thuộc tính đã đạt đến vũ lực 97, trí lực 89, chính trị 92, thống suất 91, mị lực 95. Mà này mười tám người hiện nay đã có ba người đạt đến vũ lực 93, mọi người khác phân biệt ở 91, cùng với 92, hai bên, chỉ có hai người còn ở 90 vũ lực trị trên dừng lại.

Mã Nguyên lạnh lùng mở miệng nói, "Ba năm trước, ta bồi dưỡng từ sĩ, để cho các người cùng theo họ ta mã, bây giờ khăn vàng làm loạn, ta ý xuống núi phủ hân! Hôm nay cho các người gọi là, các người xếp hàng ngang!" Mã Nguyên sau khi nói xong, mười tám người đã xếp hàng ngang, chờ đợi Mã Nguyên vì bọn họ gọi là.

Mã Nguyên thuận theo người số một bắt đầu, đi thẳng đến người cuối cùng, phân biệt cho bọn họ gọi là "Mã Trung, Mã Hiếu, Mã Lễ, Mã Nghĩa, Mã Liêm, Mã Uy, Mã Chấn, Mã Thiên, Mã Hạ, Mã Hoàn, Mã Tảo, Mã Hoàn, Mã Vũ, Mã Kiến, Mã Cái, Mã Thế, Mã Vương, Mã Triều."

Mã Nguyên vì mọi người gọi là hậu, lần nữa mở miệng nói "Ta tứ bọn người Yên Vân Thập Bát Kỳ danh xưng, nhìn người các loại có thể trở thành là ta tay cánh tay! Giúp ta quét ngang hoàn vũ!"

Lúc này mười tám người dồn dập quỳ xuống đất hô to, "Nguyện bằng vào ta các loại thân thể, vì ta chủ da ngựa bọc thây còn, dương ta chủ cái thể uy danh!"

Mã Nguyên nhìn này mười tám người, trong lòng biết bao kích động! Mười tám vị võ tướng vũ lực tất cả tại 90 trở lên, lại toàn bộ phối hợp loan đao, ngân thương, thuẫn mã màu đen, phía trên chiến trường, tất sẽ như Địa ngục kỳ sĩ bình thường chấn động lòng người!

Lại nói Linh Đế phái Hà Tiến dẫn dắt kỵ đốc úy Tào Tháo, đi tới Hoàng Nông dập tắt Trần Thắng, nhưng mà không thấp Trần Bá Chi nửa đường mai phục, Hà Tiến hao binh tổn tướng, không thể làm gì khác hơn là tìm Tào Tháo thương nghị.

Tào Tháo lúc này cũng đứng âm thầm hồi hân, chính mình cũng thật là coi thường Hoàng Nông phản tặc, dĩ nhiên không biết phản tặc bên trong lại có hiểu quân người, nếu không phải mình từng ở Lâm Xung nơi đó mượn tới dũng tướng Lỗ Trí Thâm, sợ là đã bị Hoàng Nông phản tặc giết chết rồi!

Bây giờ Tào Tháo thấy binh lính thủ hạ không hề sĩ khí, trong lòng biết chỉ có lui binh. Nhưng lại sợ tăng phản tặc kiêu ngạo, Tào Tháo liền báo cho Hà Tiến, tuyên bố khăn vàng tặc quân không địch lại Trường Xã Hoàng Phủ Tung, đã Bình bại, không ngày càng lớn quân thì sẽ đến đây trợ giúp! Mới ổn định sĩ khí! Lạc Dương cùng với Hoàng Nông cách xa nhau không tới trăm dặm, một ngày liền có thể đạt đến, Tào Tháo kiến nghị Hà Tiến trước về kinh sư, chính mình một mình suất lĩnh còn lại 20 ngàn lính mới chống cự Trần Thắng!

Nam Dương Tụ Nghĩa Trang ở ngoài một người chính giục ngựa chạy như bay, hướng về Tụ Nghĩa Trang mà tới. Này người đi tới trang trên, nhất thời từ trên ngựa nhảy xuống, là lớn, "Ta là Lô Thực đại nhân thân tín, đến đây bái kiến Mã Nguyên trang chủ, mau mau bẩm báo!"

Hộ vệ nghe vậy cuống quýt chạy vào bên trong trang bẩm báo, lúc này Mã Nguyên chính tự mình tổ huấn luyện kiến 1000 nghĩa quân. Thấy ngoài cửa đến báo, nhất thời đứng dậy đi vào ngoài cửa.

Lô Thực thân tín thấy Mã Nguyên đến đây, cuống quýt quỳ xuống đất đạo "Tiểu nhân hướng dương, bái kiến tướng quân, kim khăn vàng làm loạn, Hoàng Nông Trần Thắng lại khởi binh tạo phản, Thiên Tử rất Phong tướng quân là Phá Lô giáo úy, đi vào cứu Lạc Dương chi hiểm"

Mã Nguyên nghe vậy, nhất thời cười đáp, "Người đi về trước báo cho Thiên Tử, có kỵ Đô úy Tào Tháo trấn thủ Hàm Cốc quan, Trần Thắng không

đáng lo lắng, bây giờ khăn vàng đã chiếm lĩnh Uyển Thành, Nam Dương, Nhữ Nam, Thọ Xuân các nơi, Hoàng Phủ Tung tướng quân quả bất địch chúng, đóng quân Trường Xã, khăn vàng một khi hội sư, thì sẽ Bình vi Trường Xã, đến lúc đó Hoàng Phủ Tung tướng quân nguy đã! Đợi ta ngày mai xuất chinh Nam Dương, đập tắt Nam Dương khăn vàng, liền đi vào cứu Lạc Dương chi vi."

Hướng dương nghe vậy, cuống quýt lên ngựa rồi đi, trở lại báo cho Linh Đế đi tới.

Hướng dương đi rồi, Mã Nguyên trở lại trang trên, thấy Mộc Quế Anh có chút oán giận nhìn mình, nhất thời nhớ tới thời gian ba năm đã qua, bây giờ mình đã hiểu thấu, nhưng mà còn chưa cưới vợ Mộc Quế Anh. Nhất thời tiến lên tướng Mộc Quế Anh ôm vào trong ngực, "Quế Anh nha, vốn định ba năm sau liền cưới ngươi làm vợ, ai biết khăn vàng làm loạn, hôm nay Thiên Tử chiêu thư đã dưới, mặc ta là Phá Lỗ giáo úy, đi vào cứu Lạc Dương chi vi, xem ra chỉ có bình định rồi chiến loạn, lại cưới vợ Quế Anh."

Mộc Quế Anh lúc này ưu thương tướng Mã Nguyên đẩy qua một bên, "Phu quân sẽ như vậy, khăn vàng làm loạn quan chúng ta chuyện gì, đều ba năm, lẽ nào phu quân muốn cho thiếp thân đợi thêm ba năm sao?"

Mã Nguyên cười khổ lần thứ hai tướng Mộc Quế Anh ôm vào trong ngực, ở Mộc Quế Anh bên tai nhẹ nhàng nói rằng, "Lại cho vi phu thời gian một năm thế nào? Ngươi chẳng lẽ không biết phu quân sớm muốn đem Quế Anh cưới vào cửa, chỉ là nào có ở không nhân nha!"

Mã Nguyên nói xong, đột nhiên lạnh lợi hơi động, ở Mộc Quế Anh bên tai nhẹ nhàng thổi khí đạo, "Ngày mai liền phải xuất chinh, không bây giờ muộn ta trước tiên cùng phu nhân được rồi Chu Công chi lễ đi."

Mã Nguyên nói xong, liền tướng Mộc Quế Anh ôm đầm eo ôm lấy, đi vào phòng ngủ.

Lúc này Mộc Quế Anh thẹn thùng nằm ở Mã Nguyên trong lòng ngực, tùy ý Mã Nguyên tùy ý khinh bạc. Mã Nguyên ngồi ở bên giường, tướng Mộc Quế Anh đặt ở trên đùi của chính mình, tay phải hoàn no này Mộc Quế Anh eo cạnh, tay trái chính xoa xoa Mộc Quế Anh mặt cười.

Lúc này Mộc Quế Anh xinh đẹp cực kỳ, anh khí trên mặt có chứa nhân nhật hồng vận, tướng Mộc Quế Anh tôn lên nhiều hơn mấy phần thành thực, trước ngực hai ngọn núi, theo hô hấp chặt chẽ, chập trùng bất định, Mã Nguyên lúc này thế nào còn nhìn được, bỗng nhiên hôn chủ Mộc Quế Anh cái miệng anh đào nhỏ nhắn, lúc này Mã Nguyên chỉ cảm thấy một trận lâu không gặp ngọt ngào.

Mã Nguyên tham lam hút này Mộc Quế Anh trong miệng ngọt ngào, ôm Mộc Quế Anh tay phải chính hướng lên trên trượt, rốt cục Mã Nguyên thăm dò đến toà kia lâu không gặp trên ngọn núi, lúc này Mộc Quế Anh đột nhiên tướng Mã Nguyên đẩy lên ở trên giường, chạy ra gian phòng, lúc gần đi hai mắt ân tình nhìn Mã Nguyên đạo "Được, phu quân nói rồi lại quá một năm, liền muốn cưới vợ thiếp thân, cái kia thiếp thân liền lại cho phu quân thời gian một năm. Chu Công chi lễ, vẫn là đợi được kết hôn muộn ngày ở được thôi." Mộc Quế Anh nói xong liền xoay người rồi đi, độc Lưu Mã nguyên một người ở trong phòng si ngốc nhìn cửa.

Một hồi lâu sau, Mã Nguyên nhìn mình cao cao nhô lên lều vải, gằm hét lên, "Mộc Quế Anh! Ngươi chính là một cái hồ đội hữu chơi âm! Tiểu gia ta làm sao bây giờ!" (Nguyên Thiếu ảo tưởng: Ta cũng rất đồng tình nhân vật chính! Chỉ là, Mộc Quế Anh xác thực không thể quá sớm bị ngươi đẩy lên. Mã Nguyên mắng to: "Ngươi khôn nạn, có ngươi như thế tả sao, chẳng lẽ muốn tiểu gia ở cô đại chơi LOL à! Nguyên Thiếu ảo tưởng: Lão tử đây là rèn luyện ngươi, nếu như ngươi không rèn luyện, sau đó tiểu gia làm sao bạo tử đại minh hậu cho ngươi, cho ngươi cũng không chơi nổi, vừa khóc đi, tiểu gia muốn viết dưới một chương rồi!")

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Tào Tháo không tướng Lưu Bị đệ nhiều

Chương 26: Tào Tháo không tướng Lưu Bị đệ nhiều

Mã Nguyên trải qua Mộc Quế Anh từ chối hậu, một đêm đều ở mọt ra hòn dỗi, trong lòng đó là cỡ nào bi ai! Lúc này Mã Nguyên nghĩ tới chính là, nếu như ở hiện đại thật tốt, Mộc Quế Anh này ngư ty khẳng định đã bị mình bắt, mà lúc này Mã Nguyên chỉ có thể nghỉ ngơi dưỡng sức, là ngày thứ hai xuất chinh chuẩn bị sẵn sàng.

Sáng ngày thứ hai, Mã Nguyên rất sớm rời giường, ở Mộc Quế Anh hầu hạ dưới thay y phục rửa mặt. Lúc này Mã Nguyên vẫn còn có chút sinh Mộc Quế Anh khí, có chút giận hờn tướng khăn mặt thuận theo Mộc Quế Anh trong tay đoạt rồi, tự mình động thủ rửa mặt.

Lúc này Mộc Quế Anh hơi cong lên miệng nhỏ, có chút tức giận xoay người rồi đi.

Không bao lâu Mã Nguyên liền đi ra khỏi phòng, đến đây đại sảnh, lúc này trong đại sảnh, Hí Chí Tài, Thạch Tú, Trình Giáo Kim đã chờ đợi đã lâu. Mã Nguyên ngồi ở vị trí đầu, dẫn dò Trình Giáo Kim đi vào tập hợp nghĩa quân, chính mình thì lại quan sát Hí Chí Tài thuộc tính, Hí Chí Tài từ khi đầu hiệu đòi sau, Mã Nguyên cũng không từng kiểm tra hắn thuộc tính. Bây giờ chính mình liền phải rời đi, nếu là không biết Hí Chí Tài thuộc tính, Mã Nguyên thế nào có năng lực an tâm rời đi?

"Gợi ý của hệ thống, Hí Chí Tài thuộc tính, vũ lực 38, trí lực 92, chính trị 89, thống suất 81."

Hí Chí Tài thuộc tính cũng không có cho Mã Nguyên mang đến bao lớn vui sướng, nhưng cũng coi như là một cái nhất lưu mưu sĩ, cũng vẫn tính tạm tạm, Mã Nguyên lúc này cuối cùng cũng coi như có năng lực an tâm xuống núi. Dù sao sơn trang có Hí Chí Tài, Thạch Tú, Trình Giáo Kim ba người, Mã Nguyên phía sau không lo.

Mã Nguyên đi tới trang ở ngoài, lúc này 1000 nghĩa quân đã thành lập xong xuôi, Mã Nguyên khẽ gật đầu nói "Khẩn vàng bắt nhân, họa loạn muôn dân. Trần Thắng bắt nghĩa, ăn cắp thiên hạ! Chúng ta đòi đòi người Hán, sao có thể tùy ý tặc nhân họa loạn ta thái bình thiên hạ! Bây giờ Đại Hán đã là thùng trăm ngàn lỗ. Kim Mã Nguyên bắt tài, nguyện thống lĩnh nghĩa quân, xuống núi phù hán, thành lập cái thế công huân, dương danh thiên hạ!"

Mã Nguyên nói xong, phía sau mười tám kỵ dồn dập quỹ xuống đất, trong tay giơ lên cao loan đao, "Chúa công chí chí, sống chết có nhau, trời xanh chứng giám, loan đao làm chứng!" Mã Nguyên trước người 1000 nghĩa quân cũng dồn dập quỹ xuống đất, "Đồng ý tùy tùng tướng quân, dùng thân thể chúng ta, phò vệ tướng quân cái thế uy danh!"

Mã Nguyên nhất thời cười to nói "Được, ngày mai canh ba làm cơm, năm canh xuất chinh, hôm nay các người đi đầu trở lại báo cho người nhà, ngày mai theo ta xuất chinh!" Mã Nguyên nói xong, liền đứng dậy đi tới bên trong phòng, lúc này Mã Nguyên nghĩ đến mình còn có một tấm đỉnh cao thống suất thì không dùng, lập tức kêu lên, "Hệ thống, ta muốn sử dụng đỉnh cao thống suất thể."

"Gợi ý của hệ thống, đỉnh cao thống suất trong thể hàm, Nhạc Phi, vũ lực 97, trí lực 88, chính trị 75, thống suất 99."

Nhạc Phi đặc tính:

1. Dũng mãnh, cùng người đối chiến vũ lực thêm
2. Đặc tính 2 tinh trung, nhận chủ hậu là tử trung, đồng thời trí lực thêm
3. Nhạc Phi đặc tính 3 Vũ Mục, đối chiến dị tộc, Nhạc Phi vũ lực thêm 3, trí lực thêm 3, thống suất thêm 5.

Chính sử Tần Quỳnh, vũ lực 98, trí lực 83, chính trị 81, thống suất 95. Tần Quỳnh đặc tính:

1. Uy thế, đánh với thời gian, Tần Quỳnh mỗi chém giết phe địch một tướng, phe địch tướng lĩnh thống suất giảm xuống 3—5 điểm, vũ lực giảm xuống 1—3 điểm.
2. Hiệp nghĩa, Tần Quỳnh làm người hiệp nghĩa, lĩnh quân làm chiến, thống suất thêm

Dã sử Tần Quỳnh, vũ lực 95, trí lực 87, chính trị 85, thống suất 98. Tần Quỳnh đặc tính:

1. Môn thần, cùng người đánh với có thể ngẫu nhiên hạ thấp đối phương 1—3 điểm vũ lực.
2. Dũng mãnh, cùng người đối chiến, vũ lực thêm 2.

Tiết Lễ, vũ lực 98, trí lực 89, chính trị 64, thống suất 97. Tiết Lễ đặc tính:

1. Ngạo cung, Tiết Lễ có năng lực thiện xạ trên ngựa, cầm trong tay cung tên, độ chính xác tăng lên, tầm bắn tăng lên.
2. Hộ kỵ, cùng người giao chiến vũ lực thêm 3, lĩnh kỵ binh làm chiến thống suất thêm 3.

Dương Kế Nghiệp, vũ lực 96, trí lực 76, chính trị 69, thống suất 96. Dương Kế Nghiệp đặc tính:

1. Kim đao, cùng người giao chiến vũ lực thêm 3.
2. Kháng dị, Dương Kế Nghiệp lĩnh binh cùng với dị tộc giao chiến, vũ lực thêm 2, thống suất thêm 3.

Xin mời kí chủ đi trừ một người, còn lại trong bốn người ngẫu nhiên thu được một người!"

Hệ thống âm thanh vừa ra, Mã Nguyên liền si ngốc nói rằng, "Hệ thống, người có phải là làm, làm sao xuất hiện hai cái Tần Quỳnh nha!"

"Gợi ý của hệ thống, chính sử Tần Quỳnh là trải qua sử ghi chép Tần Quỳnh, vũ lực hơi cao, thống suất khá thấp, dã sử Tần Quỳnh là diễn nghĩa ghi chép, vũ lực khá thấp. Đương nhiên, nếu như chính sử Tần Quỳnh xuất hiện, dã sử Tần Quỳnh tương sẽ không lại xuất hiện."

Mã Nguyên bắt đầu đi nói "Được rồi, giúp ta đi trừ Dương Nghiệp đi, sau đó lại để hắn đi ra."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ đi trừ Dương Nghiệp, còn lại bốn người ngẫu nhiên thu được một người, hệ thống đang tiến hành ngẫu nhiên."

Lúc này Mã Nguyên trong lòng điên cuồng gào thét, "Tiết Lễ, Tiết Lễ, Nhạc Phi, Nhạc Phi!" Nhưng là hệ thống đều là ở ngoài ý liệu của hắn.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ thu được dã sử Tần Quỳnh, Tần Thúc Bảo, kèm theo Hoàng Kim giản xuất thế. Tần Quỳnh thuộc tính, vũ lực 95, trí lực 87, chính trị 85, thông suất 98. Tần Quỳnh đặc tính 1 môn thần, cùng người đánh với có thể ngẫu nhiên hạ thấp đối phương 1—3 điểm vũ lực. Tần Quỳnh đặc tính 2 dũng mãnh, cùng người đối chiến, vũ lực thêm 2. Hiện nay thổi vào, Trình Giảo Kim kết bái huynh đệ. Chính đang đến đây dấu hiệu trên đường."

Tuy rằng chưa từng được Nhạc Phi, Tiết Lễ hai vị này tha thiết ước mơ cái thế thống suất, nhưng mà được một cái cái gọi là giả Tần Quỳnh, Mã Nguyên bất đắc dĩ cười cợt. Trước đi tìm Trình Giảo Kim đi tới.

Mã Nguyên đi tới Trình Giảo Kim trụ sở, Trình Giảo Kim chính đang bồi tiếp Trình mẫu nói chuyện, thấy Mã Nguyên đến đây cuồng quát thỉ lễ, "Chúa công ngài làm sao đến rồi, nhanh ngồi nhanh ngồi." Trình mẫu cũng đứng cuồng quát cho Mã Nguyên pha trà.

Mã Nguyên phát tay ngăn cản Trình mẫu hậu, đối với Trình Giảo Kim nói rằng, "Ta nghe nói ngươi có một huynh đệ, họ Tần tên Quỳnh, tự Thúc Bảo, không biết có thể có việc này?" Trình Giảo Kim nghe nói Mã Nguyên muốn, lật đặt vôi vàng nói "Thúc Bảo cùng với tiểu nhân là huynh đệ kết nghĩa, cũng đúng tiểu nhân giờ bạn chơi, không biết chúa công thế nào biết được?"

Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói "Nếu là ta mang binh xuất chinh sau đó, Tần Quỳnh đến đây nhờ vả, ngươi liền để hắn đi tới Nam Dương giúp ta."

Giao phó xong tất cả hậu, Mã Nguyên liền đứng dậy trở lại trong phòng, chuẩn bị xuống núi đồ vật.

Cùng lúc đó, Lạc Dương Hàm Cốc quan ở ngoài, Trần Thắng lâu công Hàm Cốc quan không xuống, Tào Tháo lĩnh quân có cách, lại cư hiểm mà thủ, tướng Trần Thắng gắt gao che ở Hàm Cốc quan ở ngoài.

Chỉ thấy quan ngoại một vị lão tướng chính cầm trong tay đại đao, ngồi cao trước trận, "Lão phụ Liêm Pha, hán trong quân, có thể có người dám đánh với ta một trận? Khặc! Khặc! Khặc!" Liêm Pha nói xong, liền ho khan lên. Thành trên Tào Tháo nhất thời cười to mà lên, "Hừ hừ ha ha ha, lão thất phu, ta niệm tình ngươi tuổi già, nhanh rút về kéo dài hơi tàn đi, phía trên chiến trường là ngươi người lão già này có năng lực đến, mặc cho rằng lấy trộm cổ nhân tên, liền có cổ nhân chi dũng, lại không rời đi, sợ là liên vĩnh viễn cũng không thể quay về kéo!"

Liêm Pha cỡ nào cuồng ngạo, ngửi Tào Tháo nói như vậy, nhất thời giận tím mặt mày, ho khan càng kịch liệt hơn tốc, "Khặc! Khặc! Khặc! Tào Mạnh Đức, tướng bên thua sẽ hiện mệnh lười lực lượng, như có bản lĩnh, có thể dám cùng ta đơn cướp con ngựa đánh một trận? Bằng không liền báo cho Hán Đế tướng Trường An phân chia cho chủ công nhà ta!"

Tào Tháo nghe vậy, nhìn chung quanh bên người chúng tướng, "Có thể có người dám ứng chiến Liêm Pha?" Bên người tất cả mọi người nhận biết Liêm Pha chi dũng, lập tức không người dám cùng tranh tài.

Tào Tháo thấy không có người đáp ứng, căm tức mọi người nói, "Ta biết Liêm Pha chi dũng, dũng quan tam quân, nhưng ngươi các loại có thể từng nghĩ tới, các ngươi chỉ cần ra khỏi thành chém xuống Liêm Pha thủ cấp, dũng quan tam quân chính là các ngươi, Liêm Pha liền sẽ trở thành các ngươi đá lót đường."

Chính đang Tào Tháo còn ở phát biểu thời điểm, Hàm Cốc quan cửa thành hơi mở ra, chỉ thấy trong thành giết ra một người, người này thân cao bảy thước, cầm trong tay một cây nanh sói sóc! Hướng về Liêm Pha giết đi, "Lão thất phu muốn chết, đợi ta Đan Hùng Tín bắt ngươi. Nha!"

Thành trên Tào Tháo thấy có người xuất chiến, nhất thời hỏi, "Đây là người phương nào?" Bên cạnh một tướng trở lại "Là ta tân thu ngũ tướng Đan Hùng Tín." Tào Tháo nghe vậy, liền khẩn nhìn chăm chú phía trên chiến trường, chỉ thấy Đan Hùng Tín cùng với Liêm Pha chiến ở một chỗ, hai người đại chiến 200 hiệp bất phân thắng bại.

Thành trên Tào Tháo thấy Đan Hùng Tín vật cười có ngã sắp xuống dấu hiệu, cuồng quát mình kim thu binh, e sợ Đan Hùng Tín có cái gì bất trắc.

Chính đang giao chiến Đan Hùng Tín nghe nói thành trên mình kim thu binh, nhất thời trong lòng một mạch, đẩy ra Liêm Pha trong tay đại đao, giục ngựa về quan.

Tào Tháo thấy Đan Hùng Tín trở về thành, cuồng quát trước đi nghênh đón, ai biết Đan Hùng Tín nhìn thấy Tào Tháo liền nén giận hỏi "Ta cùng với Liêm Pha chính giết sáng khoái, chỉ cần ta bắt giết Liêm Pha, quân ta sĩ khí tất sẽ tăng nhiều, tướng quân vì sao mình kim thu binh, cho rằng ta không địch lại lão thất phu kia sao?"

Tào Tháo nghe vậy cũng không tức giận, mà là cười hi hi, chỉ vào Đan Hùng Tín vật cười đạo "Hùng tin không biết a, ta thấy hùng tin vật cười vô lực, khủng ngươi bị huyệt chân trước, bằng không hùng tin chi dũng, là thất phu Liêm Pha có khả năng chống đối?"

Đan Hùng Tín lúc này mới cảm giác trong lòng nóng lên, quỳ xuống đất đạo "Là hùng tin trách oan tướng quân, thỉnh tướng quân trách phạt."

Tào Tháo cuồng quát nâng dậy Đan Hùng Tín, "Hùng tin cự địch có công, hôm nay liền thăng làm Thiên Tướng Quân, tạm thời đi theo bên ta. Chờ lại có thêm chiến công, ta tất cũng cáo Thiên Tử, đối với ngươi có phong thưởng."

Đan Hùng Tín nghe vậy nhất thời quỳ xuống đất đạo "Tướng quân coi trọng như thế hùng tin, hùng tin dám không hiệu chết lực."

Liêm Pha trở lại trong quân, đối với Trần Thắng khê thi lễ đạo "Trướng quân, không muốn Hán quân bên trong càng có người có thể cùng ta đối chiến đã lâu, khắc, khắc, khắc, chỉ sợ rằng muốn đánh hạ Hàm Cốc quan khó khăn, trướng quân hẳn là lui binh Hoàng Nông, tiến công Trường An, Hoàng Nông như thế nào đi nữa nói cũng đúng thành nhỏ, chỉ có đánh hạ Trường An, đến lúc đó liền có thể chiêu mộ nghĩa sĩ, mới có thể lại tiến vào Hàm Cốc quan. Bằng không các nơi Hán thất nghĩa quân vừa đến, chúng ta hẳn phải chết ta chôn thây chi địch."

Trần Bá Chi cũng đứng dậy khuyên nhủ, "Huynh trưởng, bây giờ Hán quân cư hiểm mà thủ, quân ta khó tiến vào Lạc Dương, chỉ có đi đầu lui binh, rồi rút cổ không ra, quân ta mạnh mẽ tấn công, tất sẽ tử thương nặng nề. Liêm Pha trướng quân nói có lý, trước tiên hành lui binh, Trường An giàu có, nếu là bị quân ta đánh hạ, tất có năng lực chiêu mộ binh sĩ, chinh bị cũng mã, đến lúc đó lại tiến vào Lạc Dương. Tất nhiên làm ít mà hiệu quả nhiều."

Trần Thắng nghe nói hai người nói có lý, liền đồng ý. Lui binh Hoàng Nông, chuẩn bị công chiếm Trường An.

Linh Đế nghe nói Trần Thắng lui binh, nhất thời mừng rỡ, nhưng Trần Thắng dù sao Bình lâm Hàm Cốc quan, để Hán thất che mặt vô tồn, Linh Đế lập tức hạ lệnh, nếu là thiên hạ có người có thể chém giết Trần Thắng, liền phong hán là Vương! Thiên hạ nghĩa quân dồn dập đi tới Hoàng Nông, chuẩn bị đập tắt Trần Thắng.

Cùng lúc đó, U Châu nghĩa quân bên trong xuất hiện một người, người này thân cao bảy thước, cánh tay thùy đến đầu gối, một đôi tai to như Di Lặc một kích cỡ tương đương, người này chính là, Bình Nguyên Lệnh Lưu Bị, Lưu Bị suất lĩnh thủ hạ Quan Vũ, Quan Thắng, Trương Phi, Lưu Vũ, Từ huynh đệ, quét ngang U Châu khăn vàng, Quan Vũ đao chém khăn vàng cừ soái Trình Viễn Chí, Trương Phi mâu chọn khăn vàng tặc tướng Đặng Mậu. Lưu Bị lúc này uy chấn U Châu, liền chuẩn bị dẫn dắt thủ hạ chúng tướng, đi tới Lạc Dương lĩnh thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Định Nam Dương, phú sát nhân ca!

Chương 27: Định Nam Dương, phú sát nhân ca!

Nam Dương Tụ Nghĩa Trang ở ngoài, Mã Nguyên ngồi cao Ô Chuy Hắc Thần mã bên trên, bên cạnh Mộc Quế Anh đã chờ xuất phát, Lý Nguyên Bá cầm trong tay song chùy ở đứng ở quân trước. Phía sau Yên Vân Thập Bát Kỵ, cùng với 1000 binh sĩ đã chờ đợi đã lâu, chỉ cần Mã Nguyên ra lệnh một tiếng, liền muốn tủy tủy Mã Nguyên xuống núi phủ hán.

Mã Nguyên nhìn chung quanh chúng tướng, hét lớn một tiếng, "Hán thất bất hạnh, tao khăn vàng họa loạn, hôm nay dẫn dắt các vị xuống núi, cần phải quét ngang khăn vàng, còn bách tính nhạc nghiệp thiên hạ!"

Mã Nguyên nói xong, phía sau mọi người dồn dập hô to "Quét ngang khăn vàng! Quét ngang khăn vàng! Quét ngang khăn vàng!"

Mã Nguyên trong tay Hồ Đầu Liêm Dao Thương chỉ phía xa phía trước, hét lớn một tiếng, "Xuất chinh!"

Nam Dương thành bên trong, khăn vàng cừ soái Trương Mạn Thành đến tiểu kỵ đến báo, Triệu hoàng dẫn dắt 10 ngàn khăn vàng quân đi vào đập tắt Tụ Nghĩa Trang, bị Tụ Nghĩa Trang chủ Mã Nguyên hợp lại chém giết. 10 ngàn binh sĩ bị chém giết sáu ngàn, còn lại bốn ngàn binh sĩ trốn về Nam Dương, chính ở trong thành nghỉ ngơi.

Trương Mạn Thành âm thầm hối hận, chính mình vẫn là coi thường Tụ Nghĩa Trang. Không nghĩ tới Tụ Nghĩa Trang bên trong, lại có chân chính đến một đầu một vạn! Đáng tiếc người này không phải khăn vàng bên trong người, bằng không lo gì đại sự không được.

Mã Nguyên dẫn dắt 1000 binh sĩ đi tới Nam Dương thành ở ngoài, dẫn dò binh sĩ đối xuất lãnh chuẩn bị trước thật khăn vàng quân trang, lại ở trên đầu buộc lên khăn vàng. Lệnh Mã Trung, dẫn dắt Lý Nguyên Bá cùng với 500 binh sĩ đi vào trá mở cửa thành.

Chỉ thấy Mã Trung dẫn dắt 500 binh sĩ đi tới ngoài thành, Mã Trung đối với thành lầu lớn tiếng hô, "Cừ soái, nhanh mở cửa thành nha! Chúng ta là Triệu hoàng cừ soái bộ hạ, trước đó vài ngày đi vào Tụ Nghĩa Trang, bị Tụ Nghĩa Trang đánh bại thoát đi, bây giờ tập hợp cùng nhau, mới trở lại Nam Dương, xin mời cừ soái mở cửa nhanh nha!"

Trương Mạn Thành đứng ở thành trên, thấy những người này nhìn không quen mặt, liền mở miệng hỏi "Tức là như vậy, vậy các ngươi vì sao đến hôm nay mới trở về, những người khác đều từ lâu trở về thành, vì sao chỉ có các ngươi chậm chạp không trở về?"

Mã Trung nghe vậy, lập tức kêu lên "Chúng ta bị Tụ Nghĩa Trang cái trước cầm trong tay song chùy Đại Hán sợ vỡ mặt, cho nên mới phải chung quanh trốn, sau đó tụ tập cùng một chỗ, liền đồng thời trở về. Thỉnh tướng quân mở cửa nhanh đi, chúng ta đã một ngày nhiều chưa từng ăn uống." Mã Trung quá xong hậu, phía sau 500 người cũng đứng ồn ào kêu lên "Tướng quân mở cửa nhanh nha! Chỉ có Lý Nguyên Bá một người cúi đầu không nói." không phải Mã Nguyên lợi thanh âm giao cho, sợ là Lý Nguyên Bá từ lâu mắng to Trương Mạn Thành.

Trương Mạn Thành thấy mọi người không giống giả bộ, liền hạ lệnh mở thành, chỉ thấy cửa lớn vừa mở ra điều phùng, Trương Mạn Thành hơi nhượng mày la lớn "Chờ một chút, người kia là ai!" Trương Mạn Thành nói tới người, chính là cầm trong tay song chùy Lý Nguyên Bá!

Lúc này Lý Nguyên Bá đã không nhịn được chính mình tính tình nóng nảy, rống to "Tiểu gia chính là Tụ Nghĩa Trang Lý Nguyên Bá là vậy!" Lý Nguyên Bá vừa hồng, vừa cầm trong tay búa lớn đập về phía cửa thành! Chỉ thấy Lý Nguyên Bá trong tay Kim Cô Chấn Thiên Chùy như Lưu Tinh bình thường, đập ở cửa thành bên trên! Đây cửa mọi người đột nhiên cảm giác một trận cự lực truyền đến, bị chấn động ngã xuống đất. Lúc này thành trên Trương Mạn Thành đã la lớn "Nhanh đóng cửa thành!" Nhưng là cửa thành mọi người còn không tới kịp lại đóng cửa thành, Lý Nguyên Bá trong tay búa lớn đã lại đập về phía cửa thành. Cửa thành vốn có một cái khe, bị Lý Nguyên Bá hai chùy đập cho mở ra cái lỗ tầm 2 người.

Lúc này Mã Trung thấy sự tình bại lộ, vốn định bỏ chạy, nhưng thấy cửa thành đã bị Lý Nguyên Bá đập ra cái lỗ tầm 2 người, nhất thời hô to "Giết! !"

Hơn năm trăm người dồn dập đứng dậy ủng hộ về cửa thành! Lúc này Lý Nguyên Bá trong tay búa lớn lần thứ hai giơ lên! Song chùy thuận theo phía sau lưng suýt quá mức đỉnh, đập về phía cửa thành! Nhất thời chỉ nghe hồng gỗ lên một tiếng! Nam Dương thành cửa cũng đã bị Lý Nguyên Bá đập phá!

Lúc này Trương Mạn Thành thấy cửa thành thất thủ, cuống quýt dẫn dắt trong thành 60 ngàn đại quân đi vào dập tắt mọi người! Lúc này Nam Dương thành ở ngoài, một trận cát bay đá chạy dưới! Mã Nguyên suất lĩnh Mộc Quế Anh, Yên Vân Thập Bát Kỳ tới rồi, Mã Nguyên xông lên trước, giết vào Nam Dương thành cửa!

Bên này Lý Nguyên Bá đã giết tiến vào Nam Dương thành! Chỗ đi qua, còn như núi đá nứt toác! Khăn vàng tuy có 60 ngàn nặng, nhưng mà không quá nhiều là lão nhược bản dân, không hề sức chiến đấu! Gặp phải Lý Nguyên Bá bức này dừng mãnh thần tướng thời gian, từ lâu hồn phi phách tán! Mã Nguyên lại dẫn dắt mọi người giết vào Nam Dương, Yên Vân Thập Bát Kỳ như lưỡi hái tử thần bình thường, vô tình thu gặt khăn vàng mọi người tính mạng!

Mộc Quế Anh trong tay Lê Hoa Thương trên dưới bay tán loạn, chỗ đi qua không mất quá một hiệp!

Trương Mạn Thành đứng ở thành trên, lúc này đã bị Mã Nguyên hùng phong sợ vỡ mặt, lại nhìn trong thành tình cảnh, khăn vàng chung quanh mà chạy, Mã Nguyên, Lý Nguyên Bá, Mộc Quế Anh, mọi người như Tử thần giáng lâm, phía sau mười tám kỵ như Địa ngục kỵ sĩ, khăn vàng căn bản vô lực chống đối!

Trương Mạn Thành đột nhiên quỳ xuống đất nhìn trời!"Hoàng thiên ở trên, vì sao thế gian có như thế hãn loại! Người này chưa trừ diệt, ta Thái Bình Đạo chắc chắn bại vào người này tay!" Trương Mạn Thành lúc này đã lệ rơi đầy mặt.

Lúc này phía sau khăn vàng tướng lĩnh nâng dậy Trương Mạn Thành đạo "Cử soái, chúng ta vẫn là chạy mau đi, bây giờ chỉ có dẫn dắt mọi người đi vào nhờ vả Ba Tài cử soái rồi!"

Trương Mạn Thành than thở đạo "Cũng chỉ có như vậy. Chỉ là người này việc cần phải báo cho Thiên Công Tướng Quân, để tướng quân sớm ngày đề phòng người này, bằng không ta Thái Bình Đạo mãi mãi không có ngày yên tĩnh." Trương Mạn Thành nói xong, liền dẫn còn lại 35,000 binh sĩ rồi đi Nam Dương, đi vào Nhữ Nam nương nhờ vào Ba Tài đi tới.

Lúc này khăn vàng thấy cử soái đã trốn, dồn dập quỳ xuống đất đầu hàng! Mã Nguyên nhìn khắp bốn phía, thấy Nam Dương lúc này đã là đồng xác như núi! Giục ngựa hướng đi đất trống.

Mộc Quế Anh có chút cau mày nhìn Mã Nguyên, "Phu quân, như vậy giết chóc, có hay không làm đất trời oán giận? Bọn họ theo là tặc nhân, nhưng nhiều là bản dân, tùy từng Trương Giác tạo phản, cũng từng bị bức ép bắt đắc dĩ, đầu hàng người, có hay không có năng lực tha cho bọn họ bắt từ!"

Mã Nguyên vì hơi thở dài đạo, "Ta há có thể không biết, chỉ là vì càng nhiều bách tính có năng lực an cư lạc nghiệp! Ta tuyệt đối không thể làm lòng dạ đàn bà!"

Lúc này Mã Trung chạy tới đạo "Chúa công, tặc thủ Trương Mạn Thành đã suất lĩnh khăn vàng tặc quân ra Nam Dương!"

Mã Nguyên lập tức hơi nhượng mày, "Yên Vân Thập Bát Kỳ theo ta trước đuổi bắt Trương Mạn Thành, Lý Nguyên Bá tùy tùng Quế Anh ở đây bảo vệ Nam Dương!" Mã Nguyên nói xong, liền giục ngựa chạy ra Nam Dương!

Mã Nguyên cùng với Yên Vân Thập Bát Kỳ mượn mã lực, ở khoảng cách Trương Mạn Thành cách đó không xa dừng lại, Mã Nguyên trong tay ngân thương chỉ phía xa khăn vàng, "Các huynh đệ, phu nhân vừa nãy hỏi ta, như vậy giết chóc có hay không làm đất trời oán giận! Hiện tại ta báo cho các người! Nam nhi mạc run rẩy, có ca cùng với quân nghe:

Viêm Hoàng, nhiều hào kiệt, lấy một địch một trăm người không khiếp.

Người không khiếp, cừu tất tuyệt, xem ta tụ nghĩa nam nhi huyết.

Nam nhi huyết, tự lừng lẫy, hào khí quán ngực tâm như sắt.

Tay cầm hổ đầu thương, thân bội Ngân nguyệt đao, cơ ăn tặc thủ đầu, khát ả La Sát huyết. Giết một là là tội, đồ vạ là là hùng.

Đồ đến chín triệu, tức là hùng bên trong hùng.

Nam nhi khi giết người, giết người không lưu tình.

Thiên thu bất hủ nghiệp, đều ở giết người bên trong. Trung Hoa trên dưới ba ngàn năm, nơi nào anh hùng không giết người?"

Mã Nguyên một thủ giết người ca hát xong, mọi người dòn dập hai mắt đỏ chót, Mã Nguyên ngân thương chỉ phía xa khăn vàng, "Khăn vàng họa loạn bách tính, khi giết! Hôm nay giết người, chỉ vì ngày mai có nhiều người hơn có năng lực an hưởng thái bình! Nghĩa phá khăn vàng, sống chết có nhau. Trời xanh chứng giám, loạn đao làm chứng!"

Lúc này Yến Vân Thập Bát Kỵ dòn dập xuống ngựa quỳ xuống đất, "Chúa công chi chí, sống chết có nhau. Trời xanh chứng giám, loạn đao làm chứng!"

Mã Nguyên nhìn quỳ xuống đất mười tám người, nhất thời mở miệng nói "Lên ngựa dương thương, theo ta giết!"

Mã Nguyên dẫn dắt Yến Vân Thập Bát Kỵ, đảo mắt đi tới khăn vàng phía sau, chỉ cần mười tám kỵ, nhưng có cuốn khắp thiên hạ tư thế! Khăn vàng ở Yến Vân Thập Bát Kỵ trước mặt, chỉ có bị tàn sát phút.

Khăn vàng trong quân, Trương Mạn Thành vốn định dẫn dắt 35,000 binh sĩ né qua Mã Nguyên chỉ phong mang, không hề nghĩ rằng Mã Nguyên nếu suất lĩnh mười tám kỵ theo sát không nghỉ! Trương Mạn Thành then quá thành giận, dặn dò phó tướng dẫn dắt 20 ngàn binh sĩ nên rời đi trước, chính mình dẫn dắt còn lại 15,000 binh sĩ đoạn hậu!

Hai quân trước trận, Trương Mạn Thành lợi thanh âm quát lên "Người tới người phương nào? Vì sao tàn sát ta Thái Bình Đạo mọi người!"

Mã Nguyên nghe vậy cười to "Mỗ chính là Đại Hán Phá Lỗ tướng quân Mã Nguyên, khăn vàng tặc nhân, họa loạn muôn dân, người người đến người tru diệt!"

Trương Mạn Thành nhất thời then quá thành giận, lớn tiếng quát "Mã Nguyên, ta biết ngươi võ nghệ cao cường! Có Bá Vương trên đời chi dũng! Nhưng ngươi phải biết! Lúc này ta có đại quân ở đây, ngươi lẽ nào cho rằng có thể đối đầu ta mấy vạn đại quân à!"

Mã Nguyên nhất thời hơi nhướng mày, trong lòng biết tướng quân khó tránh khỏi trước trận vong đạo lý, khăn vàng tuy rằng sức chiến đấu không cao, nhưng dù sao có mấy vạn đại quân ở đây, chính mình nếu muốn tướng này mấy vạn đại quân tiến vào mấy dặm tắt, khó nha!

Nhưng Mã Nguyên không cần người vậy, lúc này đã lấy chắc chủ ý, coi như khó có thể tướng khăn vàng dập tắt, nhưng cũng phải giết ra bản thân uy danh!

Chỉ thấy Mã Nguyên trên mặt hiện lên một tia cười khẩy, đưa tay nhẹ nhàng xoa xoa này Ô Chuy lưng ngựa, lúc này Ô Chuy phảng phất hiểu được Mã Nguyên suy nghĩ trong lòng, hai vó câu chính đang tại chỗ đập động!

Chỉ thấy Mã Nguyên hai chân hơi dùng sức, Ô Chuy nhất thời ngồng đề hét dài một tiếng, liền hướng Trương Mạn Thành chạy như bay! Yến Vân Thập Bát Kỵ không cam lòng yếu thế, dòn dập dương thương giết ra.

Mã Nguyên mượn Ô Chuy thần tốc, đã đi tới Trương Mạn Thành trước người, Trương Mạn Thành thấy Mã Nguyên đánh tới, đã là hồn phi phách tán, nhưng vẫn là nén giận đấu sức Mã Nguyên.

Chỉ thấy Mã Nguyên trong tay liên đao thương, thương du lịch lòng, Trương Mạn Thành chỉ có vùng mâu chống đối lực lượng. Hai người chiến ba hợp, Mã Nguyên trong tay liên đao thương đánh bay Trương Mạn Thành trong tay trường mâu, thân thể ở trên ngựa một cái 180 độ xoay tròn, bên hông Từ Lô Kiếm chẳng biết lúc nào ra khỏi vỏ, ở Trương Mạn Thành trước mặt xẹt qua một đường vòng cung, Trương Mạn Thành đã bị chém ở dưới ngựa!

Trương Mạn Thành đã chết, khăn vàng lại không sức chiến đấu, dòn dập hàng hàng chạy đã chạy, Mã Nguyên thấy mình bắt vua kẻ sách đến một thực hiện, ngồi ở Ô Chuy lập tức cười ha ha.

Xuống núi công đầu định Nam Dương, ba chùy phá thành khăn vàng kinh. Yến Vân mười tám như Tử thần, truy kích tặc quân bắt vua trước.

Lúc này Mã Nguyên không biết, trận chiến ngày hôm nay, Mã Nguyên đã dương danh thiên hạ, lấy 1000 binh sĩ lực lượng, công chiếm Nam Dương! Lại lấy mười tám kỵ lực lượng, trong vạn quân lực chém Trương Mạn Thành. Mã Nguyên lúc này lại như là một cái truyền kỳ! Đương nhiên, trong này công lao lớn nhất, vẫn là Lý Nguyên Bá ba chùy phá cửa thành, bằng không thủ hạ mình coi như lại quá anh dũng, cũng không cách nào tiến vào này Nam Dương thành bên trong!

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ Nam Dương công thành chiến đạt được thắng lợi, thu được thành tựu trị 102, trước mặt thành tựu 163. Kí chủ có thể khởi động triệu hoán hệ thống."

Mã Nguyên trở lại Nam Dương, thấy thủ hạ võ tướng, liền thở dài nói "Bây giờ thủ hạ tướng lĩnh cũng thật là thiếu nha!" Bây giờ Mã Nguyên không thể làm gì khác hơn là phải một tiểu binh, đi tới Tụ Nghĩa Trang báo tin, yêu cầu Hí Chí Tài tướng Tụ Nghĩa Trang mọi người tiến vào mấy dặm đi đến Nam Dương! Tiểu binh đi rồi, Mã Nguyên lại dâng thư Lạc Dương, báo cho Nam Dương đã không khăn vàng, chờ đợi Linh Đế dưới chỉ.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Phàn Lê Huê đến đây gây sự

Chương 28: Phàn Lê Huê đến đây gây sự

Sau năm ngày, Hán Linh Đế Lưu Hồng nhận được Nam Dương Mã Nguyên bẩm tấu lên, nhất thời mặt rồng vô cùng vui vẻ, cũng ở trong triều đình khen Mã Nguyên không hổ là đời đời trung lương. Là Mã Nguyên thăng quan tiến tước, phong Mã Nguyên là Chinh Tây Tướng quân, quan nội hầu, ở Nam Dương chiêu mộ binh sĩ hậu đi vào chinh phạt Trần Thắng!

Mã Nguyên nhận được Linh Đế chiêu lời bạt lập tức cười đáp, "Thiên tử bây giờ phong ta là Chinh Tây Tướng quân, ở đây chiêu mộ binh sĩ hậu đi tới Lạc Dương, chinh phạt Trần Thắng! Chư vị thấy thế nào?"

Năng lực Mã Nguyên rời mưu tập tranh, lúc này e sợ chỉ có Hí Chí Tài một người, chỉ thấy Hí Chí Tài hơi đứng dậy, nói với Mã Nguyên, "Bây giờ khăn vàng thế lớn, Uyển Thành bên trong có mấy vạn khăn vàng nhìn thêm thường Nam Dương, Nhữ Nam lại có khăn vàng tặc thủ Ba Tài suất quân mười vạn, cùng với tả Trung Lang tướng Hoàng Phủ Tung đối diện, nếu là chúa công vừa đi, sợ là Nam Dương tất nhiên khó thủ, đến lúc đó Nam Dương, Nhữ Nam, Uyển Thành, Thọ Xuân bốn quận, đến lúc đó khăn vàng liền binh tướng vây Trường Xã! Quân ta đánh hạ Nam Dương chính là vì cứu Hoàng Phủ Tung tướng quân chi hiểm. Chúa công, Nam Dương ném không được nha!"

Mã Nguyên nghe vậy, khẽ gật đầu nói, "Chỉ là Hoàng Nông Trần Thắng, đã Bình phát Lạc Dương! Nếu không có có Hàm Cốc quan hiểm địa, sợ là Hán thất khó bảo toàn, bây giờ Trần Thắng lui giữ Hoàng Nông, tất sẽ chờ xuất phát. Trần Thắng bước kế tiếp kế hoạch, hoặc là là công chiếm Uyển Thành, hoặc là chính là công chiếm Trường An. Nhưng mà Uyển Thành hiện tại khăn vàng trong tay, Trần Thắng tất nhiên sẽ không tiến công Uyển Thành, vì chính mình lại thụ quân địch, sợ là Trường An nguy đã! Ta ý lưu vừa lên tướng trấn thủ Nam Dương, cùng với Hoàng Phủ Tung tướng quân góc cạnh tương hỗ, như vậy, có thể phá khăn vàng vây kín tư thế."

Hí Chí Tài nghe nói Mã Nguyên nói như vậy, khẽ cười đến, "Chúa công thật là đương đại hùng chủ, chốc lát bên trong phá giải khăn vàng tư thế, tại hạ bội phục. Chỉ là hiện tại chúa công khi sẵn Nam Dương giàu có, chiêu mộ binh sĩ, chinh bị binh mã mới là."

Mã Nguyên nghe vậy nhất thời cười đáp, "Chiêu mộ việc, liền giao cho Chí Tài cùng với Thạch Tú đi làm đi, ta hôm nay mệt mỏi, trước hết đến này đi! Ngày mai hai người ngươi liền đi chiêu mộ sĩ tốt, ta hãy đi về trước."

Mã Nguyên nói xong, liền đứng dậy rồi đi, mọi người không biết Mã Nguyên hôm nay vì sao như vậy sớm liền rời đi, bởi vì Mã Nguyên lúc này, được kêu là một cái kích động!

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ hoàn thành Phàn Lê Huê thu phục nhiệm vụ, Phàn Lê Huê hiện nay chính đang tới rồi đầu hiệu."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ trước mặt hoàn thành nhiệm vụ thăng quan nhiệm vụ, thu được đường trắng chế tác bí phương. Hiện nay chính đang Trình Giảo Kim trong nhà, trong vòng ba ngày Trình Giảo Kim thì sẽ đến đây hiến vật quý."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ thu được trụ sở nhiệm vụ, khi kí chủ nắm giữ trụ sở đời sau, có thể hoàn thành trụ sở nhiệm vụ, quà thưởng đỉnh cao thống suất thế một tám!"

Mã Nguyên lập tức nở nụ cười, chỉ cần mình hoàn thành nhiệm vụ lần này, Tiết Lễ, Nhạc Phi, tất có một người vì chính mình hiệu lực.

Lại nghĩ tới Phàn Lê Huê sắp xin vào, Mã Nguyên mừng rỡ, chính mình đệ nhị phu nhân rốt cục xuất hiện. Chỉ là Phàn Lê Huê tăng mạnh đi ra thì, gợi ý của hệ thống Phàn Lê Huê thổi vào chính là Phàn Khoái muội muội. Chính mình ngày hôm qua còn đại sát khăn vàng mọi người, nếu là Phàn Lê Huê là vì khăn vàng đến đây, coi như mình thu phục Phàn Lê Huê, sợ là ban đêm cũng ngủ không bình yên. Mã Nguyên muốn từ bản thân hiện tại chính là dùng người thời khác, lập tức lại sử dụng một trăm thành tựu, triệu hoán một tên võ tướng.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ sử dụng một trăm thành tựu triệu hoán võ tướng, hệ thống chính đang là kí chủ thống kê danh sách."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ sử dụng một trăm điểm thành tựu triệu hoán võ tướng, phía dưới là triệu hoán danh sách, người thứ nhất võ tướng, Tùy Đường anh hùng Vương Bá Đường, vũ lực 83, trí lực, 75, chính trị 87, thống suất 83, Vương Bá Đường đặc tính, thần xạ, cầm trong tay cung tên, có thể nhiều nhất một lần bắn ra năm mũi tên!"

Người thứ hai võ tướng, Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, hành giả Võ Tòng, vũ lực 89, trí lực 67, chính trị 53, thống suất 73, Võ Tòng đặc tính 1, say rượu, Võ Tòng say rượu trong lúc, vũ lực thêm 3, đặc tính 2, phục hồi, Võ Tòng cùng người giao chiến, song phương đều tay không, vũ lực thêm 2.

Người thứ ba võ tướng, Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, lãng tử Yên Thanh, vũ lực 84, trí lực 68, chính trị 75, thống suất 83, trước mặt không đặc tính.

Người thứ tư võ tướng, Đường triều danh tướng Quách Tử Nghi, vũ lực, 79, trí lực 86, chính trị 83, thống suất 94. Trước mặt không đặc tính.

Người thứ năm võ tướng, triều nhà Tần danh tướng Lý Tín, vũ lực 89, trí lực 81, chính trị 54, thống suất 93. Trước mặt cùng với đặc tính. Xin mời kí chủ đi trừ một vị, hệ thống tướng ngẫu nhiên ở còn lại trong bốn người lấy ra một người!"

Mã Nguyên nhìn hệ thống danh sách, hơi khê cau mày, "Hệ thống, tại sao viết danh sách đều như thể nước, liền cái chín mươi trở lên đều không."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ từng chỉ định Lý Nguyên Bá, tạo thành hệ thống không thăng bằng, ba lần trước triệu hoán, sẽ không xuất hiện vũ lực vượt qua 90 võ tướng."

Mã Nguyên lúc này trong đầu hơi động, "Ha ha, vũ lực sẽ không vượt quá 90, nhưng thống suất vượt qua cũng không tệ, cuối cùng cũng coi như bồi thường một điểm ta tâm linh nhỏ yếu. Mã Nguyên nhìn này năm cái danh sách, quyết định từ bỏ Yên Thanh, dù sao Yên Thanh thuộc tính là tối nước!"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ từ bỏ lãng tử Yên Thanh, còn lại trong bốn người, kí chủ thu được hành giả Võ Tòng, Võ Tòng xuất thế, vũ Đại Lang, Phan Kim Liên, Tây Môn Khánh, tùy tùng xuất thế. Võ Tòng hiện nay thối vào, trước Nam Dương quá bảo vệ, từng cùng với Thạch Tú quen biết. Ít ngày nữa tương lai đầu hiệu. Vũ Đại Lang hiện nay thối vào, Nam Dương tiệm bánh nướng ông chủ. Tây Môn Khánh hiện nay thối vào, Nam Dương gia đình giàu có công tử, Túc Xuân Lâu ông chủ!"

Mã Nguyên nhìn này nhắc nhở, hai con mắt trong nháy mắt, xác định chính mình không có đã nhìn lầm, Mã Nguyên phóng sinh khóc rống đạo "Này tình huống thế nào nha! Vũ Đại Lang hợp thành ông chủ! Tây Môn Khánh cũng hợp thành ông chủ! Đây hai ông chủ muốn bồi vì Phan Kim Liên đánh nhau đi!" Mã Nguyên lúc này âm thầm hối hận, vì sao không có đi trừ Võ Tòng! Người nói hử cái kia hai kỹ năng có cái gì dùng, một cái là muốn đối phương tay không, một cái là muốn uống túy! Giời ạ uống say đi theo người ta đánh! Ta cũng đúng say rồi!

Mã Nguyên trong lòng ám tự rõ ràng, này Võ Tòng cũng chính là giang thương lệnh.

Sáng ngày hôm sau, Hí Chí Tài dựa theo Mã Nguyên dẫn dò, ở Nam Dương chiêu mộ binh sĩ. Nam Dương là Đại Hán giàu có nhất mấy cái quận lớn, nhân khẩu tự nhiên đông đảo! Hí Chí Tài rất sớm liền chiêu đầy 10 ngàn binh sĩ. Đang muốn đứng dậy rồi đi, đã thấy một vị tráng hán đi tới, tráng hán quay về Hí Chí Tài ôm quyền nói "Tại hạ là trước Nam Dương Thái Thú Tàn Hiệt hộ vệ, chuyên tới để đi bộ đội!" Hí Chí Tài phía sau Thạch Tú nhìn thấy Võ Tòng, cuống quýt đi tới, "Huynh trưởng, còn nhận biết Thạch Tú?"

Hí Chí Tài thấy hai người nhận thức, liền để Thạch Tú dẫn dắt Võ Tòng đi vào bãi kiến Mã Nguyên. Ngay tại Thạch Tú chuẩn bị rồi đi thời khắc, xa xa chạy tới một con ngựa trắng! Chỉ thấy ngựa trắng thượng thừa chính là cái thiếu nữ, hai mươi tuổi trên dưới tuổi, bạch sam phiêu phiêu, vai trái trên lưng một đoá hồng trù chế Đại Hoa, mặt bạch như tuyết, tướng mạo càng là cực kỳ xinh đẹp. Nữ tử này trong tay nhắc theo một cây Lê Hoa Thương, cùng với Mộc Quế Anh sử dụng Lê Hoa Thương giống nhau đến mấy phần.

Nữ tử này chính là Phần Lê Huê. Phần Lê Huê đi tới trước mặt chúng nhân, nói với mọi người đạo, "Nơi đây nhưng là Mã Văn Long ở đây trung binh?"

Hí Chí Tài nghe nói Phần Lê Huê gọi thẳng Mã Nguyên tự, nhất thời khê cau mày nói "Chính là Chinh Tây Tướng quân Mã Nguyên ở đây trung binh, không biết cô nương đến chuyện gì?"

Phần Lê Huê thấy Hí Chí Tài thừa nhận, nhất thời đôi mắt đẹp nở nụ cười, "Đã như vậy, liền dẫn ta đi vào thấy hử."

Hí Chí Tài nghe vậy cả kinh, "Không biết cô nương thế nào nhận biết chủ công nhà ta. Kính xin cô nương báo cho, chúng ta cũng thật bảm báo chúa công."

Phần Lê Huê nghe vậy khuôn mặt đỏ lên, hử nơi đó nhận thức Mã Nguyên, chỉ là nghe nói Mã Nguyên dựa vào thủ hạ 1000 sĩ tốt. Liền bắt khẩn vàng 60 ngàn đại quân trấn thủ Nam Dương. Phần Lê Huê lòng sinh ngưỡng mộ, liền đến đây đầu hiệu, nhìn Mã Nguyên có hay không như người khác nói tới. Huống hồ Phần Lê Huê không thích ca ca của chính mình Phần Khoái, tùy tùng khẩn vàng làm loạn, nhưng nếu là mình tùy tùng Mã Nguyên, nói không chắc sau đó còn năng lực Phần Khoái lưu điều đường lui.

Một hồi lâu sau, Phần Lê Huê lúng túng nói, "Kỳ thực ta cũng không quen biết Chinh Tây Tướng quân, ta chỉ là xin vào quân."

Hí Chí Tài lúc này mới cười to mà lên, "Quân ta chiêu mộ sĩ tốt, đều là một tráng nam làm tiêu chuẩn, người một tiểu tiểu nữ tử, sao có thể đến đây đi bộ đội, vẫn là đi về nhà đi!"

Phần Lê Huê nghe vậy, trong tay Lê Hoa Thương nhắm thẳng vào Hí Chí Tài, không thích nói rằng, "Người dĩ nhiên coi thường cho ta, chính là chủ công nhà người đến rồi, cũng chưa chắc có năng lực ở dưới tay ta đi qua mấy hiệp, nếu không có xem người trời gả không chặt lực lượng, người hiện tại đã là ta thương dưới chi quý! Còn không mau đi bảm báo."

Thạch Tú nghe nói Phần Lê Huê nếu tuyên bố Mã Nguyên không hử có năng lực ở nàng thủ hạ đi mấy hiệp, nhất thời giận dữ, "Nơi nào đến mụ đàn bà đánh đá, lại dám ở quân ta trước làm càn! Đợi ta Thạch Tú bắt người!" Thạch Tú nói xong, liền xoay người từ một bên lấy ra một thanh trường thương, nhắm phía Phần Lê Huê.

Phản Lê Huê nhân vật cờ nào, trong tay Lê Hoa Thương như mưa to gió lớn giống như đâm hướng về Thạch Tú, hai người chiến mười hợp, Võ Tòng thấy Thạch Tú không địch lại Phản Lê Huê vũ dũng, lập tức từ một bên lấy ra một cây đại đao, chém về phía Phản Lê Huê!

Lúc này Phản Lê Huê độc chiến hai người không rơi xuống hạ phong, Hí Chí Tài đã âm thầm hoảng sợ. Thấy Phản Lê Huê vũ dũng cách xa ở Thạch Tú bên trên! Càng là lực chiến Thạch Tú, Võ Tòng hai người không rơi xuống hạ phong, liền chuẩn bị nói ngăn cản.

Ai biết lúc này xa xa lần thứ hai chạy tới một con khoái mã, lập tức ngồi một vị thanh niên anh tuấn, trong tay nhắc theo một đôi Hoàng Kim giản! Chính vọt tới bên này. Người này chính là đến đây đầu hiệu Tần Quỳnh.

Tần Quỳnh thấy hai người chính đang hợp lực đại chiến một nữ tử, lập tức giận dữ, nhảy vào chiến đoàn, giúp đỡ Phản Lê Huê lực chiến Võ Tòng, Thạch Tú hai tướng.

Hai người vốn là không phải là đối thủ của Phản Lê Huê, bây giờ thanh niên gia nhập chiến đoàn, hai người bất quá mấy hợp, liền bị Phản Lê Huê, Tần Quỳnh bắt giữ!

Lúc này Hí Chí Tài cuống quýt kêu lên "Chư vị dừng tay! Chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ nha!"

Phản Lê Huê lúc này bắt giữ Thạch Tú, thấy Thạch Tú vũ lực thường thường, đôi mắt đẹp khẽ cười nói "Nguyên lai người khác nói tới không thể tin hoàn toàn, đều nói Mã Văn Long lấy 1000 binh lực cướp đoạt 60 ngàn khăn vàng trấn thủ Nam Dương, nghĩ đến thủ hạ tất là tinh binh cường tướng, không nghĩ tới chỉ là đồ có kỳ danh thôi. Người này võ nghệ thường thường, sao có thể xưng là cường tướng?"

Thạch Tú tuy bị bắt giữ, nhưng ngông nghênh vẫn còn, thấy mình có nhục Mã Nguyên uy danh, lúc này đã là hai mắt đỏ lên "Thạch Tú tự biết vũ lực thường thường, không phải cô nương đối thủ. Nhưng ta chủ người phương nào? Há lại là cô nương có khả năng làm thấp đi, lại không nói ta chủ Mã Nguyên bản thân cũng đã võ nghệ tuyệt luân, ta chủ nghĩa đệ lại là Bá Vương trên đời! Coi như là chủ mẫu, cũng đứng trăm năm khó gặp cân nhắc nữ tướng. Tuy tiện một người, muốn bắt giết cùng với người đều là dễ như ăn cháo, bây giờ Thạch Tú có nhục chúa công tên, tuyệt không tham sống sợ chết!" Thạch Tú nói xong liền muốn hướng Phản Lê Huê trường thương trong tay trên đánh tới!

Nắm giản nam tử thấy Thạch Tú trung nghĩa, cuống quýt cầm trong tay kim giản đánh vào Thạch Tú trên đùi, ngăn cản Thạch Tú coi thường mạng sống bản thân chi niệm!

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thiếp thị đến rồi Quế Anh giận

Chương 29: Thiếp thị đến rồi Quế Anh giận

Thạch Tú bị bay tới kim giản ngăn cản, Võ Tòng cuống quýt khuyên, "Huynh đệ sao có thể như vậy coi thường mạng sống bản thân, thân thể phát da chính là cha mẹ ban tặng, sau đó đoạn không thể như này."

Lúc này nắm giản thanh niên từ trên ngựa nhảy xuống, tướng Thạch Tú nâng dậy, mở miệng nói "Tại hạ không biết các vị tức là Mã Nguyên tướng quân thuộc cấp, nhiều có đắc tội! Tại hạ là là Tụ Nghĩa Trang Trình Giáo Kim huynh đệ kết nghĩa Tần Quỳnh, lần này đến đây, chính là nhờ vả Mã Nguyên tướng quân."

Hí Chí Tài lúc này mừng rỡ trong lòng, cuống quýt lên tiếng nói "Thì ra là như vậy, người ở đây coi chừng bọn họ, ta này liền đi vào báo cho chúa công đến đây. Không thể để bọn họ làm tiếp tranh đấu." Hí Chí Tài nói xong, liền lật đại rối rít đứng dậy rồi đi!

Lúc này Mã Nguyên chính đang trong phòng đọc binh pháp, Tần Quỳnh chậm chạp không tới, thủ hạ mình cũng cùng với thống suất người. Chỉ có lâm trận mới mài gươm.

Hí Chí Tài sốt ruột đi tới phủ Thái thú, thấy Mã Nguyên chính đang đọc binh pháp, cuống quýt quỳ xuống đất đạo "Chúa công! Mau mau đi vào thao trường đi! Đến đây đầu hiệu một vị nữ tử cùng với Trình Giáo Kim huynh đệ kết nghĩa Tần Quỳnh, đã đem Thạch Tú, Võ Tòng hai người bắt giữ. Biết Thạch Tú là chúa công thuộc cấp hậu, Tần Quỳnh liền ngăn cản mọi người làm tiếp tranh đấu. Cô gái kia nói năng vô lễ, có nhục chúa công! Thạch Tú nén giận tự sát, bị Tần Quỳnh ngăn cản, chúa công mau đi xem một chút đi!"

Mã Nguyên bị Hí Chí Tài đánh gãy, nhất thời đứng dậy, nói với Hí Chí Tài, "Cô gái kia nhưng là cầm trong tay một cây Lê Hoa Thương!"

Hí Chí Tài nghe nói Mã Nguyên nhận biết cô gái kia, nhất thời ám đạo không được, chính mình sợ là hồng rồi chúa công đại sự rồi! Có chút thấp thòm nói rằng "Cô gái kia nhưng là khiến một cây Lê Hoa Thương, còn ra ngôn chúa công là. . ."

Mã Nguyên thấy Hí Chí Tài không dám nhiều lời, anh tuấn trên mặt hiện lên một tia cười khẩy! Tướng bên cạnh Hồ Đầu Liêm Dao Thương nắm trong tay, đi ra phù đệ.

Lúc này thao trường bên trên, Tần Quỳnh chính đang khuyên bảo Thạch Tú, "Đại trượng phu đây da ngựa bọc thây còn, sao có thể bởi vì thua ở nữ tử tay liền lòng sinh khinh niệm! Huynh đài không nên suy nghĩ nhiều, e sợ Chinh Tây Tướng quân cũng không muốn huynh đài liền như vậy coi thường mạng sống bản thân."

Lúc này Phàn Lê Huê đã đem Lê Hoa Thương hoành ở trước người. Nói với Thạch Tú, "Hừ, động một chút là muốn chết muốn sống, còn không bằng ta một cái tiểu nữ tử, tu là không tu."

Thạch Tú nghe vậy càng thêm không mặt mũi nào, rít gào một tiếng liền muốn tái chiến Phàn Lê Huê.

Phàn Lê Huê không chút khách khí, cầm trong tay Lê Hoa Thương lần thứ hai vẩy một cái, "Đến nha! Muốn chiến liền chiến! Ta khi nào sợ quá."

Đúng vào lúc này, xa xa Mã Nguyên đã tới rồi, chỉ thấy Mã Nguyên hét lớn một tiếng, "Chậm đã động thủ!"

Phàn Lê Huê đôi mắt đẹp nhìn về phía Mã Nguyên, chỉ thấy Mã Nguyên trên người mặc Độc Giác Hàn Long Giáp, cầm trong tay Hồ Đầu Liêm Dao Thương, chính ngồi cao Ô Chuy Hắc Thần mã bên trên, vọt tới bên này. Mã Nguyên mượn Ô Chuy Hắc Thần mã oai, mang cho mọi người một trận uy hiếp! Mã Nguyên phía sau chiến huy theo gió mà động, càng Mã Nguyên anh tuấn trên mặt phối hợp mấy phần anh khí, Phàn Lê Huê nhất thời một trận si mê!

Mã Nguyên đi tới trước mặt chúng nhân, còn không nói chuyện, Thạch Tú đã trên mặt mang theo hồi hận quỳ trên mặt đất, "Chúa công! Thạch Tú có nhục chúa công uy danh, xin mời chúa công tử Thạch Tú vừa chết!"

Mã Nguyên ngồi ở Ô Chuy lập tức, nhất thời cười to mà lên, "Ha ha ha, bại với tay người khác mà thôi, hà đàm luận là tội. Uy danh là chính mình xông ra đến, là người khác đưa cho dư? Đứng lên đi, đừng khiến người khác, chê cười!"

Lúc này Tần Quỳnh cuống quýt đối với Mã Nguyên thi lễ nói "Tại hạ Tần Quỳnh, chính là Trình Giáo Kim huynh đệ kết nghĩa, ngưỡng mộ đã lâu tướng quân đại danh, chuyên tới để đầu hiệu."

Mã Nguyên đối với Tần Quỳnh khẽ gật đầu nói "Ta biết ngươi cùng với Trình Giáo Kim có giao tình, hiện nay quân ta chính là dùng người thời khác, người mà lại đi phủ Thái thú tìm kiếm Trình Giáo Kim, để hấn mang người thuận theo 10 ngàn lính mới bên trong điều động năm ngàn binh mã cho ngươi, mỗi ngày thao luyện sĩ tốt, chờ đợi quân ta lệnh."

Tần Quỳnh thấy Mã Nguyên coi trọng như thế chính mình, cuống quýt quỳ xuống đất đạo "Thúc Bão định không phụ chúa công kỳ vọng cao, định tướng này năm ngàn lính mới huấn luyện thành tinh binh!"

Lúc này Mã Nguyên nhìn về phía Phàn Lê Huê, chỉ thấy Phàn Lê Huê mặt trái xoan, mắt như điểm tằm, thanh tú tuyệt tục, cái kia mỹ lệ con mắt phía dưới có một cái hơi nhếch lên cái mũi nhỏ, còn có hai mảnh Hồng Hồng miệng nhỏ môi. Để Mã Nguyên không nhận được hồi tưởng một mực.

Phàn Lê Huê thấy Mã Nguyên nhìn mình, chính đỏ bừng song mặt, chờ đợi Mã Nguyên câu hỏi.

"Ngươi là người phương nào? Vì sao ở ta thao trường gây sự?" Mã Nguyên có chút không vui hỏi.

Phàn Lê Huê thấy Mã Nguyên nén giận hỏi dò, nhất thời đôi mắt đẹp xoay ngang, "Ta là đến đây đi bộ đội, bọn họ nếu mắt chó coi thường người khác, nói ta là nữ tử, không cho phép ta tòng quân. Là hà đạo lý?"

Mã Nguyên giả bộ tức giận, đối với Phàn Lê Huê hỏi "Ta nghe nói ngươi nói thù hạ ta cũng không cường tướng, nói ta ở ngươi nói rằng đi bất quá mấy hợp, lời ấy nhưng là ngươi nói?"

"Là ta nói, chẳng lẽ có giả không được, ta xem dung mạo ngươi đến là miễn cưỡng, nhưng nếu bàn về võ nghệ, ngươi có năng lực ở dưới tay ta đi mấy hiệp đã là không tệ." Phàn Lê Huê có chút ngạo khí nói.

Mã Nguyên nhất thời giận dữ, "Hừ, vô tri nữ tử! Có thể dám cùng ta tranh đấu mấy hiệp? Nếu là ta thua, ngươi phải như thế nào ta đều đáp ứng! Nếu là ngươi thua rồi. . ."

"Nếu là ta thua, liền ngươi nói cái gì liền làm cái gì!" Phàn Lê Huê thấy Mã Nguyên chính đang suy tư, liền giành nói trước.

Mã Nguyên nghe vậy cười to, "Thì ra là như vậy, ta thấy ngươi có mấy phần sắc đẹp, liền làm ta thiếp thị đi! Ha ha ha ha."

Phàn Lê Huê thấy Mã Nguyên nói đùa giỡn, đôi mắt đẹp vừa nhú, phần nộ thuận theo lòng sinh đạo "Vậy thì xem ngươi bản lĩnh rồi!" Phàn Lê Huê nói xong, đã giục ngựa chạy ra.

"Gợi ý của hệ thống, Phàn Lê Huê vũ lực 94, dùng mãnh đặc tính bạo phát, vũ lực thêm 2, Lê Hoa Thương vũ lực thêm 1, trước mặt vũ lực 97."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ vũ lực 97, Hồ Đầu Liêm Đao Thương vũ lực thêm 1, Ô Chuy thần mã vũ lực thêm 2, kí chủ trước mặt vũ lực 100. Nhắc nhở kí chủ vũ lực vượt qua 100, đều sẽ tạo thành hệ thống vũ lực tự thân tăng mạnh."

Mã Nguyên thấy Phàn Lê Huê đánh tới, hai chân hơi dùng sức, Ô Chuy ngưỡng đề mà lên, một cái nhảy lên né qua Phàn Lê Huê bay tới một thương! Mã Nguyên mượn Ô Chuy nhảy lên lực lượng, xoay người lại một thương quét về phía Phàn Lê Huê!

Phàn Lê Huê trường thương trong tay xoay một cái, nhất thời cùng với Mã Nguyên giao nhau mà qua. Lúc này Phàn Lê Huê trong lòng thất kinh, ngăn ngăn một hiệp, hẳn đã biết mình e sợ không phải Mã Nguyên đối thủ.

Mã Nguyên giục ngựa xoay người, ở Ô Chuy Báo Mã trên nhẹ nhàng vỗ một cái, Ô Chuy hét dài một tiếng, nhắm phía Phàn Lê Huê.

Phàn Lê Huê thấy Mã Nguyên đánh tới, thuận theo trong khiếp sợ tỉnh lại, trong tay Lê Hoa Thương lấy ra một thương, lần thứ hai giết hướng về Mã Nguyên. Lúc này trên giáo trường đã đến nhiều người, trong đó Trình Giảo Kim, cùng với Yên Vân Thập Bát Kỵ đã đến, Trình Giảo Kim cầm trong tay tuyên hoa phù, đang chuẩn bị trước đi trợ giúp Mã Nguyên, liền bị Tần Quỳnh ngăn cản.

Yên Vân Thập Bát Kỵ biết rõ Mã Nguyên võ nghệ, biết Mã Nguyên độc đấu thời gian, phiền nhất người khác quản việc không đâu. Liền không dám đi vào giúp đỡ.

Lúc này Mã Nguyên cùng với Phàn Lê Huê hai người ngời tới ta đi, đã đại chiến chừng năm mươi hợp. Phàn Lê Huê trường thương trong tay liền đâm mấy thương, đều bị Mã Nguyên nhẹ nhàng né qua. Phàn Lê Huê về thương thời khắc, chỉ thấy Mã Nguyên thân thể trước tham, hữu tay nắm lấy Phàn Lê Huê cánh tay trái, dùng sức lôi kéo! Phàn Lê Huê liền bị Mã Nguyên kéo vào Ô Chuy lập tức!

"Ha ha ha, gọi ngươi nghịch ngợm, vẫn là bé ngoan làm ta thiếp thị đi." Mã Nguyên bắt giữ Phàn Lê Huê, ở Phàn Lê Huê cái mông trên nhẹ nhàng vỗ một cái, cười to mà đi. Chỉ chừa mọi người ở thao trường há hốc mồm nhìn đã rời đi Mã Nguyên.

Mã Nguyên tướng Phàn Lê Huê mang về phủ Thái thú, tướng Phàn Lê Huê ôm vào gian phòng của mình, mới đưa Phàn Lê Huê thả xuống.

Phàn Lê Huê bị Mã Nguyên thả ra hậu, liền một quyền đánh về phía Mã Nguyên. Mã Nguyên thấy Phàn Lê Huê còn không hết hi vọng, tay phải nhanh đi tóm lấy Phàn Lê Huê đánh tới một quyền, mở miệng cười đáp "Ngươi chẳng lẽ muốn nói không giữ lời?" Phàn Lê Huê nghe vậy, đánh ra một quyền cũng nói lung.

Mã Nguyên thừa cơ tướng Phàn Lê Huê kéo vào trong ngực, hai tay ở Phàn Lê Huê trên người trắng trơn du dương. Phàn Lê Huê đột nhiên đẩy ra Mã Nguyên, "Muốn ta thuận theo ngươi, ngươi cần đáp ứng ta ba chuyện! Bằng không, ngươi đừng hòng chạm ta."

Mã Nguyên thấy Phàn Lê Huê đã đồng ý, liền mở miệng đạo "Được, ngươi nói là cái kia ba chuyện."

Phàn Lê Huê xa xôi nhìn về phía Mã Nguyên đạo "Chuyện thứ nhất, ta cùng ngươi đời sau, ngươi mỗi lần xuất chinh, đều phải đem ta chờ ở bên người. Chuyện thứ hai, ca ca ta Phàn Khoái hiện nay là Thái Bình Đạo Hoàng căn lực sĩ thống lĩnh. Nếu là khăn vàng Bình bại, ngươi muốn bảo đảm ca ca ta bắt tử! Chuyện thứ ba mà. . ." Phàn Lê Huê suy nghĩ sâu sắc một lát sau, đôi mắt đẹp xoay một cái "Chuyện thứ ba ta còn chưa nghĩ kỹ, giữ lại sau đó nghĩ đến lại nói. Ngươi có thể làm đến?"

Mã Nguyên trên mặt tà tà nở nụ cười, tướng Phàn Lê Huê lần thứ hai ôm vào trong ngực, "Trước tiên cùng ta được rồi Chu Công chi lễ, ta cái gì đều đáp ứng ngươi!" Mã Nguyên nói xong, một tay đã đặt tại Phàn Lê Huê trước ngực!

Chỉ thấy Phàn Lê Huê một tay nhẹ nhàng đánh Mã Nguyên, vừa ngưng ngưng nói "Thiệt thời ngươi vẫn là tướng quân, ban ngày thật không cái tu." Mã Nguyên nhất thời tướng Phàn Lê Huê ôm đồm eo ôm lấy, hướng đi bên giường.

Lúc này Mã Nguyên yêu sát Phàn Lê Huê, chỉ thấy Phàn Lê Huê lúc này mị nhân như tợ, đang nằm ở Mã Nguyên trong lồng ngực. Mã Nguyên nhẹ nhàng hôn hướng về Phàn Lê Huê cái miệng anh đào nhỏ nhắn, Phàn Lê Huê thì lại mới lạ đáp lại Mã Nguyên âu yếm.

Mã Nguyên tay trái đã luồn vào Phàn Lê Huê quần áo bên trong, Phàn Lê Huê lúc này chính nhẹ nhàng thở gấp. Chính đang Mã Nguyên muốn làm việc thời gian. Mộc Quế Anh thuận theo ngoài cửa chạy tới, hô to "Dâm phụ! Dâm câu dẫn nhà ta phu quân, ta cùng ngươi liều mạng!" Mộc Quế Anh nói xong, liền nhắm phía bên giường, đối với trên giường Phàn Lê Huê một trận quyền đâm cước đá.

Mã Nguyên nhất thời bó tay toàn tập, đột nhiên trong đầu hơi động, tướng Mộc Quế Anh cũng kéo vào trong ngực, "Quế Anh không thể làm can, đây là ta mới nhập thiếp thị. Sau đó chính là muội muội ngươi, ngươi phải có làm tỷ tỷ dáng vẻ, sao có thể như vậy."

Phàn Lê Huê nghe nói Mộc Quế Anh mắng nàng dâm phụ, có ra tay với chính mình, nhất thời giận dữ, "Ta cùng chính mình phu quân làm việc, ăn nhập gì tới ngươi. Hừ!"

Mộc Quế Anh biết bao oan ức, nhưng lại không có gì để nói, lập tức nước mắt liền muốn chảy xuống!

Mã Nguyên trong đầu hơi động, nhất thời nói rằng "Hai người các ngươi nghe kỹ cho ta. Ngày mai tướng Nam Dương sự vụ xử lý tốt, chúng ta liền muốn đi vào dập tắt Trần Thắng. Mau mau đi chuẩn bị đi."

Mộc Quế Anh nhất thời phần nộ đến "Phu quân đừng vội đánh trống lảng, thiếp thân biết, chính mình vẫn chưa làm được thê tử trách nhiệm, nhưng ta hai người chưa kết hôn muộn, phu quân liền lại cưới vợ bé thị. Có hay không rất không thích hợp đây!"

Mã Nguyên nghe vậy mắt hồ đại tránh đạo "Đại trượng phu tam thê tử thiếp có gì không thể? Ta chỉ là nạp cái thiếp thị, huống hồ Lê Huê rất được ta yêu thích, người thân là thê thất, nên có làm thê tử đáng về, người xem một chút người chưa qua cho phép xông vào phòng ta. Còn thể thống gì!"

Mộc Quế Anh nhất thời cúi đầu không nói, lúc này mới xoay người rời phòng. Trước khi rời đi còn hai mắt rung rung liếc mắt nhìn Mã Nguyên.

Mộc Quế Anh sau khi rời đi, Mã Nguyên lần thứ hai tướng Phần Lê Huê ôm vào trong ngực, ai biết Phần Lê Huê nếu đem chính mình đẩy ra, có chút oán giận nhìn mình."Phu quân hay là thôi đi, chớ chọc tỷ tỷ tức rồi."

Mã Nguyên không thể làm gì khác hơn là rời phòng, trước đi tìm Hí Chí Tài nghị sự, chuẩn bị ngày mai tướng sự tình sắp xếp thỏa đáng hậu đi vào Hoàng Nông, dập tắt Trần Thắng.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Hai nữ đại chiến Quế Anh trốn đi

Chương 30: Hai nữ đại chiến Quế Anh trốn đi

Bên trong nghị sự đường, Hí Chí Tài, Tần Quỳnh, Trình Giáo Kim, Thạch Tú, Võ Tông, đang ngồi tại hạ thủ.

Mã Nguyên ngồi cao công đường, chưa từng lên tiếng, chỉ là suy tư cau mày, chính đang là chuyện vừa rồi mà không thích.

Lúc này Tần Quỳnh đứng lên nói "Chúa công, đã dựa theo phân phó của ngài, tướng chiêu mộ đến 10 ngàn lính mới chia làm hai quân. Tinh binh năm ngàn, quân phòng giữ năm ngàn, ngày mai liền có thể xuất chinh Hoàng Nông."

Mã Nguyên bị Tần Quỳnh đánh gãy trăm tư, lúng túng nói "Đã như vậy, nơi đây ai lưu lại thỏa đáng nhất?"

Hí chí mới đứng dậy nói "Tần tướng quân văn võ song toàn, lưu ở chỗ này thỏa đáng nhất, lại để Võ Tông tướng quân ở đây phụ tá Tần tướng quân, Nam Dương liền có thể không lo."

Mã Nguyên hơi nhướng mày, nhìn về phía Võ Tông, "Không biết người cảm thấy thế nào?" Võ Tông hơi nhướng mày có chút không vui nói rằng "Võ Tông nguyện làm tiên phong, tuyệt không ở chỗ này thủ thành!"

Mã Nguyên nghe vậy cười to nói "Ta biết người vũ dũng, nhưng người cảm thấy thủ thành có hay không chính là nhân kém? Ta cho người biết, người sai rồi! Hơn nữa là mười phần sai! Chúng ta tuy rằng ở phía trước thảo tặc, nhưng phía sau cần phải có đại tướng tọa trấn! Bằng không quân ta rời đi Nam Dương, khăn vàng tướng Nam Dương một lần nữa cướp đi, quân ta chính là chó mất chủ! Đại quân cũng bình tướng lâm hiểm cảnh! Người hiện tại nói cho ta, người còn không nguyện thủ thành sao?"

Võ Tông cỡ nào cuồng ngạo, lập tức đáp "Xin mời chúa công cho Võ Tông 1000 binh mã, mấy đàn rượu ngon, Võ Tông nguyện lập xuống quân lệnh trạng, chắc chắn công phá Hoàng Nông!"

Mã Nguyên cảm tức Võ Tông, trong lòng biết bao con giận, "Được, Võ Tông ta cho người hai ngàn binh mã, người làm tiên phong! Ta tự suất lĩnh 3,000 binh mã ở phía sau, nếu người đánh hạ Hoàng Nông, ta thưởng người rượu ngon bách đàn, nếu người công không được Hoàng Nông! Quân pháp vô tình! Người tốt nhất không cản trở về gặp ta. Hừ!" Mã Nguyên nói xong, liền giận hờn mà đi.

Hí Chí Tài cuồng quít tùy tùng Mã Nguyên rời đi."Chúa công, Võ Tông tuy có chút vũ lực, nhưng cũng không thống suất tài năng. Võ Tông lần đi nhiều là muốn thất bại. Chúa công hẳn là muốn đối với Trần Thắng sử dụng kiểu Binh kế sách!"

Mã Nguyên trên mặt hiện lên một tia cười khẩy đạo "Ta chính là muốn hấn bại! Hấn nếu không bại, Trần Thắng tất nhiên sợ hãi quân ta không dám giao chiến. Hoàng Nông tuy là thành nhỏ, nhưng mạnh mẽ tấn công bên dưới, quân ta chỉ là mấy ngàn binh mã, tất sẽ tử thương nặng nề. Vốn muốn cho hấn thủ thành, ta đi thực hành này kiểu Binh kế sách, ai biết người này quá mức ngông cuồng! Ta liền cho hấn cái cơ hội! Để hấn đi vào phá thành, Hừ! Chỉ là thất phu, cho rằng Trần Thắng là khăn vàng sao? Coi như là hai ngàn binh mã cũng chưa chắc có thể phá thành!"

Hí Chí Tài lúc này khẽ gật đầu nói "Chúa công nói tới không tề, đối đãi chúa công xuất chinh sau đó, có thể ở xuyên lâm mai phục, Võ Tòng Bình bại, tất sẽ từ đây đường chạy trốn, nếu là Trần Thắng đuổi theo, chúa công có thể thuận theo hai cánh giết ra, bắt giữ Trần Thắng! Nếu là Trần Thắng không truy, chúa công liền có thể mượn núi cao tư thế, đăng cao mà xuống, tất sẽ thế như chẻ tre!"

Mã Nguyên nghe vậy, khẽ gật đầu nói "Chí Tài nói có lý, liền dựa theo này làm, chỉ là Võ Tòng không muốn thủ thành, chỉ có thể để Thạch Tú kế tục hiệp trợ Tàn Quỳnh, trấn thủ Nam Dương. Chí Tài nhanh đi chuẩn bị, lần xuất chinh này có thể muốn tùy tùng ở bên cạnh ta, vì ta bày mưu tính kế nha!"

Cáo biệt Hí Chí Tài, Mã Nguyên trở lại trong phòng, là ngày mai xuất chinh ngồi chuẩn bị, Mã Nguyên rất sớm liền tiến vào mộng đẹp. Trong mộng Mộc Quế Anh có chút u oán nhìn mình, xoay người rồi đi, Mã Nguyên từ trong mộng thức tỉnh. Phát hiện là mộng, Mã Nguyên chỉ cho là mới vừa cùng Mộc Quế Anh cãi nhau, nhất có suy nghĩ đi!

Đây Mã Nguyên ở đây ngủ say sau đó, Mộc Quế Anh ở ngoài cửa ngóng nhìn Mã Nguyên, hai mắt rung rung đứng dậy trở lại gian phòng của mình.

Sáng ngày hôm sau, Mã Nguyên chậm chạp không gặp Mộc Quế Anh đến đây hầu hạ mình rửa mặt, trong lòng cho rằng Mộc Quế Anh còn đang tức giận, liền đứng dậy chính mình thay y phục.

Lúc này Trình Giáo Kim đến báo, binh sĩ đã ở thao trường tập hợp xong xuôi, chờ đợi Mã Nguyên đi vào liền có thể xuất chinh!

Mã Nguyên dặn dò Trình Giáo Kim đi hoán Lý Nguyên Bá rời giường, chính mình đi đầu đi vào thao trường chờ đợi.

Lúc này đúng lúc gặp Phàn Lê Huê đến đây, Phàn Lê Huê thấy Mã Nguyên chính đang khoác huy mang giáp, thường phục thì Mã Nguyên mặc vào khôi giáp. Cùng đi Mã Nguyên đồng thời đi vào thao trường!

Thao trường bên trên, lúc này Mã Nguyên chính uy phong roi hiện tại trên đài! Đối với phía dưới Võ Tòng nói rằng, "Võ Tòng, ta lệnh ngươi suất lĩnh hai ngàn sĩ tốt làm làm tiên phong! Tấn công Hoàng Nông! Ta tự suất lĩnh 3,000 sĩ tốt sau đó liền đến! Xuất chinh đi!"

Võ Tòng nhất thời lĩnh binh mà đi, lúc này Mã Nguyên nhìn chung quanh chúng tướng, phát hiện Mộc Quế Anh vẫn chưa đến đây, liền thở dài nói "Lê Huê, đi hoán tỳ tỳ của ngươi đến đây, ngươi làm như thiếp thị, tự nhiên đối với Quế Anh lấy lòng, sau đó cũng làm cho ta Mã gia an hợp."

Phàn Lê Huê chu cái miệng nhỏ nhắn, "Được rồi, Lê Huê đi là được rồi!" Phàn Lê Huê nói xong, liền đứng dậy rồi đi.

Lúc này Mã Nguyên Tàn Quỳnh bàn giao đạo "Thúc Bảo lưu thủ Nam Dương, ghi nhớ kỹ, nam hợp Hoàng Phủ Tung, bắc cự khải vàng tặc! Đợi ta quân trở về thành."

Tàn Quỳnh cảm động đối với Mã Nguyên ôm quyền nói "Chúa công yên tâm, có Tàn Quỳnh ở đây, tất nhiên thành ở người ở, thành phá người vong!" Mã Nguyên nghe vậy, cuống quýt ngăn cản Tàn Quỳnh đạo "Nam Dương có thể phá, Thúc Bảo không thể có sự!" Tàn Quỳnh nhất thời hai mắt rung rung, quỳ xuống đất đạo "Chúa công như vậy đối đãi Thúc Bảo, Thúc Bảo dám không hiệu chết lực!"

Mã Nguyên khẽ gật đầu, lúc này nghĩ thầm này Mộc Quế Anh khi nào trở nên như vậy không biết nặng nhẹ. Mất thấy đại quân liền muốn xuất phát, nhưng mà chậm chạp không được.

Cùng lúc đó, Phàn Lê Huê đi tới Mộc Quế Anh cửa, đối với trong môn phái kêu lên "Tỷ tỷ, Lê Huê phụng phụ quân chi lệnh, chuyên tới để xin mời tỷ tỷ đi vào thao trường, đại quân lập tức liền muốn xuất phát rồi!"

Một hồi lâu sau, Phàn Lê Huê thấy Mộc Quế Anh bên trong phòng cùng người đáp lại, liền tiến vào trong phòng. Chỉ thấy bên trong phòng không có một bóng người, chỉ có trên bàn bày đặt một chi thư. Phàn Lê Huê liền thân tay cầm lên thư, nhẹ nhàng đọc lên.

Chỉ thấy Phàn Lê Huê một trận kinh ngạc, cuống quýt cầm thư chạy ra gian phòng, ngay tại Phàn Lê Huê mới vừa bước ra cửa phòng thời gian, ngoài cửa Mộc Quế Anh cái khăn đen che mặt, trong tay Lê Hoa Thương đâm thẳng Phàn Lê Huê!

Phàn Lê Huê thấy hốt đến một thương, nhất thời né người sang một bên, né qua Mộc Quế Anh thế tiến công. Phàn Lê Huê một cái xoay người, tương cách đó không xa Lê Hoa Thương nắm vào trong tay, cùng với Mộc Quế Anh chiến ở một chỗ!

Phủ Thái thủ bên trong nhất thời đầy trời bóng thương! Phàn Lê Huê trong tay Lê Hoa Thương lực chiến Mộc Quế Anh không rơi xuống hạ phong, lúc này Mộc Quế Anh cũng đứng âm thầm hoảng sợ, trong lòng biết chính mình e sợ cũng không phải là Phàn Lê Huê đối thủ, muốn đánh bại Phàn Lê Huê, e sợ chỉ có sử dụng phi đao thuật. Chỉ là Mộc Quế Anh thấy Phàn Lê Huê cùng mình không phân cao thấp, nhất thời có loại tinh táo nhưng nhớ cảm giác. Mộc Quế Anh không muốn thương tổn Phàn Lê Huê tính mạng, nhất thời quát to một tiếng, chỉ thấy hai cây Lê Hoa Thương đánh vào một chỗ, hai người nhất thời tách ra! Mộc Quế Anh cùng với Phàn Lê Huê đã dồn dập thu thương.

Phàn Lê Huê cướp mở miệng trước đạo "Không biết tỷ tỷ đây là có gì, lẽ nào thật sự phải đem ta chết ở dưới thương sao?"

Mộc Quế Anh xa xôi nhìn về phía Phàn Lê Huê, "Vừa nãy cùng với ngươi giao chiến, đã biết ngươi võ nghệ không kém ta. Ngươi tùy tùng phụ quân xuất chinh, cần phải chăm sóc tốt phụ quân." Mộc Quế Anh nói xong, liền muốn xoay người rồi đi. Lúc này Phàn Lê Huê đôi mắt đẹp vừa nhú, "Tỷ tỷ không tùy tùng phụ quân xuất chinh sao? Ta biết tỷ tỷ trong lòng tức giận, nhưng chúng ta thân là nữ tử đây biết tam tòng tứ đức, tỷ tỷ như vậy, chẳng phải có chút thất đức?"

Mộc Quế Anh hơi thở dài nói "Ta há có thể không biết, ngươi không cần nhiều lời, tương thư giao cho phụ quân chính là." Mộc Quế Anh nói xong, cũng

đã xoay người rời đi, không cho Phàn Lê Huê giữ lại đến thời gian.

Mã Nguyên tá chờ đợi không được Phàn Lê Huê trở về, đã sốt ruột ở thao trường đi tới đi lui! Lúc này Phàn Lê Huê từ đằng xa chạy tới, "Phu quân, không tốt rồi! Tỷ tỷ để thư lại trốn đi rồi!"

Mã Nguyên nghe vậy trong lòng "Hồi hộp!" Một tiếng, "Người nói cái gì, Quế Anh để thư lại trốn đi? Mau đem thư giao cùng ta xem!" Phàn Lê Huê lúc này mới cuống quýt tướng thư giao cho Mã Nguyên.

"Thiếp thân tự biết thất đức, không còn mặt mũi thấy phu quân. Thiếp thân cũng biết, nam tử tam thê tứ thiếp bản chúc bình thường, chỉ là thiếp thân từ khi tùy tùng phu quân tới nay, đã có sáu năm lâu dài. Ba năm trước cùng với phu quân ước định, ba năm sau phu quân thì sẽ cùng với thiếp thân thành hôn, không muốn khăn vàng làm loạn, lại tùy tùng phu quân đến đây thảo tặc. Ai biết tặc còn chưa diệt, phu quân đúng là trước tiên nạp lên thiếp. Thiếp cả người bên trong không dám oán giận phu quân, nhưng đại cảm thấy oan ức. Thiếp thân muốn một mình rời đi vòng vòng, các loại thiếp thân nghĩ thông suốt, thì sẽ trở về. Xin mời phu quân bảo đảm trọng thân thể. Mộc Quế Anh rung rung tự viết!"

Mã Nguyên xem xong thư, đã là hai mắt đỏ chót. Đối với phía sau mười tám kỵ quất "Yến Vân Thập Bát Kỵ ở đâu!" Mười tám người cuống quýt chạy tới quỳ xuống đất.

Mã Nguyên hơi mở miệng nói "Phu nhân cùng với ta bực mình rời đi, nhanh đi tìm phu nhân trở về! Chính là tướng Nam Dương tìm một bên! Cũng phải tướng phu nhân mang về!"

Mười tám kỵ cuống quýt lên ngựa, trước đi tìm Mộc Quế Anh đi tới.

Lúc này Phàn Lê Huê có chút đau thương mở miệng nói "Phu quân, bằng không vẫn là Lê Huê rời đi trước đi. Bằng không tỷ tỷ chính là tìm được, cũng tất sẽ lên lút rồi đi."

Mã Nguyên đối với Phàn Lê Huê vung tay lên, "Không cần nhiều lời, người mà lại nghe ta nói. Năm đó ta bắt quá là một trói gà không chặt lực lượng thanh niên, bị Quế Anh bắt giữ, đao buộc ta kết hôn, ta thấy nàng tướng mạo xinh đẹp, lại có mảy liễu không nhường mảy râu chi phong. Thật là yêu thích, liền cùng nàng ước định, đợi ta ba năm sau học có thành tựu, liền cưới nàng làm vợ. Ai biết ba năm sau trong nhà gặp nạn, lão phụ bỏ mình. Quế Anh liền theo ta đi tới Tụ Nghĩa Trang, cùng là lão phụ giữ đạo hiếu, hôn ước chậm lại đến hiếu giấu dòi sau. Đáng tiếc người định không bằng trời định, ba năm sau Thái Bình Đạo khởi sự. Thiên Tử phong ta là Phá Lỗ giáo úy, đến đây thảo tặc, ta cùng với Quế Anh hôn ước, đến hiện tại nhưng chưa xong hôn, vì lẽ đó Quế Anh mới sẽ giận hôn rồi đi, việc này không có quan hệ gì với người."

Mã Nguyên nói xong liền trầm mặc xem hướng thiên không. Lúc này trong lòng cực kỳ không vui.

Sau hai canh giờ, Yến Vân Thập Bát Kỵ trở lại thao trường, không hề có một tiếng động quỳ trên mặt đất, không người dám đối với Mã Nguyên nói.

Mã Nguyên hơi nhìn về phía mọi người, "Vẫn không có tìm tới phu nhân?"

Mười tám kỵ lúc này đều đã mồ hôi lạnh chảy ròng, không người dám trả lời Mã Nguyên, lúc này Hí Chí Tài thuận theo phía sau chạy tới, "Chúa công, đã làm lỡ đã lâu, đây mau mau xuất binh nha!"

Mã Nguyên có chút không nhanh nhìn Hí Chí Tài, "Phu nhân bây giờ không biết tung tích, ta tâm loạn như ma, còn nói gì tới xuất chinh!"

Hí Chí Tài nghe vậy, hai mắt rung rung quỳ trên mặt đất, "Chúa công, lúc này lấy thiên hạ bách tính làm trọng nha! Sao có thể bởi vì một nữ tử liền tướng thiên hạ cho tới không để ý! Xin mời chúa công mau mau xuất binh, hướng hồ có Tần Quỳnh tướng quân lưu ở chỗ này, chỉ cần dẫn dò hấn tìm kiếm phu nhân hình bóng, phu nhân một thân một mình, cần bản khó có thể ra khỏi thành. Hướng hồ phu nhân chỉ là nhất thời khí, nói không chắc chẳng bao lâu nữa thì sẽ chính mình trở về. Chúa công mau mau xuất binh đi. Không thể làm lỡ thời cơ chiến đấu nha!"

Mã Nguyên bên người Lý Nguyên Bá cau mày, "Ca ca, đi nhanh một chút đi, Nguyên Bá song chùy trong tay đã không kịp đợi rồi!"

Mã Nguyên nhất thời hơi nhượng mảy, trong lòng đã quyết định chủ ý "Hí Chí Tài, ta lệnh người lưu thủ nơi đây, hiệp trợ Tần Quỳnh bảo vệ Nam Dương, ta đi sau đó, nhiều hơn tìm hiểu phu nhân tầm tích! Người có thể rõ ràng?"

Hí Chí Tài vốn là muốn tùy tùng Mã Nguyên xuất chinh, nhưng bây giờ Mộc Quế Anh náo loạn như thế một hồi trốn đi vớ kịch lớn, Mã Nguyên không thể làm gì khác hơn là để Hí Chí Tài lưu ở phía sau, tìm kiếm Mộc Quế Anh tung tích.

Mã Nguyên dẫn dò thật tất cả, vì hơi thở dài một tiếng, đột nhiên mặt mày ngưng lại, "Chúng tướng sĩ, theo ta xuất chinh!" Mã Nguyên dẫn dắt 3,000 binh mã, nhanh nhanh rời đi Nam Dương, hướng Hoảng Nông mà đi.

Lúc này phủ Thái thú bên trong, Mộc Quế Anh thuận theo bên trong phủ đi ra, nghĩ thầm dựa theo thời gian mà định, lúc này Mã Nguyên hẳn là đã xuất chinh. Mộc Quế Anh liền ở trong phủ đi ra, đi vào trên đường giải sầu đi tới.

E sợ Mã Nguyên lúc này biết, tướng âm thầm hỏi hấn, Yến Vân Thập Bát Kỵ tìm một bên Nam Dương, cũng không từng tìm tới Mộc Quế Anh, mà bọn họ duy nhất không tìm địa phương, chính là phủ Thái thú!

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Tam anh chuyện xấu Lưu Bị đào người

Chương 31: Tam anh chuyện xấu Lưu Bị đào người

Lại nói Võ Tòng suất lĩnh hai ngàn sĩ tốt làm tiên phong, đến đây Hoàng Nông thảo phạt Trần Thắng!

Võ Tòng tự coi chính mình từng tủy đánh trong núi mãnh hổ, thể nhân ít có là đối thủ mình, Mã Nguyên có thể dùng 1000 sĩ tốt đánh hạ Nam Dương, cái kia mình coi như hơi kém. Nhưng mình suất lĩnh hai ngàn sĩ tốt công chiếm nhỏ Hoàng Nông còn không là bắt vào tay?

Võ Tòng coi thường Trần Thắng, không biết Trần Thắng thủ hạ Liêm Pha chi dũng, không ở Phần Lê Huê Tàn Quỳnh bên dưới, lập tức đi tới Hoàng Nông ngoài thành, "Ta chính là Chinh Tây Tướng quân dưới trướng tiên phong đại tướng Võ Tòng! Hoàng Nông phản tặc, có thể có người dám đánh với ta một trận!"

Hoàng Nông trong thành, Trần Thắng, Liêm Pha, Trần Bá Chi, chính ở trong quân nghị sự, nghe nói quân coi giữ đến báo, Võ Tòng chính ở ngoài thành chửi bậy, Trần Thắng liền dẫn lĩnh Liêm Pha, Trần Bá Chi đến đây thành trên quan sát.

Lúc này Võ Tòng thấy thật lâu không người dám ra khỏi thành ứng chiến, liền từ bên hông còi xuống một bình rượu mạnh, miệng lớn uống lên tũ đến.

Thành trên Liêm Pha thấy Võ Tòng nếu ở trước trận uống rượu, lập tức giận dữ, "Khá lắm ngông cuồng tiểu bối, đã như vậy không đem chúng ta để ở trong mắt, khặc! Khặc! Khặc! Đợi ta Liêm Pha xuống, đao chém thủ, để các nơi nghĩa quân, không dám coi thường quân ta!"

Liêm Pha chạy ra ngoài thành, trong tay đại đao hơi vung lên, lợi hại thanh âm quát lên "Tiểu bối làm càn! Xem ta Liêm Pha đao chém ngươi! Khặc, khặc, khặc, "

Võ Tòng thấy trong thành chạy ra một lão tướng, lại động bất động liền ho khan không ngừng, Võ Tòng dựa vào say rượu lớn tiếng quát, "Hoàng Nông phản tặc không người sao? Dĩ nhiên phải một lão tẩu đến đây, mau mau trở lại, đừng roi xuống mồ uy danh!"

Liêm Pha nghe vậy giận dữ, "Tiểu bối đừng vội hiện diện miệng lưỡi lợi hại, ăn ta một đao!" Liêm Pha nói xong, liền nhắm phía Võ Tòng.

Lúc này cách xa ở xuyên lâm trong núi ngóng nhìn tình hình trận chiến Mã Nguyên, trong đầu hệ thống truyền đến, "Võ Tòng say rượu thuộc tính mở ra, trước mặt vũ lực 92, Liêm Pha càng già càng dẻo dai thuộc tính mở ra, mỗi giao chiến 50 hợp vũ lực thêm 1, tốt nhất có thể tăng trưởng 5 điểm, Liêm Pha trước mặt vũ lực 93."

Lúc này Võ Tòng cùng với Liêm Pha hai người đã chiến ở một chỗ. Hai người lực chiến 50 hợp bất phân thắng bại. Chỉ thấy Liêm Pha hơi ho khan, trong tay đại đao so với vừa nãy hung mãnh mấy phần, Võ Tòng mượn say rượu lực lượng, miễn cưỡng có thể cùng Liêm Pha đối chiến! Lúc này Võ Tòng trong lòng đã không hề coi thường Liêm Pha chi niệm, Võ Tòng cùng với Liêm Pha lại giao chiến 50 hợp, lúc này Võ Tòng đã bị Liêm Pha áp chế chỉ có chống đỡ lực lượng, mà Liêm Pha nhưng mà càng đánh càng hăng.

Chính đang Liêm Pha muốn đao Trảm Vũ tung thời khắc, xa xa chạy tới một quân, một người trong đó, cầm trong tay một đôi long phượng song cổ kiếm, người này cánh tay dài như viên, một đôi tai to vì người nọ thêm mấy phần phúc hậu, người này phía sau hai vị mặt đỏ Đại Hán, cùng một vị đại hán mặt đen chính đi theo ở người này hai bên, hướng Hoàng Nông đánh tới! Người này chính là Bình Nguyên Lệnh Lưu Bị! Lưu Bị vốn là muốn, dẫn dắt thủ hạ mọi người đi vào Lạc Dương lĩnh thưởng, nhưng người Trần Thắng Bình lâm Hàm Cốc quan, Linh Đế hạ lệnh, chém Trần Thắng giả phong vương! Liền đến đây bắt giết Trần Thắng! Vừa vặn gặp phải Võ Tòng say rượu chiến Liêm Pha, Lưu Bị nhất thời lòng sinh mời chào tâm ý.

Liêm Pha ngay lúc sắp đao Trảm Vũ tung! Lúc này Lưu Bị nghĩa đệ Quan Vũ bay tới một đao! Liêm Pha cuống quýt nâng đao chống đối! Liêm Pha chỉ cảm thấy một lực lượng mạnh mẽ truyền đến, hô khẩu bị chấn động hơi tê dại! Liêm Pha trong lòng biết không phải Quan Vũ đối thủ, chỉ có thể xoay người trở về thành!

Võ Tòng thấy Liêm Pha chạy trốn, đang muốn thừa cơ đoạt môn, lại bị Lưu Bị ngăn cản.

Chỉ thấy Lưu Bị đối với Võ Tòng khề thi lễ đạo "Tướng quân vũ dũng, chỉ là bây giờ tướng quân thủ hạ chỉ có tinh binh hai ngàn, muốn đánh hạ Hoàng Nông, nhưng là có chút khó khăn! Không bằng cho ta quân đồng thời thảo tặc được không?"

Võ Tòng trong lòng biết chính mình từng lập quân lệnh trạng, nếu là lúc này công không được Hoàng Nông, sợ là không cách nào hướng về Mã Nguyên bàn giao!

Thấy Luru Bị đối với mình lấy lòng, lập tức có kết giao tâm ý! Luru Bị nghĩa đệ Trương Phi càng là lớn tiếng quát, "Huynh đệ có ta Trương Phi tính tình, không bằng trước tiên đi ca ca ta trong lều, ta hai người đại say một màn, lại nghĩ phá địch sách lược. Ngươi thấy có được không?"

Vô Tòng thấy lúc này phá thành vô vọng, liền đồng ý, nghĩ đến Luru Bị trong lều, khuyên bảo mọi người giúp đỡ chính mình, công phá Hoảng Nông!

Mọi người tới đến Luru Bị trong lều, nâng chén ra sức uống. Luru Bị đột nhiên trên mặt mang theo bi thương, nhưng mà tràn ngập hào hùng nói rằng "Hán thất bất hạnh, ra Trương Giác, Trần Thắng bực này bại hoại! Làm thiên hạ loạn lạc, bắt nạt bách tính. Bị thân là bên trong sơn Tinh vương đời sau, nhưng mà mắt thấy Thiên Tử chịu nhục, dân chúng chịu khổ! Ta đau lòng lắm thay!" Luru Bị nói xong, đã là tỏ rõ về nước mắt.

Lúc này Vô Tòng nghe nói Luru Bị chính là Sơn Trung Tinh Vương đời sau, cuống quýt thì lễ nói "Không muốn huynh trưởng càng là Hán Hoàng dòng họ, thất kính, thất kính! Chỉ là bây giờ Trần Thắng rửa rứt cổ không ra, ta từng lập quân lệnh trạng, nếu là công không được Hoảng Nông, liền muốn quân pháp làm! Ai. . ."

Lúc này Trương Phi nghe vậy quát, "Huynh đệ không cần kinh hoảng, cái kia Mã Nguyên nếu như dám trì huynh đệ tội, xem ta không đâm hấn một trăm trong suốt lỗ thủng!"

Luru Bị cuống quýt ngăn cản Trương Phi đạo "Dực Đức không thể như này! Mã Nguyên chính là Phục Ba tướng quân đời sau, triều đình sắc phong Chinh Tây Tướng quân, không thể không lễ! Vô Tòng huynh đệ cũng không cần suy nghĩ nhiều, Mã Nguyên chỉ là cho hai huynh đệ ngàn binh mã, nghĩ đến Mã Nguyên đại quân tất ở phía sau không xa, Vô Tòng huynh đệ đầu sức Liêm Pha, Mã Nguyên tất nhiên biết được, nghĩ đến ưu khuyết điểm giăng co, Mã Nguyên đoạn sẽ không trị tội huynh đệ!"

Vô Tòng nghe vậy, mới yên lòng, "Như vậy là tốt rồi, ta cũng là yên tâm rồi! Cùng với huynh hôm nay quen biết, thực sự là nhân sinh một việc vui lớn, chỉ là gặp lại hận muộn nha!"

Chính đang mọi người cùng ẩm thời gian, tiểu kỵ đến báo, Mã Nguyên suất lĩnh 3,000 tinh binh, chính đang đi quân trước chờ đợi!

Luru Bị nghe vậy đứng dậy, "Chúng huynh đệ, theo ta đi vào bái kiến Chinh Tây Tướng quân!"

Mọi người tới đến quân trước, Luru Bị hơi nhìn về phía Mã Nguyên, chỉ thấy Mã Nguyên đầu đội một sừng khôi, trên người mặc hàn long giáp, trong lòng bàn tay Hồ Đầu Liêm Dao Thương, đang ngồi ở Ô Chuyết Hắc Thần mã bên trên! Luru Bị cuống quýt đối với Mã Nguyên thì lễ, "Sơn Trung Tinh Vương đời sau, Bình Nguyên Lệnh Luru Bị, gặp Chinh Tây Tướng quân. Lô Sư nhiều lần dạy dỗ chúng ta hướng về tướng quân học tập, tại hạ cùng với tướng quân bạn tri kỷ đã lâu, không biết tướng quân có hay không nể nang mặt mũi trong lều một tự."

Mã Nguyên nhìn thẳng Luru Bị, trên mặt mang theo không thích nói rằng, "Không cần, Vô Tòng ở đâu?" Lúc này Vô Tòng từ trong quân chạy ra, quỳ xuống dập đầu "Mặt tướng ở đây!"

Mã Nguyên hai mắt hơi híp lại, lợi hại thanh âm quát lên, "Đến nha! Tướng Vô Tòng cho ta trối lại!" Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, phía sau binh sĩ liền muốn tướng Vô Tòng trối gô!

Lúc này Trương Phi hét lớn một tiếng, "Ta xem ai dám! Vô Tòng chính là ta yền người Trương Dực Đức huynh đệ. Nếu ai dám động hấn thoáng 1 tí, hoi trong tay ta trường mâu có đáp ứng hay không!"

Lúc này Luru Bị cuống quýt quát lui Trương Phi, nói với Mã Nguyên "Ta này huynh đệ có chút lỗ mãng, còn thỉnh tướng quân chớ trách!"

Mã Nguyên đứng là dễ nói chuyện, có thể Lý Nguyên Bá không phải là dễ nói chuyện chủ, lập tức quát lên "Từ đâu tới người da đen, dám đối với ta gia ca ca không lễ, tin không tin tiểu gia hoạt xé ra ngươi!"

Lúc này Trương Phi chính muốn nói chuyện, lại bị Luru Bị kéo ra phía sau mình, Luru Bị lúc này cũng đứng có chút không vui. Một bên Quan Vũ Đan Phượng mắt nhỏ hơi mở, cảm tức Lý Nguyên Bá, chỉ cần Luru Bị ra lệnh một tiếng, liền muốn đao phách Lý Nguyên Bá!

Vô Tòng lúc này tràn ngập nộ khí nói với Mã Nguyên, "Vô Tòng tự biết đang đứng quân lệnh trạng, bây giờ tuy rằng không thể đánh hạ Hoảng Nông, nhưng cũng đầu sức địch tướng! Đệ quân địch không dám coi thường quân ta, lẽ nào tướng quân liền không thể đem công chống đỡ quá sao?"

Lúc này Luru Bị cũng đứng khuyên nhủ, "Mã tướng quân, Vô Tòng lực chiến Liêm Pha không rơi xuống hạ phong, vũ dũng tự nhiên không cần nhiều lời, còn thỉnh tướng quân tha thứ Vô Tòng, để hấn tướng công chống đỡ quá."

Mã Nguyên đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, "Vô Tòng, ngươi cũng biết ngươi đang đứng quân lệnh trạng? Ta từng để ngươi ở Nam Dương thủ thành, ngươi không nghe quân lệnh, cam nguyện lập xuống quân lệnh trạng! Bây giờ không thể công phá Hoảng Nông, còn dám nói về có công? Ngươi ở trước trận uống rượu, đem ta quân kỳ coi như trò đùa! Nếu không có Luru Bị giúp đỡ, ngươi từ lâu là Liêm Pha dưới đao chi quỷ, bây giờ quân địch chưa phá, ngươi dĩ nhiên ở Luru Bị trong quân uống rượu mua vui, hôm nay nếu không chém ngươi, sau đó thế nào phục chúng! Khoảng chừng, tướng Vô Tòng áp tải trong quân, ngày mai công thành! Trảm thủ tể cò!" Mã Nguyên nói xong, binh lính thủ hạ đã chuẩn bị tướng Vô Tòng áp đi.

Chỉ là Luru Bị lúc này lần thứ hai nói ngăn cản, "Tướng quân chậm đã! Vô Tòng có xé xác hồ báo chi dũng, lập tức chính là dùng người thời khắc, Lô Sư từng Ngón tướng quân nhân nghĩa, có thể hay không tướng Vô Tòng tạm thời giao có huynh đệ ta mọi người trông giữ. Các loại đại quân công phá Hoảng Nông lại xử trí!"

Mã Nguyên lúc này trầm nghĩ đến, này Luru Bị sợ là nổi lên mới chào tâm ý rồi! Nhưng Mã Nguyên há có thể vì hấn người tăng thêm trợ lực? Lập tức

quát lên "Luru Bị! Ta niệm tình ngươi là Son Trung Tinh Vương đời sau, nhiều lần để ngươi, ngươi nếu là lại không biết điều, đừng trách ta trì ngươi gây trở ngại quân vụ chi tội!"

Lúc này Trương Phi vậy còn nhịn được, tức giận oa oa hét lên, "Mã Nguyên tiểu nhi! Thật cho là giết mấy cái khăn vàng liền dám không đem huynh đệ ta để vào mắt sao! Có thể dám cùng ta Trương Dực Đức một người một ngựa một trận chiến!"

"Gợi ý của hệ thống Trương Phi gào hét thuộc tính mở ra, Phần Lê Huê, vũ lực giảm xuống một điểm!"

Mã Nguyên lúc này phần nộ thuận theo lòng sinh, đang muốn mắng to Trương Phi! Phần Lê Huê đã mở miệng nói "Ồ đầu tới than đen! Nếu dám như thế cùng ta phu quân nói chuyện! Xem ta bắt ngươi!" Phần Lê Huê nói xong, đã xông ra ngoài!

Lúc này Mã Nguyên chính nhìn quét tam anh thuộc tính.

"Gợi ý của hệ thống, Luru Bị thuộc tính, vũ lực 86, trí lực 73, chính trị 81, thống suất 83. Đặc tính thức người, Luru Bị có năng lực căn cứ người khác biểu hiện, thuận theo mà kết luận bản thân bản lĩnh.

Quan Vũ thuộc tính, vũ lực 97, trí lực 68, chính trị 54, thống suất 95. Quan Vũ đặc tính 1 cuồng ngạo, Quan Vũ ngạo khí cái thể, không đem người khác để ở trong mắt, cùng người giao chiến, vũ lực thêm 3. Quan Vũ đặc tính 2 Tam Dao, Quan Vũ cùng người giao chiến, đao thứ nhất vũ lực thêm 1, đao thứ hai vũ lực thêm 2, đao thứ ba vũ lực thêm 3, đồng thời có tỷ lệ nhất định một đao chế địch vũ lực thấp hơn tự thân cơ bản thuộc tính người!

Trương Phi thuộc tính, vũ lực 96, trí lực 51, chính trị 61, thống suất 92. Trương Phi đặc tính 1 oai hùng, Trương Phi thân thể như hùng, cùng người giao chiến, vũ lực thêm 3, Trương Phi đặc tính 2 gào hét, Trương Phi thanh âm như sấm vang, gào hét thuộc tính bạo phát hậu có thể ngẫu nhiên giao cho đối phương 1—3 điểm vũ lực, đối với thuộc tính cao với mình người, gào hét vô hiệu."

Lúc này Phần Lê Huê đã cùng Trương Phi chiến ở một chỗ, Trương Phi không đem Phần Lê Huê để ở trong mắt, hai người giao chiến có mười hợp. Trương Phi một mâu đẩy ra Phần Lê Huê, lớn tiếng cười đáp, "Ngươi cô gái này, mặc dù có chút vũ lực, nhưng tuyệt đối không phải ta yểm người Trương Dực Đức đối thủ, vẫn là về nhà dưỡng hài tử đi! Ta yểm người Trương Dực Đức, tuyệt không cùng với nữ tử giao chiến!"

Lúc này Phần Lê Huê phần nộ thuận theo lòng sinh, "Hừ còn coi thường hơn cùng ta, chẳng phải biết cân quắc nên có không kém đáng mày râu chi phong!"

Trương Phi lớn tiếng cười đáp "Vẫn là biến thành người khác đi, ta liền muốn cùng với Mã Nguyên đối chiến, để ta cố gắng đâm hấn mấy cái lỗ thủng nhìn hấn còn dám xem thường ca ca ta!"

Phần Lê Huê còn chưa mở miệng, Mã Nguyên đã trên mặt mang theo sương lạnh, "Được, vậy thì có ta đến sẽ ngươi một hồi, Nguyên Bá, vì ta áp trận! Xem là hấn mâu lợi hại, vẫn là mũi kiếm của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Tam hùng tập hợp Võ Tòng làm phản

Chương 32: Tam hùng tập hợp Võ Tòng làm phản

Chỉ thấy Ô Chuy hét dài một tiếng, liền nhắm phía Trương Phi. Mã Nguyên trong tay Hổ Đầu Liêm Dao Thương như đao bình thường thuận theo mặt đất mà lên, đâm hướng Trương Phi.

Trương Phi trong tay trường mâu càng là như côn lai sủ! Hai người chiến có mười hợp, Trương Phi có chút không địch lại Mã Nguyên, Mã Nguyên thừa cơ trong tay liêm đao thương càng nhanh thêm mấy phần.

Chỉ thấy Trương Phi gầm lên giận dữ, trong tay trường mâu đã lần thứ hai cùng với Mã Nguyên chiến ở một chỗ.

"Gợi ý của hệ thống, Trương Phi hùng tư thuộc tính mở ra, trước mặt vũ lực 99 "

Trương Phi thuộc tính mở ra hậu, lần thứ hai cùng với Mã Nguyên đánh hòa nhau, Mã Nguyên trên mặt tà tà nở nụ cười, trong tay chẳng biết lúc nào đã

đem Từ Lô Kiếm rút ra, ở trên ngựa một cái vượt qua, trong tay bảo kiếm thừa cơ mà xuống, muốn lực phách Trương Phi, lúc này Trương Phi thấy Mã Nguyên một chiêu kiếm bổ tới, lập tức cầm trong tay trường mâu nằm ngang ở trước ngực.

Mã Nguyên trong tay Từ Lô Kiếm cỡ nào sắc bén, đã đem Trương Phi trong tay trường mâu chém thành hai đoạn, Trương Phi xem trong tay trường mâu, nhất thời sợ đến liền muốn chạy trốn.

Mã Nguyên sao có thể dễ hấn như ý, tay trái liềm đao thương nhanh chóng đâm ra, ngay lúc sắp đâm giết Trương Phi! Lúc này Quan Vũ bay tới một đao, tướng Mã Nguyên trong tay liềm đao thương đẩy ra, Quan Vũ mượn Mã Uy, đao thứ hai đã trực bổ xuống, Mã Nguyên mượn Ô Chuy lực lượng, liềm đao thương thuận theo dưới mà lên, cùng với Quan Vũ trong tay đại đao chiến ở một chỗ!

Lúc này Lý Nguyên Bá đã găm thét lên vọt tới, "Nói cẩn thận đơn đã độc đấu, người mặt đỏ tặc nếu dám đánh lên nhà ta ca ca, ăn tiêu gia một chùy!"

Lý Nguyên Bá một chùy nện ở Quan Vũ trên đao, Quan Vũ nhất thời cảm giác hồ khẩu sắp nứt! Muốn giục ngựa rời đi, Lý Nguyên Bá chùy thứ hai đã đập tới! Quan Vũ trong lòng thất kinh, không thể làm gì khác hơn là múa đao chặn chi, đao chùy chạm vào nhau bên dưới, Quan Vũ đã bị chấn động hai tay vô lực! Lý Nguyên Bá hét lớn một tiếng, đang muốn đập ra thứ ba chùy!

Lưu Bị phía sau Quan Thắng đã bay tới một đao, nện ở Lý Nguyên Bá chùy trên, chỉ là bị Lý Nguyên Bá nhẹ nhàng chặn lại qua.

Lúc này xa xa Tào Tháo giục ngựa mà đến, hô to "Chư công nghe ta một lời! Chậm đã động thủ!"

Mã Nguyên thấy người tới đánh Hán quân tướng kỳ, cuống quýt ngăn cản Lý Nguyên Bá, "Nguyên Bá nhanh mau dừng tay!" Lý Nguyên Bá này mới đưa tay trừng cử lên búa lớn thả xuống, lạnh rên một tiếng, xoay người trở lại Mã Nguyên phía sau!

Lúc này Mã Nguyên trong lòng cũng là thất kinh, Quan Vũ cũng thật là tuyệt vời! Nếu có thể đấu sức Lý Nguyên Bá hai chùy! Hơn nữa hồn nhiên vô sự, có phải là có chút. . .

Nếu là Mã Nguyên biết Quan Vũ lúc này đã hai tay vô lực, chỉ sợ cũng sẽ không suy nghĩ nhiều.

Lúc này Tào Tháo đã đi tới quân trước, đối với hai người thì lễ nói "Tại hạ kỵ đốc úy Tào Tháo, gặp hai vị tướng quân, không biết hai vị vì sao tranh đấu ở đây."

Lúc này Lưu Bị cuống quýt đối với Tào Tháo thì lễ, "Xin chào Tào tướng quân, ta chính là Sơn Trung Tinh Vương đời sau, Bình Nguyên Lệnh Lưu Bị, đây là ta bốn vị huynh đệ. Chúng ta nghe nói Trần Thắng suất binh đi vào Hàm Cốc quan, Thiên Tử bộ mặt có sai lầm, chuyển tới để này đội tặc!"

Tào Tháo nghe vậy đại hỉ, "Hóa ra là đại phá U Châu khăn vàng lưu đóng cửa Ngũ huynh đệ (Lưu Bị, Lưu Vũ, Quan Vũ, Quan Thắng, Trương Phi), thất kính, thất kính! Không biết vị này người phương nào a?"

Chỉ thấy Lý Nguyên Bá coi thường mạng sống bản thân một hừ, "Nói ra hừ chết người! Nghe rõ, ca ca ta chính là Chinh Tây Tướng quân Mã Nguyên!"

Tào Tháo nghe vậy cười khổ nói "Hóa ra là Chinh Tây Tướng quân đến, tướng quân lực chiến khăn vàng việc, bây giờ Lạc Dương đã là mọi người đều biết. Bây giờ hai vị tướng quân đến, không bằng trước tiên thả xuống ngăn cách, cùng phá tặc thế nào?"

Mã Nguyên trong lòng biết muốn dựa vào trong tay mình năm ngàn binh mã đánh hạ Hoảng Nông, cực kỳ khó khăn! Trần Thắng không thể so khăn vàng. Lại có Liêm Pha này lão tướng giúp đỡ. Nếu là không cùng mọi người hợp quân sợ là khó có thể đánh hạ Hoảng Nông, lập tức mỉm cười nói "Ta cùng với Huyền Đức huynh trưởng cũng không ân oán, chỉ là dưới tay hấn Trương Phi đường ra hại người, mới có giáo huấn hấn tâm ý."

Lưu Bị lúc này cũng đứng lật đặt vội vàng nói "Đều là ta cái kia đệ đệ quá mức lỗ mãng, ta này liền để hấn cùng với tướng quân chịu nhận lỗi." Lúc này Lưu Bị hai bên vừa nhìn, vẫn chưa thấy Trương Phi ở đây, lật đặt hỏi vội "Dực Đức nơi nào đây rồi!"

Quan Thắng thấy Lưu Bị hỏi dò, cuống quýt mở miệng nói "Dực Đức huynh trưởng về trước đi rồi." Lúc này Lưu Bị còn không tới kịp mở miệng, chỉ thấy Trương Phi thuận theo trong doanh chạy ra, trong tay nhắc theo một cây trượng tám xà mâu, lớn tiếng gầm hét lên "Mã Nguyên đừng vội can rờ, cho rằng ta liền không binh khí hay không? Xem ta trượng tám xà mâu ở đây, có bản lĩnh sẽ cùng ta giao chiến!"

Lưu Bị được kêu là một cái khí nha! Chạy đến Trương Phi bên người, một cước đá vào Trương Phi trên đùi, "Còn dám làm can! Còn không hướng về Mã tướng quân xin lỗi!" Trương Phi oan ức nhìn Lưu Bị, "Ca ca! Người sao có thể như vậy! Hừ, ta liền không xin lỗi." Trương Phi nói xong, liền cầm trường mâu lại muốn đi giao chiến Mã Nguyên!

Quan Vũ có chút không vui mở miệng nói "Tam đệ, hay là thôi đi! Người căn bản là không phải mã đối thủ của tướng quân, đừng tiếp tục mất mặt xấu hổ rồi!" Quan Vũ bị Lý Nguyên Bá hai chùy đập cho hồ đầu nứt toác, bây giờ thấy Trương Phi lại muốn gây sự, nhất thời trở nên đau đầu!

Tào Tháo lúc này nhìn về phía Trương Phi, chỉ thấy Trương Phi báo đầu hồ mắt, thân thể như hùng, nhất thời hai mắt sáng choang. Lại nghe vậy Trương Phi không phải Mã Nguyên đối thủ, nghĩ thầm Mã Nguyên tất là cái thế dũng tướng! Không nịnh được nhìn thêm Mã Nguyên hai mắt.

Trương Phi thấy mọi người ngăn cản, bắt đầu dĩ nhắc theo trượng tám xà mâu trở lại trong doanh trại.

Lưu Bị nhân cơ hội nói với Mã Nguyên "Tướng quân, tại hạ mang cái kia mãng phu làm tướng quân xin lỗi. Mong rằng tướng quân tha thứ hấn chỉ chịu tội, mặt khác ta cùng với Võ Tòng huynh đệ đã ở vừa này kết làm Dị Lý huynh đệ, không cầu cùng sinh, nhưng cầu cùng chết, nếu là tướng quân không tha thứ Võ Tòng, cái kia bị cũng chỉ tốt. . ."

Lưu Bị nói xong, liền tướng trường kiếm đặt ở trên cổ, làm ra một bộ ngạo không đồng ý, ta liền tự vẫn về mặt, trên mặt có chứa hai hàng thanh lệ!

Lúc này Tào Tháo mặt mày vầy một cái, nhìn về phía Mã Nguyên, Tào Tháo cho rằng Mã Nguyên sẽ ngăn cản Lưu Bị tự vẫn, không nghĩ tới Mã Nguyên sẽ nói ra. . .

Mã Nguyên mặt không hề cảm xúc, trong lòng đã đổi với Lưu Bị khinh bỉ về đến nhà, nhẹ nhàng mở miệng nói "Tiếp đi!"

Tào Tháo nghe vậy trong lòng cả kinh! Mã Nguyên đây là có gì? Không phải mới vừa nói cùng với Lưu Bị không thù sao? Lẽ nào là Võ Tông cùng với Mã Nguyên có cừ oán?

Lúc này Lưu Bị nghe nói Mã Nguyên nói ra tiếp đi hai chữ, đã là cười hổ khó xuống, có chút nộ khí mở miệng, "Ngươi, được, ta liền tự vẫn ở đây!" Lưu Bị nói xong liền thật muốn chưa cái cổ, Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói "Được rồi Lưu Bị, ta chỉ là chỉ đùa với ngươi, phá Hoàng Nông thì, còn muốn có ngươi hết sức giúp đỡ mới là." Mã Nguyên biết bao muốn cho Lưu Bị đi chết, nhưng nghĩ tới phá Trần Thắng còn muốn Lưu Bị giúp đỡ, nếu là lúc này cùng với Lưu Bị kết thù, tất sẽ lại thụ quân địch, bắt buộc dĩ ngăn cản Lưu Bị.

Lưu Bị cuống quýt cảm ơn Mã Nguyên, Lưu Bị đang muốn mang đi Võ Tông, chỉ thấy Mã Nguyên trên mặt mang theo cười khẩy đạo, "Võ Tông, tội chết có thể miễn, mang vạ khó thoát, lệnh ngươi tự lĩnh một trăm quân con! Sau đó tùy từng quân ta trước, vì ta dẫn ngựa kháng thương, ngươi có thể phục?"

Võ Tông lúc này cười to nói, "Võ Tông nguyện lĩnh hai trăm quân con, nếu là Võ Tông bị đánh chết, chính là ta Võ Tông vận mệnh đã như vậy, nếu là ta Võ Tông bắt tử, mong rằng tướng quân thả Võ Tông rồi đi!"

Mã Nguyên hai mắt vừa nhú, "Được, Võ Tông, chính ngươi muốn chết chứ có trách ta vô tình! 200 quân con, liền có thể chấp hành!"

Lúc này Tào Tháo mắt nhỏ nhắm lại, "Tướng quân, trước trận chiết tướng không may mắn, không bằng 200 quân con tạm thời ghi nhớ, dung phá Hoàng Nông lại chấp hành!"

Mã Nguyên khẽ gật đầu nói "Được, hôm nay có Huyền Đức, Mạnh Đức hai vị huynh trưởng vì ngươi cầu xin, ta tạm thời nhiều ngươi, đi xuống đi!"

Lưu Bị lúc này mới lôi kéo Võ Tông đi vào trong doanh, hai người đi vào trong doanh, Võ Tông liền quỳ xuống đất đạo "Võ Tông sinh Mông huynh dài không bỏ, nguyện là huynh trưởng làm trâu làm ngựa, báo đáp huynh trưởng ân tình!"

Lúc này Lưu Bị cuống quýt tướng Võ Tông nâng dậy, "Ai, lần này cứu ngươi, ta đã đắc tội Mã Nguyên, lần này tấn công Hoàng Nông, chúng ta cần phải có chiến công, bằng không khó có thể để ngươi tránh thoát cái kia 200 quân con nha!"

Lúc này Quan Thắng nói rằng, "Chuyện này có khó khăn gì, chỉ cần chúng ta chém xuống Trần Thắng thủ cùng, Thiên Từ liền muốn Phong huynh dài là Vương rồi! Đến lúc đó còn sợ hấn Mã Nguyên làm chi!"

Lúc này Võ Tông đang cúi đầu không nói, Lưu Bị thấy thế cho rằng Võ Tông đang lo lắng cái kia 200 quân con, lập tức nói rằng, "Tùng đệ không cần lo lắng, vì huynh chắc chắn nghĩ ra biện pháp để ngươi né qua cái kia 200 quân con!"

Võ Tông lúc này hai mắt đỏ lên, bị Lưu Bị cảm động không cách nào ngôn ngữ, chỉ là thờ dài nói "Ta là đang vì ta người huynh trưởng kia, cùng ta vậy huynh đệ lo lắng nha! Hấn hai người hiện nay chính đang Nam Dương, sợ Mã Nguyên sẽ thiên phần nộ cùng bọn họ."

Lưu Bị nghe vậy cười đáp, "Tùng đệ không cần lo lắng, Mã Nguyên tức có nhân nghĩa tên, nghĩ đến sẽ không làm khó bản dân!"

Võ Tông nghe vậy cười khổ, "Ta người huynh trưởng kia tự nhiên là bản dân, nhưng ta vậy huynh đệ nhưng là Mã Nguyên thuộc cấp, huynh đệ ta võ nghệ cao cường, tuy rằng không bằng Mã Nguyên thuộc cấp Trình Giảo Kim anh dũng, nhưng cũng không kém bao nhiêu! Nha, đã quên báo cho huynh trưởng, hôm nay cầm trong tay song chùy người chính là Mã Nguyên nghĩa đệ Lý Nguyên Bá, người này có Bá Vương trên đời lực lượng, nhưng cũng trời sinh khuyết trí. Cái kia cân quắc nữ tướng, chính là Mã Nguyên thiếp thị, nói ra thật xấu hổ, ta từng bị nữ sinh này cầm quá! Mã Nguyên bên cạnh người tay nắm một thanh tuyên hoa phủ, chính là Trình Giảo Kim, người này biết đánh nhau thiện giết, có vạn phu không làm chi được!"

Lưu Bị nghe xong Võ Tông nói như vậy, nhất thời hỏi, "Chẳng biết có được không báo cho ngươi nghĩa đệ, đến đây ta trong quân, đến lúc đó ngươi liền không cần lo lắng cho hấn rồi!"

Võ Tông nghe vậy đại hỉ, "Ta này liền thư cùng hấn, nếu là ta đệ có năng lực đến, cũng đúng việc vui!"

Lưu Bị nghe vậy, lôi kéo Võ Tông tay đạo "Ghi nhớ kỹ, coi như ngươi đệ không đến, cũng không sao, chúng ta đều là Thiên Từ thần tử, ở ai trong quân đều là giống nhau!"

Võ Tông lúc này mới xoay người rồi đi, chỉ là hai mắt lóe qua một tia tàn nhẫn sắc, lầm bầm lầu bầu một câu, "Mã Nguyên, cái nhục ngày hôm nay, ngày khác cần phải ngươi trả lại gấp đôi!"

Lúc này trung quân trong đại tướng Mã Nguyên trong đầu vừa vang, "Gợi ý của hệ thống, Võ Tông đã triệt để làm phản, đồng thời phục hồi đặc tính thu được thoát biến, Võ Tông gấp phải cường địch, phục hồi thuộc tính mở ra, vũ lực thêm 2. Võ Tông tướng kí chủ quân tình báo cho Lưu Bị, kí chủ trong vòng một năm cùng với Lưu Bị giao chiến, thống suất hạ thấp 2, điểm!"

Mã Nguyên nhất thời mở trừng hai mắt, "Hừ! Võ Tông, ngươi bắt nạt, đừng trách ta bất nghĩa!"

Mã Nguyên đứng dậy, đối với ngoài cửa kêu lên, "Vệ binh có ở đó không? Nhanh đi hoán Trình Giảo Kim đến đây!"

Sau nửa canh giờ, Trình Giảo Kim đi tới trung quân lều lớn, đối với Mã Nguyên ôm quyền nói "Không biết chúa công hoán Giảo Kim đến có chuyện gì quan trọng?"

Mã Nguyên vì hơi thở dài dạo, "Giảo Kim, người mau chóng trở lại Nam Dương, hiệp trợ Thúc Bảo bảo vệ cẩn thận Nam Dương, bí mật giám thị Thạch Tú tất cả hành động! Nếu là Thạch Tú có gây rối cử chỉ, đi đầu tướng hấn giam giữ! Chờ đợi ta về đi xử lý! Võ Tòng đã làm phản, đem ta quân tình tiến vào mấy báo cho cho Lưu Bị, hiện nay tuy rằng không có cử động, nhưng sau đó thế nào, chúng ta không thể không đề phòng a! Tướng Võ Tòng huynh tâu phân biệt giam lỏng ở phủ Thái thú, chờ đợi sau đó xử lý!"

Trình Giảo Kim nghe vậy giật dừ, "Này Võ Tòng thực sự là chán sống rồi, chúa công thiếu đối đãi, đợi ta phù bổ Võ Tòng! Làm chủ đi công cán khi!"

Mã Nguyên mắt thấy Trình Giảo Kim liền muốn đi vào, lập tức ngăn cản nói "Không thể! Bây giờ công phá Hoàng Nong, còn muốn Lưu Bị giúp đỡ, nếu là người lần đi chọc giận Lưu Bị, người này suất quân rồi đi! Chúng ta cái được không đủ bù đắp cái mất, chiếu ta dặn dò nhanh đi làm đi!"

Trình Giảo Kim lúc này mới đứng dậy rồi đi!

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Luân chiến Liêm Pha mưu sĩ hiển uy

Chương 33: Luân chiến Liêm Pha mưu sĩ hiển uy

Trình Giảo Kim sau khi rời đi, Mã Nguyên liền đi vào Tào Tháo trong lều nghị sự, Tào Tháo thấy Mã Nguyên đến đây, vội vàng tướng Mã Nguyên đón vào trong lều.

Hai người ngồi quỳ chân chỗ ngồi, Tào Tháo khẽ mỉm cười nói "Tướng quân lúc này đến đây, sợ là muốn hỏi dò khi nào công thành đi!"

Mã Nguyên nghe vậy nhường mảy nói "Không tề, chính là vì thế đến đây! Không biết Mạnh Đức cho rằng chuyện gì công thành là trên?"

Tào Tháo đột nhiên thu hồi nụ cười, trên mặt mang theo nghiêm túc nói, "Hôm nay Võ Tòng đánh với Liêm Pha một trận! Tuy rằng đối đầu Liêm Pha, nhưng cũng có sai lầm quân kỷ! Trần Thắng tất nhưng đã coi thường quân ta! Đây ngày mai ở đi khiêu chiến, hơn nữa muốn lực chém Liêm Pha!"

Mã Nguyên lúc này cười to nói, "Vậy không biết Mạnh Đức cho rằng, ba trong quân người phương nào năng lực chém Liêm Pha!"

Tào Tháo nhất thời cau mày không nói đạo, "E sợ chỉ có tướng quân nghĩa đệ năng lực nhẹ nhàng tướng Liêm Pha ngoại trừ rồi!"

Mã Nguyên hơi cười khẽ, "Đến lúc đó lại bàn đi, bộ tộc ta đệ tuy có Bá Vương lực lượng, nhưng cũng trời sinh khuyết trí, nếu là ta đệ đi vào, sợ là Liêm Pha tất nhiên rồi kế chôn giết ta đệ!" Mã Nguyên lúc này là không muốn đề cho Lý Nguyên Bá bại lộ ở Tào Tháo trước mặt, đã Tào Tháo trí tuệ, sợ là sau đó giao chiến, tất nhiên sẽ đối với Lý Nguyên Bá làm ra phòng bị!

Mã Nguyên ở trước khi rời đi nhìn về phía Tào Tháo, "Hệ thống cho ta nhắc nhở Tào Tháo thuộc tính!"

"Gợi ý của hệ thống Tào Tháo thuộc tính, vũ lực 73, trí lực 94, chính trị 95, thống suất 95, Tào Tháo đặc tính 1 gian trá, gặp phải cảnh khôn khéo, Tào Tháo có thể hi sinh người bên cạnh vật thoát ly cảnh khôn khéo! Đặc tính 2 oai hùng, làm người phóng khoáng, tướng chiến sự xem thấu triệt, đánh trận thời gian trí lực thêm 2."

Mã Nguyên nhìn Tào Tháo thuộc tính, thầm nghĩ trong lòng, "Không trách người có năng lực được gọi là thời loạn lạc kiêu hùng! Nếu không có Bảng Thống tính toán, sợ là người từ lâu cuốn khắp thiên hạ rồi!"

Mã Nguyên trở lại bên trong phòng, âm thầm thở dài, thật vất vả triệu hoán cái võ tướng, còn làm phản rồi! Sớm biết còn không bằng để Phàn Lê Huê một thương đâm chết người quên đi! Bất quá người làm phản cũng được, tiểu gia đã sớm đối với Phan Kim Liên nổi lên tà tâm ha ha ha, nếu có thể đem Lâm Xung người vợ cũng cướp đến là tốt rồi!

Mã Nguyên mạnh mẽ ào tưởng một cái, trong lúc vô tình tiến vào mộng đẹp!

Lúc này Hoàng Nông trong thành, Trần Thắng khẽ cau mày nói, "Bây giờ Tào Tháo liên hợp Lưu Bị, Mã Nguyên hai người đến đây, sợ là quân ta nguy đã, không biết hai vị có gì cao kiến!"

Trần Bá Chi khẽ mỉm cười nói, "Mã Nguyên chính là Phục Ba tướng quân sau đó, quả thật có chút tài, ban ngày ta ở thành trên quan sát, thấy Liêm Pha tướng quân trở về thành sau đó không lâu, Mã Nguyên liền từ xuyên lâm phương hướng mà đến, nghĩ đến ban ngày cùng với Liêm Pha giao chiến người, tất là bị Mã Nguyên tính toán. Chi là Mã Nguyên không ngờ tới, Lưu Bị sẽ hoành thò một chân vào, hòng rồi Mã Nguyên phục kích kẻ sách! Chi là nghe nói người này vũ dũng, thủ hạ Lý Nguyên Bá lại có Bá Vương trên đời lực lượng! Tào Tháo tuy rằng liên hợp Lưu Bị, Mã Nguyên. Nhưng Mã Nguyên cùng với Lưu Bị không hợp, chính là quân ta cơ hội!"

Liêm Pha nghe vậy nhẹ nhàng ho khan đạo "Khắc, khắc, khắc, quân sư nói không sai, ngày mai đợi ta lại đi giao chiến liên quân, chém hai cái thuộc cấp! Liên quân tất sẽ tự tán!"

Trần Thắng nghe vậy Liêm Pha muốn đi vào khiêu chiến, lật đặt vội vàng khuyên nhủ "Lần này không giống, Mã Nguyên có Lý Nguyên Bá giúp đỡ, sợ rằng sẽ quân khó có thể đối đầu nha!"

Lúc này Trần Bá Chi hơi khẽ cười nói, "Không sao, đối đãi Liêm Pha tướng quân đi vào giao chiến, nếu có không địch lại, liền lui về Hoàng Nông, như vậy không ngừng khiêu chiến, ngăn cản Mã Nguyên mọi người chính là! Ta tự suất lĩnh năm ngàn tinh binh đi tới Đình Xuyên yếu đạo, cướp sạch Mã Nguyên Nam Dương đưa tới lương thảo! Đến lúc đó Mã Nguyên không có lương thực, cuộc chiến này còn cần đánh sao?"

Trần Thắng nghe vậy đại hỉ, "Ta đệ tức trí đa mưu, kế này rất : gì giầy nha! Mã Nguyên một lòng muốn công phá Hoàng Nông, tất không sẽ để ý phía sau! Hiền đệ mang đi vào cướp lương, Mã Nguyên không có lương thực, thì sẽ tự mình lui binh! Đến lúc đó Tào Tháo Lưu Bị không đáng lo lắng!"

Sáng ngày hôm sau, Mã Nguyên rất sớm rời giường đi tới thao trường, chỉ đạo Yến Văn Thập Bát Kỳ luyện võ! Mười tám kỵ thuộc tính một ngày chưa tới đỉnh cao! Mã Nguyên liền một ngày không thể thư giãn.

Lúc này tiểu kỵ đến báo, Liêm Pha lĩnh quân mười lăm ngàn người chính đang quân trước khiêu chiến! Tào Tháo, Lưu Bị đã đứng dậy đi tới.

Mã Nguyên vội vàng xuất lĩnh thương lên ngựa, đi tới quân trước! Chỉ thấy lúc này Võ Tòng đã cùng Liêm Pha chiến ở một chỗ, lúc này Võ Tòng trải qua thoát biến, đã không kém Liêm Pha. Chi là hai người giao chiến thời gian càng ngày càng dài, Võ Tòng càng ngày càng là vất vả, lúc này Tào Tháo bên người Đan Hùng Tín thấy Võ Tòng không phải Liêm Pha đối thủ, từ lâu chờ đợi đã lâu, nhất thời giục ngựa mà rời, đi vào tái chiến Liêm Pha! Lúc này Mã Nguyên trong đầu vang lên, "Gợi ý của hệ thống, Liêm Pha thu được thoát biến, Liêm Pha đệ nhị thuộc tính dựa vào mở ra, dựa vào thuộc tính giới thiệu! Đây Liêm Pha được trọng dụng thì, đều sẽ mở ra dựa vào thuộc tính, mở ra hậu vũ lực thêm 5. Liêm Pha trước mặt vũ lực 100."

Mã Nguyên hơi kinh hãi! Liêm Pha không hổ là Chiến quốc thời kì cuối nước Triệu danh tướng, cùng với Bạch Khởi, Vương Tiễn, Lý Mục cùng xưng là "Chiến quốc tứ đại danh tướng". Từng suất binh thảo phạt Tề quốc, đồng thời đạt được đại thắng, cướp đoạt Tấn Dương, bị Triệu vương trọng dụng phong hãn là trên khanh. Liêm Pha bởi vì dũng mãnh quả cảm danh dương với chư hầu các quốc gia. Trường Bình cuộc chiến tiền kỳ, hãn suất binh thành công chống đỡ Tần quốc quân đội. Trường Bình cuộc chiến hậu, lại đẩy lùi Yên quốc xâm lấn, chém giết Yên quốc lật phúc, cũng làm đổi phương cát năm thành cầu hoà, có thể nói nước Triệu đệ nhất dũng tướng, bị Triệu vương dựa vào.

Bây giờ tuy rằng Trần Thắng khởi nghĩa, mạnh mẽ binh chúng tướng! Nhưng quan tâm quân tên hoàn toàn xứng đáng! Mã Nguyên âm thầm thờ dài, sợ là mình cùng Lý Nguyên Bá không ra, nơi đây liền chỉ có Quan Vũ có năng lực cùng đánh một trận rồi!

Lúc này Liêm Pha lực chiến Đan Hùng Tín, Võ Tòng hai người không rơi xuống hạ phong! Hơn nữa mơ hồ có chiếm thượng phong chi tượng.

Quan Vũ thấy Liêm Pha áp chế hai người, lập tức một đôi Đan Phượng mắt nhỏ hơi đại tránh, giục ngựa nhằm phía Liêm Pha! Chỉ thấy Quan Vũ trong tay Thanh Long yển nguyệt đao tiện tay mà rơi, đao tốc có chứa thế lôi đình! Muốn đao chém Liêm Pha!

Liêm Pha trong tay đại đao lực kháng Quan Vũ một đao, lại bị Quan Vũ một đao phách lùi, lúc này tiếng ho khan càng kịch liệt hơn tốc!

Lưu Bị thấy Liêm Pha anh dũng! Nhất thời quát lên, "Liêm tướng quân! Người có như thế võ nghệ, vì sao trợ Trụ vi ngược! Lúc này chúng ta giết người dễ như trở bàn tay! Chi là ta thấy người cực kỳ vũ dũng! Thà người một con đường sống! Người nên lạc đường biết quay lại. Không thể lại trợ Trụ vi ngược rồi!"

Liêm Pha thấy thảo không được tiện nghi, liền giục ngựa trở về thành. Lúc này Lưu Bị nhìn Liêm Pha bóng lưng, vì hơi thờ dài đạo "Người này có như thế võ nghệ, nhưng mà tuy rằng Trần Thắng tạo phản, nhưng đáng tiếc nha!" Bên cạnh Quan Vũ giục ngựa mà đến, có chút bất đắc dĩ cười khổ đạo "Đại ca, người lại nổi lên lòng trắc ẩn rồi!"

Lúc này mọi người thấy Liêm Pha rời đi, liền suất Binh truy kích mà đi! Chỉ có Mã Nguyên dẫn dắt mọi người chưa từng trước đuổi bắt!

Mã Nguyên trong lòng biết Liêm Pha cũng không phải là chỉ có cái dũng của thất phu! Hơn nữa Trần Bá Chi chưa hiện thân, nếu là mọi người vì tranh công! Hậu doanh bị thiêu, nhóm người mình tất nhiên Bình bại! Nếu như không có lương thảo, tuy là có Lý Nguyên Bá, Yến Văn Thập Bát Kỳ bức này hãn tướng! Nhưng cũng không cách nào tránh khỏi Bình bại Hoàng Nông!

Nghĩ đến đây, Mã Nguyên âm đạo không được! Nếu là Trần Bá Chi đi vào cướp chính mình lương đạo, sợ là chính mình đại quân nguy đã! Nghĩ đến đây, Mã Nguyên vội vàng suất lĩnh Yến Văn Thập Bát Kỳ, Lý Nguyên Bá, đi vào Đình Xuyên yếu đạo kiểm tra, thấy nơi đây có đại quân đi ngang qua

dấu hiệu! Mã Nguyên nhất thời kết luận Trần Bá Chi đi vào kiếp chính mình lương đạo, nhất thời phần nộ thuận theo lòng sinh! Ô Chuy nhanh chóng chạy chồm, truy kích Trần Bá Chi mà đi!

Trần Bá Chi lúc này, hồn nhiên không biết mình đã tai vạ đến nơi, chính thiết hi chính mình sắp đánh bại Mã Nguyên mà danh dương thiên hạ! Thấy xa xa Nam Dương binh sĩ chính ếp đưa lương thảo mà đến, hưng phấn nhắm phía lương xe!

Nam Dương binh sĩ thấy Trần Bá Chi đến đây cướp lương, dồn dập tướng lương thực ném liên chạy! Trần Bá Chi thấy mọi người chạy trốn, nhất thời cười to mà lên! Lệnh binh sĩ tướng lương thực kéo về Hoàng Nông!

Trần Bá Chi hưng phấn trong lòng, Mã Nguyên không có lương thực, tất nhiên lui binh! Coi như Hàm Cốc quan đưa lương, sợ là đã không kịp rồi! Chính đang Trần Bá Chi âm thầm cao hứng thời điểm, bên cạnh binh sĩ chính nói thầm, "Kỳ quái, này lương xe thật khinh nha!"

Trần Bá Chi nghe vậy lập tức ám đạo không được! Dặn dò binh sĩ tướng lương thực mở ra, ai biết mấy xe lương thảo, đều là cỏ khô là nhiều, chỉ có chút ít lương thực! Trần Bá Chi kinh hãi, "Không được, bên trong quân địch gian kế vậy! Mau bỏ đi quân!"

Chính đang Trần Bá Chi rút quân thời khắc, hậu thả đánh tới một quân, lĩnh quân người đầu đội hoàng kim hổ đầu khôi, trên người mặc khóa liên hoàn hoàng kim giáp, trong tay một đôi Hoàng Kim giản! Chính hướng bên này đánh tới!

Trần Bá Chi muốn muốn trốn khỏi, chỉ thấy phía trước lại giết ra một quân, lĩnh quân người đầu đội một sừng khôi, trên người mặc hàn long giáp, trong lòng bàn tay Hồ Đầu Liêm Dao Thương! Máu đỏ chiến huy theo gió mà động! Phía sau mười tám kỵ quý cụ che mặt! Chính hướng bên này đánh tới!

Tần Quỳnh cùng với Mã Nguyên lấy giáp công tư thế! Tướng Trần Bá Chi suất lĩnh 15,000 binh sĩ giết gào khóc thảm thiết! Quân lính tan rã. Trần Bá Chi ở hộ vệ bảo vệ cho chuẩn bị thoát đi! Trở lại Hoàng Nông hậu lại tính toán sau!

Lúc này Mã Nguyên thấy Trần Bá Chi muốn chạy trốn! Giục ngựa truy hướng về Trần Bá Chi mà đi! Mã Nguyên mượn Ô Chuy lực lượng! Một thương tướng Trần Bá Chi chết ở dưới ngựa!

Lúc này Mã Nguyên tướng Trần Bá Chi, thi thể chọn ở thương trên gior lên thật cao! Lớn tiếng quát "Tặc thủ đã chết! Người đầu hàng không giết!" Mọi người thấy Trần Bá Chi đã chết, dồn dập bỏ lại vũ khí đầu hàng! Lúc này Lý Nguyên Bá từ phía sau chạy tới, thấy chiến đấu đã kết thúc, nhất thời tức giận nói với Mã Nguyên, "Ca ca lúc nào tìm cho ta cái chiến mã a! Mỗi lần còn không chạy đến, liền bị các người giết sạch rồi!"

Lúc này Mã Nguyên khẽ cười khỏ, "Nguyên Bá, ca ca cũng muốn cho người tìm cái vật cưỡi, chỉ là trong tay người rung trời chùy quá nặng bình thường chiến mã, căn bản đã bất động người! Việc này sau đó lại bàn đi!"

Mã Nguyên nói xong, xoay người nhìn về phía Tần Quỳnh đạo "Thúc Bảo là thế nào biết được người này muốn kiếp ta lương đạo!"

Tần Quỳnh lập tức cười khỏ "Chúa công, này là quân sư biết được phía trước chúa công cùng với Lư Bì, Tào Tháo sẽ quân, chúa công lại cùng Lư Bì một trận chiến, suy đoán Trần Thắng tất sẽ phái người đến kiếp ta lương đạo, rất lệnh Thúc Bảo đến đây thảo tặc!"

Mã Nguyên nghe vậy cười to nói "Nếu như không có Chí Tài, quân ta lúc này đã Binh lâm hiểm cảnh rồi! Đúng rồi, Trình Giảo Kim nói tới việc người có thể làm tốt?"

Tần Quỳnh khẽ cau mày nói "Vô Tòng chi tẩu, đã bị bắt ở phủ Thái thú, chỉ là cái kia vũ Đại Lang có chút bí trướng, bị Giảo Kim một quyền cho đánh chết rồi! Cho tới Thạch Tú, mong rằng chúa công thứ tội! Thúc Bảo tự cho là không cần giám thị, Thạch Tú đối với chúa công trung thành tuyệt đối, chắc chắn sẽ không phản bội chúa công!"

Mã Nguyên nghe vậy nhẹ nhàng gật đầu nói, "Người nói không sai, Thạch Tú đối với ta nhưng là chân thành, ta lo xa rồi, đúng rồi có phu nhân tin tức sao?"

Tần Quỳnh nghe nói Mã Nguyên hỏi dò Mộc Quế Anh, vội vàng quỳ xuống đất đạo "Mạt tướng đáng chết, từng ở Nam Dương tìm tới quá phu nhân, chỉ là phu nhân không muốn tùy tùng chúng ta trở lại, mạt tướng không dám trêu phần nộ phu nhân, không thể làm gì khác hơn là phái người tùy tùng phu nhân. Ai biết phu nhân không biết dùng hà biện pháp, tướng theo dõi phu nhân mấy người lính lừa gạt đến trong trà lâu, phu nhân liền, không gặp rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Đập tắt Trần Thắng, Lưu Bị đặc ý

Chương 34: Đập tắt Trần Thắng, Lưu Bị đặc ý

Mã Nguyên nghe vậy Mộc Quế Anh còn ở Nam Dương, liền yên lòng, nói với Tần Quỳnh, "Người trở về đi thôi, sau khi trở về cần phải chặt chẽ trông giữ Phan thị! Mặt khác phu nhân nếu không thích các người theo, liền không cần tìm, dặn dò thủ thành tướng sĩ, không Hứa phu nhân ra khỏi thành một bước! Mặt khác để Trình Giảo Kim lại mang 1000 binh mã đến đây trợ chiến! Nơi này hàng tốt, tiến vào mấy mạng về Nam Dương đi!"

Tần Quỳnh lúc này mới lĩnh mệnh mà đi. Tần Quỳnh đi rồi, phía sau xuất hiện mấy xe lương thảo, chính hướng về Hoảng Nông đưa đi. Để Mã Nguyên âm thầm nghĩ tới, Hí Chí Tài quả nhiên có chút bản lĩnh, bây giờ phía sau có hán tọa trấn, chính mình không lo rồi!

Mã Nguyên mới vừa trở lại trong doanh trại, Tào Tháo liền gầm thét lên quát "Mã Văn Long! Chúng ta ở phía trước dục huyết phản chiến, ngay lúc sắp đánh hạ Hoảng Nông, người vì sao không xuất binh giúp đỡ!"

Lý Nguyên Bá nghe vậy giận dữ "Tào Tháo! Người đừng vội đối với ca ca ta đại hồng đại khiêu, bằng không xem tiểu gia không đập phá người!"

Lúc này Lưu Bị cũng đứng đứng dậy nói rằng, "Ta biết cùng với tướng quân có chút hiểu lầm, nhưng tướng quân chính là Phục Ba tướng quân đời sau, sao có thể bởi vì một điểm nhỏ nhỏ hiểu lầm, liền tướng Hán thất an nguy cho tới không để ý! Nếu là hôm nay có tướng quân giúp đỡ, sợ là Hoảng Nông phản tặc tất nhiên bị đập tắt rồi!"

Mã Nguyên lúc này sắc mặt lạnh lẽo, "Hừ, các người đi vào thảo tặc cực khổ rồi, nhưng mà muốn ta ở phía sau trông coi! Liêm Pha tuy rằng không thấp ta sắp đem nhiều! Nhưng vẫn chưa Bình bại, người chờ mình muốn đi cướp công không nói, hiện tại không thể đập tắt Trần Thắng, liền muốn bắt ta vắn tội! Thực sự là buồn cười, ta cùng với các người không giống! Hàm Cốc quan dành cho Mạnh Đức lương thảo chỉ có người hai quân chỉ dùng! Ta nhưng mà cần thuận theo Nam Dương đi ngang qua Dĩnh Xuyên, mới có thể đem lương thảo thuận theo cùng với nơi này! Nếu là quân ta lương đạo bị đoạn, tất nhiên quân tâm tan rã, quân tâm tan rã, thì lại quân ta tất bại! Các người liền cho rằng ta ở đây trong lúc rảnh rồi sao?"

Tào Tháo, Lưu Bị nhất thời phát hiện hiểu lầm Mã Nguyên, vội vàng đối với Mã Nguyên xin lỗi!

Mã Nguyên cũng lười cùng hai người tính toán, dặn dò binh sĩ tướng Trần Bá Chi thì thể treo cao ngoài doanh trại, chính mình liền trở lại trong lều nghỉ ngơi rồi!

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ lương đạo bảo vệ chiến đạt được thắng lợi, thành tựu trị thêm 50, trước mặt thành tựu trị 113. Triệu hoán võ tướng Võ Tông làm phản, thành tựu trị hạ thấp 10 điểm, trước mặt thành tựu trị 103."

Mã Nguyên nghĩ thầm lúc này Võ Tông vừa làm phản, chính mình cũng nên lại chiêu cái võ tướng rồi!

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ sử dụng một trăm thành tựu trị triệu hoán võ tướng! Trở xuống là triệu hoán danh sách, người thứ nhất Tùy triều danh tướng Cao Quỳnh, vũ lực 81, trí lực 76, chính trị 67, thống suất 90. Trước mặt không đặc tính.

Người thứ hai võ tướng, Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, Hắc Toàn Phong Lí Quý, vũ lực 87, trí lực 34, chính trị 31, thống suất 67. Đặc tính táo bạo, bị người làm tức giận, vũ lực thêm 3.

Người thứ ba võ tướng, Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, lăng tử Yên Thanh, vũ lực 84, trí lực 68, chính trị 75, thống suất 83, trước mặt không đặc tính.

Người thứ tư hảo hán, triều Nguyên danh tướng Lam Ngọc, vũ lực 76, trí lực 81, chính trị 57, thống suất 83. Trước mặt không đặc tính.

Người thứ năm võ tướng, đại Thanh triều võ tướng Hòa Thân, vũ lực 67, trí lực 89, chính trị 83, thống suất 71, Hòa Thân đặc tính tham lam, Hòa Thân lòng tham không đáy, chịu đến người khác hối lộ hậu trung thành độ hạ thấp. Xin mời kí chủ lựa chọn!"

Mã Nguyên lúc này thống khổ dị thường, mỗi lần triệu hoán đều là những này cặn bã, gọi ta sau đó thể nào ở thời loạn lạc sinh tồn nha! Hơn nữa thấy Hòa Thân đều đi ra rồi! Hàng này gấp gấp cho ta khôn nạn, bằng không anh em sau đó đừng sống!

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ đi trừ Hòa Thân, còn lại trong bốn người, kí chủ thu được Hắc Toàn Phong Lí Quý, trước mặt thổi vào Lý Nguyên Bá tộc đệ. Chính đang dám đến đầu hiệu trên đường. Trước mặt trung thành độ, hơi cao."

Ta trời ạ! Một cái Lý Nguyên Bá đã để ta dị thường đau đầu, lại tới một người Lí Quý! Hàng này rõ ràng là vô bổ nha! Mã Nguyên tỏ rõ về thống khổ, đi vào trên giường tìm kiếm an ủi rồi!

Sau ba ngày, Trình Giảo Kim suất lĩnh 1000 sĩ tốt đến đây trợ chiến, Mã Nguyên lệnh tướng sĩ Bình sắp xếp thỏa đáng hậu, đi vào trong quân nghị sự. Đúng lúc gặp Lí Quý đến đây nhờ vả Lý Nguyên Bá. Lí Quý nhìn thấy Mã Nguyên, vội vàng quỳ xuống đất đạo "Tiểu nhân Lí Quý, nhân xưng Hắc Toàn Phong! Gặp ca ca rồi!"

Mã Nguyên nghe vậy nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, bị Lí Quý như thế một gọi, chính mình cũng có chút trở thành son tặc đầu lĩnh cảm giác rồi! Mã Nguyên nhìn về phía Lí Quý, chỉ thấy Lí Quý như trương như bay báo đầu hổ mắt, thân thể như hùng, hắc như than đá, thờ dài nói, vì sao không có Trương Phi thuộc tính a!

Mã Nguyên đối với Lí Quý khẽ mỉm cười nói "Đứng lên đi, ta biết người là Nguyên Bá tộc đệ, chính là ta đệ như thế. Người trước hết tùy tùng quân ta

bên trong, sau đó có công huân, ngồi nữa phong thưởng, người thấy có được không?"

Chỉ thấy Lí Quý mắt hồ vừa nhủ đạo "Ta không muốn cái gì phong thưởng, ta chỉ cần tùy tùng ca ca bên người, là ca ca dẫn ngựa giang thương, chỉ cần ca ca cho hắc tử uống rượu là được rồi!"

Mã Nguyên nghe vậy cười to nói "Ha ha ha, được, vậy người sau đó liền tùy tùng ở bên cạnh ta, tất nhiên thiếu không được rượu của người uống!"

Mã Nguyên đến Lí Quý đến đây giang thương, trong lòng mừng như điên, đang lo không chỗ thu xếp này hắc kê ngu si, không muốn này kê ngu si chính mình đưa ra muốn vì chính mình giang thương, thực sự là sáng khoái nha! Chính là mấy nhà vui mừng mấy nhà du.

Lúc này Hoàng Nông Trần Thắng nghe nói Trần Bá Chi bị Mã Nguyên thương chọn, thi thể treo ở liên quân ngoài doanh trại, nhất thời thống khổ không thể tả, hồi tưởng chính mình khởi nghĩa tới nay, Trần Bá Chi kháng Tào Tháo với Hàm Cốc quan, đề nghị chính mình tiến binh Trường An. Lại suất quân đi vào kiếp Mã Nguyên phía sau lưng thảo! Bây giờ càng cũng bị Mã Nguyên thương chọn, thi thể quai với liên quân ngoài doanh trại, không được an táng. Trần Thắng nhất thời giận dữ đạo "Liên Pha ở đâu! Ngày mai tùy tùng ta đi vào cùng với liên quân quyết chiến! Ta phải đem Mã Nguyên phản vụn thi thể vụn đoạn, vì ta đệ báo thù!"

Liên Pha nghe vậy nhượng mày nói "Khắc, khắc, khắc, chúa công không thể! Ngày mai có ta đi vào chính là, chúa công cỡ nào thân phận, sao có thể lấy thân phản hiêm."

Trần Thắng trong lòng biết chính mình sợ là cách Binh bại không muốn, không muốn tham sống sợ chết sống trên đời. Vì hơi thở dài đạo "Chim yến tước sao biết chí lớn! Quân ta Binh bại, đã là chắc chắn, ta Trần Thắng tuyệt không tham sống sợ chết! Nếu là hãn phải chết, trước khi chết, ta cũng phải ở Hán Đế trên người kéo xuống khỏi thịt đến! Ngày mai đại quân ra khỏi thành vòng qua liên quân, đánh thẳng Hàm Cốc quan! Hàm Cốc quan mặc dù là hiểm địa, nhưng bây giờ Binh vì tướng quả, quân ta coi như Binh bại Hàm Cốc quan, Thái Bình Đạo tất sẽ thừa cơ mà lên! Chỉ cần Hàm Cốc quan vừa vỡ, Lạc Dương bị phá cũng sẽ không xa! Ta muốn cùng Hán Đế cả chết lưới rách!"

Liên Pha nghe vậy đã làm tốt hãn phải chết chuẩn bị, đi vào điều động binh sĩ! Chuẩn bị mạnh mẽ tấn công Hàm Cốc quan!

Sáng ngày hôm sau, Hoàng Nông Trần Thắng tự mình dẫn đại quân 20 ngàn, thanh sào mà rời, đại quân vòng qua liên quân, thẳng đến Hàm Cốc quan mà đi!

Trần Thắng làm ra thanh thế như vậy, tự nhiên chạy không thoát liên quân pháp nhãn. Chỉ thấy Trình Giảo Kim tay cầm tuyên hoa phù chạy vào Mã Nguyên trong lều, thấy Mã Nguyên chính đang quen thuộc binh thư, vội vàng kêu lên "Chúa công, không tốt, Trần Thắng suất lĩnh 20 ngàn binh sĩ thanh sào mà rời, thẳng đến Hàm Cốc quan đi tới!"

Mã Nguyên nghe vậy nhất thời đứng dậy quát lên "Trần Thắng 20 ngàn sĩ tốt, dĩ nhiên chuẩn bị mạnh mẽ tấn công Hàm Cốc quan! Xem ra Trần Thắng là muốn cả chết lưới rách nha!"

Mã Nguyên nói xong cau mày suy nghĩ sâu sắc, một lát sau, Mã Nguyên đối với Trình Giảo Kim nói rằng "Mau chóng truyền cho ta quân lệnh, Phần Lê Huê, Lý Nguyên Bá suất lĩnh 1000 sĩ tốt, đi vào công chiếm Hoàng Nông. Người suất lĩnh Yên Vân Thập Bát Kỳ cùng với 1000 sĩ tốt trấn thủ quân ta phía sau, đề ngừa Trần Thắng dùng kế. Ta tự suất lĩnh 3,000 sĩ tốt cùng với đi vào thảo phạt Trần Thắng!"

Cùng lúc đó, Tào Tháo, Lưu Bị phân biệt được tiểu kỵ truyền tin, vội vàng dẫn dắt chúng tướng đi vào thảo phạt Trần Thắng!

Mã Nguyên khùng Trần Thắng công phá Hàm Cốc quan, tướng phía sau 3,000 sĩ tốt giao có Lí Quý dẫn dắt, chính mình mượn Ô Chuy thần tốc, đi vào Hàm Cốc quan trợ chiến!

Lúc này Hàm Cốc quan đã là hoàn toàn lộn xộn, Trần Thắng dẫn dắt 20 ngàn sĩ tốt ôm lòng quyết muốn chết công thành! Hàm Cốc quan tuy là hiểm quan, nhưng bây giờ Binh vì tướng quả, mơ hồ có sai lầm thủ đầu hiệu!

Trần Thắng thấy thủ hạ tử thương nặng nề, Hàm Cốc quan còn chưa đánh hạ, trong lòng chính đang âm thầm giọt : nhỏ máu. Lúc này Trần Thắng binh lính thủ hạ ngay lúc sắp đánh vỡ đóng cửa!

Xa xa Mã Nguyên nắm thương đánh tới, chỗ đi qua không người có thể ngăn! Mã Nguyên trong tay Hồ Đầu Liêm Dao Thương hàn quang bắn ra bốn phía, nhưng Trần Thắng binh lính thủ hạ nhưng mà không ỷ kỵ tí nào, quyết chí tiến lên nhắm phía Mã Nguyên!

Mã Nguyên lúc này cũng đứng âm thầm hoảng sợ! Đây Trần Thắng là thế nào huấn luyện sĩ tốt, càng có như thế sĩ khí. So với khăn vàng mạnh hơn đâu chỉ mấy lần! Mã Nguyên ở trong quân đại sát tứ phương! Lúc này Liên Pha hơi ho khan một hồi, hai chân hơi dùng sức, liền hướng Mã Nguyên chạy tới!

Lúc này Liên Pha chỉ thấy Mã Nguyên đầu đội một sừng khôi, trên người mặc hàn long giáp, trong lòng bàn tay Hồ Đầu Liêm Dao Thương còn như bay tới thần thương, quý dị cực kỳ, mượn dưới khó Ô Chuy Hắc Thần mã lực! Ở trong quân tới lui tự nhiên, còn như thiên thần hạ phàm, không người có năng lực đây!

Lại thấy sĩ tốt nhiều bị Mã Nguyên chém giết, phía sau Lí Quý còn như trong núi gấu đen, cầm trong tay một đôi phá núi phù, chính dẫn dắt 3,000 binh sĩ đánh tới, liền múa đao giết hướng về Mã Nguyên!

Mã Nguyên chính giết sáng khoái, thấy Liên Pha múa đao đến công, trong tay liêm đao thương nhất thời thuận theo mặt đất mà lên, cùng với Liên Pha chiến ở một chỗ!

"Gợi ý của hệ thống, Liêm Pha dựa vào thuộc tính mở ra, vũ lực thêm 5, trước mặt thuộc tính 98."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ vũ lực 97, Hồ Đầu Liêm Đào Thương vũ lực thêm 1, Ô Chuy thần mã vũ lực thêm 2. Trước mặt thuộc tính 100."

Hai người đại chiến một trăm hợp bắt phân thắng bại, lúc này Liêm Pha càng đánh càng hăng! Đã cùng Mã Nguyên bắt phân cao thấp rồi!

Chính đang hai người giao chiến thời gian, xa xa Lưu Bị suất lĩnh quan, trượng, vũ, lưu bốn tướng đến đây, Tào Tháo suất lĩnh Đan Hùng Tín đến đây, hai người đại sát tứ phương, thẳng đến Trần Thắng mà đi!

Mã Nguyên lúc này lực chiến Liêm Pha không xuống, lại thấy hai người đến đây cướp công, trong lòng nộ khí tăng lên điên cuồng! Nhất thời quát to một tiếng, trong tay Từ Lô Kiếm chẳng biết lúc nào ra khỏi vỏ, bị Mã Nguyên đâm dao lai sứ, một chiêu kiếm bổ về phía Liêm Pha!

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ ngông nghênh thuộc tính mở ra, vũ lực thêm 3, trước mặt vũ lực 103. Kí chủ tạo thành hệ thống vũ lực tự thân tăng mạnh. Lần này tướng tăng mạnh 3—5 vị nhân vật lịch sử xuất hiện! Sau một canh giờ là kí chủ cung cấp danh sách."

Liêm Pha lực kháng Mã Nguyên bổ tới một chiêu kiếm, ho khan tăng lên, hai người lại chiến 30 hợp. Lúc này Mã Nguyên trong tay Hồ Đầu Liêm Đào Thương cùng với Liêm Pha đại đao chính chiến ở một chỗ! Chỉ thấy Mã Nguyên tay trái lần thứ hai rút ra Từ Lô Kiếm, một trận hàn quang xẹt qua, Liêm Pha đã bị đánh ở dưới ngựa!

Cùng lúc đó, Lưu Bị nghĩa đệ Quan Vũ giục ngựa đi tới Trần Thắng trước mặt, trong tay thanh long yên nguyệt đao trên đất kéo, đột nhiên Quan Vũ trong tay thanh long yên nguyệt đao xẹt qua một cái trắng tròn! Tướng Trần Thắng phách ở dưới ngựa! Hoàng Nông phản tặc thấy Trần Thắng đã chết, liền chạy tứ tán!

Lưu Bị lúc này đó là đường làm quan rộng mở, Thiên Từ từng nói, chém Trần Thắng giả phong vương, bây giờ Quan Vũ chém giết Trần Thắng, chính mình cũng có thể trở thành vương hầu rồi! Tuy nói khác phái phong vương thiên hạ cộng tru diệt! Nhưng Lưu Bị tự nhận chính mình là Sơn Trung Tinh Vương đời sau, Linh Đế tất nhiên sẽ phong hân là Bệ hạ.

Lúc này Mã Nguyên kiếm chém Liêm Pha, bị mọi người ca tụng là dũng quan tam quân!

Mọi người lĩnh binh trở lại quân doanh, đúng lúc gặp Trình Giảo Kim phủ phách khăn vàng tặc thủ đồ xa, khăn vàng thấy đồ xa đã chết, Mã Nguyên lại lĩnh binh đến cứu viện, dồn dập chung quanh mà chạy.

Trần Thắng khôi nghĩa, liền như vậy lấy thất bại mà kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Đáng thương Lưu Bị, khóc đi!

Chương 35: Đáng thương Lưu Bị, khóc đi!

Hàm Cốc quan một trận chiến hậu, mọi người trở lại trong quân thương nghị, chỉ thấy Mã Nguyên ngồi cao trên thủ, Tào Tháo thì lại ngồi ở phía bên phải, hai người chính chờ đợi Lưu Bị đến.

Lúc này Lưu Bị chính long hành hổ bộ thuận theo ngoài tướng đi tới, bên cạnh Quan Vũ trên mặt mang theo ngạo khí, chính ngẩng đầu ưỡn ngực đi theo ở Lưu Bị bên người! Trương Phi, Võ Tông, Quan Thắng mọi người mỗi cái trên mặt mang theo vui sướng, đi theo Lưu Bị phía sau.

Lưu Bị mọi người đi vào trong lều, thấy Mã Nguyên ngồi ở vị trí đầu, Lưu Bị trong lòng hơi không thích, nhưng rất nhanh điều chỉnh xong, đối với mọi người thì lễ nói "Huyền Đức đến muộn, mong rằng chư vị thứ tội nha!"

Lúc này Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói "Huyền Đức thuộc cấp Quan Vũ đao chém Trần Thắng. Có công tại người, chúng ta sao dám trách tội Huyền Đức! Vào chỗ đi!"

Lưu Bị nghe vậy liền đi hướng về bên trái, lúc này Trương Phi hét lớn một tiếng, "Chậm đã! Luận thân thế, ca ca ta là Hán Hoàng dòng họ, người bất quá là Mã Dung chỉ tôn. Luận chiến công, ca ca ta trận chiến này chém giết Trần Thắng, chính là công đầu! Người dựa vào cái gì ngồi ở vị trí đầu, để ca ca ta

khua thân ngồi xuống!"

Mã Nguyên lúc này có chút không vui, đang muốn mở miệng, bên cạnh Lý Nguyên Bá đã mở miệng nói "Chỉ bằng tiểu gia song chùy trong tay! Có được hay không!"

Lúc này Trương Phi tức giận oa oa thét lên, Mã Nguyên vội vàng uống tố Lý Nguyên Bá đạo "Nguyên Bá không thể làm càn! Còn không hướng về Huyền Đức huynh xin lỗi!"

Lý Nguyên Bá lạnh rên một tiếng, quay đầu không để ý tới Mã Nguyên. Mã Nguyên thầm cười khổ, không thể làm gì khác hơn là đứng lên nói "Mỗ đối đãi Nguyên Bá hướng về chư vị nhận lỗi. Nếu là Huyền Đức huynh muốn ngồi trên thủ, nguyên tự nhiên thoái vị."

Lúc này Tào Tháo chính nếu có hứng thú nhìn hai người. Tào Tháo trong lòng biết nếu không là Mã Nguyên thương chọn Liêm Pha! Lưu Bị há có thể lập này đại công? Thấy lúc này Trương Phi vô lễ, lật đặt vội vàng khuyên nhủ, "Ha ha, Huyền Đức công sao lại bởi vì như thế việc nhỏ mà tức giận, mau mau vào chỗ đi."

Lưu Bị không cần người vậy, đối trá trình độ là người khác có khả năng nhìn ra? Lập tức cười đáp, "Ngồi ở chỗ đó đều là giống nhau, Dục Đức không thể không lễ." Lưu Bị nói xong, liền tới đến bên trái ngồi xuống.

Tào Tháo giờ lên trong tay chén rượu, "Hôm nay nhờ có hai vị tướng quân giúp đỡ, mới có thể đại phá Trần Thắng! Bây giờ Văn Long thương chọn Trần Bá Chi, Liêm Pha hai tướng. Huyền Đức thủ hạ lại đạo chém Liêm Pha, trận chiến này đều là hai người người công lao, thiên tử bây giờ sứ giả ít ngày nữa chắc chắn đến, đến lúc đó mong rằng hai vị nhiều thể Tào Tháo nói tốt vài câu nha! Đến chúng ta cùng ẩm một chén!" Tào Tháo nói xong liền một âm mà vào.

Lúc này Mã Nguyên phía sau Trình Giảo Kim hơi mở miệng nói "Chúa công, bây giờ Trần Thắng đã chết, Võ Tòng cũng nên lĩnh cái kia 200 quân còn đi! Người này mất không quân kỷ, nếu là không trị tội người này, quân ta sau đó thể nào phục chúng!"

Mã Nguyên nhìn về phía Lưu Bị, chỉ thấy Lưu Bị trên mặt mang theo không vui nói "Võ Tòng lần này xuất chiến, đầu sức tặc quân, không thể không kể công, đây tướng công chống đỡ quá, mong rằng chư vị xem ta bộ mặt, 200 quân còn, liền như vậy coi như thôi đi!"

Mã Nguyên nghe vậy hơi nhướng mày, "Huyền Đức có hay không cho rằng hiện tại có công tại người ta liền không dám trị tội cùng với người? Người nhiều lần ngăn cản trị Võ Tòng chi tội, có hay không quá không đem ta để ở trong mắt rồi! Ta chính là Thiên Tử phong Chinh Tây Tướng quân, người mặc dù là Hán Hoàng dòng họ, nhưng cũng không có quyền can thiệp quân ta chuyện quan trọng, đến nha, tướng Võ Tòng lời ra ngoài tướng, trừng đánh 200 quân còn!"

Lúc này Trương Phi mắt hồ trừng, "Mã Nguyên, người thiếu nắm kê mao đương lệnh tiền, người bắt quá nhỏ nhỏ Chinh Tây Tướng quân, trận chiến này tuy rằng chém Liêm Pha, nhưng người không muốn đã quên, Thiên Tử đã từng có lệnh, chém Trần Thắng giả phong vương! Chỉ sợ chẳng bao lâu nữa, ca ca ta liền muốn thành Vương. Người dám trị huynh đệ ta chịu tội?"

Lúc này Tào Tháo sau lưng Đan Hùng Tín tỏ rõ vẻ không phục, không nhìn được mở miệng đến, "Hừ, người biết cái gì, nếu không có Mã tướng quân lực chém Liêm Pha, thương chọn Trần Bá Chi, huynh đệ người mọi người có năng lực kiến như kỳ công này? Bây giờ lại vẫn chưa phong Vương, liền bãi lên Vương Uy rồi! Thiên hạ há có như thế không biết xấu hổ người, coi là thật có thể khí!"

Võ Tòng lúc này trong lòng biết chính mình 200 quân còn khó thoát, không muốn làm khó dễ Lưu Bị, lật đặt vội vàng đứng dậy đạo "Ta Võ Tòng đường đường nam nhi, há có thể như vậy nói không giữ lời? 200 quân còn, Võ Tòng hiện tại liền lĩnh!" Võ Tòng nói xong, liền xoay người đi ra ngoài trường.

Lúc này trong lều mọi người dồn dập đi ra ngoài trường, Võ Tòng lúc này đã nằm ngoài bàn tiến lên! Chờ đợi chấp pháp quan 200 quân còn. Lúc này Trương Phi ôm một vò rượu ngon đến đây, đặt ở Võ Tòng bên mép đạo "Huynh đệ uống nhanh, uống xong liền không cảm thấy đau rồi! Không nên để Mã Nguyên coi thường chúng ta."

Võ Tòng hai mắt đỏ lên nhìn Trương Phi, miệng lớn uống xong rượu ngon, cười to nói "200 quân còn mà thôi, đến đây đi!"

Lúc này Mã Nguyên trên mặt hiện lên một tia cười khẩy, "Chấp Pháp giả ở đâu?" Lúc này trưởng hậu chạy tới hai người, một người trong đó cùng với Trương Phi khá là tương tự, dài báo đầu mắt hồ, thân thể như hùng, đối với Mã Nguyên thì lễ đến, "Tiểu nhân ở đây!"

Mã Nguyên cười ha ha đạo, "Chấp pháp đi, tăng tăng đánh hấn 200 quân còn!" Lúc này Mã Nguyên một phương đều là một trận nụ cười âm hiểm.

Chỉ thấy Lí Quỳ tay cầm quân còn giờ lên thật cao! Trên mặt có chứa từng trận tức giận, trong tay quân còn nhanh chóng hạ xuống, vừa nghe "Răng rắc!" Một tiếng. Quân còn đã cắt thành hai tiết, Võ Tòng cũng đã tỏ rõ vẻ thống khổ cau mày.

Mã Nguyên lúc này trên mặt mang theo không vui nói "Người nhưng là cùng với Võ Tòng có giao tình! Đã như vậy đối trá, đến nha! Đòi quân còn lại đánh!"

Lúc này Lí Quỳ lần thứ hai đem ra một cái quân còn, liền hướng Võ Tòng đánh tới, lần này mới vừa đánh hai còn, lại là "Răng rắc!" Một tiếng. Lúc này Võ Tòng đã khuôn mặt ngưng tụ, trên mặt thủy châu ở mi trước thùy nhỏ, không biết là lệ, là đồ mồ hôi.

Lúc này Tào Tháo đã nhìn ra không đúng, lại nhìn cái kia nắm còn người, không phải là ban ngày cầm trong tay hai lưỡi búa hấn tướng sao? Xem ra Mã Nguyên là muốn Võ Tòng lệnh nha!

Lúc này Lí Quý đã thay đổi mười mấy cùng gây, Võ Tông phía sau lưng đã da tróc thịt chiến. Lưu Bị vội vàng ôm Võ Tông đạo "Trưởng quân, huynh đệ ta đã chịu 80 quân côn, quân côn đều bẽ gãy mấy chục cây, còn lại quân côn, liền không cần đánh đi!"

Lúc này Quan Vũ, Trương Phi, phân biệt khuyên bảo Lưu Bị, Trương Phi càng là đường ra cuồng ngôn, "Ca ca, quá mức chúng ta cùng với Mã Nguyên liều mạng chính là, một cái chỉ có thể đổ kị người tài hoàng Mao tiểu tử, có năng lực gì đối với ta các loại quơ tay múa chân!"

Mã Nguyên khắp nơi nhường nhịn Trương Phi, thấy Trương Phi tái xuất cuồng ngôn, nhất thời phẫn nộ đến "Trương Phi! Ta khắp nơi nhường nhịn cùng với ngươi, ngươi càng như vậy không đem ta để ở trong mắt! Đã như vậy, đừng trách ta vô tình, Trương Phi gây trở ngại chấp pháp, cho ta một khối đánh!"

Lý Nguyên Bá từ lâu chờ đợi đã lâu, đứng dậy nhằm phía Trương Phi! Quan Vũ thấy Lý Nguyên Bá đến đây, đang muốn khuyên bảo đã không kịp rồi! Chỉ có thể đầu sức Lý Nguyên Bá bay tới một chùy!

Tào Tháo mắt thấy hai người liền sắp đại chiến, ngửa mặt lên trời gào thét "Hai vị nghe ta một lời! Bây giờ Trần Thắng tuy bại, nhưng trên có khăn vàng làm loạn! Hai vị hãy là tha xuống ngăn cách, chờ đợi Thiên Từ chiêu thư! Không thể ngồi nữa tranh đấu rồi!"

Lúc này Lý Nguyên Bá đã cùng Trương Phi mọi người chiến ở một chỗ, Lý Nguyên Bá trong tay Kim Cổ Chấn Thiên Chùy dưới, Trương Phi càng không phải ba hợp chi tướng, đã bị Lý Nguyên Bá đập cho trọng thương! Quan Vũ, Lưu Vũ, Quan Thắng, mọi người thấy Trương Phi không đánh Lý Nguyên Bá, dồn dập đến đây giúp đỡ!

Lý Nguyên Bá hồn nhiên không sợ, trong tay Kim Cổ Chấn Thiên Chùy một cái quét ngang, Lưu Vũ không kịp né tránh, bị một chùy đập chết!

Lúc này Lưu Bị thấy Lưu Vũ bỏ mình, muốn cùng với Mã Nguyên bính cái chết sống. Cảm trong tay song cổ kiếm đến đây giúp đỡ Trương Phi mọi người!

Lúc này Mã Nguyên cũng không chịu được cô quạnh, bên hông Từ Lô Kiếm bỗng nhiên ra khỏi vỏ, muốn kiếm chém Lưu Huyền Đức!

Lưu Bị thấy Mã Nguyên đánh tới, trong lòng tức giận, nhưng lại không phải Mã Nguyên đối thủ, chỉ có thể vung kiếm chặn chi! Trình Giảo Kim đã cầm trong tay tuyên hoa phù mà đến, hét lớn một tiếng "Phách đầu!" Ngay lúc sắp phù phách Lưu Bị!

Ngay tại này ngàn quân thời điểm nguy kịch, Quan Thắng múa đao mà đến, chặn quá trần Trình Giảo Kim bổ tới một búa.

Mã Nguyên trường kiếm trong tay đâm thẳng Quan Thắng! Đã đâm vào Quan Thắng trong mắt trái!

Mọi người còn muốn ngồi nữa tranh đấu, xa xa một quân khoái mã chạy tới. Thấy mọi người chính đang tranh đấu, lập tức quát lên "Ta chính là Ngự Lâm Quân thống lĩnh Lâm Xung! Mau chóng ngừng tay, ngheh tiếp Thiên Từ chiêu thư!"

Mọi người nghe vậy ngừng tay, Mã Nguyên chạy ra tướng Lý Nguyên Bá kéo về. Chờ đợi Thiên Từ ý chỉ.

Một hồi lâu sau, hoàng cửa tả phong, mang theo Thiên Từ chiêu thư đến đây. Tả phong nhìn thấy mọi người, khẽ mỉm cười nói "Thiên Từ có chỉ, Mã Nguyên, Tào Tháo, vào kinh thủ phong."

Lưu Bị ngờ ngạc sững sờ, không biết thế nào mở miệng. Quan Vũ nghe vậy Đan Phượng mắt nhỏ hơi mở đạo, "Làm sao chỉ để Mã Nguyên cùng với Tào Tháo vào kinh thủ phong, chúng ta nhưng là lực chém Trần Thắng, công so với hán hai người muốn cao! Vì sao không có nói ra ca ca ta việc!"

Tả phong hai mắt hơi híp lại, nghĩ thầm "Nhân gia Mã Nguyên là Phục Ba tướng quân đời sau, Thái phó Viên Ngỗi cháu ngoại trai, bác Trung Lang tướng Lô Thực cháu trai. Tào Tháo lại là trước Ti Không đời sau, người Lưu Bị là ai, ai nhận thức người nhà!"

Tả phong trong lòng tuy rằng như thế nghĩ, nhưng cũng chưa từng nói ra, chỉ là trên mặt mang theo không thích nói rằng, "Ta nhận được Thiên Từ chiêu thư, chỉ là muốn Mã Nguyên, Tào Tháo hai người vào kinh, nếu là người cảm thấy bất công, ta cũng không cách nào, cáo từ." Tả phong nói xong cũng muốn đứng dậy rồi đi!

Lúc này Lưu Bị lòng như đao cắt, chính mình ra sức phấn đấu, rốt cục tướng Trần Thắng chém giết, bây giờ Linh Đế đối với mình không hề phong thưởng. Không trách Mã Nguyên, Tào Tháo hai người sẽ không bán chính mình mặt mũi.

Lưu Bị lập tức khuyên bảo tả phong đạo "Thượng sứ dừng chân! Thủ hạ ta Quan Vũ đao chém Trần Thắng, mong rằng thượng sứ có năng lực cũng ngày mai, ngày khác bị tự nhiên thâm tạt!"

Tả phong nghe vậy cười đáp, "Không biết người đây thế nào thâm tạt?" Chỉ thấy Lưu Bị thuận theo trong tay áo móc ra một thỏi bạc, đang muốn giao cho tả phong.

Tả phong không cần người vậy, phàm là hối lộ người, đều là thành hòm bạc hướng về hán quý phù đưa. Bây giờ thấy Lưu Bị lấy ra một thỏi bạc hối lộ, lập tức cảm thấy nhục nhã, rống to "Người dĩ nhiên làm nhục như thế cùng ta, hừ, ta cần phải cũng ngày mai, trì người bắt nạt trên kếm chi tội!"

Tả phong nói xong, liền đứng dậy rồi đi. Chỉ chừa Lưu Bị ngây ngốc đứng tại chỗ.

Lúc này Lưu Bị thất lạc cực kỳ, Lưu Vũ chết rồi, Quan Thắng, Võ Tông, Trương Phi trọng thương, công lao của chính mình lại toàn không còn. Hơn nữa còn muốn trị chính mình nhiều loạn quân doanh, có nhục trên kếm chi tội. Lưu Bị lập tức tức giận mặt đỏ tới mang tai, áp ủ sau một hồi, đột nhiên khóc

lớn mà lên, "A oa a ừ. . ."

Quan Vũ thấy thế, vội vàng khuyên bảo Lưu Bị đạo "Ca ca nén bi thương. Ngày mai chúng ta liền cùng ca ca cùng đi vào Lạc Dương. Đến lúc đó chỉ cần tướng ca ca công huân báo cho Thiên Từ, Thiên Từ tất nhiên đối với ta các loại có phong thưởng."

Lưu Bị thấy Mã Nguyên đám người đã rời đi, nhất thời trên mặt mang theo bi thương đạo "Mã Văn Long, ta Lưu Bị tất cùng với ngươi không đội trời chung!"

Lưu Bị nói xong, liền dẫn Quan Vũ mọi người rời đi quân doanh, thẳng đến Lạc Dương mà đi.

Lúc này Mã Nguyên trở lại trong doanh trại, trong lòng hô to hả giận, gọi người Lưu Bị ở trước mặt ta tình tướng, lần này được rồi, bởi Lưu Vũ không nói, còn muốn trên lưng tội danh. Mã Nguyên trong lòng được kêu là một cái đã nghiền nha!

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Mộc Quế Anh hành hung Tây Môn Khánh

Chương 36: Mộc Quế Anh hành hung Tây Môn Khánh

Mã Nguyên chính đang trong lều cao hứng, lúc này gọi ý của hệ thống truyền đến, "Gọi ý của hệ thống, kí chủ Hàm Cốc quan bảo vệ chiến đạt được thắng lợi, thành tựu trị thêm 76, trước mặt thành tựu trị 79."

"Gọi ý của hệ thống, kí chủ tạo thành vũ lực tự thân thuộc tính tăng mạnh, phía dưới là tăng mạnh danh sách."

"Người thứ nhất võ tướng, Tùy Đường anh hùng, Bát Mã Tướng Tân Văn Lễ, vũ lực 96, trí lực 67, chính trị 54, thống suất 91. Đặc tính cự lực, tự thân vũ lực thêm 3, trước mặt thổi vào, khăn vàng Ba Tài thủ hạ dừng tướng!"

"Người thứ hai võ tướng, thiết thương Vương Ngạn Chương, vũ lực 96, trí lực 67, chính trị 54, thống suất 90. Đặc tính Thương Vương, đối với sử dụng thương bổng loại binh khí võ tướng đối chiến, vũ lực thêm 2, đối phương vũ lực giảm 2. Trước mặt thổi vào Trương Giác thủ hạ kiện tướng."

"Người thứ ba võ tướng, Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, vườn rau Trương Thanh, vũ lực 81, trí lực 75, chính trị 67, thống suất 76. Trước mặt không đặc tính. Hiện nay thổi vào, Võ Tòng huynh đệ kết nghĩa."

"Người thứ tư võ tướng, Thủy Bạc Lương Sơn nữ tướng, mẫu dạ xoa Tôn Nhị Nương, vũ lực 83, trí lực 67, chính trị 76, thống suất 82. Trước mặt không đặc tính, hiện nay thổi vào Trương Thanh chi thê."

"Người thứ năm võ tướng, thiết huyết Dương Tái Hưng, vũ lực 97, trí lực 71, chính trị 67, thống suất 92. Đặc tính thiết huyết, thân hãm tuyệt cảnh, không hề ý sợ hãi, thiết huyết thuộc tính mở ra vũ lực thêm 3. Trước mặt thổi vào Mã Lâm phu quân."

Mã Nguyên nhất thời kinh hãi, mua phải rắc rối cmmr, này khăn vàng là muốn quật khỏi nha! Còn có, ta nhị tỷ Mã Lâm không phải theo người bỏ trốn sao? Nếu là Dương Tái Hưng. Nha! Được rồi, chỉ mong hắn có năng lực xin vào hiệu ta.

Sáng ngày hôm sau, Mã Nguyên, Tào Tháo, tùy tùng tả phong đến đây Lạc Dương, chờ đợi Thiên Từ thủ phong.

Lạc Dương triều đình, Linh Đế Lưu Hồng hôm nay vô cùng vui sướng. Hôm qua tả phong đến báo, Hoàng Nông Trần Thắng bị Mã Nguyên, Tào Tháo liên hợp bại, Mã Nguyên thương chọn Trần Bá Chỉ, Liêm Pha, hai người. Tào Tháo hiệp trợ có công, cuối cùng Trần Thắng bị hai người bức lui, tao người chặn ngựa giết chết!

Linh Đế cười nhìn quần thần đạo "Kim Hoàng Nông Trần Thắng đã bị dập tắt, khăn vàng nhưng mà chậm chạp không phá, không biết chư vị ái khanh thấy thế nào?"

Đại tướng quân Hà Tiến phía sau Tuân Du đứng lên nói "Bệ hạ, khăn vàng muốn phá không khó, thần nghe nói Mã Văn Long đầu mang một sừng khôi, trên người mặc hàn long giáp, trong lòng bàn tay một cây Hồ Đầu Liêm Dao Thương, phá Nam Dương, diệt Trần Thắng, bệ hạ có người này giúp đỡ, lo gì khăn vàng bất diệt? Bấy giờ Mã Nguyên, Tào Tháo hai người hiện tại đã ở Lạc Dương, có thể để hai người tiến vào điện thủ phong, đã đồng hô gọi

khen. Hai người tất sẽ anh dừng thảo tặc, đến lúc đó khăn vàng không đáng lo lắng."

Linh Đế nghe vậy mừng lớn nói "Nhanh truyện hai vị ái khanh tiến vào điện."

Lúc này Mã Nguyên cùng với Tào Tháo cùng đi vào triều đình, hai người quỳ xuống đất hô to vạn tuế hậu, Linh Đế khẽ gật đầu. "Hai vị tướng quân đứng lên đi, hai vị thảo tặc có công, nên có ngợi khen, truyện chỉ phong Tào Tháo là trấn Bắc tướng quân, có thể lĩnh binh sĩ 3 vạn, đi tới Thanh Châu dập tắt khăn vàng. Mã Nguyên là Xa Kỵ Tướng Quân, ở Lạc Dương chiêu mộ 3 vạn tướng sĩ hậu, đi tới Dự Châu trợ tá Trung Lang tướng Hoàng Phủ Tung thảo tặc. Hai người cần phải anh dừng giết địch, sớm ngày diệt trừ Thái Bình Đạo!" Mã Nguyên vội vàng lĩnh chỉ tạ ân đi vào chiêu mộ tướng sĩ đi tới.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ quan trực Xa Kỵ Tướng Quân, thành tựu trị thêm 60, mị lực thêm 5. Trước mặt mị lực 100. Thành tựu trị 136 "

Mã Nguyên trở lại trong lều, ra lệnh cho thủ hạ Trình Giảo Kim đi vào chiêu mộ tướng sĩ. Chính mình thì lại nhân cơ hội đi bãi phóng Mã Luân đi tới.

Cùng lúc đó, Nam Dương thành bên trong, Mộc Quế Anh từ khi bỏ rơi phía sau theo đuôi hậu, liền cả ngày ở Nam Dương đi dạo, lúc này chỉ thấy xa xa đi tới một vị thanh niên tuấn tú, thanh niên tay nắm một cái quạt giấy, chính phong độ một mực khoảng chừng quan sát.

Thanh niên đột nhiên nhìn về phía Mộc Quế Anh, chỉ thấy Mộc Quế Anh một sợi mỹ lệ mái tóc hơi bay lượn, dài nhỏ mày liễu, một đôi mắt lộ ra một luồng anh khí, tú ươn lên mũi ngọc, ngọc quai hàm hơi ửng hồng, kiều diễm ướt át môi, trắng nõn như tuyết kiều lúm đồng tiền trong suốt như ngọc, như ngọc chỉ giống như tuyết da thịt sắc kỳ đẹp, vóc người cao gầy, xinh đẹp tuyệt trần đoan trang.

Thanh niên hai mắt tỏa ánh sáng, vội vàng đi tới Mộc Quế Anh trước người, "Tiểu sinh Tây Môn Khánh, chính là Nam Dương nhà giàu chi tử, hôm nay thấy tiểu thư khuôn mặt đẹp, coi như người trời, không biết tiểu thư có hay không nề nang mặt mũi, tại hạ nguyện ở Túy Xuân Lâu bày xuống tiệc rượu, cùng với tiểu thư cùng nhau thưởng thức danh khúc, chẳng biết có được không?"

Mộc Quế Anh nghe vậy, mày liễu vẩy một cái, "Không có hứng thú, mau chóng tránh ra, chớ ở trước mặt ta chướng mắt." Mộc Quế Anh nói xong, liền phải rời đi, ai biết Tây Môn Khánh song đuổi tay một cái, ngăn cản Mộc Quế Anh đường đi dạo "Tiểu sinh có ý tốt, tiểu thư hà tất cự người cùng bên ngoài ngàn dặm đây. Tiểu thư khả năng không biết, Nam Dương tên tướng Hứa Thiệu, thường ở Túy Xuân Lâu cùng người xem tướng. Càng có Xa Kỵ Tướng Quân tay loại kém nhất mưu sĩ Hí Chí Tài thường đi lâu bên trong ăn uống. Tiểu thư nếu là không đi, liền không cảm thấy đáng tiếc sao?"

Mộc Quế Anh trong lúc rảnh rỗi, nghe được có tiếng tướng làm người xem tướng, nghĩ thầm ngược lại đến vô sự, liền hỏi "Túy Xuân Lâu ở nơi nào?"

Tây Môn Khánh thấy Mộc Quế Anh đáp ứng, mừng lớn nói "Ngay tại phía trước không xa, tiểu sinh này liền là tiểu thư dẫn đường."

Hai người một đường đi tới Túy Xuân Lâu cửa, Mộc Quế Anh khẽ mỉm cười nói "Nơi đây đã đến, ngươi đi đi, không nên hỏng rồi sự hăng hái của ta." Mộc Quế Anh nói xong liền muốn đi vào Túy Xuân Lâu.

Tây Môn Khánh có thể nào để Mộc Quế Anh rời đi luôn, lập tức mở miệng nói "Tiểu thư chậm đã, vẫn có tiểu sinh làm chủ, nghĩ đến tiểu thư cũng không biết được Hứa Thiệu, Hí Chí Tài mọi người, tiểu sinh cũng có thể là tiểu thư dẫn tiến." Tây Môn Khánh nói xong cũng muốn đi kéo Mộc Quế Anh tay nhỏ.

Mộc Quế Anh tay ngọc nhẹ giương, né qua Tây Môn Khánh khinh bạc, tỏ rõ vẻ tức giận đạo "Ồ đâu tới nghèo túng, nếu dám khinh bạc cùng ta, coi là thật không muốn sống rồi!"

Tây Môn Khánh thấy Mộc Quế Anh tức giận, trên mặt mang theo ưu thương nói rằng, "Tiểu sinh nhất thời nóng ruột, mong rằng tiểu thư chớ trách, chỉ là tiểu thư quá mức mỹ lệ, tiểu sinh cũng không phải là có ý định mà là, thực sự là không kim lòng được nha. Nếu là tiểu thư có thể cùng ta cùng miên, tiểu sinh chính là vừa chết cũng đứng đáng giá."

Mộc Quế Anh mặt cười trên phảng phất có chứa một trận sương lạnh, "Được, ta sẽ đưa ngươi đi chết!" Mộc Quế Anh nói xong, liền một quyền đánh vào Tây Môn Khánh trước ngực.

Tây Môn Khánh vốn cho là, một cái tiểu tiểu nữ tử có năng lực lớn bao nhiêu khí lực, đợi nàng đánh xong sau đó, chính mình lại dùng lời chót lưỡi đầu môi đánh động nàng, vậy này mỹ lệ đoan trang tiểu thư, còn không phải là mình dưới khổ đồ vật?

Tây Môn Khánh nào biết, hần lúc này đùa giỡn người, chính là Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên chi thế, Nam Dương Tàn Quỳnh thấy đều phải quỳ lạy nhân vật, là hần có năng lực đùa giỡn? Đột nhiên cảm thấy một lực lượng mạnh mẽ truyền đến, Tây Môn Khánh đã bay ra ngoài.

Túy Xuân Lâu bên trong chuông quỹ, đồng nghiệp, thấy Tây Môn Khánh bị đánh, vội vàng chạy tới tướng Mộc Quế Anh vây nhốt.

Mộc Quế Anh không hề ý sợ hãi, thành thạo tướng mấy người đẩy ngã lần thứ hai hướng đi Tây Môn Khánh.

Tây Môn Khánh thấy Mộc Quế Anh đi tới, lúc này mồ hôi lạnh chảy ròng, cũng không dám nữa khinh bạc Mộc Quế Anh, chỉ là run rẩy mở miệng, "Tiểu thư chậm đã, tiểu thư chậm đã. Hí Chí Tài thường ở ta lâu bên trong ăn uống, đối với ta Túy Xuân Lâu chăm sóc cực kì, tiểu thư nếu không lọt mắt Tây Môn Khánh, cũng sắp chút đi thôi, bằng không đợi lát nữa Nam Dương binh sĩ vừa đến, tiểu thư muốn đi liền chậm."

Mộc Quế Anh không để ý chút nào, chỉ là tiếp đi đi tới Tây Môn Khánh trước người, đối với Tây Môn Khánh một trận quyền đấm cước đá!

Lúc này xa xa chạy tới một đôi quan binh, lĩnh quân người, đầu đội hổ đầu khôi, trên người mặc tía liên hoàn hoàng kim giáp, cầm trong tay một đôi Hoàng Kim giản, chính là Tàn Quỳnh đến.

Tần Quỳnh hét lớn một tiếng, "Ai dám ở Nam Dương gây sự!"

Tây Môn Khánh thấy Tần Quỳnh đến, trên mặt mang theo cười dám dăng nói với Mộc Quế Anh, "Bây giờ Xa Kỵ Tướng Quân thù hạ Tần Quỳnh tướng quân đến rồi, tất sẽ trị ngươi nhiều loạn bách tính chi tội, nếu ngươi đi theo ta, ta liền nói cho Tần Quỳnh là ta hai người cãi nhau đùa giỡn, tất nhiên có thể bảo đảm ngươi vô sự, bằng không ngươi sẽ chờ đưa mạng đi!"

Tây Môn Khánh cho rằng Mộc Quế Anh tất sẽ sợ, ai biết Mộc Quế Anh hành hung càng thêm hung mãnh! Thấy Tần Quỳnh đến, trực tiếp chạy đi tướng Tần Quỳnh trong tay kim giản cướp đi, đối với Tây Môn Khánh một trận mãnh đánh!

Tây Môn Khánh lúc này thấy Mộc Quế Anh cướp đi Tần Quỳnh vũ khí, đối với mình một trận mãnh đánh, hô to, "Tần tướng quân cứu ta, cứu ta nha!"

Mộc Quế Anh lúc này đã đem Tây Môn Khánh đánh sống dở chết dở, cầm trong tay Hoàng Kim giản hướng về vừa ném một cái, lợi hại thanh âm quát lên, "Xế chiều hôm nay ai tới cũng cứu không được ngươi. Ngươi này đáng ghét, nghỉ một lúc lại lấy mạng của ngươi, Hừ!"

Tần Quỳnh thuận theo trong khiếp sợ tỉnh lại, vội vàng xuống ngựa thi lễ, "Mạt tướng gặp chủ mẫu, chúa công đã tìm kiếm chủ mẫu đã lâu, mong rằng chủ mẫu tuy từng mạt tướng trở lại. Không nên để chúa công lại sốt ruột."

Mộc Quế Anh chu cái miệng nhỏ nhắn, ngẩng đầu đạo "Hừ, phu quân nếu sốt ruột ta, vì sao không chính mình đến đây tìm ta? Đều là để cho các ngươi đến đây, căn bản là không đi ta để ở trong lòng! Đừng vội lại cuống gạt ta, vừa nãy người này liền cuống gạt ta đến đó, nói cái gì có tiếng tướng ở đây xem tướng, kết quả dĩ nhiên khinh bạc cùng ta, đừng hòng ta lại tướng tin các ngươi."

Tần Quỳnh nghe vậy hai mắt đại tránh, quay đầu nhìn về phía Tây Môn Khánh đạo "Dám đối với ta chủ mẫu vô lễ! Khoảng chừng, tướng cầu tặc kia bắt lại cho ta, quai ở cửa thành hai ngày chém về sau thủ coi chúng!"

Lúc này Túy Xuân Lâu bên trong đi ra một người, hơi liếc mắt nhìn Mộc Quế Anh, nhất thời cả kinh nói "Được lắm mày liễu không nhường mày râu nữ tướng, chỉ là tính cách quá mức quật cường, tuy có chính thể hình ảnh, nhưng mà không chính thể chi lệnh vậy!"

Người này tuy rằng âm thanh khinh tiểu, nhưng vẫn đang bị Mộc Quế Anh nghe được.

Người này chính muốn rời khỏi, đã thấy Mộc Quế Anh mày liễu vẫy một cái "Đứng lại! Ngươi mới vừa nói cái gì?"

Người này hơi dừng bước đạo "Ta nói ngươi tuy có chính thể hình ảnh, nhưng mà không chính thể chi lệnh cũng?"

Mộc Quế Anh nghe vậy giận dữ, "Ồ đâu tới hồn người, ta chính là Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên chi chính thể, ngươi nếu dám nói ta không chính thể chi lệnh! Là hà đạo lý! Hôm nay nếu là không đem lời nói rõ ràng ra, đừng hòng sống sót rồi đi nơi đây."

Người kia hơi cười đạo "Ta Hứa Thiệu làm người xem tướng, xưa nay căn cứ người khác tướng mạo đánh giá, nhưng ngươi nhưng là một ngoại lệ. Là hỏi chính thể giả tam tông tứ đức chính là cơ bản, ngươi trên danh nghĩa tuy là Xa Kỵ Tướng Quân chi thể, nhưng cũng không phải là Xa Kỵ Tướng Quân cưới hỏi đẳng hoàng người, huống hồ ngươi ở đây xuất đầu lộ diện, đối với người động thủ, là nữ tử nên có phẩm đức? Nam tử trên đời tam thể tứ thiếp bản thực bình thường, ngươi bởi vì Xa Kỵ Tướng Quân cưới vợ bé mà cách hấn mà đi, để hấn xuất hiện ở chính trước còn muốn vì ngươi lo lắng, đây là làm thể thất nên có hành vi sao?"

Mộc Quế Anh lúc này hai mắt đỏ lên, cũng không biết thế nào phản bác nam tử nói như vậy.

Lúc này Tần Quỳnh mở miệng nói "Coi như vậy, phu nhân vẫn là chúa công thể thất, chúa công chưa từng ngôn quá muốn phế bỏ thể thất, vì lẽ đó phu nhân vẫn là chính thể!"

Hứa Thiệu nghe vậy cười to nói "Là hỏi thiên hạ ngày nay, ai không biết Mã Văn Long chưa cưới vợ? Hà đàm luận chính thể nói như vậy?"

Mộc Quế Anh lúc này vội vàng đối với Hứa Thiệu thi lễ nói "Không biết tiên sinh cho rằng Quế Anh nên làm như thế nào?"

Hứa Thiệu vì hơi thờ dài đạo "Ta chỉ có thể vì hấn người xem tướng, nhưng mà không có bản lĩnh vì người khác giải nạn nha! Bất quá ngươi ta hôm nay gặp lại cũng đúng hữu duyên, ta lợi dụng chính mình góc độ lo lắng cho ngươi cân nhắc."

Hứa Thiệu nói xong, liền cau mày đàm chiêu một trận, một hồi lâu sau nói với Mộc Quế Anh "Ngươi mau chóng trở lại Xa Kỵ Tướng Quân bên người, sau đó. . ."

Chương 37: Thái phủ hội thơ trí đấu tài tử

Chương 37: Thái phủ hội thơ trí đấu tài tử

Lạc Dương trong hoàng cung, nữ tử chính đang làm bạn Hoàng tử Biện đọc sách, chỉ thấy nữ tử này có một đôi trong suốt con ngươi sáng ngời, mày liễu cong cong dưới, lông mi thật dài hơi rung động, trắng nõn không chút tí vết da chất lộ ra nhàn nhạt phấn hồng, mỏng manh đôi môi như hoa hồng biền mềm mại ướt át như ma quỷ làm tức giận vốc người, phối hợp một con tóc dài đen nhánh, bấp đui thon dài ở lụa mỏng di động dưới như ẩn như hiện, hiện ra vóc người hoàn mỹ tuyệt luân.

Nữ tử này chính là hiện nay Hoàng hậu Hà Linh. Lúc này Hà Linh chính đang cùng đi nhĩ tử Lưu Biện đọc sách. Xa xa Hà Tiến chính bước nhanh đi tới.

Hà hậu thấy Hà Tiến đến đây, lật đặt vọi vàng đứng dậy đối với Hà Tiến hỏi "Huynh trưởng, bên ngoài chiến sự thế nào, Trần Thắng có hay không bị người bắt?"

Hà Tiến nghe vậy cười khở nói "Nơi đó sẽ bị ta bắt nha, Trần Thắng hiện tại đã bị Tào Tháo cùng Mã Nguyên hai người hợp lực bại! Trần Thắng cũng đã bị chém giết."

Hà hậu nghe vậy sùng sốt nói "Mã Nguyên nhưng là dùng 1000 sĩ tốt đánh hạ Nam Dương 60 ngàn khăn vàng trấn thủ Mã Văn Long sao? Người này coi là thật lợi hại như vậy sao? Hắn dung mạo ra sao, hẳn là ba đầu sáu tay nha? Bằng không thế nào có thể sử dụng 1000 sĩ tốt, tướng Nam Dương bắt."

Hà Tiến thấy hà hậu hỏi dò, nhất thời nhướng mày nói "Muội muội này đều là nghe ai nói, cái gì ba đầu sáu tay, thế gian há có ba đầu sáu tay người, cái kia chẳng phải là thành có thể trách vật?"

Hà hậu nghe vậy mày liễu khẽ cười nói "Nếu không phải ba đầu sáu tay, cái kia người này tất là dung nhan cực kì đáng ghê tởm, khăn vàng thấy người này liền chạy, bằng không nói cái gì cũng không thể dùng 1000 sĩ tốt đánh hạ Nam Dương. Nếu là không phải vậy, huynh trưởng nói cho muội muội, cái kia Mã Nguyên đến tột cùng dài hình dáng gì, năm gần đây, nghe nói người này lại là làm thơ, lại là đánh trận, ta đối với người này cũng đúng cảm thấy hiếu kỳ."

Lúc này Lưu Biện cũng chạy tới, lôi kéo Hà Tiến ống tay áo đạo "Cậu, người nói mau mà, biện cũng muốn biết, cái kia Mã Nguyên đến cùng dài đến cái gì đáng đáp, vì sao có năng lực uy phong như vậy, ta nghe thị vệ nghị luận, nói người này hiện tại đã là mọi người đều biết. Người liền nói mà!"

Hà Tiến đối với Lưu Biện cực kỳ sùng ái, lập tức nhếch miệng nở nụ cười, "Được, hôm nay cậu liền kể cho người giảng Mã Nguyên việc."

Lưu Biện thấy Hà Tiến đáp ứng, hưng phấn vỗ tay đạo "Quá tốt rồi, quá tốt rồi. Cậu nhanh giảng, biện đều không kịp đợi."

Hà Tiến nhẹ nhàng tang đạo "Lại nói khăn vàng làm loạn, Trần Thắng tạo phản, các nơi nghĩa quân đồn dập nổi lên bốn phía, bắc Trung Lang tướng Lô Thực, đề cử Phục Ba tướng quân đòi sau Mã Nguyên lĩnh binh thảo tặc, Thiên Tử phong hẳn là Phá Lỗ giáo úy, đến đây thảo phạt nghịch tặc! Cái kia Mã Nguyên đầu đội một sùng khôi, trên người mặc hân long giáp, trong lòng bàn tay một cây Hồ Đầu Liêm Dao Thương! Ngồi cao Ô Chuy Hắc Thần mã bên trên, dựa vào nghĩa đệ Lý Nguyên Bá trời sinh thần lực chi dừng. Lấy 1000 sĩ tốt lực lượng, đại phá khăn vàng 60 ngàn nặng! Bị Thiên Tử phong làm Chinh Tây Tướng quân, đi tới Hoàng Nông thảo phạt Trần Thắng. Mã Nguyên ở Hoàng Nông cuộc chiến bên trong lại thương chọn tặc thủ Trần Bá Chi, Hàm Cốc quan ở ngoài còn như thiên thần hạ phạm, ở trong vạn quân chém giết lão tướng Liêm Pha, được khen là dũng quan tam quân! Hiện nay bị Thiên Tử phong làm Xa Kỳ Tướng Quân!"

Lúc này hà hậu đôi mắt đẹp ẩn tình, trong lòng thờ dài nói "Như nhân kiệt này, ta càng không nhìn được, thực sự là nhân sinh một đại chuyện ăn năn nha."

Lưu Biện càng là ngây ngốc nhìn Hà Tiến, một hồi lâu sau, Lưu Biện ngờ ngác mở miệng nói "Cậu, cái kia Mã Nguyên đúng là thiên thần hạ phạm sao?"

Hà Tiến nghe vậy cười khở nói "Chỉ là bị người tin đồn mà thôi, không mà khi thật. Mỗi ngày chịu khó đọc sách, tương lai làm cái thật Hoàng đế, cậu tới đây chính là nói cho các người, Trần Thắng đã Bình bại, Lạc Dương không lo. Các người không cần lo lắng quá mức."

Hà hậu nghe vậy đạo "Không biết Mã Nguyên có thể có chiến huy? Người này thành lập như kỳ công này, ta thân là Hoàng hậu, đây đối với người này có phong thưởng, trong cung trên có Phụng Hoàng niết bàn chiến huy một cái, huynh trưởng nhìn thấy Mã Nguyên, liền giao cho hẳn đi, xem như là hẳn cứu Lạc Dương chi hiểm tường thưởng đi."

Hà Tiến nghe vậy cười một tiếng nói, "Được, ngày mai ta liền tướng vật ấy giao cho hẳn, hi vọng hẳn tương lai có năng lực cố gắng phụ tá biện." Hà Tiến nói xong liền đứng dậy rời đi.

Lúc này Thái Ung phủ đệ, Thái Diễm chính cúi thấp xuống mặt cười, trước ngực ôm một cái quạt giấy. Quạt giấy trên viết "Vân muốn xiêm y hoa muốn dung, gió xuân phát hạm lộ hoa nùng. Nhược Phi Quân Ngọc Sơn Đầu Kiến, Hội Hưởng Dao Thai Nguyệt Hạ Phùng."

Thái Ung thuận theo ngoài cửa đi tới, nhìn thấy Thái Diễm lại đang nhìn quạt giấy sờ ra, lập tức thờ dài một tiếng "Con gái, quên mất hẳn đi, ngày mai chính là hội thơ, bọn tài tử tất có người có thể làm ra càng tốt hơn thơ văn, hà tất treo cổ ở Mã Nguyên trên người một người!"

Thái Diễm bị Thái Ung uống tỉnh, cảm thấy ủy khuất nói "Ta cùng với huynh trưởng hai bên tình nguyện, ta cam nguyện là huynh trưởng làm thiếp, có thể phụ thân nhưng mà cảm thấy con gái nhục thanh danh của ngươi. Nhất định phải làm cái gì hội thơ, con gái sợ là sẽ không còn được gặp lại huynh trưởng. Ô ô ô. . ." Thái Diễm nói xong, liền rơi lệ không thôi.

Thái Ung lập tức khuyển nhủ, "Con gái nén bị thương, cái kia Mã Nguyên hiện tại là Xa Kỵ Tướng Quân, hiện nay chính đang Lạc Dương trung bình, sợ là hiện tại con gái cho hắn làm thiếp, hắn cũng sẽ cảm thấy con gái phản phú, mà không đáp ứng."

Thái Diễm nghe vậy nhất thời đình chỉ gào khóc, "Lời ấy thật chứ? Huynh trưởng chính đang Lạc Dương sao?"

Thái Ung thờ dài gật gật đầu, "Là thì lại làm sao, hắn hiện tại là Xa Kỵ Tướng Quân, chính đang chiêu mộ Binh tướng. Ngươi phải biết, tiền triều danh sĩ có văn, bình ngời không rời tình thượng phả, tướng quân khó tránh khỏi trước trận vong, chính ngươi suy nghĩ thật kỹ đi." Thái Ung nói xong, liền xoay người rời đi.

Thái Ung đi rồi, Thái Diễm cái kia còn tự thanh thủy 2 mắt hơi khinh trứ, lập tức lấy chắc chủ ý. Cầm trong tay quạt giấy nhẹ nhàng mở ra, ở mặt khác viết đến, "Ngày mai quý phủ hội thơ, phán quân có năng lực đến lại làm giai phú." Để hạ nhân đưa tới quân doanh.

Sáng ngày hôm sau, Thái Ung quý phủ trùng tài tử dồn dập giảng lâm. Bọn tài tử trong lòng biết hôm nay tên là hội thơ, kì thực là Thái Diễm tuyển phụ, tất cả mọi người muốn ôm đến Mỹ Nhân quy, dồn dập dâng ra kiệt tác.

Đổi đãi mọi người ngâm xong hậu, Thái Ung khẽ gật đầu nói "Văn Cơ, ta xem Hà Đông Vệ Trọng Đạo không tệ, ngươi cảm thấy thế nào?"

Lúc này Thái Diễm thấy mọi người đều đã ảm xong thơ văn, mà Mã Nguyên chưa đến, nghĩ thầm lẽ nào Mã Nguyên thật sự không tới sao? Nghĩ đến đây, Thái Diễm hai hàng thanh rơi lệ dưới, dùng ống tay áo nhẹ nhàng lau chùi mặt một bên nước mắt.

Mọi người không biết Thái Diễm vì sao bị thương, nhất thời châu đầu ghé tai, thảo luận lên.

Nhưng vào lúc này một đạo thanh âm dễ nghe thuận theo nơi cửa truyền đến, "Mỹ Nhân quyền bức rèm che, vô cùng tọa tảo Nga Mi. Nhưng thấy nước mắt thấp, không biết tâm hận ai."

Chính đang âm thầm bị thương Thái Diễm nghe vậy cả kinh, còn tự thanh thủy 2 mắt xa xôi nhìn về phía cửa, chỉ thấy cửa Mã Nguyên lúc này một thân màu trắng kính y, tay nắm một cái quạt giấy đứng ở cửa.

Thái Diễm nhìn phía cửa, thấy cái kia cầm trong tay quạt giấy tuần tú thanh niên chính đang hướng về mình đi tới, Thái Diễm lúc này trong lòng nai con nhảy lên.

Chỉ thấy Mã Nguyên đi tới Thái Diễm trước mặt, mặt mỉm cười đạo, "Tại hạ quân vụ tại ngươi, xin thứ cho tại hạ đến muộn chi tội."

Thái Ung lúc này trên mặt mang theo không thích, nhưng cân nhắc Mã Nguyên hiện tại là Xa Kỵ Tướng Quân, chỉ có thể trầm giọng hỏi "Văn Long bây giờ là Đại Hân Xa Kỵ Tướng Quân, vì sao thả xuống công vụ, đến ta thái trong phủ?"

Mã Nguyên hơi cười khẽ, thăm mắng Thái Ung là con cáo già, hắn sao không biết mình đến chuyện gì? Lập tức trở lại "Tại hạ nghe nói thái phủ hội thơ, đến đây tham gia chút nào nhiệt, lẽ nào Thái bá phụ không hoan nghênh tại hạ hay không?"

Thái Ung vì hơi thở dài, trong lòng biết lúc này Mã Nguyên đến, tất sẽ lực ép bọn tài tử, muốn cho Thái Diễm quên Mã Nguyên, khó khăn!

Chỉ thấy Mã Nguyên hơi đi vào trong viện, cầm trong tay quạt giấy trả lại Thái Diễm đạo "Tiểu thư lọt mắt xanh, Văn Long mừng rỡ như điên, có năng lực có tiểu thư làm bạn, Văn Long đời này đã đủ."

Bọn tài tử thấy Thái Diễm đôi mắt đẹp khinh già, trên mặt mang theo ngượng ngùng, nhất thời các các trên mặt mang theo tức giận. Một người trong đó càng là không nhịn được mở miệng nói, "Mã Nguyên, ta biết ngươi bây giờ là Xa Kỵ Tướng Quân, nhưng hôm nay chúng ta văn nhân ở đây ngâm thơ, ngươi một vũ phu, nếu dám trước tới nơi đây tự tìm nhục nhã, mặc cho rằng làm hai thủ thảo cô gái tốt thơ văn, liền có thể ở đây điều vô dương oai sao?"

Mã Nguyên nghe vậy cười to, "Ha ha ha, ta chính là Mã Dung đời sau, sao liền không thể tới chỗ này! Ta tài năng học, là các ngươi biết được sao?"

Người kia hơi hừ nhẹ nói "Ngay cả như vậy, có dám để chúng ta thi thi ngươi, xem ngươi đến cùng là có chân tài thực học, vẫn là chỉ có thể thảo cô gái tốt! Ngươi có dám sao?"

Mã Nguyên lập tức lạnh rên một tiếng, "Hừ, ta đường đường Xa Kỵ Tướng Quân, tiền triều Nghị Lăng Mã Dung đời sau, nếu ngươi các loại phàm phu tục tử đều có thể đến đối với ta ra đề mục, truyền ra ngoài, ta Mã Nguyên bộ mặt ở đâu?"

Người kia nghe vậy, trên mặt nham hiểm cười nói "Ha ha, sợ là ngươi không dám đi. Không bằng như vậy, hôm nay thái sư cũng ở, chúng ta liền vì ngươi rời trên một đề, nếu là ngươi có năng lực đáp rồi, chúng ta liền rời đi luôn, hôm nay hội thơ lấy ngươi làm đầu! Nếu là ngươi đánh không ra. . . Hừ, hừ, ngươi liền rời đi luôn, sau đó tự xưng chỉ là cái vũ phu thôi. Ha ha ha ha!"

Mã Nguyên hôm nay hội thơ, vốn là một người đến đây, thấy người này nói năng lỗ mãng, lập tức phần nộ thuận theo lòng sinh, bước nhanh về phía trước, một tay ngắt lấy người này trên cổ, tướng người này nhẹ nhàng giơ lên!"Hừ, trời gả không chặt lực lượng thư sinh, cũng dám cùng ta đối nghịch, coi là thật không muốn sống."

Lúc này Thái Ung lật đặt vội vàng tiến lên khuyên bảo, "Văn Long nhanh mau buông tay, không thể ở ta thái phù gây ra sự đến. Người này là vệ Thanh tướng quân hậu nhân, Hà Đông Vệ Trọng Đạo, mau mau tướng người này thả xuống!"

Mã Nguyên thấy Thái Ung khẩn trương, liền tướng Vệ Trọng Đạo nhưng ở một bên. Vệ Trọng Đạo đến một giải thoát, nhất thời ho khan vài tiếng, sau đó cười to nói, "Ha ha ha ha, không nghĩ tới làm ra lậu thất mình Phục Ba tướng quân hậu nhân, càng là bất nạt thể trộm lệnh hạng người! Gọi ta các loại học sinh một đạo vấn đề nhỏ cũng không dám đáp lại, coi là thật buồn cười a, buồn cười."

Mã Nguyên nghe vậy hơi nhường mày, hẩn trong lòng biết mình quả thật lấy trộm hậu thế tác phẩm, nhưng Vệ Trọng Đạo như vậy châm chọc chính mình, coi là thật là không muốn sống, mà bây giờ Thái Ung, Thái Diễm các loại tài tử ở đây, chính mình nếu là tướng Vệ Trọng Đạo chém giết, tướng hiện ra chính mình quả đa nghi ngực chật hẹp.

Mã Nguyên vì hơi giận nói "Nói đi, của ngươi đi đề mục, ta đáp xong hậu ngươi mau chóng rút khỏi nơi đây."

Vệ Trọng Đạo hai mắt xoay một cái, lập tức nói rằng, "Ngươi hãy nghe cho kỹ, ta đề mục dị thường đơn giản, chính là lấy một, hai ba, bốn năm, là thứ nhất cú, làm ra bốn câu thơ đến, đơn giản đi! Ven đường hải đồng đều sẽ, ngươi như đáp không ra, chẳng phải là liền ven đường hải đồng cũng không bằng?"

Thái Diễm nghe vậy trên mặt mang theo sương lạnh, nàng bản đối với Vệ Trọng Đạo có một tia hảo cảm, nhưng thấy nàng làm khó dễ như vậy trong lòng chính mình người, nhất thời trong lòng âm khí!

Mã Nguyên đương nhiên biết Vệ Trọng Đạo là ở làm khó dễ chính mình! Lập tức nói rằng, "Ngươi trước tiên làm ra một thủ, đợi ta sau khi nghe xong, đánh giả đánh giả, làm cái tính toán, mới có thể so sánh ngươi tiểu hải này mạnh hơn một chút."

Vệ Trọng Đạo nghe vậy sững sờ, nhưng ngay lúc đó chuyển qua tâm tình nói "Là ta ở thi ngươi, nếu là ngươi đáp không ra, liền nói thẳng quên đi, hà tất như vậy kiếm có. Thiệt thời ngươi vẫn là Xa Kỵ Tướng Quân, tu là không tu!"

Mã Nguyên lúc này mặt mỉm cười, nhẹ nhàng đi tới Thái Diễm trước mặt, tướng trên bàn nước trà nhẹ nhàng bùng lên.

Lúc này Mã Nguyên nhìn chung quanh mọi người, hơi mở miệng nói "Một, hai ba, bốn năm, nước chè xanh dùng nước luộc. Khom lưng là hạ nhân, ngươi các loại là khoai lang!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Có tin mừng Thái Diễm, Nam Dương bị vây

Chương 38: Có tin mừng Thái Diễm, Nam Dương bị vây

Vệ Trọng Đạo nghe nói Mã Nguyên mắng bọn họ là khoai lang, nhất thời nổi giận đạo "Ngươi. . . Chúng ta thế nào là khoai lang? Ngươi hôm nay đến là đem lại nói cái rõ ràng. Mặc cho rằng tùy tiện làm một bài thơ văn, liền có thể qua loa mà qua. Há không cảm thấy buồn cười?"

Thái Ung lúc này cũng đứng rất là khiếp sợ! Không nghĩ tới Mã Nguyên tài hoa càng như vậy tuyệt vời, cũng đứng hỏi, "Văn Long lời ấy hợp giảng?"

Mã Nguyên lúc này hơi cười khẩy, "Ngươi các loại học sinh, mười năm hàn cử sở quen thuộc, nhưng mà chỉ có thể ở đây ngâm thơ làm phú, trên không thể đền đáp Hán thất, dưới không thể trị lý một phương, chẳng phải là không công quen thuộc mấy chục năm? Cùng với khoai lang có hợp khác nhau?"

Lúc này Vệ Trọng Đạo gấn bó run lên, nhưng nhưng không cách nào phản bác Mã Nguyên. Nhất thời phần nộ khí công tâm, một ngụm máu tươi thuận theo trong miệng phun ra, ngất đi. Chúng học sinh dồn dập tiến lên, ôm Vệ Trọng Đạo chạy ra thái phù.

Lúc này Thái Diễm như thanh thủy 2 mắt đối diện Mã Nguyên nhìn trộm, si mê nhìn Mã Nguyên.

Mã Nguyên thấy Thái Diễm lúc này đáng đáp, nhất thời cười ha ha, trong lòng biết Thái Diễm đã bị mình cho đánh động. Lập tức đối với Thái Ung thì lễ nói "Văn bối mặt đây, lần thứ hai khẩn cầu Thái bá phụ tướng Văn Cơ hứa gả cho ta. Văn bối tất nhiên có năng lực chăm sóc tốt Văn Cơ. Không cho Văn Cơ được một tia oan ức!"

Thái Ung lúc này nhìn xéo Thái Diễm một chút, vì hơi thờ dài dạo, "Các người đã hai bên tình nguyện, ta cũng không nói chuyện nói rồi, hôm nay liền hiện tướng hôn ước định ra, đợi người bình định khăn vàng đời sau, sẽ cùng Văn Cơ thành hôn đi! Chỉ là coi như Văn Cơ làm của người đi thiếp thị! Người cũng phải đối xử nàng thật tốt, bằng không đừng hòng ta tướng Văn Cơ gả cho người!"

Mã Nguyên lúc này mở cò trong bụng, vội vàng mở miệng, "Ta tất coi Văn Cơ như trong lòng bàn tay chi bảo, sẽ không để cho nàng được một tia oan ức!"

Thái Ung lúc này mới khẽ gật đầu, đi vào gian phòng. Là hai người lưu lại đầy đủ giao lưu không gian.

Lúc này Mã Nguyên nhìn Thái Diễm, trong lòng biết bao kích động!"Rốt cục đưa người lừa gạt tới tay rồi! Như thế một đại mỹ nữ, nếu để cho người theo người khác, ta có năng lực ngủ an ổn sao?" (ảo tưởng Nguyên Thiệu: Nhân vật chính, người liền một màu lang, khôn nạn, thêm vô liêm sỉ đại lưu manh! Cả ngày nghĩ nữ nhân, Mộc Quế Anh đều chạy còn treu hoa ghẹo nguyệt! Mã Nguyên gào thét: Lão tử đồng ý, người không như thế tả, thư hữu đều không vui rồi!)

Mã Nguyên ở Thái Ung an bài xuống, ở thái phủ dùng cơm. Lúc này Mã Nguyên nơi đó có tâm sự ăn cơm nha! Tâm tư cũng đã bị Thái Diễm cho câu đi rồi. Chính si ngốc nhìn Thái Diễm.

Lúc này ngoài cửa Trình Giảo Kim chạy tới, "Chúa công, Đại tướng quân đã ở quân doanh chờ đợi chúa công, chúa công mau mau về doanh đi!"

Mã Nguyên nghe vậy, lật đặt vội vàng đứng dậy dạo "Bạn rộn quân vụ, liền như vậy sau khi từ biệt, đối đãi khăn vàng vừa vỡ, ta liền đến đây cưới vợ Văn Cơ!"

Thái Diễm nghe vậy trên mặt mang theo ngượng ngùng nói "Huynh trưởng lần đi cần phải cẩn thận, Văn Cơ còn chờ cùng với huynh trưởng đoàn tụ ngày đây."

Lúc này Thái Ung cảm thấy chính hấn một bóng đèn sáng quá, tránh mau đi! Lật đặt rồi rít đứng dậy rồi đi.

Mã Nguyên thấy Thái Ung rời đi, trong lòng cười khê, đối với Thái Diễm khê nìm cười nói "Văn Cơ yên tâm, nằm trong hồ, có ai, sẽ là ta Mã Văn Long đối thủ, Cửu Châu bên trong, lại có ai, là ta Nam Dương Mã Nguyên đối thủ. Thế gian có năng lực giết ta giả, sợ là còn chưa xuất thế đây! Ha ha ha ha!" Mã Nguyên nói xong, cũng đã xoay người rời đi. Chỉ chừa Thái Diễm si ngốc nhìn Mã Nguyên bóng lưng, nếu nói là vừa mới bắt đầu Thái Diễm là bị Mã Nguyên thơ văn đánh động. Cái kia lúc này, Thái Diễm càng đang vì Mã Nguyên hào hùng mà si mê.

Mã Nguyên trở lại trong quân, thấy Hà Tiến chờ đợi đã lâu. Vội vàng thi lễ nói "Văn Long gặp Đại tướng quân!" Hà Tiến thấy thế vội vàng nâng dậy Mã Nguyên, "Tướng quân có công thân, không cần đa lễ. Hôm nay Hoàng hậu nghe Văn tướng quân công lao, lại Văn tướng quân lúc này thiếu một trận chiến huy, rất ban xuống tướng quân Phụng Hoàng niết bàn chiến huy một cái, vọng tướng quân có năng lực chân thành Hán thất, lại kiến kỳ công!"

Mã Nguyên nghe vậy vội vàng bái tạ, "Nhận được Hoàng hậu ban thưởng, Văn Long nhất định chân thành Hán thất, vì ta Đại Hán, thành lập bất thế công huân!"

Hà Tiến nghe vậy cười to nói "Hán thất có Văn Long giúp đỡ, lo gì khăn vàng không phá! Văn Long mau mau xin đứng lên."

Chính đang hai người nói chuyện thời gian, ngoài cửa Trình Giảo Kim lần thứ hai đến đây, "Chúa công, việc lớn không tốt! Nam Dương trăm dặm kịch liệt, Dự Châu khăn vàng Ba Tài thủ hạ đại tướng Tân Văn Lễ, lĩnh binh 80 ngàn Binh vây Nam Dương! Hoàng Phủ Tung tướng quân Bình rời Trường Xá, đi tới Nhữ Nam tấn công địch phía sau, nhưng bị Ba Tài đẩy lùi, Uyển Thành khăn vàng cùng với Tân Văn Lễ hình thành vây kín tư thế, Hí Chí Tài thấy tặc quân thế trùng, xin mời chúa công mau chóng hồi viên Nam Dương!"

Mã Nguyên nghe vậy nhất thời mi trừu thành phong, Uyển Thành khăn vàng ở Nam Dương phía sau nhìn thềm thuồng Nam Dương, lại có Tân Văn Lễ cổ này hấn binh tướng vây Nam Dương, bây giờ chỉ có thể lĩnh binh trước tiên diệt Uyển Thành khăn vàng! Đứt đoạn mắt Uyển Thành khăn vàng lương thảo, đến lúc đó liền cũng không có lo toan chi ưu dập tắt Ba Tài rồi!

Lúc này Phan Lê Huê thuận theo ngoài tướng đi tới, đối với Mã Nguyên khê thi lễ dạo "Phu quân, nghe nói khăn vàng Bình vây Nam Dương? Không biết đúng hay không hiện tại liền đi dập tắt khăn vàng!"

Mã Nguyên khê nìm cười nói "Lê Huê không nên sốt ruột, ta có ý định trước tiên đánh hạ Uyển Thành, đến lúc đó Nam Dương liền không hậu hoạn chi ưu thảo phạt Ba Tài."

Phan Lê Huê nghe vậy đôi mắt đẹp nở nụ cười, "Đã như vậy, thiếp thân có thể hay không mang công chiếm Uyển Thành? Thiếp thân chỉ cần 10 ngàn lĩnh binh, liền có thể đánh hạ Uyển Thành!"

Mã Nguyên nghe vậy cười to "Ha ha ha ha, ái thiếp quả nhiên có mảy liễu không nhường này râu chi phong. Được, ta cho người 15,000 binh sĩ, đi vào công chiếm Uyển Thành, mặt khác, ta để Nguyên Bá giúp người một tay!"

Hà Tiến thấy Mã Nguyên có việc thương nghị, lật đặt vội vàng đứng dậy cáo từ. Thật không quá rầy Mã Nguyên bài binh bày trận.

Nam Dương thành bên trong, Hí Chí Tài chau mày, nhìn chăm chăm địa đồ không ngừng quan sát.

Lúc này Tân Quỳnh đến đây, chỉ thấy Tân Quỳnh vậy còn có ngày xưa phong thái, bây giờ máu me khắp người, anh tuấn trên mặt mang theo từng tia một

uể oải. Tàn Quỳnh thấy Hí Chí Tài còn ở xem địa đồ, thờ dài nói "Quân sư có hay không còn chưa nghĩ ra phá địch chi sách. Chúa công trước khi đi tướng Nam Dương giao phó cho ta, bây giờ tặc quân thế trủng, mắt thấy Nam Dương liền muốn khó giữ được, chúng ta chết không hết tội, nhưng bây giờ Đại phu nhân vẫn còn trong thành, chúng ta sao có thể tướng phu nhân cho tới hiểm địa! Quân sư mau ra cái chủ ý đi!"

Hí Chí Tài khẽ ngẩng đầu, sắc mặt hiện ra cực kỳ trắng xám. Hí Chí Tài có chút vô lực mở miệng nói "Tần tướng quân cực khổ rồi, bây giờ ta đã phái người đi báo cho chúa công, sợ là chúa công đại quân ít ngày nữa liền đến. Đến lúc đó hà sợ khăn vàng! Chúng ta hiện tại muốn làm, chính là bảo vệ Nam Dương! Người đi báo cho bách tính, liền nói khăn vàng phá thành hậu tất sẽ đồ thành, chúa công đại quân ít ngày nữa liền đến, bách tính biết chúa công nhân nghĩa, lại biết khăn vàng tàn bạo, tất sẽ giúp đỡ quân ta thủ thành! Nam Dương tạm thời không lo!"

Tàn Quỳnh nghe vậy không thể làm gì khác hơn là đi vào thông báo bách tính, chỉ là âm thầm là Hí Chí Tài thân thể lo lắng.

Thành Lạc Dương ở ngoài, Mã Nguyên đã thân mặc khôi giáp, ngồi cao Ô Chuy bên trên, sau lưng Phụng Hoàng niết bàn chiến huy đón gió tung bay, là Mã Nguyên tăng thêm mấy phần anh khí!

Lúc này Thái Ung, Mã Luân, mọi người đến đây là Mã Nguyên tiễn đưa, Mã Luân từ ái nói "Văn Long lần đi cần phải cẩn thận nha, bây giờ Mã gia chỉ có ngươi một người. Trận chiến này đời sau, đây mau mau cưới vợ thế thiếp, vì ta Mã gia thêm hậu a!"

Mã Nguyên trên mặt mang theo cười khổ nói "Chất nhi nhớ rồi, cô cũng phải bảo trọng thân thể mới là! Các vị trở về đi thôi! Đưa quân ngàn dặm, chung cần từ biệt, chúng ta đi vậy!" Mã Nguyên nói xong, trong tay Hồ Đầu Liêm Dao Thương chỉ phía xa phía trước, "Xuất chinh!"

Lúc này Đại tướng quân Hà Tiến phía sau, một đôi mẹ con chính nhìn đã đi xa Mã Nguyên. Chính là hà hậu cùng với hoàng tử Lưu Biện!

Lúc này hà hậu hai mắt ảm đạm, trong lòng thầm nghĩ, "Được lắm tuấn tú tướng quân, nếu như có thể cùng với người này tư thù, tuy là từ bỏ lúc này vinh hoa phú quý lại có gì phương?"

Mã Nguyên xuất chinh sau đó không lâu, liền nói với Lý Nguyên Bá "Nguyên Bá, ngươi tùy tùng người chị dâu đi vào đập tắt Uyển Thành khăn vàng, ta tự suất lĩnh đại quân đi vào cứu Nam Dương chi vậy!"

Mã Nguyên trong lòng biết, Lý Nguyên Bá lúc này trừ mình ra bên ngoài, sợ là chỉ có Phàn Lê Huê, Mộc Quế Anh hai người có thể làm cho Lý Nguyên Bá nghe lời, bây giờ Uyển Thành cần Phàn Lê Huê đi vào đánh hạ, Lý Nguyên Bá tất có thể giúp nằng một chút sức lực.

Lý Nguyên Bá nghe vậy sừng sốt nói, "Cái kia Uyển Thành khăn vàng nhiều vẫn là Nam Dương khăn vàng nhiều nha!"

Mã Nguyên cười ha ha đạo "Tự nhiên là Uyển Thành khăn vàng có thêm!"

Lý Nguyên Bá nghe vậy mừng lớn nói "Được, ta cùng chị dâu đi vào đánh Uyển Thành! Xem Nguyên Bá bình Uyển Thành phản tặc! Đến lúc đó lại đi trợ giúp ca ca đánh Nam Dương."

Mã Nguyên nghe vậy cười to, "A ha ha ha! Ta đệ vũ dũng, thế gian người phương nào có năng lực cùng tranh tài? Chỉ là lần này xuất chiến, cần phải nghe người chị dâu nói như vậy."

Lý Nguyên Bá nghe vậy nhếch miệng nở nụ cười, "Ca ca yên tâm đi, ta tất nhiên nghe chị dâu đúng vậy là được rồi."

Mã Nguyên lúc này Bình chia làm hai đường, Phàn Lê Huê lĩnh Trình Giảo Kim, Lý Nguyên Bá, đi vào tấn công Uyển Thành. Mã Nguyên tự mình dẫn đại quân 20 ngàn đi tới Nam Dương!

Lúc này Nam Dương thành ở ngoài, khăn vàng trong quân một người, chiều cao trượng hai, dưới trường một thót mắt vàng lạc đà, khiến một cái thiết phương sóc, trùng 200 cân, chính đang Nam Dương thành ở ngoài chửi bậy! Người này chính là Tân Văn Lễ!

Thành trên Tàn Quỳnh thấy lúc này Nam Dương sĩ khí hạ, khăn vàng khí thế kéo lên, nhất thời giục ngựa mà rời, độc chiến Tân Văn Lễ!

Hai người đại chiến 300 hiệp bất phân thắng bại, lúc này Tân Văn Lễ thấy sĩ khí tăng vọt, nhất thời một sóc đầy lùi Tàn Quỳnh, hạ lệnh tấn công Nam Dương!

Lúc này Nam Dương thành cửa hơi mở ra, trong thành giết ra một vị cân quắc nữ tướng, nữ tướng chỗ đi qua, không khỏi bị một thương đâm giết, bên hông phi đao mỗi lần bay ra, đều có ba đến năm người bị phi đao cắt yết hầu mà chết! Chính là Mộc Quế Anh là vậy!

Mộc Quế Anh bản ở phủ Thái thú nghỉ ngơi, nghe nói khăn vàng vây thành, vội vàng mặc giáp ra trận đi tới thành lầu quan sát địch tình, thấy Tàn Quỳnh bị nhốt địch trong quân, trong lòng biết Tàn Quỳnh là Mã Nguyên đặc lực thuộc cấp, liền đến đây giúp đỡ Tàn Quỳnh.

Lúc này Tân Văn Lễ thấy Mộc Quế Anh chính tàn sát binh sĩ khăn vàng, lập tức giận dữ, giục ngựa cùng với Mộc Quế Anh chiến ở một chỗ! Mộc Quế Anh lúc này phi đao đã dùng hết, chỉ có thể đấu sức Tân Văn Lễ!

Tàn Quỳnh thấy Tân Văn Lễ cùng với Mộc Quế Anh chiến ở một chỗ, lo lắng Mộc Quế Anh an nguy, lập tức liền muốn đi vào giúp đỡ Mộc Quế Anh. Bất đắc dĩ khăn vàng tặc đông đảo! Đã ngăn cản Tàn Quỳnh đường đi!

Lúc này Mộc Quế Anh đấu sức Tân Văn Lễ, hai người đại chiến bách mười hợp, đã không thấp Tân Văn Lễ vũ dũng! Ngay lúc sắp bị Tân Văn Lễ chọn cùng với Mã Hạ, đột nhiên xa xa truyền đến gầm lên giận dữ, "Tặc tử ngươi dám!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Mời chào Hoàng Trung, triệu hoán thần y

Chương 39: Mời chào Hoàng Trung, triệu hoán thần y

Tân Văn Lễ ngay lúc sắp sóc tạp Mộc Quế Anh, ngay tại này thiên quân thời điểm nguy kịch, người đến dưới khổ bảo điều cung nhanh chóng mà lên, nhanh chóng bắn ra một mũi tên!

Tân Văn Lễ trong tay thiết phương sóc nhất thời bị một mũi tên xạ thiên. Mộc Quế Anh hồ khẩu thoát hiểm, thấy mình không phải Tân Văn Lễ đối thủ, vội vàng thoát đi, tránh né Tân Văn Lễ phong mang!

Tân Văn Lễ có thể nào để Mộc Quế Anh chạy trốn, thấy Mộc Quế Anh muốn chạy trốn, nhất thời cười to nói "Tiểu nương tử chạy đi đâu, đứng lại cho ta đi!" Tân Văn Lễ nói xong, liền muốn truy kích Mộc Quế Anh!

Lúc này người đến tay cầm hồ đầu đại đao mà đến, nổi giận gầm lên một tiếng, "Tặc nhân đừng vội càn rỡ! Ăn ta Hoàng Trung một đao!" Hoàng Trung ngón xong, liền một đao bổ về phía Tân Văn Lễ chém tới!

Lúc này khăn vàng thấy Mộc Quế Anh, Tần Quỳnh giới thua ở Tân Văn Lễ thủ hạ, nhất thời sĩ khí tăng mạnh, càng thêm ra sức tấn công Nam Dương thành, lúc này Nam Dương thành cửa đã bị khăn vàng phá tan! Thành trên Hí Chí Tài thấy cửa thành vừa vỡ, lập tức hai hàng thanh rơi lệ dưới, "Lẽ nào chúng ta hôm nay muốn chôn thầy khăn vàng tay à! Ta không cam lòng nha!"

Lúc này Thạch Tú chính đang thành trên ra sức chém giết, phàm là leo lên thành tường binh lính nhiều bị Thạch Tú giết chết. Chỉ thấy Thạch Tú đột nhiên nhìn về phía phương xa! Mừng lớn nói "Quân sư, có viện quân đến rồi!"

Hí Chí Tài nghe vậy đứng dậy, nhìn về phía xa xa. Chỉ thấy người tới đánh Xa Kỵ Tướng Quân cờ hiệu, người cầm đầu trên người mặc ngân giáp, cầm trong tay ngân thương. Phía sau Phụng Hoàng niết bàn chiến huy theo gió bay lượn. Phía sau mười tám kỵ các các cầm trong tay ngân thương, quý cụ che mặt, chính xung phong mà đến! Chính là Mã Nguyên dẫn dắt Yên Văn Thập Bát Kỵ đến.

Mã Nguyên mượn Ô Chuy lực lượng, đảo mắt đã giết vào trong quân, chỗ đi qua, hoàn toàn thấy chất đầy đồng, Yên Văn Thập Bát Kỵ trong tay ngân thương vô tình thu gặt khăn vàng tính mạng.

Thành trên Thạch Tú mừng lớn nói "Quân sư! Là chúa công trở về rồi! Chúng ta có cứu!"

Hí Chí Tài đột nhiên trên mặt mang theo tàn nhẫn sắc đạo, "Đúng nha. Chúa công rất cục trở về. Chúng ta phản kích thời khắc cũng nên đến rồi! Thạch Tú, người suất lĩnh trong thành hết thầy tướng sĩ ra khỏi thành! Cùng với chúa công hình thành tiền hậu giáp kích tư thế, khăn vàng tất bại! Nhanh đi."

Thạch Tú lĩnh mệnh mà đi, Hí Chí Tài lúc này mới đứng dậy rồi đi. Lúc này hấn lưu lại đã không dùng được.

Lúc này Tân Văn Lễ cùng với Hoàng Trung hai người chiến bách mười hợp bất phân thắng bại, chỉ là Hoàng Trung càng đánh càng hăng. Tân Văn Lễ đã không địch lại Hoàng Trung vũ dũng. Chỉ có chống đỡ lực lượng.

Mã Nguyên lúc này dẫn dắt Yên Văn Thập Bát Kỵ đánh tới! Yên Văn Thập Bát Kỵ ở Dự Châu khăn vàng trong lòng, từ lâu hợp thành Địa ngục quý kỵ hình tượng! Nhìn thấy mười tám kỵ đến, từ lâu sợ vỡ mặt, người người né tránh!

Tân Văn Lễ thấy sĩ khí đã loạn, Mã Nguyên lại dẫn dắt đại quân đến cứu viện. Nhất thời hạ lệnh rút quân, giục ngựa thoát đi.

Hoàng Trung sao có thể để hấn thoát đi, dưới khổ bảo điều cung lần thứ hai giờ lên, chỉ nghe "Băng" một tiếng, Tân Văn Lễ cánh tay phải đã bị một mũi tên bắn thủng!

Tân Văn Lễ nhịn đau mà chạy, dẫn dắt dưới trưởng khăn vàng, về Nhữ Nam đi tới.

Lúc này Tần Quỳnh thấy Mã Nguyên trở về, vội vàng quý xuống đất đạo "Thúc Bảo có phụ chúa công chi thác, không chi kém điểm làm mất đi Nam

Dương. Càng là mắt thấy phụ nhân rơi vào hiểm địa. Nếu không có vị này tráng sĩ giúp đỡ, Thúc Bảo tuy là vạn tử! Cũng khó thực tội lỗi."

Mã Nguyên hơi cười khẽ, tướng Tần Quỳnh nâng dậy, "Thúc Bảo không nên tự trách, bây giờ Nam Dương vẫn còn, đã là Thúc Bảo công lao." Mã Nguyên nói xong, lại quay đầu đối với Hoàng Trung thì lễ nói "Tại hạ Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên, không biết anh hùng người phương nào. Hôm nay cứu ta thoát, Mã Nguyên cảm kích vạn phần, có thể hay không vào thành một tự?"

Hoàng Trung nghe vậy cười to nói, "Mỗ chính là Hoàng Trung, thế cư Nam Dương. Vốn muốn mang theo cả nhà của ta trở về thành, nghe nói khăn vàng làm loạn Nam Dương, liền đến đây giúp đỡ một chút sức lực. Nếu tướng quân mời, mỗ tự nhiên vào thành một tự."

Mã Nguyên lúc này mới mang theo Tần Quỳnh, Hoàng Trung mọi người vào thành. Đồi đãi đi tới cửa thành thời gian, Mã Nguyên quay đầu liếc mắt nhìn tỏ rõ vẻ oan ức Mộc Quế Anh "Người còn muốn nháo tới khi nào, còn không theo ta hồi phủ!"

Mộc Quế Anh nhất thời chu cái miệng nhỏ nhắn, tuy từng Mã Nguyên trở lại phủ Thái thú bên trong.

Lúc này Mã Nguyên nhìn chung quanh mọi người nói, "Bây giờ quân ta tuy thắng! Nhưng trên có Uyển Thành khăn vàng nhìn thềm thường quân ta phía sau. Thúc Bảo, ta muốn người suất lĩnh tinh binh năm ngàn, Thạch Tú vì người phó tướng, đi vào giúp đỡ nhị phụ nhân phá thành! Người có thể nguyện hướng về?"

Tần Quỳnh vội vàng mở miệng, "Tự nhiên vì chủ công phân ưu. Chỉ là Tần Quỳnh không ở Nam Dương. Mong rằng chúa công nhiều khá bảo trọng."

Tần Quỳnh đi rồi, Mã Nguyên đối với Hoàng Trung thì lễ nói, "Hán Thăng nếu đi tới Nam Dương, ta thấy Hán Thăng võ nghệ tuyệt luân, lại có bách phát bách trúng khả năng, hà không gia nhập quân ta, cộng thảo phản tặc?"

Hoàng Trung nghe vậy cười khổ nói, "Tại hạ lần này trở lại Nam Dương, là vì bán thành tiền gia sản, vì ta hoàng tự chữa bệnh. Sợ là muốn phụ lòng tướng quân kỳ vọng cao."

Mã Nguyên nghe vậy cả kinh, "Không biết lệnh huynh tử có gì ốm đau, Hán Thăng huynh trưởng có thể nguyện báo cho Văn Long?"

Hoàng Trung thở dài nói "Ai, ta cái kia khuyến tử tự hai tuổi bắt đầu, liền ác bệnh quần quanh người, ta đã tìm khắp danh y, nhưng mà không người có năng lực cứu con trai của ta trên người nổi đau a!" Hoàng Trung lúc này đã trên mặt mang theo bi thương.

Mã Nguyên lúc này trong đầu hơi động, "Không biết huynh trưởng có từng đề Trương Trọng Cảnh, Hoa Đà, hai vị danh y là lệnh huynh tử xem qua?"

"Trương Trọng Cảnh đúng là xem qua, chỉ là không cách nào trị liệu con trai của ta ốm đau. Hoa Đà hành tung bất định, đến nay chưa từng tìm tới người này nha!" Hoàng Trung bi thương nói.

Mã Nguyên lúc này vì hơi thở dài đạo "Không bằng huynh trưởng trước tiên ở Nam Dương ở lại, đợi ta phái người đi tìm danh y, thiên hạ chi lớn, luôn có người có thể trị hết lệnh lang ốm đau!"

Hoàng Trung nhất thời cũng không nghĩ ra biện pháp khác, chỉ có thể tạm thời đáp ứng Mã Nguyên, ở Nam Dương bên trong ở lại.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ Nam Dương bảo vệ chiến đạt được thắng lợi, thu được thành tựu trị 83, trước mặt thành tựu 219."

"Gợi ý của hệ thống, Hoàng Trung thuộc tính, vũ lực 96, trí lực 76, chính trị 63, thống suất 94. Hoàng Trung đặc tính 1, bách phát bách trúng, bách bộ bên trong Hoàng Trung cung tên có năng lực chuẩn xác trong số mệnh vũ lực ở chính mình bên dưới người. Hoàng Trung đặc tính 2, càng già càng dẻo dai, qua tuổi 50 trên có dư dưng, có thể duy trì trạng thái đỉnh cao trực tám mươi tuổi. Cùng cùng người giao chiến thì không 50 hợp tăng cường một điểm vũ lực. Cao nhất tăng trưởng 5 điểm."

Mã Nguyên chính đang suy tư Hoàng Trung vấn đề, Hoàng Trung thuộc tính có năng lực như thế cao, đây là không cần nghi vấn, nhất định phải lưu lại Hoàng Trung mới được, nhưng bây giờ Hoa Đà không thấy tăm hơi, chỉ có thể chính mình thuận theo hệ thống phương diện ra tay.

Mã Nguyên quyết định chủ ý hậu, "Hệ thống, ta có thể hay không triệu hoán các hướng danh y?"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ có thể triệu hoán nhân tài đặc thù, danh y. Nhưng nhất định phải khấu trừ mỗi lần triệu hoán gấp đôi thành tựu trị!"

Mã Nguyên nhất thời hai hàng lông mày vẩy một cái, "Không phải chứ, thành tựu của ta trị như thế khó kiếm lời, người còn muốn khấu trừ gấp đôi!"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ có thể lựa chọn không triệu hoán, xin mời kí chủ mau chóng quyết định."

Mã Nguyên bắt đầu dĩ, vì Hoàng Trung, chỉ có thể lựa chọn triệu hoán nhân tài đặc thù bên trong danh y.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ lựa chọn sử dụng 200, thành tựu trị triệu hoán danh y, phía dưới là danh sách, cung kí chủ lựa chọn."

"Gợi ý của hệ thống, người thứ nhất danh y, Minh triều thần y Lý Thời Trân, y thuật trị 95."

"Gợi ý của hệ thống, người thứ hai danh y, Thanh triều danh y Diệp Thiên Sĩ, y thuật trị 92."

"Gợi ý của hệ thống, người thứ ba danh y, Đông Tấn danh y Cát Hồng, y thuật trị 93."

"Gợi ý của hệ thống, người thứ tư danh y, Tùy triều danh y Tôn Tư Mạc, y thuật trị 91."

"Gợi ý của hệ thống, người thứ năm danh y, Chiến quốc thần y Biển Thước, y thuật trị 99. Xin mời kí chủ, đi trừ một người, còn lại bốn người ngẫu nhiên thu được một cái."

Mã Nguyên lúc này hơi nhướng mày, nghĩ thầm chính mình thực sự là ăn no không chuyện làm, nếu như không ra Lý Thời Trân, Biển Thước, vậy mình 200 thành tựu hoa cũng quá oán.

Mã Nguyên đi trừ Tôn Tư Mạc hậu, một trận khả quan tai mắt âm thanh truyền đến.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ thu được thần y Biển Thước, hiện nay chính đang Nam Dương thành bên trong, chính đang là Mộc Quế Anh trị liệu thương thế bên trong. Bởi Biển Thước là Chiến quốc nhân vật, lúc này nhiều có người biết Biển Thước tên, thổi vào là thần y Biển Thước."

"

Mã Nguyên nghe vậy sững sờ, không thấy Mộc Quế Anh bị thương nha! Lập tức vội vàng chạy đi Mộc Quế Anh gian phòng.

Lúc này Mộc Quế Anh chính chuyển ở trên giường, anh khi mê người mặt cười trên nhiều hơn một chút trắng xám. Trước giường ngồi một vị nam có sáu mươi tiên sinh, chính đang là Mộc Quế Anh xem mạch.

Mã Nguyên thấy thế lật đặt vội vàng tiến lên, "Tiên sinh, không biết Quế Anh đây là làm sao. Mới vừa rồi còn khỏe mạnh, vì sao đột nhiên bị bệnh ở giường?"

Biển Thước thấy Mã Nguyên hỏi dò, hơi khẽ cười nói "Tướng quân không cần sốt ruột, phu nhân chỉ là cùng người giao chiến thì quá mức liều mạng, tổn thương kinh lạc. Chỉ cần tu dưỡng hai ngày thì sẽ vô sự!"

Mã Nguyên nghe vậy yên lòng, đối với Biển Thước thì lễ nói "Tiên sinh y thuật cao minh, chẳng biết có được không lưu lại vì ta Nam Dương mọi người trị liệu."

Biển Thước vốn là nhờ vả Mã Nguyên mà đến, vốn là có công hiến cho Mã Nguyên tâm ý, nghe nói Mã Nguyên mở miệng, vội vàng quỳ xuống đất đạo "Nguyện làm chúa công hiệu khuyến mã lực!"

Mã Nguyên nhất thời hí trên đầu cành cây, này 200, thành tựu trị không bỏ phí, có Biển Thước, liền bằng có Hoàng Trung, ha ha. Chính đang Mã Nguyên cao hứng thời gian.

Biển Thước mở miệng "Chúa công, ta từng gặp Hí Chí Tài quân sư một mặt, thấy hần sắc mặt trắng bệch, sợ là có ác bệnh quán quanh người nha! Như không nhanh chóng trị liệu, sợ là sau đó khó có thể trị liệu, có hay không đề ta đi vào là quân sư nhìn?"

Mã Nguyên vội vàng đáp ứng Biển Thước, để hần đi vào tìm Hí Chí Tài đi tới.

Lúc này bên trong căn phòng chỉ có Mộc Quế Anh cùng với Mã Nguyên hai người. Chỉ thấy Mã Nguyên thương yêu nhẹ nhàng xoa xoa Mộc Quế Anh mặt cười.

Mộc Quế Anh hơi mở mắt ra, thấy Mã Nguyên chính ở trước mặt mình, có chút giận hờn mằn mê miệng nhỏ. Tưởng đầu nử đến một bên.

Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói "Còn ở tức giận chứ? Được rồi Quế Anh, vì phu không phải là để Lê Huê trước tiên tùy tùng ta sao? Bây giờ không phải còn là không có đưa nàng cưới trở về sao? Có gì đâu phải tức giận."

Mộc Quế Anh lúc này nghiêng đầu lại, xa xôi nhìn Mã Nguyên. "Phu quân, thiếp thân tự biết thất đức, nhưng phu quân nhưng bởi vì một cái mới quen Phàn Lê Huê, liền uống tố thiếp thân. Thiếp thân nén giận rồi đi, phu quân dĩ nhiên chưa từng trước để an ủi. Thiếp thân hiện tại cho rằng phu quân định là có mới nói cũ người, đã không đem thiếp thân nhìn ở trong mắt."

Mã Nguyên nghe vậy nở nụ cười, "Ta sao đem người để ở trong mắt. Ta là muốn đem người để ở trong lòng a! Người là ta tương lai thể thất, sau đó còn muốn vì ta nắm gia, ta sao không để ý người. Ngày đó xuất chinh sắp tới, ta phái Yến Vân Thập Bát Kỵ khắp thành tìm người, cũng không từng tìm tới tung tích của người, lúc ấy có từ bỏ xuất chinh chi niệm, nhưng quân sư lấy thiên hạ bách tính an ủi đến ép ta. Bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là xuất chinh. Hậu nghĩ người vẫn còn Nam Dương, tiện lợi quyết tâm đến. Hôm nay thấy người rất là vui mừng, chỉ là người có lỗi trước, chỉ có thể trước tiên lạnh nhạt người, để người nghĩ rõ ràng. Nếu là biết người có thương tích tại người, ta sao lạnh nhạt cùng với người?"

Mộc Quế Anh nghe vậy nhất thời hai mắt ảm đạm nhìn Mã Nguyên, một hồi lâu sau Mộc Quế Anh vì hơi thở dài, "Thiếp thân cũng biết mình thiếu hụt chính thể chi đức. Nếu là ngày khác phu quân lại có thêm yêu thích nữ tử, Quế Anh tự nhiên thoái vị cùng nàng."

Mã Nguyên tướng Mộc Quế Anh ôm vào trong ngực, hưởng thụ thời khắc này ôn tồn.

Cùng lúc đó, Mộc Quế Anh chính đang Mã Nguyên trong lòng ngực hưởng thụ, Phàn Lê Huê thì lại máu me khắp người ở Uyển Thành ra sức giết tặc!

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quàn Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Hai nữ đại chiến Tân Văn Lễ

Chương 40: Hai nữ đại chiến Tân Văn Lễ

Uyển Thành ở ngoài, Phàn Lê Huê ngồi cao ngựa trắng bên trên, trong tay Lê Hoa Thương chỉ phía xa Uyển Thành đạo "Người phương nào đi vào phá thành!"

Phàn Lê Huê thanh âm chưa dứt, Lý Nguyên Bá đã cầm trong tay song chùy xông ra ngoài!"Chị dâu chờ, xem ta đập phá nơi đây! Oa nha nha nha!"

Phàn Lê Huê sợ Lý Nguyên Bá có sai lầm, vội vàng hạ lệnh Trình Giảo Kim suất lĩnh năm ngàn sĩ tốt công thành, giúp đỡ Lý Nguyên Bá!

Trình Giảo Kim lĩnh mệnh mà đi, song phương công phòng chiến liền như vậy mờ mịt. Trình Giảo Kim hiệp trợ Lý Nguyên Bá đi tới bên dưới thành! Lý Nguyên Bá song chùy trong tay như thiên ngoại Lưu Tinh bình thường, không ngừng ép ở cửa thành bên trên! Hơn năm mươi người ôm xông lên cửa xe, hiệp trợ Lý Nguyên Bá phá tan Uyển Thành cửa thành!

Lý Nguyên Bá làm gương cho binh sĩ, chỗ đi qua thì thể bay ngang, người người gọi trốn! Lý Nguyên Bá song chùy trong tay lúc này như cuồng phong bình thường, mỗi chùy đều muốn quét bay năm, sáu cá nhân! Trình Giảo Kim trong tay tuyên hoa phủ trên dưới vung vẩy, bị đánh chết khăn vàng khiến người ta vô cùng thê thảm. Khăn vàng không địch lại Lý Nguyên Bá hung mãnh, Trình Giảo Kim biết đánh nhau thiện giết. Dồn dập hàng hàng, chạy đã chạy.

Phàn Lê Huê nhân cơ hội giết vào cửa thành, Uyển Thành đã bị Phàn Lê Huê nhẹ nhàng đánh hạ. Xa xa Tàn Quỳnh giục ngựa mà đến, thấy Uyển Thành đã bị Phàn Lê Huê đánh hạ. Lúc này Phàn Lê Huê trên người mang theo khăn vàng máu tươi, thấy Tàn Quỳnh đến đây khẽ cười đến, "Uyển Thành đã bị ta nhẹ nhàng bắt, người tới đúng lúc, phải một người quản lý nơi đây, ta muốn đi tới Nam Dương tìm phu quân đi tới." Phàn Lê Huê nói xong, liền dẫn lĩnh mọi người rời đi Uyển Thành.

Lúc này cách xa ở Nam Dương Mã Nguyên đã biết Phàn Lê Huê công chiếm Uyển Thành. Mừng rỡ trong lòng, như vậy đã mở, chính mình liền có thể không hề nổi lo về sau tiến quân Nhữ Nam.

"Gợi ý của hệ thống, Phàn Lê Huê công chiếm Uyển Thành chiến đạt được thắng lợi, kí chủ thu được thành tựu trị 86, trước mặt thành tựu trị 105."

Sáng ngày hôm sau, Phàn Lê Huê dẫn dắt Tàn Quỳnh, Trình Giảo Kim, Lý Nguyên Bá, mọi người trở về. Cũng báo cho Mã Nguyên Uyển Thành hiện tại có Thạch Tú canh gác.

Mã Nguyên nghe vậy trong lòng một trận vui sướng, dẫn dò mọi người đi vào nghị sự. Đối đãi mọi người đến hậu, Mã Nguyên nhìn chung quanh mọi người, nhưng chưa từng nhìn thấy Hí Chí Tài đến đây, liền đề Trình Giảo Kim đi vào hoán hán đến đây nghị sự.

Chỉ thấy Trình Giảo Kim không thời gian bao lâu liền trở lại nghị sự đường đến, "Chúa công, quân sư bị bệnh. Biễn Tước tiên sinh đã ở quân sư phòng bên trong."

Mã Nguyên nghe vậy sững sờ, "Nhanh đợi ta đi! Mặt khác, người đi báo cho Hoàng Trung, liền nói ta đã tìm tới trị liệu hoàng tự ốm đau người, để hán đến đây trong quân." Mã Nguyên sau khi nói xong liền nhanh chóng rời đi, đi tới Hí Chí Tài trong phòng.

Thấy Hí Chí Tài lúc này tỏ rõ vẻ trắng xám nằm ở trên giường, Biễn Tước chính ở trên bàn viết cái gì. Mã Nguyên vội vàng đi tới trước giường. Nói với Hí Chí Tài, "Chí Tài sẽ thật, không nên lo lắng. Hiện hữu Biễn Tước thần y ở đây, nhất định có thể trị hết của người đi."

Hí Chí Tài hơi mở hai mắt ra, thấy Mã Nguyên đến, khó khăn nói rằng "Chúa công, Chí Tài cuối cùng không có phụ lòng chúa công chi tha, tướng Nam Dương hoàn hảo không chút tổn hại giao cho chúa công rồi! Ta tự biết thân thể nợ giải, tạm thời không cách nào làm chủ công hiệu lực."

Mã Nguyên trên mặt mang theo bi thương đạo "Chí Tài dưỡng cho tốt thân thể lại vì ta rồi mỡ tập tranh, cũng đúng không muộn. Người nghỉ ngơi thật tốt, ta đi hỏi một chút Biễn Tước thần y bệnh tình của người."

Mã Nguyên nói xong, đi tới Biễn Tước bên người, "Thần y, không biết Chí Tài đến tốt cùng thể nào? Nhưng còn có tri?" Mã Nguyên lúc này tìm đập nhanh hơn, trong lòng biết lịch sử ghi vào, Hí Chí Tài rất sớm liền lui ra Tam Quốc sân khấu, tuy rằng hiện tại có Biễn Tước ở đây, nhưng vẫn là không nhìn được lo lắng.

Biển Tước đưa tay ngăn cản Mã Nguyên tiếp đi hỏi dò, liếc mắt nhìn trên giường Hí Chí Tài, đi ra khỏi phòng đi tới.

Mã Nguyên tuy từng Biển Tước đi tới ngoài phòng, lúc này Biển Tước xoay người nói với Mã Nguyên, "Chúa công nên có chuẩn bị, sợ là Hí Chí Tài quân sư tình huống không tốt nha! Hiện nay ta vẫn còn có thể ngừng lại bệnh của hần đau đốn. Nếu là lần thứ hai bệnh phát. Ta liền không thể ra sức."

Mã Nguyên nhất thời trong lòng cả kinh, Hí Chí Tài hiện tại là dưới tay hần duy nhất mưu sĩ, cũng đứng quan trọng nhất một người, nếu là Hí Chí Tài có chuyện, thủ hạ mình liền lại không có quân sư rồi! Mã Nguyên trong lòng thầm nghĩ, sợ là sau đó không lâu muốn chuẩn bị sớm.

Lúc này Hoàng Trung bước nhanh chạy tới, "Tướng quân, nghe Văn tướng quân nói tìm được cứu trị con trai của ta thần y, không biết lời ấy thật chứ?"

Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói, "Người này chính là Biển Tước, có trên đời Biển Tước danh xưng. Nghĩ đến hoàng tử bệnh, hần là có thể trị."

Hoàng Trung mừng lớn nói "Quá tốt rồi, nếu là người này chữa khỏi con trai của ta ốm đau, Hoàng Trung nguyện ý nghe thuận theo tướng quân sai phái, dù chết không hối hận!"

Mã Nguyên cười to nói, "Huynh trưởng nói gì vậy, đi thôi, mau dẫn chúng ta trước đi xem xem lệnh lang đi."

Mọi người tới đến Hoàng Trung gian phòng, chỉ thấy trên giường nằm một vị ba tuổi hài đồng. Hài đồng xanh cả mặt, chính nhắm mắt nghỉ ngơi.

Biển Tước nhẹ nhàng đi tới hài đồng trước giường, là hài đồng xem mạch chốc lát. Liền đứng dậy đi ra cửa ở ngoài.

Lúc này Hoàng Trung hơi sốt sắng nói "Tiên sinh, khuyển tử bệnh tình thế nào? Có hay không còn có thể trị liệu?" Biển Tước khẽ mỉm cười nói "Mặc dù có chút không ổn, nhưng là thì không muộn, chỉ cần ta dùng chút thuốc, lại chút châm pháp, liền không có gì đáng ngại. Chỉ là bệnh tha quá lâu, muốn một năm sau đó, mới có thể cùng người bình thường."

Hoàng Trung lật đật vội vàng quỳ xuống đất, "Xin mời tiên sinh cứu cứu ta, muốn ta làm cái gì đều được. Kính xin tiên sinh cứu cứu ta nha!"

Biển Tước thấy thế kinh hãi, tướng Hoàng Trung kéo đạo "Không thể như này, người là chúa công coi trọng người, tước nhất định tận lực, nhất định tận lực."

Xử lý tốt Hoàng Trung cùng với Hí Chí Tài mọi người hậu, Mã Nguyên đi vào trong viện, trong lòng tính toán, cũng nên sẽ đi gặp Ba Tài. Không nghĩ đến người này thu phục Tần Văn Lễ hậu, lại dám Bình vây ta Nam Dương! Coi là thật không muốn sống.

Lúc này Nhữ Nam trong thành, Ba Tài nhìn vai trùng tên Tần Văn Lễ, hơi kinh hãi đạo "Văn lễ võ nghệ tuyệt luân, Nam Dương càng có người có thể đưa người bản bị thương, thực sự là không thể coi thường nha!"

Tần Văn Lễ nghe vậy một hừ nói, "Bất quá là bị cái kia tặc nhân ám thả tên bản lên tổn thương, cử soái không cần ngạc nhiên. Trận chiến này ta đấu sức tặc tướng Tần Quỳnh, Mộc Quế Anh, còn có một không biết tên Đại Hán. Nếu không có Mã Nguyên mang binh giết về, lúc này Nam Dương, đã là quân ta u nang đồ vật."

Ba Tài nghe vậy cười to nói "Tướng quân vũ dũng, tự nhiên không cần nhiều lời. Chỉ là tướng quân lần này trọng thương, nếu là Mã Nguyên mang binh xâm lấn, có thể như thế nào cho phải."

Tần Văn Lễ trên mặt mang theo âm hiểm cười nói "Chuyện này có khó khăn gì? Đối đãi Mã Nguyên thủ hạ đến rồi, ta liền ở Nhữ Nam ngoài cửa thành nơi bố trí Hỏa Lôi trận, đến lúc đó tương lai của ta tướng dẫn vào Hỏa Lôi trận! Tất có thể thiếu chết tặc tướng, tặc tướng đã chết, Nhữ Nam không lo."

Ba Tài nghe vậy cười to "Tướng quân văn võ song toàn, lần này nếu là thất bại Mã Nguyên, tướng quân chính là ta Thái Bình Đạo anh hùng. Đến lúc đó hà sợ Hán quân."

Sau năm ngày, Mã Nguyên dẫn dắt Tần Quỳnh, Trình Giáo Kim, Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê bốn tướng, hiệp trọng binh 3 vạn, rời Nam Dương, hướng Nhữ Nam mà đi. Nam Dương tất cả quân vụ, giao cho Hoàng Trung toàn quyền xử lý.

Lúc này Nhữ Nam trong thành, Tần Văn Lễ nghe nói Mã Nguyên suất quân mà đến, vội vàng ở ngoài thành bố trí Hỏa Lôi trận, cũng suất lĩnh binh sĩ, chờ đợi Mã Nguyên đến đây.

Mã Nguyên suất lĩnh mọi người một đường chạy như điên tới, thấy Tần Văn Lễ đã chờ đợi đã lâu, dùng ngựa kêu lên "Ta chính là Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên, người là người phương nào? Dĩ nhiên không biết chúng ta chỗ đi qua hoàn toàn thấy chất đầy đồng, còn dám cùng ta đánh trận! Coi là thật không muốn sống à!"

Tần Văn Lễ nghe vậy cười to nói "Mỗ chính là Tần Văn Lễ, Mã Nguyên, đừng vội cho rằng đánh bại Trần Thắng, liền có thể ở mỗ trước mặt điều võ dương oai, người khác sợ người, mỗ Tần Văn Lễ cũng không sợ người. Trước đó vài ngày, vốn định tướng bên cạnh người nữ tướng bắt giữ trở về thành, làm mỗ thiếp thị, hôm nay người dĩ nhiên đối đãi hai cái đến đây, nhưng là phải đem các nàng hiến cho mỗ? Ha ha ha ha!"

Mã Nguyên lúc này tay nắm thành quyền, trên cánh tay từng cái từng cái gân xanh muốn nổ tung. Trên mặt mang có không gì sánh nổi hàn khí. Bên cạnh Mộc Quế Anh đã mặt cười tức giận, thấy Tần Văn Lễ ngay trước mặt Mã Nguyên mở miệng muốn bắt giữ chính mình, lập tức đã giục ngựa giết ra! "Cầu tặc để mạng lại!"

Phàn Lê Huê nghe nói Mộc Quế Anh phi Tần Văn Lễ đối thủ, cũng đã giục ngựa giết ra, "Cầu tặc dĩ nhiên nhục nhã ta phu quân, đợi ta bắt người!"

Hai nữ lúc này đã cùng Tân Văn Lễ chiến ở một chỗ, hai nữ đều là dùng thương cao thủ, trong tay Lê Hoa Thương, thương du lịch long đòn đập công hướng về Tân Văn Lễ.

Tân Văn Lễ vốn là có thương tại người, lúc này lại là hai người liên thủ, Tân Văn Lễ chỉ có chống đỡ lực lượng. Ba người đại chiến hai mươi hợp, Tân Văn Lễ nhìn đau tung một sóc, giục ngựa liền chạy.

Mộc Quế Anh thấy thế, bên hông phi đao bắn thẳng đến Tân Văn Lễ mà đi. Tân Văn Lễ chỉ cảm thấy tả tai tê rần, nhất thời bị phi đao gạt xuống một con tả tai.

Tân Văn Lễ đau ở trên ngựa qua lại đảo quanh, hầu như muốn đi xuống ngựa. Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê hai người giục ngựa đuổi theo, muốn thương chọn Tân Văn Lễ.

Lúc này Mã Nguyên có một loại dự cảm xấu, đột nhiên nhớ tới Tân Văn Lễ từng đang nói Đường bên trong, kẻ giết Bùi Nguyên Khánh. Khiến Bùi Nguyên Khánh chôn thầy Hỏa Lôi trong trận! Lập tức ám đạo không tốt. "Không đuổi giặc cùng đường! Quế Anh, Lê Huê, nhanh mau trở lại, không nên trúng người khác gian kế!"

Lúc này Tân Văn Lễ đột nhiên ngựa mặt lên trời hét dài, "Ha ha ha ha! Hôm nay liền muốn hai người người chôn thầy này Hỏa Lôi trong trận! Ha ha ha ha!"

Mã Nguyên nghe vậy, vội vàng giục ngựa tới cứu, chỉ thấy hai người bốn phía đột nhiên một mảng hỏa lên, hai người đã bị vây ở trận bên trong.

Lúc này hai nữ qua lại quan sát, nhưng mà chưa từng nhìn thấy Tân Văn Lễ tung tích, mắt thấy bốn phía ngọn lửa hùng hực liền muốn tướng hai nữ thiêu chết! Lúc này Mộc Quế Anh dưới thân truy phong rít gào một tiếng, mang theo Mộc Quế Anh nhảy ra Hỏa Lôi trận.

Lúc này Phàn Lê Huê thấy Mộc Quế Anh đào tẩu, âm thầm hối hận, lúc này sợ là bỏ mạng ở này Hỏa Lôi trận bên trong. Mắt thấy hỏa thế càng thiêu càng mạnh mẽ! Phàn Lê Huê dưới thân vật cuối đã vô lực ngã xuống.

Ngay tại này thiên quân thời điểm nguy kịch, Ô Chuy Hắc Thần mã nhảy lên đến trong trận, Mã Nguyên đưa tay tướng Phàn Lê Huê kéo vào trong ngực. Ô Chuy lần thứ hai nhảy ra trận!

Tân Văn Lễ thấy mấy người thoát vây, trong lòng âm thầm khiếp sợ, chính mình thiết kế Hỏa Lôi trận, dĩ nhiên không thể thiêu chết bất luận một ai, Tân Văn Lễ thân thủ trọng thương, chỉ có thể trốn về trong thành.

Mã Nguyên thấy Tân Văn Lễ muốn chạy trốn, vốn là lên con giận dữ tâm tình càng thêm không cam lòng, nhưng Mã Nguyên trong lòng biết Tân Văn Lễ quỷ kế đa đoan. Chỉ có thể đi đầu về doanh.

Mã Nguyên trở lại trong doanh trại, Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê hai người đã là tỏ rõ vẻ đen kịt, một bộ thu rồi oan ức cô dâu nhỏ dạng.

Mã Nguyên cười khổ một tiếng, dặn dò hai người đi vào rửa mặt, chính mình thì lại đi vào kiểm tra Nhữ Nam tình huống xung quanh.

Tân Văn Lễ trốn về trong thành, liền từ trên ngựa rút xuống. Ba Tài thấy Tân Văn Lễ ở đây bị Mã Nguyên thuộc cấp gây thương tích, hiện nay Nhữ Nam lại là chiến sự nơi, liền đề bộ hạ dẫn dắt Tân Văn Lễ đi vào Dục Châu, tướng lúc này báo cho Trương Giác, hi vọng Trương Giác có năng lực đề phòng nhiều hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Hỏa thiêu khăn vàng, siêu cấp đĩa quay hiện

Chương 41: Hỏa thiêu khăn vàng, siêu cấp đĩa quay hiện

Mã Nguyên cùng với Ba Tài đối diện hơn mười ngày, thấy Ba Tài từ thủ không ra, Mã Nguyên định là mạnh mẽ tấn công. Nhưng cân nhắc Ba Tài thủ hạ có Thái Bình Đạo mười vạn nặng! Chỉ có thể Bình tiến vào Trường Xã, cùng với Hoàng Phủ Tung hội sư một chỗ.

Hoàng Phủ Tung thấy Mã Nguyên đến đây, vội vàng đối với Mã Nguyên thi lễ nói "Bái kiến Xa Kỵ Tướng Quân, tướng quân có năng lực đến, phá khăn vàng đã không xa."

Mã Nguyên nghe vậy cười đáp "Tà Trung Lang tướng đại nhân không cần như vậy. Vẫn là muốn muốn như thế nào phá địch mới là. Bây giờ Ba Tài có Thái Bình Đạo mấy trăm ngàn, rồi lại rùa rụt cổ không ra, mạnh mẽ tấn công bên dưới, tất sẽ tử thương nặng nề nhà."

Hoàng Phủ Tung nghe vậy cười đáp, "Khăn vàng rùa rụt cổ không ra, đơn giản là e ngại tướng quân hùng vĩ, muốn tặc quân ra khỏi thành, cũng không phải không cách nào có thể được. Chỉ là sợ muốn oan ức tướng quân."

Mã Nguyên nghe vậy hơi nhướng mày, "Đây là ý gì? Chẳng lẽ là. . ."

Hoàng Phủ Tung thấy Mã Nguyên hơi có đoán đúng tâm ý, khẽ cười khờ dại "Tướng quân có thể giả bộ bệnh, để hai vị phu nhân cùng với Lý Nguyên Bá tướng quân không lại lộ diện. Khăn vàng nghe nói hậu, tất sẽ coi là thật, đến lúc đó khăn vàng Bình rồi Nhữ Nam, chúng ta liền có thể cùng tranh tài."

Mã Nguyên nghe vậy khẽ mỉm cười nói "Cứ làm như thế đi, Trình Giảo Kim, người đi giả truyền tin tức, liền nói ta bởi vì chưa từng đâm Tân Văn Lễ, lừa gạt công tâm, trước mắt sống chết không biết. Ba Tài từng đọc chút Binh pháp, tất sẽ thừa cơ Bình vây Trường Xã, đến lúc đó chỉ cần khăn vàng ra khỏi thành, liền có thể thiết kế tướng khăn vàng tiêu diệt!" Trình Giảo Kim vội vàng lĩnh mệnh mà đi.

Cùng lúc đó, Tân Văn Lễ trải qua mười ngày xóc nảy, rốt cục bị đưa đến Ký Châu rộng rãi tông.

Tân Văn Lễ nhìn thấy Trương Giác, vội vàng quỳ xuống đất đạo "Xin chào Thiên Công Tướng Quân, văn lễ có phụ tướng quân kỳ vọng cao, bại vào Mã Nguyên tay, bây giờ Dự Châu đã không người là Mã Nguyên chi đối thủ. Ba Tài cử soái phải ta trở lại Ký Châu, đem việc này báo cho tướng quân. Thỉnh tướng quân sớm làm phòng bị."

Trương Giác trên mặt mang theo uy nghiêm mở miệng nói "Mã Nguyên này thật sự có lợi hại như vậy? 1000 sĩ tốt phá Nam Dương, đã mất hết ta Thái Bình Đạo mất mũi. Người này sau đó thảo phạt Trần Thắng, mỗ cho rằng Trần Thắng tất nhiên có năng lực ngăn cản hắn một ít thời gian, không muốn Trần Thắng dĩ nhiên cũng thua ở người này tay. Người này tất là ta Thái Bình Đạo đại địch nha! Nếu là người này có năng lực duy bản thân ta sử dụng, lo gì đại sự không được."

Lúc này Trương Giác dưới trướng Lưu Ích con mắt hơi chuyển động đạo "Thiên Công Tướng Quân, phải đem Mã Nguyên thu phục cũng không phải là không thể, nghe nói Mã Nguyên thủ hạ có hai cái cân nhắc nữ tướng, chính là Mã Nguyên thế thiếp. Mã Nguyên lại cùng Thái Ung con gái Thái Diễm có hôn ước tại người, có thể thấy được Mã Nguyên là cái thích mỹ nữ, không yêu giang sơn người, đối với mỹ nữ có yêu thích. Tướng quân có Trương Thiên, Trương Ninh hai vị thánh nữ, hai vị thánh nữ đều có chim sa cá lặn chi dung, dung mạo nguyệt thẹn hoa nhường. Có thể thư Mã Nguyên, phong địa vị cao, tứ hôn ước, Mã Nguyên chắc chắn sẽ xin vào hiệu."

Trương Giác nghe vậy nhướng mày nói "Nếu là người này đồng ý xin vào, làm ta con rể, cũng không phải không thể! Vậy người cảm thấy, hai vị thánh nữ bên trong cái kia một vị có năng lực ban tặng Mã Nguyên?"

Lưu Ích trong lòng trầm nghĩ, Trương Ninh vẻ đẹp vẫn còn Trương Thiên bên trên, quyền rũ mà không mất đi thanh tú. Chính mình đối với Trương Ninh chăm sóc đã lâu, tuyệt đối không thể trượng Trương Ninh cho người. Lập tức nói rằng "Trương Thiên thánh nữ ôn nhu, nhất định có năng lực đến Mã Nguyên yêu thích. Ta xem Trương Thiên thánh nữ thích hợp nhất."

Lúc này Phan Khoái mặt hồ trừng đạo "Lưu Ích, người thiếu ở này giả mù sa mưa, người có phải là sợ chết, mới để Thiên Công Tướng Quân hiển nữ! Nếu là Hán quân bên trong có người cùng với Mã Nguyên như thế, chúng ta có phải là lại muốn để Thiên Công Tướng Quân hiển nữ nha! Cái gì đừng quan tâm quân, ta xem không hẳn, cái kia Mã Nguyên nếu là dám đến, mỗ cần phải để hắn trở thành mỗ dưới đao chi quý! Hạnh."

Phan Khoái lúc này trong lòng đang trầm tư, nghe nói Mã Nguyên thiếp thị Phan Lê Huệ, cùng với em gái của chính mình cùng tên, sẽ không phải chính là em gái của chính mình đi. Nếu là thật chính là vậy thì phiền phức. Phan Khoái tự biết Phan Lê Huệ võ nghệ vẫn còn chính mình bên trên. Cái kia Mã Nguyên võ nghệ, liền càng không cần phải nói.

Lúc này Trương Giác dưới trướng Vương Ngạn Chương mở miệng nói, "Phan Khoái tướng quân nói rất đúng, người này coi như lại quá vũ dũng, chúng ta cũng không phải trời gà không chặt người. Sao có thể giăng người khác chí khí, diệt chính mình uy phong. Hắn nếu là dám đến Ký Châu, xem ta thương chọn Mã Nguyên chính là!"

Trương Giác nghe vậy cười to, "Ta có Phan Khoái, Vương Ngạn Chương hai người ở đây, không lo vậy."

Lưu Ích mặt mang chẳng ra gì, trầm nghĩ trong lòng "Hừ! Một đám hữu dũng vô mưu thất phu, không tiến càng tốt hơn, chờ các người Bình thất bại thì, hai cái mỹ nữ liền đều là của ta rồi! Ha ha ha a!"

Lúc này Nhữ Nam trong thành, Ba Tài nghe nói Mã Nguyên bởi vì Tân Văn Lễ trước trận sĩ nhục, không thể chém giết Tân Văn Lễ mà lừa gạt công tâm, nhất thời đại hi. Dặn dò Nhữ Nam mười vạn khăn vàng, Bình vây Trường Xã, muốn thừa cơ đánh hạ Trường Xã!

Lúc này Trường Xã đã bị vây chặt như nêm cối. Hoàng Phủ Tung đứng ở Trường Xã thành trên, bỗng nhiên cảm giác một cơn gió lạnh thổi qua, nhất thời lòng sinh một kẻ. Đi vào tìm Mã Nguyên thương nghị đi tới.

Lúc này Mã Nguyên đang nằm ở bên trong phòng, làm bộ sinh bệnh, thấy Hoàng Phủ Tung đến đây, Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói "Nói vậy khăn vàng đã ra khỏi thành đi!"

Hoàng Phủ Tung nghe vậy đáp trả "Không tệ, mỗ vừa nãy quan sát quân địch, thấy khăn vàng mười vạn đại quân đóng quân một chỗ, đột nhiên có gió to thổi bay, tướng quân có thể tiếp đi giả bộ bệnh, đối đãi bóng đêm kết thúc, chúng ta liền có thể lên lút chạy ra ngoài thành, hỏa thiêu khăn vàng. Trận chiến này tất nhiên đại thắng!"

Mã Nguyên nghe vậy nở nụ cười, nghĩ thầm xem ra Ba Tài trước sau không trốn được bị Hoàng Phủ Tung hỏa thiêu vạn mệnh.

Sắc trời dần dần kết thúc, Trường Xã cửa thành lên lút mở ra một người nhiều khoan, thuận theo trong thành chạy ra hơn hai ngàn người, này hơn hai ngàn người các các trên vai mang theo cung tên, chính lên lút hướng khăn vàng đại doanh mà đi.

Lúc này Mã Nguyên đã ở Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê hai người hầu hạ dưới mặc vào bảo giáp, phủ thêm Phụng Hoàng niết bàn chiến huy.

Mã Nguyên hơi rút lên Hồ Đầu Liêm Đào Thương, nói với mọi người đạo, "Trận chiến này hậu, Dự Châu bên trong, lại không khăn vàng, Tàn Quỳnh ở đâu!"

Tàn Quỳnh từ một bên chạy ra, quỳ xuống đất đạo "Mặt tướng ở đây!"

Mã Nguyên hơi nhìn về phía Tàn Quỳnh, "Tên ngươi suất lĩnh năm ngàn tinh binh, Trình Giảo Kim vì ngươi phó tướng. Đi tới khăn vàng nam cửa trại, đối đãi hỏa thế đồng thời! Khăn vàng tự loạn thời gian, thừa cơ giết vào trại bên trong! Không thể chạy tặc thủ Ba Tài!" Tàn Quỳnh nghe vậy lĩnh mệnh mà đi.

Mã Nguyên mở miệng lần nữa, "Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê, hai người ngươi tấn công khăn vàng Tây Môn, tương tự đối đãi hỏa thế đồng thời, liền giết vào trại bên trong. Hai người ngươi muốn lẫn nhau phụ tá, không thể nảy sinh mâu thuẫn. Hai người ngươi có thể rõ ràng?"

Hai nữ liếc mắt nhìn nhau hậu, "Phu quân yên tâm, chúng ta rõ ràng."

Mã Nguyên lần thứ hai nhìn về phía Lý Nguyên Bá, "Nguyên Bá, ngươi cùng với Lý Quý đi tới bắc môn, tương tự sấn hỏa thế mà công, ngươi nếu là không nghe quân lệnh, một mình xông doanh! Sau đó, liền không cản trở về gặp ta."

Lý Nguyên Bá nghe vậy, hàm hậu cười một tiếng nói, "Ca ca ngươi cứ yên tâm đi, Nguyên Bá nhất định nghe ca ca. Chờ phát hỏa lại đánh khăn vàng."

Mã Nguyên quân lệnh truyền đạt hậu, mọi người dồn dập rời đi. Mã Nguyên cũng một mình dẫn dắt Yên Vân Thập Bát Ky, đi tới khăn vàng đông môn mà đi.

Lúc này khăn vàng cửa trại ở ngoài, hai ngàn người đột nhiên liên luy hỏa tiễn! Hướng về khăn vàng trại bên trong một trận mãnh xạ! Hơn hai ngàn người đồng thời bắn ra hỏa tiễn, như đầy trời Lưu Tinh binh thường, hướng khăn vàng trại bên trong bay đi.

Khăn vàng trại bên trong nhất thời chung quanh hỏa lên. Hỏa thế ở gió to thổi dưới, càng thiêu càng mạnh mẽ! Khăn vàng quân đại doanh nhất thời hỗn loạn tung bùng.

Ba Tài thuận theo trong lều chạy ra, thấy đại doanh chung quanh hỏa lên, nhất thời kinh hãi! Trong lòng biết chính mình Bình bại đã nhất định, Ba Tài trên mặt mang theo sốt ruột. Dẫn dò mọi người đi vào cứu hỏa, nhưng hỏa thế càng ngày càng mãnh, mắt thấy chung quanh cảnh tượng vô cùng thảm! Không ngừng có khăn vàng bị đại hỏa thiêu chết. Ba Tài không thể làm gì khác hơn là dẫn dò mọi người cách trại chạy trốn.

Lúc này Ba Tài dẫn dắt thân vệ đi tới cửa nam, chỉ thấy nam cửa trại ở ngoài một vị tay cầm búa lớn hân tướng, chính đại sát tứ phương! Nhìn thấy Ba Tài đến đây, hét lớn một tiếng, "Ha ha, Thúc Bảo, này Ba Tài thủ cấp, sợ là huynh đệ ta hai người rồi!"

Chính là Trình Giảo Kim ở đây, chỉ thấy Trình Giảo Kim nhắm phía Ba Tài, trong miệng hô to, "Ba Tài đừng chạy, ăn ta một chiêu phách đầu!"

Ba Tài từ lâu táng đảm, không thể làm gì khác hơn là truyện thân liền Tây Môn chạy đi. Lúc này Tây Môn hai vị cân quắc nữ tướng ngăn cản Ba Tài đường đi.

Mộc Quế Anh trong tay phi đao đã từ bên hông rút ra, chuẩn bị bắn giết Ba Tài.

Ba Tài thấy Mộc Quế Anh ở đây, vội vàng lần thứ hai chạy trốn! Mộc Quế Anh thấy Ba Tài muốn chạy trốn, vội vàng cầm trong tay phi đao bắn về phía Ba Tài!

Nhưng chỉ là đem Ba Tài thân vệ bắn giết mà thôi. Ba Tài vốn định lại hướng về bắc môn trốn, nhưng nghe nói bắc môn Lý Nguyên Bá chính đang đại sát tứ phương, không người có năng lực đây. Chỉ có thể chạy hướng đông cửa.

Ba Tài vừa mới đến đông môn, thấy đông môn hoàn toàn yên tĩnh. Mừng rỡ trong lòng, đang muốn rời doanh thời khắc, thuận theo đông môn một bên chạy ra một con tuần mã, người đến trong tay Hồ Đầu Liêm Đào Thương chỉ phía xa Ba Tài, "Nghịch tặc chạy đi đâu, Mã Văn Long chờ đợi ở đây đã lâu rồi!"

Ba Tài lúc này mới biết trúng kế, âm thầm hối hận. Nhưng lúc này trời cao không đường, xuống đất không cửa, Ba Tài nổi giận gầm lên một tiếng, "Mã Văn Long, ngươi khinh người quá đáng! Ta cùng ngươi liều mạng!" Ba Tài nói xong, liền hướng Mã Nguyên chạy đi.

Mã Nguyên trong lòng bàn tay Hồ Đầu Liêm Đào Thương xẹt qua một đạo quỷ dị ánh bạc, Ba Tài đã bị chém ở dưới ngựa.

Ba Tài chết rồi, Mã Nguyên dẫn dắt mọi người thẳng đến Nhữ Nam, lúc này Nhữ Nam đã bị Hoàng Phủ Tung chiếm lĩnh.

Dự Châu bên trong, lại không khăn vàng. Linh Đế Lưu Hồng đến Hoàng Phủ Tung đến báo, ngôn Mã Nguyên cùng với Hoàng Phủ Tung hội sư một chỗ, dùng kế hòa thiêu Dự Châu Ba Tài mười vạn đại quân. Linh Đế vốn định lại gần thường Mã Nguyên, bị hoạn quan Trương Nhượng ngăn cản, Trương Nhượng ngôn Mã Nguyên bây giờ đã quan bái Xa Kỳ Tướng Quân, nếu là lại tiến vào Phiêu Kị tướng quân, tất sẽ công cao tự kiêu. Mã Kỳ Châu Lô Thực, cùng với Trương Giác hội chiến rộng rãi tông, đến nay chưa có tin chiến thắng truyền đến, đây phải tả phong đi vào tham quân, khác phải trước tướng quân Đồng Trác đi vào hiệp trợ Lô Thực dập tắt tặc quân.

Linh Đế nghe vậy âm thầm gật đầu, phong Hoàng Phủ Tung là Tả tướng quân, thưởng Mã Nguyên hoàng kim ngàn lạng.

Lúc này Mã Nguyên đã ở Nhữ Nam nhận được Linh Đế thánh chỉ, muốn hấn cùng với Hoàng Phủ Tung cùng đi tới Lạc Dương lĩnh thưởng.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ Dự Châu đại chiến thu được toàn thắng, thu được siêu cấp may mắn đại địa quay một lần, kí chủ bình định Dự Châu thu được thành tựu trị 100, trước mặt thành tựu trị 213."

Lúc này gợi ý của hệ thống ở Mã Nguyên trong lòng như tiếng trời, khiến người ta say sưa.

May mắn đại địa quay nha! Rốt cục xuất hiện, không biết có năng lực cho ta những thứ gì.

Chính đang Mã Nguyên muốn mở ra may mắn đại địa quay thời khắc. Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê hai người thuận theo ngoài cửa đi tới.

"Phu quân, bây giờ Dự Châu khăn vàng vừa vỡ, nên cùng với thiếp thân hai người thành hôn thời điểm đi!" Mộc Quế Anh vừa đi vào gian phòng, liền phần nộ nói với Mã Nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Cuồng triệu dũng tướng, Phan thị mê hoặc

Chương 42: Cuồng triệu dũng tướng, Phan thị mê hoặc

Mã Nguyên nghe vậy đình chỉ mở ra siêu cấp đại địa quay. Đối với hai nữ khê mỉm cười nói "Ta đã nhận được nhận được Thiên Từ chiêu thư, lệnh chúng ta đi tới Lạc Dương lĩnh thưởng, đợi đến Lạc Dương, liền cùng ngươi ba người thành hôn."

Mộc Quế Anh nghe nói Mã Nguyên rốt cục muốn kết hôn nàng, đôi mắt đẹp ẩn tình nhìn Mã Nguyên, "Đã như vậy, thiếp thân liền trở về, phu quân có gì đâu lại muốn nói không giữ lời, đợi đến Lạc Dương, liền muốn thành hôn."

Mã Nguyên khê cười khổ, "Quế Anh yên tâm chính là, đối đãi Thiên Từ phong thưởng sau đó. Chính là chúng ta ngày đại hôn. Nhanh đi chuẩn bị đi, chúng ta ít ngày nữa liền muốn khởi hành đi tới Lạc Dương."

Mộc Quế Anh đi rồi, Phàn Lê Huê trên mặt mang theo ưu sầu mở miệng nói "Phu quân, thiếp thân ca ca Phàn Khoái, hiện tại đang cùng bắc Trung Lang tướng Lô Thực đại nhân đối diện. Hiện tại Thiên Từ lại phái trước tướng quân Đồng Trác đi tới Ký Châu, ta muốn đi tới Ký Châu, khuyên ta ca ca đầu hàng."

Mã Nguyên biết Phàn Lê Huê là đang lo lắng Phàn Khoái tính mạng. "Không cần phải lo lắng, Trương Giác chủ lực đều ở Ký Châu, Đồng Trác không hẳn có năng lực chiến thắng Trương Giác. Đối đãi cùng ta thành hôn đời sau, ta liền cũng ngày mai, đi tới rộng rãi tông, đến lúc đó ngươi liền có thể cùng với Phàn Khoái huynh trưởng đoàn viên."

Phàn Lê Huê thấy Mã Nguyên như vậy bảo vệ chính mình, vì chính mình suy nghĩ, phò tiến vào Mã Nguyên trong lòng, tướng đầu tựa ở Mã Nguyên trước ngực. Sau một lúc lâu, Phàn Lê Huê lưu luyến rồi đi Mã Nguyên trong lòng. Không được Mã Nguyên đột nhiên tay phải nắm chặt Phàn Lê Huê không có xương giống như eo cành, lần thứ hai tướng Phàn Lê Huê kéo vào trong ngực.

Mã Nguyên mặt đối đãi cười khẩy, ở Phàn Lê Huê bên tai nhẹ nhàng nói rằng, "Gấp cái gì, lại dựa vào một hồi đi! Phu quân còn chưa khỏe thật ôm ngươi một cái sao đây."

Mã Nguyên nói xong, tay phải hơi dùng sức, Phàn Lê Huê đã ngã vào Mã Nguyên trong lòng.

Chính đang Mã Nguyên muốn khinh bạc Phàn Lê Huê thời gian. Ngoài cửa Lý Nguyên Bá chạy tới, "Ca ca! Ạch! !" Lý Nguyên Bá mới vừa chạy vào, liền thấy Mã Nguyên cùng với Phàn Lê Huê ôm cùng nhau. Lúng túng cười cười nói "Ca ca nguoi rồi rít, nguoi rồi rít!" Lý Nguyên Bá nói xong, liền vội vàng thuận theo bên trong phòng thoát đi.

Phàn Lê Huê đỏ bừng song mặt, nói với Mã Nguyên, "Phu quân thật không xấu hổ, mỗi lần đều là ban ngày, Hừ! Không để ý tới nguoi rồi!" Lúc này Mã Nguyên trầm nghĩ, "Không cho ban ngày, nguoi là đang ám chỉ ta buổi tối sao?"

Phàn Lê Huê đi rồi, Mã Nguyên vội vàng triệu hoán hệ thống, chuẩn bị sử dụng siêu cấp đại đĩa quay.

"Hệ thống ta muốn sử dụng siêu cấp đại đĩa quay. Nhanh mở cho ta khái, ta muốn nhìn đến cùng cho ta món đồ gì."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ mở ra siêu cấp đại đĩa quay, thu được lấy ra bảo vật một lần, lần này siêu cấp đại đĩa quay mười cái item là, cấp thần võ tướng thẻ một tấm."

"Cấp thần thống suất thẻ một tấm. Sau khi mở ra có thể thu được, Hàn Tín, Bạch Khởi, Tôn Vũ, một người trong đó."

"Cấp thần mưu sĩ thẻ một tấm. Sau khi mở ra có thể thu được, Quản Trọng, Trương Lương, một người trong đó."

"Hai tuyền một đỉnh cao võ tướng thẻ một tấm. Sau khi mở ra có thể chỉ định thu được trong thẻ hai vị võ tướng một người trong đó."

"Hai tuyền một đỉnh cao mưu sĩ thẻ một tấm. Sau khi mở ra có thể chỉ định thu được trong thẻ hai vị mưu sĩ một người trong đó."

"Chấn Thiên Hãn Vương Kích một cái, có thể vũ lực thêm 2."

"Phượng Hoàng Vũ Mao Phiến một cái, có thể trí lực thêm 3."

"Nhi Đồng Ngoạn Cự chế tác bản vẽ một tấm, "

"Tứ đại mỹ nữ thẻ một tấm, có thể thu được một người trong đó, do dự kí chủ trước mặt đang ở Đông Hán, tứ đại mỹ nữ bên trong Điều Thuyền đã hiện thế, hệ thống tự động tăng thêm một người."

"Long thần Bảo Mã một ngựa, có thể ngày đi ba ngàn dặm, thừa kỵ giả vũ lực thêm 2."

"Xin mời kí chủ chuẩn bị, đây hệ thống bắt đầu sau đó, siêu cấp đại đĩa quay tướng sẽ bắt đầu chuyển động, đây kí chủ kêu ngừng dừng hậu, siêu cấp đại đĩa quay đều sẽ nhắc nhở kí chủ thu được item."

Mã Nguyên lúc này tự lĩnh sửng sờ. Thứ tốt nha! Ngẫm lại chính mình mấy lần xuất chinh, thành tựu trị triệu hoán đều là một chút gì căn bã, lần này lại là cấp thần thẻ, lại là đỉnh cao thẻ. Này này này chờ một chút, cái kia là cái gì? Nhi Đồng Ngoạn Cự chế tác đồ? Có làm hay không! Hệ thống phù hộ, tuyệt đối đừng rời cái này nha!

Chính đang Mã Nguyên suy nghĩ lung tung thời gian, "Gợi ý của hệ thống, siêu cấp đại đĩa quay đã bắt đầu chuyển động, xin mời kí chủ lựa chọn đỉnh chỉ thời gian, ba trong vòng mười giây nếu như kí chủ không có đỉnh chỉ, hệ thống tự động đình chỉ."

Mã Nguyên nghe vậy vội vàng hô to đình chỉ."Gợi ý của hệ thống, kí chủ Nhi Đồng Ngoạn Cự chế tác đồ, hiện nay chính đang đến Phàn Lê Huê trong tay."

Ta trời ơi! Mã Nguyên lúc này muốn ngừng mà không được, nhiều như vậy thứ tốt đều không đánh vào, nếu ra cái rác rưởi nhất. Đúng vào lúc này.

"Gợi ý của hệ thống, do dự lần này siêu cấp đại đĩa quay, kí chủ thu được lấy ra tấn công dữ dội, kí chủ thu được đỉnh cao võ tướng hai tuyền chỉ tay định thẻ một tấm."

Mã Nguyên lúc này cảm động thống khổ thẻ lưu, may là cho ta đến rồi cái tấn công dữ dội, bằng không, đừng đùa.

Mã Nguyên vội vàng mở ra hai tuyền một đỉnh cao võ tướng thẻ, nhìn sẽ là hai vị kia võ tướng

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ mở ra hai tuyền một đỉnh cao võ tướng thẻ, người thứ nhất võ tướng, Tùy Đường anh hùng La Thành, vũ lực 98, trí lực 68, chính trị 59, thống suất 95. Đặc tính 1, tự cuồng, La Thành tự cho mình võ nghệ siêu quần, từ chiến không lùi, vũ lực thêm 5, trí lực giảm 5."

"Người thứ hai võ tướng, đại Đường danh tướng Tiết Lễ, vũ lực 98, trí lực 86, chính trị 82, thống suất 97, Tiết Lễ đặc tính 1, kỵ tướng, Tiết Lễ cười ngựa chiến đấu, vũ lực thêm 4, thống suất thêm 2, cung tên năng lực tăng lên trên diện rộng, cầm trong tay cung tên, vũ lực thêm 5. Xin mời kí chủ lựa chọn."

Mã Nguyên lúc này nội tâm mừng như điên, Tiết Lễ! Lão tử muốn Tiết Nhân Quý! La Thành cùng Tiết Nhân Quý thuộc tính so sánh kém xa.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ lựa chọn Tiết Lễ, trước mặt thôi vào U Châu hộ sản bản, mang theo Tiết Đình San xuất thế, Tiết Đình San hiện nay là chín tuổi, đỉnh cao thuộc tính là vũ lực 100, trí lực 81, chính trị 67, thống suất 98. Trước mặt thuộc tính, vũ lực 67, trí lực 76, chính trị 31, thống suất 34. Tiết Lễ nghe nói kí chủ tên, chính đang dám đến đầu hiệu."

Mã Nguyên lúc này hưng phấn dị thường, là quyết định của chính mình cảm thấy cao hứng, nếu là lựa chọn La Thành, mình nhất định sẽ hối hận chết. Tiết Đinh San đều đi theo xuất thế, chính mình kiểm bọn rồi.

Lúc này Mã Nguyên nghĩ thầm, mình còn có hơn 200 thành tựu trị không dùng, sao không tận dụng mọi thời cơ, hiện tại vận may chính đang nghịch thiên, Mã Nguyên vội vàng ở đây triệu hoán võ tướng!

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ sử dụng 100 thành tựu trị triệu hoán võ tướng, phía dưới là võ tướng danh sách, người thứ nhất, Tùy Đường anh hùng Phần hồ, vũ lực 80, trí lực 61, chính trị 56, thống suất 79."

"Người thứ hai võ tướng, Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, cưỡi trên tao Thi Thiên. Vũ lực 59, trí lực 86, chính trị 21, thống suất 63. Đặc tính, thần trộm, có thể thuận theo trong địa lao nhẹ nhàng chạy trốn, trộm lấy người khác item tỷ lệ thành công 90%."

"Người thứ ba võ tướng, Hán triều khai quốc đại tướng Trần Vũ, vũ lực 89, trí lực 76, chính trị 69, thống suất 87."

"Người thứ tư võ tướng, Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, lãng tử Yến Thanh, vũ lực 83, trí lực 76, chính trị 81, thống suất 67."

"Người thứ năm võ tướng, năm đại danh tướng Sài Vinh, vũ lực 88, trí lực 89, chính trị 67, thống suất 90. Xin mời kí chủ đi trừ một người, còn lại trong bốn người ngẫu nhiên thu được một vị."

Mã Nguyên không chút do dự đi ngoại trừ Thi Thiên, bởi vì Mã Nguyên thống hận nhất chính là tên trộm.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ đi trừ Thi Thiên, còn lại trong bốn người thu được Yến Thanh, hiện nay thổi vào, Thạch Tú mới quen đầy hào kiệt. Yến Thanh mang theo Lý Sư Sư xuất thế, bây giờ làm Lạc Dương Xuân Phong lâu danh kỹ, bán nghệ không bán thân."

Mã Nguyên sững sờ, Tổng triều mỹ nữ Lý Sư Sư! Thật giống là Yến Thanh hồng nhan tri kỷ nha! Hành, Yến Thanh tiểu tử ngươi có công, đối đãi ta gặp được người nhất định mạnh mẽ thưởng người!

Chính đang Mã Nguyên lại muốn thứ triệu hoán dừng tướng thời gian, Mã Nguyên bỗng nhiên nghe thấy có mơ hồ gào khóc tiếng.

Mã Nguyên đi ra cửa phòng, theo âm thanh tìm tới, thấy trong phòng chứa củi, một vị phụ nhân chính ngồi dưới đất, cúi đầu gào khóc. Mã Nguyên đi vào phòng chứa củi, đối với phụ nhân nói rằng, "Ngươi là người phương nào? Vì sao ở đây trong phòng chứa củi gào khóc?"

Phụ người nhất thời đình chỉ gào khóc, ngẩng đầu lên nhìn Mã Nguyên, sợ sệt lui về phía sau lùi, "Dân phụ, dân phụ là Võ Đại Lang thê thất Phan thị, ta hai người mới vừa vào tân hôn, còn không tới kịp động phòng, liền bị đại nhân chộp tới. Dân phụ vô tội nha đại nhân!"

Mã Nguyên thấy Phan Kim Liên ngẩng đầu lên, chỉ cảm thấy một trận dục hòa mà lên, chỉ thấy Phan Kim Liên một đôi mí mắt như tơ, vóc người xinh đẹp, so với Mộc Quế Anh thiếu một tia anh khí, nhưng mà có thêm một tia mềm mại. So với Phan Lê Huê, thiếu một tia tuyệt mỹ, nhưng mà có thêm một tia quyến rũ.

"Gợi ý của hệ thống, Phan Kim Liên mí lực trị 93, đặc tính, kỹ năng bơi Dương hoa, cùng người "vui vẻ" có thể làm cho nam tử vũ lực vĩnh cửu thêm 1."

Mã Nguyên nhất thời có loại bá vương ngành thượng cung dục vọng! Nhặt được bảo nha! Xế chiều hôm nay thực sự là việc vui liên tục nha! Mã Nguyên đi tới Phan Kim Liên trước mặt, đưa tay nhẹ nhàng nâng lên Phan Kim Liên cằm "Như vậy tuyệt sắc, vì sao theo Võ Đại Lang? Theo ta được không?"

Phan Kim Liên lúc đó bị binh sĩ lưng bắt, cũng không biết là người phương nào nắm bắt nàng, cũng không biết Võ Đại Lang đã chết rồi. Lúc này bị Mã Nguyên khinh bạc trong lòng nai vàng ngơ ngác. Có chút mừng rỡ, lại có chút sốt sắng. Đột nhiên nhớ tới Võ Đại Lang Nhị đệ Võ Tông là đánh hổ anh hùng, vội vàng mở miệng nói "Đại nhân tự trọng, ta chính là đánh hổ anh hùng Võ Tông chị dâu."

Mã Nguyên vốn có tâm khinh bạc Phan Kim Liên, nhưng Phan Kim Liên đột nhiên nhắc lên Võ Tông! Mã Nguyên nhất thời phần nộ thuận theo lòng sinh!

"Võ Tông bất quá là kẻ phản chủ, tiện phụ nếu dám bắt hấn đến ép ta! Hừ!"

Mã Nguyên đột nhiên đem Phan Kim Liên đè xuống đất! Cấn vào Phan Kim Liên cái miệng anh đào nhỏ nhắn. Hai tay ở Phan Kim Liên trước ngực đại lực xoa nắn.

Phan Kim Liên ồm ồ, trong miệng khẽ gọi "Đại nhân không muốn, nếu là Võ Tông biết ta làm có lỗi với hấn ca ca việc. Ta cùng với đại nhân e sợ đều khó thoát khỏi cái chết."

Mã Nguyên lúc này căn bản không để ý tới Phan Kim Liên, song tay nắm lấy Phan Kim Liên trước ngực y vật! Chỉ nghe "Soạt!" Một tiếng, Phan Kim Liên áo khoác đã bị Mã Nguyên xé ra!

Lúc này Phan Kim Liên kinh hô một tiếng. Mã Nguyên thừa cơ lần thứ hai hôn chủ Phan Kim Liên miệng nhỏ. Thoá thích hút Phan Kim Liên trong miệng ngọt ngào.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Trộm mẫn giang hồng, chuẩn bị đại hôn

Chương 43: Trộm mẫn giang hồng, chuẩn bị đại hôn

Phan Kim Liên trắng nõn đỉnh cao, đã trần trụi bại lộ ở Mã Nguyên trước mắt.

Phan Kim Liên lúc này đã không có mối vừa ở phản kháng, tay ngọc vây quanh Mã Nguyên cái cổ. Hưởng thụ Mã Nguyên khinh bạc.

Mã Nguyên thấy Phan Kim Liên đã động tình, liền càng to thêm hơn bạo. Hai tay dùng sức xoa nắn Phan Kim Liên hai vú. Trong miệng dùng sức hút cái kia vô tận ngọt ngào.

Mã Nguyên tướng Phan Kim Liên trên người y vật cấp tốc rút đi, lúc này Phan Kim Liên đã cả người trần trụi bại lộ ở Mã Nguyên trước mắt.

Nơi này tính lược 1000 tự.

Sau một canh giờ, Mã Nguyên mặc vào quần áo, nhìn trên đất một mảng đỏ tươi."Không nghĩ tới này Phan Kim Liên cũng thật là cái nơi. Xế chiều hôm nay thực sự là đại kiếm lời nha! Xem ra vận may của ta nghịch chuyển. Chỉ là này Phan Kim Liên đúng là cũng tính được là là cô gái đẹp. Nếu là liền như vậy bỏ qua, đây thật đáng tiếc."

Lúc này Phan Kim Liên đã cả người vô lực, chính ngốc mặc y vật.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ được Phan Kim Liên kỹ năng bơi Dương hoa thuộc tính bổ trợ. Trước mặt vũ lực 98."

Mã Nguyên ám đạo khó chịu, nếu là này thuộc tính có thể một mực tồn tại liền sáng khoái.

Phan Kim Liên xa xôi nhìn Mã Nguyên, suy đoán Mã Nguyên sợ là muốn bỏ qua nàng. Lúc này Phan Kim Liên hưởng thụ Mã Nguyên âu yếm. Đã muốn ngừng mà không được."Đại nhân nhưng là phải bỏ qua ta. Ta tự biết xuất thân nghèo hèn, không xứng với đại nhân. Lại là người khác chi phụ, không có thể trở thành đại nhân thiếp thị. Nhưng bây giờ ta đã làm ra có lỗi với Võ Đại Lang việc. Khẩn cầu đại nhân tướng ta giữ ở bên người. Nếu là không phải vậy, Võ Tông tất sẽ lấy ta tính mạng!"

Mã Nguyên bị Phan Kim Liên lời nói đánh gãy trầm tư, nhất thời mất hồ trùng. "Hắn dám! Võ Tông phản bội cùng ta, nếu không là người khác cầu xin, lúc này từ lâu là ta dưới kiếm vong hồn rồi! Nếu không là hắn đem ta quân tình báo cáo biết Lưu Bị. Ta cũng sẽ không tự hạ thân phận, đối với người các loại bản dân động thủ!"

Phan Kim Liên lúc này biết mình là vì sao bị tóm, cũng biết đứng ở trước mặt mình, chính là bây giờ Chinh Tây Tướng quân!

Phan Kim Liên vội vàng quỳ xuống đất, "Dân phụ không biết đại nhân dĩ nhiên là Chinh Tây Tướng quân, thỉnh tướng quân thứ tội. Ta cả gan, thỉnh tướng quân đem ta giữ ở bên người đi. Ta đồng ý làm nô làm tỳ. Phụng dưỡng tướng quân." Lúc này Phan Kim Liên trong lòng mừng thầm, nếu là Mã Nguyên đúng là Chinh Tây Tướng quân. Chính mình liền có thể dựa vào Mã Nguyên. Tránh được Võ Tông truy sát. Hơn nữa mình bị Mã Nguyên hư thân. Cũng đã là Mã Nguyên người. Nghĩ đến Mã Nguyên sẽ không bạc đãi chính mình.

Mã Nguyên đưa tay tướng Phan Kim Liên nâng dậy, "Ta từ lâu không phải Chinh Tây Tướng quân. Hiện tại ta hỏi ngươi, ngươi còn nguyện ý cùng ở bên cạnh ta sao?"

Phan Kim Liên thấy Mã Nguyên đáp ứng, lật đặt vội vàng gập đầu, Mã Nguyên coi như không phải Chinh Tây Tướng quân, nhưng muốn bảo đảm tính mạng mình. Hắn là không lo.

Mã Nguyên tới gần Phan Kim Liên, ở Phan Kim Liên bên tai nhẹ nhàng nói rằng, "Ta tuy rằng không phải Chinh Tây Tướng quân, nhưng ta lấy tiến vào là Xa Kỳ Tướng Quân!"

Mã Nguyên nói xong, liền ở Phan Kim Liên to lớn hai vú trên sờ soạng một cái, xoay người rời đi. Chỉ để lại Phan Kim Liên một người đứng tại chỗ, không biết Mã Nguyên có hay không là đáp ứng rồi chính mình.

Mã Nguyên vừa rời đi phòng chứa củi, liền thư Thạch Tú, muốn hắn dẫn dắt Yến Thanh đi tới Nam Dương, tướng Phan Kim Liên đưa đến Lạc Dương, đợi chờ mình bước kế tiếp chỉ thị.

Mã Nguyên biết rõ thế không bằng thiệp, thiệp không bằng đầu, đầu không bằng đầu không được. Phan Kim Liên chính mình muốn ở lại bên cạnh mình, vừa vắn thu làm tình nhân. Mã Nguyên xử lý tốt tất cả hậu, liền trước đi nghỉ ngơi đi tới.

Sau ba ngày, Mã Nguyên suất lĩnh dưới trướng chúng tướng, cùng với binh sĩ 40 ngàn nặng, rời đi Nam Dương, đi tới Lạc Dương mà đi.

Mang mọi người tới đến Lạc Dương, chỉ thấy Lạc Dương ngoài cửa Viên Ngỗi, Hà Tiến, đã suất lĩnh văn võ bá quan ở đây đón lấy.

Mã Nguyên vội vàng từ trên ngựa nhảy xuống, đối với mọi người thi lễ, "Văn Long có tài cán gì, sao dám làm phiền chúng vị đại nhân đến đây đón lấy, Văn Long thực sự kinh hoàng."

Viên Ngỗi bản không tình nguyện, nhưng biết lúc này Mã Nguyên công cao, chính mình thân là trưởng bối, tự nhiên trước tới đón tiếp. "Văn Long không cần như vậy, ngươi công cao cái thế, phá khăn vàng, diệt Trần Thắng, bây giờ khai hoàn về triều, chúng ta tự nhiên phải làm trước tới đón tiếp."

Hà Tiến thấy hai người khách sáo, liền mở miệng đạo "Chúng ta vẫn là tiên tiến cung đi, Thiên Tử đã chờ đợi đã lâu rồi!" Mọi người lúc này mới theo Hà Tiến tiến vào trong hoàng cung.

Trên đại sảnh, bách quan quỳ xuống đất hô to vạn tuế hậu, Linh Đế cười to nói "Hãy bình thân, bây giờ Dự Châu khăn vàng, đã bị Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên, tả Trung Lang tướng Hoàng Phủ Tung hai người tiêu diệt, ta ý thưởng Mã Nguyên hoàng kim ngàn lạng, Lạc Dương thành lập một toà Xa Kỵ Tướng Quân phủ, cung mã ái khanh ở lại. Tả Trung Lang tướng Hoàng Phủ Tung tiến vào Tả tướng quân vị. Các khanh có gì dị nghị không?"

Hà Tiến vì lời kéo Mã Nguyên, lập tức lên tiếng nói "Bệ hạ, Mã Nguyên phá khăn vàng, diệt Trần Thắng, cùng nhau đi tới, đương ta Đại Hán oai, đây tiến vào Phiêu Kị tướng quân vị. Lấy đồ công."

Hà Tiến ngôn xong hậu, Viên Ngỗi vội vàng ngăn cản, "Bệ hạ không thể! Mã Nguyên bây giờ đã là Xa Kỵ Tướng Quân. Tuyệt đối không thể lại tiến vào địa vị cao. Xin bệ hạ cân nhắc."

Linh Đế đã sớm đi rồi dự định, chỉ là giả bộ giả vờ giả vịt thôi. "Mã ái khanh nghĩ sao?"

Mã Nguyên mặt mày vừa nhú đạo "Thần chỉ muốn dâng báo quân vương, dưới báo bách tính, còn phong thưởng, thần chưa bao giờ nghĩ tới."

Linh Đế thấy Mã Nguyên như vậy thực thì vật, nhất thời cười to nói "Được, vậy thì thưởng mã ái khanh hoàng kim ngàn lạng, Xa Kỵ Tướng Quân phủ một toà. Ta nghe nói mã ái khanh có xuất khẩu thành chương bản lĩnh, hôm nay đại hi, liền đi tới hậu hoa viên, xin mời ái khanh ngâm một câu thơ, nếu là thơ hay, liền lại thưởng!"

Mã Nguyên nghe vậy càng là thờ dài nói "Bây giờ khăn vàng chưa diệt, thần dù có đầy bụng kinh văn, cũng vô tâm sướng ngâm nha!"

Linh Đế thấy Mã Nguyên như vậy ái quốc, lập tức gật đầu nói, "Ta biết ái khanh chân thành ái quốc, nhưng bây giờ bình định Dự Châu, nhưng là muốn chúc mừng một phen, liền như thể định. Các khanh theo ta đi giá hậu hoa viên." Linh Đế nói xong, liền đứng dậy mà đi.

Lúc này hậu hoa viên bên trong, hà hậu chính trong lúc rảnh rỗi ở chỗ này ngắm hoa, thấy xa xa Linh Đế dẫn dắt bách quan đến đây, vội vàng thi lễ, "Thiếp thân bái kiến bệ hạ, không biết bệ hạ hôm nay vì sao có nhã hứng dẫn dắt văn võ bá quan tới đây."

Linh Đế nhìn thấy hà hậu, cũng không có quá to lớn vui sướng, chỉ là trầm giọng nói rằng, "Nghe nói Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên có xuất khẩu thành chương bản lĩnh, bây giờ đại phá khăn vàng, ta liền mời văn võ bá quan tới đây, nhìn Mã Nguyên là có hay không có này bản lĩnh."

Hà hậu nghe nói Mã Nguyên muốn ở đây ngâm thơ, nhất thời một trận vui sướng, nói với Linh Đế, "Không biết thiếp thân có được hay không cùng đi bệ hạ, cùng chứng kiến Mã Nguyên tài năng học."

"Đã như vậy, vậy thì đi thôi." Linh Đế nói xong, liền dẫn mọi người đi vào hậu hoa viên.

Mọi người tới đến hậu hoa viên bên trong, Linh Đế dặn dò mọi người ngồi xuống, liền mở miệng đạo "Mã ái khanh, các vị có thể đều đang đợi của người đi kiệt tác đây."

Mã Nguyên lúc này trên mặt mang theo sương lạnh, đối với Linh Đế thi lễ nói, "Bệ hạ, bây giờ khăn vàng chưa diệt, thần thực sự nhân không ra nha!"

Linh Đế nhất thời rất là không thích, đang muốn mở miệng, Trương Nhượng đã cảm tức Mã Nguyên đạo "Xa Kỵ Tướng Quân hẳn là cho là có công tại người, liền muốn cúc công tự kiêu, không đem Thiên Tử để ở trong mắt đi!"

Mã Nguyên trong lòng biết Trương Nhượng đang làm khó dễ chính mình, chính muốn nói chuyện, Hà Tiến đã mở miệng nói "Trương Nhượng! Ngươi một hoạn quan có gì quyền lợi đối với Xa Kỵ Tướng Quân quơ tay múa chân."

Hà hậu cũng đứng khuyên nhủ, "Bệ hạ, Mã tướng quân nếu vô tâm ngâm thơ, không bằng liền như vậy coi như thôi đi. Mã tướng quân cũng đứng lo lắng tác thế, bệ hạ không thể trách tội trung thần nha!"

Linh Đế thấy nhiều người như vậy là Mã Nguyên cầu xin, nhất thời không vui nói "Hừ, Mã Nguyên, ngươi thật muốn hống rồi quả nhân nhã hứng sao?"

Mã Nguyên không muốn trêu chọc Linh Đế không cao hứng, nhất thời thờ dài một tiếng, đi tới trong lương đình.

Lúc này Mã Nguyên nhìn chung quanh mọi người một vòng, ngẩng đầu nhìn trời đạo,

"Nói giận đừng giận, bằng lan nơi, rả rích vũ hiết.

Nhắc vọng mắt, ngửa mặt lên trời thét dài, chí lớn kịch liệt.

30 công danh bụi cùng với thổ, tám ngàn dặm Lộ Văn cùng nguyệt.

Có gì đâu bình thường, trắng thiếu niên đầu, không bi thiết.

Khăn vàng sì, còn Diệp tuyết.

Thần tử hận, khi nào diệt.

Giá dài xe đạp phá, núi Hạ Lan khuyết.

Chí khí cơ món ăn tiên bi thịt, trò cười khát ẩm Hung Nô huyết.

Đổi dải từ đầu, thu thập cự sơn hà, Triều Thiên cung."

Mã Nguyên một thủ Nhạc Phi mẫn giang hồng ngâm xong, bốn phía mọi người đã là viên mắt đỏ lên. Hà hậu càng là trong lòng thăm than, "Được lắm nhiệt huyết tướng quân, đời này không thể cùng chi cùng sinh, thực sự là tiếc nuối nha!"

Lúc này Linh Đế hơi đứng lên nói, "Ái khanh quả nhiên chân thành báo quốc, thường mỷ nữ mười tên. Hôm nay liền như vậy tản đi đi."

Linh Đế nói xong, vắn vớ bá quan dõn dập rồi đi. Mã Nguyên cũng nhân cơ hội rồi đi, đi vào chuẩn bị chính mình đại hôn đi tới.

Sau ba ngày, Mã Nguyên dẫn dắt mọi người dời vào Xa Kỵ Tướng Quân phủ, mặt khác để Trình Giảo Kim ở khoảng cách Xa Kỵ Tướng Quân phủ cách đó không xa, mua về một tòa trạch viện, chuẩn bị để Phan Kim Liên ở lại.

Lúc này Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên đại hôn tin tức như là mọc ra cánh như thế, đã bị Dự Châu, Từ Châu, Hà Nội, Tịnh châu, Ký Châu, các loại biết được, các nơi dõn dập phái tới sứ giả, hi vọng kết giao Mã Nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Đại hôn phong ba, vô lễ Lữ Bố

Chương 44: Đại hôn phong ba, vô lễ Lữ Bố

Lại nói Mã Nguyên đại hôn tin tức đã xuyên là xong các châu. Từ Châu thứ sử Đào Khiêm, lúc này đã sai người chuẩn bị kỹ càng lễ vật, chuẩn bị để Đào Thương đi vào bái kiến Mã Nguyên.

Lúc này Đào Khiêm tự biết, nếu muốn dựa vào sức mạnh của chính mình dập tắt Từ Châu khăn vàng, thực sự khó khăn, nhưng lại lo lắng Linh Đế tức giận, hi vọng Mã Nguyên vỗ tay dưới đừng tướng, đến đây dập tắt khăn vàng.

Tịnh châu Đình Nguyên, nghe nói Mã Nguyên đại hôn tin tức, tự nhận là Mã Nguyên chính là đương đại anh hùng. Hi vọng cùng với Mã Nguyên có giao du. Phái thủ hạ nghĩa tử Lữ Bố, đi tới Lạc Dương, là Mã Nguyên đưa lên quà tặng. Hy vọng có thể cùng với Mã Nguyên có giao tiếp.

Thanh Châu Tào Tháo, từ khi cùng với Mã Nguyên đồng thời dập tắt Trần Thắng hậu, biết Mã Nguyên thông suốt có cách, cũng đã quan bái Xa Kỵ Tướng Quân. Tiến vào Phiêu Kị tướng quân đã là chuyện sớm hay muộn. Phái thủ hạ đại tướng Đan Hùng Tín. Đến đây Lạc Dương, đưa lên gia truyền bảo kiếm, Thanh Công Kiếm. Chỉ vì có năng lực kết giao Mã Nguyên.

Tây Lương Mã Đằng, biết Mã Nguyên đại hôn, tự mình đến đây Lạc Dương, là Mã Nguyên chúc mừng. Mã Nguyên lúc này thực sự không biết, bây giờ

nhân vì chính mình hôn lễ, đã đã kinh động hoạn quan ngờ vực.

Trong hoàng cung, Linh Đế ngồi ở hậu hoa viên trong sảnh, thờ dài nói "Ta Đại Hán tự Cao Tổ chém xà khởi nghĩa tới nay, đã có bốn trăm năm. Bây giờ các nơi khăn vàng chưa tiêu diệt, không biết như thế nào cho phải."

Trương Nhượng nghe vậy, khẽ cau mày nói, "Bệ hạ Mã Nguyên đại hôn, các nơi đều có sứ giả đến hạ. Có thể thấy năng lực của người nọ không thể nghi ngờ. Bây giờ trước tiên có khăn vàng làm loạn, hậu có Trần Thắng tạo phản. Nếu là lúc này Mã Nguyên mang binh mưu phản, ta Đại Hán nguy đã nha! Bệ hạ đây sớm làm phòng bị mới là."

Linh Đế thấy Trương Nhượng ngờ vực Mã Nguyên, nhất thời không vui vẻ nói, "Đề phụ, người khác có thể ngờ vực, Mã Nguyên liền không cần ngờ vực, người này là Phục Ba tướng quân hậu nhân, tiền triều Mã Dung chỉ tôn. Sinh ra đời đời hán thân nhà. Trước mấy thời gian một thù Mãn Giang Hồng đã đã có thể chứng minh người này tuyệt đối sẽ không phản hán. Bây giờ Mã Nguyên đại hôn, người liền thay quà nhân đi vào chúc mừng đi." Linh Đế nói xong, liền đứng dậy rời đi hậu hoa viên.

Lúc này Hí Chí Tài trải qua Biển Tước trị liệu. Đã có bao nhiêu chuyển biến tốt, an bài xong khắp nơi sứ giả hậu. Liền đến đây tìm kiếm Mã Nguyên.

"Chúa công, Từ Châu Đào Khiêm sứ giả Đào Thương, Tịnh châu Đinh Nguyên sứ giả Lữ Bố, đến đây chúc mừng. Thành Lạc Dương bên trong bách quan đều có sứ giả đến đây đưa lên quà tặng. Chúa công có hay không đi vào gặp gỡ." Hí Chí Tài đối với Mã Nguyên thì lễ nói rằng.

Mã Nguyên thấy Hí Chí Tài đến đây, không thích nói rằng, "Chí Tài thân thể mới được, rồi lại muốn Chí Tài vất vả, nếu các nơi sứ giả đến đây chúc mừng, liền đi đi, vừa vận gặp gỡ Tịnh châu đại phá khăn vàng, được xưng người trong Lữ Bố Lữ Phụng Tiên."

Hí Chí Tài thấy Mã Nguyên là thân thể của chính mình lo lắng, lòng sinh cảm động, chỉ là mọi người đã chờ đợi đã lâu, liền không cần phải nhiều lời nữa, mang theo Mã Nguyên đến đây tiếp kiến các nơi sứ giả.

Mã Nguyên cùng với Hí Chí Tài đi tới dịch quán. Lúc này dịch quán có thể là là cao bằng ngồi đầy. Mã Nguyên đối với mọi người thì lễ nói "Chư vị đến đây là mừng, Văn Long không có từ xa tiếp đón, thứ tội nha, thứ tội."

Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, mọi người liền dồn dập mở miệng chúc mừng. Chỉ có một đạo rất thanh âm không hòa hài truyền đến, "Nếu biết là tội, nhưng mà còn chậm chạp không đến, không khỏi cái giá quá to lớn rồi!"

Mọi người dồn dập hướng âm thanh khởi nguồn nhìn tới. Chỉ thấy người tới thân cao chín thước, uy vũ bất phàm. Mã Nguyên nhìn thấy người đến, trong lòng thầm nghĩ, đều nói Lữ Bố tham tài háo sắc, thấy lợi quên nghĩa, cuồng ngạo vô biên, hôm nay gặp mặt, quả thế. Chỉ là tiểu gia ta lại không chọc giận người, người cuồng cái cái gì kính.

Mã Nguyên đối với Lữ Bố khẽ thì lễ đạo "Nhưng là đại phá Tịnh châu khăn vàng Lữ Phụng Tiên hay không?"

Lữ Bố thấy Mã Nguyên thức được bản thân uy danh, nhất thời mặt mỉm cười đạo "Không tệ, mỗ chính là Tịnh châu thứ sử Đinh Nguyên nghĩa tử, năm nguyên Lữ Bố chính là mỗ." Lữ Bố một bộ thiên hạ ta tới ngưi đáng về, để Mã Nguyên trong lòng siêu cấp khó chịu.

"Hệ thống cho ta nhắc nhở Lữ Bố thuộc tính."

"Gợi ý của hệ thống, Lữ Bố thuộc tính, vũ lực 100, trí lực 49, chính trị 64, thống suất 91. Lữ Bố đặc tính 1, thiện cung. Lữ Bố cung tên năng lực siêu cường, độ chính xác trăm phần trăm. Lữ Bố đặc tính 2, vô song. Lữ Bố võ nghệ thiên hạ vô song, trong tay nắm phương trời kích, cùng người giao chiến, vũ lực thêm 5, đối phương sử dụng binh khí dài, có thể làm cho đối phương vũ lực giảm 3. Đối với trí lực vượt quá 90 trở lên chỉ người vô hiệu."

Mã Nguyên trong lòng thất kinh, này Lữ Bố quả thật có tiền vốn để cuồng ngạo, trừ phi là hán đầu óc bị lừa dối, cùng Lý Nguyên Bá ngành khái, bằng không hiện nay căn bản cùng người có thể khiến cho đối thủ, đương nhiên, nếu là mình nổi khùng đứng vậy, Lữ Bố cũng đừng hòng chiếm được tiện nghi gì.

Mã Nguyên không để ý tới Lữ Bố vô lễ, nói với mọi người đạo, "Tại hạ ngày mai đại hôn, nhận được các vị nhìn vừa mắt tại hạ, đến đây vì ta chúc mừng. Hôm nay ở đây cảm ơn. Chư vị có yêu cầu gì cứ việc hướng về mỗ nhắc lên, chỉ cần mỗ có thể làm được, liền tận lực thỏa mãn chư vị yêu cầu."

Mã Nguyên tiếng nói ngoài cửa đi tới một người, "Văn Long chất nhi, Mã Đằng đến đây thảo chén rượu uống. Không biết Văn Long chất nhi có thể hay không chuẩn bị cho ta tửu rượu nha?"

Chỉ thấy người tới thân cao tám thước, trên mặt mang theo hồng hào, mũi như ưng câu. Một thân bệnh người trang phục.

Mã Nguyên nghe vậy người tới nếu tự xưng là Tây Lương Mã Đằng, lập tức nhanh chóng tiến lên, đối với Mã Nguyên thì lễ nói "Chất nhi Mã Nguyên, gặp mã Đằng bá phụ. Không biết bá phụ đến, không có từ xa tiếp đón, vọng bá phụ thứ tội nha!"

Mã Đằng cười to nói "Ha ha ha, ta nghe nói chất nhi đại hôn, liền ngàn dặm xa xôi thuận theo Tây Lương tới rồi, ta biết người thiếp thị Phàn Lê Huê trên không vật cười, liền tướng Tây Lương Bảo Mã bên trong truy điện mang đến, đưa cho hiền chất. Trước đó vài ngày, nhận được chất nhi cứu trợ, ta Mã Đằng mới có hôm nay địa vị. Chuyện tới để là chất nhi chúc mừng."

Mã Nguyên cười ha ha đạo, "Đối đãi chất nhi là bá phụ chuẩn bị nơi ở, bá phụ chờ." Mã Nguyên đang muốn đứng dậy rời đi, Lữ Bố lần nữa mở miệng nói "Chậm đã, vừa này tướng quân nói như có yêu cầu liền có thể mở miệng, vừa vận mỗ thiếu một thớt chiến mã. Lần này đến đây, phụ thân để ta đưa tới một thớt Tịnh châu Hãn Huyết Bảo mã, đại Thanh Long. Nếu tướng quân đã có hảo mã, không bằng tướng đại Thanh Long cho mỗ quên đi."

Lúc này các nơi sứ giả dồn dập lác đầu tiếp tai, đối với Lữ Bố vô lễ cảm thấy khinh thường.

Mã Nguyên lúc này trên mặt mang theo tức giận, "Đã như vậy, ngươi liền trực tiếp mang về là được rồi. Còn báo cho ta làm chi?"

Lữ Bố cho rằng Mã Nguyên sợ hãi chính mình oai, nhất thời cười to, "Phụ thân ta cất nhắc ngươi, ta nếu không kính ngươi cho phép liền tướng Bào Mã mang đi, sợ là phụ thân ta sẽ trách cứ với mồ. Hiện tại ngươi đã đồng ý, mồ liền yên tâm, ha ha ha ha!"

Mã Đằng thấy Lữ Bố ngông cuồng như thế, nhất thời lạnh rên một tiếng, "Hừ! Cất nhắc ta chất nhĩ, ta xem là sợ hãi ta chất nhĩ đi! Ngươi bắt quả là Đinh Nguyên dưới trướng một tướng, coi như là Đinh Nguyên đến rồi, cũng phải đối với ta chất nhĩ kính ngưỡng ba phần, ngươi dĩ nhiên như vậy ngông cuồng, còn không lui xuống!"

Lữ Bố nghe vậy nhất thời nghiêng răng nghiêng lợi, Mã Nguyên thấy Lữ Bố không phục, đã không nhận được muốn giáo huấn Lữ Bố, "Lữ Phụng Tiên! Ta đại hôn sắp tới, không muốn ngày càng rắc rối, ngươi tốt nhất không muốn quá mức ngông cuồng, bằng không, đừng trách ta ra tay vô tình! Ngươi rời đi luôn đi!"

Lữ Bố lòng sinh phần nộ, nhất thời đứng dậy rời đi. Lữ Bố mới vừa đi tới cửa, liền thấy Thái Ung đợi Thái Diễm đến đây, Thái Ung đi vào đại sảnh, trên mặt mang theo không vui nói, "Mã Văn Long, đã cùng Văn Cơ định ra hôn ước, vì sao chỉ cưới vợ bên cạnh ngươi hai vị thiếp thị! Nhưng là phải cố ý hủy ta Văn Cơ thuần khiết!"

Mã Nguyên nhất thời không hiểu nói, "Thái Sơn đại nhân bớt giận, tiểu thư thực sự không biết, hôn lễ đều là Hí Chí Tài sắp xếp. Làm sao, chưa từng thông báo Văn Cơ sao?"

Thái Diễm như điểm tất đôi mắt đẹp ngẫm có ý uy khuất nói, "Thiếp thân nhưng là có gì thất đức chỗ, vì sao huynh trưởng muốn vi phạm hôn ước."

Lúc này Hí Chí Tài vội vàng mở miệng nói, "Chúa công, Chí Tài trước mấy thời gian oa bệnh, thực sự không biết chúa công cùng với văn Cơ tiểu thư có hôn ước tại người, xin mời chúa công thứ tội nha!"

Lúc này Lữ Bố thấy Thái Diễm khuôn mặt đẹp, giật mình nhìn Thái Diễm, nghe nói Mã Nguyên thất ước nhất thời cười to nói, "Mỹ nữ như thế, Mã Văn Long dĩ nhiên thất ước, thực sự buồn cười, đã như vậy, Lữ Bố bắt tài, nguyện cưới tiểu thư làm vợ. Tiểu thư liền không cần là Mã Nguyên làm thiếp."

Mã Nguyên nhất thời mắt hồ trừng, "Lữ Bố! Ngươi đồ điếc không sợ súng, ta thấy ngươi là Đinh Nguyên sứ giả, nhiều lần nhường nhịn của ngươi đi vô lễ, ngươi dĩ nhiên như vậy điếc không sợ súng, còn dám vô lễ, liền không cần rời đi Lạc Dương rồi!"

Lữ Bố không cần người vậy, lập tức trở lại "Hừ, ngươi bắt quả diệt mấy cái khăn vàng, đánh mấy cái phản tặc, có cái gì tốt uy phong. Có dám cùng mồ chiến đấu mấy hiệp. Nếu là ngươi có năng lực ở mồ thủ hạ chống đỡ một trăm hiệp, mồ liền rời đi luôn, bằng không đừng vội Quan mồ sự tình."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Lữ Bố dương oai, độc chiến Lữ Bố

Chương 45: Lữ Bố dương oai, độc chiến Lữ Bố

Mã Nguyên thấy Lữ Bố như vậy như vậy ngông cuồng, trên mặt mang theo sương lạnh đạo "Hí Chí Tài, sắp xếp thao trường luận võ, ta muốn bắt Lữ Bố máu tươi, vì ta ngày mai đại hôn, thêm trên vui mừng!"

Lúc này Xa Kỵ Tướng Quân cửa phủ nghênh đón một đôi tuổi trẻ vợ chồng, nữ tử khuôn mặt đẹp yêu kiều, vóc người đầy đặn. Nam tử thân hình cường tráng, một tấm mặt chữ quốc cho nam tử thêm lên mấy phần kiên cường.

Nữ tử đối với cửa vệ khề thi lễ đạo, "Dân phụ chính là Xa Kỵ Tướng Quân bảo tỳ, nghe nói ta đệ đại hôn, chuyên tới để vì ta đệ ăn mừng. Không biết có thể không vì bọn ta thông báo."

Cửa vệ nghe nói người đến chính là Mã Nguyên bảo tỳ, vội vàng đối với người tới khách khí nói, "Chúa công chưa từng ở quý phủ, không bằng tiểu nhân mang hai vị đi vào dịch quán nghỉ ngơi, đôi đãi chúa công trở về, lại thông báo được không?"

Người tới chính là Mã Lâm cùng với Dương Tái Hưng hai người. Mã Lâm nghe nói Mã Nguyên Diệp ở quý phủ, lập tức thờ dài nói "Cùng chỉ đành như vậy." Hai người tùy tùng cửa vệ đi tới dịch quán, đúng lúc gặp Mã Nguyên mang theo mọi người đi tới thao trường.

Lúc này Mã Lâm kinh ngạc thốt lên một tiếng, "Đệ đệ! Còn nhận ra tỷ tỷ sao?"

Mã Nguyên nghiêng đầu lại, thuận theo trong đầu biết người đến chính là tỷ tỷ của chính mình Mã Lâm. Cái kia bên cạnh thanh niên Đại Hán, tất là Dương Tái Hưng không thể nghi ngờ.

Mã Nguyên lật đặt vội vàng tiến lên đạo "Tỷ tỷ sao ở đây? Nhưng là vì ta ăn mừng mà đến?"

Mã Lâm nghe vậy gạt đầu nói, "Đúng nha, ta nghe nói người đã quan bá Xa Kỵ Tướng Quân, liền để anh rể người xin vào dựa vào người."

Mã Nguyên nghe vậy cười to nói, "Chuyện này có khó khăn gì, chỉ cần anh rể có năng lực, ta tuyệt đối trọng dụng, nhưng nếu là anh rể không có chân tài thực học, vậy tiểu đệ cũng thương mà không giúp được gì."

Lúc này Lữ Bố khinh rên một tiếng, "Hừ, Mã Văn Long, nếu là người sợ không thua nổi, liền liền như vậy coi như thôi, bằng không liền không nên ở chỗ này phiền phiền nhiễu nhiễu, kéo dài thời gian."

Mã Nguyên nghe vậy trong lòng nộ khí tăng lên điên cuồng, không nhìn được hết lớn, "Lữ Bố! Người đã như vậy làm càn! Hôm nay cần phải cùng với người phút cái cao thấp, nhìn người người trong tuần kiệt, đến cùng có bản lĩnh gì càn rỡ!"

Lúc này Mã Nguyên đối với Mã Lâm, Dương Tái Hưng vì hơi thờ dài đạo, "Không muốn hôm nay ta tỷ đệ đoàn viên, nếu ngộ thấy vô lễ như thế người, đợi ta không gì khác phút cái cao thấp, lại không tỷ tỷ cố gắng ôn chuyện."

Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, Dương Tái Hưng đã nổi giận gầm lên một tiếng, "Nơi nào đến hoành! Nếu nhiều loạn ta đệ đại hôn! Coi là thật không muốn sống rồi!" Dương Tái Hưng nói xong liền muốn nhắm phía Lữ Bố. Nhưng bị Mã Nguyên ngăn cản.

Mã Nguyên dặn dò Hí Chí Tài dẫn dắt mọi người đi đầu đi tới thao trường, chính mình thì lại tướng Mã Lâm mang về quý phủ nghỉ ngơi.

Mã Nguyên mới vừa trở lại Xa Kỵ Tướng Quân phủ, liền thấy Mộc Quế Anh, Phần Lê Huê hai nữ tiến lên đón, Lý Nguyên Bá đã cầm trong tay song chùy chạy tới, "Ca ca, cái nào đồ không có mất, nếu dám nhiều loạn ca ca đại hôn! Xem Nguyên Bá này liền đi đập phá hán!"

"Nguyên Bá, ngày mai chính là ca ca đại hôn, không thể lỗ mãng!" Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, Mộc Quế Anh cũng đã mở miệng nói "Phu quân, không biết người phương nào ở dịch quán gây sự! Phu quân bây giờ đã là Xa Kỵ Tướng Quân, nếu còn có người không bán phu quân mặt mũi, coi là thật đáng trách!"

Mã Nguyên chưa từng trả lời Mộc Quế Anh, chỉ là đối với hai nữ nói rằng, "Đây là ta bào tỷ, hai người người vì hán sắp xếp nơi ở, đợi ta đi vào, gặp gỡ người này bên trong Lữ Bố!"

Mã Nguyên nói xong, liền đi vào trong nhà, cầm lấy Hồ Đầu Liêm Dao Thương, phối hợp Từ Lô Kiếm, đi tới thao trường mà đi!

Mã Nguyên nếu là biết, lúc này bởi vì Xa Kỵ Tướng Quân muốn ở Lạc Dương giáo trận đại chiến Tịnh châu người trong Lữ Bố, trên giáo trường đã đứng đầy Lạc Dương quan lớn. Liền ngay cả Hà Hậu, cũng không nhìn được tùy tùng Hà Tiến, đến đây chứng kiến Mã Nguyên phong thái. Không biết Mã Nguyên tâm trong lòng sẽ là ý tưởng gì.

Lữ Bố lúc này ngồi cao truy điện Bảo Mã bên trên, Lữ Bố yêu sát truy điện, từng nhiều lần hướng về Đình Nguyên đòi hỏi, Đình Nguyên cũng không từng đáp ứng cho hắn. Bây giờ lại làm cho hắn đưa mã cho Mã Nguyên. Lữ Bố lòng sinh không cam lòng, mới sẽ ở dịch quán không giữ mồm giữ miệng.

Trên giáo trường Hà Tiến nhìn về phía Lữ Bố, chỉ thấy Lữ Bố lúc này cầm trong tay phương trời kích, dưới khó truy điện mã, tỏ rõ vẻ ngạo khí nhìn bốn phía.

Lữ Bố thấy mọi người đều ở nhìn mình, Mã Nguyên lại chậm chạp không tới, nhất thời trào phúng đạo, "Mã Văn Long hắn là sợ chưa, nếu là sợ nói ra chính là! Hà tất ở đây cố làm ra vẻ! Làm lỗ mỗ thời gian."

Trên giáo trường Lí Quỳ chính đang thao luyện hộ vệ, nghe nói Lữ Bố trào phúng Mã Nguyên, nơi đó nhìn được tính khí. Lập tức rống to!"Ồ đâu tới cẩu tặc! Nếu dám đối với ca ca ta nói năng lỗ mãng! Ân ta hắc tử một bữa!" Lí Quỳ nói xong cũng đã đi bộ nhắm phía Lữ Bố!

Lữ Bố thấy Lí Quỳ đột kích, nhất thời giận dữ, trong tay phương trời kích nhanh như chớp giật, tướng Lí Quỳ trong tay lưới bữa to chọn bay ra ngoài!

Trên giáo trường mọi người nhất thời kinh hãi! Người này bên trong Lữ Bố, quả nhiên danh bất hư truyền, Mã Nguyên thủ hạ đại tướng dĩ nhiên không phải Lữ Bố thủ hạ hợp lại chi địch. Lúc này Lữ Bố nếu là muốn lấy Lí Quỳ tính mạng, dễ như trở bàn tay!

Lữ Bố thấy Lí Quỳ càng không phải là mình hợp lại chi địch! Lập tức cười to!"Mã Nguyên thủ hạ không tướng phủ, như vậy rác rưởi, càng là xe kỵ phủ hộ Vệ thống lĩnh, mỗ thật thể Mã Nguyên an toàn lo lắng nha! Ha ha ha ha."

Dương Tái Hưng tùy tùng Hí Chí Tài đi tới thao trường, chính là muốn giáo huấn Lữ Bố! Lúc này thấy Lữ Bố ngông cuồng như thế thế nào còn nhìn được. Lập tức từ một bên cái kia lên một thanh trường thương, cười lên khoái mã nhắm phía Lữ Bố!"Cẩu tặc đừng vội càn rỡ! Dương Tái Hưng đến đây

sẽ ngại một hồi!" Dương Tái Hưng trong tay trường mâu có nhọc mưa to gió lớn bình thường liều mạng đâm về phía Lữ Bố, Lữ Bố thấy người tới vô nghệ bất phàm, nhất thời cũng không dám khinh thường! Hai người đại chiến bách mười hợp, Lữ Bố ý vào truy điện mã oai, trong tay phượng trời kích như đao lai sứ! Bồ về phía Dương Tái Hưng! Dương Tái Hưng trong tay trường mâu nhất thời bị đánh thành hai đoạn!

Dương Tái Hưng tay không lợi khí, bị Lữ Bố chặt đứt trường mâu hậu, đã vô lực cùng với Lữ Bố đối kháng. Nhưng vẫn là trên mặt mang theo không cam lòng nói, "Cầu tặc, nếu không là mỡ trong tay không lợi khí, sao thua ở thủ hạ của ngươi."

Lúc này Lữ Bố tự biết là mượn binh khí, Báo Mã oai mới đánh bại Dương Tái Hưng, nhưng thấy Dương Tái Hưng không phục, nhất thời quát "Hừ, thất bại chính là thất bại. Còn ở đây léo nha léo nhéo, thực sự là rác rưởi. Các ngươi nếu là không phục, đều có thể cùng tiến lên! Mỡ nếu như nhú mảy, liền không gọi Lữ Bố. Một đám giá áo túi com. Ta Lữ Bố hà sợ?"

Trên giáo trường lúc này xuất hiện mười tám vị thân mặc áo đen, cầm trong tay ngân thương người. Bọn họ mỗi cái quỹ cụ che mặt, eo phôi loan đao. Chính là Yến Vân Thập Bát Kỵ đến đây!

Mã Trung trong tay ngân thương chỉ phía xa Thiên Không, "Hôm nay thế muốn thương chọn người này, hân vệ ta chủ cái thế uy danh! Giết! !"

Mã Trung nói xong, Yến Vân Thập Bát Kỵ nhất thời giao nhau nhằm phía Lữ Bố. Yến Vân Thập Bát Kỵ xuyên tới xuyên lui. Lữ Bố dù có ngập trời võ nghệ, cũng chỉ có chống đỡ lực lượng!

Lữ Bố không hổ là Tam Quốc trận chiến đầu tiên thần, ở Yến Vân Thập Bát Kỵ chặt chẽ dưới sự phối hợp ỏn chiến không ngã, cứng rắn chống đỡ bốn mươi hiệp.

Yến Vân Thập Bát Kỵ thấy Lữ Bố anh dũng, mỗi cái rút ra bên hông loan đao, càng quỹ dị hơn công hướng về Lữ Bố! Lữ Bố lúc này trong lòng thất kinh, Yến Vân Thập Bát Kỵ không hổ được người gọi là Địa ngục quỷ kỵ. Dĩ nhiên có năng lực đem chính mình bức đến tình cảnh như thế. Nhưng cũng âm thầm hối hận chính mình bất cẩn, dĩ nhiên làm cho đối phương cùng mà công.

Ngay tại Yến Vân Thập Bát Kỵ muốn thương chọn Lữ Bố chỉ vừa. Thao trường ngoài cửa quát to một tiếng truyền đến, "Dừng tay! Lữ Bố cho ta ước hẹn, muốn cho ta phút cái cao thấp, nếu là các ngươi tướng hân chém giết, ta Mã Nguyên tất về bị thế nhân chế nhạo. Còn không lui xuống!"

Yến Vân Thập Bát Kỵ thấy Mã Nguyên đến đây, liền dòn dập đình chiến, đi tới Mã Nguyên phía sau. Mã Trung trên mặt mang theo không cam lòng nói với Mã Nguyên, "Chúa công, cầu tặc kia rất ngông cuồng, chúa công đại hôn, hân đến gây sự, đã có nhọc ta chủ uy danh. Càng là tuyên bố chúng ta đều là một ít giá áo túi com. Chúa công vì sao không cho chúng ta giết này tặc!" Mã Nguyên phía sau Lý Nguyên Bá đã không nhẫn nại được, hét lớn, "Cái nào cầu tặc chán sống rồi! Đến thử xem tiểu gia song chùy! Nhìn có phải là giá áo túi com!"

Mã Nguyên tự biết Lữ Bố ngông cuồng, nhưng thấy các vị đại thần đều ở, liền ngay cả Hà Tiến cũng ở, nhất thời cố nén giận dữ nói, "Người người đều nói hân là người trong Lữ Bố, ta nhưng mà nhìn hân là người trong thất phu. Lữ Bố, ta không muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, người đi đầu nghị ngại chốc lát, đợi người nghị ngại tốt, lại cho ta một trận chiến!"

Lữ Bố không để ý chút nào, khẽ cười nói "Mỡ trong tay phượng trời kích, công thành phá giáp, thuận buồm xuôi gió. Dưới khổ truy điện mã, quá núi sông như bình địa! Thủ hạ ngươi cái kia hắc tử, hợp lại bị mỡ chọn binh khí, còn có cái kia ăn nói ngông cuồng trắng hán, không hơn trăm mười hợp liền bị mỡ chặt đứt trường mâu. Nói thủ hạ ngươi là giá áo túi com đều là cao xem các ngươi."

Lúc này Hà Tiến không nhịn được mở miệng, "Thất phu! Ngươi như vậy không đem Hán thất đại tướng để ở trong mắt! Có hay không quá càn rỡ rồi!"

Lữ Bố còn không tới kịp đáp lời, Mã Nguyên trong tay Hồ Đầu Liêm Đao Thương đã chỉ phía xa Lữ Bố, "Vô tri thất phu! Thiên hạ chi lớn, thật sự cho rằng cũng chỉ có ngươi có thần binh Báo Mã giúp đỡ à! Hôm nay liền muốn cùng với ngươi phút cái cao thấp, nhìn người trong Lữ Bố, đến cùng có năng lực gì!" Lúc này Ô Chuy phảng phất cảm nhận được Mã Nguyên nội tâm sự phẫn nộ, chính tại chỗ đạp bước, thỉnh thoảng đánh hừ hừ!

Mã Nguyên thấy Lữ Bố không nói, đột nhiên hai chân dùng sức! Ô Chuy ngựa mặt lên trời hét dài một tiếng, nhằm phía Lữ Bố!

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ cơ bản vũ lực 98, Hồ Đầu Liêm Đao Thương vũ lực thêm 1, Tử Lô Kiếm vũ lực thêm 1, Ô Chuy thần mã vũ lực thêm 2. Kí chủ trước mặt vũ lực 101."

"Gợi ý của hệ thống, Lữ Bố cơ bản vũ lực 100, phượng trời kích vũ lực thêm 1, truy điện Mã Vũ lực thêm 1, trước mặt vũ lực 102."

Lữ Bố thấy Mã Nguyên đánh tới, nhất thời cùng với Mã Nguyên chiến ở một chỗ. Mã Nguyên thương du lịch long, lực chiến Lữ Bố không rơi xuống hạ phong, Lữ Bố trong tay phượng trời kích càng là múa Càn Khôn! Hai người người tới ta đi, đánh hồn trời thẳm!

Lữ Bố không hổ là Tam Quốc trận chiến đầu tiên thần, cùng với Mã Nguyên đã chiến 200 hợp bất phân thắng bại! Mặc dù nhiều thứ đều có cơ hội áp chế Mã Nguyên, nhưng Mã Nguyên trong tay liêm đao thương quá mức quỹ dị. Lữ Bố không dám nắm tính mạng của chính mình mạo hiểm. Hai người nhất thời chiến khó phân cao thấp.

Lữ Bố thấy Mã Nguyên cùng mình chiến 200 hợp bất phân thắng bại, nhất thời nộ khí nảy sinh, đột nhiên trong tay phượng trời kích tốc độ tăng gấp bội, một kích hoa thương Mã Nguyên cánh tay trái!

Mã Nguyên trên mặt sương lạnh càng nặng, ngạo khí chỉ bức mọi người, nổi giận gầm lên một tiếng, cùng với Lữ Bố tái chiến đến một chỗ.

"Gợi ý của hệ thống, Lữ Bố không hai thuộc tính bạo phát, vũ lực vũ lực thêm 5, trước mặt vũ lực 107. Lữ Bố tạo thành vũ lực tăng mạnh, sau một canh

giờ, là kí chủ cung cấp danh sách."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ ngông nghênh thuộc tính mở ra, bị thương trạng thái vũ lực thêm 5. Trước mặt thuộc tính 106."

Mã Nguyên cùng Lữ Bố lại chiến bách mười hợp, Mã Nguyên thân thể ở trên ngựa một cái 360 độ xoay tròn, bên hông Từ Lô Kiếm thuận thể ra khỏi vỏ, chém về phía Lữ Bố!

Lữ Bố thấy Mã Nguyên một chiêu kiếm thể muốn đem chính mình phách cùng với Mã Hạ, vội vàng tướng phượng trời kích nằm ngang ở trước ngực. Chỉ nghe "Coong" một tiếng, Lữ Bố trong tay phượng trời kích đã xuất hiện một vết nứt.

Lữ Bố thấy Mã Nguyên tổn thương chính mình bình khí, một kích đẩy ra Mã Nguyên, giục ngựa liền chạy, Mã Nguyên còn không tới kịp truy kích, liền thấy Lữ Bố hồi mã một mũi tên phóng tới.

Mã Nguyên không kịp né tránh, ngay lúc sắp bị cung tên bắn trúng. Ngay tại ngàn quân thời điểm nguy kịch, xa xa phóng tới một mũi tên, tướng Lữ Bố cung tên xạ thiên!

Người đến hét lớn một tiếng, "Vô lễ thất phu, Xa Kỵ Tướng Quân tha cho người một cái mạng, người dĩ nhiên đâm sau lưng hại người, cho rằng chỉ có người sẽ bắn tên sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Cử Chùy Nộ Chiến, Lữ Bố bại trốn

Chương 46: Cử Chùy Nộ Chiến, Lữ Bố bại trốn

Người đến ôm ấp hài đồng, cầm trong tay cung tên, chính cảm tức Lữ Bố. Lúc này trên giáo trường tất cả mọi người kinh ngạc nhìn Lữ Bố. Người này chi đứng, thật là đệ nhất thiên hạ vậy.

Lữ Bố ngạo khí nhìn người đến đạo, "Mỗ thiện dùng cung tên, vì sao không thể sử dụng! Người vì sao phải quản mỗ chuyện vô bổ. Xa Kỵ Tướng Quân, cũng phải người khác hỗ trợ. Ta xem cũng đúng đồ có kỳ danh! Chỉ đến như thế thôi!"

Mã Nguyên lúc này cũng đứng vô cùng tức giận, này Lữ Bố cùng mình đại chiến sắp tới bốn trăm hợp, nếu nói mình đồ có kỳ danh. Thực sự là khí sát ta vậy! Đang chuẩn bị lại giết hướng về Lữ Bố.

Đột nhiên gầm lên giận dữ, làm cho cả thao trường người đều là một trận run rẩy. "Cầu tặc! Tiểu gia nhìn người rất lâu rồi! Nếu không có sợ ca ca ta tức giận, đã sớm đưa người thấy Diêm Vương. Ăn tiểu gia một chùy!"

Lữ Bố thấy Lý Nguyên Bá đi bộ chạy tới, ngựa mặt lên trời cười to, "Liên cái vật cười đều không có, cũng dám đến đây cùng ta giao chiến, coi là thật buồn cười, Mã Nguyên chính là như vậy đợi người sao? Liên thót háo mã cũng không muốn cho người. Người còn vì hấn ra mặt. Buồn cười nha buồn cười."

Lý Nguyên Bá tức giận oa oa kêu to, nổi giận gầm lên một tiếng, "Đừng hòng chọn giới huynh đệ ta quan hệ, ăn trước tiểu gia một chùy!"

Lữ Bố hơi hừ nhẹ, "Ăn người mười chùy thì lại làm sao! Cứ việc đến đây chính là! Mỗ muốn xem xem, được người gọi là Bá Vương trên đời Lý Nguyên Bá, có bản lĩnh gì!"

Lữ Bố vừa nói xong, trong tay phượng trời kích liền cùng Lý Nguyên Bá Kim Cổ Chấn Thiên Chùy lao vào nhau!

Lữ Bố nhất thời cảm giác một lực lượng mạnh mẽ truyền đến, hồ khẩu có chút hơi tê dại, suýt chút nữa thuận theo truy điện lập tức rút xuống. Lúc này Lữ Bố trong lòng đã kinh ngạc không dễ. Còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, Lý Nguyên Bá thấy một chùy không thể tướng Lữ Bố tạp thương, trong lòng càng tức giận hơn.

"Gợi ý của hệ thống, Lý Nguyên Bá Cử Chùy Nộ Chiến thuộc tính bạo phát, vũ lực thêm 5. Trước mặt vũ lực 120."

Lý Nguyên Bá chùy thứ hai đập về phía Lữ Bố, Lữ Bố không dám đối đầu, mượn trụ điện bảo mã lực, né qua Lý Nguyên Bá bay tới một chùy. Lữ Bố thừa cơ một kích bổ về phía Lý Nguyên Bá.

Chỉ thấy Lý Nguyên Bá song chùy trong tay hợp ở một chỗ, tướng Lữ Bố bổ tới một kích kẹp ở song chùy bên trong, Lý Nguyên Bá ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, song chùy liền phía sau vung một cái.

Lữ Bố nhất thời cảm giác thân thể nhẹ bẫng, bị Lý Nguyên Bá từ trên ngựa kéo xuống. Lý Nguyên Bá thấy Lữ Bố mất vật cười, nhất thời đối với Lữ Bố một trận đuổi đánh tới cùng.

Lữ Bố lúc này đã là mồ hôi lạnh chảy ròng. Không ngờ Lý Nguyên Bá dĩ nhiên đúng như người khác nói tới. Như Bá Vương trên đời, lực lớn vô cùng.

Lúc này Lý Nguyên Bá đã không cho Lữ Bố suy nghĩ thời gian, trong tay rung trời chùy quét ngang mà rời, lại một chùy nện ở Lữ Bố trong tay phượng trời kích trên. Lữ Bố nhất thời chặt vật hậu xuất lãnh vài bước, suýt chút nữa liền muốn ngã trên mặt đất.

Lý Nguyên Bá vốn là phần nộ, sao sẽ bỏ qua cho cơ hội như vậy, một cái hồ vồ đi tới Lữ Bố trước mặt, trong tay rung trời chùy tướng Lữ Bố đập cho miệng phun máu tươi, chống đỡ dưới đất.

Mã Nguyên thấy Lữ Bố đã trọng thương, liền ngăn cản Lý Nguyên Bá đạo "Nguyên Bá dừng tay, ngày mai chính là ca ca đại hôn, ba vị chị dâu khổ sở chờ đợi ta nhiều năm, nếu là dính Huyết Tinh bực này dơ bẩn đồ vật, quá mức không rõ. Hôm nay liền trước tiên tha cầu tặc kia, ngày khác lại lấy tính mệnh của hân cũng không muộn. Lữ Bố, ngươi mang theo trụ điện cho ta nhanh chóng rút khỏi Lạc Dương, hôm nay ta không giết ngươi, ngươi nên cảm thấy vui mừng. Cút đi."

Mã Nguyên nói xong, liền đợi mọi người rời đi thao trường. Hà Tiến thấy Mã Nguyên bị thương, lật đặt vội vàng tiến lên hỏi dò Mã Nguyên thương thế. Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói, "Tướng quân lo lắng. Cờ này tiểu thương không đáng lo lắng." Mã Nguyên nói xong liền đứng dậy rời đi.

Trong đám người hà hậu nhìn Mã Nguyên bóng lưng, âm thầm thở dài một tiếng "Thật là cái thể hào kiệt." Nói xong, cũng đứng dậy rời đi.

Lúc này Mã Nguyên thực sự không biết, sau đó không lâu, Lữ Bố đại danh có thể là truyền khắp Đại Hán các châu, người trong Lữ Bố bốn chữ lớn, lúc này có phượng nào quan chức sẽ không biết? Lữ Bố từng ở Xa Kỳ Tướng Quân Mã Nguyên đại hôn trước, lực chiến Mã Nguyên dưới trướng chúng tướng. Đầu sức Mã Nguyên bốn trăm hợp bất phân cao thấp. Chỉ có được xưng Bá Vương trên đời Lý Nguyên Bá, tướng Lữ Bố năm chùy tạp thương. Mã Nguyên không muốn ở hôn lễ trước dính dáng tới Huyết Tinh, thả hân rời đi, Lữ Bố mới né qua vừa chết. Lữ Bố đã dương danh thiên hạ. Đường nhiên này đều là nói sau.

Mã Nguyên trở lại nơi ở, nằm ở trên giường nhỏ nghỉ ngơi. Trình Giảo Kim đến báo. Từ Châu thứ sử con trai của Đào Khiêm Đào Thương, nói có việc tìm kiếm Mã Nguyên trợ giúp.

Mã Nguyên khẽ cười khổ, Đào Khiêm người hiền lành này dĩ nhiên phái con trai của hân đến đây chúc mừng, còn nói có việc muốn nhờ, Từ Châu khăn vàng thể trùng, bây giờ lưu đóng cửa có công không thưởng, sớm đi tới rộng rãi tông, nhờ vả Lô Thực. Đào Khiêm sợ là vô lực chống lại đi.

Mã Nguyên hơi mở miệng, "Mang Đào công tử vào đi." Trình Giảo Kim nghe vậy liền tướng Đào Thương mang vào Mã Nguyên phòng ngủ.

"Đào Thương bái kiến Xa Kỳ Tướng Quân, gia phụ nghe Văn tướng quân đại hôn, phái tiểu nhân đưa tới châu báu một hòm. Mặt khác để tiểu nhân đưa lên bạch hồng ngọc bội một khối. Gia phụ nói Từ Châu khăn vàng thể trùng, hi vọng tướng quân có năng lực phái thủ hạ đại tướng đi vào giúp đỡ Từ Châu, gia phụ chắc chắn nhớ tới tướng quân đại ân. Tương lai tất có báo đáp lớn."

Mã Nguyên tự biết Đào Khiêm sở hữu Từ Châu, vô cùng Từ Châu bách tính dân tâm. Cùng với kết giao, là cái lựa chọn không tồi, lập tức lệnh Tàn Quỳnh dẫn dắt 10 ngàn sĩ tốt, cùng với Trình Giảo Kim cùng đi tới Từ Châu, trợ Đào Khiêm phá địch.

Đào Thương đi rồi, Hí Chí Tài đến đây hỏi dò Mã Nguyên, có hay không ngày mai như thường lệ thành hôn. Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói, "Đương nhiên, bất quá người hiện tại phải nhanh đi tới thái phủ, chuẩn bị kỹ càng ngày mai tướng Thái Diễm cùng cưới vào phủ trên. Ta cùng với Thái Diễm sớm có hôn ước, chỉ là đương đại Chí Tài bệnh nặng, chưa từng để chí mới biết mà thôi."

Hí Chí Tài nghe vậy, vội vàng đi vào chuẩn bị ngày mai hôn lễ việc. Chỉ để lại Mã Nguyên một người đường gian ngoài bên trong.

"Gọi ý của hệ thống, Lữ Bố hoàn thành vũ lực tăng mạnh, phía dưới là kí chủ cung cấp danh sách."

"Người thứ nhất võ tướng, Thủy Bạc Lương Sơn hảo hán, ngọc Kỳ Lân Lô Tuấn Nghĩa. Vũ lực 94, trí lực 67, chính trị 75, thống suất 91. Đặc tính, thương hồng vô song, cùng người đối chiến, đối phương sử dụng binh khí dài, thì lại hạ thấp đối phương 3 điểm vũ lực. Trước mặt thổi vào Lô Thực chi tử."

"Người thứ hai võ tướng, Tổng triều đại tướng Dương Kế Nghiệp. Vũ lực 96, trí lực 76, chính trị 69, thống suất 96. Dương Kế Nghiệp đặc tính 1 kim đao, cùng người giao chiến vũ lực thêm 3, đặc tính 2 kháng Di, Dương Kế Nghiệp lĩnh binh cùng với dị tộc giao chiến, vũ lực thêm 2, thống suất thêm 3. Trước mặt thổi vào Dương Tái Hưng tộc thúc."

"Người thứ ba võ tướng, Tùy Đường anh hùng Vương Bá Đường, vũ lực 83, trí lực, 75, chính trị 87, thống suất 83, Vương Bá Đường đặc tính, thần xạ, cầm trong tay cung tên, có thể nhiều nhất một lần bắn ra năm mũi tên! Có thể thuần sát vũ lực 60 trở xuống võ tướng hoặc binh sĩ. Hiện nay thổi vào Đan Hùng Tín huynh đệ kết nghĩa, đang chuẩn bị đi vào nhờ vả Tào Tháo."

"Người thứ tư võ tướng, Tùy Đường anh hùng Ngũ Văn Triệu, vũ lực 99, trí lực 68, chính trị 71, thống suất 93. Đặc tính chiến cuồng, tiến vào chiến cuồng trạng thái, vũ lực thêm 3, trí lực giảm 5. Hiện nay thôi vào, du hiệp."

"Người thứ năm võ tướng, tần mặt tướng lệnh Lý Tín, vũ lực 93, trí lực 83, chính trị 69, thống suất 98. Đặc tính tử trung không hàng. Phòng thủ trong lúc vũ lực thêm 2, thống suất thêm 2. Hiện nay thôi vào du hiệp."

Nhìn tăng mạnh đi ra năm vị dũng tướng, Mã Nguyên trong lòng thất kinh, năm vị lịch sử danh tướng ra trận. Có hai vị đều là du hiệp, phải nghĩ biện pháp đào lại đây mới được.

Mã Nguyên vội vàng đề hạ nhân đi hoán Dương Tái Hưng đến đây, thấy Dương Tái Hưng đến hậu, Mã Nguyên khẽ mỉm cười nói "Anh rể, nghe nói người tộc thúc Dương Kế Nghiệp có vạn phu không làm chi địch, lại đọc binh pháp. Không biết có thể có việc này?"

Dương Tái Hưng ban ngày thua ở Lữ Bố trong tay, trong lòng cho rằng Mã Nguyên này sẽ gọi mình đến đây, quả nửa là muốn nói móc chính mình. Ai biết dĩ nhiên là hỏi Dương Kế Nghiệp việc. Nhất thời trên mặt mang theo lúng túng nói, "Nhưng có việc này, chỉ là không biết Văn Long thế nào biết được?"

Mã Nguyên nghe vậy cười đáp, "Người không cần hỏi nhiều, thư cùng hần, liền nói ta xin hần xuống núi cứu thế giải cứu bách tính."

Dương Tái Hưng chính phải rời đi, Mã Nguyên lại mở miệng nói, "Ồ! Đã quên báo cho huynh trưởng, ta đã sai người là huynh trưởng chế tạo một cây tinh sắt thép đảm thương. Huynh trưởng không cần lưu ý ban ngày việc. Mã Đăng bá phụ đưa tới Hân Huyết Bảo mã đại Thanh Long, ta đã dặn dò hạ nhân, đưa tới chỗ ở của người. Sẽ cùng Lữ Bố, huynh trưởng liền không sợ rồi!"

Dương Tái Hưng nghe vậy vội vàng quỳ xuống đất, hai mắt rung rung đạo "Chúa công vừa ý như thế mới. Dương Tái Hưng đây là chúa công lên núi đạo, xuống chảo dầu. Tuyệt không trứu một cái lông mày."

Mã Nguyên định là nâng dậy Dương Tái Hưng, nhưng có thương tích tại người, chỉ có thể hoán hần đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Động phòng chuyện lý thú, Lô Thực bỏ tù

Chương 47: Động phòng chuyện lý thú, Lô Thực bỏ tù

Nghiêm Tông chiến tuyến, Lô Thực ào nào ngồi ở trong lều, Lô Thực thầm than một tiếng, "Hôm nay hần là chính là Văn Long chất nhi ngày đại hôn đi. Nếu như có thể sớm ngày phá địch, tất có thể đuổi tới thể hần chúc mừng, chỉ là hiện tại lúc này đã muộn nha."

Lô Thực Binh bắt quá 80 ngàn, tướng bắt quá Trương Hiến, Vương Mông hai người, trái lại Trương Giác, sở hữu hai mươi vạn khăn vàng đóng quân Nghiêm Tông. Thủ hạ đại tướng Sử Vạn Tuế, Phần Khoái, Vương Ngạn Chương, mỗi cái đều có vạn phu không làm chi dừng. Nếu không có Lô Thực lĩnh quân có cách, ngăn cản khăn vàng tiến quân Trung Nguyên con đường. Sợ là khăn vàng giờ khắc này đã ngựa đạp Trung Nguyên. Vì Hán thất an nguy, Lô Thực vốn định thư trong nhà Lô Tuấn Nghĩa, để hần bị thật lễ hỏi, đi tới Xa Kỵ Tướng Quân phủ là Mã Nguyên chúc mừng.

Ai biết hôm nay hoàng cửa tả phong đến đây tham quân, ngôn bên trong tâm ý, chính là Linh Đế thấy hần lâu công Trương Giác không xuống. Đã đối với hần cực kỳ bất mãn. Càng là ngay mặt đối với Lô Thực tác tạo tiền tài.

Lô Thực chính là đương đại đại nho, không muốn khuất phục hồi lộ tả phong bức này hoạn quan, liền bị tả phong ép vào lao xe, chuẩn bị mang về Lạc Dương, giao cho Linh Đế xử lý. Ký Châu tất cả quân quyền, giao có trước tướng quân Đồng Trác thống suất, giao chiến Trương Giác.

Giờ khắc này thành Lạc Dương bên trong, từng nhà giăng đèn kết hoa, hai bên đường phố quầy hàng đã thu hồi. Chờ đợi Mã Nguyên đón dâu đội ngũ đến. Xa Kỵ Tướng Quân cửa phủ đã là người ta tấp nập.

Mã Nguyên ngồi cao Ô Chuy Hắc Thần mã bên trên, Mã Nguyên hôm nay trên người mặc trang phục màu đỏ, sau lưng Phụng Hoàng niết bàn huy hơi tung bay, không biết mê chết bao nhiêu Lạc Dương thiếu nữ. Ô Chuy hôm nay cũng đứng trên đầu cột một đóa màu đỏ tơ lụa bên đại hồng hoa, bị Lí Quý ở mặt trước nắm.

Mọi người đi ra Xa Kỳ Tướng Quân phủ, hướng thái phủ mà đi. Cùng nhau đi tới, Lạc Dương bách tính đồn dập cao giọng hoan hô.

Mã Nguyên thấy Lạc Dương bách tính nhiệt tình như vậy, đối với Trình Giáo Kim liếc mắt ra hiệu, Trình Giáo Kim vội vàng lấy ra Mã Nguyên dặn dò hẳn chuẩn bị kỹ càng tiền tài, phân cho Lạc Dương bách tính.

Mọi người tới đến thái phủ, Thái Ung mặt đỏ lừ lừ tướng mọi người nghênh như bên trong phủ, dặn dò nha hoàn tướng ba vị tân nương thuận theo bên trong phòng tiếp đi ra. Đưa tam nữ ngồi trên kiệu hoa.

Mã Nguyên thuận buồm xuôi gió tướng tam nữ tiếp trở về Xa Kỳ Tướng Quân phủ.

Mã Nguyên một cái hồng trù trên năm ba vị xinh đẹp như hoa tân nương, lúc này trong lòng đã hồi hộp.

Lúc này Hí Chí Tài hơi mở miệng nói, "Nhất bách thiên địa."

Mã Nguyên cùng với tam nữ đối mặt Thiên Không, bách trên thi lễ. Hí Chí Tài mở miệng lần nữa, "Nhị bách cao đường!"

Lúc này Mã Nguyên cùng với tam nữ đối mặt công đường ngồi cao Thái Ung, Mã Luân hai người bách trên thi lễ. "Đưa đi động phòng. "

Mã Nguyên lôi kéo tam nữ, tướng tam nữ phân biệt đưa vào từng người tân phòng bên trong. Từ trong nhà đi ra, đi tới tiền thính.

Mã Nguyên đối với mọi người mỉm cười thi lễ nói, "Các vị đường xa mà đến, vì ta ăn mừng. Hôm nay đây nâng cốc nói chuyện vui vẻ, không say không về!"

Lúc này Hà Tiến phía sau Tuân Du đứng ra đạo "Gia thúc Tuân Úc, nghe Văn tướng quân đại hôn, đưa lên rượu ngon mấy đàn. Gia thúc hiện tại đang theo theo Tào tướng quân bình định Thanh Châu, khó có thể bút ra đến đây. Thịnh tướng quân chớ trách."

Mã Nguyên đối với Tuân Du cười ha ha đạo, "Không sao, ta cùng với Văn Nhượng chính là cùng trường bạn tốt. Sao trách tội Văn Nhượng? Hôm nay ta đại hôn, những khác không nói chuyện. Chư vị trước tiên cùng ta cộng ẩm 300 chén. . Ha ha ha ha."

Chính đang Mã Nguyên cùng mọi người cùng ẩm thời gian, Dương Tái Hưng đến đây đạo, "Chúa công, hôm qua tiễn xạ Lữ Bố người, chính ở bên ngoài cùng với bách tính ngồi chung, người này vũ dũng, không kém ta. Chúa công đây dành cho hẳn việc xấu, để hẳn làm chủ công hiệu lực."

Mã Nguyên nhất thời đại chửi mình ngu xuẩn. Làm sao đem Tiết Nhân Quý quên đi. Vội vàng đối với mọi người thi lễ bồi tội. Trước đi tìm Tiết Lễ.

Lúc này Tiết Lễ đang cùng bách tính ngồi chung, lúc này Mã Nguyên đi tới đạo, "Tráng sĩ hôm qua giúp đỡ tình, Văn Long ở đây cảm ơn. Ta thấy tráng sĩ dùng võ, không biết tráng sĩ có thể nguyện cùng ta cùng kiến công lập nghiệp."

Tiết Lễ thấy Mã Nguyên tự mình tới gặp. Nhất thời thụ sủng nhược kinh, "Tướng quân mời, tại hạ nguyện ra sức trâu ngựa."

Mã Nguyên cười lớn một tiếng, kéo Tiết Nhân Quý đi vào đại sảnh. Cùng mọi người cùng đối ẩm.

Mọi người một trận đối ẩm, Mã Nguyên lúc này đã có chút men say. Đối với cáo biệt mọi người, chuẩn bị đi trở về nghỉ ngơi.

Mã Nguyên đi tới tam nữ nơi cửa phòng, trong lòng một trận đắm chiêu, cuối cùng quyết định tiên tiến Mộc Quế Anh gian phòng.

Mã Nguyên đi tới trong phòng, thấy đầu giường ngồi một vị tân nương, liền tiến lên tướng nữ tử trên đầu khăn voan nhấc lên.

Mã Nguyên nhất thời hai mắt ngơ ngác nhìn tân nương. Trong lòng âm thầm cả kinh. "Này không phải Thái Diễm sao? Ta làm sao ở phòng nàng. Không phải tiến vào Mộc Quế Anh gian phòng sao? "

Thái Diễm thấy Mã Nguyên đi tới đến phòng của mình, trong lòng mừng như điên. Vội vàng hầu hạ Mã Nguyên đi ngủ.

Mã Nguyên thâm cười khổ, không thể làm gì khác hơn là ở Thái Diễm hầu hạ dưới tiến vào khoan y rửa mặt.

Mã Nguyên lúc này mang theo vẻ say, tướng Thái Diễm ôm vào trong ngực. Một hai bàn tay ở Thái Diễm trên người qua lại du đãng.

Thái Diễm bị Mã Nguyên xoa xoa trong lòng nồn nóng. Đang muốn mở miệng, lại bị Mã Nguyên hôn môi anh đào. Thái Diễm nhẹ giọng hừ hừ, mềm mại ngã vào Mã Nguyên trong lòng ngực.

Mã Nguyên thấy Thái Diễm đã động tình. Hai tay nhanh chóng tướng Thái Diễm y vật rút đi. Thái Diễm đã trần trụi bại lộ ở Mã Nguyên trước. Nơi này tình lực 1000 tự. . .

Sáng ngày hôm sau, Mã Nguyên hơi mở hai mắt ra, thấy Thái Diễm chính nằm nhoài trước ngực mình. Một đôi bạch thủ chính áp sát vào Mã Nguyên trên người. Thon dài đùi đẹp chính đặt ở Mã Nguyên trên đùi.

Mã Nguyên đã không nhận được lần thứ hai tướng Thái Diễm đặt ở dưới thân. Sau một canh giờ, Mã Nguyên mặt mày hớn hờ đi ra khỏi phòng, chỉ để lại Thái Diễm sơ kinh nhân sự, uể oải đến nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

Mã Nguyên đi tới đại sảnh, dấn dò hạ nhân đi vào hoán mọi người đến đây nghị sự. Đồi đãi hạ nhân bên trong về phía sau, Mã Nguyên ngồi một mình đại sảnh, chờ đợi mọi người đến đây.

Sau một canh giờ Hí Chí Tài, Biền Tước, Hoàng Trung, Tiết Lễ, Lí Quý, Dương Tái Hưng, đám người đã đi tới đại sảnh, Mã Nguyên trên mặt mang theo uy nghiêm đạo, "Bây giờ khẩn vàng là bình, bắc Trung Lang tướng Lô Thực giao chiến Trương Giác không xuống. Sợ là quân ta ít ngày nữa, liền muốn lần thứ hai xuất chinh, Hoàng Trung, Dương Tái Hưng, lệnh hai người người từng người thống suất quân ta 15,000 bộ tốt, ngày đêm thao luyện, sớm ngày tướng 10 ngàn bộ tốt thao luyện thành tinh nhuệ chi sự."

Hoàng Trung cùng với Dương Tái Hưng đối với quên một chút, hai người dôn dập quỳ xuống đất lĩnh mệnh.

Mã Nguyên hơi nhìn về phía Tiết Lễ, "Ta sắp hiện ra có tám ngàn kỵ binh hạng nhẹ, hai ngàn lại bắt đầu Bình, tiến vào mấy giao cho người thống lĩnh, không biết người khả năng đảm nhiệm này chức?"

Mọi người nghe vậy kinh hãi, kỵ binh thống lĩnh, cần phải đều là người tâm phúc, lúc này Mã Nguyên nếu tướng kỵ binh tiến vào mấy giao cho Tiết Lễ thống lĩnh. Trong lòng đều đựng nghi vấn. Mã Nguyên vì sao như thế tin tưởng Tiết Lễ?

Tiết Lễ thấy Mã Nguyên nếu tướng kỵ binh giao cho mình thống suất, hai mắt rung rung đạo "Tiết Nhân Quý đồng ý làm tướng quân da ngựa bọc thây, đền đáp tướng quân ơn tri ngộ."

Mã Nguyên tướng Tiết Nhân Quý nâng dậy, đang muốn mở miệng, cửa vệ đứng ở ngoài cửa hô lớn, "Tướng quân, Hoàng Phủ Tung tướng quân ở ngoài cửa chờ đợi tướng quân. Nói có chuyện gấp báo cho tướng quân."

Mã Nguyên nghe vậy vỗ vỗ Tiết Lễ vai, đi ra cửa ở ngoài.

Hoàng Phủ Tung đứng ở Xa Kỵ Tướng Quân cửa phủ, đang họp đi lại, Mã Nguyên thuận theo bên trong phủ đi ra, mỉm cười nói "Không biết Tà tướng quân đến chuyện gì."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Nổi giận chém Tả Phong

Chương 48: Nổi giận chém Tả Phong bỏ tù phong ba trên

Hoàng Phủ Tung thấy Mã Nguyên từ giữa đi ra, chính muốn nói chuyện, phía sau chạy ra một vị thân cao chín thước Đại Hán, Đại Hán sắc mặt vội vàng chạy tới đạo, "Huynh trưởng cứu cứu gia phụ đi. Thiên Tử đợi tin hoạn quan nói như vậy, nói gia phụ tư thông Trương Giác. Lúc này Nghiễm Tông khoái mã đến báo, gia phụ đã bị ép vào xe chờ tù, chính đang về Lạc Dương đồ bên trong." Người này chính là bị tăng mạnh đi ra Thủy Bạc hảo hán, ngọc Kỳ Lân Lô Tuấn Nghĩa, lúc này tên là Lô Tuấn, tự Trung Nghĩa.

Mã Nguyên nghe vậy Lô Thực bị ép vào xe chờ tù. Nhất thời mắt hồ trừng, "Cái gì? Lư bá phụ không chịu hối lộ Tả Phong, bị ép vào xe chờ tù? Tả Phong cầu tặc, chính mình tìm không chết được? Hừ!" Mã Nguyên nói xong, liền đứng dậy đi trở về bên trong phủ.

Chỉ chốc lát, chỉ thấy Mã Nguyên ngồi cao Ô Chuy bên trên, cầm trong tay liêm đao thương từ giữa chạy ra. Mọi người một trận kinh hãi.

Hoàng Phủ Tung thấy thế càng là chạy tới khuyên can đạo, "Tướng quân bớt giận, bớt giận nha. Tả Phong cố nhiên vô liêm sỉ, nhưng cũng đúng hoạn quan người. Thiên tử bây giờ sủng tín hoạn quan, tướng quân sao có thể bởi vì cớ này tiểu nhân, mà tự hủy tương lai đây."

Lô Tuấn thấy Mã Nguyên như vậy quan tâm Lô Thực an nguy, cũng đứng cực kỳ cảm động.

Lúc này Mã Nguyên nhìn chung quanh mọi người nói, "Hừ, Lô Thực đợi ta như cha, Tả Phong đã như vậy đáng trách, cần phải hấn trả giá thật lớn." Mã Nguyên nói xong liền giờ roi mà đi.

Lại nói Lữ Bố dương danh thiên hạ, phương trời kích dưới khó có địch thủ, càng là cùng với Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên đại chiến 300 hợp bất phân thắng bại. Bị Lý Nguyên Bá ba chùy đập thương hậu, một thân một mình cười truy điện trở lại Tịnh châu.

Đinh Nguyên lúc này đã biết được Lữ Bố đại náo Lạc Dương sự tích. Thấy Lữ Bố trở về, Đinh Nguyên tỏ rõ vẻ tức giận nói, "Khoảng chừng tướng Lữ Bố nghịch tử bắt lại cho ta!"

Lữ Bố thấy Đinh Nguyên phẫn nộ, nhất thời hoang mang mở miệng, "Phụ thân, Lữ Bố vô tội nha!"

Đinh Nguyên lạnh rên một tiếng, "Ta phái người đi cho Xa Kỵ Tướng Quân chúc mừng, người càng phải đại náo Lạc Dương nếu không là Xa Kỵ Tướng Quân đại hôn sắp tới, không muốn trêu chọc Huyết Tinh. Người cảm thấy Lạc Dương lên tới Đại tướng quân Hà Tiến, xuống tới Tả tướng quân Hoàng Phủ Tung, bọn họ sẽ làm người bình yên rồi đi Lạc Dương?"

Lữ Bố nhất thời không nói gì, chỉ là giật mình nhìn Đinh Nguyên. Đinh Nguyên thấy Lữ Bố không nói, tiếp tục nói đến, "Ta cùng với Xa Kỵ Tướng Quân bạn tri kỷ đã lâu, vốn định sẵn này cơ hội tốt, cùng với kết giao, không muốn người hoành dã như vậy phá hoại chúng ta quan hệ, thực sự đáng trách! Khoảng chừng tướng Lữ Bố đẩy ra ngoài chém!"

Đinh Nguyên thanh âm chưa dứt, Anh Bố đã quỹ xuống đất thỉnh cầu, "Thỉnh tướng quân tha thứ huynh trưởng chịu tội! Huynh trưởng phá khải vàng có công, mong rằng tướng quân tướng công chống đỡ quá đi. Anh Bố đồng ý đi tới Lạc Dương, thế huynh trưởng thỉnh tội!"

Đinh Nguyên biết Lữ Bố anh dũng, thiên hạ vô song, bản không tha chém giết Lữ Bố, nhưng trong lòng thực sự tức giận. Bây giờ Anh Bố là Lữ Bố cầu xin, Đinh Nguyên cũng đành phải thôi! Nhưng biết Anh Bố cùng với Lữ Bố chính là huynh đệ kết nghĩa, không yên lòng Anh Bố đi vào Lạc Dương, liền sắp xếp thủ hạ tướng lĩnh Cao Thuận, đi vào Lạc Dương, cùng với Mã Nguyên xin lỗi, cũng tự mình thư Mã Nguyên, báo cho chính mình kết giao tâm ý.

Tả Phong đề lên Lô Thực một đường hướng về Lạc Dương mà đến, một đường đều đang tỏ khổ Lô Thực, "Lô Tử Kiên, người cũng có xế chiều hôm nay? Nếu không có người quả không biết thời vụ, sao có kết quả như thế. Ha ha ha ha."

Lô Thực ngồi ở trong tù xa, cũng không để ý tới Tả Phong nói móc. Chỉ là hai mắt vô thần xem hướng thiên không.

Lúc này lái xe sĩ tốt bùng tới 1 chén nước, đưa cho Lô Thực đạo, "Tướng quân, uống ngụm nước đi." Lô Thực nhìn phía sĩ tốt, "Quên đi thôi, người nhanh rồi đi thôi, không nên bởi vì ta mà liên làm liên lụy người."

Lô Thực vốn không muốn liên lụy sĩ tốt, nhưng lúc này đã chậm, chỉ thấy Tả Phong cảm tức sĩ tốt đạo, "Ai cho phép người một mình cho tù phạm nước uống, đến nha, cho ta trừng đánh 50 quân côn! Xem ai người còn dám cho tù phạm nước uống!" Tả Phong nói xong, liền tỏ rõ vẻ đắc ý nhìn Lô Thực, "Lô Tử Kiên, ta xem người nào dám lại đối với người lấy lòng!" Ngay tại Tả Phong thanh âm chưa dứt chỉ vừa, xa xa rít lên một tiếng truyền đến, "Ta dám!"

Chỉ thấy người tới thân mặc đồ trắng kính y, ngồi cao Ô Chuyết Hắc Thần mã bên trên, trong lòng bàn tay Hồ Đầu Liêm Đao Thương lộ ra từng trận hàn quang, chính từ đằng xa mà tới. Chính là Mã Nguyên đến.

Tả Phong thấy Mã Nguyên tỏ rõ vẻ nộ khí xung phong mà đến, nhất thời giận dữ nói, "Mã Văn Long! Ta chỉ người cùng với Lô Thực có giao tình, nhưng người như vậy mà đến, không khỏi quả không đem ta Tả Phong để ở trong mắt. Chẳng lẽ không sợ ta báo cho Thiên Từ, giáng tội cùng với người?"

Mã Nguyên trên mặt mang theo sương lạnh, khoe miệng phát sinh hơi cười khẩy, "Tả Phong, người đồ điếc không sợ súng, Thiên Từ lệnh người kiểm tra quân tình, Lô Thực bá phụ trung quân báo quốc, người nhưng mà hãm hại nghĩa sĩ, là là bất trung, thân thể phát da, chính là cha mẹ ban tặng, cha mẹ người sinh người đi ra, người nhưng mà tiến cung làm thái giám, là là bất hiếu, người tướng thiên hạ an nguy của bách tính tri tri không để ý, là là bất nhân. Không niệm cùng hướng tình, đối với Lô Thực bá phụ mọi cách dẫn vật là là bất nghĩa. Người bất trung bất hiếu bất nhân bất nghĩa bại hoại, có mặt mũi nào ở trước mặt ta mơ hồ khuyến khích! Hôm nay liền thay trời hành đạo, muốn người chết cùng ta Hồ Đầu Liêm Đao Thương bên dưới. Tả Phong, chịu chết đi!" Mã Nguyên nói xong, cũng đã hướng Tả Phong phóng đi.

Lô Thực thấy thế hô to, "Chất nhi không thể nha! Thiên Từ sùng tín hoạn quan, không thể làm ta mà bị mất tiền đồ a!"

Tả Phong cho rằng Mã Nguyên chỉ là phô trương thanh thế, đang muốn mở miệng, đã thấy Mã Nguyên trong lòng bàn tay Hồ Đầu Liêm Đao Thương xẹt qua một đường vòng cung. Tả Phong cũng đã thi thể Dị chỗ.

Lô Thực thấy Mã Nguyên đã chém giết Tả Phong, nhất thời cả người vô lực, bại liệt ở xe chờ tù bên trong.

Mã Nguyên đi tới trước xe, trong tay liêm đao thương như khối đao chém mả, tướng xe chờ tù phá tan. Xuống ngựa đến Lô Thực trước người, "Văn Long đến muộn, để bá phụ bị khổ."

Lúc này Lô Thực hai mắt rung rung nhìn về phía Mã Nguyên, "Hoành! Người sao có thể bởi vì ta một cái xương già bị mất tiền đồ, người bây giờ đã là cao quý Xa Kỵ Tướng Quân, chỉ muốn xây dựng lại chiến công, tất có thể thêm con số Phiêu Kị tướng quân, đến lúc đó Lạc Dương chỉ có Hà Tiến một người chức cao cùng với người. Bây giờ người chém giết Tả Phong, Thiên Từ tất sẽ tức giận, nếu là người có cái gì chuyện bất trắc, gọi ta thế nào đối với đã quy thiên tiên sư cùng với kiệt đệ bàn giao!"

Mã Nguyên trên mặt mang theo Lô Thực uống tổ, cũng vì phản bác, chỉ là là Lô Thực cảm thấy bất bình.

Lúc này phía sau Hoàng Phủ Tung dẫn dắt mọi người đã dám đến, thấy Mã Nguyên đã chém giết Tả Phong, mỗi cái hải hùng khiếp vía, sợ là Linh Đế sẽ không dễ dàng buông tha Mã Nguyên.

Lúc này buổi sáng, trong triều đình, Linh Đế trên mặt mang theo sương lạnh ngồi ở công đường. Trong lòng đã cực kỳ phẫn nộ! Lúc này Trương Nhượng mở miệng nói, "Bệ hạ, hôm qua Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên, là Lô Thực đại nhân báo bất bình, nổi giận chém hoàng tử Tả Phong, càng là tuyên

bố chúng ta hoạn quan chính là bất trung bất hiếu bất nhân bất nghĩa hạng người. Nô tỳ đau lòng không dễ, đã không sinh tồn chi niệm, mong rằng bệ hạ cho phép nô tỳ, đi trước một bước! Nô tỳ đi tới!"

Trương Nhượng ngồi một bộ hiện tại liền muốn đi chết chuẩn bị. Linh Đế vội vàng mở miệng ngăn cản, "Đề phụ không thể! Nếu là không có đề phụ, quả nhân ngày tháng sau đó ai giáo dục? Đề phụ đi đâu bớt giận!"

Linh Đế nói xong, tiện lợi thanh âm uống đến, "Mã Văn Long! Ngươi là ý gì tư, quả nhân phái Tả Phong đi vào tham quân, Lô Thực lâu công Trương Giác không xuống, quả nhân để Lô Thực về kinh điều tra, ngươi dĩ nhiên cộng nhiên kháng chỉ, chẳng lẽ cho là có công tại ngươi! Quả nhân liền không đành lòng giết ngươi sao!"

Mã Nguyên từ đầu tiên thân hậu hoi đứng ra, ngao khí xem hướng thiên không, "Tả Phong tên là tham quân, kì thực yêu cầu tiền tài, Lô Thực bá phụ không muốn khuất phục, liền trên đường trở về không cho Lô Thực bá phụ một giọt nước uống! Chẳng lẽ không đáng chết sao!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Nổi giận chém Tả Phong bỏ tù phong ba dưới

Chương 49: Nổi giận chém Tả Phong bỏ tù phong ba dưới

Linh Đế thấy Mã Nguyên không sợ, nhất thời mặt rồng giận dữ, "Làm càn! Ngươi dĩ nhiên cộng nhiên ở trong triều đình cùng với quả nhân đối diện! Khoảng chừng, tướng Mã Nguyên đẩy ra ngoài, trăm thủ coi chừng!"

Linh Đế thanh âm chưa dứt, cả triều văn võ dòn dập quỳ xuống đất cầu xin. Hà Tiến rồng to, "Bệ hạ không thể nha! Mã Văn Long tự chinh chiến tới nay, diệt Trần Thắng, bình khăn vàng. Bây giờ nếu là bởi vì chém giết Tả Phong liền đem trăm thủ. Sau đó ai đến bảo vệ ta Đại Hán! Bệ hạ cân nhắc nha!"

Linh Đế nghe vậy phần nộ đến, "Lẽ nào ta to lớn Hán thất, cũng chỉ có Mã Văn Long một người có năng lực ra trận giết địch sao! Tả tướng quân Hoàng Phủ Tung, trước tướng quân Đồng Trác, chinh Bắc tướng quân Tào Tháo! Ai không thể ra trận!" Hà Tiến nghe vậy thở dài nói, "Bệ hạ vẫn là cân nhắc đi! Nếu là Hán thất mất Mã tướng quân. Hối hận đã muộn đã nha!"

Linh Đế âm thầm trầm tư, đột nhiên lạnh rên một tiếng đạo, "Hừ, nếu cả triều văn võ vì ngươi cầu xin, liền trước tiên tha ngươi, nhưng tội chết có thể miễn, mang vạ khó thoát. Tướng Mã Nguyên ép vào Thiên Lao. Đối đãi chiến loạn dẹp loạn, làm tiếp định đoạt!"

Mã Nguyên bỏ tù tin tức như cuồng phong bình thường, bao phủ Đại Hán thiên hạ Cừu Châu nơi.

Xa Kỳ Tướng Quân phủ, Mộc Quế Anh biết được Mã Nguyên bỏ tù hậu, nhất thời giận tím mặt mày, muốn muốn dẫn dắt mọi người cướp sạch Thiên Lao. Bị Hí Chí Tài ngăn cản.

Hí Chí Tài sắc mặt trắng bệch đạo, "Chủ mẫu không thể, bây giờ Trương Giác thế trùng, Thiên Từ sở dĩ không sát chủ công, cũng không phải là đơn chi bởi vì Hà Tiến cầu xin. Nhiều đang lo lắng Trương Giác. Bây giờ Đồng Trác đang cùng Trương Giác giao chiến, liền Lô Thực đại nhân cũng không có năng lực đánh hạ Trương Giác. Đồng Trác Bình bại chính là chắc chắn. Thiên Từ tất sẽ làm Hoàng Phủ Tung, Tào Tháo, Viên Thiệu ba vị tướng quân đi vào giúp đỡ Đồng Trác. Trước tiên bây giờ Trương Giác thủ hạ có Tần Văn Lễ cỡ này trí dũng song toàn người, lại có Vương Ngạn Chương, Phàn Khoái hai vị vạ phu không làm đại tướng! Phóng tâm mất thiên hạ, có năng lực chống lại giả, chỉ có chúa công!"

Mộc Quế Anh lúc này mới thở dài nói, "Vợ chồng ta trải qua nhiều lần đau khổ, rốt cục kết hôn muộn, ai biết tân hôn yến ngươi, phu quân nhưng mà lại phải bị này lao ngục tai ương." Mộc Quế Anh nói, anh khí mặt cười đã treo lên vài giọt giọt nước mắt. Một hồi lâu sau, Mộc Quế Anh đột nhiên ngừng đầu lên, "Đúng rồi, lúc này cần phải không thể để Nguyên Bá biết. Bằng không hậu quả khó mà lường được."

Hí Chí Tài thấy Mộc Quế Anh như vậy tác phong, âm thầm gật đầu, Mã Nguyên không biết tu cái gì phúc khí, càng có thể cưới được như vậy có chủ kiến nữ tử.

Trong hoàng cung, Hà Hậu nghe nói Mã Nguyên bỏ tù, mang theo tỷ nữ một đường đi tới Thiên Lao vấn an Mã Nguyên, Thiên Lao thủ tướng thấy Hoàng hậu đến đây, liền tự mình làm Hà Hậu dẫn đường.

Lúc này trong thiên lao, Mã Nguyên dựa vào tường mà ngồi, chỉ thấy Mã Nguyên tóc tai bù xù, một thân màu trắng áo tù nhân, chính hai mắt vô thần nhìn

vách tường. Xung quanh trong phòng giam không có một bóng người, trước đây không lâu khăn vàng bạc phát, Linh Đế giải trừ đảng cầm, Mã Nguyên đập tắt Trần Thắng, Linh Đế lại đại xá thiên hạ, bây giờ to lớn Thiên Lao, chỉ có Mã Nguyên một người.

Trương Nhượng lúc này ngồi ở Mã Nguyên đối diện, uống rượu cười nói "Mã Nguyên, ngươi cũng có xế chiều hôm nay? Mặc cho ngươi võ nghệ ngập trời, vẫn có năng lực định quốc, còn không là tiến vào Lạc Dương trong thiên lao?"

Trương Nhượng thấy Mã Nguyên không để ý tới hắn, lại cười nói "Ha ha, Mã Nguyên, ngươi vì sao không nói lời nào a! Ha ha ha." Mã Nguyên dựa vào tường nằm, mặc cho Trương Nhượng nói cái gì, đều chỉ đây không nghe thấy, nếu là lúc này hồi phục tá Trương Nhượng, chỉ có thể mặc cho nhục nhã.

Trương Nhượng thấy Mã Nguyên không hề bị lay động, cười nói "Mã Văn Long ngươi có biết, sau năm ngày bệ hạ lệnh ta giam chém, ngươi không bằng câu ta hai câu, nói không chắc ta lòng từ bi, thả ngươi cũng khó nói đây?" Mã Nguyên nghe vậy, đột nhiên cười to lên. Trương Nhượng thấy Mã Nguyên đột nhiên cười to, cau mày nói "Mã Văn Long, ngươi chết đến nơi rồi, nhưng mà còn cười được, ngươi thực sự là thật là can đảm a!"

Mã Nguyên cười nói "Ngươi cũng biết ta cười cái gì?" Trương Nhượng cau mày nói "Ngươi cười cái gì?" Mã Nguyên khoe miệng cười khẩy, "Ta cười ngươi đáng thương, người khác chết rồi vẫn còn có thể có lưu lại toàn thân, ngươi chết sau đó liền toàn thân đều không phải, có gì vinh quang ở ta trước mặt khoe khoang! Thân thể phát da được với cha mẹ! Ngươi đường đường bày thước thân thể nhưng mà tự hủy thân thể, tiến cung làm thái giám, chết rồi có gì che mặt đi gặp cha mẫu! Sợ là đến lúc đó ngươi phụ ngươi mẫu, cũng sẽ bị tức biến thành tro bụi, đến lúc đó ngươi một người dưới đất, lại không phải xong người, há không đáng thương hơ!"

Trương Nhượng lập tức bị tức giận bó run lên, chỉ vào Mã Nguyên đạo "Ngươi, ngươi, ngươi ngươi, khí sát ta vậy! Quân ngục ở đâu cho ta tướng Mã Văn Long chém thành muôn mảnh!"

Lúc này Hà Hậu đi tới đạo "Trường Đài đại nhân uy phong thật to a!"

Trương Nhượng thấy Hà Hậu đến, nhất thời sợ hãi đến quỳ xuống đất đạo "Tham kiến Hoàng hậu nương nương, nương nương vạn kim thân thể sao có thể tới đây không rõ nơi, đây mau mau rời đi mới là."

Hà Hậu đôi mắt đẹp trừng đạo "Mã Văn Long có công với Đại Hán, ta đối đãi Thiên Tử đến đây vì đó thăm tù, ngươi đừng vội nhiều lời, mau chóng thôi lui!" Trương Nhượng bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là rời đi.

Trương Nhượng đi rồi, Hà Hậu gọi tỷ nữ đem rượu món ăn a rồi, đặt tại Mã Nguyên cửa lao rồi, xin mời Mã Nguyên dùng bữa, Mã Nguyên ngẩng đầu nhìn trời nhìn nhà tù, không nhúc nhích, Mã Nguyên tự biết chính mình duy nhất nhược điểm chính là mặt đối với nữ nhân, huống hồ là Hà Hoàng Hậu người như thế tuyệt sắc, càng là không dám nhìn nàng. Lúc này hai người đều không nói lời nào, trong phòng giam hiện ra có vẻ lúng túng, lúc này Hà Hậu đỏ mặt nói "Tướng quân trước tiên dùng chút cơm canh, không cần phải lo lắng, tướng quân tất sẽ bình yên thoát vậy!"

Mã Nguyên lúc này lắc đầu cười khổ nói "Thật không nghĩ tới, ta Mã Văn Long cũng có xế chiều hôm nay, Mã Văn Long có tài cán gì, tận nhiên làm phiên Hoàng hậu đến thăm hỏi, xấu hổ nha!"

Hà Hậu lúc này đôi mắt đẹp buồn xuống, thở dài nói, "Điều nhớ ngày đó, tướng quân cầm trong tay liềm đao thương, dưới khó Hắc Thần câu, cờ nào uy phong, diệt Trần Thắng, bình Dự Châu, cờ nào phong thái. Hậu hoa viên bên trong Mãn Giang Hồng cờ nào chỉ hướng! Ai biết tướng quân hôm nay càng được như vậy tai nạn, ta đau lòng."

Mã Nguyên lắc đầu cười khổ nói "Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh! Nương nương không cần nhắc lại. Văn Long một lần bố y, sao dám lao nương nương nhớ! Văn Long nhận lấy thì ngại."

Hà Hoàng Hậu nhất thời khẽ mỉm cười, Mã Nguyên xem sững sờ. Lúc này Hà Hậu là cờ nào mê người, hoa lệ đoan trang, khí chất bức người, phối hợp khẽ mỉm cười, tướng Hà Hậu hiện ra quyến rũ động lòng người.

Hà Hậu thấy Mã Nguyên theo dõi hắn xem, nhất thời trong lòng thiết hi, thẹn thùng đạo "Tướng quân nhìn cái gì chứ?" Mã Nguyên mới hoàn hồn đạo "Mạo phạm nương nương, thảo dân tội chết. Nương nương trời sinh quyến rũ, tiểu nhân vô tâm mạo phạm, thực sự tội chết!"

Hà Hậu nghe vậy nhất thời cười nói "Người trưởng tướng vốn là cho người khác xem, tướng quân mới phẩm xuất chúng, thiếp thân có năng lực đến tướng quân tán thưởng, tam sinh chi hạnh, tướng quân có tội gì. Bây giờ lao bên trong chỉ có hai người chúng ta, tướng quân có thể hay không giương ra tài hoa, vì ta phú một câu thơ, giải quyết xong ta đối với tướng quân lòng kính trọng. Cũng làm tướng quân bồi tội được không?"

Mã Nguyên cười khổ nói "Hôm nay một người ở đây, đã rất không thú vị, có năng lực có nương nương đến đây làm bạn nhất thời, chết cũng không tiếc, ta liền là nương nương phú một câu thơ đã đồng hồ cảm tạ." Nói xong, Mã Nguyên nhìn chằm chằm Hà Hậu đi tới đi lui. Hà Hậu bị mã nguyên Tề xem trong lòng nai con đánh thẳng, chỉ thấy Mã Nguyên đột nhiên dừng bước lại, mở miệng nói "Hán Hoàng trùng sắc tư khuynh quốc, ngự vũ nhiều năm cầu không được. Hà gia cô có gái mới lớn, nuôi dưỡng ở khuê phòng người Diệp thức."

Trời sinh quyến rũ khó tự bỏ, một khi tuyển ở quân vương chếch. Ngoái đầu nhìn lại một nụ cười sinh ra trăm vẻ đẹp, lực cung phản đại vô nhan sắc.

Xuân hàn tứ dục Hoa Thanh Trì, ôn tuyền nước hoạt tẩy mỡ đông. Thị nâng dậy kiều vô lực, bắt đầu là tân thừa ân trạch thì.

Tóc mây hoa nhan kim bộ điều, phù dung tướng ẩm độ đêm xuân. Đêm xuân khổ ngắn ngày càng cao lên, từ đây quân vương không lâm triều.

Hầu hạ thị yến không nhân hạ, xuân thuận theo chơi xuân dạ chuyên dạ. Hậu cung mỹ nhân ba ngàn người, 3,000 sủng ái ở một thân.

Kim ốc trang thành kiều thị dạ, ngọc lâu tiệc xong túy cùng xuân. Tỷ muội huynh đệ đều liệt thổ, đáng thương hào quang sinh môn hộ.

Liên lệnh lòng cha mẹ trong thiên hạ, không sống lại nam sống lại nữ. Ly cung chỗ cao nhập Thanh Vân, tiên nhạc phong phiêu khắp nơi ngửi." Mã Nguyên lần thứ hai trộm lấy hậu thế tên, đến tranh thủ Hà Hậu phương tâm.

Lúc này Hà Hậu hai hàng thanh roi lệ dưới, tâm tình không cách nào ngôn nói, Hà Hậu thầm nói "Tướng quân có từng biết, thiếp thân hiện tại hoàng cung, như lãnh cung không khác!" Mã Nguyên thấy Hà Hậu roi lệ, trong lòng nhất thời không rõ, tiến lên thế Hà Hậu lau khô nước mắt. Hà Hậu nhất thời sắc mặt như quả táo, càng thêm cảm động.

Một hồi lâu sau, Hà Hậu mắc cỡ đỏ mặt nói, xoay người rời đi Thiên Lao.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Mộc Quế Anh quả soái một

Chương 50: Mộc Quế Anh quả soái một

Sau năm ngày, Nghiễm Tông bên trong chiến trường, Tần Văn Lễ bước nhanh đi vào Trương Giác gian phòng, quỳ xuống đất đạo, "Thiên Công Tướng Quân, đại hi nha! Mã Văn Long bởi vì chém giết Tả Phong, chọc giận Hán Đế, Hán Đế muốn chém thủ cực, bị Hà Tiến ngăn lại, hiện tại đã bị ép vào Thiên Lao rồi!"

Trương Giác gần đây thân thể đã có chút không khỏe, nghe nói Tần Văn Lễ đến báo, nhất thời cười to nói, "Được! Hán Đế quả nhiên muốn chết, mau mau thông báo chúng tướng, tối nay cùng với Đồng Trác quyết chiến!"

Tần Văn Lễ lật đặt rồi rút đứng dậy rời đi. Báo cho mọi người đi tới.

Cùng ngày buổi tối, đêm đen như tằm, gió thổi như hồng. Khăn vàng đại quân hai mươi vạn thanh sào mà rời, giết hướng về Hán quân nơi đóng quân.

Đồng Trác bị khăn vàng dạ tập (đột kích ban đêm) đại doanh, vốn định một mình thoát đi, ai biết phía trước một người chặn lại rồi Đồng Trác đường đi.

"Mỗ chính là Thiên Công Tướng Quân dưới trướng đại tướng Vương Ngạn Chương, Đồng Trác chạy đi đâu!" Vương Ngạn Chương trong lòng bàn tay thiết thương phát sinh từng trận hàn quang. Đồng Trác đã là hồn phi phách tán.

Lúc này Đồng Trác thủ hạ đại tướng Hoa Hùng cùng với sát tướng Thường Ngô Xuân đến đây bảo vệ Đồng Trác. Thường Ngô Xuân lực chiến Vương Ngạn Chương, hai người đại chiến bách mười hợp, Thường Ngô Xuân không địch lại Vương Ngạn Chương anh dũng, bị một thương chọn thương cánh tay trái. Giục ngựa mà chạy.

Đồng Trác ở Hoa Hùng hộ vệ dưới chạy ra Nghiễm Tông chiến trường, lui giữ Hà Nội. Nếu là lúc này Trương Giác lấy thêm dưới Hà Nội, liền có thể trực tiến vào Lạc Dương. Ngra đập Trung Nguyên!

Cùng lúc đó, Tào Tháo bình định Thanh Châu khăn vàng, biết được Đồng Trác Bình bại, suất lĩnh thủ hạ đại tướng Đan Hùng Tín, Vương Bá Đường, đi tới Hà Nội trợ chiến!

Từ Châu Đào Khiêm, đến Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên đại tướng Tần Quỳnh, Trình Giảo Kim giúp đỡ, bình định Từ Châu khăn vàng. Biết được Mã Nguyên bỏ tù, Tần Quỳnh liền vào ở Từ Châu, chờ đợi thi biến.

Linh Đế không muốn mới vừa trị tội Mã Nguyên, Đồng Trác cũng đã Bình bại, nhất thời giận dữ, lệnh Tả tướng quân Hoàng Phủ Tung, suất lĩnh dưới trướng trọng tướng, đi tới Hà Nội, giúp đỡ Đồng Trác.

Lại nói Cao Thuận đi tới Xa Kỵ Tướng Quân phủ, biết được Mã Nguyên bỏ tù, liền dẫn thư, Báo Mã về Tịnh châu đi tới. Mã Nguyên liền như vậy cùng với Cao Thuận bỏ lỡ cơ hội.

Hà Nội ngoài thành, Tần Văn Lễ, Vương Ngạn Chương, Phàn Khoái ba tướng ở đây khiêu chiến, Đồng Trác, Hoàng Phủ Tung Tào Tháo ba người đứng ở thành trên thờ dài, từ khi ba người về sư một chỗ, đã cùng khăn vàng giao chiến mấy lần. Không khỏi bị Tần Văn Lễ giả dối, Vương Ngạn Chương anh

dừng bại.

Bây giờ khăn vàng sẽ khời ngày một rõ tăng lên trên, Hán quân tinh thần dần dần hạ. Hoàng Phủ Tung chỉ có thể phất trăm dặm kịch liệt đến Lạc Dương, thỉnh cầu Linh Đế phát binh đến cứu viện.

Bây giờ Linh Đế đang ngồi ở công đường thờ dài, "Bây giờ Trương Giác thế trùng, ngay lúc sắp đánh tới Lạc Dương đến rồi. Phải làm sao mới ổn đây!"

Hà Tiến nhân cơ hội giương giọng nói đến, "Bệ hạ, lúc này đây thả ra Thiên Lao bên trong Mã Văn Long, để hắn mang binh xuất chinh! Mã Văn Long lĩnh binh có cách, tất có thể dập tắt khăn vàng."

Trương Nhượng thấy Hà Tiến muốn Linh Đế thích thả Mã Nguyên, vội vàng ngăn cản, "Bệ hạ, có thể để Mã Nguyên dưới trướng mọi người tùy tùng Hoàng Phủ Tung tướng quân đi vào phá địch, không hẳn nhất định phải thả ra Mã Nguyên!"

Hà Tiến thấy Trương Nhượng như vậy ngăn cản, nhất thời thờ dài nói, "Mã Nguyên dưới trướng Yến Văn Thập Bát Kỳ, thần tướng Lý Nguyên Bá, còn có mục, Phàn, hai vị phu nhân, sao nghe theo người khác điều khiển!"

Linh Đế nghe vậy cười khổ, "Xem ra quả nhân không thả hắn ra là không xong rồi. Nhưng còn có cái gì những biện pháp khác?"

Trương Nhượng nghe vậy suy nghĩ sâu sắc chốc lát, đột nhiên trên mặt mang theo nham hiểm đạo, "Bệ hạ, có thể thông báo Xa Kỳ Tướng Quân phủ. Nếu là Mã Nguyên dưới trướng có thể giải Hà Nội chỉ gấp. Liền thả Mã Nguyên đi ra ngoài. Mã Nguyên dưới trướng tất sẽ một lòng đoàn kết. Đi vào Hà Nội phá địch."

Linh Đế nghe vậy nhất thời rõ ràng Trương Nhượng ý nghĩ, dưới chỉ để Hà Tiến báo cho Xa Kỳ Tướng Quân phủ, nếu là Mã Nguyên dưới trướng có thể cứu Hà Nội chỉ gấp. Liền phụng Mã Nguyên trở về.

Mộc Quế Anh biết được tin tức này hậu, trước tiên tìm Hí Chí Tài thương nghị. Hí Chí Tài biết được nguyên do, khẽ cau mày nói, "Thiên Tử không muốn thả chúa công đi ra, nhưng lại muốn cứu Hà Nội chỉ gấp. Chủ mẫu muốn cứu chúa công, sợ là muốn triệu tập chúng tướng cùng đi vào phá địch. Đến lúc đó chủ mẫu chỉ cần tiêu Thảng mấy trăm, Trương Giác tất sẽ lui binh. Linh Đế trải qua trận chiến này, đến lúc đó muốn dập tắt Trương Giác. Cũng chỉ có thả chúa công đi ra."

Mộc Quế Anh cỡ nào thông minh, nghe vậy nhất thời đại hỉ, sai người đi vào triệu tập mọi người đến đây nghị sự, chính mình một mình đi vào cùng với Lý Nguyên Bá kẻ ra.

Đây Mộc Quế Anh đi tới Lý Nguyên Bá cửa phòng thì, chỉ thấy Lý Nguyên Bá cầm trong tay kim chùy, đối với Thiệu Kha lớn tiếng gầm thét lên, "Cầu nô tài, ít phải gạt ta, hiện tại toàn bộ Lạc Dương đều đang nói ca ca bị ép vào đại lao. Người dĩ nhiên còn dám gạt ta. Cút!" Lý Nguyên Bá nói xong, liền muốn truyền thân rồi đi.

Mộc Quế Anh lúc này đôi mắt đẹp trừng, "Làm càn! Phu quân không ở, người dĩ nhiên lại vô lễ như thế, còn không hướng về Thiệu Quân sự xin lỗi!"

Lý Nguyên Bá nghe vậy giận dữ, "Tiểu gia mới không được! Cầu nô tài kia dám gạt ta, nếu không là nhìn hắn ngày chính hầu hạ trên, tiểu gia đã sớm một chùy đập phá hắn! Chết đâu, bây giờ ca ca thật sự bị giam trên trời lao. Người chờ, ta này liền đi cứu ca ca đi ra!"

Đối với Lý Nguyên Bá thông minh, người bình thường là rất khó cùng hắn giao lưu.

Mộc Quế Anh thấy Lý Nguyên Bá liền phải rồi đi, trong lòng càng là sốt ruột, lúc này Phàn Lê Huê ngăn cản Lý Nguyên Bá đường đi. "Nguyên Bá không thể lỗ mãng, nghe chỉ đâu một lời, người hiện tại đi vào, không phải cứu ca ca người, mà là hại ca ca người, Thiên Tử đã hạ lệnh, chỉ cần chúng ta phá khăn vàng, liền thả ca ca người đi ra. Người hiện tại đi vào cướp ngục, Thiên Tử nổi giận, ca ca người tất sẽ nhân người mà chết! Nghe ta nói như vậy, cùng với chúng ta cùng nhau đi tới Hà Nội phá địch, đối đãi phá địch đời sau, chính là huynh đệ người đoàn viên thời gian."

Lý Nguyên Bá vừa nghe có giá đánh, nhất thời hỏi, "Cái kia nếu là ta đập phá khăn vàng, Thiên Tử không tha ca ca đi ra, đến lúc đó các người liền không muốn lại ngăn cản ta đi cứu ca ca!"

Mộc Quế Anh thấy Phàn Lê Huê ổn định Lý Nguyên Bá, vội vàng mở miệng, "Nếu là đến lúc đó Thiên Tử không tha phu quân đi ra, chúng ta liền cứu ra phu quân, cao bay xa chạy. Như vậy được không?"

Lý Nguyên Bá lúc này mới nguôi giận, tùy tùng Mộc Quế Anh đến đây nghị sự, lúc này trong đại sảnh, Tiết Lễ, Dương Tái Hưng, Mã Trung, Hoàng Trung, đám người đã ngồi ở hai bên, Mộc Quế Anh cùng với Phàn Lê Huê ngồi chung trên thủ, Lý Nguyên Bá cùng với Lí Quý đứng ở hai nữ phía sau. Trên đại sảnh đặc biệt yên tĩnh.

Mộc Quế Anh mở miệng đánh vỡ loại này lúng túng, "Chư vị đều là đương đại hào kiệt, Mộc Quế Anh tự biết nữ lưu hạng người không cách nào để cho chư vị nghe theo, nhưng bây giờ phu quân bị ép vào đại lao, Thiên Tử dưới làm cho bọn ta đi vào phá tặc, nếu là thắng rồi, thì sẽ thả phu quân. Mộc Quế Anh mặt dày khăn cầu chư vị, giúp ta một chút sức lực, theo ta đi tới Hà Nội thảo phạt Trương Giác."

Lúc này mọi người không còn gì để nói, bọn họ mỗi người đều là đương đại hào kiệt, sao cam nguyện nghe theo nữ lưu hạng người điều khiển?

Đúng vào lúc này, Dương Tái Hưng lấy ra Mã Nguyên Phụng Hoàng niết bàn huy, tỏ rõ về tức giận mở miệng đến, "Đây là chúa công Phụng Hoàng niết bàn chiến huy! Chúa công có lỗi, nếu là chúa công không khó, trong quân tất cả sự vụ, giao có Đại phu nhân mục thị toàn quyền xử lý! Các người chẳng lẽ muốn phản bội chúa công không được!"

Lúc này mọi người vội vàng đáp ứng, tùy từng Mộc Quế Anh xuất chinh khăn vàng. Mộc Quế Anh thấy mọi người đáp ứng, đôi mắt đẹp vẫy một cái, "Nếu chư vị không có ý kiến, vậy thì có ta quải soái, Hí Chí Tài là quân sĩ. Tiết Lễ, Dương Tái Hưng làm tiên phong, từng người về doanh chuẩn bị, ngày mai canh ba tạo cơm, năm canh xuất chinh, thẳng đến Hà Nội!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Mộc Quế Anh quải soái hai

Chương 51: Mộc Quế Anh quải soái hai

Hà Nội ngoài thành, khăn vàng tặc quân khí thế Cao Ngang, đã có công thành chuẩn bị, Tân Văn Lễ dẫn dắt mọi người tiếp đi chửi bậy. Nhưng trong thành không người nào dám tới ứng chiến.

Thành trên Tào Tháo thấy không có người có can đảm Tân Văn Lễ giao chiến, không thể làm gì khác hơn là rời kể, đối đãi trời gần buổi trưa, quân địch uể oải thời gian, đại mở cửa thành, Hán quân thanh sào mà rời, đánh Tân Văn Lễ một cái sai tay không kịp.

Tân Văn Lễ liên tục khiêu chiến mấy ngày, Tào Tháo bọn người là rùa rút cổ không ra, thủ hạ đã kiêu ngạo không ngớt, cái gọi là kiêu binh tất bại, Tân Văn Lễ thấy Tào Tháo đột nhiên thanh sào mà rời, nơi nào có lực chống đối, không thể làm gì khác hơn là tạm thời lĩnh binh rời đi.

Tào Tháo tiểu Thảng một hồi, cũng không dám khinh thường, lần thứ hai hướng về Lạc Dương cầu cứu, hi vọng Linh Đế có thể sớm ngày phái binh tới viện.

Lúc này thành Lạc Dương ở ngoài, Mộc Quế Anh ngồi cao truy phong Bảo Mã bên trên, trong tay Lê Hoa Thương nằm ngang ở trước ngực, sau lưng khoác Mã Nguyên Phụng Hoàng niết bàn chiến huy, nhìn phía Lạc Dương nơi sâu xa. Bên cạnh Phàn Lê Huê người mặc ngân giáp, nói với Mộc Quế Anh đến, "Tỷ tỷ lại muốn phụ quân? Nên xuất chinh. . ."

Mộc Quế Anh xoay đầu lại, nhìn phía sau Yên Vân Thập Bát Ky, Tiết Lễ, Hoàng Trung, mọi người, vì hơi thở dài một tiếng. "Lên đường đi!"

Lúc này khăn vàng trong lầu, Tân Văn Lễ bị Tào Tháo dùng kế bại, nộ khí này sinh, đời này chỉ có hán tính toán người khác, không nghĩ tới hôm nay sẽ bị người khác dùng kế bại. Lửa giận trong lòng bên trong thiêu!

Vương Ngạn Chương tự biết Tân Văn Lễ lĩnh binh có cách, hôm nay bại, đơn giản là trong lòng bất cẩn, coi thường Tào Tháo, mới sẽ trúng rồi quân địch kiêu binh kế sách. Thấy Tân Văn Lễ lúc này chính âm thầm hối hận, cười to nói, "Tướng quân không nên hối hận. Hôm nay bại đơn giản tướng quân bất cẩn, Thiên Công Tướng Quân cũng không trách phạt tướng quân, ngày mai tha cho ta đi vào khiêu chiến, hán trong quân, chỉ có Đồng Trác thuộc cấp, Thường Ngô Xuân có thể cùng ta tranh đấu chút hiệp, cái khác mọi người, không người có năng lực là ta chỉ địch thủ. Ngày mai tướng quân vì ta áp trận chính là!"

Tân Văn Lễ thở dài một tiếng, biết chuyện đến nước này, chỉ có mạnh mẽ tấn công Hà Nội. Đã làm tốt ngày mai Vương Ngạn Chương khiêu chiến đời sau, sấn sĩ khí chính thẳng, cường công Hà Nội rồi!

Lúc này Mộc Quế Anh đã cách Hà Nội bất quá mấy chục dặm, là né qua phe địch tiểu ky, liền ở đây dựng trại đóng quân, ngày mai lại tiến quân Hà Nội.

Lúc này Mã Nguyên đang ở Thiên Lao, hồn nhiên không biết Mộc Quế Anh vì cứu hán, đã mặc giáp trụ ra trận, đi tới Hà Nội phá địch đi tới.

Thiên Lao bên trong tuy có Hà Hậu bức này mỹ nữ thường đến thăm, nhưng cũng khó đã làm cho Mã Nguyên quên trong nhà còn có ba vị vợ đẹp chờ đợi mình đây. Linh Đế chậm chạp không tha hán rời đi. Sợ là Lý Nguyên Bá lại muốn ồn ào chuyện đi! Mã Nguyên thực đang lo lắng, nếu là thật đến bất đắc dĩ mức độ, sợ là chính mình không thể làm gì khác hơn là đi tới phản loạn con đường rồi!

Hà Nội quận bên trong, Đồng Trác ngồi cao đại sảnh, mỉm cười đối với Tào Tháo nói rằng, "Hôm nay nếu không có Mạnh Đức rời kể, nào có hôm nay đại thắng, đến ta kính Mạnh Đức lão đệ một chén."

Tào Tháo rộng rãi cười một tiếng nói, "Tướng quân nói giỡn, bây giờ khăn vàng vẫn còn có mười lăm vạn chỉ chúng, đảm đương không nổi đại thắng a!"

Đồng Trác nghe vậy cả kinh, "Mạnh Đức nói như vậy, nhưng là có diệu kế dạy ta, có thể phá quân địch?"

Tào Tháo cười to nói, "Thiên tử bây giờ đã phái Xa Kỵ Tướng Quân Mã Văn Long thuộc cấp đến đây trợ chiến, Mã Văn Long thủ hạ không nhược tướng, muốn phá khải vàng, còn không đơn giản? Mã Văn Long chỉ thê mục thị, nhiều lần xuất chinh, có mảy liễu không nhường mảy râu chỉ phong. Đã dẫn dắt vô cùng lực thần Lý Nguyên Bá, đòi mạng quý sĩ Yến Vân Thập Bát Kỵ, chính đang dám đến trên đường, sợ là ngày mai liền muốn đến rồi! Chúng ta chỉ cần lẳng lặng đợi liền có thể!"

Sáng sớm hôm sau, Vương Ngạn Chương suất lĩnh Quân Hội cùng với 500 tử sĩ, đến đây khiêu chiến, Đồng Trác thấy thế lạnh rên một tiếng, hạ lệnh đại quân cùng nhau tiến lên, bị Tào Tháo ngăn cản. Tào Tháo cười đáp, "Tặc quân dám lấy 500 tử sĩ trước tới khiêu chiến, nghĩ đến ngoài thành tất nhiên có trò lừa! Không thể xuất binh."

Hoàng Phủ Tung thấy Tào Tháo lĩnh binh có cách, bàn lại đạo, "Mạnh Đức nói có lý, tướng quân đây nghe theo Mạnh Đức nói như vậy nha!"

Đồng Trác thấy hai người đều nói ngoài thành có mai phục, liền đình chỉ xuất binh dự định.

Vương Ngạn Chương thấy Đồng Trác vẫn chưa trúng kế, chỉ có thể chửi ầm lên, Đồng Trác nhẫn không chịu được, nhất thời muốn cùng Vương Ngạn Chương tuyệt cái sinh tử. Thường Ngô Xuân thấy Đồng Trác chịu nhục, đứng ở thành trên hét lớn một tiếng, "Tặc tử đừng vội can rờ! Thường Ngô Xuân đến sẽ ngươi một hồi!" Thường Ngô Xuân nói xong, cũng đã giết ra khỏi cửa thành.

Vương Ngạn Chương thương du lịch long, cùng với Thường Ngô Xuân chém giết cùng nhau, Thường Ngô Xuân có Bảo Mã giúp đỡ, nhưng mà mới miễn cưỡng có thể cùng Vương Ngạn Chương chiến cái hoà nhau, hai người đại chiến bách mười hợp, Vương Ngạn Chương trong tay thiết thương đột nhiên uy thế tăng mạnh, tướng Thường Ngô Xuân đánh rớt xuống ngựa.

Mắt thấy Vương Ngạn Chương liền muốn diệt sát Thường Ngô Xuân, xa xa mệnh mông cuộn cuộn đánh tới một quân, to lớn mục tự kỳ đón gió tung bay, chính hướng Hà Nội mà tới. Bên trái một tướng cầm trong tay cung tên, nhanh chóng bắn ra một mũi tên, cứu Thường Ngô Xuân tính mạng.

Mộc Quế Anh đi tới trước trận, thấy Hán quân không người là Vương Ngạn Chương đối thủ, cất giọng nói, "Người phương nào đi vào chém giết người này?"

Dương Tái Hưng đến bách luyện tinh thương thép, Tây Lương Bảo Mã đại Thanh Long. Sớm đã có cùng người một trận chiến dự định. Lúc này cơ hội ngàn năm một thuở, nơi nào sẽ bỏ qua, lập tức giục ngựa mà rồi, "Tặc tướng đừng vội can rờ, Dương Tái Hưng đến vậy!"

Dương Tái Hưng lúc này có đại Thanh Long Bảo Mã cùng với bách luyện tinh thương thép, vũ lực đã ỏn ẻp Vương Ngạn Chương, Dương Tái Hưng thương du lịch long, cùng với Vương Ngạn Chương chém giết khó khăn chia lìa, Vương Ngạn Chương Hữu Thương Vương thuộc tính, Dương Tái Hưng nhất thời cũng khó đã đem đâm giết.

Hai người đại chiến 200 hợp, Dương Tái Hưng thiết huyết thuộc tính bạo phát, vũ lực thẳng tới 102. Chỉ thấy Dương Tái Hưng hét lớn một tiếng, một thương bỗng nhiên đâm hướng về Vương Ngạn Chương.

Mắt thấy Dương Tái Hưng liền muốn đâm giết Vương Ngạn Chương, xa xa Quân Hội nơi nào còn chờ, nhanh chóng giục ngựa mà tới. Cùng với Vương Ngạn Chương hợp chiến Dương Tái Hưng.

Tiết Lễ sớm đã có tham chiến chí tâm, chỉ là không được Mộc Quế Anh quân lệnh, không dám tự ý xuất chiến. Lúc này thấy hai người hợp chiến Dương Tái Hưng, hét lớn một tiếng, "Tặc đem quân ta không người hay không?"

Tiết Lễ gia nhập chiến trường, thế cuộc trong nháy mắt nghịch chuyển. Vương Ngạn Chương thấy không địch lại hai người anh dũng, phát như điên tướng hai người quét chân, cùng với Quân Hội đào mạng đi tới.

Tiết Lễ không cần người vậy, thấy hai người muốn chạy trốn, trong lòng bàn tay cung tên liên tục bắn ba mũi tên. Phân biệt hai mũi tên bắn về phía Quân Hội, một mũi tên bắn về phía Vương Ngạn Chương.

Vương Ngạn Chương cùng Quân Hội phân biệt trúng tên, Quân Hội càng là thân bên trong hai mũi tên, bị mất mạng tại chỗ. Từ trên ngựa rớt xuống.

Thành trên Tào Tháo nhìn thấy Dương Tái Hưng cùng với Tiết Lễ hai người anh dũng, bất đắc dĩ thở dài nói, "Mã Văn Long vì sao như vậy lệnh được, trước tiên có Lý Nguyên Bá, Tàn Quỳnh hai người, hậu có cơ này hân tướng, thật là làm cho mỡ đồ kị nha."

Đồng Trác thấy hai người đại thắng, nhất thời cười to nói, "Mở cửa thành, nghênh tiếp Xa Kỵ Tướng Quân thuộc cấp." Đồng Trác tự mình đi vào bái kiến Mộc Quế Anh.

Chỉ là Đồng Trác từ trước đến giờ háo sắc, thấy Mộc Quế Anh khuôn mặt đẹp, nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, trong lòng đánh hèn mọn bản tính, "Như vậy cân quốc mỹ nữ, nếu như có thể cùng với kết hợp, tất là nhân sinh một việc vui lớn."

Mộc Quế Anh thấy Đồng Trác trực nhìn mình chăm chăm, Từ Quý nhìn thấy rượu ngon bình thường cười, có chút không vui nói, "Đồng Trác, ta chính là Xa Kỵ Tướng Quân chỉ thê, ngươi tốt nhất thu hồi tâm tư của ngươi, bằng không, đừng trách ta không khách khí!"

Đồng Trác nghe vậy cười ha ha, "Phu nhân lời ấy không thích hợp, Mã Nguyên hiện tại bất quá giới dưới chi tử. Không bằng phu nhân suất lĩnh mọi người theo ta Đồng Trác, đến lúc đó chúng ta phá khải vàng, còn không là bắt vào tay? Ha ha ha ha" Đồng Trác từ trước đến giờ ngông cuồng tàn bạo. Thấy sắc quên lợi hại, lúc này thấy Mộc Quế Anh khuôn mặt đẹp, đã không lo nổi hủ hơn nhiều.

Mộc Quế Anh thấy Đồng Trác vô lễ như thế, lập tức giận dữ, "Đồng Trác, ta lòng tốt đến đây trợ ngươi, ngươi dĩ nhiên vô lễ như thế, đã như vậy, đừng trách ta vô tình."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Mộc Quế Anh quả soái ba

Chương 52: Mộc Quế Anh quả soái ba

Đồng Trác vô lễ không chỉ có chọc giận Mộc Quế Anh, liền ngay cả Hoàng Phủ Tung, Tào Tháo đều bởi vậy cảm thấy xấu hổ.

Đồng Trác vốn tưởng rằng, Mộc Quế Anh như vậy căn cước nữ tướng, tuy từng Mã Nguyên, đơn giản là vì danh dương thiên hạ, để người trong thiên hạ đều hiểu được nàng một nữ tử, liền có mảy lông không nhường mảy râu chi phong. Bởi vậy mới sẽ đối với Mộc Quế Anh vô lễ.

Hoàng Phủ Tung thấy Đồng Trác nhục nhã Mộc Quế Anh không nói, càng là tuyên bố, Mã Nguyên bây giờ bất quá là giới dưới chi tù. Lập tức gào thét, "Đồng trọng đỉnh! Ngươi dĩ nhiên làm nhục như thế có công chi thân, hôm nay nếu không có Mã phu nhân đến đây cứu trợ, thủ hạ ngươi Thường Ngô Xuân đã bị địch tướng chém giết rồi! Hừ!"

Đồng Trác cười ha ha, vốn muốn mở miệng, chỉ nghe một trận gào thét truyền đến, "Đồng mập mập! Ngươi dám xem thường ca ca ta, ăn trước tiểu gia một chùy!" Chính là Lý Nguyên Bá là vậy!

Lý Nguyên Bá ở Đồng Trác mở miệng nhục nhã Mộc Quế Anh thời gian, liền muốn giáo huấn Đồng Trác, nhưng Hí Chí Tài khuyên bảo Lý Nguyên Bá, vì Mã Nguyên có năng lực sớm ngày bị phóng thích, hi vọng Lý Nguyên Bá tạm thời nguôi giận, ai biết Đồng Trác dĩ nhiên trước mặt mọi người nhục nhã Mã Nguyên! Nhất thời nổi giận, Hí Chí Tài lại không ngăn được.

Lý Nguyên Bá ngôn muộn, liền một chùy đập về phía Đồng Trác, việc này Đồng Trác thuộc cấp Hoa Hùng cầm trong tay đại đao, đến đây cứu trợ Đồng Trác. Hoa Hùng trong tay đại đao cùng với Lý Nguyên Bá song chùy lao vào nhau thì. Hoa Hùng như đứt đoạn mất dây đến điều bình thường bay ra ngoài.

Một bên xem cuộc vui đến Tào Tháo thấy Lý Nguyên Bá liền muốn chùy đập Đồng Trác, ánh sáng mở miệng, "Nguyên Bá hiền đệ nghe ta một lời! Bây giờ. . ."

Tào Tháo chưa nói xong, Lý Nguyên Bá song chùy trong tay đã chỉ vào Tào Tháo, "Tào Mạnh Đức, ngươi tốt nhất cho tiểu gia tránh ra, đồng mập mập nhục nhã ca ca ta chị dâu, hôm nay tiểu gia liền muốn chùy đập phá kẻ này!"

Tào Tháo nghe vậy cao giọng cười to, "Các ngươi đồng ý xuất chinh, không không phải muốn Thiên Từ phóng thích Xa Kỳ Tướng Quân. Hôm nay ngươi nếu là chùy đập phá Đồng Trác, ngươi cho rằng Thiên Từ còn có thể thả Xa Kỳ Tướng Quân đi ra sao?"

Mộc Quế Anh thấy Tào Tháo khẩu khẩu là đao, ngăn cản Lý Nguyên Bá giết Đồng Trác chi niệm. Dẫn dắt mọi người, đi vào đóng quân.

Đồng Trác đại nạn không chết, đối với Tào Tháo cảm ân đại đức, "Mạnh Đức hiền đệ nha. Hôm nay nếu không có có hiền đệ ở đây, sợ là ta đồng trọng đỉnh liền bỏ mạng ở tại chỗ."

Tào Tháo hào phóng nở nụ cười, "Không sao, tướng quân sau đó còn nhiều hơn nói thêm điểm thao mới là."

Hoàng Phủ Tung thấy hai người cấu kết với nhau làm việc xấu, đối với Tào Tháo vốn có hảo cảm đã không còn sót lại chút gì. Lạnh rên một tiếng, cách trưởng mà đi.

Lúc này khăn vàng trong lều, Vương Ngạn Chương trọng thương mà về, còn bé đi Quân Hội này viên Đại tướng. Tân Văn Lễ không thể làm gì khác hơn là lĩnh quân cùng với Trương Giác hiệp.

Trương Giác nghe nói Quân Hội bỏ mình, Vương Ngạn Chương sau khi trọng thương, tức giận sắc mặt trắng bệch. Thủ hạ đại tướng Sừ Vạn Tuế thuận theo ngoài trưởng đi tới, nói với Trương Giác, "Bãi kiến Thiên cung tướng quân, nghe nói Quân Hội tướng quân bỏ mình, khổ đau lòng không thôi, Quân

Hội tướng quân cùng với mổ giao tình thâm hậu, mổ nguyện lĩnh quân đi tới Hà Nội, lực chém mục thị thù cùng, là Quân Hội tướng quân báo thù!"

Trương Giác gần đây thân thể vốn là không được, trong quân đại sự, nhiều giao cho Sử Vạn Tuế thống lĩnh, bây giờ Sử Vạn Tuế muốn đi vào cùng với Mộc Quế Anh quyết chiến. Trương Giác thờ dài một tiếng, phảng phất trong nháy mắt lão mười năm.

"Mục thị theo không bằng Mã Văn Long lĩnh binh có cách, nhưng nhiều lần tùy tùng xuất chinh, bây giờ thù hạ có vô cùng lực thần Lý Nguyên Bá, đòi mạng quý sĩ Yên Văn Thập Bát Kỵ, vốn là đủ lĩnh đầu người đau. Bây giờ không biết từ chỗ nào tìm đến rồi hai vị vạn người chỉ địch. Sợ là người đi vào cũng đúng phí công." Trương Giác khó khăn nói với Sử Vạn Tuế.

Sử Vạn Tuế nghe nói Trương Giác nói như vậy, khẽ cau mày nói, "Nhưng là tướng quân, bây giờ Mã Văn Long bỏ tù, Hán quân thế lực tổn thất lớn, đây sẵn này cơ hội tốt, bắt Hà Nội, đến lúc đó chúng ta liền có thể ngựa đạp Trung Nguyên, Bình tiến vào Lạc Dương. Đại sự có thể thành nha!"

Tân Văn Lễ cũng bàn lại đạo, "Sử tướng quân nói có lý, tướng quân không thể bỏ mất cơ hội tốt như vậy nha!"

Phàn Khoái lúc này lúng túng lên tiếng nói, "Khặc, cái kia, Thiên cung tướng quân, ta có một thỉnh cầu, không biết có thể đáp ứng hay không."

Trương Giác nghe vậy sững sờ, "Phàn Khoái tướng quân có việc liền nói, khi nào trở nên như vậy ấp a ấp úng."

Phàn Khoái lúc này mới lên tiếng, "Quân địch Mã Văn Long thiếp thị Phàn Lê Huê, chính là nhà ta muối muối, vũ lực không kém ta, thỉnh tướng quân thả nạng một con đường sống. Ta nguyện khuyển nạng đến hàng."

Trương Giác hai mắt đại tránh đạo, "Được, đã như vậy, người đi chiêu hàng Phàn thị, mặt khác truyền cho ta quân lệnh, Tịnh châu Trương Lương, Thanh Châu Trương Bảo, cùng ta quân hợp Binh vừa ra, nâng 30 vạn chỉ binh lực, tấn công Hà Nội!"

Trương Giác nói xong, hai người cũng đã xoay người rời đi. Lúc này cách xa ở Thiên Lao Mã Nguyên trong đầu một trận nhấc nhỏ truyền đến.

"Gợi ý của hệ thống, khăn vàng chung cực đại quyết chiến mở ra, khăn vàng thắng lợi, thì lại kí chủ sắp chết vong, nếu là kí chủ thắng lợi, có thể trải qua siêu cấp may mắn đại đĩa quay một lần."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ hoàn thành ẩn giấu nhiệm vụ, Mộc Quế Anh quải soái nhiệm vụ. Quà thưởng Mộc Quế Anh vũ lực thêm 3, thống suất thêm 2. Mộc Quế Anh trước mặt thuộc tính, vũ lực 95, trí lực 81, chính trị 67, thống suất 93."

Lúc này Mã Nguyên trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, Mộc Quế Anh sao quải soái xuất chinh! Lê nào khăn vàng lại có hướng đi? Hoặc là biên quan Hung Nô xâm lấn? Nhưng là Mã Nguyên đang ở Thiên Lao, cũng không biết Mộc Quế Anh vì cứu hãn, đi vào thảo phạt Trương Giác đi tới.

Mộc Quế Anh ra lệnh đại quân đóng quân hậu, liền đến đây tìm Phàn Lê Huê, cùng nạng cùng đi vào hoi dò hí chí tài kế phá địch. Phàn Lê Huê một đường thấp thòm bất an, vẻ mặt hoang mang, không cẩn thận, liền đánh vào Mộc Quế Anh trên người. Để Mộc Quế Anh hết sức hiếu kỳ, nghĩ thầm Phàn Lê Huê luôn luôn thận trọng, thống binh tác chiến không kém chính mình, vì sao hôm nay như vậy nôn nóng.

Phàn Lê Huê lúc này hơi sững sờ, nói với Mộc Quế Anh, "Tỷ tỷ, vừa nãy có khăn vàng đến đây truyền tin, là gia huynh đến. Trong thư nói Trương Giác triệu tập Tịnh châu Trương Lương, Thanh Châu Trương Bảo, nâng 30 vạn binh lực chi chúng, đến đây tấn công Hà Nội, gia huynh khuyên ta quy hàng. Nói Sử Vạn Tuế tuyên bố, muốn đao chém tỷ tỷ, là Quân Hội báo thù!"

Mộc Quế Anh nghe vậy, anh khí mặt cười trên có thêm một tầng sương lạnh, nói với Phàn Lê Huê. "Đã như vậy, người phải đi liền đi đi, ta cũng không ngăn trở người."

Phàn Lê Huê bị Mộc Quế Anh ngữ khí làm sững sờ, đảo mắt rõ ràng Phàn Lê Huê ý tứ, thờ dài nói, "Tỷ tỷ cho rằng Lê Huê là rất sợ chết đồ sao? Lê Huê nguyện tạm thời bị tỷ tỷ trông giữ, đối đãi chiến hậu lại phóng thích."

Mộc Quế Anh thấy nạng cũng cùng với phản loạn tâm ý, nhất thời cười đáp, "Nếu muối muối không có ý đó, liền cùng ta đồng thời đi vào trước tiên hí chí tài tiên sinh thương nghị đi. Chúng ta dù sao cũng là nữ lưu hạ người. Còn nhiều hơn nghe hãn người dạy dỗ."

Phàn Lê Huê âm thầm đưa khẩu khí, cùng với Mộc Quế Anh cùng đi tới hí chí tài trong lều.

Phàn Lê Huê tướng thư tín giao cho hí chí tài hậu, hí chí tài hai mắt tỏa ánh sáng, đột nhiên cười to nói, "Hai vị phu nhân, đại hi nha! Bây giờ Hà Nội bốn phe thế lực, từng người mang ý xấu riêng. Đồng Trắc, Tào Tháo, đơn giản là vì công, Hoàng Phủ Tung thì lại vì danh, quân ta thì lại vì Thiên Tử phóng thích chúa công, Hà Nội không hề thống suất người, Trương Giác lúc này xâm lấn, Đại tướng quân tất sẽ cũng cáo Thiên Tử, thả chúa công trở về phá địch. Chúa công vừa đến, Từ Châu Tân Quỳnh, Trình Giảo Kim tất sẽ thuận theo hậu thả kỳ tập Trương Giác. Chúa công lại kiến kỳ công, không xa rồi!"

Chương 53: Mộc Quế Anh quải soái bốn

Chương 53: Mộc Quế Anh quải soái bốn

Lạc Dương trong triều đình, Linh Đế có chút không vui nhìn đường dưới Thái Ung. Chỉ thấy Thái Ung lúc này chính quỳ trên mặt đất, hai mắt rung rung đạo, "Xin bệ hạ xem ở lão hủ từng giáo dục quá bệ hạ về mặt tình cảm, thả ta con rể đi. Mã Nguyên tuy có không phải, nhưng cũng từng có chiến công tại người, bây giờ đã ở trong thiên lao chịu nên có trừng phạt, sau khi ra ngoài nhất định sẽ đối với bệ hạ cảm ân ái đức, đền đáp ta Hán thất a!"

Linh Đế luôn luôn tôn trọng Thái Ung, nhưng bởi vì Mã Nguyên, lại làm cho Linh Đế tôn kính hai người đối lập. Trương Nhượng từ nhỏ chăm sóc chính mình sinh hoạt thường ngày, chính mình mới hẳn như cha, Thái Ung thật là giáo viên của chính mình, bây giờ Trương Nhượng muốn hẳn giết Mã Nguyên, Thái Ung nhưng mà muốn hẳn thả Mã Nguyên. Linh Đế thực đang làm khó dễ nha.

Đường dưới Hà Tiến không tiếp thu Thái Ung tuổi già đến đây cầu xin, đứng dậy đối với Linh Đế khuyên nhủ, "Bệ hạ, hôm qua đòi mới bình nguyên Thái Thủ Công Tôn Tán đến báo, biên quan Hung Nô đã có dị động, trên thảo nguyên xuất hiện một người, người này tên là Thiết Mộc Chân, bị bắc Hung Nô tôn làm thủ lĩnh, người này đã tâm phá trùng, có tập kích ta U Châu dấu hiệu. Bây giờ khăn vàng không bình, nếu là Hung Nô trở lại tập kích, ta Hán thất khó bảo toàn nha. Xin bệ hạ thả ra trong thiên lao Mã Văn Long, để hẳn lĩnh binh xuất chinh, trước tiên định khăn vàng, lại phá Hung Nô, có thể bảo đảm ta Hán thất không lo."

Linh Đế người nghe người nói như vậy, cũng rất là làm khó dễ, khăn vàng không bình, chính mình cũng muốn cho Mã Nguyên đi ra, lĩnh binh tác chiến, nhưng lại sợ Trương Nhượng bởi vậy không thích. Lúc này cũng không biết như thế nào cho phải.

Trương Nhượng thấy Linh Đế làm khó dễ, nhất thời trong đầu hơi động, nói với Linh Đế, "Bệ hạ, nô tỳ là bệ hạ đề cử một người, tất có thể đánh vỡ khăn vàng."

Linh Đế nghe vậy đại hi, "Không biết đề phụ nói tới người phương nào?"

Trương Nhượng khẽ mỉm cười nói, "Người này chỉ dừng, không kém Mã Văn Long, chính là trước đó vài ngày, đại náo Mã Văn Long hôn lễ Tịnh châu Lữ Bố, Lữ Phụng Tiên!"

Trương Nhượng tự coi chính mình thông minh, nhưng không nghĩ đường dưới đã loạn tung tung phèo, chỉ thấy Thái Ung nổi giận mà lên, nhắm thẳng vào Trương Nhượng, "Trương Nhượng, người khinh người quá đáng, ta Thái Ung tuy là không có bản lĩnh, khiến người ta đại náo con gái của ta hôn lễ, người nhưng mà nắm này ở trong triều đình nhục nhã cùng ta. Người, người, người. . ." Thái Ung lúc này tức giận đã bại liệt dưới đất. Nói năng lộn xộn!

Là muốn Thái Ung chính là đương đại đại nho, tại triều công đường bị Trương Nhượng một hoạn quan vạch trần gièm pha, đó là cỡ nào vô lễ.

Trương Nhượng thấy Thái Ung nổi giận, cũng không dám quá mức can rờ, sợ chọc giận Linh Đế, đối với Thái Ung cười bồi đạo, "Thái sư bớt giận, nô tỳ cũng là nói rồi thật tình, là bệ hạ phân ưu mà thôi, cũng cùng với nhục nhã thái sư chi niệm. Cũng không làm thấp đi Xa Kỳ Tướng Quân tâm ý. Xin mời thái sư bớt giận nha."

Lúc này đường dưới Hà Tiến lạnh rên một tiếng, "Lĩnh binh tác chiến, trùng ở lĩnh binh chỉ đạo, Lữ Bố xác thực võ nghệ tuyệt luân. Nhưng hẳn nhưng không phải thống suất tài năng. Người nắm 1 thất phu cùng với Xa Kỳ Tướng Quân so với, còn không là sĩ nhục Xa Kỳ Tướng Quân?"

Đây là Linh Đế thấy mấy vị đại thần bởi vì Mã Nguyên việc, tại triều đường ồn ào, mặt rùng giận dữ nói, "Được rồi, trong triều đình, còn thể thống gì! Lui ra đi. Lúc này sau đó lại bàn."

Thái Ung thấy Linh Đế vẫn chưa thay đổi sắc mặt, thở dài một tiếng xoay người chuẩn bị trở về phủ, Hà Tiến thấy Thái Ung rời đi, liền tới Thái Ung trước người, "Thái sư yên tâm, nhất định sẽ nghĩ biện pháp để Thiên Tử phóng thích Xa Kỳ Tướng Quân."

Thái Ung trên khuôn mặt già nua có thêm một nụ cười khổ, nói với Hà Tiến, "Vậy làm phiền tướng quân."

Lúc này Hà Nội ngoài thành, Trương Lương, Trương Bảo, thuận theo cũng, thanh hai châu, điều Thái Bình Đạo mười lăm vạn đại quân, cùng với Trương Giác hội sư, được xưng 30 vạn đại quân tấn công Hà Nội.

Thành trên Đồng Trác nghe nói Thái Bình Đạo có 30 vạn đại quân xâm lấn, suốt đêm dẫn dắt thuộc cấp thoát đi Hà Nội, sợ Thiên Tử trách tội, chỉ có thể trở lại quê nhà Tây Lương, chuẩn bị đông sơn tái khởi.

Tào Tháo, Hoàng Phủ Tung hai người biết được Đồng Trác chạy trốn, hai người đại khí. Bất đắc dĩ đại quân áp cảnh. Hai người chỉ có thể thủ thành cự địch.

Hí Chí Tài biết được hậu đại hi, đối với Mộc Quế Anh, Phần Lê Huê hai người nói rằng, "Hai vị phu nhân, đây là quân ta hiện tại xuất binh, không cần đại

thắng, chỉ cần tiểu Thằng một hồi, khăn vàng tất sẽ mạnh mẽ tấn công Hà Nội, đến lúc đó chúng ta liền trả bại thoát đi, có thể phái Tiết Lễ tướng quân suất lĩnh 20 ngàn tinh binh, đi vào Từ Châu hiệp Tàn Quỳnh, đến lúc đó Thiên Tử tất sẽ phóng thích chúa công, đổi đãi chúa công trở về. Quân ta liền có thể hình thành thế đối chọi Hà Nội tất có thể thu phục!"

Mộc Quế Anh nghe vậy cười đáp, "Không hổ là đệ nhất mưu sĩ, như vậy không chỉ có cứu phu quân, còn có thể làm cho phu quân lại kiến chiến công. Thực sự là một mũi tên hạ hai chim sách lược nha!"

Sáng ngày hôm sau, Sừ Vạn Tuế suất lĩnh đại quân 50 ngàn làm tiền phong, đến đây tấn công Hà Nội quận. Trương Giác tự mình dẫn đại quân hai mươi lăm vạn tọa trấn phía sau. Chờ đợi Sừ Vạn Tuế tin chiến thắng truyền đến.

Sừ Vạn Tuế đi tới thành trước, chỉ thấy thành trên cao cao mang theo mục tự đại kỳ chính tung bay theo gió, Sừ Vạn Tuế cao tiếng rống giận, "Ác độc mục thị, mau mau lăn ra đây cho ta nhận lấy cái chết! Hôm nay liền muốn bắt người đầu người, tể diện Quân Hối hiền đệ!"

Mộc Quế Anh lúc này cao trạm trên tường thành, anh khí mặt cười vẫn chưa nhân Sừ Vạn Tuế chửi rủa mà phẫn nộ, chỉ là trên mặt mang theo sương lạnh mở miệng, "Chúng nghe lệnh! Đối đãi thành mờ thời gian, ta sẽ dẫn lĩnh Lý Nguyên Bá, Yến Văn Thập Bát Kỳ đi vào ứng chiến. Hoàng Trung suất lĩnh một quân, tùy tùng Hoàng Phủ tướng quân rời tả cửa, Tiết Lễ, cùng với Dương Tái Hưng suất lĩnh một quân, rời hữu cửa, khắp nơi đều không thể thâm nhập, các người có từng rõ ràng?"

Mọi người đồn dập gật đầu, chỉ có Lý Quỳnh tức giận mắng, "Tào Mạnh Đức thực sự là đáng ghét, nếu không nghe chỉ dẫu điều khiển, thực sự là khí sát ta vậy, ta lão Hắc thật muốn một bữa bỏ hấn mắt nhỏ đầu!"

Mọi người nghe vậy thở dài, đều biết Tào Tháo chính là đương đại hào kiệt, không xa nghe theo Mộc Quế Anh một nữ tử điều khiển, cũng đúng bình thường, mọi người liền đồn dập đi vào chuẩn bị.

Lúc này Hà Nội cửa thành hơi mở ra, trong thành giết ra một quân, chỉ thấy người tới hồng y ngân giáp, cầm trong tay một cây Lê Hoa Thương, khí khái anh hùng hùng hực.

Mộc Quế Anh đi tới trước trận, đối với Sừ Vạn Tuế uống đến, "Hai quân giao chiến các binh bản lĩnh, Quân Hối chính mình võ nghệ thấp kém, mới sẽ bị quân ta trước hết giết, lại nói các người tùy tùng Trương Giác tạo phản, chết rồi, còn đòi lý do sao?"

Sừ Vạn Tuế lúc này lửa giận càng hơn, vốn muốn thân chiến Mộc Quế Anh, lại bị bên cạnh người phó tướng Phàn Khoái ngăn cản, "Tướng quân bớt giận, xem ta đao chém mục thị ác nữ!" Phàn Khoái ngôn xong liền giục ngựa giết tới trong trận, cao giọng hét lên, "Mục thị nghe, ta chính là Hoàng cân lực sĩ thông lĩnh, Phàn Khoái! Mau mau trước đi tìm cái chết!"

Mộc Quế Anh nghe vậy cười đáp, "Người này thực sự là nào tàn, dĩ nhiên như vậy chửi bậy." Mộc Quế Anh ngôn xong, bên cạnh người Phàn Lê Huê trên mặt mang theo tu hồng, "Tỷ tỷ, Phàn Khoái, kỳ thực là nhà ta huynh trưởng, chỉ là tùy tùng Trương Giác tạo phản. Mong rằng tỷ tỷ nhiều tính mạng hân."

Mộc Quế Anh nghe vậy ngăn người, "Xinh đẹp như vậy Phàn Lê Huê, huynh trưởng dĩ nhiên muốn trở thành đáng đáp này. Nhớ tới vừa nãy chính mình theo như lời nói, Mộc Quế Anh trong lòng âm thầm rùng mình một cái."

Nghe được Phàn Khoái chửi bậy, Lý Nguyên Bá đã xông lên vào trong trận, cao tiếng rống giận, "Tiểu gia Lý Nguyên Bá đến vậy! Ăn tiểu gia một chùy!"

Lúc này Sừ Vạn Tuế nghe được tên Lý Nguyên Bá, run lên trong lòng, là Phàn Khoái lo lắng lên. Dù sao Lý Nguyên Bá uy danh khăn vàng không người không biết. Ba chùy phá cửa thành càng là uy chấn thiên hạ!

Lúc này thấy Lý Nguyên Bá thân chiến Phàn Khoái, trong lòng không khỏi lo lắng, làm tốt cứu trợ Phàn Khoái chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Gian tướng phong thái Biển Tước khoe oai

Chương 54: Gian tướng phong thái Biển Tước khoe oai

Lý Nguyên Bá song chùy bên dưới, Phàn Khoái nếu chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ, bị Lý Nguyên Bá hai chùy chấn thương.

Phàn Lê Huê thấy Lý Nguyên Bá chấn thương Phàn Khoái. Thích liền trước, trong tay Lê Hoa Thương nhắm thẳng vào Phàn Khoái yết hầu, "Người đến, đem người này trở lại."

Binh lính thủ hạ lật đặt vội vàng tiến lên, tướng Phàn Khoái trời gô, Sử Vạn Tuế thấy Phàn Khoái bị đối phương bắt giữ, giận dữ nói, "Giết cho ta!"

Lúc này trên lầu thành Tào Tháo nhìn chăm chăm chiến trường, thấy Sử Vạn Tuế đánh tới, Mộc Quế Anh nhưng cũng không hoang mang. Chỉ là hơi giục ngựa lùi về sau.

Mười tám vị quý cụ che mặt kỵ sĩ, đã từ trong đám người đi ra, Mộc Quế Anh hét lớn một tiếng, "Giết!"

Hán quân ở Yến Vân Thập Bát Kỵ dẫn dắt đi, đã cùng khăn vàng chiến ở một chỗ, Lý Nguyên Bá quét ngang Càn Khôn, như điên cuồng giết người ma bình thường, tàn sát khăn vàng tính mạng.

Lúc này Hoàng Trung, Tiết Lễ, phân biệt thuận theo hai bên đánh tới, cùng với Mộc Quế Anh hình thành vây kín chi sách. Khăn vàng lại vô lực chống lại.

Sử Vạn Tuế ta nài, không thể làm gì khác hơn là dẫn dắt tàn binh bại tướng lui lại, cùng với Trương Giác hiệp.

Thành trên Tào Tháo thấy Mộc Quế Anh đại thắng, âm trầm thờ dài một tiếng, "Mã Văn Long, người vì sao như vậy lệnh được, khắp nơi ép ta một đầu, bây giờ càng làm cho ta thua với nữ tử bên dưới, đã như vậy, liền chớ có trách ta. Ha ha ha."

Lúc này Mộc Quế Anh không chút nào biết, một cái trời đại âm mưu, chính hướng về nàng đập tới!

Mộc Quế Anh đại thắng mà về, Tào Tháo tự mình trước tới đón tiếp, "Tướng quân phu nhân quả nhiên có may mắn không nhường may râu chi phong, bây giờ đại thắng, mỗ đã bố trí tiệc rượu khao thưởng tướng sĩ."

Mộc Quế Anh thấy Tào Tháo như vậy nể nang mặt mũi, liền đồng ý. Dù sao trước tiên ở chỉ cần Trương Giác đại quân xâm lấn, chính mình liền có thể bởi vậy đã không địch lại là cố, lui ra Hà Nội.

Buổi tối hôm đó, Tào Tháo đại đãi tiệc rượu, khao thưởng tam quân. Mộc Quế Anh bộ hạ Dương Tái Hưng, Tiết Lễ, đều ở tiệc rượu bên trên, không có Hí Chí Tài, Phàn Lê Huê hai người vắng chỗ.

Tào Tháo đối với Mộc Quế Anh chúc rượu một chén, mở miệng nói, "Nhân ngôn Xa Kỵ. Tướng Quân thủ hạ không nhọc tướng, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không giả, hôm nay chúng ta ra sức uống một phen, tương lai tiếp đi giết địch, thành lập cái thế công huân."

Mọi người dồn dập nâng chén ra sức uống, chỉ có Tào Tháo còn giữ cái chén, thấy mọi người đã uống vào rượu ngon, liền cầm trong tay còn là uống xong chén rượu thả xuống, có chút nghi hoặc đối với Mộc Quế Anh hỏi, "Tào Tháo có một chuyện không rõ, còn thỉnh tướng quân phu nhân báo cho, cũng làm cho Tào Tháo rõ ràng."

Mộc Quế Anh nghe vậy cười đáp, "Tào tướng quân nhưng là muốn hỏi, ta phu quân bây giờ đang ở Thiên Lao, thủ hạ tướng sĩ vì sao đồng ý khuất thân ta một nữ tử dưới cờ?"

Tào Tháo thấy Mộc Quế Anh như vậy thông minh, lập tức sững sờ, "Chính là, không biết tướng quân phu nhân có hay không thuận tiện báo cho?"

Mộc Quế Anh còn là trả lời, Dương Tái Hưng lau miệng giác đạo, "Chủ công nhà ta đã từng nói, nếu là chúa công không ở trong quân, tất cả quân sự, giới giao có Đại phu nhân mục thị toàn quyền tiếp quản, nếu có không hiểu chỗ, có thể thỉnh giáo Hí Chí Tài quân... Sur. . ." Dương Tái Hưng vừa nói xong, liền bò đến ở trên bàn.

Khăn đón lấy, Tiết Lễ, Hoàng Trung, Lí Quý, Thạch Tú, mọi người đều vượt qua ở trên bàn, trong phòng chỉ có Tào Tháo, cùng với phía sau đứng thẳng Đan Hùng Tín, Vương Bá Dương ba người vô sự.

Nhìn thấy mọi người ngã xuống đất, Đan Hùng Tín nhất thời kinh hãi, đối với Tào Tháo thét lên, "Tướng quân, lúc này không đúng, các vị tướng quân không âm mấy chén. Vì sao đột nhiên toàn bộ ngã xuống đất không nổi."

Tào Tháo đương nhiên biết bọn họ vì sao ngã xuống đất, chỉ là vì diễn kịch, chỉ có thể hô to, "Không được, bên trong phe địch gian kế vậy, ta trong quân lại có phe địch gian tế. Hùng tin nhanh theo ta đi ngọn lửa doanh."

Tào Tháo dẫn dắt Đan Hùng Tín hấp tấp đi tới ngọn lửa doanh, vẫn chưa nhiều lời, chỉ là nổi giận gầm lên một tiếng, "Bọn người khăn vàng phản tặc, dĩ nhiên lẫn vào quân ta lừa lớn, hạ độc mông hại ta quân tướng sĩ, thực sự là khí sát ta vậy, hùng tin, tướng bọn họ giải quyết tại chỗ, một cái không muốn buông tha."

Lúc này hoá đầu quân mỗi cái quý xuống đất xin tha, hô lớn oan uổng. Đan Hùng Tín không biết mùi vị, khó đã ra tay. Tào Tháo thấy thế giận dữ, rút ra bên hông bảo kiếm, đối với hoá đầu quân một trận mông khám.

Lúc này Hí Chí Tài được lính gác đến báo, Mộc Quế Anh các loại chúng tướng bị người hạ độc, chính hôn mê ở trên đại sảnh.

Hí Chí Tài nghe vậy nhất thời hải hùng khiếp vía, vội vàng mang theo Phàn Lê Huê, Biển Tước đến đây.

Ba người đi vào đại sảnh, liền thấy Tào Tháo trên mặt mang theo bi thương đạo, "Phiền phụ nhân, Tào Tháo có tội, hôm nay vốn định thiết yến khao thưởng toàn quân, không muốn quân địch lại có gian tế lẫn vào quân ta ngọn lửa doanh, Tào Tháo may mắn tránh được một kiếp, chỉ là chư vị tướng quân. . ."

Phàn Lê Huê nghe vậy trong lòng cũng là một trận kinh hoàng, không có Hí Chí Tài trên mặt mang theo sương lạnh nhìn Tào Tháo, "Ngọn lửa doanh chính là trùng bộ, phạm là vì ta quân tướng lĩnh tạo com người, hoàn toàn là trong quân thân tín. Chỉ sợ là có tiểu nhân quấy phá đi!"

Đan Hùng Tín nghe vậy giận dữ, "Nhà ta tướng quân lòng tốt khao thưởng có công tướng lĩnh, nhưng không nghĩ trúng rồi phe địch gian kế, bây giờ nhà ta tướng quân đã nổi giận chém ngọn lửa doanh, các người còn muốn như thế nào nữa!"

Hí Chí Tài nhất thời càng thêm xác định là Tào Tháo gây nên, tức giận cả người run đạo, "Tào Mạnh Đức, người cho rằng không có chứng cứ, liền có thể lừa dối à! Nếu là nhà ta tướng quân có sơ xuất, cần phải người nợ máu trả bằng máu!"

Biển Tước vẫn chưa cơ hội mọi người ồn ào, tiến vào đại sảnh đời sau, liền chạy đi là Mộc Quế Anh mọi người trị liệu.

Biển Tước là Mộc Quế Anh bắt mạch hậu, vội vàng mở miệng, "Nhị phu nhân, Đại phu nhân còn có thể cứu, đợi ta thi châm."

Biển Tước một chút thời gian, liền ở Mộc Quế Anh, mọi người trên đầu cảm đầy ngân châm. Đối đãi Mộc Quế Anh sau khi tỉnh lại, còn là tới kịp hỏi dò, tiểu kỵ đến báo, Trương Giác nhận được tin tức, trong thành chính đang trắng trợn chúc mừng, đến đây công thành.

Tào Tháo tránh được một kiếp. Mọi người cũng cho rằng là Trương Giác gây nên. Dồn dập đi vào phá địch.

Trương Giác tấn công Hà Nội, sợ gây nên Lý Nguyên Bá, Yến Văn Thập Bát Kỵ lòng quyết muốn chết. Chọn dùng Sử Vạn Tuế kế sách, đối với Hà Nội vây ba đánh một. 30 vạn đại quân tướng Hà Nội vây chặt như nêm cối.

Mộc Quế Anh suất lĩnh mọi người, lực chiến thành lâu, Tào Tháo khuyên một trong số đó cùng phá vòng vây, bị Mộc Quế Anh từ chối.

Tào Tháo bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là ở Đan Hùng Tín, Vương Bá Đường hộ vệ dưới thoát đi Hà Nội. Đối đãi Tào Tháo đi rồi, Mộc Quế Anh nghe theo Hí Chí Tài kế sách, hỏa thiêu Hà Nội kho lúa, hậu dẫn dắt chúng tướng phá vòng vây mà rồi, đi tới tháp sông cự địch! Cũng để Hoàng Phủ Tung dâng thư Lạc Dương, thỉnh cầu đến cứu viện.

Trương Giác đánh hạ Hà Nội, thấy trong thành kho lúa đã bị thiêu hủy, 30 vạn đại quân chỉ có thể dựa vào Nghiễm Tông ép đưa tới lương thực tồn tại, vốn là mang bệnh thân thể càng thêm khó chịu.

Trương Giác một trận ho khan hậu, dặn dò Lưu Ích đi vào triệu chúng tướng đến đây thương nghị lương thảo việc. Lưu Ích lĩnh mệnh mà đi, chạy trên mặt mang theo âm hiểm cười nhìn Trương Ninh, Trương Thiển hai nữ một chút.

Sau một canh giờ, Trương Lương, Trương Bảo, Sử Vạn Tuế, Vương Ngạn Chương, mọi người đến đây nghị sự.

Trương Giác khó khăn từ trên giường ngồi dậy, vô lực mở miệng nói, "Thân thể ta không khỏe, tạm thời không cách nào lĩnh quân, trong quân đại sự, có Công Tướng Quân Trương Lương, Nhân Công Tướng Quân Trương Bảo hai người làm chủ, bây giờ Hà Nội vừa vỡ, chỉ lát nữa là phải ngựa đạp Trung Nguyên, nhưng bởi vì trong quân không có lương thực, mà nửa bước khó đi. Chư vị có thể có biện pháp?"

Sử Vạn Tuế thấy Trương Giác lúc này đáng đáp, vì hơi thở dài một tiếng, "Tướng quân, lúc này chỉ có ở quanh thân tiểu quận đi đầu vận chuyển lương thực mà đến, đối đãi lương thảo sung túc, lại tiến quân Trung Nguyên!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Thành lập châu mục long quy biển sâu

Chương 55: Thành lập châu mục long quy biển sâu

Trương Giác nghe theo Sử Vạn Tuế nói như vậy, đối với quanh thân quận thành một trận cướp đoạt. Chuẩn bị tập hợp đủ 30 vạn đại quân nửa năm chỉ dùng lương thảo, liền tiến quân Trung Nguyên.

Lúc này Lạc Dương trong triều đình, Linh Đế nhận được Mộc Quế Anh, Tào Tháo, Hoàng Phủ Tung ba người trăm dặm kịch liệt. Biết được Hà Nội thất thủ, nhất thời bại liệt dưới đất.

Hà Tiến đứng dậy khuyên ngôn, "Bệ hạ, bây giờ biên quan bất định, khăn vàng thế trùng, chỉ có thả ra Thiên Lao bên trong Mã Văn Long, để hấn lĩnh binh xuất chinh, mới có thể bảo toàn ta Hán thất nha!"

Linh Đế bất đắc dĩ thở dài một tiếng, "Xem ra quả nhân bây giờ không nghe các người nói như vậy, sợ là không cách nào gặp mặt ta Hán thất liệt tổ. Truyện Mã Nguyên, Lô Thực hai người tiến kiến."

Lúc này Mã Nguyên chính đang Thiên Lao bên trong năm, Mã Nguyên từ khi tiến vào Thiên Lao tới nay, Hà Hậu đều là thường thường đến thăm Mã Nguyên, cũng mang đến rượu ngon món ngon. Để Mã Nguyên trên trời lao bên trong cũng không phải quá mức khô khan.

Hôm qua Mã Nguyên uống xong rượu ngon, hôm nay chưa đứng dậy, liền thấy Trương Nhưượng đến đây.

Trương Nhưượng đối với trong lao Mã Nguyên tức giận nói đến, "Mã Văn Long coi như người lệnh được, thiên tử bây giờ có chỉ, lệnh người triều đình tiến kiến."

Mã Nguyên nghe vậy khoe miệng hơi cười khẩy, trong lòng biết định là chiến sự bất định, Linh Đế mới muốn từ bản thân. Mã Nguyên từ dưới đất đứng lên, tướng trên người tạp vật hơi thanh lý đi, tùy tùng Trương Nhưượng đi tới triều đình hai đi.

Lúc này trong triều đình, quá thường Lưu Yên mất thấy Hán Linh Đế triều cương hỗn loạn, vương thất suy vi, cố hướng về Linh Đế đề nghị: "Bệ hạ thứ sử, Thái Thú dứt lốt mua quan, bóc lột bách tính, thu nhận chúng bạn xa lánh. Hấn là chọn những gia thanh liêm trong triều muốn viên đi đảm nhiệm địa phương châu quận tôn sư, nhờ vào đó trấn thủ yên ổn thiên hạ. Có thể cải tạo thứ sử là châu mục, các nơi châu mục đều có thể chiêu mộ sĩ tốt, trấn thủ một phương. Cộng bệ hạ điều khiển. Mỗi nguyên làm Ích Châu mục! Phòng Nam Man xâm lấn."

Linh Đế không biết Lưu Yên chính là nhờ vào đó tránh né thời loạn lạc, lại nghĩ các nơi đều có thể chiêu mộ binh sĩ đến cứu viện, liền tiếp nhận Lưu Yên kiến nghị. Cải tạo thứ sử là châu mục, các nơi châu mục xử lý địa phương tất cả sự vật. Mặc cho Lưu Yên là Ích Châu mục, Lưu Biểu là Kinh Châu mục, Lưu Ngụy là U Châu mục, Đào Khiêm là Từ Châu mục, cái khác châu mục đối đãi bình định chiến loạn hậu, lại nhận lệnh.

Linh Đế triều đình thừa nhận châu mục hậu, Mã Nguyên toàn thân áo trắng thuận theo đường ở ngoài đi tới, "Tội thần Mã Nguyên, bái kiến bệ hạ."

Linh Đế nhìn thấy Mã Nguyên, sắc mặt không vui nói, "Đứng lên đi, bây giờ khăn vàng thế trùng, đã chiếm lĩnh Hà Nội, hôm nay để người đại tội lập công, đi vào dập tắt khăn vàng. Lô Thực vì người phó tướng, cùng với người cùng xuất chinh. Đi thôi."

Mã Nguyên lĩnh mệnh rời đi, đây Mã Nguyên đi tới triều đình cửa thời gian, khoe miệng cười khẩy, trong lòng đã không nhận được mừng như điên, "Lưu Hồng, người chờ ta, ngày khác cần phải người trên đầu vương miện, biến thành lục! Hạnh."

Mã Nguyên trở lại Xa Kỳ Tướng Quân phủ, thấy Thái Diễm chính đang cửa chờ đợi, Mã Nguyên bước nhanh về phía trước, tướng Thái Diễm ôm vào trong ngực, "Vi phu lỗ mãng, để Văn Cơ lo lắng."

Thái Diễm đôi mắt đẹp rung rung, tướng đầu tựa ở Mã Nguyên trước ngực, "Phu quân sau đó không thể như này, thiếp trong lòng thực sự lo lắng."

Hai người về đến phủ, Mã Nguyên ở Thái Diễm hầu hạ dưới tắm rửa thay y phục, trong đó đương nhiên thiếu không được một phen nô đùa.

Lúc này Mã Văn Long lĩnh binh xuất chinh tin tức, nhanh chóng truyền khắp Lạc Dương, vốn chuẩn bị tránh né chiến loạn bách tính dồn dập trở về Lạc Dương. Lại không chạy trốn chi niệm

Khăn vàng trong doanh trại, Trương Giác biết được Mã Nguyên lần thứ hai lĩnh binh xuất chinh, lo lắng lo lắng nói với mọi người đến, "Bây giờ Mã Văn Long lần thứ hai lĩnh binh xuất chinh, sợ là sẽ phải hồng rồi quân ta đại sự, không biết chư vị có gì diệu kế dạy ta."

Đường dưới Lưu Ích khẽ mỉm cười, "Tướng quân, Mã Văn Long mới vừa trải qua lao ngục tai ương, sợ là đối với Hán thất đã tâm lạnh. Tướng quân chỉ cần phong địa vị cao, nói vậy Mã Văn Long tất sẽ đến hàng."

Trương Giác nghe vậy khẽ gật đầu, nhìn chung quanh mọi người nói, "Nếu là Mã Văn Long không hàng, nhưng còn có biện pháp?"

Mọi người nhất thời không nói gì, chỉ có Sử Vạn Tuế mở miệng nói, "Tướng quân sợ hấn làm chi, Mã Văn Long thuộc cấp tiến vào mấy ở đây, cũng khó khăn địch ta quân. Nhiều hấn một cái cũng đứng phí công. Quân ta hấn là mau chóng gom góp lương thảo, đến lúc đó coi như là Mã Văn Long đến rồi, cũng khó địch nổi quân ta 30 vạn đại quân!"

Trương Giác lúc này mới yên lòng lại, "Như vậy Sử Vạn Tuế tướng quân liền cùng Tân Văn Lễ tướng quân nhiều vất vả, mau chóng chuẩn bị kỹ càng quân ta lương thảo, mau đi đi."

Đối đãi mọi người đi rồi, Trương Giác ho khan vài tiếng, đối với Trương Thiển, Trương Ninh nói rằng, "Ta gần đây thân thể ngày càng lụn bại, sợ là đại nạn sắp tới, Lưu Ích đối với người tỷ muội hai người chăm sóc đã lâu, hai người người có thể có cái gì người yêu, sản ta hiện tại trên ở, là hai người người làm chủ." Trương Thiển hơi cúi đầu, thầm nghĩ lên câu kia khăn vàng bên trong người người run rẩy một bài thơ, "Viêm Hoàng, nhiều hào kiệt, lấy một

địch một trăm người không khiếp.

Người không khiếp, cừu tất tuyệt, xem ta tự nghĩa nam nhi huyết.

Nam nhi huyết, tự lòng lấy, hào khí quán ngực tâm như sắt.

Tay cầm hồ đầu thương, thân bội Ngân nguyệt đao, cơ ẩn tặc thủ đầu, khát ẩm La Sát huyết. Nam nhi có gì đầu run rẩy, có ca cùng với quân nghe:

Giết một là là tội, đồ vạ là là hùng.

Đồ đến chín triệu, tức là hùng bên trong hùng.

Nam nhi đây giết người, giết người không lưu tình.

Thiên thu bất hủ nghiệp, đều ở giết người bên trong. Trung Hoa trên dưới ba ngàn năm, nơi nào anh hùng không giết người?"

Trương Thiên đã sớm bị Mã Nguyên khí phách chiết phục, càng là ái mộ đã lâu, chỉ là bởi vì Trương Giác cùng với Mã Nguyên chính là đối địch quan hệ, vì lẽ đó một mực không dám danh ngôn. Bấy giờ Trương Giác hỏi dò, Trương Thiên cũng không biết nên trả lời như thế nào.

Bên này Trương Ninh thì lại quyền rũ nở nụ cười, "Phụ thân, con gái đến là đối với Tân Văn Lễ tướng quân ngưỡng mộ đã lâu, không biết phụ thân có thể hay không từ hôn ta hai người."

Trương Giác nghe vậy cười to, "Tân Văn Lễ có vạ phu không làm chi đúng, tướng mạo lại đúng quy đúng củ. Rất tốt rất tốt. Sau đó ta liền truyền cho hắn đến đây. Hỏi một chút ý của hắn. Thiên nhi đây? Có hay không cũng có người yêu?"

Trương Thiên mặt đỏ bừng. Khẽ lắc đầu, "Thiên nhi cũng không trong lòng người. Phụ thân không cần để ý tới Thiên nhi."

Trương Giác dưới gối không con, chỉ có hai người này con gái, đối với các nàng hiểu rất rõ, thấy Trương Thiên lúc này dậm dậm, đã đoán ra cái gì. Chỉ là Trương Thiên không thừa nhận, Trương Giác vì hơi thờ dãi một tiếng, hoá Tân Văn Lễ đến đây.

Tân Văn Lễ đi tới công đường, thấy Trương Giác cùng với hai vị thánh nữ chính chờ hắn một người, đối với ba người quỳ xuống đất đao, "Bái kiến Thiên Công Tướng Quân, hai vị thánh nữ. Không biết hoá Tân Văn Lễ đến đây cái gọi là chuyện gì."

Trương Giác mặt mỉm cười nói với Tân Văn Lễ đến, "Ta biết ngươi có năng lực vẫn có năng lực vũ, có ý định tướng thánh nữ Trương Ninh gả cho ngươi, không biết ý của ngươi như thế nào?"

Lúc này Trương Ninh mặt nhăn như tơ, đối với Tân Văn Lễ nhìn trộm, hi vọng tranh thủ Tân Văn Lễ hảo cảm.

Tân Văn Lễ trên mặt mang theo vui sướng, thấy Trương Giác có ý định tướng con gái gả cho mình, trong lòng kinh hi không dễ, chỉ là Tân Văn Lễ đối với Trương Thiên ái mộ đã lâu, đối với Trương Ninh cũng không hứng thú quá lớn. Tân Văn Lễ lúng túng nói đến, "Tướng quân, kỳ thực văn lễ đối với Trương Thiên thánh nữ sớm có ái mộ, không biết tướng quân có hay không có thể đem Trương Thiên thánh nữ gả cho mình."

Tân Văn Lễ thanh âm chưa dứt, Trương Ninh đã nước mắt rơi như mưa, đối với Tân Văn Lễ ôm nỗi hận nói rằng, "Tân Văn Lễ, ngươi dĩ nhiên như vậy nhục ta!" Trương Ninh nói xong, liền chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Mây nổi bốn phía sẽ Trung Châu

Chương 56: Mây nổi bốn phía sẽ Trung Châu

Trương Ninh nén giận sau khi rời đi, Trương Giác trên mặt mang theo sương lạnh nhìn Tân Văn Lễ, "Ai, hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình nha, Tân Văn Lễ, ngươi nếu như có thể đẩy lùi Mã Văn Long, lập xuống kỳ công! Ta liền tướng hai vị thánh nữ giao phó cùng với ngươi, đi thôi."

Tần Văn Lễ nghe vậy đại hỉ, đối với Trương Giác cảm ân ái đức, đi vào huấn luyện binh sĩ đi tới.

Tháp Hà hán trong quân, Mộc Quế Anh chinh cùng với Hí Chí Tài thương nghị phá địch sách lược, ngoài cửa Yên Thanh chạy tới, nói với Mộc Quế Anh, "Chủ mẫu đại hỉ nha! Chúa công đã bị phóng thích, đang chuẩn bị đến đây Tháp Hà."

"Lời ấy thật chứ? Phu quân không có chuyện gì?" Mộc Quế Anh sốt ruột đối với Yên Thanh hỏi.

Yên Thanh tướng Lạc Dương tin tức truyền đến báo cho Mộc Quế Anh hậu, Hí Chí Tài đứng dậy nói với Mộc Quế Anh, "Chủ mẫu, hiện nay chúa công đã vô sự, đây cấp tốc phái người đi vào Từ Châu, lệnh Tần Quỳnh, Trình Giảo Kim hai người suất lĩnh đại quân đến cứu viện. Hai người có thể cùng với quân hình thành tiền hậu giáp kích tư thế. Tất có thể đánh vỡ khăn vàng!"

"Quân sư không hồ là phu quân chi tử phòng, nếu không có quân sư chi điểm, chúng ta sợ là từ lâu Bình thất bại." Mộc Quế Anh đối với Hí Chí Tài hơi nói rằng.

Hí Chí Tài thấy mình tài học bị Mộc Quế Anh tán thành, khẽ mỉm cười nói, "Chủ mẫu khiêm tốn, coi như không có hí trung (Hí Chí Tài chính danh.) ở đây, chỉ bằng vào Lý Nguyên Bá tướng quân chi dừng, quân địch tướng muốn bắt dưới Hà Nội cũng đứng không thể. Hí trung chi sở dĩ như vậy sắp xếp, chỉ là vì chúa công có thể thoát vây mà thôi."

Mộc Quế Anh dặn dò Thạch Tú, để Thạch Tú đi tới Từ Châu cùng với Tần Quỳnh hội sư, đến đây Hà Nội giúp đỡ.

Tĩnh châu Đinh Nguyên thứ sử, biết được Mã Nguyên bị Thiên Tử đặc xá, lần thứ hai phái thủ hạ Cao Thuận, lĩnh quân năm ngàn Tĩnh châu lang kỵ, đi tới Lạc Dương hiệp trợ Mã Nguyên phá địch. Hy vọng có thể cùng với Mã Nguyên sửa tốt.

Cao Thuận nhận được quân lệnh hậu, dẫn dắt năm ngàn Tĩnh châu lang kỵ, hấp tấp đến đây Tháp Hà, cùng với Mộc Quế Anh hội sư.

Sau ba ngày thành Lạc Dương bên trong, Mã Nguyên ở Thái Diễm hầu hạ dưới một lần nữa phủ thêm ngân giáp hậu, ngồi ở trên đại sảnh. Đường dưới Yên Thanh quỳ trên mặt đất, nói với Mã Nguyên, "Chúa công, khăn vàng đã đánh hạ Hà Nội, Đại phu nhân lệnh ta đến đây báo cho chúa công, quân ta hiện tại chính đang Tháp Hà đóng quân, xin mời chúa công sớm ngày đi tới."

"Quân ta có Tiết Lễ, Hoàng Trung, Dương Tái Hưng, ba vị dũng tướng, này ba người đều có vạn phu không làm chi dừng. Lại có Lý Nguyên Bá, Yên Văn Thập Bát Kỵ cớ này ngang dọc thế gian hãn loại. Sao Bình bại Hà Nội!" Mã Nguyên một mực đang vì Hà Nội chi bại mà đăm chiêu, bây giờ Yên Thanh đến đây, đương nhiên muốn đề hỏi cho rõ.

"Chúa công, quân ta vẫn chưa bại, chỉ là phu nhân nghe theo Hí Chí Tài quân sư nói như vậy, đối địch phương dùng mưu kế. Đối đãi chúa công về doanh, tự hỏi quân sư chính là." Yên Thanh thấy Mã Nguyên hỏi, mở miệng nói rằng.

Mã Nguyên khẽ gật đầu, mang theo Yên Thanh đi ra cửa phòng, hướng Tháp Hà mà đi.

Lúc này Tháp Hà đã có người so với Mã Nguyên tới trước một bước, hai người này nhìn như một đôi vợ chồng trung niên, nam thân cao tám thước, trên mặt mang theo sương lạnh, tướng một tấm mặt chữ quốc phối hợp mấy phần uy nghiêm.

Nam từ đi tới quân doanh nơi, đối với lính gác nói rằng, "Mỗ chính là Dương Tái Hưng thúc phụ Dương Kế Nghiệp, nghe nói Hà Nội thất thủ, chuyên tới để giúp đỡ."

"Nếu rồi này, đợi ta đi vào cũng cáo Dương Tái Hưng tướng quân." Lính gác nói xong liền chạy ra ngoài.

Lúc này Dương Tái Hưng đang cùng Mộc Quế Anh thương nghị, lính gác thuận theo ngoài trường chạy tới thét lên, "Phu nhân, ngoài cửa đến rồi một đôi vợ chồng, nói là Dương Tái Hưng tướng quân thúc phụ. Đến đây giúp đỡ chúng ta phá địch."

Dương Tái Hưng nghe vậy mừng rỡ, trước đi nghênh đón Dương Kế Nghiệp mà đi. Mộc Quế Anh theo sát phía sau, dẫn dắt mọi người tới nghênh.

Dương Tái Hưng đi tới ngoài doanh trại, thấy Dương Kế Nghiệp, Dư Tái Hoa hai người đã chờ đợi đã lâu, vội vàng đối với hai người thất lễ đạo, "Thúc phụ đường xa mà đến, lại hưng không có từ xa tiếp đón, thúc phụ đại nhân thứ lỗi."

"Không sao, ta biết được người tùy tùng Xa Kỵ Tướng Quân hậu, liền cùng người thăm thương nghị, đến đây giúp đỡ cùng với người. Sau đó Xa Kỵ Tướng Quân bỏ tù, biết được các người Hà Nội thất thủ, liền cùng người thăm đến đây đầu hiệu." Dương Kế Nghiệp khiêm tốn nói rằng.

Lúc này Mộc Quế Anh mang theo mọi người đến đây, nghe nói Dương Kế Nghiệp có đầu hiệu tâm ý, mở miệng nói, "Phu quân nếu là biết Dương thúc phụ xin vào, tất sẽ trọng dụng, Dương thúc phụ đi đầu đảm nhiệm quân ta Thiên Tướng Quân, đối đãi phu quân đến đây, làm tiếp sắp xếp có dám?"

"Mỗ mới đến, ứng nên như vậy. Làm phiên phu nhân sắp xếp." Dương Kế Nghiệp vốn có thuận theo cung đo đất tay làm lên dự định, thấy Mộc Quế Anh làm chủ để hân tạm lĩnh Thiên Tướng Quân vị trí, trong lòng khá là cảm động. Trong lòng đã quyết định quyết tâm đối với Mã Nguyên công hiến cho cái chết.

Lúc này dài Sa Thành bên trong, Thái Thú Tôn Kiên chính tập hợp thuộc cấp, chuẩn bị đi tới Hà Nội phá địch, Tôn Kiên mang theo chính mình dưới tướng Trình Phổ, Hoàng Cái, Hàn Đương, Tổ Mậu bốn tướng, cùng với khăn vàng mới vừa lúc bộc phát chiều mộ 10 ngàn Bình tướng. Đi tới Hà Nội mà đi.

Tôn Kiên công danh tâm cùng trùng, nghe nói Mộc Quế Anh, Tào Tháo Hà Nội thất thủ hậu, liền đi đi vào phá địch chuẩn bị, nhưng hay bởi vì khăn vàng đông đảo, chính mình tất không phải đối thủ, liền tạm thời thả xuống trước đi cứu viện dự định. Bây giờ nghe nói Mã Nguyên lần thứ hai lĩnh binh xuất chinh, liền dẫn mọi người đi vào, hi vọng có thể lại kiến chiến công.

Cùng với Tôn Kiên so với, Tào Tháo liền cực kỳ khó khăn, Tào Tháo tự biết chính mình hạ độc trước, chạy trốn ở phía sau, bây giờ Mã Nguyên quai soái lần thứ hai giao chiến khăn vàng, tất có nghĩa sĩ đi vào giúp đỡ, ở thêm vào Mộc Quế Anh vốn là trả bại, phá khăn vàng chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay. Nhưng Hí Chí Tài đã nhìn thấu hạ độc chính là chính mình, liền khó khăn. Nếu là Mã Nguyên tính khí tới, tính mạng mình khó bảo toàn nha!

Lúc này Đan Hùng Tín, Vương Bá Đường hai người đến đây hỏi dò Tào Tháo, "Tướng quân, bây giờ các nơi nghĩa quân đã đang đi tới Tháp Hà trên đường, quân ta có hay không đi vào trợ giúp."

"Quân ta không cần đi tới Tháp Hà, chỉ cần vòng qua Tháp Hà, liền có thể cùng với liên quân góc cạnh tương hỗ, tất có thể đại phá khăn vàng." Tào Tháo thấy Đan Hùng Tín hỏi dò, liền kiểm cố, không đi cùng với liên quân hợp quân một chỗ.

Thành Lạc Dương ở ngoài, Mã Nguyên tại triều đường bách quan nhìn theo dưới dẫn dắt 10 ngàn binh sĩ, rồi đi Lạc Dương. Chỉ thấy Mã Nguyên nhẹ nhàng ở Ô Chuy đầu lâu trên xoa xoa mấy lần, "Đồng nghiệp, chúng ta lại muốn kẻ vai chiến đấu. Giá!"

Sau một ngày, Mã Nguyên đi tới Tháp Hà, Mộc Quế Anh dẫn dắt chúng tướng đã ở ngoài doanh trại chờ đợi, thấy Mã Nguyên đến đây, mọi người dồn dập quỳ xuống đất, "Bái kiến Xa Kỵ Tướng Quân!"

Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê hai nữ đôi mắt đẹp đỏ chót nhìn Mã Nguyên, Mã Nguyên xuống ngựa đi vào hai nữ, đưa các nàng ôm vào trong ngực, "Phu quân vô năng, để hai vị phu nhân bị khổ."

Một hồi lâu sau Mộc Quế Anh trên mặt mang theo đỏ bừng, hơi nói rằng, "Phu quân, bọn họ đều còn chờ người để bọn họ lên đây." Mã Nguyên lúc này mới nhìn chung quanh mọi người, thấy trong quân doanh có thêm mấy vị lạ mặt tướng lĩnh, liền hơi mỉm cười nói, "Chư vị không cần đa lễ, đi trong doanh nói chuyện."

Mã Nguyên dẫn dắt mọi người tới đến trong lều, Mã Nguyên ngồi cao thủ, nói với mọi người đạo, "Không biết hiện tại tình hình trận chiến thế nào, người phương nào vì ta giải đáp?"

Lúc này mọi người dồn dập nhìn về phía Mộc Quế Anh, bởi vì lúc này chỉ có Mộc Quế Anh đối chiến hưởng quen thuộc nhất, hi vọng Mộc Quế Anh có năng lực vì mọi người giải đáp.

Mộc Quế Anh khẽ mỉm cười, "Phu quân, bây giờ chiến thế nhìn như khăn vàng giữ lấy ưu thế, kì thực quân ta đã thắng rồi."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Dương gia tướng hệ thống mở ra

Chương 57: Dương gia tướng hệ thống mở ra

Mọi người nghe Mộc Quế Anh nói, trận chiến này đã thắng rồi, nhất thời rất là kỳ quái, tất cả mọi người là vì cướp công vừa mới đến Tháp Hà, lúc này mọi người dồn dập cau mày nhìn về phía Mộc Quế Anh.

Mã Nguyên nghe vậy, cũng đứng khẽ cau mày, đột nhiên khóe miệng hiện lên một tia cười khẩy, "Nếu là ta không đoán sai, sợ là hiện tại khăn vàng chính đang là lương thảo phát sầu! Khăn vàng có 30 vạn chi chúng, muốn lại tiến vào Trung Nguyên, cần phải có cường đại tiếp viện bộ đội vì đó hộ tống lương thảo. Các ngươi nhưng là đốt Hà Nội kho lúa?"

"Phu quân thần toán, đúng là như thế, thiếp cả đời hí trung nói như vậy, đã hỏa thiêu Hà Nội, mặt khác, đã phái Thạch Tú đi tới Từ Châu, để hấn thông báo Tần Quỳnh, Trình Giảo Kim hai người đoạn sau đó phương, như vậy đã tới, khăn vàng 30 vạn đại quân còn không là muốn tươi sống chết đói?" Mộc Quế Anh đắc ý nói.

Mộc Quế Anh vốn tưởng rằng Mã Nguyên sẽ đối với hấn có tán thưởng, ai biết Mã Nguyên đột nhiên đứng dậy gào thét, "Hò đồ, người đốt Hà Nội kho lúa liền có thể, sao có thể đoạn sau đó đường!"

Mọi người không biết Mã Nguyên vì sao nổi giận, chỉ thấy Mã Nguyên khẽ lắc đầu đạo, "Quân địch có 30 vạn nặng, Tần Quỳnh tuy rằng lĩnh quân có cách, nhưng thủ hạ chỉ có chỉ là 20 ngàn tinh nhuệ, người để hấn đi đoạn lương thảo, chẳng phải là để hấn trước đi chịu chết! Coi như Tần Quỳnh đứt đoạn mất khăn vàng lương thảo, khăn vàng không có lương thực, nếu là kích phát bọn họ hấn phải chết chi chi, đến lúc đó 30 vạn đại quân lao thẳng tới Lạc Dương, chúng ta chẳng phải là muốn làm thiên hạ tội nhân! Hồ đồ nha!"

Mã Nguyên nói xong, đường dưới Dương Kế Nghiệp nhìn Mã Nguyên khẽ gật đầu, trong lòng đã quyết định tùy tùng Mã Nguyên, dù cho chỉ là cái mã cung thủ, cũng không một câu oán hận.

Đường dưới Tôn Kiên lúc này đứng dậy nói rằng, "Không biết tướng quân quân ta bây giờ nên làm gì!"

Mã Nguyên không nhận ra Tôn Kiên, thấy Tôn Kiên như một con mãnh hổ bình thường, nhất thời nổi lên tính thú.

"Người là người phương nào? Hiện ở trong quân bất kỳ chức?" Mã Nguyên hơi mở miệng nói rằng.

"Dài sa Thái Thú Tôn Kiên, bài kiến Xa Kỳ Tướng Quân." Tôn Kiên đối với Mã Nguyên thất lễ nói rằng.

"Gợi ý của hệ thống, Tôn Kiên thuộc tính, vũ lực 93, trí lực 81, thống suất 91, chính trị 73. Tôn Kiên đặc tính mãnh hổ, lĩnh binh tác chiến, thống suất thêm 3, trí lực giảm 5."

Mã Nguyên biết được người này là Tôn Kiên, cười to nói, "Hóa ra là Giang Đông mãnh hổ Tôn Văn Đài huynh, thất kính thất kính a! Văn Đài huynh không cần sốt ruột, đội ta quân lệnh chính là."

Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, đường dưới lại đứng lên một người, người này thân cao bảy thước, ngũ quan đoan chính, một tấm mặt chữ quốc không giận tự uy, "Tướng quân, tại hạ Tịnh châu Đinh Nguyên thủ hạ Cao Thuận, đảm Sừ đại nhân biết Lữ Bố vô lễ, chọc giận tướng quân, lệnh ta mang đến năm ngàn Tịnh châu lang kỵ, cùng với trước tặng cho tướng quân truy điện Bảo Mã, đến đây giúp đỡ tướng quân. Truy điện Bảo Mã Phiền phu nhân cực kỳ yêu thích, đã thể tướng quân nhận lấy. Năm ngàn Tịnh châu lang kỵ hiện tại đã ở trong doanh trại đóng quân, chờ đợi tướng quân điều khiển."

"Người là Cao Thuận!" Mã Nguyên đứng dậy cả kinh nói.

Cao Thuận bị Mã Nguyên đột nhiên xuất hiện kinh ngạc đưa giỡn sững sờ. "Tại hạ đúng là Cao Thuận, chẳng lẽ tướng quân nhận ra tiểu nhân?"

"Ha ha, nghe qua mấy lần, trước sau sẽ cùng người nói chuyện. Người trước tiên vào chỗ đi." Mã Nguyên lúng túng nói.

Mã Nguyên nói xong, nhìn chung quanh mọi người một vòng, quay về Dương Kế Nghiệp hỏi, "Người là người phương nào, vì sao ở quân ta bên trong?"

"Tại hạ Dương Kế Nghiệp, là Dương Tái Hưng đến tộc thúc, chuyên tới để đi bộ đội, mong rằng tướng quân thu nhận giúp đỡ." Dương Kế Nghiệp thất lễ nói rằng.

Mã Nguyên nghe nói người này dĩ nhiên là kim đao Dương lệnh công! Ám ép kích động trong lòng, "Hóa ra là anh rể đến tộc thúc a, đã như vậy, liền hiện ở lại ta trong quân doanh đi, nếu có chiến công, ta tất cũng ngày mai, đối với người có ngợi khen."

Dương Kế Nghiệp nghe vậy đại hỉ, "Tất làm chủ công ra sức trâu ngựa."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ mở ra Dương Kế Nghiệp nhân vật, thu được Dương gia tướng hệ thống. Kí chủ có thể thông dụng thành tựu trị, triệu hoán trở xuống nhân vật."

"Dương Duyên Bình (Đại Lang), vũ lực 91, trí lực 67, thống suất 86, chính trị 72, trước mặt không đặc tính. Triệu hoán cần kí chủ thành tựu trị 200."

"Dương duyên tông (Nhị Lang), vũ lực 92, trí lực 81, thống suất 81, chính trị 76, trước mặt không đặc tính. Triệu hoán cần kí chủ thành tựu trị 200."

"Dương duyên huy (ba lang), vũ lực 89, trí lực 83, thống suất 91, chính trị 83. Trước mặt không đặc tính. Triệu hoán cần kí chủ thành tựu trị 200."

"Dương duyên lăng (bốn lang), vũ lực 91, trí lực 61, thống suất 89, chính trị 59, trước mặt không đặc tính. Triệu hoán cần kí chủ thành tựu trị 200."

"Dương duyên đức (năm lang), vũ lực 94, trí lực 73, thống suất 87, chính trị 81. Đặc tính bát quái côn, lĩnh binh bại trận hậu kích phát. Triệu hoán cần kí chủ thành tựu trị 300."

"Dương Duyên Chiêu (Lục Lang), vũ lực 96, trí lực 67, thống suất 93, chính trị 67. Đặc tính liên giết, không người đánh trận, không giết chết một người, vũ lực tăng lên một điểm, cao nhất chồng chất 5. Triệu hoán cần kí chủ thành tựu trị 400."

"Dương Duyên Tự (thất lang), vũ lực 97, trí lực 65, thống suất 91, chính trị 61. Đặc tính nghịch chiến, đánh trận thời gian, nếu là địch tướng cường cùng với Dương Duyên Tự, nghịch chiến thuộc tính bạo phát, cùng đối phương thuộc tính mà tăng cường vũ lực. Cao nhất tăng lên 5 điểm vũ lực. Triệu hoán cần muốn thành tựu trị 400."

"Dương duyên kỳ (Bát muội), vũ lực 91, trí lực 86, thống suất 81, chính trị 61, mị lực 97. Đặc tính cân quắc hồng nhan, mạng binh xuất chinh có thể cổ vũ sĩ khí. Triệu hoán cần muốn thành tựu trị 500."

"Dương duyên anh (chín mươi), vũ lực 85, trí lực 61, thống suất 76, chính trị 54, mị lực 91. Trước mặt không đặc tính, triệu hoán cần 200 thành tựu trị."

"Kí chủ tập hợp năm vị trở lên võ tướng hậu, Dương Kế Nghiệp vũ lực thêm 1, thống suất thêm 1. Dẫn dắt năm vị Dương gia sắp xuất hiện chính, thống suất thêm 2."

"Phu quân, người nghĩ gì thế, chư vị tướng quân còn chờ người nói chuyện đây." Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên thất thần, lật đặt hỏi vội.

"Há, vô sự, quân ta không bằng quân địch đông đảo, đi đâu dựng trại đóng quân, đợi ta ngày mai, nhìn địch tình, ở tính toán." Mã Nguyên bị Mộc Quế Anh đánh thức lúng túng nói.

Mã Nguyên lúc này ý nghĩ trong lòng chỉ có một chữ. Khanh! Dương gia tướng bên trong chỉ có như vậy ba cái thuộc tính cũng tạm được, Lục Lang, thất lang vũ lực có năng lực tái Trương Phi, Quan Vũ. Thế nhưng thành tựu thiết trí cao như vậy, nhân vật chính cũng đứng say rồi.

Khăn vàng quân doanh, Tân Văn Lễ biết được Mã Nguyên đã đến Thập Hà chiến trường, trong lòng nhiệt huyết nóng chảy, chỉ cần có thể đánh bại Mã Nguyên, liền có thể cười như hoa như ngọc hai vị thánh nữ.

Tân Văn Lễ biết Mã Nguyên tự cho mình võ nghệ tuyệt luân, không đem người khác để ở trong mắt. Lại có Ô Chuy Bảo Mã giúp đỡ, chính mình Hỏa Lôi trận lần trước chính là bởi vì Ô Chuy, mà không thể thiếu chết Phần Lê Huê.

Tân Văn Lễ đắm chiêu chốc lát, trong lòng đột nhiên bắt đầu sinh một kế, chính mình nếu là mạo hiểm cùng với Mã Nguyên một người một ngựa một trận chiến, tất không phải Mã Nguyên đối thủ, nhưng chiến đấu mấy hợp, hẳn không có vấn đề. Nếu là hơn nửa chút bằng môn tả đạo, tất có thể đem Mã Nguyên âm chết. Mã Nguyên vừa chết, liên quân rần mất đầu, tất sẽ tự sụp đổ.

Quyết định nghỉ ngơi hậu, Tân Văn Lễ liền đi vào Trương Giác nơi báo cho Trương Giác, chính mình ngày mai yếu lĩnh Binh ra khỏi thành, đi vào khiêu chiến Mã Nguyên.

Trương Giác bản không đồng ý Tân Văn Lễ đi vào, nhưng Tân Văn Lễ quyết tâm nhất định, Trương Giác chỉ có thể gật đầu đồng ý, cũng phái đại tướng Sứ Vạn Tuế vì đó áp trận.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Tân Văn Lễ quỷ kế hiển uy trên

Chương 58: Tân Văn Lễ quỷ kế hiển uy trên

Mã Nguyên trở lại trong lều, sai người gọi Cao Thuận đến đây trong lều nghị sự, chuẩn bị mời chào Cao Thuận. Còn đến đây phá địch Tôn Kiên, Mã Nguyên cũng không có mời chào tâm ý.

Tôn Kiên ở chính sử bên trong biểu hiện, đã nói rõ Tôn Kiên là cái rất có dã tâm người, không cam lòng ở người dưới. Lại tự cao tự đại, từng ở hồ lão quan trong trận chiến ấy một mình thâm nhập, không đem liên quân để ở trong mắt.

Lại đang công phá Lạc Dương hậu được ngọc tỷ truyền quốc, đoạn tuyệt với Viên Thiệu, bị Lưu Biểu ám hại mà chết.

Chính đang Mã Nguyên trầm tư việc, Cao Thuận đã thuận theo ngoài trường đi tới, "Tướng quân, nghe nói người có chuyện quan trọng thương nghị, Cao Thuận vội vàng dám đến. Đừng không biết là hà chuyện quan trọng."

"Cao Thuận, ta biết người chính là đương đại hào kiệt, bây giờ Hung Nô bên trong có một người chính đang triệu tập Hung Nô, có thể thấy người này đã tâm phá trùng, ít ngày nữa liền muốn tấn công ta biên quan trọng địa, ta có ý định đi vào trấn thủ biên quan, nhưng Trung Nguyên chưa định, chỉ có thể ở đây trước tiên dập tắt khăn vàng. Người có thể nguyện tùy tùng ta cùng đi tới?" Mã Nguyên biết lúc này muốn mời chào Cao Thuận là không thể. Trừ mình ra triệu hoán mà đến võ tướng, mọi người khác, chỉ có đối đãi thiên hạ đại loạn, Linh Đế quy thiên đời sau, mới có thể mời chào. Chỉ có thể trước tiên ngăn cản Cao Thuận.

Phải biết Cao Thuận huấn luyện ra tám trăm hãm doanh trận, bị hậu thế ca tụng là Tam Quốc đệ nhất cường binh. Cao Thuận một thân càng là quân pháp rõ ràng, làm người chưa bao giờ uống rượu. Mã Nguyên sớm có mời chào Cao Thuận tâm ý, lúc này thấy đến Cao Thuận, có thể nào cứ như thế mà

buông tha.

"Tướng quân kỳ vọng cao, Cao Thuận nhận lấy thì ngại, Cao Thuận đã tùy tùng Tịnh châu thứ sử Đinh Nguyên, biết rõ trung thần không thị hai chủ. Quên tướng quân thứ lỗi." Cao Thuận xấu hổ nói rằng.

Mã Nguyên vẫn ngón nờ nụ cười, "Đã như vậy, ta liền không cần phải nhiều lời nữa. Ngươi đi đi, đợi ta hưu thư một phong tặng cho đình thứ sử, báo cho hân mộ cùng với đình thứ sử cũng đúng bạn tri kỷ đã lâu nha."

"Đã như vậy, Cao Thuận liền cáo lui trước." Cao Thuận đứng dậy rồi đi trung quân lều lớn.

Đổi đãi Cao Thuận sau khi rời đi, Mã Nguyên loan đầu cười khỏ, hăm doanh trận, lẽ nào ta thật sự sớm cùng với ngươi bỏ lỡ cơ hội?

Mã Nguyên đi tới án trước, xuất lãnh bút viết, "Nhận được đình thứ sử để mắt Văn Long, đưa Bảo Mã đến đây, lại phái Cao Thuận đến đây trợ giúp Văn Long, Văn Long nhận lấy thì ngại. Văn Long đối với Cao Thuận tướng quân có thường thức, từng muốn lưu cùng với dưới trướng, nhưng Cao Thuận tướng quân cực kỳ trung nghĩa, ngón trung thần không thị hai chủ, Văn Long không thể làm gì khác hơn là liền như vậy coi như thôi. Đình thứ sử có như thế người trung nghĩa, đây trọng dụng mới là. Truy điện Bảo Mã Phần thị cực kỳ yêu thích, Văn Long liền mật dày nhận lấy. Nếu là ngày khác đình thứ sử có khó khăn khó, Văn Long nhất định đến đây giúp đỡ, dù chết không hối hận." Mã Nguyên tướng thư viết xong, phái người đưa tới Tịnh châu hậu, liền đi vào Mộc Quế Anh trong lều.

Lúc này Mộc Quế Anh thấy Mã Nguyên đến đây, mừng rỡ như điên, hai người tuy rằng thành hôn, nhưng mà chưa hành Chu Công chi lễ. Mộc Quế Anh vốn định chỉ có chiến hậu Mã Nguyên mới sẽ tìm đến mình, không nghĩ tới trong quân doanh, Mã Nguyên dĩ nhiên trước đến mình trong lều nghỉ ngơi. Khó tránh khỏi để Mộc Quế Anh hồi tưởng một mực.

"Phu quân vì sao đêm khuya đến đây thiệp thân trong lều?" Mộc Quế Anh trên mặt mang theo đồ bưng, có chút thẹn thùng hỏi.

Mã Nguyên thấy Mộc Quế Anh lúc này đáng đáp, đi tới Mộc Quế Anh trước người, "Đương nhiên là đến cùng phu nhân hoàn thành Chu Công chi lễ."

Mã Nguyên nói xong, liền tướng Mộc Quế Anh ôm đồm eo ôm lấy, hướng trên giường nhỏ có đi.

Lúc này Mộc Quế Anh trong lòng mừng như điên, nhưng biết lúc này vẫn còn quân doanh, Mã Nguyên lại thân làm Thống soái, trên mặt mang theo không vui nói, "Phu quân thân làm Thống soái, có thể nào ở trong quân doanh hành chuyện xấu xa?"

Mã Nguyên biết Mộc Quế Anh quân pháp rõ ràng, thấy nàng như vậy, cũng không kinh sợ, "Ta tuy rằng thân làm Thống soái, nhưng tân hôn yển ngươi, lại bị hoạn quan hăm hại bỏ tù, để ta phu thê chia lìa, bây giờ theo ở quân doanh, ta chỉ là cùng với chính mình phu nhân hành chưa xong việc có gì không thể!"

Mã Nguyên nói xong, liền tướng Mộc Quế Anh đặt lên giường, thân tay sờ xoạc Mộc Quế Anh anh khí mặt cười.

Nơi này tình lược 1000 tự.

Mã Nguyên cùng với Mộc Quế Anh vài lần mây mưa đời sau, Mộc Quế Anh đã bại liệt ở Mã Nguyên trước ngực. Mã Nguyên vây quanh Mộc Quế Anh, ở nàng tuyết nộn trên da thịt lái về du đăng một hồi, thấy Mộc Quế Anh không phản ứng chút nào, liền tiến vào mộng đẹp.

Đây Dương Quang xuyên qua chỉ cửa sổ, chiếu rọi ở hai người trên mặt, Mã Nguyên hơi mở mắt ra. Thấy Mộc Quế Anh còn chưa tỉnh lại, liền nhẹ nhàng ở Mộc Quế Anh mộng mảy trên vỗ một cái.

Lúc này Thập Hà quân doanh ở ngoài, Tân Văn Lễ suất lĩnh 3 vạn đại quân, thuận theo Hà Nội mà tới. Phía sau Sừ Vạn Tuế dẫn dắt 80 ngàn đại quân, đến đây áp trận. Sừ Vạn Tuế bên cạnh, còn đứng hai vị như hoa như ngọc thánh nữ.

Lãnh diễm thánh nữ Trương Thiên đứng ở bên trái, nàng có tuyết quang quanh quần da thịt, con ngươi màu đen nhưng mà lạnh lẽo giống nhau Siberia vùng đất lạnh, sống mũi cao hiện ra ác liệt đường nét, khe mí mắt môi mỏng làm như lộ ra bạc tình tín hiệu. Tuyết Liên xinh đẹp phối hợp Hàn Mai phong thái, thanh lệ bên trong lộ ra lẫm liệt, bao hàm ở khóe mắt đuôi lông mày đều là kiêu ngạo.

Quyển rừ thánh nữ Trương Ninh đứng ở bên phải, nàng tay như nhu đề, da như mỡ đông, cổ như cổ ngỗng, răng như ngà voi, trán cao mày ngài, cười duyên dáng, đôi mắt đẹp phản hê. Khiến người ta nhìn một chút liền khó có thể dời đi tầm mắt.

Khăn vàng tặc biết hai nữ đứng ở đại quân trước xe, dồn dập sĩ khí tăng vọt, hướng Thập Hà rất gần.

Lúc này Mã Nguyên còn chưa đứng dậy, ngoài trướng Dương Tái Hưng cao giọng hét lên, "Chúa công, việc lớn không tốt, khăn vàng trong quân Tân Văn Lễ suất lĩnh 3 vạn sĩ tốt, trước tới khiêu chiến rồi! Sừ Vạn Tuế suất lĩnh 80 ngàn đại quân ở phía sau, đã cách quân ta doanh trại bất quá mười dặm rồi!"

Mã Nguyên vẫn ngón đứng dậy, thấy Mộc Quế Anh mới vừa trải qua hư thân nỗi đau. Liền vội vàng phủ thêm áo giáp, đến đây cửa trại nơi bài binh bày trận. Chờ đợi khăn vàng đại quân đến.

Tân Văn Lễ lĩnh quân đi tới trước trận, thấy Mã Nguyên đã chờ đợi nhất thời, nổi giận đạo, "Mã Văn Long, nếu không có quân ta có năng lực đánh hạ Hà Nội, Hán Đế sao đưa ngươi thuận theo Thiên Lao bên trong thả ra, ngươi dĩ nhiên còn vì hân chính chiến, thực sự là không biết xấu hổ."

"Tân Văn Lễ, lần trước để ngươi may mắn chạy trốn vừa chết, ai cho dũng khí của ngươi! Dĩ nhiên lần thứ hai trước đi tìm cái chết, thực sự là buồn cười." Mã Nguyên mặt không hề cảm xúc nói rằng.

"Mã Văn Long, đừng vội hiện miệng lưỡi lợi hại, có dám một người một ngựa đánh với ta một trận? Ta hôm nay liền muốn vây ngươi trên đỉnh đầu người, hướng về Thiên Công Tướng Quân cầu thân!" Tân Văn Lễ tỏ rõ vẻ ngạo khí nói rằng.

Mã Nguyên dưới trướng mọi người đã không nhịn được, muốn đi vào đánh với Tân Văn Lễ một trận, Mã Nguyên phát tay ngăn cản mọi người, nếu Tân Văn Lễ muốn chết, Mã Nguyên đã chuẩn bị thân chém Tân Văn Lễ.

Lúc này Trương Ninh thấy Tân Văn Lễ tỏ rõ vẻ tự tin, lại tuyên bố muốn bắt Mã Nguyên đầu người đi vào cầu thân, lập tức đôi mắt đẹp cười khê, trong lòng yêu sát Tân Văn Lễ.

Mà Trương Thiên nhưng mà nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn Tân Văn Lễ đối diện người. Chỉ thấy Mã Nguyên thân cao tám thước, ngồi cao Ô Chuy Bảo Mã bên trên, trong tay Hồ Đầu Liêm Đao Thương phát sinh từng trận hàn quang, phía sau Phụng Hoàng niết bàn chiến huy tung bay theo gió, cho Mã Nguyên khuôn mặt anh tuấn trên phối hợp mấy phần anh khí.

"Ha ha ha. . . Tân Văn Lễ, người khác là anh hùng khó qua ải mỹ nhân, ta xem ngươi là cầu hùng khó sở Mỹ Nhân quan, bởi vì một nữ tử, liền đánh mất lý trí trước đi tìm cái chết, đã như vậy, ta liền tiễn ngươi một đoạn đường. Giá!" Mã Nguyên nói xong liền hét lớn một tiếng, hướng Tân Văn Lễ mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Tân Văn Lễ quý kẻ hiển uy (hạ)

Chương 59: Tân Văn Lễ quý kẻ hiển uy (hạ)

Chỉ thấy Mã Nguyên trong lòng bàn tay Hồ Đầu Liêm Đao Thương trên dưới bay tán loạn, Ô Chuy như một đạo hắc quang lóe qua, Mã Nguyên đã đi tới Tân Văn Lễ trước người.

Tân Văn Lễ tự biết không phải Mã Nguyên đối thủ, nhưng đã mò thấy Mã Nguyên tính cách, biết Mã Nguyên thiên tính hiếu chiến, ngông nghênh trời sinh, tất không chịu nổi chính mình trào phúng. Bây giờ thấy Mã Nguyên vọt tới, từ lâu đánh tới hoàn toàn tinh thần, chuẩn bị đấu sức Mã Nguyên!

Mã Nguyên thương du lịch long, một thương quét ngang mà qua, Tân Văn Lễ vật cười không bằng Ô Chuy thần tốc, chỉ có thể múa đao chặn.

Mã Nguyên thấy một thương vô công, liền giục ngựa xoay người, lần thứ hai hướng về Tân Văn Lễ phóng đi.

Lúc này khăn vàng hậu trong quân Trương Thiên đã nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn Mã Nguyên, trong lòng như nai con bình thường chạm chạm loạn va. Thấy Mã Nguyên còn như thiên thần bình thường đáng người, Trương Thiên phương tâm ám động, đã không thể tự thoát ra được.

Lúc này Mã Nguyên đã cùng Tân Văn Lễ chiến ở một chỗ, Mã Nguyên Hồ Đầu Liêm Đao Thương bên dưới, Tân Văn Lễ chỉ có chống đỡ lực lượng.

"Gợi ý của hệ thống, Tân Văn Lễ cơ bản vũ lực 96, cự lực thuộc tính mở ra, trước mặt vũ lực 99."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ cơ bản vũ lực 98, Hồ Đầu Liêm Đao Thương vũ lực thêm 1, Tử Lô Kiếm vũ lực thêm 1, Ô Chuy Mã Vũ lực thêm 2, trước mặt vũ lực 102."

Hai người chiến có 50 hợp, Mã Nguyên một thương đẩy ra Tân Văn Lễ, trong tay Tử Lô Kiếm nhanh chóng ra khỏi vỏ, có kiếm chém Tân Văn Lễ tư thế.

Tân Văn Lễ thừa cơ giục ngựa thoát đi, để Mã Nguyên một chiêu kiếm chém không, đồng thời xoay người lại phóng tới một mũi tên.

Mã Nguyên thấy Tân Văn Lễ chạy trốn, cũng đã đoán được là kẻ, trong tay liêm đao thương đã nằm ngang ở trước ngực, phòng ngừa Tân Văn Lễ đâm sau lưng phóng tới.

Tân Văn Lễ thấy một mũi tên vô công, liền giục ngựa xoay người, lần thứ hai hướng về Mã Nguyên phóng đi.

Mã Nguyên lúc này ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, "Tân Văn Lễ, ngoại trừ hai người ám hại, người còn có bản lĩnh gì, ăn ta một thương!"

Tân Văn Lễ không nói một lời, chỉ là ở hai người sắp lao vào nhau thì, nhanh chóng tung một vật.

Mã Nguyên không biết hẳn quăng đến vật gì, trong tay liềm đao thương xẹt qua một đạo ánh bạc, tướng Tân Văn Lễ tung đồ vật chém thành hai khúc.

Chỉ thấy nhất thời tro bụi nổi lên bốn phía, Mã Nguyên trước người nhất thời tất cả đều là màu trắng phấn vật trên không trung tung bay, Mã Nguyên nhất thời cảm giác tứ chi vô lực, phảng phất khí lực toàn thân bị lấy sạch.

"Ha ha ha ha! Mã Văn Long người trúng kế vậy, để mạng lại!" Tân Văn Lễ nhanh chóng hướng Mã Nguyên chạy như bay.

Xa xa quan chiến mọi người ở Mã Nguyên trúng kế thời gian, đã chạy như bay đến, trước tới cứu viện. Chỉ thấy Mã Trung hét lớn một tiếng, "Huru thương ta chứ!" Yên Văn Thập Bát Kỳ nhanh chóng chạy như bay đến. Cùng với Tân Văn Lễ chiến ở một chỗ.

Sử Vạn Tuế nơi nào có năng lực bỏ qua cơ hội như vậy, đây ra lệnh 80 ngàn đại quân cùng nhau tiến lên.

"Các tướng sĩ, giết cho ta, chém mục thị giả, quan bá là đại cừ soái, chém Mã Văn Long giả, quan bá huyện Công Tướng Quân, tiền thưởng ngàn lạng. Giết nha!" Sử Vạn Tuế xông lên trước liền Mã Nguyên phóng đi.

Chiến sự vừa mở, Trương Thiển Trương Ninh, liền bị khăn vàng hộ vệ, đuổi về Hà Nội. Trương Thiển khó bỏ nhìn một chút Mã Nguyên, chỉ thấy lúc này Ô Chuy cũng vô lực ngã xuống. Mã Nguyên thuận theo Ô Chuy bên trên suy rơi trên mặt đất.

Trương Thiển vì hơi thở dài một tiếng, tùy tùng khăn vàng hộ vệ rời đi chiến trường.

Lúc này Hán quân trong trận lao ra hai người, một người cầm trong tay song chùy, một người cầm trong tay hai lưỡi búa, hai người dồn dập gào thét, "Huru thương nhà ta ca ca, ăn tiểu gia một chùy, (ăn hắc gia một búa.)" chính là Lý Nguyên Bá, Lý Quỷ hai người, Lý Nguyên Bá xông lên vào trong trận, nhất thời bừa bãi nổi lên bốn phía.

Bên này Mộc Quế Anh mấy người cũng đã trước tới cứu viện Mã Nguyên, đại chiến một chỗ kích phát.

Tân Văn Lễ một lòng muốn chém giết Mã Nguyên, nhưng bây giờ Yên Văn Thập Bát Kỳ đến đây, Tân Văn Lễ vì mạng sống, chỉ có thể rất sớm lưu vong, né qua Yên Văn Thập Bát Kỳ phong mang.

Mã Trung thấy Tân Văn Lễ muốn chạy trốn, nhất thời phản nộ thuận theo lòng sinh, chuẩn bị truy kích Tân Văn Lễ. Bất đắc dĩ Mộc Quế Anh quân lệnh, Yên Văn Thập Bát Kỳ không thể truy kích, khùng lại bên trong Tân Văn Lễ kẻ sách.

Mã Trung chỉ có thể dẫn dắt Yên Văn Thập Bát Kỳ hộ tống Mã Nguyên trở lại lều trại. Sử Vạn Tuế thấy không thể chém giết Mã Nguyên, Lý Nguyên Bá lại đang đại sát tứ phương. Khăn vàng sĩ khí hoàn toàn không có. Chỉ có thể hạ lệnh rút quân.

Sử Vạn Tuế hạ lệnh rút quân thời khắc, Mộc Quế Anh thận trọng Mã Nguyên an ủi, mạng mọi người tạm thời về doanh, tương lai tái chiến. Mọi người trở lại trong doanh trại, dồn dập đi vào Mã Nguyên trong lều vấn an.

Chỉ có đại sa Thái Thú Tôn Kiên, thấy khăn vàng sĩ khí hạ, liền suất lĩnh dưới tướng tướng sĩ truy kích mà đi.

Sử Vạn Tuế thấy Tôn Kiên một mình thâm nhập, hạ lệnh người đầu hai cánh tản ra, hình thành vây kín tư thế, tướng Tôn Kiên quân vây nhốt trong đó.

Tôn Kiên suất lĩnh dưới tướng bốn tướng ra sức chém giết, 20 ngàn đại quân tổn thất nặng nề, không thể làm gì khác hơn là phá vòng vây mà rời, trở về liên quân.

Sử Vạn Tuế suất lĩnh còn lại 50 ngàn khăn vàng trở lại Hà Nội. Trương Giác nghe nói Mã Nguyên bị Tân Văn Lễ ám hại, bây giờ không rõ sống chết, liền tự mình nghênh tiếp mọi người trở về thành.

Trương Giác đêm đó bày xuống tiệc khánh công, là Tân Văn Lễ, Sử Vạn Tuế hai người khánh công.

"Văn lễ hôm nay trí đấu Mã Văn Long, không thể không kể công a, chỉ là không biết Mã Văn Long có hay không có chuyển biến tốt chỗ trống." Trương Giác mi mở mắt cười hỏi.

"Tướng quân yên tâm, Mã Văn Long trúng kịch độc tán, thiên hạ sợ là không người nào có thể y, trừ phi Biển Thước trên đời, bằng không Mã Văn Long chắc chắn phải chết." Tân Văn Lễ đắc ý nói.

Trương Giác nghe vậy cười đáp, "Ha ha ha ha, Mã Văn Long ngông cuồng, chính là thiên hạ mọi người đều biết việc, không muốn hôm nay bị văn lễ thiết kế, sau đó không lâu liền muốn xuôi tay đi về Tây Phương. Mã Văn Long vừa chết, liên quân không đáng lo lắng!"

Lúc này chỉ có Sử Vạn Tuế chau mày, Trương Giác cho rằng hẳn là bởi vì bị lạnh nhạt, liền nói khuyên nhủ, "Sử tướng quân hôm nay công lao, cũng đúng không thể coi thường, mỗi tất có ban thưởng, Sử tướng quân không cần suy nghĩ nhiều. Cứ việc uống rượu chính là."

"Tướng quân, bây giờ thế cuộc cũng không hướng về ngài nghĩ tới bình thường, Mã Văn Long tuyệt đối không thể chết! Nếu là Mã Văn Long bỏ mình,

thuộc cấp Hoàng Trung, Tiết Lễ, Yến Thanh mọi người có thể sẽ tự động tản đi, nhưng mục thị tất sẽ suất lĩnh Dương Tái Hưng, Lý Nguyên Bá, Yến Văn Thập Bát Kỵ các loại dưới trướng tử sĩ, đến đây trả thù. Lý Nguyên Bá chỉ đứng, thể gian khó có đối thủ, một khi đánh mất lý trí, mấy vạn đại quân ở trước mặt người này, cũng không còn sức đánh trả. Huống hồ còn có Yến Văn Thập Bát Kỵ, Dương Tái Hưng bực này hân tướng. Trướng quân không thể bắt cần nha!" Sử Vạn Tuế đối với Trương Giác khuyên nhủ.

Tần Văn Lễ vốn định nhân cơ hội này đối với Trương Giác cầu thân, nhưng bị Sử Vạn Tuế đánh gãy. Lúc này trên mặt mang theo không vui nói, "Sợ hân làm chi, Mã Văn Long vừa chết, quân địch tất sẽ vì phúng, đến lúc đó quân ta liền có thể dạ tập (đột kích ban đêm) địch doanh, xông lên khoa liên quân. Đến lúc đó liên quân vừa vỡ, Mã Văn Long bộ hạ cũ bắt quá mấy người. Lý Nguyên Bá tuy rằng võ nghệ không tiền khoáng hậu, nhưng trời sinh khuyết trí, nhìn thấy ta tất sẽ truy kích, là Mã Nguyên báo thù, đến lúc đó ta chỉ cần tướng hân dẫn vào Hóa Lôi trong trận. Liền có thể tướng Lý Nguyên Bá đốt chết tươi. Còn lại mọi người, quân ta có Vương Ngạn Chương tướng quân ở, có gì phải sợ?"

Trương Giác thấy Tần Văn Lễ phân tích khẩu khẩu là đạo, khẽ gật đầu cười khẽ, "Các vị, hôm nay còn có vui vẻ, mỗ đã đáp ứng Tần Văn Lễ tướng quân cầu thân, tướng hai vị thánh nữ, giao cho Tần Văn Lễ tướng quân."

"Không thể nha! Thiên Công Tướng Quân, Tần Văn Lễ tướng quân tuy rằng có công, nhưng cũng không thể tướng hai vị thánh nữ đều giao phó cùng hân, như vậy chẳng phải là nói cho người khác biết, ngày sau Tần Văn Lễ tướng quân muốn kế thừa Thiên Công Tướng Quân vị trí à!" Người nói chuyện chính là Lưu Ích.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Biển Thước lại lộ thần y oai

Chương 60: Biển Thước lại lộ thần y oai

Trương Giác thấy Lưu Ích nói chuyện, trong lòng biết hân đối với Trương Ninh không hết lòng gian, nén giận nói rằng, "Được rồi, ta đã đáp ứng rồi Tần Văn Lễ tướng quân, người chẳng lẽ để ta nói lỡ hay sao?"

Tần Văn Lễ không biết Trương Giác là vì Trương Ninh, mới đáp ứng tướng hai vị thánh nữ đồng thời gả cho hân. Nghe nói Lưu Ích nói như vậy, sợ chúng tướng đối với hân có bất mãn, mở miệng nói, "Tướng quân, Lưu Ích nói có lý, cho phép mặt tướng vô lý, mặt tướng đối với Trương Thiên thánh nữ ái mộ đã lâu, có hay không có thể đem Trương Thiên thánh nữ gả cùng với mặt tướng."

Tần Văn Lễ một lời, vì chính mình tăng lên uy vọng cực cao, mọi người thấy Tần Văn Lễ như vậy thấy đủ. Trong lòng đối với hân nhiều hơn mấy phần hảo cảm.

Trương Giác thấy Tần Văn Lễ không biết chính mình tâm ý, trên mặt mang theo không vui nói, "Ta ý đã quyết, hai vị thánh nữ đồng thời gả cho cho người. Đối đãi phá địch thời gian, chính là người ba người thành hôn thời gian."

Trương Giác nói xong, liền đứng dậy rời đi. Mọi người không dám tiếp tục nhiều lời. Dồn dập đi vào hướng về Tần Văn Lễ chúc mừng. Chỉ có Lưu Ích, trên mặt mang theo không cam lòng lạnh rên một tiếng. Đứng dậy rời đi.

Lại nói Tôn Kiên bị Sử Vạn Tuế vây kín đánh bại, trở lại Tháp Hà quân doanh. Tôn Kiên tự biết chính mình không tôn quân lệnh, một mình đi vào phá địch, bây giờ bị quân địch bại, cũng không dám nhiều lời, chỉ là trở lại chính mình trong lều. Cùng người khác tướng thương nghị sau này hướng đi.

Lúc này Mã Nguyên trong lều, Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê, hai nữ chính sốt ruột nhìn trên giường Mã Nguyên, Biển Thước đã ngồi ở trước giường, là Mã Nguyên xem mạch. Ngoài tướng Dương Tái Hưng, Tiết Lễ, Hoàng Trung, Hoàng Phổ Tung mọi người cũng đứng sốt ruột chờ đợi.

Biển Thước là Mã Nguyên xem mạch hậu, liền đứng dậy đi tới đi lui. Mộc Quế Anh thấy Biển Thước lúc này khó khăn, run rẩy nói rằng, "Tiên sinh, phu quân đến cùng thể nào, là còn có hay không quay lại chỗ trống."

Biển Thước thấy Mộc Quế Anh kích động, vì hơi thở dài đạo, "Chúa công trúng kịch độc tán, chính là mười loại độc rắn luyện chế mà thành, người hấp như trong cơ thể, thì sẽ tử chi vô lực, từ từ hôn mê, cuối cùng thì sẽ thất khiếu chảy máu mà chết."

"Nếu tiên sinh biết loại độc này, này có giải cứu phương pháp, xin mời tiên sinh mau mau dạy ta, coi như là lên núi đao, xuống biển lửa, ta Phàn Lê Huê cũng phải cứu lại phu quân!" Phàn Lê Huê kích động nói.

"Nhị phu nhân chớ vội, đối đãi ta nói xong, muốn cứu loại độc này, nhất định phải có một vật làm thuốc dẫn, vật ấy chính là ngàn năm linh chi, chỉ cần có ngàn năm linh chi, hơn nữa ta phương pháp châm cứu, chúa công bị trúng chi độc liền có thể đi trừ, thậm chí để chúa công võ nghệ càng trên một tầng, cũng là điều chắc chắn." Biển Tước đối với Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê hai người nói rằng.

Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê hai người nghe nói ngàn năm linh chi, có thể cứu Mã Nguyên tính mạng, lập tức đại hỉ, "Không biết nơi nào có ngàn năm linh chi, tiên sinh có thể hay không báo cho, ta hai người này liền đi mua được." Mộc Quế Anh đây cõil lòng kích động hỏi.

"Ai! Ngàn năm linh chi cực kỳ hiếm thấy, vật ấy chỉ có sinh trưởng ở quan mộ bên trong, chính là người chết khi còn sống ăn vào quá lượng lớn nhân sâm, sừng hươu, các loại bổ dưỡng đồ vật. Đối đãi chết rồi được lực chưa tàn đi, thuận theo người chết trong miệng sinh trưởng mà rời. Muốn nói nơi nào có vật ấy, ta cũng không biết nha!" Biển Tước thở dài nói rằng.

Mộc Quế Anh nghe nói ngàn năm linh chi quý trọng, vội vàng hỏi dò ngoài tưởng mọi người, xem có hay không có người biết ngàn năm linh chi tin tức.

Mọi người tới đến trong lều, biết được Mã Nguyên cần ngàn năm linh chi trị liệu, đồn dập lác đầu đâm chiêu, chỉ có Hoàng Phủ Tung khề cau mày, "Xa Kỵ phu nhân có gì đau đầu thương hơn, ta biết nơi nào có ngàn năm linh chi, Tây Lương Đồng Trác, từng dâng lên một viên ngàn năm linh chi cho Đại tướng quân, đợi ta đi vào muốn nhờ, Đại tướng quân nhiều sẽ hưởng về để. Đến lúc đó liền có thể cứu Xa Kỵ Tướng Quân trên người chi độc." Hoàng Phủ Tung nói xong, liền đứng dậy rời đi.

Mộc Quế Anh cũng không ngăn trở, biết Hà Tiến đối với Mã Nguyên cực kỳ thương thức, có lời kéo Mã Nguyên tâm ý. Nếu là biết được Mã Nguyên cần ngàn năm linh chi trị liệu, tất sẽ biếu tặng.

Lúc này Mã Nguyên trọng thương, Mộc Quế Anh không thể làm gì khác hơn là lại chọn đại kỳ, nói với mọi người đạo, "Bây giờ phu quân trọng thương, quân ta rấn rất đầu, Mộc Quế Anh tuy rằng một giới nữ lưu, nhưng cũng có ra trận giết địch chí chí, mong rằng chư vị tướng quân giúp ta một chút sức lực."

Chúng tướng bị Mộc Quế Anh một giới nữ lưu, nhưng có mảy liễu không nhường mảy râu chi phong chiết phục, đồn dập xin mời anh xuất chiến, tuyên bố phải đem Tân Văn Lễ phần vụn thi thể vụn đoạn.

"Không thể, khăn vàng tân thắng, nhiều sẽ đến đây kiếp doanh, chúng tướng cần phải đề phòng nhiều hơn. Phàn Lê Huê, đi vào ràng buộc Lý Nguyên Bá, Lí Quý hai người, Tân Văn Lễ quý kẻ đa đoan, để ngừa hai người trúng kế, Yên Văn Thập Bát Kỵ bất cứ lúc nào chờ đợi điều khiển, không thể nghĩa khí nắm quyền. Tàn đi đi." Mộc Quế Anh nói xong, liền xoay người trở lại trước giường, đau lòng là trên giường Mã Nguyên sát mồ hôi lạnh.

Ngày kế buổi trưa, thành Lạc Dương phủ Đại tướng quân trên, Hà Tiến đang cùng Ngự Lâm Quân thống lĩnh Lâm Xung uống rượu, ngoài cửa đến báo, Tả tướng quân Hoàng Phủ Tung cố gắng càng nhanh càng tốt chạy về Lạc Dương, hướng phủ Đại tướng quân mà tới.

Hà Tiến nghe vậy cả kinh, Hoàng Phủ Tung hẳn là ở Tháp Hà chiến trường, hiệp trợ Xa Kỵ Tướng Quân Mã Nguyên phá địch mới là, vì sao khoái mã trở lại Lạc Dương. Hà Tiến mang theo tâm tình kích động, đi tới phủ ở ngoài, vừa vận tình cờ gặp Hoàng Phủ Tung đi tới phủ Đại tướng quân cửa.

"Hoàng Phủ tướng quân không phải hẳn là ở Tháp Hà chiến trường hiệp trợ Mã Văn Long tướng quân phá địch sao? Vì sao đột nhiên trở lại Lạc Dương, có hay không Tháp Hà có biến thành cố?" Hà Tiến gấp gấp hỏi.

"Đại tướng quân, mời xem ở Xa Kỵ Tướng Quân trọng tâm vì nước phần trên, cứu cứu Xa Kỵ Tướng Quân đi!" Hoàng Phủ Tung nhìn thấy Hà Tiến, liền quỳ xuống đất thét lên.

Hà Tiến vừa nghe Mã Nguyên có chuyện, bị sợ hãi đến hồn phi phách tán, Mã Nguyên hiện tại có thể nói là Đại Hán bình phong, nếu là Mã Nguyên có chuyện, người phương nào vẫn là khăn vàng đối thủ?

"Mã Văn Long tướng quân làm sao, Hoàng Phủ tướng quân nói mau, tổn thất cỡ gì giúp được việc địa phương, nhất định hết sức giúp đỡ." Hà Tiến nói với Hoàng Phủ Tung.

"Mã Văn Long tướng quân bất cần, bị phe địch tướng lĩnh Tân Văn Lễ ám hại, trúng kịch độc tán chi độc, thiên hạ chỉ có ngàn năm linh chi có thể trị liệu. Ta biết Đại tướng quân từng được một viên ngàn năm linh chi, thỉnh tướng quân mượn cùng với Xa Kỵ Tướng Quân, đối đãi ngày khác lại để Xa Kỵ Tướng Quân tìm tới một viên, còn cùng với tướng quân chính là." Hoàng Phủ Tung đối với Hà Tiến giải thích đến.

"Thì ra là như vậy, Hoàng Phủ tướng quân không cần sốt ruột, này ngàn năm linh chi cỡ quả thật có một viên, chính là trước tướng quân Đồng Trác, quan bái Hà Nội quả đúng giờ đưa. Hôm nay liền mang về cho Xa Kỵ Tướng Quân dùng đi." Hà Tiến biết được Mã Nguyên cần ngàn năm linh chi giải độc, liền yên lòng. Chỉ nếu có thể lôi kéo Mã Nguyên, Hà Tiến từ trước đến giờ sẽ không hà khắc.

Hà Tiến còn hi vọng đối đãi Linh Đế quy thiên hậu, Mã Nguyên có thể cố gắng phụ tá Lưu Biện. Cho nên liền tướng ngàn năm linh chi giao cho Hoàng Phủ Tung, để hắn đi vào Tháp Hà cứu Mã Nguyên chi độc.

Hoàng Phủ Tung được ngàn năm linh chi hậu, liền nhanh chóng chạy về Tháp Hà, đây Hoàng Phủ Tung tướng ngàn năm linh chi giao cho Biển Tước đòi sau, liền một mời ngã xuống đất.

Dương Tái Hưng tướng Hoàng Phủ Tung mang về trong lều nghỉ ngơi hậu, Biển Tước liền bắt đầu trị liệu Mã Nguyên, ở Phàn Lê Huê, Mộc Quế Anh hai người nuôi ngựa nguyên tướng ngàn năm linh chi nuốt vào hậu, Biển Tước cũng đã ở Mã Nguyên trên người chênh lệch đầy ngàn châm.

Sau một canh giờ, Mã Nguyên gian nan mở hai mắt ra, thấy Biển Tước chính đang vì mình trị liệu. Hắn biết mình, được cứu trợ.

Mã Nguyên lúc này lạnh rên một tiếng, "Ta tỉnh lại việc, không thể lộ liễu, Tân Văn Lễ ám hại ta mối thù, ta cần phải dùng mưu kế để khăn vàng biết đánh đổi!"

Mã Nguyên sau khi nói xong liền lần thứ hai nhắm hai mắt lại, ngủ thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quần Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Trá chết dụ địch khăn vàng trúng kế

Chương 61: Trá chết dụ địch khăn vàng trúng kế

Công nguyên 184 năm tháng 5, Hà Nội quận bên trong, Trương Giác bệnh nặng, đã vô lực mang binh, tướng quân bên trong to nhỏ sự vật giao có Trương Lương tiếp quản. Cũng dẫn dò Trương Lương, đối đãi đánh bại Tháp Hà liên quân, liền để Tân Văn Lễ cùng với Trương Thiển, Trương Ninh hai nữ thành hôn.

Lúc này Trương Thiển tọa ở bên trong phòng, đối diện Tháp Hà phương hướng dờ ra, thầm nghĩ cái kia anh dừng tướng quân, bất tri bất giác, trong đầu của nàng dần hiện ra một bộ hình ảnh.

Hình ảnh trên một nam tử trên người mặc hàn long giáp, đầu đội một sừng khô, ngồi cao Ô Chuy Hắc Thần mã bên trên, sau lưng Phượng Hoàng niết bàn chiến huy hơi tung bay, trong lòng bàn tay Hồ Đầu Liêm Dao Thương xẹt qua bầu trời, trong miệng ngậm khê giết người chỉ ca.

Đột nhiên hình ảnh lần thứ hai lấp lóe, hình ảnh trên hiện ra Mã Nguyên một thương chém phá Tân Văn Lễ đứt bỏ đồ vật. Sau đó vô lực vượt qua ở trên ngựa.

"Ai, vì sao người sẽ là Đại Hán Xa Kỵ Tướng Quân, mà ta nhưng là Thái Bình Đạo bên trong thánh nữ, người có biết, ở Thái Bình Đạo bên trong, có một nữ tử, đối với người ái mộ đã không thể cứu chữa." Lúc này một giọt lệ quang thuận theo Trương Thiển khóe mắt lướt xuống, nàng biết sau đó không lâu chính mình liền muốn gả cho Tân Văn Lễ làm vợ. Tuy rằng trong lòng không cam lòng, nhưng cũng vô lực ngăn cản bánh răng vận mệnh.

Tháp Hà trong quân doanh, Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê hai nữ đột nhiên khoác ma để tang, tuyên bố Mã Nguyên bị Tân Văn Lễ độc kế hại chết, đã không thể cứu vãn. Sai người báo cho toàn quân, là Mã Nguyên khoác ma để tang sau ba ngày, liền cùng khăn vàng quyết đầu sinh tử, là Mã Nguyên báo thù.

Mã Nguyên bị hại tin tức bị người hoả tốc truyền tới khăn vàng trong quân, Tân Văn Lễ biết được việc này hậu, cùng với Sừ Vạn Tuế thương nghị, chuẩn bị sẵn liên quân răn mất đầu thời gian, bắt Tháp Hà quân doanh.

Sừ Vạn Tuế nghe nói Tân Văn Lễ kế sách, chuẩn bị ở ngay đêm đó, dạ tập (đột kích ban đêm) địch doanh, không cho liên quân thời gian thờ dốt.

"Bây giờ Mã Văn Long đã chết, quân ta tối nay liền có thể sẵn quân địch răn mất đầu thời khắc, đi vào dạ tập (đột kích ban đêm) địch doanh. Liên quân vừa vỡ, quân ta liền có thể đánh thẳng Lạc Dương, thành tựu vạn thế bá nghiệp. Chúng nghe lệnh. Mạng Tân Văn Lễ suất lĩnh 10 ngàn khăn vàng, tập kích Đông Doanh, Vương Ngạn Chương suất lĩnh 10 ngàn khăn vàng, tập kích nam doanh, Trương Yên suất lĩnh 20 ngàn khăn vàng tập kích tây doanh, mỗi tự mình dẫn 3 vạn đại quân, tập kích bắc doanh." Sừ Vạn Tuế quân lệnh thoáng 1 tí, mọi người được quân lệnh, liền đi vào chuẩn bị đi tới.

Chỉ có Tân Văn Lễ ở lại trong lều, Sừ Vạn Tuế vì hơi thờ dài, "Mã Văn Long dụng binh như thần, vì sao lần này như vậy nhẹ nhàng liền bại vào quân ta. Thực sự để ta lo lắng nha."

Tân Văn Lễ biết Sừ Vạn Tuế lo lắng Mã Nguyên vẫn chưa bỏ mình, mà là dùng mưu kế, liền mở miệng đạo, "Tướng quân không cần phải lo lắng, Mã Văn Long dụng binh như thần không giả, nhưng cũng ngông cuồng tự kiêu. Mối chính là vừa ý hắn nhược điểm, mới sẽ dùng loại độc này kế. Tướng quân chỉ cần ngày mai kiếp doanh chính là."

"Đã như vậy, vậy thì nhanh đi chuẩn bị đi, nha, đúng rồi, nếu là ngày mai kiếp doanh thành công, văn lễ liền chuẩn bị cùng với hai vị thánh nữ thành hôn đi." Sừ Vạn Tuế bắt đầu dĩ nói.

Mắt thấy màn đêm buông xuống, Tháp Hà trong quân doanh mọi người được Mộc Quế Anh triệu hoán, dồn dập đi tới trung quân lầu lớn nghị sự, khi mọi người đi vào trung quân lầu lớn thời gian, chỉ thấy Mã Nguyên ngồi cao trên thủ, mọi người vội vàng mở miệng hỏi dò, Dương Tái Hưng càng là chạy lên đi cho Mã Nguyên một cái hùng ôm.

Mã Nguyên đối với mọi người nhẹ nhàng gật đầu nói, "Ta ban ngày trá chết, chính là dẫn khăn vàng đến đây kiếp doanh, chúng nghe lệnh." Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, mọi người dồn dập quỳ xuống đất.

"Dương Tái Hưng đêm nay suất quân mai phục cùng ta quân Đông Doanh, đối đãi quân địch tiến vào doanh trại, liền từ hai bên giết ra, cần phải đem người tới tiến vào mấy tiêu diệt. Hoàng Trung đêm nay suất quân mai phục cùng ta quân Tây Môn, đối đãi quân địch tiến vào doanh trại, Hoàng Phủ Tung tướng quân đêm nay mai phục cùng với cửa nam, ta mạng Dương Kế Nghiệp tướng quân phụ trợ người phá địch. Tiết Nhân Quý tướng quân đêm nay tọa trấn bắc môn, ta mạng Yên Thanh, Lý Quý, phụ trợ người phá địch, ta tự suất lĩnh Yên Văn Thập Bát Kỳ, Lý Nguyên Bá, chặn lại khăn vàng đường lui. Mộc, Phần, hai vị phu nhân tọa trấn trung quân lầu lớn, trợ giúp các nơi. Có hay không có thể vừa đứng định Căn Khôn, liền xem đêm nay một trận chiến."

Mã Nguyên nói xong, mọi người liền dồn dập rời đi, đi vào chuẩn bị buổi tối phục kích chiến. Đối đãi mọi người đi rồi, Mã Nguyên nháo bên trong vang lên.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ nuốt ngàn năm linh chi, đã ở Biển Tước châm cứu thuật dưới tướng được lực hấp thu. Kí chủ vũ lực vĩnh cửu thêm 1, trước mặt vũ lực 99."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ bắt cần bại trận, bị Tần Văn Lễ ám hại, thành tựu đáng trước trở về 0."

Nhìn gợi ý của hệ thống âm thanh, Mã Nguyên trong lòng biết bao phần nộ, Tần Văn Lễ, đêm nay tất muốn người chết không có chỗ chôn.

Ngay đêm đó, Sử Vạn Tuế suất lĩnh mọi người đến đây kiếp doanh, thấy Tháp Hà trong quân yên tĩnh dị thường. Sử Vạn Tuế sợ trong quân có trò lừa, liền dừng ngựa liệt trận, tế quan sát kỹ Tháp Hà đại quân, thấy liên quân trung quân chỗ có ánh lửa lấp lóe, liền yên lòng.

Sử Vạn Tuế suất lĩnh 3 vạn đại quân đánh thẳng bắc môn, thấy trong lầu hào không một người, Sử Vạn Tuế thăm mắng mình trúng kế, đang muốn tình binh lui lại, Tiết Lễ đã thuận theo ngoài doanh trại đánh tới.

Cùng lúc đó, Đông Doanh Tần Văn Lễ, nam doanh Vương Ngạn Chương, Tây Môn Trương Yên, phân biệt bị Dương Tái Hưng, Hoàng Trung, Hoàng Phủ Tung mai phục. Khăn vàng nhất thời tổn thất nặng nề. Tây Môn Trương Yên, bị Hoàng Trung một mũi tên bắn giết. Trương Yên suất lĩnh 10 ngàn khăn vàng thấy Trương Yên đã chết, liền bị Hoàng Trung tù binh.

Đông Doanh Dương Tái Hưng, nhìn thấy Tần Văn Lễ lúc ở ngoài đồ mất, nổi giận gầm lên một tiếng, "Tần Văn Lễ! Hôm nay liền muốn vậy người đầu chó, báo chúa công dày vò! Để mạng lại!" Dương Tái Hưng thiết huyết thuộc tính động một cái liền bùng nổ, trong tay bách luyện tinh thương thép như cuồng phong mưa xối xả, cùng với Tần Văn Lễ chiến ở một chỗ.

Tần Văn Lễ thấy mình trúng kế, hối hận đã muộn, lúc này không hề cùng với Dương Tái Hưng tranh đấu hứng thú, một đao đẩy ra Dương Tái Hưng hậu, liền giục ngựa chạy trốn.

Cửa nam Vương Ngạn Chương, bị Hoàng Phủ Tung mai phục, Vương Ngạn Chương lên cơn giận dữ, đang muốn lấy Hoàng Phủ Tung tính mạng, lại bị Dương Kế Nghiệp cản trở cản, Dương Kế Nghiệp trong tay một thanh kim đao múa gió thổi không lọt, hai người chiến có bốn mươi hợp bất phân thắng bại, Vương Ngạn Chương suất lĩnh dưới tướng mọi người thoát đi, liền Hà Nội mà đi.

Bắc môn đã ngọn lửa chiến tranh nhen lửa, Tiết Lễ một cây trường kích lực ép Sử Vạn Tuế, Tiết Lễ thủ hạ có nhiều là kỵ binh, lại có Cao Thuận năm ngàn Tịnh châu lang kỵ giúp đỡ, khăn vàng đã bị tàn sát một nửa.

Sử Vạn Tuế xa không phải Tiết Lễ đối thủ, chiến có 30 hợp, liền bị Tiết Lễ một kích bắn trúng. Sử Vạn Tuế ở khăn vàng trong quân uy vọng rất cao, Hoàng cân lực sĩ thấy Sử Vạn Tuế không phải Tiết Lễ đối thủ, dồn dập đến đây giúp đỡ.

Sử Vạn Tuế đến cơ hội này, một mình chạy ra ngoài doanh trại, lúc này Tiết Lễ muốn ngăn cản, đã bị Hoàng cân lực sĩ vây. Chỉ thấy Tiết Lễ hét lớn một tiếng, trong lòng bàn tay trường kích còn như máy xay gió bình thường, ở trên ngựa xẹt qua một vòng.

Sử Vạn Tuế vốn định một mình đào mạng, nhưng thấy từng từng chính mình mà đến 3 vạn Hoàng cân lực sĩ, không một người có thể đột phá mà rời. Chính mình nếu là lúc này rời đi, có mặt mũi nào thấy Thái Bình Đạo mọi người khác, cùng với tham sống sợ chết sống sót, còn không bằng chết lừng lẫy lấy một điểm.

Sử Vạn Tuế điều quá đầu ngựa, thấy Tiết Lễ chính đang đại sát tứ phương, Sử Vạn Tuế nhất thời lửa giận công tâm, "Tặc tử đừng vội càn rỡ, hôm nay liền cùng với người liều mạng! Oa nha nha nha!"

Hoàng cân lực sĩ thấy Sử Vạn Tuế đi mà phục phản, người người hô lớn, "Sử tướng quân đi mau, không thể nghĩa khí nắm quyền nha!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Trương Ninh tâm tư - Trương Giác chết bệnh

Chương 62: Trương Ninh tâm tư - Trương Giác chết bệnh

Sử Vạn Tuế không để ý tới mọi người khuyên bảo, lần thứ hai giết vào trong doanh trại. Hưởng Tiết Lễ chạy như bay.

Tiết Lễ thấy Sử Vạn Tuế như vậy trung liệt, không chịu một mình sống tạm bợ, trong lòng không đành lòng Sử Vạn Tuế liền như vậy đưa mạng, nhưng Sử Vạn Tuế nắm mạng tướng binh, Tiết Lễ không thể làm gì khác hơn là đem bán giết.

Sử Vạn Tuế chết rồi, Hoàng cân lực sĩ ôm hân phải chết chí chí, cùng với Tiết Lễ tổ chức một hồi huyết chiến.

Vương Ngạn Chương, Tân Văn Lễ hai người đại bại hậu, từng người suất lĩnh mấy trăm tàn binh bại tướng ở chạy về Hà Nội trên đường gấp gờ, Vương Ngạn Chương thấy Tân Văn Lễ như thế Bình bại, thờ dài hỏi, "Văn lễ, không muốn Hán quân sớm có phòng bị, chúng ta trùng kế."

"Trận chiến này định là mục thị rồi độc kế, không muốn nằng dĩ nhiên ở tang phu đời sau, nhưng có phòng bị chi tâm, thực sự là đáng ghét." Tân Văn Lễ ôm nỗi hận nói đến.

"Bây giờ chỉ là không biết Sử tướng quân cùng với Trương tướng quân hai người tình hình trận chiến thế nào. Ta đến vẫn là trước về Hà Nội nói sau đi." Vương Ngạn Chương bắt đầu nói đến.

Ngay tại hai người phải rời đi thời gian, phía trước đột nhiên xuất hiện một quân, chặn lại rồi hai người đường đi.

Người đến đánh Xa Kỵ Tướng Quân cờ hiệu, lĩnh quân người để Tân Văn Lễ cả người run, chính là Mã Nguyên đến.

Lúc này Mã Nguyên ngân giáp hàn thương, phía sau Yến Vân Thập Bát Kỵ đã xuất lĩnh thương ra trận, bất cứ lúc nào đều có vọt tới dấu hiệu. Mã Nguyên hai bên Lí Quý cùng với Lý Nguyên Bá đi bộ đứng ở hai bên.

Mã Nguyên đi tới trước trận, hơi cười khẩy đạo, "Tân Văn Lễ, ngươi là không trở về được Hà Nội. Có thể có di ngôn, cần ta truyền cho Trương Giác?"

"Mã Văn Long, ngươi dĩ nhiên không có chết! Thực sự là đáng ghét, nguyên lai hết thấy đều là ngươi xuất ra gian kế!" Tân Văn Lễ ôm nỗi hận quát.

"Ha ha ha! Là ngươi ám hại trước, chẳng lẽ chỉ có ngươi đày chậu người hay sao? Ta biết ngươi sốt ruột cùng với khăn vàng hai vị thánh nữ kết hôn muộn, tất sẽ đến đây tập doanh, mới sẽ trả chết, để ngươi an tâm tới đây. Nếu ngươi đã đến rồi, liền lưu lại đi!" Mã Nguyên nói xong, liền nhẹ nhàng xoa xoa Ô Chuy dài cảnh. Lần trước Ô Chuy cùng với Mã Nguyên đồng thời trúng độc, Mã Nguyên nuốt ngàn năm linh chi hậu, đã bình yên vô sự. Ô Chuy nhưng mà chỉ là bị mọi người đút chút thanh thủy, liền chuyển tốt lại.

Lúc này Ô Chuy bị Mã Nguyên khê vuốt, ngựa mặt lên trời hét dài một tiếng, hướng Tân Văn Lễ thẳng đến mà đi.

Tân Văn Lễ lúc này thấy đến Mã Nguyên đánh tới, giục ngựa liền chạy, Vương Ngạn Chương thấy Tân Văn Lễ lúc này đáng đáp, tức giận giận sôi lên, nặng to Tân Văn Lễ loại nhất gan hậu, nhắc lên trường thương cùng với Mã Nguyên chiến ở một chỗ. Chặn lại rồi Mã Nguyên đường đi!

Lúc này Yến Vân Thập Bát Kỵ, Lý Nguyên Bá càng xông lên mà đến, Mã Nguyên mạng Yến Vân Thập Bát Kỵ trước đuổi bắt Tân Văn Lễ hậu, liền cùng Vương Ngạn Chương chiến ở một chỗ, hai người đều là đương đại thương pháp cao thủ, chiến có 50 hợp bắt phân thắng bại.

Lúc này Lý Nguyên Bá hoành xông lên mà đến, một chùy tướng Vương Ngạn Chương từ trên ngựa đập xuống.

Vương Ngạn Chương thổ một ngụm máu tươi, đang muốn đứng dậy, liền thấy Mã Nguyên Hồ Đầu Liêm Dao Thương đã dính ở Vương Ngạn Chương yết hầu chỗ.

Mã Nguyên sai người tướng Vương Ngạn Chương trói gô hậu, để Lý Nguyên Bá, Lí Quý hai người ở đây trông giữ hàng Bình, liền truy kích Tân Văn Lễ mà đi.

Mã Nguyên một đường truy kích, mượn Ô Chuy lực lượng, rất nhanh đuổi theo Yến Vân Thập Bát Kỵ mọi người. Mã Trung thấy Tân Văn Lễ đã trốn chẳng biết đi đâu. Bất đắc dĩ quý xuống đất đạo, "Chúa công, thuộc hạ có phụ chúa công, để cho chạy Tân Văn Lễ cầu tặc kia, xin mời chúa công trị tội!"

"Thôi, thôi, xem ra người này mạng không nên tuyệt, đi thôi theo ta về doanh." Mã Nguyên bắt đầu dĩ thời dài nói.

Đôi đũa Mã Nguyên trở lại bắc môn, bắc môn lấy là đồng xác như núi, Tiết Lễ máu me khắp người trạm ở trong quân, Mộc Quế Anh, Phàn Lê Huê, Tôn Kiên, mấy người cũng là trên mặt mang theo uể oải.

Mã Nguyên vì hơi thở dài đạo, "Ngọn lửa chiến tranh vô tình nha! Nhiều như vậy khăn vàng, vốn là ta Đại Hán bản dân, bây giờ nhưng bởi vì tùy tùng Trương Giác, hoàn thành như vậy cục diện. Tướng những này binh lính chết trận, bao quát khăn vàng tử sĩ. Cùng táng, không thể bởi vậy sản sinh ôn dịch."

Tôn Kiên nghe vậy, vội vàng để thủ hạ bốn tướng dẫn dắt binh sĩ xử lý chiến hậu việc.

Mã Nguyên đi tới trung quân lều lớn, nhìn chung quanh mọi người nói, "Tướng khăn vàng bên trong tù binh tướng lĩnh toàn bộ dẫn tới."

Lúc này môn vệ tướng Vương Ngạn Chương mang tới trong lều, ngẩng đầu nhìn Mã Nguyên đạo, "Bẩm báo tướng quân, còn có một tù binh là từng mang đến. Người kia chính là tướng quân vẫn còn Lạc Dương thời gian, bị Lý Nguyên Bá tướng quân bắt giữ khăn vàng tướng lĩnh Phàn Khoái."

"Ác, đã như vậy, vì sao không có cùng mang đến? Phàn Khoái vì sao quen thuộc như thế, có hay không là quân ta phải nhập địch doanh mật thám." Mã Nguyên giả ngu hỏi.

Phàn Lê Huê nghe vậy biết Mã Nguyên là có ý định thả Phàn Khoái một con ngựa, mở miệng nói, "Lớn mật, Phàn Khoái chính là quân ta phải nhập địch doanh mật thám. Việc này phu quân đã sớm biết, người không cần nhiều lời, lui ra đi."

Môn vệ không dám nhiều lời, liền rời đi luôn. Mã Nguyên nhìn phía dưới Vương Ngạn Chương, hơi khẽ cười nói, "Ta biết Vương Ngạn Chương tướng quân vũ dũng, không biết có thể nguyện quy thuận quân ta, ta tất cũng ngày mai, đối với người có ban thưởng."

"Tướng bên thua, nào dám ngôn dũng, tạ Xa Kỳ Tướng Quân để mất tại hạ, chỉ là Vương Ngạn Chương theo là dân gian, nhưng cũng biết liêm sỉ, tuyệt không làm chủ bán cầu vinh đồ. Vương Ngạn Chương nhưng cầu được chết." Vương Ngạn Chương ngạo khí lâm liệt nói rằng.

Mã Nguyên thấy hán như thế trung nghĩa, không đành lòng liền như vậy đem chém giết, nhất thời thở dài nói, "Đã như vậy, người đi đi, không thể lại tùy tùng Trương Giác mưu sự, bằng không lần sau lại bị quân ta bắt được, định chém không buông tha."

Wương Ngạn Chương sau khi rời đi, Mã Nguyên dặn dò mọi người nghỉ ngơi mấy ngày, đối đãi đại quân điều chỉnh hậu, tấn công Hà Nội.

Tân Văn Lễ chặt vật trốn về đến Hà Nội hậu, liền đi vào bái kiến Trương Giác, Trương Giác biết được Mã Nguyên trả chết, đi vào kiếp doanh 70 ngàn đại quân đã bị tiến vào mấy tiêu diệt, Trương Yến, Sử Vạn Tuế bị giết, Vương Ngạn Chương bị địa phương bắt giữ hậu. Trương Giác vốn là ở mạnh mẽ chống đỡ thân thể rốt cục không chống đỡ nổi, thổ một ngụm máu tươi, ngất đi.

Trương Thiển, Trương Ninh, tướng Trương Giác tỉnh lại hậu, Trương Giác cố nén tức giận, ra lệnh cho mọi người thôi lui, chỉ để lại thánh nữ Trương Thiển, Trương Giác ôm nỗi hận nói rằng, "Ta biết người đối với Mã Văn Long có ái mộ, người này vẫn vô song toàn, xác thực hiếm thấy, chỉ là hán cùng ta quân chính là đối địch, sao chịu cưới người. Mười mười người Trương Ninh đối với Tân Văn Lễ lọt mắt xanh, ta vốn định nếu là Tân Văn Lễ trận chiến này có năng lực thắng, liền oan ức người đưa người tỷ muội cùng gả cùng hán, chỉ là bây giờ nhìn tới. Ta sai rồi."

"Con gái biết, thời loạn lạc bên trong, nữ tử nhiều là bạc mệnh, có năng lực rất xa coi trọng hán một chút, cũng không vọng trong trần thế đi tới một hồi. Hán là chân chính nhân kiệt, con gái không xứng với hán. Mười mười đối với Tân Văn Lễ tướng quân có ái mộ, con gái đồng ý cùng đi mười mười cùng xuất giá." Trương Thiển nói xong, một giọt giọt nước mắt thuận theo lãnh diễm mặt cười trên lướt xuống.

Trương Giác vì hơi thở dài một tiếng, "Không muốn oan ức chính mình, ta sau khi đi, người Nhị thúc, tam thúc, sẽ vì người làm chủ. Đối xử từ tế mười mười người, ta. . . Ta. . ." Trương Giác còn chưa nói xong, cũng đã tắt thở rồi.

Trương Thiển gào khóc vài tiếng, ngoài cửa mọi người dồn dập chạy vào. Thấy Trương Giác đã quy thiên, mọi người quỳ xuống đất gào khóc, Trương Giác cũng đã không hề đáp lại.

Tân Văn Lễ đứng dậy đi tới Trương Thiển trước người, vốn định đưa tay tướng Trương Thiển nâng dậy, ai biết Trương Thiển đôi mắt đẹp trừng, "Tân Văn Lễ tướng quân, xin chú ý lễ nghi."

Trương Ninh lúc này đối với Mã Nguyên cừu thị tăng cường đến cực hạn. Nếu không có Mã Nguyên trả chết, dẫn đến Tân Văn Lễ Binh bại, giờ khắc này nàng đã là Tân Văn Lễ thê thiếp. Thấy Tân Văn Lễ đối với mình căn bản không để ở trong lòng, chỉ có đối với tỷ tỷ của chính mình Trương Thiển mọi cách lấy lòng, Trương Ninh trong lòng chỉ có một cái ý nghĩ, nàng muốn cho Mã Nguyên chết. Để Trương Thiển chết, nàng muốn Tân Văn Lễ chỉ thuộc về bản thân nàng.

Chương 63: Khăn vàng chung cực chiến đấu

Chương 63: Khăn vàng chung cực chiến đấu

Mã Văn Long trá chết, Sĩ Vạn Tuế trúng kế, Trương Giác biết được hậu không chịu nổi đã kích, ốm chết ở Hà Nội tin tức truyền tới Lạc Dương. Linh Đế mặt rùng rùng vui vẻ, nhưng cũng chỉ là bởi vì Trương Giác ốm chết mà cao hứng.

Hoạn quan Trương Nhượng, thu Đồng Trác hối lộ, nói với Linh Đế. "Bệ hạ, Mã Văn Long có này đại thắng, chính là Đồng Trác tiền nhân tài thụ nguyên nhân, nếu không có Đồng Trác thiết kế tướng Hà Nội lương thảo tiêu hủy, Mã Văn Long có thể nào như vậy nhẹ nhàng chiến thắng khăn vàng. Huống hồ nghe nói Mã Văn Long bởi vì bất cẩn, suýt chút nữa liền bị mất mạng. Nếu không có Đại tướng quân biểu tặng ngàn năm linh chi, Mã Văn Long có thể không còn đầu đều là vấn đề, còn hà đàm luận phá địch?"

Linh Đế đối với Trương Nhượng mọi cách sùng tín, thấy Trương Nhượng nói như thế, đã rõ ràng Trương Nhượng ý tứ, "Đệ phụ nói không sai, Mã Văn Long tuy rằng có công, nhưng cũng quá mức cuồng ngạo, truyện quả nhân ý chỉ, mặc cho Đồng Trác là Lương Châu mục, thưởng Mã Nguyên khăn vàng ngàn lạng, nếu có chiến công, làm tiếp ngợi khen."

Trong triều đình bách quan vẫn chưa bởi vậy cảm thấy bất mãn, bởi vì Mã Nguyên bây giờ đã là Xa Kỳ Tướng Quân, nếu là lại tiến vào Phiêu Kị tướng quân vị, trong triều đình, liền chỉ có Hà Tiến, Viên Ngỗi, Viên Phùng, ba người, quan ở Mã Nguyên bên trên.

Mà Mã Nguyên đối với triều đình ban thưởng nhưng mà không để ý chút nào, lúc này Mã Nguyên đang ngồi ở chủ trong soái trường, bắt đầu rồi đối với khăn vàng chiến tranh bước kế tiếp an bài.

Mã Nguyên nhìn chung quanh mọi người hậu, mở miệng nói, "Bây giờ Trương Giác chết bệnh Hà Nội, nhưng trên có Trương Lương, Trương Bảo hai tặc tọa trấn Hà Nội, ngày hôm trước một trận chiến, quân ta diệt sạch quân địch 40 ngàn, thu hàng 3 vạn, bây giờ khăn vàng trên có hai mươi vạn chi chúng, mà ta trong quân, đã có 80 ngàn đại quân chi chúng, trấn Bắc tướng quân Tào Tháo, ở mười dặm ở ngoài cùng ta quân góc cạnh tương hồ, có thể lại phải một người đi tới Từ Châu, mạng Tần Quỳnh thuận theo Từ Châu phát binh, ba bên cùng tiến vào, khăn vàng chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ."

Mà tất có thể khăn vàng trong quân, Trương Lương, Trương Bảo, hiệp đồng hai vị thánh nữ, chính đang bái tế Trương Giác. Tân Văn Lễ suất lĩnh mọi người đến đây, "Công Tướng Quân, Nhân Công Tướng Quân, quân ta mọi người đã ăn no nê, chỉ cần hai vị tướng quân ra lệnh một tiếng, hai mươi vạn đại quân liền có thể trực tiến vào Thập Hà, tướng liên quân san thành bình địa, là Thiên Công Tướng Quân báo thù."

Trương Lương bỗng nhiên ngừng đầu, nói với Tân Văn Lễ, "Đã như vậy, liền chuẩn bị lên đường đi, đối đãi sau trận chiến này, người suất lĩnh 3 vạn Thái Bình Đạo chúng lưu ở chỗ này, ta cùng với Nhân Công Tướng Quân lĩnh còn lại giáo chúng, phân biệt về hướng về Nghiễm Tông, Quảng Bình hai, đối đãi sang năm đầu xuân, quân ta lương thảo sung túc, lại tiến quân Lạc Dương."

"Vậy không biết Thiên Công Tướng Quân từng đáp ứng thuộc hạ việc kết hôn khi nào thực hiện." Tân Văn Lễ liếc mắt nhìn Trương Thiển nói rằng.

"Lúc này sau đó lại bàn, bây giờ chính là quân ta sống còn thời khắc, người trước hết đem tư tình nhi nữ, để ở một bên đi." Trương Lương có chút không vui nói rằng.

Lúc này Trương Thiển thuận theo bị thương bên trong tỉnh lại, nghe nói Trương Lương muốn đi vào tấn công Thập Hà, kinh ngạc thốt lên, "Nhị thúc không thể, Hán quân tuy rằng chỉ có 80 ngàn đại quân, nhưng cũng Bình cường tướng dũng, quân ta tuy rằng có hai mươi vạn chi chúng, nhưng tuyệt đối không phải Hán quân đối thủ, Nhị thúc không thể bị cừu hận che đậy hai mắt nha!"

Trương Ninh hận không thể Mã Nguyên chết ngay bây giờ, nghe nói Trương Lương muốn thanh sào mà rồi, cùng với Mã Nguyên quyết một trận tử chiến thì, trong lòng chính mừng thầm. Ai biết Trương Thiển nói ngăn cản, Trương Ninh mang giận dữ hét, "Trương Thiển! Ta biết người đối với Mã Văn Long mỗi tình thâm thiết, nhưng nhân gia nhận thức người sao? Phụ thân bị Mã Văn Long tươi sống tức chết, người không tư trả thù, nhưng mà còn ngăn cản Nhị thúc trước đi trả thù, người là ý gì?"

Trương Thiển bị em gái của chính mình trước mặt mọi người vạch trần tâm sự, lúc này mặt cười trên ý lạnh càng hơn, "Ta chỉ là không muốn Nhị thúc cũng bởi vậy đưa mạng, Mã Văn Long thủ hạ không nhược Bình, thế gian ai không biết? Vọng tướng lấy hai mươi vạn bản dân sĩ tốt, đối kháng Mã Văn Long dưới trướng 80 ngàn mang giáp tinh nhuệ sao? Chỉ nói riêng Lý Nguyên Bá, Yên Văn Thập Bát Kỳ, là này hai mươi vạn đại quân có thể chống đỡ sao?"

Tân Văn Lễ thấy Trương Thiển không phủ nhận ái mộ Mã Nguyên câu chuyện, lại thấy Trương Thiển khắp nơi là Mã Nguyên nói chuyện, nhất thời phần nộ thuận theo lòng sinh, "Đừng vội tướng người khác chỉ khí, diệt chính mình uy phong, ta Tân Văn Lễ cũng không tin, hán Mã Văn Long dài ra hai cái đầu hay sao? Ta chỉ cần nhỏ nhỏ mưu kế, liền có thể đề bọn họ tiến vào mấy bị diệt!"

"Đã như vậy, lập tức thứ Tân Văn Lễ tướng quân tại sao lại một mình trốn về Hà Nội? Ngày hôm trước Vương Ngạn Chương tướng quân truyền đến tin tức. Trong lòng đối với Tân Văn Lễ tướng quân nhưng là có bao nhiêu địch ý. Hơn nữa Vương Ngạn Chương tướng quân vốn nếu không có Mã Văn Long trợ giúp, giờ khắc này hẳn lấy là dưới đao chỉ quý. Tân Văn Lễ tướng quân như vậy có trí mưu, vì sao cùng với Mã Văn Long đánh trận tới

nay, mưu kế liền chưa thành công quá?" Trương Thiên lạnh lùng hỏi.

Tân Văn Lễ thấy Trương Thiên Như vậy không bán chính mình mặt mũi, lập tức gào thét, "Hôm nay liền muốn Mã Nguyên trở thành ta dưới đao chi quý, Hừ!" Tân Văn Lễ nói xong, liền đứng dậy rời đi.

Trương Thiên thấy ngăn cản cũng đứng vô dụng, liền tiếp tục là Trương Giác giữ đạo hiếu. Một bên Trương Ninh cũng quyền rũ nở nụ cười, thấy Tân Văn Lễ trúng rồi chính mình gây xích mích kẻ ly gián, trong lòng vui vẻ không thôi, hiện tại Tân Văn Lễ biết Trương Thiên đối với Mã Nguyên lòng mang ái mộ, tất sẽ không hướng về trước đây yêu như nhau mộ Trương Thiên.

Trương Ninh làm sao biết, người thường thường đều là càng không chiếm được đồ vật, nhưng mà càng muốn lấy được, lại như lúc này chính nhìn nàng Lưu Ích.

Khăn vàng mệnh mỏng cuộn cuộn hai mươi vạn đại quân thuận theo Hà Nội thanh sào mà rời, chỉ để lại 10 ngàn tinh nhuệ, có Lưu Ích suất lĩnh, phòng ngừa Tào Tháo đột kích.

Mà giờ khắc này khoảng cách khoảng cách Hà Nội không trong rừng núi xa xa, trải rộng đầy trên người mặc Hán quân trang phục binh lính. Ở khăn vàng mới ra thành hậu, một vị trên vai gánh búa lớn tướng lĩnh đi tới quân trước, đối với trên người mặc giáp vàng thống suất nói rằng, "Thúc Bảo, quân ta không tôn Đại phu nhân quân lệnh, đến thời điểm chúa công sẽ không đánh chúng ta cò le đi."

"Giáo Kim nha, ngươi phải biết, tướng ở bên ngoài, quân lệnh có thể không nhận. Quân ta chỉ là hai vạn người, tổn thất đi vào cướp sạch khăn vàng lương đạo, tất sẽ bị cùng mà công, khăn vàng mấy lần cùng ta quân, lương đạo là tốt như vậy kiếp?" Tân Quỳnh thấy Trình Giáo Kim lo lắng, liền mở miệng nói rằng.

Trình Giáo Kim hàm hậu nở nụ cười, "Thúc Bảo, vậy chúng ta khi nào tiến quân nha. Ta nào động dùng búa chém, đã ** khó nhin."

"Quân địch vừa rời doanh, hai mươi vạn đại quân đánh thẳng Thập Hà. Nhưng mà Tào Tháo cùng với chúa công góc cạnh tương hổ, khăn vàng nhất định là muốn uống công vô ích. Ta bản muốn nhân cơ hội bắt Hà Nội, ai biết khăn vàng trên có 10 ngàn sĩ tốt thủ thành. Bây giờ không thể làm gì khác hơn là đi tới Thập Hà, cùng với chúa công hình thành tiền hậu giáp kích tư thế. Tất có thể đại phá khăn vàng." Tân Quỳnh hào khí nói rằng.

Lúc này Mã Nguyên đã chiếm được tin tức, Trương Lương suất lĩnh hai mươi vạn đại quân thẳng đến Thập Hà mà tới. Muốn cùng liên quân quyết đấu sinh tử. Lộ ra muốn cái kia Mã Nguyên đầu lâu, tế điện Trương Giác trên trời có linh thiêng.

Mã Nguyên nhận được tin tức hậu, liền suất lĩnh mọi người, đến đây nghênh địch. Thấy xa xa Tân Văn Lễ binh yên vô sự trở lại khăn vàng, Mã Nguyên tức giận đạo, "Tân Văn Lễ, ngươi này nhất gan bọn chuột nhất, dĩ nhiên điếc không sợ súng, lần thứ hai suất quân đến đây, thực sự là đáng ghét, có loại cùng ta đại chiến 300 hợp!"

"Mã Văn Long, ngươi này thất phu cho là có chút võ nghệ, liền có thể nhục nhã cùng ta sao, hôm nay có hai mươi vạn khăn vàng dũng sĩ ở đây, nhất định phải đưa ngươi liên quân san bằng!" Tân Văn Lễ nhìn thấy Mã Nguyên, đã đánh mất lý trí, bắt đầu ăn nói ngông cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Khăn vàng bên trong kim chiến dưới

Chương 64: Khăn vàng bên trong kim chiến dưới

Tân Văn Lễ lúc này sở dĩ đánh mất lý trí, chính là bởi vì mấy lần mưu kế, đều bị Mã Nguyên phá.

Đầu tiên là Hòa Lôi trong trận cứu Phần Lê Huê, phá Tân Văn Lễ vẫn lấy làm kiêu ngạo Hòa Lôi trận, sau đó trá bệnh còn chính mình Bình bại. Chính mình thật vất vả dùng kịch độc tán tướng hấn hạ độc được, cũng không biết người phương nào dùng phương pháp châm cứu, cùng với ngàn năm linh chi vì hấn giải độc, đồng thời để Mã Nguyên tương kế tựu kế đem mình kéo vào cạm bẫy. Bây giờ lại biết nguyên lai Trương Thiên ái mộ người, chính là Mã Nguyên. Tân Văn Lễ làm sao có thể không phẫn nộ.

Lúc này Tân Văn Lễ bên hông rút ra một mũi tên, liền hướng Mã Nguyên vọt tới. Tân Văn Lễ thấy một mũi tên là bên trong, như giống như bị điên, đối với Mã Nguyên lần thứ hai cuồng xạ mấy mũi tên.

Lúc này Tiết Lễ, Hoàng Trung hai người nhanh chóng cái kia lên cung tên, Hoàng Trung hét lớn một tiếng, "Tiểu tặc làm càn, cho rằng chỉ có ngươi sẽ bắn tên sao?" Hai người mới vừa đối với Tân Văn Lễ bắn ra một mũi tên. Liền nghe được gầm lên giận dữ, "Chúng tướng sĩ, theo ta giết! Năm Mã Văn Long thù cùng, tể điện huynh trưởng trên trời có linh thiêng! Giết nha!" Người nói chuyện chính là Trương Lương.

Trương Lương thấy Tân Văn Lễ đã đánh mất lý trí, cũng không nhìn được nữa, hét lớn một tiếng hậu, liền hướng Mã Nguyên chạy đi.

Mã Nguyên thấy khăn vàng tấn công tới, lâm nguy không loạn đạo, "Cao Thuận suất lĩnh Tinh châu lang kỵ công cánh tả, Tiết Lễ suất lĩnh còn lại kỵ binh nhẹ công hữu quân, mọi người khác, theo ta xông lên!"

Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, Lý Nguyên Bá đã xông lên vào trong trận. Lúc này Lý Nguyên Bá trên người mặc màu vàng khôi giáp, trong lòng bàn tay một đôi Kim Cổ Chấn Thiên Chùy, còn như thiên thần bình thường, uy chấn khăn vàng.

Mã Nguyên lúc này cũng đã suất lĩnh Mộc Quế Anh, Phần Lê Huê hai người, cùng với Yến Văn Thập Bát Kỵ cùng giết vào khăn vàng trong quân.

Khăn vàng theo có hai mươi vạn chỉ chúng, nhưng nơi nào sẽ là Mã Nguyên bộ hạ tinh nhuệ đối thủ? Mã Nguyên chỗ đi qua cùng với hợp lại chỉ địch, mắt thấy Mã Nguyên liền muốn đi tới Trương Lương trước người, nửa đường giết ra một người, người này cầm trong tay búa lớn, nổi giận gầm lên một tiếng, "Huru thương ta thêm tướng quân, ăn ta một bữa!" Người đến chính là Trương Lương thuộc cấp Trương Ngư Giác, có xé xác hổ báo lực lượng.

Trương Ngư Giác thấy Mã Nguyên liền muốn diệt sát Trương Lương, một búa chém thẳng vào Mã Nguyên mà đi. Mã Nguyên bị đột nhiên xuất hiện một bữa sợ hết hồn, vội vàng tướng Hồ Đầu Liêm Dao Thương nằm ngang ở trước ngực.

Trương Ngư Giác thấy một bữa vô công, lại bỏ tới một bữa, Mã Nguyên nhất thời nộ khí nảy sinh, chính mình khi nào bị một ít a miều a cẩu đánh không cách nào hoàn thù quá. Nhất thời hét lớn một tiếng, trong lòng bàn tay Hồ Đầu Liêm Dao Thương còn như mấy xay gió bình thường, bị Mã Nguyên múa mà lên.

"Gợi ý của hệ thống, Trương Ngư Giác vũ lực 91, trí lực 39, chính trị 38, thống suất 71. Đặc tính khoái công, Trương Ngư Giác cùng người giao chiến, năm vị trí đầu hợp vũ lực thêm 10, năm hợp đời sau, vũ lực vũ lực giảm 20. (giới ạ chú ý của người nào, này cái gì đặc tính!)"

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ cơ bản vũ lực 99, Hồ Đầu Liêm Dao Thương vũ lực thêm 1, Tử Lô Kiếm vũ lực thêm 1 Ô Chuy vũ lực thêm 2, trước mặt vũ lực 103, kí chủ ngông nghênh thuộc tính mở ra, trước mặt vũ lực 106."

Mã Nguyên thương du lịch long, Trương Ngư Giác thứ ba dùng búa chém chưa giờ lên, liền bị Mã Nguyên một thương đâm vào ngực, Mã Nguyên hét lớn một tiếng, tướng Trương Ngư Giác chôn trên không trung. Liền Trương Lương ném tới.

Trương Lương chưa hoàn hồn, liền bị Trương Ngư Giác thi thể tạp phiến dưới đất, vừa định muốn đứng dậy chạy trốn, liền thấy Mã Nguyên đã đi tới trước người.

Hồ Đầu Liêm Dao Thương ở Trương Lương ngực nhanh như tia chớp xẹt qua, Trương Lương liền vô lực ngã trên mặt đất! Xa xa Tân Văn Lễ thấy Trương Lương đã chết. Hét lớn một tiếng, "Các tướng sĩ, cái kia lên dùng khí của các ngươi, theo ta chém Mã Văn Long! Là trời, công hai vị tướng quân báo thù a!"

Mã Nguyên không để ý chút nào cao giọng nở nụ cười, "Ha ha ha, Tân Văn Lễ, hôm nay ngươi làm sao gào khóc, cũng không trốn được đã chết! Nha a!"

Mã Nguyên nhanh chóng liền Tân Văn Lễ mà đi, Tân Văn Lễ thấy Mã Nguyên đánh tới, tự biết không phải là đối thủ, giục ngựa liền chạy.

Nhưng Mã Nguyên dưới tướng Ô Chuy chính là thần câu, chỉ chớp lát liền đuổi theo Tân Văn Lễ. Lúc này Tân Văn Lễ không biết từ chỗ nào móc ra một bao bột phấn, tát trên không trung, Mã Nguyên phải có phòng bị, tướng sau lưng Phượng Hoàng niết bàn chiến huy chặn ở trên mặt, phòng ngừa không trung bột phấn có độc.

Tân Văn Lễ thừa cơ bỏ tới một đao, muốn đao chém Mã Nguyên. Ở này thiên quân thời điểm nguy kịch, một người khoái mã tới rồi, trong tay tuyên hoa dùng búa chém thuận theo dưới mà lên, chặn lại rồi Tân Văn Lễ bỏ tới một đao.

"Cẩu tặc còn dám thiết kế, hại ta chúa công, ăn ta một bữa!" Trình Giáo Kim đã sớm nghe nói Tân Văn Lễ thiết kế hại Mã Nguyên việc, lúc này bản ở khăn vàng phía sau tập kích khăn vàng. Đột nhiên thấy một bên Mã Nguyên chính đang đuổi giết Tân Văn Lễ, khùng Mã Nguyên trúng kế, liền giục ngựa đuổi theo.

Chỉ thấy Trình Giáo Kim hét lớn một tiếng, "Ăn ta một bữa, phách đầu!" Trình Giáo Kim mượn bảo mã lực, một bữa bỏ về phía Tân Văn Lễ.

Một bên Mã Nguyên cũng tướng chiến huy thuận theo bộ mặt bắt, trên mặt mang theo sương lạnh liền Tân Văn Lễ phóng đi.

Tân Văn Lễ ra sức chống đối Trình Giáo Kim bỏ tới một bữa, bị một bữa đánh cho hồ khẩu run rẩy. Vốn định lần thứ hai chạy trốn, lại bị Mã Nguyên một thương đâm thủng ngực.

Tân Văn Lễ ngờ ngác nhìn xuyên qua bộ ngực mình Hồ Đầu Liêm Dao Thương, đôi đái Mã Nguyên tướng hồ đầu thương rút ra đời sau, Tân Văn Lễ chậm chậm xoay người, mặt hướng Hà Nội ngã xuống đất bỏ mình.

Lúc này Mã Nguyên vì hơi thở dài, trong lòng biết đều là ngọn lửa chiến tranh vô tình. Tân Văn Lễ cũng coi như là văn võ song toàn người. Võ nghệ không kém Tân Quỳnh. Ở Tuy Đường diễn nghĩa bên trong, càng là dùng trí mưu tướng thứ ba hảo hán Bùi Nguyên Khánh dẫn vào Hỏa Lôi trong trận đốt chết tươi. Bây giờ đi tới thời loạn lạc, nhưng mà tùy từng Trương Giác, nhiều lần rời kẻ, nếu không phải mình hậu thế xuyên qua, đối với hắn hiểu quá rõ, lúc này đã là dưới đao của hắn chi quý.

Đúng vào lúc này, Mã Nguyên tựa hồ rõ ràng cái gì, đúng, chính là trí mưu, chính mình mỗi lần trúng kế, đều là quá mức kích động đến. Sau đó phải làm nhiều cái chính mới đúng rồi.

"Chúa công, chúng ta có hay không trước tiên chạy về trong quân. Tân Văn Lễ cầu tặc kia đã chết, khăn vàng trong quân ở không người là chúa công đối thủ, chúa công hẳn là trước về trong quân, đối đãi sau trận chiến này, liền có thể hóp bụng mất đất." Trình Giảo Kim thấy Mã Nguyên đang trầm tư, liền nói khuyên nhủ.

Mã Nguyên nghe vậy lắc đầu cười khổ, "Giảo Kim ngươi sao tới chỗ này?"

"Chúa công, ta cùng với Thúc Bảo nhận được Đại phu nhân quân lệnh sau đó, Thúc Bảo nói quân địch quá nhiều, lương đạo lại là quân địch trọng địa, quân ta Bình ít, không cách nào đi vào cướp lương, liền ở Từ Châu chờ đợi chúa công tin tức. Nghe nói chúa công đến đây Thập Hà phá địch, ta cùng với Thúc Bảo liền đến đây giúp đỡ. Vừa này thấy chúa công truy kích này ác tặc, liền đến đây giúp đỡ chúa công." Trình Giảo Kim lung tung nói.

"Ha ha, thì ra là như vậy, đi thôi bây giờ khăn vàng chỉ còn dư lại Trương Bảo một người. Chỉ phải trừ hết người này, khăn vàng tự sụp đổ." Mã Nguyên nói xong liền tướng Tân Văn Lễ thủ cùng chém xuống, chọn ở hồ đầu thương bên trên!

Đối đãi hai người trở lại trong trận, khăn vàng đã tiến vào mấy đầu hàng, Trương Bảo đã bị loạn quân giết chết.

Mã Nguyên dặn dò Trình Giảo Kim cùng với Lí Quý quấy rối chiến trường, dẫn dắt mọi người đi vào nghị sự.

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ khăn vàng chung cực chiến đạt được thắng lợi, thu được thành tựu trị 106, thu được siêu cấp may mắn đại đĩa quay một lần."

"Gợi ý của hệ thống, kí chủ chém giết Tân Văn Lễ, báo thù rửa hận, thành tựu trị thêm 100. Trước mặt thành tựu trị 206."

Trung quân lều lớn bên trong, Mã Nguyên đối với nhìn chung quanh mọi người nói, "Khăn vàng Bình bại, chúng tướng đều có chiến công, ngày mai chúng ta liền có thể thu phục mất đất, Thiên Tử tất sẽ đối với chư vị có ngợi khen. Ngày mai Tiết Lễ, Hoàng Trung, Cao Thuận, lĩnh quân ta 15,000 kỵ binh, cùng với năm ngàn Tịnh châu lang kỵ, đi vào thu phục Ký Châu. Ta tự thống lĩnh còn lại 3 vạn bộ tốt, đi vào thu phục Hà Nội."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Tào Tháo cướp công Lưu Ích hiển thành

Chương 65: Tào Tháo cướp công Lưu Ích hiển thành

Mã Nguyên nơi nào sẽ biết, lúc này đã có người trước tiên hắn một bước đi tới Hà Nội bên dưới thành, người này chính là trấn Bắc tướng quân Tào Tháo.

Tào Tháo biết được khăn vàng hai mươi vạn binh sĩ thanh sào mà rời hậu, liền âm thầm thăm chiêu, là tiến quân Hà Nội, vẫn là trước đi cứu viện Mã Nguyên.

Đúng lúc gặp bạn cũ Tuân Úc xin vào, Tuân Úc ngón, "Tam quân không động, lương thảo đi đâu, đây là thiên cơ bất biến chi lễ. Nếu là lúc này bắt Hà Nội, khăn vàng tất sẽ bởi vì không có lương thực mà Bình bại. Mã Văn Long đã có Bình bại Sử Vạn Tuế công lao. Nếu là chúa công lại không chiến công, triều đình tất sẽ có bất mãn, đây cấp tốc quyết đoán nha."

Tào Tháo khẽ cau mày, cổ nén ý cười đạo, "Vậy ta đây thế nào cùng với Mã Văn Long bàn giao, phải biết chúng ta đều là Đại Hán chi thần, Mã Văn Long chính đang đầm máu giết tặc, ta há có thể ngồi yên không để ý đến?"

"Kỳ thực chúa công trong lòng, đã phải có đối sách, không cần ở đây trêu chọc Tuân Úc." Tuân Úc biết Tào Tháo lúc này trong lòng đã đi rồi thật đối sách. Chỉ là muốn nhìn chính mình có hay không có chân tài thực học thôi.

"Ha ha ha, ta đến Văn Nhục, như Cao Tổ đến Từ Phòng vậy! Đi thôi, chúng ta đi vào bắt Hà Nội." Tào Tháo nói xong liền đứng dậy rời đi.

Tuân Úc mỉm cười nhìn Tào Tháo bóng lưng, khẽ gật đầu nói, "Nếu là thật như Mã Văn Long nói bình thường, người này ngày sau định là cái thế hùng chủ, ta đây phụ tá hấn chân thành Hán thất."

Tào Tháo dẫn dắt dưới trướng chúng tướng đi tới Hà Nội, thấy Hà Nội cửa thành cấm đoán, thành trên Lưu Ích cao giọng kêu lên, "Người tới người phương nào! Hãy xưng tên ra."

Tào Tháo nghe vậy nở nụ cười, "Ha ha ha, mỗ chính là trấn Bắc tướng quân Tào Tháo, đến đây thu phục Hà Nội, nếu là thức thời mau mau mở thành hiến hàng, mỗ vẫn còn có thể tha các ngươi bắt tử, bằng không Mã Văn Long tướng quân đại quân vừa đến, tất sẽ tàn sát Hà Nội, Lý Nguyên Bá tướng quân tính khí, mỗ muốn liền không cần nhiều ngôn từ!"

Lưu Ích đứng ở thành trên, đi tới đi lui một lát sau, đối với Tào Tháo nói rằng, "Được, ta đáp ứng mở thành, nhưng ngươi muốn bảo đảm chúng ta bắt tử!"

"Được, chỉ cần ngươi mở thành hiến hàng, mỗ liền tha thứ các ngươi chịu tội. Mỗ chính là trấn Bắc tướng quân, chắc chắn nói lời giữ lời." Tào Tháo cố nén ý cười nói rằng.

Lưu Ích thấy Tào Tháo đáp ứng, liền tướng cửa thành mở ra, tướng Tào Tháo nghênh tiến vào Hà Nội.

Lúc này cách xa ở Thập Hà quân doanh Mã Nguyên, chính đang Phần Lê Huê hương trên giường nhỏ hưởng thụ Phần Lê Huê hầu hạ.

Sau cuộc mây mưa, Phần Lê Huê khinh mở ngọc khẩu, "Phu quân, ngươi có thể nhận được đã từng đã đáp ứng ta việc?"

Mã Nguyên nhẹ nhàng xoa xoa Phần Lê Huê da thịt trắng như tuyết, hơi mở miệng nói, "Đương nhiên nhớ tới, xuất chinh phải có ngươi theo ta người đâu, nhiều Phần Khoái bắt tử, đúng không?"

Phần Lê Huê thấy Mã Nguyên cũng không nhớ, liền hơi mở miệng nói, "Phu quân, ca ca đã đáp ứng công hiến cho cùng với ngươi, chỉ là muốn ngươi buông tha Trương Giác hai vị con mồ côi. Ngươi đồng ý là xong, sau đó Lê Huê cái cuối cùng yêu cầu, liền đã không còn."

Chính vào lúc này, ngoài cửa hô to một tiếng, "Chúa công, Tào Tháo sấn quân ta cùng với khải vàng giao chiến thời gian, đã bắt Hà Nội, khải vàng Lưu Ích sợ ta quân đến lúc đó đồ thành, liền hiến thành cùng với Tào Tháo rồi!"

Mã Nguyên nhất thời thuận theo trên giường nhỏ đứng dậy, "Chết tiết Tào Tháo, nếu đoạt tiểu gia công lao, truyện Dương Tái Hưng, Dương Kế Nghiệp, Yến Văn Thập Bát Kỳ, cùng ta đi vào Hà Nội, ta đến muốn hỏi một chút Tào Tháo, hấn là ý gì đồ!"

Hà Nội phủ Thái thú bên trong, Trương Thiển, Trương Ninh chính quỳ gối Trương Giác linh đường trước, môn vệ đến báo, "Báo hai vị thánh nữ, hai mươi vạn đại quân đi vào đập tắt liên quân, đã bị liên quân bại, Công Tướng Quân bị Mã Văn Long trong vạn quân chém giết, Nhân Công Tướng Quân chết vào trong loạn quân. Tân Văn Lễ tướng quân bị Mã Văn Long chọn với thương dưới, bây giờ Hà Nội đã bị Lưu Ích hiến cho trấn Bắc tướng quân Tào Tháo, hai vị thánh nữ mau chạy đi. Lưu Ích chính mang theo một ít hàng tốt trước tới bắt hai vị thánh nữ đây!"

Trương Ninh nghe vậy Tân Văn Lễ bị Mã Nguyên diệt sát, một đôi hoa đào mắt cũng không còn bình thường quuyền rũ, thay vào đó là một đôi tràn ngập cừ hận con mắt.

"Mã Văn Long! Ta nhất định phải ngươi không chết từ tế được! Nha... .." Trương Ninh rống to sau đó, liền không ngừng gào khóc lên.

Trương Thiển nhẹ nhàng thở dài, "Đã sớm khuyên quá bọn họ. Mã Văn Long bộ hạ là chúng ta có thể chống lại. Nhưng mà vẫn bị cừu thị che đậy con mắt, nếu là..." Trương Thiển còn chưa nói xong, liền bị Trương Ninh đánh gãy.

"Trương Thiển, ngươi làm bảy người nữ, phụ thân bị Mã Văn Long miễn cưỡng tức chết, ngươi dĩ nhiên còn là hấn nói chuyện. Như không phải là bởi vì ngươi ái mộ Mã Văn Long, Tân Văn Lễ tướng quân sao nén giận cùng với Mã Văn Long quyết chiến. Sau đó ngươi từ chối ta, ân oán nghĩa tuyệt!" Trương Ninh phẫn nộ đối với Trương Thiển nói rằng, nàng tướng tất cả trách nhiệm đều giao cho Trương Thiển, cũng không biết nàng bị đồ kị che đậy mắt.

Môn vệ thấy hai người cãi vã không ngừng, lật đặt vôi vàng khuyên nhủ, "Hai vị thánh nữ không muốn âm ỉ, bây giờ vẫn là gấp gấp trốn đi! Lưu Ích lập tức liền muốn tới rồi!"

Trương Thiển đi tới Trương Giác linh vị trước, lần thứ hai là Trương Giác lên một cái hương hậu, hơi mở miệng nói, "Trốn? Chạy đi đâu? Thiên hạ chi lớn, đã vô ngã chỗ an thân."

Mã Nguyên suất lĩnh Dương Tái Hưng, Dương Kế Nghiệp, Yến Văn Thập Bát Kỳ đi tới Hà Nội, thấy cửa thành cấm đoán, trên tường thành mang theo Đại Hán trấn Bắc tướng quân chiến kỳ, liền cao giọng kêu lên, "Ta chính là Xa Kỳ Tướng Quân Mã Văn Long, mau chóng mở cửa thành!"

Trên tường thành Đan Hùng Tín nhận biết Mã Nguyên, thấy Mã Nguyên mang theo Yến Văn Thập Bát Kỳ đến đây, biết việc này là Tào Tháo có lỗi trước, đoạt Mã Nguyên công lao, Mã Nguyên mới sẽ mang theo Yến Văn Thập Bát Kỳ đến đây. Nhưng Mã Nguyên nói thế nào đều là Xa Kỳ Tướng Quân, vị ở Tào Tháo bên trên, Đan Hùng Tín không thể làm gì khác hơn là hạ lệnh mở cửa thành, cũng tự mình nghênh tiếp Mã Nguyên vào thành.

"Đan Hùng Tín bái kiến Xa Kỵ Tướng Quân, không biết tướng quân đến, Đan Hùng Tín không có từ xa tiếp đón, vọng tướng quân thứ tội." Đan Hùng Tín nhìn thấy Mã Nguyên, liền quỳ xuống đất nói rằng.

"Đứng lên đi, Tào Tháo hiện ở nơi nào? Để hần tới gặp ta!" Mã Nguyên mặt không hề cảm xúc nói rằng.

Lúc này Đan Hùng Tín khó khăn, hần cũng không thể nhắc Tào Tháo nghe nói Trương Giác con gái Trương Thiển dài dung mạo như thiên tiên, đi vào phủ Thái thú tìm mỹ đi tới đi!

Thấy Đan Hùng Tín không nói lời nào, Mã Nguyên trên mặt mang theo sương lạnh, "Nói cho ta, Tào Tháo hiện ở nơi nào!"

Đan Hùng Tín vẫn cứ quỳ xuống đất không nói, không biết nên trả lời như thế nào, Vương Bá Đường sợ Mã Nguyên giáng tội Đan Hùng Tín, đẩy một cái bên cạnh Đan Hùng Tín, "Nhị ca, ngươi liền nói đi! Lại không phải đại sự gì. Hà tất chính mình bị tội đây!"

Đan Hùng Tín sợ liên lụy huynh đệ, rốt cục không kiên trì được, bình rồi ba chữ đến, "Phủ Thái thú!" Mã Nguyên nghe vậy hơi cười khẩy, liền hướng phủ Thái thú đi đến.

Phủ Thái thú lúc này có thể nói là phi thường náo nhiệt a, Tào Tháo từ trước đến giờ háo sắc, nghe nói Lưu Ích nói Trương Thiển dài dung mạo như thiên tiên, liền không nhịn được đến đây kiểm tra.

Thấy Trương Thiển lãnh diễm mà không mất đi tao nhã, Trương Ninh quyến rũ mà không mất đi thuần khiết, đã bị hai người sắc đẹp sâu sắc hấp dẫn không thể tự kiềm chế.

"Đây hai nữ chính là Trương Giác con mồ côi, chính là phản tặc đời sau, người đầu đưa nàng hai người ép vào ta trong lầu, ta muốn thăm vấn ban đêm này hai nữ." Tào Tháo một đôi tặc nhìn hai nữ nói rằng.

Lưu Ích thấy Tào Tháo có thu phục hai nữ chi tâm, liền mở miệng cười nói, "Tướng quân, Trương Ninh chính là thê tử của tại hạ, có thể hay không xem ở hiện thành việc trên tha cho nàng một lần."

Tào Tháo nghe vậy cau mày, đang muốn mở miệng, đã thấy Đan Hùng Tín từ bên ngoài chạy tới, "Chúa công, Xa Kỵ Tướng Quân suất lĩnh dưới trướng Dương Tái Hưng, Dương Kế Nghiệp, Yên Văn Thập Bát Kỵ dám người đã hướng phủ Thái thú mà đến, trong lời nói đa số bất mãn, sợ là hưng binh vãn tội đến."

Tào Tháo nghe vậy kinh hãi, dặn dò người đầu nhanh chóng tướng hai nữ mang đi, nhưng là còn chưa kịp, Mã Nguyên đã đi vào gian phòng.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Trương Thiển, Trương Ninh mị lực tăng mạnh

Chương 66: Trương Thiển, Trương Ninh mị lực tăng mạnh

"Tào tướng quân lúc này muốn tàng cái gì nha? Chẳng lẽ tới trước báo bối, sợ ta cướp hay sao?" Mã Nguyên vào cửa liền mở miệng hỏi.

Tào Tháo thấy sự tình bại lộ, cao giọng cười một tiếng nói, "Xa Kỵ Tướng Quân nói giỡn. Mỗ có cái gì có thể tàng. Không biết Xa Kỵ Tướng Quân đến, mỗ không có từ xa tiếp đón. Thứ tội, thứ tội nha!"

Mã Nguyên thấy Tào Tháo như vậy không biết liêm sỉ, lập tức căm tức Tào Tháo, mở miệng nói, "Không có từ xa tiếp đón chi tội coi như, Tào Tháo ta thiết hỏi ngươi! Quân ta đóng quân Thập Hà, các nơi nghĩa quân đều có đến đây chí nguyện, ngươi thân là trấn Bắc tướng quân, dĩ nhiên không đến chí nguyện, một mình thống lĩnh một quân, như vậy cũng là thôi, quân ta chiến sự vừa mở, ngươi bản có thể suất lĩnh chúng tướng đến đây chí nguyện, vì sao đem ta quân cho tới không để ý, đến đây Hà Nội đoạt thành, là hà đạo lý!"

Tào Tháo nghe vậy cười to, "Ha ha ha, tướng quân bớt giận, bớt giận, nghe tào một cái nào đó ngôn, Tào Tháo thấy tặc quân hai mươi vạn chỉ chúng đi vào Thập Hà, tặc quân lại dừng bị phần, cho rằng tướng quân tất sẽ tránh né mũi nhọn, quân ta vừa vận có thể đoạn sau đó đường, đến lúc đó tặc quân không có lương thực, còn không là Nhâm tướng quân giết sao?"

"Tào Mạnh Đức, ngươi cho rằng ta là ba tuổi đứa nhỏ, mặc ngươi cuống lừa gạt sao? Khăn vàng tuy mấy lần cùng ta quấn, nhưng không quá nhiều là bản dân, là quân ta mấy vạn tinh nhuệ sĩ tốt đối thủ, hừ, ngươi là sợ Thiên Tử thấy ngươi vô công, giáng tội cùng với ngươi đi!" Mã Nguyên không chút nào cho Tào Tháo mặt mũi nói rằng.

"Ha ha, Tào Tháo coi như vô công, nhưng cũng vô tội, Thiên Tử sao giáng tội cùng ta, Xa Kỵ Tướng Quân bớt giận đi, Tào Tháo chỉ là không biết tướng quân trung liệt, mới sẽ dưới sai rồi phán quyết. Nếu không có biết tướng quân sẽ lực chiến khăn vàng không lùi, Tào Tháo tất nhiên cùng với tướng quân cùng giết địch, sao đến đây công chiếm Hà Nội?" Tào Tháo nịnh hót nói rằng.

Mã Nguyên thấy Tào Tháo như vậy thức thời, cũng liền không cần phải nhiều lời nữa. Đây Mã Nguyên nhìn về phía Trương Thiển, Trương Ninh hai nữ thời điểm, nhất thời cảm giác trời đất quay cuồng, thế gian sao có như vậy cô gái xinh đẹp, coi như là Thái Diễm so sánh cùng nhau, cũng hơi kém chỗ.

Trương Thiển thấy Mã Nguyên giật mình nhìn hai nữ, lãnh diễm mặt cười trên phảng phất bị hòa tan. Nội tâm chính đang là Mã Nguyên về mặt mừng rỡ.

Lúc này Trương Ninh thâm tình liền Mã Nguyên đi đến, một đôi mắt dâm tà đối với Mã Nguyên nhìn trộm, để Mã Nguyên trong lòng một trận vui mừng, Mã Nguyên làm sao biết, Trương Ninh lúc này trong lòng đã có một cái ác độc kế hoạch, một cái để Mã Nguyên biết được hậu sơn cả tóc gáy kế hoạch.

"Tội nhân Trương Giác con gái Trương Ninh, gặp Xa Kỵ Tướng Quân." Trương Ninh mỉa mai cười đối với Mã Nguyên thi lễ nói.

Mã Nguyên nhẹ nhàng nâng dậy Trương Ninh trắng như tuyết tay ngọc, trên mặt mang theo mộc a trả lời, "Đứng lên đi, Trương Giác mổ phản, họa kỳ người nhà, ta có ý định thả hai người ngươi một con ngựa, mà Thiên Tử tất nhiên sẽ không cho phép, ai."

Lúc này Mã Nguyên trong lòng cực kỳ không đành lòng, như vậy khuynh quốc mỹ nữ, nhưng mà muốn bởi vì Trương Giác tội, mà vì đó chôn cùng, Mã Nguyên hơi vọng hường thiên không, cùng người biết Mã Nguyên lúc này suy nghĩ trong lòng.

Tào Tháo thấy Mã Nguyên lúc này dửng dưng, trong lòng biết Mã Nguyên định là đối với đôi chị em gái động tâm. Tào Tháo hơi cười khế, nói với Mã Nguyên, "Xa Kỵ Tướng Quân, này hai nữ đều là nhân gian tuyệt sắc, nếu là chém giết, thực sự quá mức đáng tiếc. Không bằng Xa Kỵ Tướng Quân đưa nàng hai người thu vào trong phòng, chỉ cần tướng quân không nói, Tào Tháo tất nhiên sẽ không nhiều lời. Chỉ là hi vọng tướng quân có thể đem Hà Nội công lao, cũng ngày mai, Tào Tháo cũng có thể triêm tướng quân công lao, thảo chút chỗ tốt."

Mã Nguyên nghe vậy kinh hãi, trong lòng đối với Tào Tháo ấn tượng triệt để gia tăng, "Kiêu hùng chính là kiêu hùng, cảm được thì cũng buông được, trong chốc lát, liền đã tốt nhất phương thức xử lý, vì chính mình tranh thủ thu hoạch lớn nhất."

Mã Nguyên không biết Tào Tháo nói có phải là thật hay không ngôn, chính hơi nhìn về phía Trương Thiển, Trương Ninh hai nữ. Lần thứ hai tiến vào suy nghĩ sâu sắc bên trong.

Lưu Ích thấy Mã Nguyên có thay đổi sắc mặt tâm ý, lập tức đối với Tào Tháo khuyên nhủ, "Tướng quân, ngài không phải đã đáp ứng mặt tướng, phải đem ta thả thả Trương Ninh trả lại mặt tướng sao! Bây giờ làm hà lại chuyển giao người khác?"

Tào Tháo nghe vậy kinh hãi, không nghĩ tới Lưu Ích bởi vì Trương Ninh, nếu dám ngay trước mặt Mã Nguyên cùng mình cò kè mặc cả, Tào Tháo đột nhiên trên mặt mang theo tàn nhẫn sắc, từ bên hông rút ra bảo kiếm, đâm thẳng Lưu Ích mà đi. Lưu Ích không nghĩ tới Tào Tháo nói động thủ liền động thủ, bị Tào Tháo một chiêu kiếm xuyên tim mà chết.

"Hừ, Lưu Ích trả hàng, là chính là lừa gạt Xa Kỵ Tướng Quân đến đây, ở phủ Thái thú mai phục Xa Kỵ Tướng Quân, chết chưa hết tội. Không biết tướng quân nghĩ như thế nào?" Tào Tháo nói với Mã Nguyên.

"Ha ha ha, Mạnh Đức nha! Ta phát hiện ta bắt đầu có chút yêu thích ngươi." Mã Nguyên trên mặt mang theo cười khẩy đối với Tào Tháo nói rằng.

"Ta, tướng quân nâng đỡ, Tào Tháo không dám nhận, nếu sự tình đã xử lý, Tào Tháo liền xin được cáo lui trước. Mong rằng tướng quân trên trời trước mặt là Tào Tháo nói tốt vài câu." Tào Tháo đối với Mã Nguyên cung kính nói.

"Mạnh Đức yên tâm, sớm định ra nhiên cũng ngày mai, nói rõ Mạnh Đức trận chiến này công lao, sẽ không để cho Mạnh Đức huynh bị mai một!" Mã Nguyên cười khê nói rằng.

Đôi đôi Tào Tháo đi rồi, Mã Nguyên dặn dò Dương Tái Hưng mọi người lui ra gian phòng, bên trong phòng chỉ để lại Mã Nguyên cùng với Trương Thiển, Trương Ninh ba người.

Trương Ninh thấy mọi người đã thối lui, lần thứ hai thâm tình hướng Mã Nguyên đi đến, Trương Ninh quyến rũ xinh đẹp để Mã Nguyên khí huyết dâng lên.

"Tướng quân, ta đồng ý tùy tùng tướng quân làm nô làm tỳ, cộng tướng quân điều động. Mong rằng tướng quân thương tiếc Ninh nhi." Trương Ninh quyến rũ nói.

Lúc này Trương Thiển thi lại đối với Mã Nguyên khê thi lễ, lãnh ngạo mặt cười mang tới nhàn nhạt phản hồng, đối với Mã Nguyên nhẹ giọng nói rằng, "Tội nhân Trương Giác con gái Trương Thiển, gặp Xa Kỵ Tướng Quân, tội nữ đối với tướng quân ngưỡng mộ đã lâu, hôm nay có năng lực nhìn thấy tướng quân, cũng coi như là không uổng công đời này. Tội nữ tự biết nghiệp chướng nặng nề, không mặt mũi nào sống chui nhủi ở thế gian, thỉnh tướng quân tử ta vừa chết." Trương Thiển nói xong, lãnh ngạo trên gương mặt đã treo lên vài giọt nước mắt.

"Gợi ý của hệ thống, Trương Thiên mị lực 102, Trương Ninh mị lực 101, tạo thành hệ thống mị lực tăng mạnh, lập tức là kí chủ cung cấp danh sách."

"Người thứ nhất võ tướng nước gọi Lương Sơn hảo hán, Cặp Thôi Vũ Tổng Giang, vũ lực 61, trí lực 85, chính trị 76, thống suất 91. Đặc tính khuyên bảo, bị khuyên bảo người trung thành độ hạ thấp, đối với trung thành độ thấp võ tướng sử dụng có thể làm cho võ tướng có tỷ lệ làm phản. Đối với bên mình võ tướng sử dụng, có thể làm cho võ tướng trung thành độ tăng lên. Trước mặt thổi vào, Lạc Dương phú thương."

"Người thứ hai võ tướng Tùy Đường anh hùng Ủy Trì Cung, vũ lực 95, trí lực 51, chính trị 67, thống suất 93, đặc tính 1, môn thần, thân hình uy vũ, cùng người đánh trận uy hiếp quân địch, khiến cho sĩ khí hạ thấp. Đặc tính 2 hộ chủ, đây tùy tùng người gặp phải nguy hiểm thì, Ủy Trì Cung vũ lực thêm 3. Trước mặt thổi vào du hiệp."

"Người thứ ba võ tướng Tùy Dương Đế Dương Nghiễm, vũ lực 76, trí lực 86, chính trị 91, thống suất 95. Đặc tính ngu ngốc, chỉ vì cái trước mắt, mê luyện sắc đẹp, khiến cho ngu ngốc không đạo, nắm quyền đời sau trí lực giảm 5, chính trị giảm 5, thống suất giảm 5. Trước mặt thổi vào, Cao Ly thủ lĩnh."

"Người thứ tư võ tướng Tùy triều anh hùng Dương Lâm, vũ lực 96, trí lực 87, chính trị 76, thống suất 97. Đặc tính khôn trời Tù Long, gặp phải vũ lực cao với mình người, một trăm hợp bên trong đặt chân thế bất bại. Cũng có tỷ lệ nghịch chuyển. Đã nhược thắng mạnh, trước mặt thổi vào, Dương Nghiễm thúc phụ."

"Gợi ý của hệ thống, có hai vị mưu sĩ tùy tùng tăng mạnh, lập tức cung cấp tăng mạnh mưu sĩ."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Thu Yêu Cơ, mị thiếp

Chương 67: Thu Yêu Cơ, mị thiếp

"Người thứ nhất mưu sĩ, Hán triều khai quốc danh thần, Trương Lương, vũ lực 21, trí lực 98, chính trị 93, thống suất 89. Đặc tính minh tường, tướng chiến trường minh tường ở trong đầu, bày mưu nghĩ kế bên trong, quyết thắng bên ngoài ngàn dặm. Trong lầu hiền mưu, trí lực thêm 3. Trước mặt thổi vào, Trương Lương chỉ tử."

"Người thứ hai mưu sĩ, Hán triều danh thần Trần Bình, vũ lực 31, trí lực 96, chính trị 98, thống suất 83. Đặc tính say rượu hiền kế. Say rượu trạng thái, toàn thuộc tính thêm 2. Trước mặt thổi vào Từ Châu trần gia con cháu."

Mã Nguyên lúc này không có tâm tình đi đề ý tới hệ thống, chỉ là lẳng lặng mà nhìn Trương Thiên, lãnh ngạo, xinh đẹp xuất ra hiện tại gương mặt trên, hơn nữa nhìn đi tới như vậy hòa hợp.

Mã Nguyên nhẹ nhàng đi tới Trương Thiên trước, hào khí ngất trời ôm lấy Trương Thiên không có xương giống như eo cành.

"Nếu ngươi ngưỡng mộ cùng ta, vì sao phải cách ta mà đi, hiện nay thiên hạ mới vừa vào thái bình, từ hôm nay ngươi tỷ muội hai người liền theo ta cùng về Lạc Dương, tọa một đôi khoái hoạt uyên ương không tốt sao?" Mã Nguyên không biết liêm sỉ nói rằng. (Mã Văn Long: Trời ạ bất lương tác giả, ta nào có không biết liêm sỉ nha!)

Lúc này Trương Thiên phảng phất được dựa vào bình thường, ngã vào Mã Nguyên trong lồng ngực, nhẹ nhàng đánh thế lên.

Trương Ninh mị nhãn mang hận nhìn Mã Nguyên một chút, trong lòng đã đến nỗi giận biên giới, vì sao tất cả mọi người đối với Trương Thiên có tình cảm, liền ngay cả mới vừa bị chính mình mê hoặc Mã Nguyên, lúc này cũng đem chính mình để ở một bên, đi an ủi Trương Thiên. Trương Ninh trong lòng hết thấy oan ức tụ ở ngực, chính nỗi giận hơn thời gian, đã thấy Mã Nguyên ôm Trương Thiên hướng chính mình đi tới.

Mã Nguyên lúc này vươn tay trái ra, tướng Trương Ninh cũng ôm vào trong ngực, Trương Ninh vốn là nỗi giận tâm tình tựa hồ chuyển biến tốt rất nhiều, lẳng lặng nằm ở Mã Nguyên trong lồng ngực.

"Bắt đầu từ hôm nay, hai người ngươi chính là ta thê thiếp. Ta liền hoán các ngươi là Yêu Cơ, mị thiếp đi." Mã Nguyên hưởng thụ trong lòng mỹ trên thân thể người toả ra mùi thơm. Đối với hai nữ nhẹ giọng nói rằng.

Trương Ninh mỉa mai như tơ đối với Mã Nguyên hỏi, "Chúng ta chính là tội nhân con gái, tướng quân thật sẽ lấy thành chờ đợi sao? Tướng quân liền không sợ lúc này bại lộ, Thiên Tử trị tội tướng quân sao?"

"Ha ha ha ha, ta chính là đỉnh thiên lập địa nam nhi, nếu là ngay cả mình người yêu đều không thể bảo vệ, còn nói thế nào bảo vệ quốc gia." Mã Nguyên hào khí đối với hai người nói.

Trương Thiên lúc này đã bị Mã Nguyên hào khí cảm động không cách nào ngôn ngữ, chỉ là càng thêm dùng sức ôm chặt Mã Nguyên.

Trương Ninh thì lại trên mặt mang theo một a nhìn Mã Nguyên, trong lòng thiết kế sát hại Mã Nguyên kế hoạch bị Mã Nguyên một câu nói lay động dung. Trương Ninh âm thầm suy nghĩ sâu sắc, Trương Giác là bởi vì Mã Nguyên trá chết mà chết, Tân Văn Lễ càng bị Mã Nguyên diệt sát, nhưng hân vi sao đối với mình như vậy Ôn Nhu.

Công nguyên 184 năm tháng 6, khăn vàng cuộc chiến triệt để có một kết thúc. Trương Giác chết bệnh, Trương Lương, Trương Bảo bị giết. Linh Đế có thể lại tiến vào thái bình, đại xá thiên hạ, mạng Mã Nguyên suất lĩnh dưới trướng binh sĩ, đi tới Lạc Dương lĩnh thưởng.

Mã Nguyên ở Hà Nội dừng lại thời gian một tháng chinh đồn cũng mã, ở tháng 7 dẫn dắt dưới trướng binh sĩ trở về Lạc Dương. Lúc này Mã Nguyên thủ hạ chỉ có 10 ngàn kỵ binh nhẹ, năm ngàn Tịnh châu lang kỵ, 3 vạn Lạc Dương chiêu mộ binh lính. Tào Tháo bộ hạ 20 ngàn binh sĩ, Tôn Kiên bộ hạ 10 ngàn binh sĩ, tổng cộng 75,000 đại quân, trở về Lạc Dương.

Biết được Mã Nguyên khai toàn trở về tin tức, Thái Diễm mừng rỡ, cùng với Thái Ung, Lô Thực mọi người trước tới đón tiếp Mã Nguyên, lúc này thành Lạc Dương ở ngoài phi thường náo nhiệt, Đại tướng quân Hà Tiến, lĩnh Viên Thiệu, Viên Thuật, mọi người trước tới đón tiếp. Lạc Dương bách tính biết được Mã Nguyên đánh bại khăn vàng, Lạc Dương có thể tránh thoát chiến loạn, rộn rập mang tới đồ ăn, rượu đến đây chờ đợi Mã Nguyên đại quân.

Lô Thực vốn muốn tùy tùng Mã Nguyên cùng đi tới Hà Nội, lại bị Mã Nguyên ngăn cản, Mã Nguyên lo lắng cho mình không ở Lạc Dương, Trương Nhượng thuận theo trong nhà mình động thủ, bởi vậy để Lô Thực ở lại Lạc Dương. Chăm sóc tốt Xa Kỵ quý phủ mọi người.

Trong hoàng cung, Linh Đế biết được Mã Nguyên đắc thắng trở về tin tức hậu, trên mặt cũng không có quá nhiều vui mừng. Trái lại có chút lo lắng.

Trương Nhượng biết rõ Linh Đế suy nghĩ trong lòng, trên mặt mang theo nham hiểm nói với Linh Đế. "Bệ hạ, bây giờ Mã Văn Long tru Trần Thắng, diệt khăn vàng, thủ hạ Bình cường tướng dũng, sợ là đã có lòng bất chính đi. Bệ hạ muốn muốn làm phòng bị a. Nô tỳ nghe nói Mã Văn Long đã đem Trương Giác hai cái con gái thu cùng với phòng bên trong. Có thể thấy được hắn đã không đem Thiên Tử để ở trong mắt."

"Ai, quả nhân làm sao không biết? Chỉ là bây giờ còn có người phương nào sẽ là Mã Văn Long đối thủ, Mã Văn Long mê luyện sắc đẹp, đây là mọi người đều biết việc, thu rồi Trương Giác con gái đúng là không sao, quả nhân hiện tại lo lắng nếu là Mã Văn Long có ý đồ không tốt. Vậy ta Đại Hán nguy đã xong." Linh Đế thờ dài nói rằng.

"Bệ hạ, nô tỳ có một kế, đối đãi Mã Văn Long trở về thời gian, bệ hạ có thể để Mã Văn Long bộ hạ 50 ngàn tinh nhuệ đình cùng với thành Lạc Dương ở ngoài, mạng dưới tay hắn tướng lĩnh dỡ xuống binh khí, đến đây Lạc Dương lĩnh thưởng, hắn nếu là không chịu, liền để Tào Tháo cùng với Tôn Kiên hai người có thể bắt được, nếu là Mã Văn Long đồng ý đến đây, liền có thể để Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm hai người suất lĩnh 500 đao phủ thủ nấp trong điện bên trong, đến lúc đó Mã Văn Long nếu là có lòng bất chính, bệ hạ liền có thể suất chén làm hiệu, đem tru diệt!" Trương Nhượng trên mặt mang theo tàn nhẫn sắc nói rằng.

Linh Đế trái lo phải nghĩ, cuối cùng đồng ý Trương Nhượng biện pháp, mạng Trương Nhượng đi vào truyện chỉ.

Lúc này Mã Nguyên suất lĩnh 75,000 đại quân đi tới thành Lạc Dương ở ngoài, thấy thành Lạc Dương ở ngoài bách quan hướng về nghênh, Mã Nguyên vội vàng từ trên ngựa nhảy xuống, cho Lô Thực, Hà Tiến mọi người thi lễ.

Lô Thực thấy Mã Nguyên bình yên trở về, hai mắt rung rung nói với Mã Nguyên, "Ngươi có năng lực bình yên trở về, ta cũng yên lòng. Ngươi xuất chinh đời sau, Văn Cơ một mình trông phòng, ngươi nên đi vào an ủi nhà."

"Bá phụ nói thật là, Văn Cơ nổi khổ, Văn Long không ai không dám quên." Mã Nguyên nói xong, liền hướng Thái Diễm đi đến.

Lúc này một đạo thanh âm không hòa hài truyền đến, "Thánh chỉ đến, bệ hạ có chỉ, Mã Văn Long dưới trướng binh sĩ đóng quân thành Lạc Dương ở ngoài, có công tướng lĩnh, dỡ xuống binh khí, đi tới hoàng cung lĩnh thưởng."

Mã Nguyên lúc này đã đoán được Trương Nhượng là dùng công cao chán chủ câu chuyện, khuyên bảo Linh Đế đối với tự mình động thủ. Chính mình cần phải cẩn thận một chút, mới có thể tránh thoát tai nạn này. Nếu là lúc này cùng với Linh Đế trở mặt, tất sẽ bị lên mà công. Bây giờ xem lên mình đã Bình cường tướng dũng, cũng không biết Hoa Hạ ngoa hồ tàng long, có năng lực người xuất hiện lớp lớp. Chính mình tuyệt không có năng lực lúc này mổ phanh, bằng không hậu quả chỉ có thể cùng với khăn vàng như thế.

Mã Nguyên dưới trướng Dương Tái Hưng, Hoàng Trung, mọi người, đã cùng Trương Nhượng sảo lên, Dương Tái Hưng càng là chửi ầm lên, "Ngươi này hại người, dựa vào cái gì muốn ta các loại có công chỉ thân tá giáp tiến kiến!"

"Đây là Thiên Tử ý tứ, nếu là các ngươi không muốn như vậy chính là không tôn thánh chỉ, Tào Tháo, Tôn Kiên hai vị tướng quân có thể cộng tru diệt!" Trương Nhượng không ôn không giận nói rằng.

Tào Tháo lúc này đã đoán ra Thiên Tử đối với Mã Nguyên nổi lên nghi kỵ chỉ tâm. Muốn cái kia Mã Nguyên khai đao. Tào Tháo lúc này trong lòng âm thầm vui mừng. Nếu là mình mỗi lần đều đoạt Mã Nguyên công lao, sợ là hiện tại Linh Đế liền muốn nắm mình khai đao đi.

"Được rồi, Mộc Quế Anh, Tiết Lễ, Hoàng Trung, Tần Quỳnh, Thạch Tú, theo ta đỡ xuống binh khí, đi tới hoàng cung bái kiến Thiên Từ, Dương Tái Hưng suất lĩnh mọi người khác ở thành Lạc Dương ở ngoài đóng quân." Mã Nguyên trên mặt mang theo sương lạnh nói.

Mọi người thấy Mã Nguyên đã thỏa hiệp, liền đỡ xuống binh khí, theo Mã Nguyên tiến vào Lạc Dương, Phàn Lê Huê tướng Trương Thiển, Trương Ninh hai nữ mang về Xa Kỳ Tướng Quân phủ, chờ đợi Mã Nguyên trở về.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quần Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Công cao chán chủ côi giáp về quê

Chương 68: Công cao chán chủ côi giáp về quê

Mã Nguyên dẫn dắt mọi người tới đến 崇 đức điện trên, thấy điện bên trong hoàn toàn yên tĩnh, bách quan nhân người **, Mã Nguyên liền nhú mày, lại thấy bên trong điện có bóng người lấp lóe, trong lòng biết chắc chắn đao phủ thủ mai phục cùng với điện bên trong.

Mã Nguyên nhẹ giọng báo cho mọi người, muốn bọn họ không thể kích động, tất cả có chính mình đến trả lời. Mọi người dồn dập là Mã Nguyên cảm thấy không đáng, nếu không có Mã Nguyên chur Trần Thắng phá khăn vàng, lúc này Lạc Dương đã sớm bị phản tặc công chiếm, bây giờ Linh Đế đã như vậy đối xử có công chi thân, mọi người sao cam tâm.

"Mã Văn Long suất lĩnh dưới tướng tướng lĩnh, bách kiến bệ hạ, khăn vàng một trận chiến, quân ta phá quân địch 30 vạn, tự tổn tinh binh 50 ngàn, trên có 45,000 binh sĩ, đóng quân cùng với thành Lạc Dương ở ngoài. Xin bệ hạ hạ lệnh, có hay không để còn lại binh lính tiến vào Lạc Dương, cùng với người nhà đoàn tụ." Mã Nguyên cúi đầu nói rằng.

"Tạm thời để bọn họ đình cùng với ngoài thành đi. Quả nhân hỏi ngươi, tự chúng mỗ phản giả tội nên làm gì?" Linh Đế ngoài cười nhưng trong không cười nói.

"Tự chúng mỗ phản giả, xứng nhận ngàn đao bằm thây nổi khổ, cũng tru thứ chín tộc, đã coi ta Đại Hán uy nghiêm!" Mã Nguyên hoảng sợ nói rằng.

"Lớn mặt Mã Nguyên! Ngươi dĩ nhiên biết ta Đại Hán pháp lệnh, nếu dám tư tàng Trương Giác con gái, chẳng lẽ ngươi cho rằng, ngươi có chút công lao, quả nhân liền không đành lòng giết ngươi sao!" Linh Đế đột nhiên nổi giận quát.

"Bệ hạ thứ tội, tội thân tuyệt không ý này, chỉ là hai nữ chưa bao giờ có mỗ trái lại ý, bây giờ Trương Giác đã chết, còn xin bệ hạ tha các nàng đi. Thần nguyện côi giáp về quê, giao ra hết thân binh quyền, xin bệ hạ khai ân." Mã Nguyên lúc này đã không có biện pháp chút nào, nếu là Linh Đế không đáp ứng nữa, Mã Nguyên cũng chỉ đành mỗ phản. Quan bức dân phản, dân không thể không phản.

Viên Ngỗi lúc này đứng dậy nói với Linh Đế, "Bệ hạ, Mã Nguyên chính là Phục Ba tướng quân đời sau, chân thành tự nhiên là điều chắc chắn, nếu hấn đồng ý côi giáp về quê, mong rằng bệ hạ khai ân, thả hấn đi thôi."

Thấy Viên Ngỗi là Mã Nguyên cầu xin đời sau, Trương Nhượng đối với ở Linh Đế bên tai nhẹ giọng nói rằng, "Bệ hạ, Mã Nguyên tru Trần Thắng, diệt khăn vàng, công lao rất cao, bây giờ tuy rằng tư tàng khăn vàng hai vị con mồ côi, liền tướng công chống đỡ quá, tha hấn đi. Nếu hấn cũng đồng ý côi giáp về quê, liền có thể ở Lạc Dương vì hấn lựa chọn phủ đệ, để hấn chung thân sinh sống ở Lạc Dương bên trong, cũng có thể biểu hiện bệ hạ nhân từ, lại có thể để Mã Văn Long không cách nào phủ phản, bệ hạ nghĩ sao?"

Linh Đế nghe xong vô cùng vui sướng, cười to nói, "Mã Văn Long, quả nhân mạng ngươi giao ra binh quyền, chung thân sinh sống ở thành Lạc Dương Xa Kỳ bên trong phủ, ngươi có bằng lòng hay không?"

Mã Nguyên vẫn ngón hai tay nắm chặt, từng cái từng cái gân xanh hiện lên ở Mã Nguyên trên cánh tay, Thạch Tú cũng lại nhẫn không chịu được Linh Đế vô lý, nổi giận mà lên, nhắm thẳng vào Linh Đế đạo, "Hôn quân, ta chủ tự chinh chiến tới nay, tru Trần Thắng, diệt khăn vàng, trước sau hai lần cứu Lạc Dương chi hiểm, mấy độ sinh tử không dám nói công, bây giờ chỉ vì thu rồi khăn vàng con mồ côi, ngươi nhưng mà gây khó khăn đủ đường, ta chủ cam nguyện côi giáp về quê, ngươi nhưng mà phải đem ta chủ giam lỏng ở Lạc Dương một đời, là hà đạo lý!"

"Làm càn, dám đối với Thiên Từ bất kính! Còn không quỳ xuống!" Mã Nguyên lo lắng Linh Đế trị tội Thạch Tú, lật đặt vội vàng đứng dậy nói rằng.

"Chúa công, này hôn quân như vậy đối với người, người vì sao còn muốn vì hân bán mạng! Sớm biết như vậy, chúng ta liền không nên trở về đến Lạc Dương, được hân khuất nhục!" Thạch Tú khắp nơi đỏ chót nói rằng.

Lưu Hồng lúc này cũng đã bạo nhảy mà lên, thuận theo trên bàn cầm chén rượu lên ngã xuống đất, gào thét, "Lớn mặt thất phu, lại dám ở trong triều đình ngang nhiên nhục mạ quả nhân, hai bên, cho ta tướng này thất phu phản vụn thi thể vạn đoạn!"

Linh Đế nói xong, Lâm Xung cùng với Lỗ Trí Thâm liền từ bên trong điện chạy ra, Lâm Xung một thanh trường thương nhắm thẳng vào Thạch Tú, muốn tướng Thạch Tú chọn với mâu dưới. Mã Nguyên lại không nhìn được, bạo nhảy mà lên đạo, "Chậm đã, bệ hạ nghe ta một lời, tội thân đồng ý chung thân ở tại Lạc Dương, cầu bệ hạ nhiều Thạch Tú bắt từ nhà!"

Mã Nguyên thanh âm chưa dứt, cả triều văn võ, dôn dập châu đầu ghé tai, là Mã Nguyên tào ngộ cảm thấy bất công. Thạch Tú càng là hai mắt đỏ chót nhìn Mã Nguyên một chút.

"Có chúa công một câu nói này, Thạch Tú đời này đủ để, không nhọc Lâm Xung tướng quân động thủ, Thạch Tú chính mình kết thúc, mười tám năm hậu, Thạch Tú lại là một cái hảo hán, đến lúc đó lại hướng về chúa công hiệu lực!" Thạch Tú nói xong liền hét lớn một tiếng, tránh thoát một bên trong tay binh lính đao dùi búa chém, tự vẫn ở 滌 đức điện tiến lên!

Linh Đế khi nào gặp loại tình cảnh này, vội vàng ở Trương Nhượng nâng đỡ dưới đi vào bên trong điện, đối đãi binh sĩ tướng 滌 đức điện thu thập qua đi, mới từ giữa điện đi ra, Linh Đế đè ép trong lòng kinh hoàng, đối với Mã Nguyên mở miệng nói, "Nếu người đã đáp ứng quả nhân yêu cầu, liền rời đi luôn đi. Còn mọi người khác, tiến vào đây có Đại tướng quân Hà Tiến thống lĩnh, bãi triều đi."

Mã Nguyên bị Mộc Quế Anh đỡ trở lại Xa Kỵ phủ, Phần Lê Huê mang theo Thái Diễm, Trương Ninh, Trương Thiển trước tới đón tiếp, thấy Mã Nguyên hôn bay phách lạc trở về, nghĩ thầm định là xảy ra đại sự gì, lật đặt vội vàng tiến lên đỡ Mã Nguyên hỏi, "Phu quân, người lúc này làm sao? Có phải là Thiên Tử làm khó dễ phu quân."

Mã Nguyên không để ý tới Phần Lê Huê các loại nữ hỏi dò, một thân một mình đi tới trong viện, ngửa đầu nhìn trời nói rằng, "Thạch Tú, người quá mức lỗ mãng. Không phải chúa công ta không cứu người, là ta thật sự không thể ra sức nha!" Mã Nguyên nói xong, liền đi tiến vào phòng của mình đóng cửa không ra.

Phần Lê Huê thấy Mã Nguyên lúc này không việc gì, liền đối với Mộc Quế Anh hỏi, "Tỷ tỷ, phu quân đến cùng làm sao? Thạch Tú, chết rồi? Ngã xuống đất chuyện gì xảy ra."

Mộc Quế Anh mặt cười trên cũng không có ngày xưa anh khí, đầu búa ủ rũ nói rằng, "Phu quân công cao chán chủ, Thiên Tử đã phu quân tư tâng Trương Thiển, Trương Ninh hai người trị tội phu quân, phu quân không muốn hai nữ đưa mạng, thỉnh cầu côi giáp về quê để Thiên Tử vòng qua Trương Thiển cùng với Trương Ninh hai người. Thiên Tử đứng, đồng thời yêu cầu phu quân, chung thân không thể bước ra Lạc Dương một bước."

Trương Thiển cùng với Trương Ninh hai người nghe nói Mã Nguyên vì các nàng, cam nguyện côi giáp về quê, đồng thời chung thân không thể rời đi Lạc Dương, hai nữ trong lòng cực kỳ cảm động.

Trương Ninh càng là âm thầm hối hận, chính mình hiện tại ngã xuống đất có nên hay không xuống tay với Mã Nguyên. Hân như vậy đối với mình, chính mình nhưng mà còn đang suy nghĩ pháp tướng hân đi ra ngoài. Trương Ninh đột nhiên lại nhớ tới Tân Văn Lễ khuôn mặt anh tuấn, nhất thời mị nhãn xoay ngang. Phảng phất quyết định.

Mã Nguyên côi giáp về quê tin tức rất nhanh truyền khắp Lạc Dương quanh thân, Cao Thuận đem tin tức mang về Tịnh châu, Đinh Nguyên âm thầm thờ dài, dặn dò binh sĩ đi tới Lạc Dương là Mã Nguyên truyền tin, biểu thị Đinh Nguyên đối với Mã Nguyên tào ngộ cảm thấy không đáng.

Lý Nguyên Bá, Yên Vân Thập Bát Kỵ nghe nói tin tức này hậu, đã chuẩn bị đại náo thành Lạc Dương. Nhưng Mộc Quế Anh cầm trong tay Mã Nguyên bội kiếm Từ Lô Kiếm đến đây, nói rõ Lý Nguyên Bá, Yên Vân Thập Bát Kỵ trở về bản dân, trở về Tụ Nghĩa Trang ở lại, người trái lệnh chém. Lý Nguyên Bá, Yên Vân Thập Bát Kỵ không thể làm gì khác hơn là tùy tùng Hí Chí Tài, trở về Tụ Nghĩa Trang ở lại.

Buổi tối hôm đó, Mã Nguyên chính ngồi ở trong phòng quen thuộc Bình phát, Trương Thiển cùng với Trương Ninh hai người bưng trà sâm đến đây, Trương Thiển Như ngọc tay nhỏ nhẹ nhàng đặt tại Mã Nguyên hai bờ vai, môi đỏ hơi mờ ra, "Tướng quân, bởi vì tử muội ta hai người, làm hại tướng quân bây giờ bị vây ở Lạc Dương, còn bị thôi binh quyền. Tối nay liền để tử muội ta hai người, hầu hạ tướng quân đi."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Thời loạn lạc hiếm thấy có nhân thì

Chương 69: Thời loạn lạc hiếm thấy có nhân thì

Mã Nguyên cầm trong tay binh pháp để lên bàn, đưa tay ở Trương Thiển trên ngọc thủ nhẹ nhàng vỗ vỗ, "Không cần suy nghĩ nhiều, sớm ngày nghỉ ngơi đi, ta mới vừa cưỡi ngựa về quê, còn có rất nhiều chuyện không có xử lý, sau đó dùng qua cơm tối, ta còn muốn xử lý một số chuyện. Đợi ta xử lý xong sau đó, thì sẽ nghỉ ngơi. Hai người người chậm đợi mấy ngày, ta tất sẽ nghĩ biện pháp cưới hỏi đảng hoàng tướng hai người người cưới tiến vào Mã gia."

Trương Ninh lúc này tướng trà sâm đoan cho Mã Nguyên, mị nhãn ẩn tình hỏi, "Tướng quân bởi vì ti muội ta bị thôi binh quyền, tướng quân sẽ không có cảm thấy không đáng sao? Ta hai người chính là Trương Giác con gái, tướng quân thật có thể cưới hỏi đảng hoàng tướng ti muội ta cưới tiến vào Mã gia?"

"Cái gì gọi là bởi vì hai người người bị thôi binh quyền, này đều là nghe ai nói, ta tự biết công cao chấn chủ, mới sẽ chính mình đưa ra cưỡi ngựa về quê câu chuyện, cùng với người tỳ muội không quan hệ, đi thôi, Quế Anh cũng nên tới gọi chúng ta đi vào dùng cơm." Mã Nguyên nói xong, liền dẫn Trương Thiển, Trương Ninh đi tới đại sảnh.

Lúc này trên đại sảnh, Mộc Quế Anh, Phần Lê Huê, Thái Diễm, Mã Lâm (Mã Nguyên nhị tỷ, Dương Tái Hưng phu nhân.), cũng đã tọa ở trên bàn, chờ đợi Mã Nguyên đến đây.

Thấy Mã Nguyên mang theo Trương Thiển, Trương Ninh đi tới, Dương Tái Hưng mở miệng hỏi, "Chúa công người đến rồi, Đại phu nhân đang chuẩn bị để thuộc hạ đi vào thấy người đây."

"Không sao, đều làm ra ăn cơm đi. Thời loạn lạc bên trong khó có như thế nhân rồi nha." Mã Nguyên nói xong, liền ở Mộc Quế Anh bên cạnh ngồi xuống. Trương Thiển, Trương Ninh vội vàng trạm sau lưng Mã Nguyên, chuẩn bị hầu hạ Mã Nguyên dùng cơm.

Dương Tái Hưng thì lại đứng ở cửa, đảm nhiệm môn vệ. Mã Nguyên bị cái này bầu không khí làm không hiểu ra sao, đột nhiên để đưa xuống, đối với Dương Tái Hưng hỏi, "Anh rể, người đứng ở cửa làm chi?"

"Chúa công không cần để ý tới sẽ ta, ta ở đây đảm nhiệm môn vệ, bảo vệ chúa công các phu nhân ăn uống." Dương Tái Hưng lúng túng nói.

Mã Nguyên rồi hướng Trương Thiển, Trương Ninh hai người hỏi, "Cái kia hai người người lại trạm sau lưng ta làm chi?"

Trương Thiển lãnh diễm mặt cười có thêm một tia hồng vân, hơi nói rằng, "Ti muội ta hai người ở đây hầu hạ tướng quân dùng cơm."

Mã Nguyên lắc đầu cười khổ nói, "Anh rể, người chẳng lẽ cho rằng ta mới vừa cưỡi ngựa về quê, liền có người tới rồi ngang ngược hay sao? Còn có các người tỳ muội, ta khi nào để cho các người làm ta thiết thân nha hoàn? Quả thực hồ đồ, hết thấy ngồi xuống cho ta dùng cơm."

Dương Tái Hưng thấy Mã Nguyên nổi giận, không biết như thế nào cho phải.

Mã Lâm thấy Dương Tái Hưng làm khó dễ, hơi khề cười nói, "Được rồi được rồi, không muốn lại để Văn Long tức rồi. Người là Văn Long anh rể, đương nhiên có thể ngồi cùng bàn ăn uống, nhanh ngồi xuống đi. Hai người các người cũng giống như vậy, nhanh bồi Văn Long ăn uống đi."

Mộc Quế Anh, Phần Lê Huê hai nữ rất tự giác cho Trương Thiển, Trương Ninh nhường ra vị trí, để bọn họ ngồi ở Mã Nguyên bên cạnh, Mã Nguyên lúc này mới cầm lấy chiếc đĩa cho năm vị nữ thê diễm thiết một người giáp trên một ít cơm nước. ?

Trương Thiển, Trương Ninh thấy Mã Nguyên đối với các nàng như vậy Ôn Nhu, hai người cảm động không thôi.

Chính đang mọi người nhạc dung dung thời điểm, ngoài cửa một tiếng lang cười truyền đến, "Tuân Úc đến đây cùng với mê rượu uống rượu, không biết Xa Kỵ Tướng Quân có hay không ban thưởng a!"

Mộc Quế Anh nghe vậy, dặn dò chúng nữ tạm thời trở về phòng, là Mã Nguyên mọi người lưu lại trò chuyện không gian.

Mã Nguyên thuận theo bên trong phòng đi ra, tướng Tuân Úc nghênh tiến vào đại sảnh, mặt mỉm cười đạo, "Không biết cái gì phong đi Văn Nhượng tới. Chúng ta cùng trường bạn tốt, nhưng là đã lâu chưa từng ngồi cùng bàn cộng uống. Hôm nay nhất định phải cùng với người say mềm một phen."

"Văn Long chân thành là hán, bây giờ lại bị hoạn quan hãm hại, không biết Văn Long có hay không có phản chủ dự định. Văn Long hẳn phải biết, thiên tử bây giờ mạng Lý Nguyên Bá, Yên Văn Thập Bát Kỵ các tướng lĩnh không được vào thành, chính là bởi vì bọn họ quá mức dũng mãnh, nhưng chỉ cần Văn Long chấn động cánh tay một hô, ngoài thành 50 ngàn đại quân thì sẽ tự mình đến đây tấn công Lạc Dương. Lấy Văn Long dùng võ, sợ là Lạc Dương ít có địch thủ. Muốn chạy trốn ra Lạc Dương, còn không là bắt vào tay?" Tuân Úc mặt mỉm cười hỏi.

"Ha ha ha, tài năng có thể giúp vua Tuân Văn Nhượng luôn luôn chân thành Hán thất, làm sao hiện tại nhưng mà cổ động người khác mổ phanh?" Mã Nguyên ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Tuân Úc.

"Tuân Úc chỉ là là Đại Hán trước tới thăm dò tướng quân mà thôi, nếu tướng quân không có mỗ trái lại ý, cái kia Tuân Úc liền cáo từ. Chỉ là mong rằng tướng quân lấy thiên hạ bách tính làm trọng, báo cho Tiết Lễ, Tàn Quỳnh các tướng lĩnh, để bọn họ chân thành là hán." Tuân Úc nói xong, liền đứng dậy rời đi.

Mã Nguyên nhìn Tuân Úc rồi đi bóng người, trong lòng âm thầm cười, "Tuân Úc, người thật sự cho rằng ta muốn ở Lạc Dương lâu không chết được? Chúng ta đi nhìn."

Liên tục mấy ngày, Mã Nguyên ngoại trừ tập võ, chính là học tập binh pháp, Mã Nguyên tuy rằng bị giam lỏng ở Lạc Dương Xa Kỵ bên trong phủ, nhưng Mã Nguyên thâm nhập môn đều cam nguyện ở Xa Kỵ phủ bồi tiếp Mã Nguyên.

Trương Nhượng nhiều lần có đến đây nhục nhã Mã Nguyên dự định, lại bị Xa Kỵ quý phủ môn vệ ngăn cản, cũng theo đó đình chỉ. Mà Mã Nguyên muốn rời Xa Kỵ phủ cũng đúng dễ như ăn cháo. Chỉ là không muốn vì phạm thánh ý, lại chiêu gây sự mà thôi.

Hôm nay Mã Nguyên ở trong viện luyện xong vừa thương pháp, Mã Nguyên dặn dò môn vệ, đi vào xin mời Đại tướng quân Hà Tiến đến đây, nói mình có việc cùng hắn thương nghị.

Hà Tiến biết được tin tức hậu hoả tốc đến đây, không biết Mã Nguyên có chuyện gì quan trọng cùng mình thương nghị.

"Văn Long gấp gấp như vậy gọi mỗ đến đây, nhưng là có cái gì không như ý chỗ?" Hà Tiến đối với Mã Nguyên hỏi.

"Không có, Đại tướng quân, ta nghĩ ở quý phủ cưới thiếp, có hay không có năng lực dàn xếp Lô Thực bá phụ, Mã Luân cô tới trước phủ một tự." Mã Nguyên đối với Hà Tiến thì lễ nói rằng.

"Ha ha ha, mỗ cho rằng là chuyện gì đây, giao cho mỗ chính là, Văn Long a, đến lúc đó mỗ liền cũng phải đến mê rượu uống rượu." Hà Tiến hào phóng nói rằng.

"Đại tướng quân có năng lực đến chính là Mã Văn Long vinh hạnh, nha! Đùng rồi, hôm qua Tự Nghĩa Trang trên đưa tới một xe cây nho, nói là mấy năm trước phiên phu đưa tới. Ta đã đem gậy thành cây nho rượu ngon, đối đãi một tháng sau, những này rượu vang liền có thể thành thực, đến lúc đó ta đưa Đại tướng quân mười đàn." Mã Nguyên đối với Hà Tiến mỉm cười nói rằng.

Hà Tiến nghe nói có rượu vang đưa cho mình, lâu không gặp hương thơm tựa hồ lại đang trong miệng toả ra. Đối với Mã Nguyên hảo cảm lần thứ hai tăng lên.

"Ha ha ha. . . Mỗ từ khi ở thái phó đại nhân quý phủ hưởng qua rượu vang hậu, đã là khó có thể quên nha. Rượu vang tự Tây Hán cũng đã xuất hiện ở ta Đại Hán lãnh thổ, chỉ là rất là ít ỏi. Liền ngay cả bệ hạ đều ít có nếm trải. Mỗ liền ở đây cảm ơn Văn Long. Mấy ngày nữa Văn Long cưới thiếp ngày, cần phải là Văn Long làm mặt mày rạng rỡ." Hà Tiến hưng phấn nói.

Mã Nguyên nghe nói Hà Tiến muốn vì chính mình đại làm, lập tức ngăn cản nói, "Không thể! Đại tướng quân, ta hiện tại bất quá là bị giam lỏng người, cưới thiếp giản lược liền có thể, không thể quá mức khoe khoang. Sắp tới thân người tìm tới, đồng thời cùng vui chính là."

Hà Tiến thấy Mã Nguyên như vậy hạ thấp thân phận, trong lòng âm thầm thở dài một tiếng, là Mã Nguyên ôm lấy bất bình.

Hà Tiến đi rồi, Mã Nguyên đi vào Trương Thiển, Trương Ninh gian phòng, đối với hai người nói rằng, "Ta đã xin mời Hà Tiến tướng quân mấy ngày nữa mang các trưởng bối đến đây, 30 hậu ta chính thức nạp người tỷ muội làm thiếp. Các người chuẩn bị một chút. Mấy ngày nay người tỷ muội hai người có thể bất cứ lúc nào ra vào Xa Kỵ phủ, đi vào đường phố mua cần đồ vật. Ta sẽ để Dương Tái Hưng huynh trưởng cùng đi hai người người cùng đi."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Thiết Mộc Chân đột kích

Chương 70: Thiết Mộc Chân đột kích

Hai nữ nghe nói Mã Nguyên thật muốn nạp các nàng làm thiếp, trong lòng cực kỳ cảm động, Mã Nguyên không chỉ có không đưa các nàng làm người hầu đối xử, phản mà đối với các nàng lễ có chứa gai.

Nếu là Mã Nguyên cùng với Lưu Ích, Tào Tháo bình thường, giờ khắc này hai người sợ là đã sớm trình tiết khó giữ được.

Mã Nguyên thấy hai người lúc này bị cảm động thất thanh khóc rống, ở các nàng trên lưng nhẹ nhàng vỗ vỗ, "Không phải nghĩ nhiều. Nhanh đi chuẩn bị đi

thời."

Lúc này U Châu Liêu Đông, Thái Thú Công Tôn Độ coi thường bắc Hung Nô, bị Hung Nô mười vạn thiết kỵ đập phá Liêu Đông, Hung Nô thủ lĩnh Thiết Mộc Chân, được xưng Thành Cát Tư Hãn, ở Liêu Đông mở ra một đạo tiến quân Trung Nguyên đại địa con đường hậu, tướng Liêu Đông người Hán tàn sát tận hậu, suất lĩnh dưới trướng mười vạn thiết kỵ đánh thẳng bình nguyên mà đi.

Bình nguyên Thái Thú Công Tôn Tán, hiệp đồng Bình Nguyên Lệnh Lưu Bị, hướng về Lạc Dương triều đình phát sinh cầu cứu. Hi vọng Linh Đế phái đại quân đi vào giúp đỡ.

Linh Đế biết được hậu thuận theo Mỹ Nhân trên giường nhỏ ngã xuống đất, bị thương nhìn trời xanh, "Trời xanh nha! Trước tiên có Trần Thắng, hậu có Trương Giác, bây giờ bắc Hung Nô cũng đã đánh nửa dưới U Châu, quả nhân người hoàng đế này làm cùng quá oan ức đi!"

Trương Nhượng biết Linh Đế không thích chiến tranh, thấy Linh Đế lúc này buồn phiền, mở miệng khuyên nhủ, "Bệ hạ, bắc Hung Nô đến đây đơn giản là đến cướp sạch chút lương thảo, có thể để Công Tôn Tán cùng với quân địch thương nghị, cho bọn họ chút lương thực, để bọn họ lùi sẽ thảo nguyên. Nếu là bọn họ không đồng ý, lại phát binh cũng không muộn!"

Linh Đế nghe nói Trương Nhượng nói có lý, liền phái người để Công Tôn Tán báo cho Thiết Mộc Chân, nếu là hán đồng ý lĩnh binh lùi sẽ thảo nguyên, đồng ý cho Thiết Mộc Chân đưa lên lương thực bách xe. Đồng thời sau đó hàng năm cho nữa trên hai mươi xe.

Thiết Mộc Chân nghe nói hậu trực tiếp khiến cho giả tá tai chém xuống, "Người trở lại báo cho Đại Hán Thiên Tử, mỗ là tới lấy Hán thất thiên hạ, chỉ là một ít lương thực, không ngăn được mỗ Hung Nô thiết kỵ bước chân! Lương thực quân ta thì sẽ đi lấy, đừng vội cái kia một ít tiểu lợi hại đến mê hoặc mỗ. Cút!"

Sứ giả chật vật trở lại bình nguyên, tướng Thiết Mộc Chân nguyên văn báo cho Công Tôn Tán, Công Tôn Tán cỡ nào ngao khí, nếu không có Linh Đế có chỉ, chính mình sao đi cúi đầu trước Hung Nô.

Công Tôn Tán còn nhỏ thì liên đới với Hung Nô tràn ngập cừu hận, mẫu thân lại là bị Hung Nô giết chết. Nếu không có Lưu Bị khuyên bảo, Công Tôn Tán liền muốn cùng với Hung Nô quyết đấu sinh tử.

Lúc này thấy Thiết Mộc Chân như vậy thuộc cấp người Hán để ở trong mắt, Công Tôn Tán khắp nơi lừa gạt, nhưng cũng quả bất địch chúng. Chỉ có thể để Lạc Dương sớm ngày phát binh cứu viện.

Thiết Mộc Chân không chút nào cho Công Tôn Tán thờ dốt cơ hội, ngay đêm đó liền dạ tập (đột kích ban đêm) bình nguyên, Công Tôn Tán suất lĩnh dưới trướng 3,000 Bạch Mã Nghĩa Tòng cùng với 20 ngàn sĩ tốt tử thủ bình nguyên, không địch lại Thiết Mộc Chân thiết kỵ anh dũng, không thể làm gì khác hơn là bỏ thành trốn hướng về Ký Châu.

Thiết Mộc Chân đánh hạ bình nguyên đời sau, đối với toàn bộ U Châu quận huyện, khởi xướng toàn diện tiến công, phạm là bị đánh hạ nơi, đều bị Thiết Mộc Chân đồ thành!

Trong khoảng thời gian ngắn, chinh đại hán chấn động động không ngừng. Ký Châu bách tính nghe nói Thiết Mộc Chân đánh hạ U Châu tin tức, dồn dập đi tới Hà Nội, Từ Châu các loại chạy nạn.

Thiết Mộc Chân nhất thời uy chấn Hoa Hạ, dùng trăm vạn người Hán máu tươi, thành tựu Thành Cát Tư Hãn uy danh.

Lạc Dương trong triều đình, Linh Đế lúc này đầu đau như búa bổ, vừa đem Mã Nguyên giam lỏng, Thiết Mộc Chân liền chớp giết chuyển bắt U Châu. Hối hận chính mình lúc trước không nghe Hà Tiến nói như vậy.

Bây giờ chính là có Bình thời khắc, hóa ra là Mã Nguyên thủ hạ tướng lĩnh dồn dập ôm bệnh. Không thể làm gì khác hơn là phái Tào Tháo suất lĩnh Đan Hùng Tín, mọi người đi tới đi Ký Châu phòng thủ, mặt khác mạng Tịnh châu Đình Nguyên, hiệp trợ Tào Tháo cùng tập kích Thiết Mộc Chân.

Đình Nguyên nhận được Linh Đế thánh chỉ hậu, mạng Lữ Bố, suất lĩnh dưới trướng 3 vạn Tịnh châu lang kỵ, đi vào tấn công Thiết Mộc Chân, đồng thời cùng với Tào Tháo góc cạnh tương hỗ, cộng cùng tiến lùi.

Tào Tháo suất lĩnh dưới trướng 20 ngàn binh sĩ, cùng với nguyên lai Mã Nguyên dưới trướng 40 ngàn sĩ tốt đi tới Ký Châu, cùng với Công Tôn Tán hội sư một chỗ.

Lúc này Lạc Dương Xa Kỵ quý phủ, Mã Nguyên đang ngồi ở trong viện múa trong lòng bàn tay Hồ Đầu Liêm Đào Thương, Mộc Quế Anh mang theo Mã Nguyên thể thiếp đi tới trong viện quan sát.

Mã Nguyên thấy chúng nữ đến đây, liền tướng hồ đầu thương thu hồi, đi tới chúng nữ trước mặt, lúc này Thái Diễm lấy ra một cái khăn tay, là Mã Nguyên nhẹ nhàng sát trên đầu mồ hôi hột, Trương Thiển, Trương Ninh tỷ muội bụng tới một chén trà sâm, cho Mã Nguyên giải khát.

Mộc Quế Anh đối với Mã Nguyên nghịch ngợm nở nụ cười, "Phu quân bắc Hung Nô xâm lấn, có hay không ở phu quân trong dự liệu? Bằng không phu quân sao bình tĩnh như vậy bị giam lỏng ở Lạc Dương?"

"Xác thực ở ta trong dự liệu, Thiết Mộc Chân ở bắc Hung Nô rất có uy vọng, sẽ bị Hung Nô nguyên lai thủ lĩnh trong bóng tối sát hại, lại kết giao những thủ lĩnh khác, có thể thấy người này dã tâm bừng bừng! Sớm muộn muốn đối với ta người Hán động thủ." Mã Nguyên không nóng không lạnh nói với Mộc Quế Anh.

Phản Lê Huệ thấy Mã Nguyên như vậy hời hợt liền tưởng Thiết Mộc Chân tập kích Hoa Hạ một chuyện nói ra, đôi mắt đẹp khẽ cười nói, "Cái kia phu quân cảm thấy lần này Tào Tháo đi vào liệu sẽ có có đánh bại Thiết Mộc Chân khả năng, nghe nói Thiên Từ hiện tại đã để Viên Thiệu lĩnh Ngự Lâm Quân thống lĩnh Lâm Xung, cùng với dưới trướng 10 ngàn sĩ tốt đi vào giúp đỡ Tào Tháo. Tịnh châu Đinh Nguyên cũng đã phái ra thủ hạ thượng tướng Lữ Bố thuận theo Tịnh châu phát binh, cùng với Tào Tháo mọi người góc cạnh tương hỗ. Lữ Bố vũ dũng không ở phu quân bên dưới, phu quân. . ." Phản Lê Huệ đổi thành nói xong, Mã Nguyên liền đánh gãy phân tích của nàng.

Mã Nguyên tỏ rõ vẻ chẳng ra gì nói rằng, "Trên Bình phạt mưu, là thượng tướng giả đây đọc binh pháp, trên biết thiên thời, dưới biết địa lý, bên trong chia âm dương, mới là thượng tướng. Lữ Bố vũ dũng, tự không cần nhiều ngôn, tuy rằng từng đọc chút binh pháp, cũng không biết vận dụng. Làm người tham tài háo sắc, thấy lợi quên nghĩa, có quá mức cuồng ngạo. Trái lại Thiết Mộc Chân tuy rằng chỉ có mười vạn thiết kỵ, nhưng chỗ đi qua đều là đồ thành. Hung Nô bên trong người chỉ muốn đi tới U Châu, liền không cần lại cần phải có người hộ tống. Người này có năng lực thuận theo Công Tôn Tán, Công Tôn Độ hai người trong tay chớp giắt chuyển đoạt được U Châu, có thể thấy được hùng tài đại lược nha! Lữ Bố tất sẽ không là Thiết Mộc Chân đối thủ.

Cho tới Tào Tháo, người này rất xảo trá nha. Ta cũng không biết hắn có thể không ngăn trở bắc Hung Nô bước chân! Chỉ mong có năng lực đi. Bằng không ta người Hán liền sẽ tiếp tục bị Thiết Mộc Chân tàn sát."

Mã Nguyên nói xong, liền trên mặt mang theo thương cảm. Là người Hán tiền đồ lo lắng lên.

"Nếu là Thiên Từ phóng thích phu quân đi vào phá địch, phu quân liệu sẽ có đi vào cùng với Thiết Mộc Chân giao chiến đây?" Mộc Quế Anh tò mò hỏi.

Lúc này Mã Nguyên ngẩng đầu nhìn trời, không biết nên trả lời như thế nào, chúng nữ dồn dập nhìn về phía Mã Nguyên, chờ đợi Mã Nguyên này hồi phục.

Phản Lê Huệ đôi mắt đẹp nở nụ cười, nói với Mã Nguyên, "Phu quân tất sẽ đi vào, bởi vì phu quân là lại như là Thiên Không hùng ưng, tuyệt sẽ không cam lòng bị giam lỏng ở Lạc Dương. Hùng ưng chỉ có ở trên bầu trời mới có thể giương cánh bay cao. Phu quân chỉ có ở chiến trường, mới có thể triển phát hiện mình phong thái."

Mã Nguyên lúc này cố nén ý cười nhìn hai nữ một chút, "Khi nào các người tỷ muội cũng xướng lên Song Hoàng đến rồi. Ta hiện tại nói cho hai người người, ta sẽ không đi cùng với Thiết Mộc Chân giao chiến. Các người nhanh đi chuẩn bị đi, ngày kia chính là ta cưới thiếp ngày. Tuyệt không có năng lực bởi vì chuyện này để Thiên nhi, Ninh nhi bị ủy khuất."

"Tướng quân không cần như vậy lưu ý tỉ muội ta cảm thụ, ta hai người vốn là tù binh. Tướng quân không chỉ không đem tỉ muội ta đây tù binh đối xử, càng là lễ đãi cực kì. Trương Thiên đời này, sinh là tướng quân người, nếu là tướng quân xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Trương Thiên tuyệt không sống một mình." Trương Thiên bi thương nói với Mã Nguyên ra, ở trong lòng mình Mã Nguyên đã chứa tề nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Đông Hán những năm cuối có ba kiệt

Chương 71: Đông Hán những năm cuối có ba kiệt

Lại nói Lữ Bố suất lĩnh 3 vạn Tịnh châu lang kỵ, thuận theo Tịnh châu xuất phát, đi vào thảo phạt Hung Nô Thiết Mộc Chân.

Lữ Bố từ trước đến giờ ngông cuồng, từ khi đánh với Mã Nguyên một trận hậu, Lữ Bố liền vẫn muốn tìm cơ hội lập xuống chiến công, để Lạc Dương bách quan không dám ở coi thường chính mình. Bây giờ Thiết Mộc Chân đột kích, Lữ Bố tự nhận là là chính mình cơ hội lập công đến. Thấy đã thoát ly Đinh Nguyên quân hạt, liền suất lĩnh dưới trướng 3 vạn đại quân đánh thẳng Thiết Mộc Chân đại doanh mà đi.

"Báo! Thành Cát Tư Hãn thủ lĩnh, hai mươi dặm ở ngoài phát hiện quân địch tung tích, có 3 vạn kỵ binh, chính hướng ta quân mà tới." Thiết Mộc Chân ngoài trướng, một tên lính quèn đến đây hướng về Thiết Mộc Chân báo cáo.

"Ồ? Người tới đánh nhưng là Hán quân Xa Kỵ, Tướng Quân cớ hiệu?" Thiết Mộc Chân không để ý chút nào trả lời một câu.

"Tiểu nhân cũng không biết hắn đánh cái gì cờ hiệu, chỉ là lĩnh quân nhân thủ nắm một cây phượng trời kích, nhìn qua cực kỳ uy nghiêm." Tiểu binh lúng

túng nói, dù sao thảo nguyên người ít có hiểu rõ Trung Nguyên việc.

"Ha ha ha, thuận theo Tịnh châu phương hướng mà đến, thống lĩnh 3 vạn kỵ binh, quá nửa là bị người Hán ca tụng là người trong Lữ Bố Lữ Phụng Tiên đến rồi. Đi thôi, theo ta đi gặp gỡ được gọi là Hán thất ba kiệt một trong Lữ Phụng Tiên đến cùng có hợp bản lĩnh." Thiết Mộc Chân đứng dậy suất lĩnh mọi người đi vào liệt trận, chờ đợi Lữ Bố đến.

"Thủ lĩnh, vừa nãy ở trong lều, nghe Văn tướng quân nói Lữ Bố là Hán thất ba kiệt một trong, không biết này Hán thất ba kiệt ngón tay chính là cái gì?" Hung Nô trước trận, Thiết Mộc Chân dưới trướng dừng tướng thiết A Mộc tò mò hỏi.

"Người Hán bên trong, có ba vị nhân kiệt, Lữ Bố chính là một người trong đó, nghe nói người này thân cao chín thước, võ nghệ tuyệt luân, có vạn phu không làm chi được. Chính là Tịnh châu mục Đinh Nguyên nghĩa tử." Thiết Mộc Chân mắt nhìn phía trước, nhẹ giọng trả lời bên cạnh hỏi dò.

"Không trách thủ lĩnh sẽ kết luận là người đến chính là Lữ Bố, Tịnh châu lấy kỵ binh làm chủ, người đến thống lĩnh 3 vạn kỵ binh. Định là Lữ Bố không khác. Không biết thủ lĩnh nói tới mặt khác hai kiệt là người phương nào?" Thiết A Mộc lần thứ hai đối với Thiết Mộc Chân hỏi.

"Hai người khác, một người tên là Lý Nguyên Bá, nghe nói người này thật là tuyệt vời, trong lòng bàn tay một đôi Kim Cổ Chấn Thiên Chùy, tròng 1,200 cân, nghe nói Lữ Bố ở dưới tay hắn liền mười hợp đều chống đỡ không được. Còn có một người, được gọi là ba kiệt đứng đầu, người này là Phục Ba tướng quân Mã Viện hậu nhân, từng ở nhà Hán nội loạn thời gian tru Trần Thắng, diệt khăn vàng, bị người Hán dự là thứ nhất thống suất danh xưng." Thiết Mộc Chân nói rằng Mã Nguyên thời gian, trong mắt tràn ngập chiến đấu dục vọng.

Lúc này xa xa Lữ Bố suất lĩnh 3 vạn Tịnh châu lang kỵ đi tới Thiết Mộc Chân trước trận, "Mỗ chính là Tịnh châu Lữ Bố, Hung Nô bên trong người nào dám cho ta một trận chiến!"

"Lữ Bố đừng vội can rõ, xem ta thiết A Mộc đưa người chém ở dưới ngựa, để người người Hán kiến thức ta thảo nguyên binh sĩ anh dũng! Nha..." Thiết A Mộc không cần chờ Thiết Mộc Chân ngăn cản, đã sắp mã giết ra.

Thiết Mộc Chân lúc này thấy thiết A Mộc đã đi vào đánh trận Lữ Bố, dặn dò người đầu hai cánh tản ra, đối đãi Lữ Bố đến công.

Lữ Bố không cần người vậy, trong lòng bàn tay phương trời kích dưới trù Mã Nguyên, Lý Nguyên Bá ở ngoài, khi nào có người có thể chống lại mấy hợp?

Lữ Bố cùng với thiết A Mộc chiến có mười hợp, thiết A Mộc đã bị chém ở dưới ngựa. Thiết Mộc Chân thấy thế kinh hãi, hắn biết rõ thiết A Mộc võ nghệ, bây giờ thiết A Mộc ở Lữ Bố thủ hạ nhưng mà chỉ chịu đựng mấy hợp, liền bị Lữ Bố chém ở dưới ngựa.

Thiết Mộc Chân lúc này đối với Lữ Bố đã tràn ngập chiến đấu dục vọng, chỉ thấy Thiết Mộc Chân hét lớn một tiếng, "Lữ Bố đừng vội làm càn, Thiết Mộc Chân đến đây lấy người đầu chó! Nha..."

Thiết Mộc Chân giục ngựa giết hướng về Lữ Bố, uy thế không ở Lữ Bố bên dưới. Lữ Bố trong lòng bàn tay phương trời kích ở tay, quý thần đều khó mà gần người. Hai người chiến có bách mười hợp, Thiết Mộc Chân hét lớn một tiếng, "Thảo nguyên các huynh đệ, theo ta giết!"

Đại chiến động một cái liên bùng nổ, Thiết Mộc Chân suất lĩnh mười vạn Hung Nô tướng Lữ Bố 3 vạn Tịnh châu kỵ binh đoàn đoàn vây nhốt, tướng Lữ Bố khốn ở trong quân.

Lữ Bố thấy mình trúng kế, hối hận đã là vô dụng, suất lĩnh còn lại 15,000 Tịnh châu lang kỵ, đột phá trùng vây hướng Ký Châu mà đi.

Cùng với Lữ Bố so với, Mã Nguyên lúc này đúng là cực kỳ nhân nhả, ở Hà Tiến bố trí xuống, Mã Nguyên đã ở chỗ Lô Thực, Mã Luân hai người lao nổi lên việc nhà.

Mã Nguyên tuy rằng bị giam lỏng ở Xa Kỵ phủ, nhưng nếu muốn thoát vây, thực sự là dễ như ăn cháo việc, chỉ là Mã Nguyên không muốn gánh vác phản loạn tội danh. Vì lẽ đó một mực ở Xa Kỵ bên trong phủ tĩnh dưỡng.

Mà Mã Nguyên lúc này lo lắng nhất, đơn giản là Lý Nguyên Bá. Nếu không có Mộc Quế Anh lúc trước lừa Lý Nguyên Bá, nói Mã Nguyên giao cho hắn nhiệm vụ, để hắn cùng với Yên Văn Thập Bát Kỵ tùy tùng Hí Chí Tài trở lại Tụ Nghĩa Trang bảo vệ dân chạy nạn.

Sợ là Lý Nguyên Bá giờ khắc này đã muốn nâng chùy nhào Lạc Dương. Nhưng sự tình sớm muộn có bại lộ một ngày. Nếu là Linh Đế không nữa thả chính mình đi ra ngoài, sợ là tự mình nghĩ không phản cũng không được.

Ngay tại Mã Nguyên trầm tư thời gian, Trương Thiển, Trương Ninh đã là Mã Luân, Lô Thực, Mộc Quế Anh mọi người kính quá trà.

"Phu quân, người nghĩ gì thế? Nhập thần như thế, Trương Thiển, Trương Ninh đã trở về phòng của mình. Xế chiều hôm nay phu quân mới vừa nạp các nàng làm thiếp, hẳn là nhiều bồi cùng các nàng." Mộc Quế Anh mở miệng đánh gãy Mã Nguyên trầm tư.

"Há, đã như vậy, phu nhân đi lấy chút rượu vang, đưa cho bá phụ, cô dùng để uống. Mặt khác cho nữa mười đàn cho Đại tướng quân, cảm tạ hắn đối với chúng ta chăm sóc." Mã Nguyên bị Mộc Quế Anh đánh gãy hậu, trên mặt mang theo lúng túng nói với Mộc Quế Anh.

Lô Thực thấy Mã Nguyên muốn phải rời đi, mở miệng ngăn cản đến, "Văn Long chất nhĩ, có thể nguyện cùng đi ta tán gẫu trên một hồi."

"Bá phụ có mạng, tự nhiên vâng theo, ta hai người trong viện một tự." Mã Nguyên nói xong, liền dẫn Lô Thực, Hà Tiến đi vào đình viện.

"Văn Long chất nhĩ, U Châu truyền đến chiến báo, Lữ Bố chỉ vì cái trước mắt, bị Thiết Mộc Chân bại, đã trốn hướng về Ký Châu, cùng với Tào Tháo hiệp, không biết Văn Long chất nhĩ lấy vì các nàng có hay không có năng lực ngăn cản Thiết Mộc Chân bước tiến." Lô Thực vô lực đối với Mã Nguyên hỏi. Trong giọng nói tràn ngập đối với người Hán tiền đồ lo lắng.

"Ai, Thiên Từ đem ta giam lỏng ở Lạc Dương, ta vốn không muốn lại là Thiên Từ hiệu lực, nhưng thực đang lo lắng ta người Hán bị Hung Nô tiếp đi tàn sát. Huống hồ ta cùng với Đinh Nguyên có giao tình, Đại tướng quân, bá phụ, Lữ Bố Bình bại thực sự không nên đi tới Ký Châu, mà là lui về Tịnh châu. Tịnh châu cùng với U Châu nếu liên kết, Thiết Mộc Chân thì sẽ cố động nam Hung Nô đến đây giúp đỡ. Đến lúc đó người Hán kết cục, sẽ là cỡ nào thê lương. Tào Tháo giỏi về dụng binh, sợ là đã nhìn ra trong đó lợi hại, tất sẽ có chuẩn bị, nhưng Tào Tháo tuy có đại quân mấy vạn, nhưng đa số bộ tốt, sợ là khó có thể chống đối Thiết Mộc Chân Hung Nô thiết kỵ thần uy. Tào Tháo một người, sợ là khó có thể thành sự nha." Mã Nguyên nói xong, đã hai mắt đỏ chót, là xuất phát từ nội tâm là người Hán lo lắng.

Hà Tiến nghe vậy đã cả người run, lưu câu tiếp theo, "Mỗ này liền đi báo cho Thiên Từ, để hắn thả tướng quân đi ra ngoài." Nói xong, đứng dậy lao ra Xa Kỵ phủ.

Lô Thực giả nua nhìn Mã Nguyên, "Chất nhĩ, thật sự muốn đi không? Nghe ta một lời, ôm bệnh đi. Bằng không người đẩy lùi Hung Nô, chỉ có hai con đường đi rồi."

"Ta há có thể không biết, hoặc là, phản loạn triều đình thay vào đó, hoặc là lính đánh thuê tự trọng, cùng với thiên hạ chống lại. Bằng không, Thiên Từ tất sẽ nghĩ cách giết ta, tuyệt không có buông tha ta khả năng. Nhưng vì thiên hạ người Hán, coi như là da ngựa bọc thây, ta cũng không hối hận." Mã Nguyên lúc này ngẩng đầu nhìn trời, trong ánh mắt thêm ra một đạo sắc bén.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Trương Ninh độc kế trong phòng hiện

Chương 72: Trương Ninh độc kế trong phòng hiện

Lô Thực thấy Mã Nguyên đã quyết định, liền không ở nhiều lời, đứng dậy trở lại chính mình quý phủ. Mà lúc này cách xa ở Nam Dương Tự Nghĩa Trang trên, Lý Nguyên Bá chính đại khẩu uống rượu ngon, một hồi lâu sau, Lý Nguyên Bá đột nhiên hết âm mà lên, cầm trong tay rượu ngon rắc rưới trên đất.

"Mộc Quế Anh! Người khinh người quá đáng, ca ca ta rõ ràng chính là bị cầu Hoàng đế vây ở Lạc Dương, người dĩ nhiên gạt ta nói không có, còn để tiểu gia về Tự Nghĩa Trang bảo vệ dân chạy nạn, nắm Tử Lô Kiếm bị dọa tiểu gia! Tiểu gia này liền đi Lạc Dương. Đem cầu Hoàng đế tạt thành nát bét! Nha! ! !"

Lý Nguyên Bá ngửa mặt lên trời hét dài hậu, nâng lên Kim Cổ Chấn Thiên Chùy, một thân một mình hướng Lạc Dương đi đến.

Đây Hí Chí Tài phát hiện không tìm được Lý Nguyên Bá thời gian, một ngụm máu tươi thuận theo trong miệng phun ra, ngắt đi. Đây Hí Chí Tài tỉnh lại lần nữa thời gian, thấy Mã Trung chính đang đầu giường, Hí Chí Tài gian nan nói với Mã Trung

"Ta không xong rồi, Mã Trung tướng quân mau dẫn lĩnh Yến Vân Thập Bát Kỵ đi tới Lạc Dương, ngăn cản Lý Nguyên Bá tướng quân kích động, bằng không hắn sẽ tướng chúa công đẩy tới phản loạn con đường. Bây giờ Linh Đế vẫn còn, chúa công tuyệt đối không thể vào lúc này phản loạn. Nhanh. . . Đi. . ."

Hí Chí Tài nói xong, liền nuốt xuống cuối cùng một hơi. Một đời thiên tài, liền như vậy bởi vì Lý Nguyên Bá, mà rất sớm quy thiên.

Mã Trung nghe nói Hí Chí Tài nói như vậy. Dẫn dắt Yến Vân Thập Bát Kỵ nhanh chóng truy đuổi Lý Nguyên Bá đi tới.

Lạc Dương Xa Kỵ trong phủ, lúc này sắc trời từ lâu vào đêm. Mã Nguyên tướng Lô Thực đưa đi hậu, liền tới đến Trương Thiển trong phòng. Thấy Trương Thiển chính ngóng trông lấy đối đãi chờ đợi mình. Mã Nguyên mỉm cười đi tới Trương Thiển trước người, ở Trương Thiển hầu hạ dưới khoan y cứu mạng.

"Thiến nhi, gần nhất ta luôn cảm giác Ninh nhi đối với ta có chút địch ý, nhưng nàng rồi lại cam nguyện làm thiếp, sau đó người đi hỏi một chút nàng, nếu là nàng không muốn làm ta thiếp thì, chỉ trước là bị bức ép bắt đắc dĩ đúng vậy, ta nguyện thả nàng rồi đi."

Mã Nguyên nhớ tới mặt khác trong phòng Trương Ninh, hơi mở miệng nói rằng.

"Phu quân, Ninh nhi khả năng là bởi vì cha cái chết còn chưa nghĩ rõ ràng, chờ mấy ngày nữa, nàng tự nhiên sẽ nghĩ rõ ràng. Phu quân tuyệt đối không nên bỏ qua Ninh nhi, trời đất bao la, cũng không còn tí muội ta dung thân vị trí. Nếu là phu quân bỏ qua Ninh nhi, nàng độc thân nữ tử, trời gà không chặt lực lượng. Nếu là có cái gì bất trắc, thiếp thân có thể nào xứng đáng già đi tiên phụ."

Trương Thiển nghe xong Mã Nguyên nói muốn thả Trương Ninh rồi đi. Đã là nước mắt rơi như mưa.

"Được rồi được rồi, chính là phu chưa từng nói. Không nên bi thương, hôm nay là ta cưới thiếp vui mừng thánh ngày, có thể nào khóc sụt sùi."

Mã Nguyên thấy Trương Thiển là Trương Ninh lo lắng, đã là nước mắt rơi như mưa. Trương Trương Thiển ôm vào trong ngực nhẹ giọng an ủi trong lòng Mỹ Nhân.

Mã Nguyên lẳng lẳng nhìn trong lòng Mỹ Nhân, lúc này Trương Thiển lãnh điểm mặt cười chính hơi buồn xuống, hưởng thụ Mã Nguyên trong lòng mang đến ấm áp, như ma quỷ vốc người ở Mã Nguyên trong lòng nhẹ nhàng vận vẹo.

"Tướng quân, Trữ phu nhân đề nô tỳ đến đây tìm kiếm tướng quân, nói có chuyện quan trọng hướng về đàm luận, đề tướng quân hiện đi tới Trữ phu nhân trong phòng."

Ngay tại Mã Nguyên muốn ngừng mà không được thời gian. Ngoài cửa tỳ nữ đến đây hô hoán Mã Nguyên.

"Phu quân nếu Ninh nhi có chuyện quan trọng cùng với người thương nghị, người liền mau đi đi, đối đãi phu quân thuận theo Ninh nhi nơi trở về, thiếp đang ở cố gắng hầu hạ phu quân." Bị tỳ nữ đánh gãy hai người thế giới Trương Thiển, có chút không tình nguyện nói.

"Ha ha, ngày sau còn dài, ta trước hết đi xem xem Ninh nhi, nếu là vô sự, thì sẽ sớm chút trở về." Thấy Trương Thiển có chút không vui, Mã Nguyên nhẹ giọng cười cợt, đối với Trương Thiển nói.

Giờ khắc này Trương Ninh chính đang ngồi ở đầu giường, ngơ ngác xem chủy thủ trong tay, trong mắt tràn ngập vô tận sự thù hận. Ngay tại Trương Ninh có thần thời gian, ngoài cửa truyền đến một loạt tiếng bước chân, thức tỉnh đầu giường Trương Ninh. Trương Ninh vội vàng cây chủy thủ thả đang đem chặn bên dưới, chỉnh sửa thật tâm tình nhìn cửa.

Đây Mã Nguyên đi vào Trương Ninh gian phòng thời gian, thấy Trương Ninh đang ngồi ở giường trước, mị nhãn như tơ nhìn mình.

"Phu quân, người tới rồi, đề Ninh nhi đêm nay hầu hạ phu quân có được hay không." Trương Ninh nói xong, liền đi tới Mã Nguyên bên cạnh, khinh khê tựa vào Mã Nguyên trong lòng ngực.

"Ninh nhi không phải nói có việc muốn cùng ta thương nghị sao? Không biết là hà chuyện quan trọng. Ninh nhi mau nói đi. Vì phu tận lực thoả mãn Ninh nhi nhu cầu." Mã Nguyên cảm thụ Trương Ninh trên người tản mát ra hương vị, hết sức Ôn Nhu nói.

Trương Ninh vẫn chưa trả lời Mã Nguyên hỏi dò, chỉ là tướng Mã Nguyên nhẹ nhàng đẩy ra, đi tới trước giường ngồi xuống.

Lúc này Trương Ninh hà sự xinh đẹp, không có xương eo cảnh nhẹ nhàng vận vẹo, đối với Mã Nguyên ta đưa thu ba. Trương Ninh hết sức quyến rũ đối với Mã Nguyên nhẹ nhàng nở nụ cười,

"Phu quân, Ninh nhi đẹp không?"

"Đẹp, quá đẹp."

Mã Nguyên như bị Trương Ninh câu đi rồi hồn phách bình thường, ngơ ngác trả lời Trương Ninh.

"Cái kia phu quân liền không muốn Ninh nhi sao?" Trương Ninh đột nhiên chuyển biến hết sức oan ức, nhưng lại không mất quyến rũ.

Mã Nguyên lúc này nơi nào còn chờ, đã đi tới Trương Ninh bên người. Trương Ninh chủ động ngồi ở Mã Nguyên trong lòng ngực, thân thể mềm mại ở Mã Nguyên trong lòng ngực như xà giống như vận vẹo. Mã Nguyên hai tay vây quanh Trương Ninh, tướng Trương Ninh trên vai lựa móng rút đi. Trương Ninh lúc này như mặt nước trong đôi mắt thêm ra một tia tàn nhẫn sắc, khóe miệng vùng lên hơi cười khẩy, đưa tay ôm lấy Mã Nguyên hõ khu.

Nơi này tĩnh lược 10 ngàn chữ.

Sau hai canh giờ, Mã Nguyên đã nằm ở Trương Ninh bên người tiến vào ngủ say. Mã Nguyên vốn là cho rằng Trương Ninh vừa hư thân, đêm nay nhất định phải lại đi vào Trương Thiển phòng bên trong. Nhưng hẳn cũng không nghĩ tới, Trương Ninh đứng như bề ngoài bình thường, ở trên giường cũng là như thế quyến rũ. Hư thân đời sau, hai người lại đại chiến ròng rã bốn lần. Mới thỏa mãn Trương Ninh dục vọng trong lòng. Hai người tướng ôm vào ngủ.

Lúc này Trương Ninh thấy Mã Nguyên ngủ say, mị nhãn bên trong đi rơi một giọt tinh linh nước mắt châu. Trương Ninh trên mặt mang theo sự thù hận nhìn ôm chính mình Mã Nguyên,

"Nếu không là người, ta đã là Tân Văn Lễ tướng quân thê tử. Nếu không là người, ta Thái Bình Đạo sao Bình bại Hà Nội. Đề tí muội ta trở thành tù binh. Mã Văn Long, người ở trước mặt ta như vậy Ôn Nhu, ở trên chiến trường người vì sao lại như vậy vô tình! Ta chịu nhục đối với người đầu hoai tống bảo,

ngươi lẽ nào đây thật không biết ta muốn đối với ngươi tràn ngập sự thù hận à!"

Trương Ninh lúc này đã thuận theo đệm chần dưới lấy ra từ lâu chuẩn bị kỹ càng chủy thủ, nội tâm giãy giụa có hay không muốn đối với Mã Nguyên hạ độc thủ như vậy. Tần Văn Lễ khuôn mặt lúc này ở Trương Ninh trong đầu thoáng hiện, "Trương Ninh, nhanh ra tay, hắn là ta Thái Bình Đạo kẻ địch, là tức chết Thiên Công Tướng Quân kẻ cầm đầu, lúc này hắn đã ngủ say, là động thủ cơ hội tốt nhất. Giết hắn, giết hắn! Giết hắn. . ."

Tần Văn Lễ lại như một cái ma chú như thế, ở Trương Ninh trong đầu lái đi không được, bức bách Trương Ninh xuống tay với Mã Nguyên.

Trương Ninh khuôn mặt ngưng tụ, chủy thủ trong tay nhanh chóng hướng Mã Nguyên đâm tới, đây Trương Ninh chủy thủ trong tay dừng lại ở Mã Nguyên ngực không tới một tấc xử sự, Trương Ninh bỗng nhiên đình lâm chủy thủ trong tay.

"Chính mình như thế làm được để có đúng hay không, hắn vì ti muội ta hai người, cam nguyện bị giam lỏng ở Lạc Dương, chưa bao giờ có một câu lời oán hận. Hắn thuận theo Tào Tháo trong tay vừa ta giải cứu, tướng binh thường công lao tặng cho Tào Tháo, càng là cái kia ti muội ta đây nhà của chính mình người đối xử. Hắn mỗi lần đối với ta cũng như này Ôn Nhu, ta nếu là lúc này sẵn hắn chưa sẵn sàng ra tay, lòng tâm ở đâu!"

Trương Ninh lúc này nội tâm giãy dụa, quẩn rũ mặt cười trên đã che kín mờ mờ. Nhưng vào lúc này. . . Chưa xong còn tiếp. . .

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Mã Văn Long thoát biến

Chương 73: Mã Văn Long thoát biến

Nhưng vào lúc này. . . Mã Nguyên thuận theo giường lật lên một cái thân thể, cánh tay hướng Trương Ninh ôm đi. Trương Ninh tâm tình sốt sắng bị Mã Nguyên động tác sợ hãi đến hồn phi phách tán, chủy thủ trong tay không chút do dự đâm về phía Mã Nguyên. Có thể là sự an bài của vận mệnh, Mã Nguyên cánh tay không thể ôm vào bên cạnh giai nhân, lần thứ hai thu hồi trước ngực. Trương Ninh chủy thủ trong tay, liền như vậy đâm vào Mã Nguyên cánh tay phải.

"A!"

Mã Nguyên bị đau, thuận theo thức tỉnh bên trong tỉnh lại, ôm cánh tay phải nhìn về phía Trương Ninh. Thấy Trương Ninh chính tay nắm một thanh đâm máu chủy thủ, cả người run rẩy ngồi ở góc giường.

Mã Nguyên trong lòng nơi nào còn có thể không hiểu. Trương Ninh là muốn ám sát chính mình! Đêm nay hết thảy đều chỉ là Trương Ninh kế hoạch thôi. Mỹ nhân kẻ ba chữ đã hiện lên ở Mã Nguyên trong lòng.

Lúc này Xa Kỵ quý phủ mọi người bị Mã Nguyên tiếng gào kinh động, đã bắt đầu tìm kiếm Mã Nguyên. Phòng ngựa Mã Nguyên gặp bất trắc.

"Tiên nhân, ta đợi ngươi như trong lòng bàn tay chỉ bảo, ngươi dĩ nhiên đêm khuya mưu sát chồng. Ai cho dũng khí của ngươi! Dĩ nhiên điếc không sợ súng xuống tay với ta. Không muốn sống à!"

Mã Nguyên lên con giận dữ mắng Trương Ninh, lúc này mạnh mẽ cánh tay trái đã bám ở Trương Ninh yết hầu chỗ.

Trương Ninh bị Mã Nguyên ngắt lấy yết hầu, quẩn rũ mặt cười cũng không còn ngày xưa mỹ lệ, thay vào đó chính là tràn ngập kinh hoàng, sợ hãi, khó chịu khuôn mặt.

"Trương Ninh, phu quân ở phòng ngươi sao? Vừa nãy nhưng là phu quân phát sinh tiếng gào?"

Phàn Lê Huê đi tới Trương Ninh ngoài phòng, gõ gõ cửa hỏi.

"Lê Huê, ngươi đi báo cho bọn họ, vừa nãy là ta thuận theo trong ác mộng thức tỉnh, phát sinh một tiếng tiếng gào, hiện tại đã vô sự, để bọn họ đều đi nghỉ ngơi đi."

Mã Nguyên vì mặt mũi của chính mình, bình phục tâm tình hậu đối với ngoài cửa Phàn Lê Huê bàn giao.

"Nếu phu quân không có chuyện gì, cái kia Lê Huê liền xin cáo lui."

Phản Lê Huê nghe nói Mã Nguyên không có chuyện gì, liền đứng dậy rời đi.

Mã Nguyên lúc này thấy Phản Lê Huê thối lui, ngất lấy Trương Ninh tả lỏng tay ra Trương Ninh cái cổ. Đứng dậy đi tới trước bàn ngồi xuống, trong lòng ngũ vị khó điều, vừa nãy còn đối với mình nhu tình như nước nữ nhân, đảo mắt hợp thành ám sát chính mình thích khách. là một loại châm chọc sao?

"Trương Ninh, ngươi đi đi, rồi đi nơi này, ở ta còn không có thay đổi chủ ý trước, cắt khỏi Xa Kỵ phủ, từ nay về sau, ngươi ta như người dung nước lã."

Mã Nguyên mặt không hề cảm xúc mở miệng nói rằng. Hắn thực sự là không muốn đối với trời gà không chặt lực lượng nữ tử ra tay. Mặc dù cô gái này có sát hại ý đồ của chính mình.

"Mã Văn Long, ngươi muốn giết cứ giết, hà tất như vậy dối trá, ngươi cam nguyện dùng chiến công đổi lấy tử muội ta hai người, đơn giản là vừa ý tử muội ta khuôn mặt đẹp thôi. Ngươi ở trên chiến trường như vậy vô tình, đem ta Thái Bình Đạo mọi người đuổi tận giết tuyệt, bức phụ thân ta ôm nỗi hận mà chết, tử muội ta sao lại luân là tù binh. Ngươi có biết ta vốn sẽ phải cùng với Tân Văn Lễ tướng quân thành hôn, hân hạnh bị ngươi một thương đâm rớt ngựa. Nếu không có vừa nãy do dự bất định, ngươi từ lâu là ta dưới đao chi quý."

Trương Ninh lúc này từ lâu lệ rơi đầy mặt. Đối với Mã Nguyên liên tục khóc tố nỗi thống khổ của chính mình. Lúc này Mã Nguyên rút cuộc biết, nguyên lai Trương Ninh đối với mình tràn ngập địch ý, thực sự là sắc tự trên đầu một cây đao nha. Bây giờ trải qua ở trên người mình, là như vậy chuẩn xác.

Trương Ninh bây giờ đối với chính mình tràn ngập địch ý, chính mình là không cách nào lại đem hắn giữ ở bên người. Nhưng là mình con mồi, có thể nào để cùng người khác hưởng dụng?

Mã Nguyên lúc này đối với Trương Ninh đã nổi lên sát tâm, nhưng Trương Ninh mới vừa rồi còn đang ra sức hầu hạ Mã Nguyên, bây giờ để Mã Nguyên đối với nàng lạnh lùng hạ sát thủ. Mã Nguyên cũng đứng không làm được. Lúc này Mã Nguyên chau mày, bắt đầu suy nghĩ đến cùng nên xử trí như thế nào Trương Ninh.

"Mã Văn Long, ngươi như vậy do dự thiếu quyết đoán, thực sự là quá để ta thất vọng rồi. Ta hiện tại đều hỏi hận đem chính mình thuần khiết thân thể giao cho ngươi. Ngươi cùng với Tân Văn Lễ tướng quân so với, thực sự chênh lệch quá xa."

Trương Ninh thấy Mã Nguyên không biết nên xử trí như thế nào chính mình, mở miệng trào phúng Mã Nguyên.

"Ngươi. . . Trương Ninh, ngươi chẳng lẽ thật sự cho rằng ta không nỡ lòng bỏ giết ngươi sao! Đừng có mà được đằng chân lại lân đằng đầu! Tân Văn Lễ nếu là thật là có bản lĩnh, tại sao lại bại ở dưới tay ta, bắt hắn theo ta so với, vốn là đối với ta si nục, còn dám tuyên bố ta không bằng Tân Văn Lễ cái kia cầu tặc, coi là thật ta quá mức! Ngươi tốt nhất cầm miệng cho ta, bằng không, ta sẽ để ngươi sống không bằng chết! Hừ!"

Mã Nguyên nói xong, liền đứng dậy rời đi Trương Ninh gian phòng. Hai người cãi vã từ lâu để còn chưa nghỉ ngơi mọi người nghe rõ rõ ràng ràng. Mộc Quế Anh vốn có đao chém Trương Ninh, là Mã Nguyên hã giận dự định, lại bị Phản Lê Huê ngăn cản.

"Tỷ tỷ, Trương Ninh tâm cơ sâu nặng, nàng vừa nãy nói tới nói như vậy, mặc dù đối với phu quân bất kính, nhưng xác thực khắp nơi nhắm thẳng vào phu quân uy hiếp. Không cần tỷ tỷ động thủ, các loại phu quân nghĩ rõ ràng. Liền sẽ đích thân xử lý, chúng ta vẫn là trước tiên đi giúp phu quân xử lý thương thế đi."

Phản Lê Huê nói xong, liền đi vào Mã Nguyên trong phòng, là Mã Nguyên băng bó vết thương. Mã Nguyên bên trong phòng, Mộc Quế Anh tức giận đối với Mã Nguyên trào phúng,

"Phu quân, Trương Ninh đem phu quân hầu hạ định là mở cờ trong bụng đi, bằng không sao để phu quân phá khăn vàng đại anh hùng, quỳ gối ở một cái trời gà không chặt lực lượng nữ tử thủ hạ?"

Mã Nguyên vốn là tâm tình không tốt, bị Mộc Quế Anh một trào phúng, lập tức gào thét, "Làm càn, lúc này còn dám mở trào phúng ta, không lớn không nhỏ, sẽ phòng ngươi đi."

"Hừ, trở lại liền trở về, ngươi liền tiếp tục suy nghĩ của ngươi đi Trương Ninh đi."

Mộc Quế Anh lạnh rên một tiếng, liền đứng dậy rời đi. Mộc Quế Anh mới vừa rồi rời phòng, Trương Thiển liền từ bên ngoài đi vào Mã Nguyên gian phòng, quỳ trên mặt đất,

"Phu quân, Ninh nhi không hiểu chuyện, kính xin phu quân nhiều nàng bắt từ, thiếp thân hiện tại chỉ có nàng một người thân, tuy rằng nàng thường ngày cùng ta không hợp, nhưng chung quy là ta chí thân người, nếu như có thể, thiếp thân đồng ý thế nàng đi chết."

Trương Thiển khuôn mặt lần thứ hai biến trở về ở khăn vàng thì như thế lãnh ngạo. Mã Nguyên có chút không vui nhìn Trương Thiển, đang muốn mở miệng, lại bị Phản Lê Huê cướp trước một bước,

"Trương Thiển, ngươi về phòng trước đi, Trương Ninh hiện nay không có việc gì. Đợi lát nữa ta sẽ đi cùng với ngươi nói chuyện."

"Vậy thì cảm ơn tỷ tỷ." Trương Thiển nói xong, liền đứng dậy rời đi.

"Phu quân, người không muốn sinh Trương Ninh khí, Trương Ninh cũng đứng vì phu quân được, nằng hấn là muốn ám chỉ phu quân. Phu quân nghĩ kỹ lại, Trương Ninh ngụ ý sâu nặng a, phu quân đúng là do dự thiếu quyết đoán, quá mức lập dị.

Trương Ninh kỳ thực là ở nói cho phu quân, phu quân vốn không nên quá dễ dàng tin tưởng người khác, lại như Trương Ninh nằng hấn vốn là phu quân kẻ địch, phu quân nhưng mà đưa nàng thu vào trong phòng.

Phu quân lại nghĩ, đương kim thiên tử ngu ngốc không đạo, dẫn đến thiên hạ đại loạn. Phu quân chính là phá khải vàng anh hùng, lại bị vô tội giam lỏng ở Lạc Dương. Phu quân chỉ cần chạy ra Lạc Dương vung cánh tay lên một cái, nhờ vả tất sẽ nhiều vô số kể. Phu quân nhưng bởi vì Đại Hán đặt chân bốn trăm năm đã thâm nhập dân tâm, mà cam nguyện bị giam lỏng ở Lạc Dương. Có hay không hấn quá do dự thiếu quyết đoán?"

Phản Lê Huệ lúc này phát huy đầy đủ chính mình tài trí. Tương cái nhìn của chính mình báo cho Mã Nguyên. Lúc này Mã Nguyên trong đầu như bị gõ tỉnh rồi bình thường, ông ông trực hướng.

"Hài tử người là nam nhi, nhất định phải đỉnh thiên lập địa, làm việc phải có quyết đoán, tuyệt không có năng lực hướng về nữ tử bình thường do dự thiếu quyết đoán, coi như sai rồi, làm lại từ đầu chính là. Bằng không một đời, khó thành đại sự."

Mã Kiệt âm thanh ở Mã Nguyên trong đầu mơ hồ vang lên. Lúc này Mã Nguyên trong mắt thêm ra một đạo ánh mắt sắc bén, "Ta rõ ràng, Trương Ninh, người thật đúng là cho ta cố gắng lên một khóa nha!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Lý Nguyên Bá đại náo thành Lạc Dương

Chương 74: Lý Nguyên Bá đại náo thành Lạc Dương

Trương Ninh đến trong phòng, Mã Nguyên đã lần thứ hai phá cửa mà vào, thấy Trương Ninh còn ở giường gác gào khóc, mị trong mắt có chứa nồng đậm sự thù hận nhìn Mã Nguyên.

"Mã Văn Long, có hay không đã nghĩ thông suốt, muốn tới lấy tính mạng của ta?" Trương Ninh mị nhãn mang hận nhìn Mã Nguyên, xa xôi mở miệng nói.

Trương Ninh lúc này phát hiện Mã Nguyên trước người tựa hồ thêm ra một thứ, thấy Mã Nguyên cũng không để ý tới chính mình, mà là hướng về chính mình chậm rãi đi tới. Trương Ninh tâm tình bắt đầu kích động lên.

Mã Nguyên đi tới Trương Ninh trước, tay trái đột nhiên dùng sức lần thứ hai bóp lấy Trương Ninh cái cổ, một đôi ánh mắt sắc bén thẳng tắp nhìn chăm chăm Trương Ninh quỳn rũ khuôn mặt.

"Trương Ninh, người thật đúng là lợi hại nha, một kẻ bên trong còn có một kẻ, không trách sẽ thích Tân Văn Lễ cái kia cầu tặc, quả nhiên là người lấy loại tụ chẳng lẽ Thái Bình Đạo bên trong đều là như thế sao?" Mã Nguyên ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Trương Ninh, trong lòng đã hơi cười.

"Người rút cuộc muốn thế nào, nợ của người đi vừa này đã trả hết nợ. Hiện tại chúng ta ai cũng không nợ ai. Cùng nhanh lên một chút giết ta đi." Trương Ninh biết lúc này Mã Nguyên đã không còn là trước Mã Nguyên. Thuận theo hấn cái kia ánh mắt sắc bén bên trong, Trương Ninh đã kết luận Mã Nguyên đã chiếm được thoát biến.

Mã Nguyên lúc này khẽ mỉm cười, bỗng nhiên hôn Trương Ninh tràn ngập mê hoặc môi anh đào. Tương Trương Ninh đè ngã ở trên giường, Trương Ninh ôm ở đáp lại Mã Nguyên khinh bạc, không biết Mã Nguyên từ nơi nào đến dừng khí, nếu cảm lần thứ hai cùng mình cùng mây mưa.

Mã Nguyên tàn bạo khinh bạc dưới thân Trương Ninh, đem chính mình không nhanh hết thủy phát tiết ở Trương Ninh thân thể bên trên.

Trương Ninh cái kia tràn ngập mê hoặc môi đỏ bên trong, truyền đến một làn sóng cao hơn một làn sóng ** thanh âm.

Sau một canh giờ, Mã Nguyên nằm ở trên giường, trong lòng vui sướng dị thường, lúc này nếu có thể trở lại điều thuốc thơm. Đó là nhiều hưởng thụ một chuyện.

Trương Ninh nhẹ nhàng nằm ngoài Mã Nguyên ngực, quỳn rũ mặt cười trên đã treo lên vài giọt hạnh phúc nước mắt.

"Mã Văn Long, ngươi chẳng lẽ không sợ ta sẽ lại đối với ngươi ám hạ sát thủ sao?" Trương Ninh ôm Mã Nguyên hai tay lại bỏ thêm mấy phần lực đạo, hướng về Mã Nguyên trong lòng dựa vào càng sâu. Hồi cùng mình hành động không hợp vấn đề.

"Hừ hừ, ta xem ngươi là ngày mai không nghĩ ra cửa. Đã như vậy, ta tính toán trước ngươi." Mã Nguyên nói xong, lần thứ hai tướng Trương Ninh đặt ở dưới thân, hưởng thụ trong lòng giai nhân, thuận theo thân thể mang đến cho mình vui vẻ.

Sáng ngày hôm sau, Mã Nguyên thuận theo ngủ say bên trong hơi mở hai mắt ra, thấy Trương Ninh chính như một con mèo nhỏ bình thường, lẳng lẳng nằm nhàoai chính mình trước ngực, Mã Nguyên khẽ mỉm cười, ở Trương Ninh như ma quỷ trên thân thể nhẹ nhàng xoa xoa.

Mỹ nhân trong ngực hơi thuận theo ngủ say bên trong tỉnh lại, nhẹ nhàng đánh Mã Nguyên làm loạn bàn tay lớn.

Trong triều đình, Linh Đế khắp nơi uể oải nhìn đường dưới bách quan, "Bắc Hung Nô chớp giạt chuyển bắt U Châu, U Châu thứ sử Lưu Ngụ, chết vào trong loạn quân, hiện trấn Bắc tướng quân Tào Tháo, đã ở Ký Châu đóng quân, cùng với Thiết Mộc Chân giao chiến. Hôm qua truyền đến chiến báo, Thiết Mộc Chân sẵn sĩ khí dâng cao, chuẩn bị tấn công Tịnh châu, Tịnh châu nếu bắt, nam bắc Hung Nô tất về liên hợp đột kích. Không biết chư vị thấy thế nào." Linh Đế vô lực nói với mọi người đến.

"Bệ hạ, hẳn là thả ra Xa Kỵ Tướng Quân Mã Văn Long, để hắn lĩnh binh xuất chinh, cùng với Tào Tháo hình thành thế đối chọi. Tất có thể đại phá Hung Nô." Hà Tiến thủ hạ Tuân Du, đứng ra là Mã Nguyên nói chuyện.

"Bệ hạ, Mã Văn Long hiện tại bị giam lỏng ở Xa Kỵ phủ, chỉ sợ sẽ không cam tâm tình nguyện xuất chinh. Nô tỳ cho rằng, vẫn là đập những người khác đi tốt." Trương Nhượng quải gờ nói với Linh Đế, không muốn để Mã Nguyên thoát vậy đi ra ngoài.

Hà Tiến đã sớm đoán đúng Trương Nhượng sẽ mở miệng tổ chức, lập tức mở miệng nói, "Bệ hạ, Thiết Mộc Chân có năng lực quét ngang phương bắc, có thể thấy người này hùng tài đại lược, Tào Tháo tuy rằng lĩnh binh có cách, nhưng thủ hạ Binh tướng đều yếu hơn Thiết Mộc Chân, chỉ có để Mã Văn Long tọa trấn Tịnh châu, cùng với Đình Nguyên cùng ở Tịnh châu chiêu mộ tráng đinh, mới có thể không có sơ hở nào ngăn cản Thiết Mộc Chân Hung Nô thiết kỵ nha!"

"Báo! Bệ hạ việc lớn không tốt, ngoài thành Xa Kỵ Tướng Quân nghĩa đệ Lý Nguyên Bá, cầm trong tay Kim Cổ Chấn Thiên Chùy đến đây, tuyên bố muốn. . ." Tiểu binh lúc này cả người run, không dám nhiều lời.

Lúc này ngoài thành Lý Nguyên Bá đã một người song chùy bắt đầu dừng xông thành Lạc Dương. Lý Nguyên Bá đầy trời cung tên, tướng song chùy đây tán đến dưng, một chút thời gian, Lý Nguyên Bá đã vọt tới thành Lạc Dương cửa nơi, Lý Nguyên Bá sẵn cửa thành còn chưa đóng, đã vọt vào Lạc Dương, ra khỏi thành, vào thành bách tính thấy Lý Nguyên Bá xông cửa thành, đã thoát đi.

"Cầu Hoàng đế, tiểu gia muốn giết ngươi! Nha! ... .." Lý Nguyên Bá điên cuồng gào thét, để thành Lạc Dương bách tính người người **.

Lý Nguyên Bá trong tay Kim Cổ Chấn Thiên Chùy chỗ đi qua, thành Lạc Dương binh sĩ không khỏi bị ngang trời đánh bay. Không người có thể ngăn cản Lý Nguyên Bá đi tới hoàng cung bước chân.

Lúc này Trương Ninh ngoài phòng, Dương Tái Hưng quỳ xuống đất hô to, "Chúa công không tốt, Nguyên Bá thân một người đại náo thành Lạc Dương, hiện tại đã đi tới hoàng cung đi tới. Tuyên bố muốn chùy tạt Thiên Tử."

"Ai, nên đến vẫn là đến rồi. Ninh nhi, chính ngươi nghỉ ngơi đi, bây giờ không thể làm gì khác hơn là trước tiên giải quyết Nguyên Bá sự tình." Mã Nguyên thuận theo Trương Ninh trên giường đứng dậy, mặc khôi giáp chuẩn bị đi ngăn cản Lý Nguyên Bá.

Trương Ninh xa xôi nhìn Mã Nguyên rồi đi bóng lưng, lúc này nội tâm đã bị Mã Nguyên lấp kín.

Lý Nguyên Bá đi tới cửa hoàng cung nơi, chỉ thấy Lâm Xung đã hoành thương chặn lại rồi Lý Nguyên Bá đường đi.

Lý Nguyên Bá trong tay kim chùy nhắm thẳng vào Lâm Xung, "Lâm Xung, ngươi tốt nhất cút ngay cho ta, tiểu gia xé chiêu hôm nay chỉ đánh bất tỉnh quân, ngươi nếu như lại chống đỡ ta, tiểu gia ta nhận thức ngươi, tiểu gia ta song chùy... Có thể không quen biết ngươi!"

"Lý Nguyên Bá, ta biết ngươi lực lớn vô cùng, võ nghệ phi phàm, nhưng hôm nay có Lâm Xung ở đây, ngươi đừng hòng bước vào hoàng cung một bước." Lâm Xung tràn ngập ngạo khí hồi phục Lý Nguyên Bá.

Lâm Xung nói xong, trường thương trong tay như giao long xuất hải, hướng về Lý Nguyên Bá giết đi. Lý Nguyên Bá chẳng ra gì khinh rên một tiếng, trong tay Kim Cổ Chấn Thiên Chùy dùng sức vung lên. Lâm Xung nhất thời bị đập cho lùi về sau mấy bước.

Lúc này Lâm Xung hai tay tê dại, hồ khẩu sắp nứt. Nhưng thấy Lý Nguyên Bá liền muốn đi vào hoàng cung, Lâm Xung cố nén đau đớn ý, ở đây hướng về Lý Nguyên Bá phóng đi.

Lý Nguyên Bá nghe được sau lưng Lâm Xung còn không buông tha, nhất thời hét lớn một tiếng, trong tay Kim Cổ Chấn Thiên Chùy quét ngang mà rồi, ngay lúc sắp chùy tạt Lâm Xung.

Lúc này một cái ngân thương chặn lại rồi Lý Nguyên Bá kim chùy. Kim chùy cùng với ngân thương đụng vào nhau. Phát sinh "Đùng!" một tiếng.

Lý Nguyên Bá kinh hi nhìn người đến, "Ca ca, ngươi không phải là bị cầu Hoàng đế bắt được sao?"

"Làm càn, nếu dám nhục mạ Thiên Tử, thực sự là đại nghịch bất đạo. Cho ta quỳ xuống!" Mã Nguyên cố nén trong tay đau đớn, lợi hại thanh âm uống tố Lý Nguyên Bá.

Lý Nguyên Bá không phục tướng Kim Cổ Chấn Thiên Chùy ném qua một bên, cúi đầu giận hờn giống như cúi đầu không nhìn Mã Nguyên về mặt.

Mã Nguyên tướng Lâm Xung từ trên mặt đất nâng dậy, nói cho chính hắn sẽ cùng Lý Nguyên Bá đồng thời lĩnh tội. Để hắn đi vào báo cho Linh Đế.

Mã Nguyên nói xong, liền quỳ gối Lý Nguyên Bá bên người, "Không thể lại xông lên chuyển động, tất cả có ca ca đến nói với Thiên Tử."

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Giao Long quy hải lại thu dừng tướng

Chương 75: Giao Long quy hải lại thu dừng tướng

Lâm Xung mang theo trọng thương chỉ khu tiến vào triều đình, thấy bách quan nhân người **, Lâm Xung thở dài một tiếng quỳ xuống đất đạo "Bệ hạ, Lâm Xung vô năng, không phải Lý Nguyên Bá đối thủ, xin bệ hạ thứ tội."

"Cái kia Lý Nguyên Bá hiện ở nơi nào, nhanh, mau dẫn quả nhân trước tiên đào tẩu." Linh Đế kinh hoàng thuận theo long ý đứng lên. Hoàng loạn chuẩn bị chạy trốn.

"Bệ hạ không cần kinh hoàng, Lý Nguyên Bá đã bị Xa Kỵ Tướng Quân ngăn cản, hiện tại cửa hoàng cung ở ngoài lĩnh tội." Lâm Xung thấy Linh Đế chuẩn bị lưu vong. Vội vàng mở miệng ngăn cản.

Linh Đế nghe nói hai người hiện tại ở bên ngoài lĩnh tội, cảm thấy mặt mũi có sai lầm, cảm tức Lâm Xung đạo, "Vì sao bộ muốn nói, hại quả nhân kinh hoàng. Truyện Mã Nguyên đơn độc tiến kiến."

"Tội thần Mã Nguyên, bái kiến Ngô hoàng, nguyên Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế." Mã Nguyên tiến vào sùng đức điện, liền đối với quỳ xuống đất đối với Linh Đế làm lễ.

"Đứng lên đi, Lý Nguyên Bá vốn là tội chết, nhưng bây giờ chính là dùng người thời khác, ta liền tạm thời để hắn đại tội lập công. Bắc Hung Nô lần này dĩ thường hung hãn, ta mạng người mời chào bộ hạ cũ, đi vào Tịnh châu ngăn cản Hung Nô liên hợp. Mặt khác ở Tịnh châu tự mình chiêu mộ sĩ tốt, mở rộng quân bị." Linh Đế ánh mắt không quen nói với Mã Nguyên đến.

"Tội thần tả bệ hạ khai ân, tội thần chặc chặc chém xuống Thiết Mộc Chân đầu, dương ta Đại Hán hùng phong." Mã Nguyên mặt không hề cảm xúc nói với Hán Linh Đế.

Linh Đế thấy đã vô sự, liền tuyên bố bãi triều, trở lại hoàng cung tiếp đi hưởng lạc đi tới.

Mã Nguyên mang theo Lý Nguyên Bá trở lại Xa Kỵ phủ, Yên Vân Thập Bát Kỵ đã quỳ trên mặt đất chờ đợi đã lâu.

"Chúa công, Hí Chí Tài quân sư đã quy thiên, Yên Vân Thập Bát Kỵ lĩnh quân sư di mạng, đến đây ngăn cản Lý Nguyên Bá tướng quân, nhưng vẫn là tội phạm một bước, xin mời chúa công thứ tội." Mã Trung thấy Mã Nguyên mang theo Lý Nguyên Bá trở về, liền quỳ xuống đất thét lên.

"Cái gì, Hí Chí Tài chết rồi?" Mã Nguyên nghe nói Hí Chí Tài đã tử vong, trên mặt mang theo kinh ngạc đối với Mã Trung hỏi.

"Mấy ngày trước, Lý Nguyên Bá tướng quân biết được chúa công bị giam lỏng Lạc Dương tin tức, một thân một mình đến đây cứu viện chúa công. Hí Chí Tài quân sư biết được hậu, liền vội hòa công tâm, quy thiên. Xin mời chúa công nén bi thương." Mã Trung mặt không hề cảm xúc nói, ở Mã Trung trong lòng cho rằng, ngoại trừ Mã Nguyên, cùng với Mã Nguyên phu nhân ở ngoài, bất luận người nào chết rồi, đều với bọn hắn không có quá to lớn quan hệ.

"Hí Chí Tài tuy từng ta tới nay, đối với ta trung thành tuyệt đối, nhiều lần hiến kế, quân ta có năng lực có như thế huy hoàng chiến tích, Hí Chí Tài công lao không nhỏ. Bây giờ nhưng mà ở ta cần nhất hắn thời điểm xuôi tay đi về Tây Phương, gọi ta có thể nào không đau!" Mã Nguyên lúc này lệ rơi đầy mặt,

Yến Vân Thập Bát Kỳ toàn bộ quỳ trên mặt đất, lẳng lặng chờ đợi Mã Nguyên mệnh lệnh.

"Các người đứng lên đi, Mã Trung, thiên tử bây giờ đã thứ ta vô tội. Người mau chóng đi vào mời chào quân ta bỏ hạ cũ, để bọn họ sau mười ngày chạy tới Lạc Dương, quân ta cũng nên đi tới Tịnh châu, đánh với Hung Nô một trận." Mã Nguyên lúc này mắt nhìn Thiên Không, hai mắt lộ ra vô hạn sắc bén, khiến cho người không hàn mà tức.

Bình nguyên quân bên trong, Thiết Mộc Chân trạm ở địa đồ trước tinh tế quan sát, trong miệng sáng sủa cười nói, "Người Hán ừm có như thể màu mỡ thổ địa, nhưng mà nuôi một đám giá áo túi com, Tào Tháo, người này đúng là một nhân vật, đã chia đi vào Tịnh châu trợ giúp, xem ra hiện tại trên không phải liên hợp nam Hung Nô thời cơ nha. Ô, ừm!" Thiết Mộc Chân đột nhiên quay về địa đồ âm thầm gật đầu, phảng phất phát hiện cái gì bảo tàng như thế.

Sau mười ngày, thành Lạc Dương ở ngoài, Mã Nguyên ngồi cao Ô Chuy bên trên, nhìn chung quanh mọi người một vòng, Dương Tái Hưng, Tiết Nhân Quý, Hoàng Trung, Dương Kế Nghiệp, Tần Quỳnh, Trình Giảo Kim, một cái không ít ở bên cạnh quay chung quanh, Mã Nguyên đang muốn hạ lệnh xuất chinh, Trương Ninh, Trương Thiên, Thái Diễm ba người từ trong đám người đi tới Mã Nguyên mã trước.

"Chó săn vẫn cần trên núi chết, tướng quân khó tránh khỏi trước trận vong, phu quân một đường cẩn thận, không muốn đã quên trong nhà còn có ba người chờ đợi phu quân trở về tin tức." Thái Diễm làm tỷ tỷ, mang theo hai nữ đến đây đưa Mã Nguyên rời đi.

"Ha ha ha ha, bốn trong biển, có ai giết được ta, Cửu Châu bên trong, lại có ai là ta Xa Kỳ Mã Nguyên đối thủ! Các phu nhân yên tâm, đối đãi Hung Nô vừa vỡ, ta liền cố gắng càng nhanh càng tốt chạy về Lạc Dương cùng với các người đoàn tụ." Mã Nguyên nói xong, liền trường thương trong tay chỉ phía xa Thiên Không, hét lớn một tiếng, "Xuất chinh!"

Mã Nguyên đại quân 50 ngàn, đã Tiết Lễ làm tiên phong, mệnh mông cuốn cuộn rời đi Lạc Dương, liền Duyệt châu mà đi.

Mã Nguyên vẫn chưa tuân thủ Linh Đế mệnh lệnh, đi tới Tịnh châu, mà là đi tới Duyệt châu mà đi, bởi vì Mã Nguyên thuận theo trên bản đồ nhìn ra, Duyệt châu có cứu trợ Ký Châu gần nhất con đường, nếu là Thiết Mộc Chân tập kích Tịnh châu, Mã Nguyên liền có thể thuận theo Duyệt châu xuất binh, công chiếm U Châu. Đến thời điểm Thiết Mộc Chân tất sẽ lui về thảo nguyên.

Mã Nguyên một đường đi tới Duyệt châu lãnh địa, thấy phía trước có nơi thôn xóm, liền chuẩn bị vòng qua thôn xóm, để ngựa kinh động nơi này bách tính, Mã Nguyên lại mệnh lệnh mấy người đi vào cho thôn trang đưa chút lương thực. Cùng bọn họ dùng ăn.

Chính đang Mã Nguyên dẫn dắt mọi người muốn rời khỏi thôn xóm, trong thôn đi ra một vị tiên sinh, lang thanh âm nở nụ cười "Nhưng là Xa Kỳ Tướng Quân ở đây đi ngang qua?"

Mã Nguyên hiếu kỳ phát tay đỉnh quân, từ trên ngựa nhảy lạc, "Ta chính là Xa Kỳ Tướng Quân Mã Văn Long, không biết tiên sinh người phương nào? Nếu nhận biết ta Đại Hán cờ hiệu, tất nhiên là có tài học người."

"Mô chính là Đông quận Trần Cung, gặp Xa Kỳ Tướng Quân, đi ngang qua nơi đây, đúng lúc gặp tướng quân cũng ở đây đi ngang qua, muốn vì tướng quân dẫn tiến một người." Trần Cung mỉm cười nói với Mã Nguyên đến.

Mã Nguyên lúc này chau mày, trong lòng âm thầm suy nghĩ, hẳn là thành tựu Tào Tháo cái kia Trần Cung đi. Cứu Tào Tháo một mạng, cuối cùng nhưng mà chết ở Tào Tháo thủ hạ.

"Không biết đại tài dẫn tiến người phương nào?" Mã Nguyên hiếu kỳ lên, có thể làm cho Trần Cung dẫn tiến, tất nhiên là bất phàm người.

"Người này họ Hứa tên Trữ, có vạn phu không làm chỉ dũng, dẫn dắt nơi này 300 tráng đinh, muốn nương nhờ vào tướng quân." Trần Cung thấy Mã Nguyên có hiếu kỳ, liền mở miệng giới thiệu.

Mã Nguyên nghe xong đại hỉ, Hứa Trữ, lừa y chiến mã siêu đến Hứa Trữ? Mã Nguyên lập tức nắm chặt Trần Cung tay, "Người này hiện ở nơi nào, mau mau báo cho ta."

"Ha ha, tướng quân không cần sốt ruột, người nhìn hẳn không phải đến rồi sao?" Trần Cung chỉ về cửa thôn, chỉ thấy một vị thân cao một trượng Đại Hán, mang theo một đám tinh tráng thanh niên, đi tới Mã Nguyên trước mặt.

"Tiểu nhân Hứa Trữ, bái kiến tướng quân, biết được tướng quân muốn đi vào cùng với Hung Nô giao chiến, chuyên tới để nhờ vả." Hứa Trữ quỳ trên mặt đất, nói với Mã Nguyên.

"Mau đứng lên, mau đứng lên, người đồng ý dẫn dắt trong thôn tráng đinh tới đây đầu hiệu, có thể nhìn ra người lòng mang bách tính. Được, các người 300 người tạm thời tùy tùng ta, đảm nhiệm ta cận vệ quân đi. Ta tướng phía sau lưng, liền giao cho các người. Ha ha ha ha." Mã Nguyên nhanh chóng nâng dậy Hứa Trữ, đối với hắn lang thanh âm cười nói.

"Hệ thống cho ta quét hình Hứa Trữ thuộc tính, đặc tính." Mã Nguyên ở trong lòng hỏi.

"Gợi ý của hệ thống, Hứa Trữ thuộc tính, vũ lực 97, trí lực 39, chính trị 21, thống suất 81, đặc tính 1 Hổ Sĩ, không người giao chiến, không nhìn quân địch sĩ khí, khiến quân địch sĩ khí hạ thấp, cũng tăng lên 2 điểm vũ lực. Đặc tính 2 Lừa y, đây Hứa Trữ lừa y cùng người giao chiến thì, vũ lực thêm 2, ta phương sĩ khí tăng lên."

Có Hứa Trữ gia nhập, Mã Nguyên suất lĩnh dưới trướng binh sĩ, sĩ khí nhất thời được tăng lên.

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Tào Tháo đến tướng sơ chiến Hung Nô

Chương 76: Tào Tháo đến tướng sơ chiến Hung Nô

Hứa Trữ thân cao một trượng, cùng với Lý Nguyên Bá đứng chung một chỗ, như hai cái tiều người khổng lồ bình thường, đứng ở Mã Nguyên hai bên trái phải, Mã Nguyên cười khể nhìn Trần Cung.

"Hôm nay đa tạ công đài huynh vì ta dẫn tiến như vậy dũng tướng. Ngày khác ỏn thỏa thâm tạ."

"Xa Kỳ Tướng Quân nếu là thật muốn báo đáp, liền trên trời trước mặt vì ta nói tốt vài câu. Trần Cung không có tiền hồi lộ Trương Nhượng, có bao nhiêu công lao mà không được thăng quan. Tướng quân nếu cùng với Đại tướng quân Hà Tiến quan hệ mật thiết, vọng tướng quân thư Đại tướng quân Hà Tiến, đề hấn dẫn tiến ta nhập kinh làm quan. Trần Cung vô cùng cảm kích." Trần Cung muốn từ bản thân tao ngộ, đã đầy mặt ưu sầu.

"Ha ha, lấy công đài tài năng, nhập kinh chỉ là chuyện sớm hay muộn, không cần sốt ruột, đối đãi đại quân ta đóng quân hậu, ta liền thư báo cho Đại tướng quân, đề hấn dẫn tiến công đài nhập kinh. Thời điểm không còn sớm, quân ta trước hết khởi hành."

Mã Nguyên mỉm cười nói với Trần Cung xong hậu, liền lần thứ hai xoay người lên ngựa, hướng Duyện châu biên giới mà đi.

U Châu bắc Hung Nô bên trong, Thiết Mộc Chân đã tập hợp dưới trướng Hung Nô thiết kỵ, chuẩn bị lần thứ hai xuất chinh, Hung Nô thuận theo thảo nguyên bộ lạc lần thứ hai điều động 50 ngàn người Hung Nô đến đây bảo vệ U Châu, Thiết Mộc Chân suất lĩnh mười vạn đại quân hướng Ký Châu chạy như bay.

"Thủ lĩnh, tiều nhân không hiểu, quân ta vì sao không đánh thẳng Tịnh châu, chỉ cần bắt Tịnh châu, quân ta liền có thể cùng với nam Hung Nô hội sư. Đến lúc đó 30 vạn thiết kỵ đánh thẳng Lạc Dương, người Hán liền có thể rấn mất đầu, to lớn người Hán lãnh thổ, còn không là cũng bị quân ta tùy ý chiếm lĩnh. Vì sao phải đi tới Ký Châu. Cùng với Tào Tháo giao chiến." Thiết Mộc Chân thủ hạ tiều tướng có chút không rõ đối với Thiết Mộc Chân hỏi.

"Tịnh châu mặc dù trọng yếu, nhưng Tào Tháo cũng không phải ngồi không. Nghe nói người này có năng lực ở Mã Văn Long thủ hạ cướp chiến công, có thể thấy người này nham hiểm. Hiện tại người Hán lo lắng nhất chính là quân ta cùng với nam Hung Nô liên hợp, Tào Tháo sẽ không nhìn quân ta bắt Tịnh châu. Hiện tại có ta bắc Hung Nô 50 ngàn quân dự bị đóng quân U Châu, quân ta vừa vặn có thể đi tới Ký Châu. Chỉ cần bắt Ký Châu, liền có thể cùng với nam Hung Nô hình thành tiền hậu giáp kích tư thế, Bình vây Tịnh châu. Tào Tháo nắm giữ trời đại tài năng, cũng khó chặn ta Hung Nô thiết kỵ uy phong." Thiết Mộc Chân kiên trì đối thủ dưới tiều tướng giải thích.

"Thủ lĩnh dụng binh như thần, người Hán e sợ không người là thủ lĩnh đối thủ. Chờ ta quân cùng với nam Hung Nô liên hợp thời khắc, chính là người Hán vong quốc thời gian. Thế nhưng to lớn người Hán lãnh thổ, liền toàn bộ quy ta Hung Nô hết thảy. Thực sự là hả hê lòng người nha." Tiều tướng đã bắt đầu ảo tưởng bắt Tịnh châu đời sau về đẹp.

"Người Hán từ trước đến giờ giả dối, không thể quá mức kiêu ngạo, quân ta tuy rằng đánh bại Công Tôn Tán, Lữ Bố. Nhưng người Hán bên trong trên có Mã Văn Long chưa từng ra trận, nghe nói người này có năng lực vẫn có năng lực vũ. Suất quân xuất chinh, không có bại trận, ta thế nhưng rất chờ mong đánh với hấn một trận nha!"

Thiết Mộc Chân ngừng đầu nhìn trời, phảng phất Mã Nguyên ngay tại trước mắt hấn bình thường, trong mắt tràn ngập chiến đấu khát vọng.

Nghiêm Tông trong thành, Tào Tháo đang ngồi ở trong đại sảnh nghị sự, Vương Ngạn Chương thuận theo ngoài cửa chạy tới, "Tướng quân việc lớn không tốt, Thiết Mộc Chân suất lĩnh mười vạn Hung Nô, thẳng đến Nghiêm Tông mà đến, quân ta phát sinh 40 ngàn đại quân trợ giúp Tịnh châu, hiện tại thế nào chống đối Hung Nô mười vạn thiết kỵ a!"

Vương Ngạn Chương bản bị Mã Nguyên bắt, Mã Nguyên yêu nhân tài, không đành lòng hấn liền như vậy đưa mạng, liền thả hấn trở lại. Vương Ngạn Chương liền một mực ở Ký Châu du dương, hậu nghe nói Tào Tháo suất quân chống đối Thiết Mộc Chân Hung Nô thiết kỵ, liền nhờ vả Tào Tháo cộng đồng chống đối Hung Nô. Mã Nguyên thủ hạ có tiết, lý, hoàng, tần bốn tướng, Lưu Bị có hai quan, một tằm, lại có Võ Tông, các loại dũng tướng. Trái lại Tào Tháo, chỉ có Đan Hùng Tín một người võ nghệ cao cường. Đến Vương Ngạn Chương như vậy dũng tướng, Tào Tháo đến Vương Ngạn Chương xin vào, mừng rỡ như điên. Đối với Vương Ngạn Chương lễ đãi cực kỳ.

"Vương tướng quân mau đứng lên, Thiết Mộc Chân có bản lĩnh như thế, xác thực lợi hại, dĩ nhiên từ bỏ cùng với nam Hung Nô liên hợp cơ hội, đi tới tấn công Ký Châu, người này không thể coi thường nha. Lập tức 800 dặm kịch liệt báo cho Lạc Dương, để Lạc Dương trước tới cứu viện Ký Châu."

Tào Tháo tướng Vương Ngạn Chương nâng dậy hậu, vững như núi Thái đối với dưới tướng chúng tướng nói rằng, Vương Bá Dương đứng dậy đang chuẩn bị đi tới Lạc Dương, ngoài cửa lại vọt vào một vị tiểu tướng.

"Tướng quân, Lạc Dương phái tới viện quân rồi! Người đến đánh Xa Kỵ Tướng Quân Mã Văn Long cờ hiệu, đã ở Duyệt châu biên giới đóng quân, đến Nghiễm Tông chỉ cần nửa ngày liền có thể." Tiểu tướng hưng phấn đối với Tào Tháo nói rằng.

"Cái gì! Mã Văn Long ở Duyệt châu biên giới đóng quân? Hắn điên rồi phải không, muốn quân ta cùng hắn hình thành kịch liệt tư thế, cùng với Hung Nô thiết kỵ chính diện giao phong?" Tào Tháo giật mình đứng lên mờ. Một đôi mắt nhỏ híp thành một cái khe nhỏ, chính đang âm thầm trầm tư.

"Tướng quân, Mã Văn Long dưới tướng Tần Quỳnh, Lý Nguyên Bá, Trình Giảo Kim, đã suất lĩnh 3 vạn bộ tốt, thuận theo Duyệt châu đi tới Quảng Bình. Mã Văn Long tự mình dẫn còn lại 15,000 kỵ binh tọa trấn Duyệt châu."

Tiểu binh ở đây mở miệng, đánh gãy Tào Tháo trầm tư, Tào Tháo hiện tại đã xác định, Mã Nguyên là muốn cùng mình vây kín Thiết Mộc Chân. Tào Tháo cắn răng gõ một cái trước người bàn, hai mắt bắn ra một đạo kiên định ánh sáng.

"Được, chúng tướng nghe lệnh, toàn quân Thanh triều mà rồi, cùng với Thiết Mộc Chân quyết một trận tử chiến!"

Tào Tháo vung lên phía sau áo choàng, suất lĩnh chúng tướng ra khỏi thành nghênh địch đi tới. Thiết Mộc Chân suất lĩnh mười vạn đại quân đi tới Nghiễm Tông, thấy Tào Tháo đã bài binh bày trận chờ đợi chính mình. Thiết Mộc Chân hai mắt mở to! Trong lòng thầm nghĩ Tào Tháo chẳng lẽ bị lừa đã đầu sao? Nếu dám lấy số ít bộ tốt, chặn chính mình mười vạn Hung Nô thiết kỵ.

Thiết Mộc Chân cỡ nào khí phách, lập tức cũng không nghĩ nhiều, hét lớn một tiếng, "Các huynh đệ, theo ta giết bắt Nghiễm Tông, liền có thể hưởng người Hán nữ tử hầu hạ. Giết! ! !"

Thiết Mộc Chân xông lên trước, đã hướng Tào Tháo mà đi, Vương Ngạn Chương thấy Thiết Mộc Chân kéo tới, giục ngựa xuất trận ngăn cản Thiết Mộc Chân đường đi. "Tướng quân đi mau, người này có ta chống đối liền có thể."

Vương Ngạn Chương nói xong, dễ dàng cho Thiết Mộc Chân chiến ở vừa ra. Hai người đều là võ nghệ cao cường hạng người, nhất thời chiến khó khăn chia lìa, nhưng Tào Tháo binh lính thủ hạ liền khó có thể chống đối Hung Nô thiết kỵ hùng phong. Tào Tháo binh lính thủ hạ bị Hung Nô giết qua một nửa thì, Nghiễm Tông chiến trường bên trái giết ra một quân, người đến giáp vàng kim giáp, như hoàng kim chiến như thần. Thủ hạ một người đi bộ mà đến, hét lớn một tiếng,

"Hung Nô chạy đi đâu xem tiểu gia chùy đập phá các người!"

Chính là Lý Nguyên Bá là vậy, Lý Nguyên Bá xông lên vào trong trận, chiến trường nhất thời nghịch chuyển, Lý Nguyên Bá trong tay kim chùy bên dưới, Hung Nô nhiều bị cả người lẫn ngựa, tạp ngã xuống đất.

Thiết Mộc Chân thấy Lý Nguyên Bá như vậy anh dũng, Hung Nô bị thiết kỵ nhất thời tổn thất bảo trọng, Thiết Mộc Chân một đao phách lùi Vương Ngạn Chương, đang chuẩn bị suất lĩnh dưới tướng phá vòng vây, phía sau xuất hiện mười lăm ngàn người kỵ binh, chính khoái mã mà tới. Thiết Mộc Chân xem hướng người tới, chỉ thấy người tới ngắn giáp hàn thương, dưới khổ tuần mã thần vận. Sau lưng Phụng Hoàng niết bàn chiến huy theo gió mà động. Chính là Mã Nguyên đến.

Mã Nguyên nhìn thấy Thiết Mộc Chân đứng như chính mình sờ liễu, suất lĩnh Hung Nô đến đây tấn công Ký Châu, liền suất lĩnh mọi người, Binh chia làm hai đường trợ giúp Ký Châu, lúc này thấy Tào Tháo dưới tướng không địch lại Hung Nô, lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, "Hung Nô đừng vội can rờ, bắt nạt ta Đại Hán không người sao!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Loạn Lạc Quân Hùng Chiến Tam Quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.